

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 33. schůze Poslanecké sněmovny

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 166/6/ - vrácený prezidentem republiky
2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 274/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
3. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
4. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
5. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 33. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 26. až 27. srpna 2022

Obsah:

Strana:

26. srpna 2022

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 337).

Řeč poslance Andreje Babiše	8
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	19
Řeč poslance Iva Vondráka	20
Řeč poslance Tomia Okamury	21

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Tomia Okamury	26
Řeč poslance Radima Fialy	30
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	33
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	36
Řeč ministra spravedlnosti ČR Pavla Blažka	39
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	40

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Huberta Langa	41
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	44
Řeč poslance Marka Bendy	46
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	46

Usnesení schváleno (č. 338).

Řeč poslankyně Věry Adámkové	48
Řeč poslance Davida Pražáka	52
Řeč poslance Josefa Bělici	54
Řeč poslance Jiřího Strýčka	54
Řeč poslance Roberta Stržíňka	56
Řeč poslance Milana Brázdila	57

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Milana Brázdila	61
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	61
Řeč poslance Patrika Nachera	63
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	65
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	66
Řeč poslance Jiřího Kobzy	67
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	71
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	72
Řeč poslance Jana Jakoba	74

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Drahoslava Ryby	74
Řeč poslankyně Romany Fischerové	76
Řeč poslance Roberta Králíčka	77
Řeč poslankyně Karly Maříkové	78
Řeč poslankyně Marie Pošarové	79
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	80
Řeč poslance Marka Nováka	83
Řeč poslance Martina Kukly	84
Řeč poslance Martina Kolovratníka	85
Řeč poslance Lubomíra Brože	87
Řeč poslankyně Heleny Válkové	88
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	89
Řeč poslance Petra Sadovského	90

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Tomáše Helebranta	91
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	92
Řeč poslance Aleše Juchelky	93
Řeč poslance Karla Raise	95
Řeč poslance Jana Síly	96
Řeč poslance Petra Vrány	99
Řeč poslance Stanislava Berkovce	99
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	101
Řeč poslance Jana Síly	102
Řeč poslance Milana Brázdila	105
Řeč poslance Jiřího Maška	107

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Richarda Brabce	109
Řeč poslance Karla Turečka	111
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	113
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	116

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Radka Rozvoralá	117
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	120
Řeč poslance Michala Kučery	121
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	121

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Patrika Nachera	123
------------------------------------	-----

Schválen pořad schůze.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	129
Řeč poslance Radima Fialy	130
Řeč poslance Jakuba Michálka	130
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	131
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	131
Řeč poslance Radima Fialy	132
Řeč poslance Tomia Okamury	132
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	134
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	134
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	135
Řeč poslance Radima Fialy	135
Řeč poslance Tomia Okamury	136
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	138
Řeč poslance Marka Výborného	139
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	140

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 166/6/
- vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Tomia Okamury	141
Řeč poslance Marka Výborného	144
Řeč poslance Milana Brázdila	144

Usnesení schváleno (č. 339).

Řeč poslance Patrika Nachera	145
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	147
Řeč poslance Julia Špičáka	147
Řeč poslance Kamala Farhana	150
Řeč poslankyně Věry Adámkové	152

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslankyně Věry Adámkové	154
Řeč poslance Jiřího Maška	155
Řeč poslance Milana Brázdila	158
Řeč poslance Jana Síly	160
Řeč poslance Ivana Jáče	161
Řeč poslankyně Karly Maříkové	162
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	163
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	166

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Toma Philippa	170
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	170
Řeč poslance Jiřího Maška	171
Řeč poslance Roberta Králíčka	171
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	172
Řeč poslance Marka Výborného	172
Řeč poslance Milana Brázdila	172
Řeč poslance Roberta Králíčka	173
Řeč poslance Víta Vomáčky	173
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	174
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	175
Řeč poslance Milana Brázdila	175
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky ...	175
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	176
Řeč poslance Marka Výborného	176
Řeč poslance Milana Brázdila	176
Řeč poslance Roberta Králíčka	176
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	177
Řeč poslance Hayata Okamury	177
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	177
Řeč poslance Jiřího Kobzy	180
Řeč poslance Jiřího Maška	183
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	184
Řeč poslance Marka Nováka	184
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	186

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Karla Sládečka	187
Řeč poslance Radima Fialy	189
Řeč poslance Tomia Okamury	192

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Tomia Okamury	204
Řeč poslance Radima Fialy	206
Řeč poslance Marka Bendy	206

Usnesení schváleno (č. 340).

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	207
Řeč poslance Tomia Okamury	207

2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 274/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	208
Řeč poslankyně Evy Decroix	208

Projednávání bodu bylo přerušeno.

3. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 275/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Jana Lipavského	209
Řeč poslankyně Evy Decroix	209

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 2 a 3 /sněmovní tisk 274 a 275/

Řeč poslance Lubomíra Metnara	209
Řeč poslance Jaroslava Bašty	210

Pokračování v projednávání bodu

2. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 274/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 341).

Pokračování v projednávání bodu

3. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 275/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Usnesení schváleno (č. 342).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška.

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

26. srpna 2022

Přítomno: 177 poslanců

(Schůze zahájena v 9.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, zahajují 33. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás po delším čase vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejdříve všechny odhlásím a požádám o opětovné přihlášení vašimi identifikačními kartami, případně abyste mi sdělili, kdo bude hlasovat s náhradní kartou, tak jako již učinila paní poslankyně Pastuchová, která bude hlasovat s kartou číslo 27.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 33. schůze Poslanecké sněmovny dne 12. srpna tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou 15. srpna 2022. Vážené kolegyně a kolegové, požádám vás už o ztišení, protože přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze.

Navrhuji, abychom určili poslance Petra Vrátu a poslance Pavla Žáčka. Ptám se, zda má někdo jiný návrh? Žádný jiný návrh nevidím, proto zahájím hlasování o ověřovatelích této schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 bylo přihlášeno 129 poslankyň a poslanců, pro 126, proti žádný a já konstatuji, že jsme ověřovateli 33. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Petra Vrátu a pana poslance Pavla Žáčka.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti z jednání tito poslanci: Babišová Andrea po celý jednací den z rodinných důvodů, Babka Ondřej po celý jednací den z rodinných důvodů, Bžoch Jaroslav celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Černý Oldřich celý jednací den ze zdravotních důvodů, Dražilová Lenka z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Exner Martin celý jednací den – rodinné důvody, Fialová Eva do 10.30 ze zdravotních důvodů, Fridrich Stanislav z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Helebrant Tomáš z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Janulík Miloslav z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kettner Zdeněk z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Kolovratník Martin od 9.15 do 11.15 z pracovních důvodů, Koten Radek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Kott Josef z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Kubíček Roman po celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Mádlová Ivana od 17 hodin do 23.59 hodin z rodinných důvodů, Mračková Vildumetzová Jana z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Munzar Vojtěch z celého jednacího dne z osobních důvodů, Navrátil Jiří z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Oulehlová Renata po celý jednací den ze zdravotních důvodů, Petrtýl František z důvodu zahraniční cesty – celý jednací den, Šebelová Michaela z celého jednacího dne bez udání důvodu, Vondráček Radek mezi 9. a 18. hodinou z rodinných důvodů, Wenzl Lubomír celý jednací den z důvodu zahraniční cesty, Wenzl Milan po celý jednací den ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Bek Mikuláš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Lipavský Jan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Nekula Zdeněk taktéž z pracovních důvodů po celý den, Síkela Jozef po celý den z osobních důvodů, Stanjura Zbyněk po celý den z osobních důvodů, Šalomoun Michal z osobních důvodů, taktéž po celý jednací den.

Pan poslanec Tomáš Helebrant ruší svoji omluvu, která byla před chvílí načtena.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 33. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. (V sále je stálý hluk.) Paní poslankyně, páni poslanci, já vás požádám znovu o klid, už přistoupíme k vystoupením těch, kteří se přihlásili s návrhem na požadavek změn pořadu. Těch přihlášených je tady velké množství a neustále přibývají. Takže první v pořadí je přihlášen pan Andrej Babiš, a následuje paní poslankyně Klára Dostálová, takto písemně přihlášení již jako první. Prosím tedy nejdříve pana poslance Babiše, a vás ostatní opětovně žádám o ztišení, přesunutí vašich rozhovorů do předsálí... Ještě požádám o ztišení.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Takže dobré ráno, vážené poslankyně, vážení poslanci. Navrhuji zařadit nový bod v pořadu této schůze s názvem Jak organizovaný zločin dosadil svého člověka za ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace, a to jako první bod dnešního jednání. Tedy jde o jmenování Petra Mlejníka ředitelem ÚZSI ministrem vnitra a prvním místopředsedou vlády Vítem Rakušanem.

Ačkoliv čelíme bezprecedentní energetické krizi, kterou tato vláda svou neschopností a chaosem jen znásobuje a prohlubuje, je situace v naší rozvědce natolik závažná, že se jí zde musíme věnovat. Připomínám, že již dvakrát Sněmovna kvůli skandálům Rakušanova hnutí zasedala. Poprvé to bylo 13. ledna na mimořádné schůzi s názvem Vysvětlení původu peněz financování hnutí STAN ze zahraničí a naposledy na mimořádné schůzi 7. července s názvem Organizovaný zločin hnutí STAN. Samozřejmě bez výsledku, bez jakékoliv reflexe, a ani jedna z těchto schůzí nebyla schválena. (Silný hluk v sále.)

Shrňme si události posledních týdnů. Pan Rakušan 8. července jmenuje do funkce ředitele ÚZSI pana Mlejníka, s posvěcením premiéra Fialy a dalších ministrů. Tedy v době, kdy už zhruba tři týdny otrřásá hnutím STAN korupční skandál nevídaných rozměrů kvůli chystanému tunelování pražského Dopravního podniku pány Hlubučkem a Redlem.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se omlouvám, pane poslanče, ale opravdu je tady vysoká míra hluku, proto vás ještě jednou žádám o ztišení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Andrej Babiš: Ti se kvůli své organizované zločinecké skupině spolu s dalšími lidmi okamžitě ocitnou ve vazbě. O panu Redlovi se z médií dozvíme, že byl pravou rukou gangstera Krejčíře a že na přelomu tisíciletí by byl pravděpodobně odsouzen za stamilionové podvody, nebýt lékařského posudku, že je vážně psychicky nemocný a částečně nesvéprávný. Díky tomu pan Redl mohl posledních dvacet let unikat spravedlnosti, vesele podnikat, tunelovat státní firmy a rozdělovat peníze na úplatky, mimo jiné i na sponzorské dary pro svůj STAN. V novinách si můžeme přečíst, jak se ze zlínského podnikatele Redla stala šedá eminence Starostů a nezávislých, která zřejmě celé hnutí roky řídila.

Vzhledem k tomu, že nitky od Redla, jeho mafiánské struktury, vedou přímo do nejvyššího vedení STAN, začíná pan Rakušan bojovat o své politické přežití. Jako politik pevného charakteru obětuje všechny, kteří měli s Redlem něco společného, jen aby se z vlády nemusel pakovat on sám. Takže kvůli důvěrným kontaktům s Redlem a jeho skupinou končí ve vládě se svým šifrovaným telefonem ministr školství Petr Gazdík. Po Gazdíkovi přichází na řadu ředitel České pošty Roman Knap, který se provinil tím, že se s Redlem jen náhodně, nikoliv plánovaně, sešel na jedné schůzce. Pan Rakušan tehdy řekl – cituji: "Nebudu tolerovat žádné kontakty s tímto člověkem. V té chvíli padni komu padni." Dokonce jednu funkci, samozřejmě tu neplacenou, ve vedení STAN složil specialista na dojení státu a siamské dvojče pana Redla europoslanec Polčák.

A v této situaci si představte, že za vámi jako za šéfem STAN a ministrem vnitra přijde člověk, kterého máte jmenovat na post ředitele rozvědky, a přizná se vám, že se s Redlem nejen

zná, ale že se s ním pravidelně deset let schází a dělá obchody. A vy jako politik pevného charakteru, přinášející novou politickou kulturu, uděláte co? Zachováte se přesně podle zásady padni komu padni a dotyčnému řeknete, že se nic neděje. Ano, to je ironie. Ani slovem se o tom nezmíníte ostatním ministrům a premiérovi a svého kandidáta bez zaváhání jmenujete na post ředitele rozvědky. A když na to média přijdou, tak se začnete vykrucovat a každou chvíli říkat něco jiného, až je z toho trapně všem kolem.

Myslím, že stojí za to celou tuto aféru si projít pěkně popořadě. Když skandál na začátku vypukl, pan Rakušan uvedl, že mu kontakty Mlejnků s Redlem nevadí, protože se jednalo o pracovní vztah a Mlejnek se s Redlem setkával jako civilní osoba. Jako triumf vytáhl pan Rakušan to, že pan Mlejnek má bezpečnostní prověrku NBÚ na stupeň tajné, což je prý dostatečná garance. Když začalo přituhovat, přispěchal pan Rakušan s tvrzením, že pozitivní reference na pana Mlejnků dostal i od dvou vojenských zpravodajců, jejichž jména jako slon v porcelánu propálil. Jenže se ukázalo, že ani jeden ze zpravodajců žádné doporučení panu Rakušanovi nedal. Tak ministr vnitra přispěchal s tvrzením, že mu pan Mlejnek předal kontakty na lidi, kteří o panu Mlejnkovi poskytli kladné reference. Pod tlakem pan Rakušan přiznal, že s nikým nemluvil, ale v telefonu pana Mlejnků viděl nějaké textové zprávy a že dostal i doporučení od místopředsedy Sněmovny za KDU-ČSL pana Bartoška. (V sále je trvalý hluk.)

Každopádně Rakušanovy vytáčky a rozporná vyjádření začaly už natolik ztrapňovat vládu, že o jmenování Mlejnků se musel začít zajímat i pan premiér Fiala, samozřejmě až poté, co se v klidu vrátil z dovolené na chorvatské riviéře. Takže výsledek se dal čekat. Vláda nenašla důvod pro Mlejnkovo odvolání, protože zjistila, že prý sehrál pozitivní roli při objasňování korupční kauzy Dozimetr. Když vrchní státní zástupkyně Bradáčová řekla, že o pozitivní roli pana Mlejnků vůbec nic neví, vysvětloval pan premiér Fiala druhý den, že pozitivní role byla mimo rámec trestního řízení. Z médií jsme se dozvěděli, že pan Mlejnek přesvědčil vládu tím, že přinesl ministrům čestné prohlášení jednoho ze svědků z aféry Dozimetr, pana Zdeňka, kterému poradil, aby se obrátil na policii. No úžasné!

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale opravdu je tady velký hluk. A opětovně vás, kolegyně a kolegové, žádám, abyste se ztišili či přesunuli své rozhovory do předsálí. Platí to napříč celým sálem pro všechny kluby, kolegyně a kolegové, ať může pan poslanec nerušeně pokračovat. Děkuji. Prosím.

Poslanec Andrej Babiš: Děkuji. Ano, i tato verze už má trhliny, protože dotyčný svědek se na policii vůbec neobrátil. Nepodal například trestní oznámení, ale naopak si ho policie našla sama.

Takže jak udělat kariéru ve vládě pana Petra Fialy? Stačí textovky v mobilu a doporučení od koaličního partnera, a když se objeví závažné pochybnosti, stačí přinést čestné prohlášení.

V mezičase jsme se z médií dozvěděli spoustu dalších pikantností, například že si pan Mlejnek s panem Redlem tyká, že pan Mlejnek měl být pro Redlovu skupinu osobou s dosahem do bezpečnostní komunity a že ho měli přezdívat plukovník, že pan Mlejnek premiérovi a ministru řekl, že se zná s pěti lidmi figurujícími v aféře Dozimetr.

Velmi zajímavé bylo i zjištění, že manželka pana Mlejnků, která učí na základní škole angličtinu a s bezpečnostní technikou profesně neměla nikdy nic společného, měla až do 28. června letošního roku podíl ve firmě Dyn Tedes, tedy ve firmě, která se zabývá prodejem rušiček odposlechů a jejímž jednatelem je expolicista Vokál odsouzený za vynášení informací z policejních spisů, s tím panem Vokálem, se kterým se pan Mlejnek osobně zná, jak potvrdil médiím. Mimochodem dalším spolujednatel firmy Dyn Tedes je podle médií Roman Danda, manažer a spoluvlastník slovenské pobočky Techniserv, tedy firmy, ve které dlouhodobě působil jako manažer pan Mlejnek, přibližně deset let.

Všechno kolem pana Mlejnků bohužel budí pochybnosti. Z jeho životopisu se dozvídáme, že v roce 2010 odešel z armády. V letech 2010 až 2011 pracoval jako obchodní manažer ve firmě Škoda Transportation, shodou okolností zrovna v době, kdy firma svým vlastníkům skrytým v pavučině daňových rájů vyplácela miliardy na dividendách. Ze Škody Transportation odešel pan Mlejnek do firmy Techniserv, která dodává a instaluje technologické systémy a často se uchází o státní zakázky, firmy, kde byli tři vysoce postavení manažeři letos v únoru pravomocně odsouzeni za úplatkářství. Jenom připomenu článek ze 17. května 2016: Detektivové zasahují v budově pražské firmy Techniserv. A podle serveru EURO policisté zadrželi exnáměstka ministra obrany Vondry a bývalého poslance za ODS Michaela Hrbatu. To je ten Techniserv.

Takže skoro po celou dobu tam pan Mlejnek dělal až do letošního roku v pozici ředitele pro strategický rozvoj a ekonomiku. Skoro po celou dobu, co pan Mlejnek dělal manažera v Techniservu, se pravidelně scházel s panem Redlem na pracovních schůzkách. Médii řekl, že jako obchodník poptával zakázky. Výsledek? Žádnou zakázku jsem jeho prostřednictvím nezískal, říká pan Mlejnek.

Nevím, jak vám, vážené poslankyně a poslanci, ale mně se to trošku nezdá. Pan Mlejnek u pana Redla poptával zakázky – a nic z toho není. Normální byznysmen by po třech čtyřech setkáních už s dotyčným neztrácel čas, ale pan Mlejnek se s panem Redlem pravidelně po deset let scházel v naději, že získá nějakou zakázku. Zajímavé. A za celou dobu bývalý vojenský zpravodajec vůbec netuší, s kým má tu čest, tedy že Redl je někdejší pravá ruka Radovana Krejčíře a specialista na tunelování a daňové delikty, který je soudem uznán jako nesvéprávný. Takže tomu vážně někdo může věřit?

Myslím, že vysvětlení je mnohem prozaičtější. Za prvé, pan Mlejnek moc dobře věděl, s kým se schází. A za druhé, o žádné zakázky nikdy nešlo, protože pan Mlejnek, krycí jméno Plukovník, a pan Redl, krycí jméno Myšák, se bavili o něčem úplně jiném. Ale úplně jiném. Můžeme si zaspokulovat, že v poslední době se třeba bavili o tom, jak si navzájem budou pomáhat, až Redl přes Rakušana prosadí Mlejnků na post šéfa ÚZSI. Tvzení pana Rakušana, že pan Mlejnek je důvěryhodný, protože získal od NBÚ prověrku na stupeň tajné, také neobstojí. Za prvé, jde o prověrku, která je čtyři roky stará. Za druhé, pan Mlejnek sám uvedl, že nepřiznal své kontakty s panem Redlem. A za třetí, podle všeho prošel jen základním bezpečnostním screeningem, tedy kontrolou, zda neprochází rejstříkem trestů nebo přestupků. Vůbec za sebou neměl prověrku tajných služeb, která by jeho i celou jeho rodinu svlékla donaha. Ale především pan Mlejnek nedisponuje nejvyšším stupněm prověrky na přísně tajné. To znamená, že šéf české rozvědky bude chodit za dveře, když budou jeho podřízení probírat věci v přísně tajném režimu? Fakt to takhle bude? S kým z ÚZSI se budou bavit zahraniční partneři, když s panem Mlejnkem to nebude možné? A vrcholem absurdity je fakt, že Mlejnkovi podřízení ho teď budou prověřovat a rozhodovat o tom, jestli prověrku dostane, nebo ne. A to prosím bude trvat možná až deset měsíců.

Takže si to shrňme. Pan Rakušan jmenuje na post šéfa rozvědky člověka, který je deset let mimo obor. Člověka, který se dobře dlouhá léta zná s Redlem. Člověka, který zřejmě přes manželku měl podíl ve firmě dodávající rušičky odposlechů, shodou okolností technologie, kterou využívala Redlova a Hlubučkova zločinecká skupina v Praze. Shodou okolností jednatelem firmy je expolicista odsouzený za vynášení informací. Pan Rakušan jmenuje na post šéfa rozvědky člověka, který nemá potřebnou kvalifikaci v podobě prověrky na nejvyšší stupeň přísně tajné. Člověka, který na výsledek prověrky bude muset čekat skoro další rok. Člověka, jehož obličej znají snad všichni a o kterém se dnes ví, kde bydlí. Člověka, který už dnes svou pouhou přítomností táhne celou českou rozvědku ke dnu.

Z jakého důvodu ministr vnitra tak vehementně lpí na panu Mlejnkovi, když dokonce i provládní, provládní novináři, antibabišovci, píší, že jeho pozice ve vedení ÚZSI je naprosto neudržitelná a že musí skončit? Je to proto, že čeká, že mu pan Mlejnek bude vděčný a bude plnit jeho zadání? Je to proto, že Rakušan chce zneužívat rozvědku v politickém boji, jako to

pravděpodobně, a já něco vím o Šuman webu, (dělal?) pan Chovanec? Nebo naopak pan Mlejnek ví něco na Rakušana a ten se bojí jeho? Nebo pan Rakušan je ve skutečnosti jen loutka, která plní příkazy někoho jiného? A jeho kariéra stojí a padá s panem Mlejnkem? Těch možností je celá řada. A žádná z nich není dobrá.

Ale hlavní otázka zní, proč to všechno schvaluje pan premiér Fiala, který se každou chvíli zaklíná politickou kulturou, morálkou a hodnotami? Proč pan premiér ohrožuje bezpečnost a reputaci vlastní země? To je opravdu jediným zájmem pana premiéra Fialy vláda Petra Fialy? Každému soudnému člověku je jasné, že pan Mlejnek i pan Rakušan musí skončit. Pokud toho ani jeden z nich nebude schopen, měl by zasáhnout pan premiér Fiala. Konečně by tím mohl veřejnosti dokázat, že si umí dupnout, že není tak slabý premiér a že jeho slova o politické kultuře a hodnotách nejsou jenom floskule, ale něco, co myslí skutečně vážně. Takže to je první bod.

Dále navrhuji zařadit nový bod pořadu této schůze s názvem Stav v českém zdravotnictví jako druhý bod dnešního jednání. Současná vládní koalice hodila české zdravotnictví, pacienty, lékaře a sestry přes palubu. Přináší změnu zdravotnictví a zajištění dostupné a kvalitní zdravotní péče pro ni není prioritou. Současná vládní koalice poškozuje a destabilizuje zdravotnictví v takové míře a tak nezodpovědným a krátkozrakým způsobem jako dosud žádná předchozí vláda v porevoluční historii naší země. To, že současná vláda a ministr zdravotnictví nemají žádnou strategii řízení zdravotnictví, nepředložili žádnou koncepci rozvoje zdravotní péče, neřeší aktuální problémy, neudělali vůbec nic a zřejmě vůbec ani netuší, co by měli dělat, je smutnou realitou. Od prosince, ano, 17. prosince, kdy převzali vládu, tak bohužel začali realizovat i kroky, které způsobují rozvrat financování českého zdravotnictví, začali české zdravotnictví aktivně poškozovat a destabilizovat. To ohrožuje nejen současnou úroveň dostupnosti zdravotní péče a ekonomickou stabilitu poskytovatelů zdravotních služeb a zdravotních pojišťoven, ale narušuje budoucnost a rozvoj českého zdravotnictví a přístupu pacientů k léčbě.

Není podstatné, zda tyto kroky vládní koalice činí proto, že vláda je nekompetentní, nezodpovědná, asociální či hloupá. Důsledky, dopady jejich nezodpovědného chování jsou tak závažné a ohrožující stabilitu, kvalitu a dostupnost péče pro pacienty v České republice, že je nezbytné tomu zabránit. Destabilizace a rozkolísání fungujícího zdravotního systému má závažné celospolečenské dopady, které mohou poškodit přístup pacientů k zdravotním službám i budoucí prosperitu naší země. Zdraví je klíčovou hodnotou a prioritou každé vlády by mělo být zajistit přístup občanů k dostupné a kvalitní zdravotní péči. Zdravotní stav obyvatel má prostřednictvím zaměstnanosti, nižší nemocnosti a produktivity i přímou vazbu na hospodářskou výkonnost země, přispívá k životní spokojenosti obyvatel a hospodářskému růstu.

Stabilní financování zdravotní péče s dostatečným rozsahem hrazených zdravotních služeb zajišťuje rovný přístup k zdravotní péči bez ohledu socioekonomického zázemí. V českém zdravotnictví se používají při poskytování zdravotní péče identické léčebné postupy, přístroje, materiály a léčivé přípravky jako v ostatních vyspělých zemích, i náklady na ně jsou stejné. Tyto země však vynakládají na zdravotnictví nominálně i podílem k HDP daleko více finančních prostředků. Pokud chceme i nadále udržet a zlepšovat stávající úroveň dostupnosti a kvality zdravotní péče, musíme udržet stabilní úroveň financování. Nemůžeme na ní šetřit a nemůžeme ji chybnými účelovými politickými zásahy poškozovat a oslabovat.

Tvrzení, že zdravotnictví může fungovat bez dostatečného a stabilního financování, je nesmysl. Kvalitní a dostupná zdravotní péče není zadarmo. Tvrzení, že vyvedených 14 miliard zdravotnictví nebude chybět, je nesmysl a nepravda. Čtrnáct miliard představuje ve zdravotnictví pro ilustraci například roční výdaje na stomatologickou péči pro všechny občany České republiky nebo polovinu ročních výdajů na léky pro všechny pacienty léčící se ve specializovaných centrech, kde se léčí závažná onemocnění, jako onkologická, roztroušená skleróza, cystická fibróza a podobně. Nebo roční výdaje na léčbu všech pacientů v 16 okresních

nemocnicích. Nebo roční výdaje na největší nemocnici v zemi, Fakultní nemocnici Motol. Nebo výdaje na čtyři roky pro zdravotnickou záchrannou službu. Nebo výdaje na pět let pro všechny léčené pacienty v domácí péči či rehabilitační péči.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Opět se omlouvám, ale zase se zvýšil hluk. Prosím tedy o ztišení přítomné poslankyně, poslance, či o to, aby se přesunuli do předsálí. Děkuji. Prosím.

Poslanec Andrej Babiš: Děkuji. Která zdravotní péče se má kvůli vyvedení peněz ze zdravotnictví navrženému současnou vládou omezit nebo přestat platit? To by měl pan ministr financí zdůvodnit, nebo zdravotnictví. Ať tato vláda otevřeně přizná pacientům a zdravotníkům, že zdravotnictví, zdraví obyvatel, občanů a fungující zdravotní systém není pro ni důležitý. Že není prioritou, že chce sebrat peníze ze zdravotnictví a použít je jinde a že zdravotní péče a přístup pacientů k léčbě bude kvůli tomuto kroku zásadně horší. Snížené příjmy zdravotního pojištění ochuzené o vládou vyvedených 14 miliard by nestačily pokrýt ani výdaje na úhradu péče v roce 2022. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven pro rok 2022 jsou již nyní nastaveny jako deficitní. Plánované příjmy jsou 433 miliard, jsou nižší než plánované výdaje ve výši 442 miliard.

Vláda však nechápe, že v aktuálním roce ze zdravotního rozpočtu zdravotní pojišťovny nehradí pouze náklady na zdravotní péči aktuálního roku 2022, ale doplácí poskytovatelům zdravotních služeb také finanční doplatky a vyúčtování tedy již poskytnutých zdravotních služeb za předchozí rok 2021. Doplatky poskytovatelům zdravotních služeb za již poskytnutou a vykázanou zdravotní péči covidového roku 2021 představují náklad dalších několika desítek miliard. Tvzení, že současné rezervy pojišťoven jsou dostatečné na pokrytí všech potřebných výdajů zdravotnictví a že vyvedení 14 miliard systém neoslabí a nepoškodí, je nesmysl a vědomá nepravda. Samozřejmě že vyvedení 14 miliard ze zdravotnictví a nedostatek prostředků bude mít negativní dopady a samozřejmě na to zase doplatí pacienti i zdravotníci.

České výdaje na zdravotnictví na jednoho obyvatele byly po mnoho let v mezinárodním srovnání OECD nízké, kolem 7 % na obyvatele v poměru k HDP. Mnoho předchozích vlád se snažilo na zdravotnictví ušetřit, problémy neřešily, přenášely zodpovědnost na poskytovatele zdravotních služeb, neřešily dostupnost, zadlužovaly systém a nenavýšovaly pojistné za státní pojištění, to jsou pracovní neaktivní občané, důchodci, děti a nezaměstnaní. Diference mezi tím, kolik pojistného do solidárního rozpočtu veřejného pojištění platí pracovní aktivní, a vyšší pojistného za pracovní neaktivní státní pojištění, důchodce, nezaměstnané a děti, se zvyšovala. Podfinancování zdravotnictví způsobovalo mnoho problémů, ekonomické problémy poskytovatelů, stagnaci, oslabování zdravotního systému, dlouhé čekací lhůty a často reálnou nedostupnost zdravotní péče.

Až za naší vlády se stalo zdravotnictví prioritou a došlo ke změně, k zásadnímu zlepšení financování a podmínek pro fungování a rozvoj zdravotní péče. Podfinancované české zdravotnictví se po letech konečně nadechlo a dostalo podmínky pro stabilní fungování a rozvoj. Za naší vlády jsme konečně dosáhli úrovně výdajů na zdravotnictví na OECD a Evropskou komisí a dalšími institucemi doporučený desetiprocentní podíl výdajů k HDP. Naše vláda navýšila příjmy rozpočtu českého zdravotnictví, veřejného zdravotního pojištění, o 150 miliard korun. Oproti příjmu systému zdravotnictví v roce 2017, kdy to bylo 284,8 miliardy, ho naše vláda opakovaně navyšovala až na 433,2 miliardy v roce 2022. Naší vládou několikrát provedené navýšení pojistného za státní pojištění, to znamená pracovní neaktivní pojištění, důchodce, nezaměstnané a děti, přidalo do rozpočtu zdravotního pojištění na zajištění zdravotní péče ročně navíc 75 miliard korun. Pojistné za státní pojištění jsme zvýšili zásadně z původní výše v roce 2017 920 korun měsíčně na 1 967 korun v roce 2022, tedy více než na dvojnásobek. Zásadní zvýšení pojistného naše vláda realizovala od června 2020, kdy jsme pojistné navýšili skokově o 500 korun z 1 067 korun na 1 567 korun. Potom znovu od 1. ledna 2021 o dalších

200 korun na 1 762 korun. A ještě jednou to poslední navýšení naší vlády, od 1. ledna 2022 jsme navýšili pojistné za státní pojištění o dalších 200 korun na stále platnou výši 1 967 korun měsíčně.

Zdravotnictví bylo pro naši vládu vždy jednoznačnou prioritou a chtěli jsme, aby ani propad příjmů a mimořádné výdaje způsobené pandemií covid neohrozily a nesnížily rozsah, kvalitu a dostupnost zdravotní péče. Zdravotnictví mělo dostatek prostředků na zajištění potřeb pacientů a další rozvoj. Tyto naší vládou realizované kroky zajišťující dostatečné a dodatečné příjmy zdravotního rozpočtu z navýšeného pojistného za státní pojištění umožnily stabilizaci poskytování zdravotní péče, zvýšení dostupnosti, zlepšování kvality a přístupu pacientů k péči a stabilizovaly i rozpočty zdravotních pojišťoven. Bez naší vládou provedeného navýšení pojistného za státní pojištění by zdravotní pojišťovny již nyní neměly žádné rezervy na hrazení zdravotní péče.

Naše vláda přinesla a zodpovědně realizovala novou, moderní, koncepční a systematickou zdravotní politiku. Zdravotnictví pro lidi, zdravotní péči zaměřenou na pacienta, kde pacient je na prvním místě a zdravotní systém se nastavuje podle potřeb pacientů. Začala systematicky řešit roky kumulované a neřešené problémy, nastavila strategii stabilizace, rozvoje a podpory českého zdravotnictví, které přinesly jednoznačné výsledky. Podařilo se nám změnit český zdravotní systém tak, aby na prvním místě byl pacient, aby hlavními prioritami byl přístup pacientů k léčbě a dostupnost kvality zdravotních služeb, zdravotní péče podle odborných lékařských doporučení v dostatečném rozsahu, objemu a dostupnosti. Moderní zdravotní systém 21. století, který snese srovnání s těmi nejlepšími zdravotními systémy v Evropě a na světě. Ano, to jsme nastavili, to jsme měli v plánu, to jsme budovali. Zajistili jsme, aby na tuto špičkovou úroveň, kvalitu a dostupnost zdravotní péče mělo české zdravotnictví dostatek prostředků, aby finance nebyly bariérou k přístupu pacientů k léčbě, jak tomu bylo za předchozích vlád.

Zapojili jsme do rozhodování o zdravotnictví odborné lékařské společnosti, aby zdravotní péče byla poskytována podle odborných doporučení. Umožnili jsme, aby zdravotní pojišťovny začaly plnit svoji zákonem definovanou roli, byly aktivní a zajišťovaly pojištěncům dostupnou a kvalitní zdravotní péči. Podpořili jsme transparentní systém nastavování úhrad v dohodovacím řízení zdravotních pojišťoven a poskytovatelů zdravotních služeb. Čtyři roky po sobě se zdravotní pojišťovny a zástupci poskytovatelů dohodli na nastavení úhrad.

Vyhnali jsme lobby a vrátili jednání o úhradách do zákonných kolejí, tedy bez vlivu politiků a různých kmotrů. Úhradové vyhlášky vydávané za naší vlády lze označit za průlomové. Byly založené na dohodách poskytovatelů zdravotnických služeb a zdravotních pojišťoven. V úhradách byl kladen důraz na kvalitu a efektivitu zdravotní péče, delší ordinační dobu, důraz na prevenci, přijímání nových pacientů do péče, nové výkony, podpora péče v hůře dostupných regionech a podobně. Uvedli jsme do praxe nový systém CZ-DRG garantující spravedlivější úhrady pro nemocnice a odstranění rozdílu v úhradách mezi nimi. Všechny segmenty poskytovatelů zdravotních služeb – nemocnice, praktičtí lékaři, stomatologové, ambulantní specialisté, záchranky, domácí péče, gynekologové a tak dále – konečně dostaly navýšené úhrady a podmínky pro rozvoj, a to i ve dvou složitých covidových letech.

Za naší vlády došlo k zásadnímu zvýšení příjmů všech skupin poskytovatelů zdravotních služeb z původních 275,3 miliardy v roce 2017 na plánovaných 442 v roce 2022. Investovali jsme vědomě obrovské finanční prostředky do zdravotní péče a zajistili, aby poskytovatelé dostali uhrazenou veškerou zdravotní péči, kterou pacientům poskytli takzvanou nadprodukcí, což významně zvýšilo dostupnost zdravotní péče a zlepšilo ekonomickou stabilitu poskytovatelů zdravotních služeb. Zlepšili jsme zásadně přístup k plánovaným výkonům, jako jsou operace ortopedické, kardiologické. Zkrátili jsme čekací lhůty a zajistili léčbu mnohem většího počtu pacientů. Rozšířili jsme počty a dostupnost diagnostických přístrojů a zkrátili čekací lhůty k diagnostickým vyšetřením na magnetickou rezonanci, CT a podobně.

Navýšili jsme opakovaně platy zdravotníků, lékařů, sester, záchranářů a ostatních zdravotníků, aby za kvalifikovanou péči o pacienty dostávali důstojnou odměnu. Kvalifikovaní pracovníci se začali do zdravotnictví vracet zpět. Začal narůstat počet sester a lékařů. Přesto je jich stále v mnoha regionech nedostatek a chybějící lékaři a sestry jsou zásadním faktorem ovlivňujícím dostupnost a rozvoj zdravotní péče. Jako první vláda jsme se postavili k jednomu z největších problémů ve zdravotnictví, nedostatku zdravotníků a jejich nedostatečnému ohodnocení. Systematicky se nám jej podařilo stabilizovat a negativní trend postupně zvrátit. Platy se systematicky navyšovaly po celou dobu tak, že v roce 2021 brali lékaři v průměru přes 101 000 korun, tedy více než 2,7násobek průměrné mzdy, a zdravotní sestry braly přes 58 200 korun měsíčně, tedy 1,6násobek průměrné mzdy. V roce 2013, kdy vládly tradiční strany, přitom lékaři brali 59 000 a sestřičky pouze 28 388 korun měsíčně. A když jsme začínali, naše vláda, tak to bylo u lékařů 72 897 a u sestřiček 36 202 koruny.

Dbali jsme také, abychom měli dostatek lékařů i budoucnu. Proto jsme navýšili kapacity lékařských fakult o 25 % a do roku 2029 na to vyčlenili 7 miliard korun. Ve státních nemocnicích jsme zavedli stipendia pro studenty zdravotnických oborů, podpořili jsme rezidenční místa a vzdělávání praktických lékařů a praktických lékařů pro děti a dorost. Snížili jsme administrativní zátěž, a tím jsme lékařům a sestřičkám rozvázali ruce k tomu, aby mohli pacienty léčit.

Pokud má dobře fungovat zdravotní systém, musí v první řadě efektivně fungovat primární péče. Masivně jsme investovali a podpořili rozvoj primární péče jako základního kamene poskytování zdravotní péče. Provedli jsme reformu primární péče a zlepšili jsme podmínky pro fungování a rozvoj u praktických lékařů, praktických dětských lékařů, stomatologů i ambulantních gynekologů. Jejich potenciál a schopnosti nebyly využity, proto reforma primární péče a zlepšení podmínek pro její fungování byly jednou z priorit naší vlády. Otevřeně jsme jako klíčové téma začali řešit dostupnost primární péče pro všechny občany. Regionální rozdíly v dostupnosti ordinací praktických lékařů a stomatologů se také začaly zlepšovat. Posílili jsme roli praktiků, dali jim větší možnost při předepisování léků a umožnili jim poskytovat nové služby, zejména u chronicky nemocných pacientů. Podpořili jsme vznik sdružených praxí, aby více lékařů mohlo využívat jednu ambulanci.

Zajistili jsme přístup pacientů k moderním inovativním lékům u závažných onemocnění. Naším cílem bylo zvýšit dostupnost inovativních léků a zpřístupnit pacientům léky na závažná a vzácná onemocnění. Zajistili jsme naplnění rozpočtu specializovaných center, odstranili jsme čekací listiny ve specializovaných centrech, kdy se pacienti se závažnými onemocněními nemohli kvůli nedostatku prostředků léčit. Díky aktivní lékové politice, změně procesu stanovování úhrad a zajištění financování se nám podařilo zásadně zlepšit dostupnost inovativních léků a přístup pacientů k moderní léčbě. Nezávislé mezinárodní hodnocení dostupnosti inovativních léků evropských zemí, takzvaný EFPIA Report, zařadilo v roce 2021 Českou republiku v žebříčku mezi nejlepší země v Evropě v přístupu pacientů k moderním inovativním lékům. V roce 2017, kdy jsme přebírali zdravotnictví, naše vláda, byla Česká republika podle tohoto nezávislého srovnání evropských zemí v dostupnosti a přístupu pacientů k inovativním lékům jednou z posledních, nejhorších zemí v Evropě.

Od 1. ledna 2022 platí nový systém schvalování úhrad léků pro vzácná onemocnění, kdy klíčovou roli při rozhodování o vstupu takového léku do úhrad bude hrát kolektivní poradní orgán. Poprvé v historii jsme do rozhodování o úhradě těchto léků zapojili také samotné pacienty. Jde například o léky na cystickou fibrózu, svalovou dystrofii nebo hematologické onemocnění. Pro pacienty trpící chronickou bolestí, na kterou nezabírají jiné léky, jsme prosadili, aby zdravotní pojišťovny z 90 % hradily léčebné konopí. Ano, zdravím pana Majzlíka. Ten se o to zasloužil a já jsem to prosadil jako premiér. Implementovali jsme novou legislativu, kategorizaci a úhradovou regulaci zdravotnických prostředků, která zlepšila dostupnost a přístup pacientů k inovativním zdravotnickým prostředkům. Podobně jako u léků jsme zapojili pacienty do rozhodování o úhradě zdravotnických pomůcek. Ostatně počet hrazených

zdravotnických pomůcek se za naší vlády výrazně rozšířil. Příkladem jsou invalidní vozíky, kdy je v současnosti pacientům hrazen i druhý invalidní vozík. Zpřísnili jsme kontrolu kvality a dostupnost zdravotnických pomůcek.

Domácí péče. Domácí péče byla v minulosti výrazně podfinancována. Naše vláda přišla s novou koncepcí domácí péče. Hnutí ANO prosadilo výrazné zvýšení úhrad na domácí péči. Mezi lety 2017 a 2021 se úhrady v segmentu domácí péče zdvojnásobily z 1,9 miliardy na 3,8 miliardy korun. Od 1. ledna 2022 může domácí péči indikovat širší okruh: lékař, ambulantní specialista, lékaři na pohotovosti či urgentním příjmu, a sestry v domácí péči získaly větší kompetence, například budou moci předepisovat pacientům zdravotnické pomůcky, ale také větší samostatnost při poskytování zdravotní péče ve vlastním sociálním prostředí.

Urgentní péče. Vyřešili jsme mnohaleté problémy s dostupností urgentní medicíny a vybudovali síť nemocnic s urgentním příjmem v každém kraji a okrese, a zajistili tak, že na území celé republiky je dostupná dostatečně kapacitní síť urgentních pracovišť. Položili jsme tak i základy standardizované páteřní a regionální sítě nemocnic. Ve spolupráci s pojišťovnami jsme vytvořili vůbec první koncept urgentní péče v České republice s jasnou strukturou a standardy. Vytvořili jsme síť urgentních příjmů, vyřešili jsme jejich financování a jejich vybudování s využitím dotačních titulů, na které mohou dosáhnout všichni z garantované sítě nemocnic s urgentními příjmy. Nový model zajistí dostupnou a kvalitní péči o akutní pacienty ve všech okresech 24 hodin denně.

Reforma péče o duševní zdraví. Zahájili jsme velmi potřebnou reformu a modernizaci psychiatrické péče. Zastaralý systém velkých léčeben jsme začali měnit v kombinaci s páteřní sítí akutní, ambulantní a komunitní péče. Výrazně jsme zvýšili objem peněz pro psychiatrii a zlepšili kvalitu péče o duševně nemocné. Založili jsme 30 center duševního zdraví s cílem mít jich 100, aby jejich počet pokryl celou Českou republiku. Podpořili jsme vznik psychiatrických ambulancí a zahájili výstavbu nových psychiatrických klinik po celé České republice. Zřídili jsme nová centra krizové intervence, ve kterých je jako v prvním bodu kontaktu v urgentní situaci dostupná psychiatrická, adiktologická a psychologická péče.

Boj proti rakovině, moje oblíbené téma. Populace stárne. Jsme svědky epidemie chronických nemocí, covidu, ale také epidemie rakoviny. Ano, dneska bohužel u nás zemře 75 našich spoluobčanů a 200 onemocní rakovinou. Rakovina se během několika let, v roce 2035, to je predikce Evropské unie, stane největším zabijákem. Celé čtyři roky naší vlády jsme se proto zaměřili na boj proti onkologickým onemocněním, která dočasně zastínila pandemii covidu. Proto jsme podpořili rozvoj rozsáhlých screeningových programů. Od 1. ledna 2022 jsme spustili nově plošný screening zaměřený na karcinom plic. Do léčby a prevence onkologických onemocnění jsme nasměrovali 10,5 miliardy a dalších 14,5 je určených na boj proti rakovině z Evropy. Celkově jsem na zasedání Evropské rady, která trvala čtyři noci a pět dní, vybojoval pro Českou republiku 42 miliard navíc a hlavně pro české zdravotnictví 50 miliard. Ano, 50 miliard! V srovnání s obdobím, co vybojoval pan Nečas v roce 2012 nebo 2013 – to bylo 8 miliard pro české zdravotnictví, jenom.

No a vypracovali jsme Národní plán boje proti rakovině a vydali jsme tuto brožuru. (Ukazuje.) Pamatujete si, jak tady stál pan Jurečka a křičel, že to je kampaň? Ano, úřad to kontroloval, žádná kampaň to nebyla. To byla naše starost o lidi a já to na těch zastávkách, kam jezdím, my jsme to vydali na naše náklady. My jsme to vymysleli na Úřadě vlády, stávající vláda to zastavila, protože asi nechce, aby lidi věděli, že musí chodit na prevenci. Jenom 63 % českých občanů chodí na prevenci.

Tahle brožura je strašně důležitá. Takže vážení občané, žádejte to u vašich pojišťoven, i když to stávající vláda zakázala. To není o Babišovi. Tady je jedna strana o tom, jak se někteří lidé bojí chodit na prevenci – co kdyby náhodou? Ale co kdyby náhodou, nedej bože, vám zjistí rakovinu prostaty nebo prsu, tak naši lékaři, pokud je to včas, vás stoprocentně vyléčí. Kdysi

jsme byli nejhorší v rakovině tlustého střeva v Evropě, dneska jsme klesli na dobré 12. místo. Ano, toto byl náš zásadní program.

My jsme přišli s projektem, že postavíme v Praze, ano, dobře slyšíte, v Praze, nejmodernější onkologickou nemocnici na světě. Takových specializovaných v Evropě, velkých, je jenom šest. Pan ministr, který tady není, protože ho to nezajímá, šel na výlet do Portugalska. Asi proto, že je tam moře, šel do nějakého výzkumného ústavu onkologického. No proč nešel do Norska nebo do Texasu nebo do Austrálie? To byl model, který jsme my tady udělali. No a ty peníze jsou kde teďka? Tak já pevně doufám, že se neztratí někde mezi Motolem a Ministerstvem zdravotnictví, že se za to nebude dělat fasáda na nějaké nemocnici. Už slyším různé hlasy – kmotři se vracejí. Takže pane ministře, já jsem chtěl v Praze postavit samostatnou onkologickou nemocnici, takovou, jako je Masarykův onkologický ústav, takzvaný Žluták, kde jsme prosadili, že by měli postavit za miliardu nejmodernější pavilon prevence. A do Žlutáku chodí Pražáci, čekají půl roku, a Slováci jsou zoufalí, protože takovou péči, jak my máme v Čechách a tady v Brně, v jediné onkologické nemocnici, tam nemají. Takže zkuste – já vím, že všechno, co vymyslel Babiš je špatně, ale já jsem to nevymyslel, to vymysleli tihle onkologové. Tihle to vymysleli. A národní boj proti rakovině jsem jenom obšlehl, Joe Biden 2016 s tím přišel. Stačilo jenom chodit po světě. Škoda, že jsme nechodili po revoluci se něco naučit. Takže tohle je ten základ.

Vážení občané, chod'te na kolonoskopii, měřte si PSA, my důchodci – prostata, ženy mamograf, to jsme chtěli, ta vláda, co zakázala – tady křičeli před volbami: Babiš dělá kampaň. Ano, Babiš měl vždycky zájem, aby lidi ochránil. Naše vláda dělala všechno pro to, abychom ochránili naše občany.

Takže máte tam mraky peněz, 50 miliard z Evropy, 15 pro Národní boj proti rakovině, z toho za 8 měla stát nová samostatná nemocnice. Takže já pevně doufám, že budete pokračovat v těch investicích. Porodnice v Bohunicích, jste z Brna, tak asi byste to měl udělat. Svatá Anna, nová porodnice u Apolináře, tam rodila většina známých politiků. Myslím tedy jejich manželky. A ty další projekty – IKEM, stavíme, ano, za miliardu nový pavilon na transplantace. Čeští lékaři jsou nejlepší v Evropě. To je Vídeň, Berlín a Praha IKEM, 550 transplantací. Geniální lékaři jsou tam, geniální chirurgové, a vy byste v tom měli pokračovat, v těch našich projektech. V Thomayerce, která vypadá tak, jak ji postavil Tomáš Garrigue Masaryk, nový plicní pavilon, nové centrum urgentního příjmu a další věci. Máte tam za 14 miliard investice, které my jsme připravili. Mimochodem asi všichni zapoměli, že jsme měli Národní plán na investice do roku 2050, tam máte všechno napsané. Takže bylo by fajn, kdyby pan ministr tohle realizoval.

Ale pan ministr vlastně nestíhá, protože když se podíváme – z těch peněz, které jsme vybojovali, a ten React-EU – já si pamatuji, jak všichni ministři bojovali, byla obrovská bitva o ty peníze, a já jsem to tlačil na to české zdravotnictví. Takže i malé nemocnice jako Nymburk dostaly 150 mega, a další. Tak já pevně doufám, že to všechno zvládnete. My jsme zařídili peníze, všechno jsme připravili, a teď se dozvídám, pane ministře zdravotnictví, že vám v červnu vypršel u Evropské komise termín pro odevzdání studií proveditelnosti investic programu React-EU! Jak je to možné? Je konec srpna a podklady údajně stále leží na Ministerstvu zdravotnictví. Takže nevím proč. Chcete ty peníze dostat pro ty nemocnice, nebo ne? Když jsme si to zařídili, tak byste měli čerpat. Termín čerpání je 23, čas rychle běží. Takže bych poprosil pana premiéra, kdyby se na to podíval, protože evidentně to ministerstvo teďka nefunguje. Takže ty naplánované investiční akce je potřeba zrealizovat. A pokud se to nestihne v termínu, tak ty peníze z Evropy – a pan ministr financí si stále stěžuje, že nemá peníze, no, to je jedna z věcí, o které stále lže tato vláda, že jsme zadluženi, je šestá – nejlepší veřejné finance v Evropě. A máte tisíc miliard v Modernizačním fondu díky nám, a tisíc miliard evropských fondů, takže začněte už konečně čerpat! My když jsme nastoupili v 2014, tak to byla naše priorita, to byla ještě Sobotkova vláda, tak to období se vůbec nečerpalo, a nakonec jsme to zvládli. Takže prosím vás, peněz máte jak želez, tak zkuste něco s tím udělat.

Ano, rakovina je sviňa, není na to vakcína. Já na těch mítincích říkám lidem, aby se očkovaly mladé dívky a ženy proti HPV viru, to je jediná vakcína, a zbytek je prevence, prevence, prevence. Je to strašně důležité. A hlavně ti, kteří mají rakovinu bohužel v rodině, statistika je 10 % riziko, že se to vyskytne i u těch, kteří jsou v té rodině. Takže je to strašně důležité, a proto o tom tady mluvím. Já si myslím, že to je nejdůležitější projekt, který jsme začali, který jsme připravili, a tato vláda – stačí, když v tom bude pokračovat. Ale slyším různé signály, negativní signály, takže doufejme, že ty signály se rozplynou jak většina signálů této vlády.

Vláda pětikoalice by si měla uvědomit, že rozhodnutí, které děláme nyní, to znamená, že vláda bere 14 miliard českému zdravotnictví, ovlivňuje významně naši budoucnost a má zásadní dopad pro fungování českého zdravotnictví a přístup pacientů ke zdravotní péči. Potřebnost a význam fungujícího zdravotního systému pro společnost je jasný a zásadní, vždyť pandemie covid to jen potvrdila a akcentovala. Mimochodem i v tom covidu, ten Paxlovid a tak dál – vymlouváte se na nás, ano, mohli jste ty vakcíny prodat, vždyť tam jste osm měsíců, tak co jste dělali? My když jsme měli nadbytek, tak jsme prodávali. Takže můžete se zeptat kolegů na ministerstvu.

Díky fungujícímu a robustnímu systému zdravotnictví a obrovskému nasazení zdravotníků naše společnost tuto těžkou zkoušku zvládla. Jako poděkování za zvládnutí pandemie covidu teď vláda pětikoalice vyvádí z českého zdravotnictví peníze, destabilizuje ho a ohrožuje jeho fungování. Takže to je poděkování této vlády zdravotníkům za covid, že jim vezmou peníze. Takže pozor, tady nemluvíme o tom, že by současná vláda rozhodla, že nebude navyšovat příjem zdravotního rozpočtu a řekla: nebudeme navyšovat pojistné za státní pojištění, zmrazíme to na současnou úroveň. Zdravotnictví, pacienti, to pro nás není priorita, to říká ta vláda. Je to ještě mnohem horší. Oni nejen do rozpočtu zdravotnictví nic nepřidali, oni se rozhodli, že ještě vytáhnou prostředky, které jsou na účtech zdravotních pojišťoven, a defraudují peníze určené na péči pacientů a vyvedou je legislativní změnou z účtů zdravotních pojišťoven.

Ve chvíli, kdy začali realizovat tento svůj šílený plán destabilizace financování českého zdravotnictví a fakticky defraudaci prostředků určených na léčbu pacientů, se zvedla tak silná vlna odporu, protestů a kritiky ze strany odborné veřejnosti, opozičních stran, zdravotníků a pacientů, že se pětikoalice zalekla a došlo jim, že tento šílený plán jen tak neprojde. Začali vymýšlet, jak by to, u čeho byli přistiženi, tu neobhajitelnou defraudaci prostředků určených na léčbu pacientů, zamaskovali a odvedli pozornost jinam. Rychle začali tvrdit, že zdravotnictví poškodit nechtěli, že žádné peníze vyvést nechtěli, že ohrozit dostupnost a kvalitní zdravotní péči nechtěli, a připsali do předkládané změny zákona o snížení pojistného za státní pojištění a vyvedení 14 miliard z rozpočtu zdravotnictví rychle několik paragrafů o pravidelné valorizaci pojistného za státní pojištění, které původně chtěli dle programového prohlášení vlády předložit až někdy na konci volebního období. A začali tvrdit, že žádné peníze ze zdravotnictví vyvést a defraudovat nechtěli. Chování a mediální vyjádření vlády připomínají chování zloděje, který ukradne auto, a když je při tom nachytán, tak začne tvrdit, že auto ukrást nechtěl, ale že si ho chtěl jenom vypůjčit. Tunelovat peníze určené na léčbu pacientů, a ohrožovat tak hrazení zdravotní péče. Nastavení mechanismu pravidelné valorizace pro příští období je nepochybně správný krok. Nic však nemění na faktu, že vláda se stále pokouší jednorázově a krátkozrace vyvést ze zdravotnictví 14 miliard, a snižuje tak rizikovým způsobem příjmy zdravotnického rozpočtu.

Neveselý byl pohled na ředitele zdravotních pojišťoven, kteří po schůzce s ministrem financí a ministrem zdravotnictví, kde jim byl představen plán na vyvedení 14 miliard z rozpočtu zdravotního pojištění, rozpačitě mlčeli, když byli vyzýváni, aby radostně vítali a děkovali ministru financí a zdravotnictví za vyvedení peněz z rozpočtu zdravotních pojišťoven. Na dotazy novinářů ředitelům velkých fakultních nemocnic, jestli snížení peněz ve zdravotním rozpočtu bude stačit na pokrytí potřeb a zajištění dostupné péče ve fakultních

nemocnicích, bylo odpovědí mlčení a kousání se do rtů. Ano, já to chápu. Já to chápu. Pan ministr už několik ředitelů vyhodil a určitě tam transparentně dosadil někoho svého, zřejmě z obavy, aby také nebyli novou vládní garniturou za to, že řeknou pravdu, jako jiní ředitelé popravení a odvoláni. I to je součástí změny a nových pořádků, kterou přinesla vláda pětikoalice. Lidé už zase mají strach říkat, co si myslí, aby neměli problémy a nebyli vyhozeni z práce. Umlčet se nenechali a před negativními dopady snižování rozpočtu na zdravotnictví varovali prezidenti stomatologické, lékařské a lékárnické komory, zástupci Asociace českých a moravských nemocnic a Koalice soukromých lékařů, zástupci patientských organizací, zdravotnických odborů a opatrně varoval, že rezervy zdravotních pojišťoven budou brzo vyčerpány a bude se muset omezovat zdravotní péče, i prezident Svazu zdravotních pojišťoven pan Friedrich. Minus prostě není plus. Za nižší úhrady nebude více a kvalitnější péče. Za méně peněz nikdy není více muziky.

Veto prezidenta republiky dává pětikoaliční vládě další šanci vycouvat z tohoto nezodpovědného, škodlivého plánu a přestat oslabovat a destabilizovat české zdravotnictví. Proto vás žádám, důrazně vás žádám, přestaňte ohrožovat stabilitu českého zdravotnictví, dostupnost a kvalitu zdravotní péče, nepoškozujte pacienty a zdravotníky. Přestaňte vyvádět peníze z rozpočtu zdravotnictví. Přestaňte prosazovat nedomyšlené, destruktivní návrhy ohrožující zdravotní péči pro české občany. Upust'te prosím od prosazování tohoto škodlivého, hloupého návrhu zákona. Předložte v samostatném návrhu pouze mechanismus pravidelné valorizace začínající na platné, nesnížené výši pojistného za státní pojištěnce nastavené naší vládou. Nenarušujte rozvoj a neohrožujte budoucnost českého zdravotnictví. Pacienti, lékaři, sestry, záchranáři i všichni ostatní zdravotníci, občané této země si to nezaslouží. Jen proto, že máte nyní moc a 108 hlasů v parlamentě, nemáte právo nezodpovědně zvyšovat zranitelnost a destabilizovat fungování zdravotního systému, dostupnost a kvalitu péče a ohrožovat budoucnost rozvoje českého zdravotnictví. Já vám za to strašně moc děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak, pane předsedo, já ještě vás požádám o specifikaci toho nově zařazeného bodu, jak jste říkal v úvodu, protože tady byl hluk. Omlouvám se, neměla jsem možnost si to zapsat přesně, jestli byste byl tak hodný.

Poslanec Andrej Babiš: Tak já navrhuji zařadit ten druhý nový bod, nebo chcete i první? Ne.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Oba dva prosím. Děkuji. Ať máme jistotu, že nezkomolíme název, až dojde k hlasování.

Poslanec Andrej Babiš: Takže ten druhý... (Prohledává své písemné materiály.) Druhý bod navrhuji – název Stav v českém zdravotnictví. (Předsedající: Ano, děkuji.) A první, sekundu, musím to dohledat... (Prohledává své písemné materiály.) A ten první bod – název: Jak organizovaný zločin dosadil svého člověka za ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Děkuji vám. (Poslanec Babiš: Děkuji.) Nyní tedy načtu došlé omluvy. V mezičase se omlouvají ještě z dnešního jednání pan poslanec Jan Richter, a to z celého dne z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Kupka, a to mezi 9.30 až 11.30 z pracovních důvodů, a taktéž paní ministryně Anna Hubáčková, ta se omlouvá z celého jednacího dne z osobních důvodů. S náhradní kartou dnes hlasuje i pan poslanec Beitl a je to číslo 33.

Nyní je přihlášená k pořadu schůze paní poslankyně Klára Dostálová a další v pořadí byl přihlášen pan poslanec Ivo Vondrák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážená paní předsedkyně, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já bych si dovolila zařadit dnes jako první bod návrh bodu Řešení bytové krize.

Já si myslím, že nejsem jediná, komu píšou zoufalé rodiny o pomoc. Ta skutečnost je skutečně neuvěřitelná. Máme mladé lidi, kteří si postavili před několika lety malé rodinné domky na venkově. Byli jsme rádi, že skutečně se i ten venkov zalidňuje, že ti lidé tam bydlí. Já bych vám ráda teď přiblížila jeden příběh, který určitě mnozí z vás máte také ve svých poslaneckých mailech. Jde o mladou rodinu, otec 35 let, žena 31 let na mateřské dovolené s ročním dítětem. Před zhruba pěti lety nebo šesti lety si vzali hypotéku na 3,5 milionu korun na výstavbu rodinného domku na venkově. Skončila jim pětiletá fixace úroku u hypotéky a hypotéka se jim měsíčně navýšila o 9 tisíc korun na 21 600. Energie – přišly nové zálohy na plyn a elektřinu, v součtu na 8 500 korun. Rodina má čistý příjem 30 000 korun. Samozřejmě volají o pomoc, říkají, co mají dělat, že jsou samozřejmě připraveni třeba i bydlení prodat, aby se mohli třeba nastěhovat do nějakého bytu, ale ty byty nejsou. Nejsou byty na trhu, nestaví se. Proč se nestaví? No samozřejmě v dnešní době jsou obrovsky vysoké ceny stavebních materiálů. Nemáme vlastně nový stavební zákon, povolovací procesy trvají opravdu neúměrně dlouho. Mluvila jsem naposledy i se stavaři ve velkých městech a říkají, že ta situace už je dále neúnosná, že skutečně byt by byty na rozestavěnost měli připravené, tak je nemají povolené. Zároveň ale přiznávají, že teď trošičku ten útlum je i právě díky vysokým energiím, díky vysokým nákladům na stavební materiály.

Já se také ptám, co vlastně, jak pomůžeme těmto mladým lidem? Protože tato rodina, o které mluvím, tak samozřejmě mohli požádat o mimořádnou okamžitou pomoc, ale oni požádat nemohou, protože vlastní rodinný dům. Oni nemohou požádat ani o příspěvek na bydlení v nějaké adekvátní výši, protože hypotéka se prostě nezapočítává do výdajů té domácnosti. A je potřeba, aby se skutečně těmto lidem pomohlo. Nebo, jak jsme tady, skutečně budeme přihlížet tomu, že tito mladí lidé skončí na ulici? S těmi dětmi? Protože já jsem se tedy doptala ještě toho pána, jestli třeba rodiče by nepomohli. Oni říkají: no, rodiče bydlí v 1+kk, tam se prostě nevejdeme. Ta situace je skutečně neúměrná.

Zároveň, když už jsem se dala do řeči s tím mladým mužem, tak on mně říkal, že se musí usmívat tomu, že samozřejmě by rád třeba zateplili a tak dále, ale oni nemají žádné úspory, rezervy na to, aby mohli zrealizovat zateplení rodinného domu fotovoltaiky. A i kdyby dostali dotaci a možná by dosáhla tato rodina i na tu maximální podporu, no tak nejbližší možný termín na realizaci fotovoltaiky je podzim příštího roku. To znamená, ti mladí lidé vůbec vlastně nemají teď adekvátní řešení, jak to řešit.

No a mě samozřejmě zaráží to, že v této situaci Ministerstvo pro místní rozvoj pozastavilo program na podporu bydlení mladých, to znamená i například na to, aby jim stát půjčil na družstevní podíl nebo na nějakou realizaci vlastního bydlení, dokonce ministerstvo nenavýšilo ani ten dotační titul, který se týká zainvestování pozemků pro bytovou výstavbu. Měl tam pan ministr převis skoro 200 milionů, ale samozřejmě ani tyto projekty se nerealizují. A já jsem přesvědčená o tom, že my jsme nastolili, když jsme odcházeli jako vláda, možnosti. Například jsme se bavili o tom, že by stálo za to vyvolat jednání s bankami, aby se prodloužila splatnost hypoték třeba na 40 let. Protože jakmile toto uděláte, tak se vám logicky sníží ta splátka, to znamená, ti mladí lidé by to třeba zvládli právě s těmito nástroji. Předávali jsme, na papíře, to přiznávám, ale projekt zapojení soukromého veřejného sektoru, aby stát dal k dispozici pozemky, aby se rozjela bytová výstavba a tak dál. A jediné, co vlastně současná vláda udělala, je, že nový stavební zákon posunula o rok. Ta jejich vlastně připravovaná novela je opravdu zatížena mnoha připomínkami, je tam 55 zásadních rozporů, včetně zásadních resortních rozporů, takže asi se v nejbližší době nového stavebního zákona jen tak nedočkáme. A právě odpovědi na tyto otázky by si mladí lidé zasloužili. Určitě nepíšou jenom mě, určitě píšou i vám,

a proto bych si chtěla požádat, aby byl bod Řešení bytové krize zařazen jako první bod dnešního jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Vondrák a připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych si dovilil využít této schůze k tomu, abychom do programu dnešního jednání zařadili bod, který si myslím, že se týká všech lidí, kteří jsou nějakým způsobem zapojeni do samospráv, kteří se starají o fungování samospráv. A nazval bych ten bod Financování energií organizacemi zřizovanými obcemi a kraji.

Proč to otevírám? Protože jsme tady starostové, hejtman jsem tady myslím teď jenom já, ale celá řada lidí v podstatě řeší neřešitelné, totiž jak nakoupit energie pro kraj, pro obec a samozřejmě pro všechny příspěvkové organizace. Ta situace je skutečně tristní a já bych chtěl říct, že to už není prosím o opozici a o koalici. To je v podstatě už problém, který dostává do velmi tíživé situace vlastně celou Českou republiku. A pokud tento problém nezačneme rychle řešit, tak nastává okamžik, kdy může celý systém fungování našich organizací zkolabovat. A to říkám se vsí váhou toho, jaké máme s tímto zkušenosti.

Já bych chtěl říct, že my jsme sice schopni, ale ne vždycky, nakoupit elektrickou energii, která překvapivě se nedá koupit za levné peníze, byť vyrábíme v České republice s dvacetiprocentním převisem poptávky, to znamená, máme k dispozici o 20 % energie více, než jsme schopni spotřebovat, ale přesto tuto energii nakupujeme za finanční prostředky, které jsou zcela neadekvátní tomu, za co se ta elektrická energie vyrábí. Já dám příklad za náš kraj: 16 000 za jednu megawatthodinu jsme vysoutěžili, jsme koupili, pardon, nevysoutěžili, nakoupili na burze na příští půlrok, což znamená 430 navíc, které to bude stát kraj a všechny prostě naše organizace, které zřizujeme. A já bych chtěl říct, že je třeba tyto věci řešit, protože kromě toho, kromě této elektrické energie, máme ještě plyn, který se nakoupit nedá vůbec.

Takže chtěl bych tento bod otevřít a chtěl bych tady vystoupit i jménem hejtmanů České republiky a samozřejmě i primátora města Prahy, kteří jsme se sešli dnes ráno v 8 hodin přes videokonferenci a hledáme cesty, jak tuto situaci vyřešit. Chtěl bych říct, že od 10 hodin má tiskovou konferenci předseda Asociace krajů České republiky, pan hejtman Martin Kuba, kdy jsme se shodli na třech bodech, které bychom chtěli předložit. A já bych si dovilil je právě tady v parlamentu nabídnout proto, abychom se o nich začali seriózně bavit. Chtěl bych říct, že teď, v daný okamžik, to vnímám opět jako konstruktivní návrh toho, že chceme najít řešení celé tíživé situace.

Společným jmenovatelem toho návrhu je samozřejmě zastropování. My se bez zastropování prostě neobejdeme, je jenom otázka, jak zastropovat, abychom v podstatě se nedopustili toho, co bych nazval, řekněme zjednodušeně, destrukcí rozpočtu České republiky. A chtěl bych říct, že jsme definovali tři oblasti, ve kterých bychom chtěli právě navrhnout řešení, jak z celé situace ven.

Samozřejmě jsou to rodiny, vím, že se projednával teď jakýsi energetický tarif, nicméně domníváme se, že to není problém, který by něco mohl... nebo není způsob, jak by se to dalo vyřešit. Protože se domnívám, že těch několik tisíc korun nikomu moc nepomůže, a myslím si, že je třeba hledat jiné systémové řešení.

My chceme, aby se zastropovala cena pro zákazníka. Chceme, aby to bylo na úrovni 75 až 80 % spotřeby loňského roku, to proto, abychom v podstatě domácnosti přinutili šetřit trošku, přece jen je to velmi velmi důležité. A ten zbytek, co bude nad tím zastropováním, prostě bude muset být profinancováno ze strany státního rozpočtu. Tam prostě asi jinak to nepůjde.

A druhá věc, to je to, co se týká toho, proč jsem tady, a to, co chceme vyřešit, a to je financování státních institucí, tím myslím samozřejmě především kritickou infrastrukturu, to znamená školky, školy, nemocnice, sociální domovy a podobně, kde se domníváme, že je nezbytně nutné ustanovit státního obchodníka, který nakoupí energie, které jsou dostupné na trhu, a pořád ještě víme, že tam jsou 10 až 15 %, které se budou potom přeprodávat těmto organizacím za pevně stanovenou cenu tak, abychom se vyhnuli soutěžení, které nejsme schopni v daný okamžik zajistit a nemáme, jak soutěžit, protože není kde a hlavně není za co, protože ty peníze a ty náklady jsou neúměrně vysoké.

A třetí věc je otázka firem, kde opět vidíme cestu v zastropování, s tím, že to, co vlastně bude nad ten strop, se potom vybere tak na daních, abychom byli schopni v podstatě vyřešit problém opět toho zmíněného destruování státního rozpočtu, to znamená využití windfall tax tak, aby se v podstatě všechno, co je nad ten strop, z 95 % vrátilo zpátky do státního rozpočtu

To jsou tři návrhy, které, předpokládám, teď prezentuje pan Martin Kuba. Já se domnívám, že to je věc, na které jsme se všichni hejtmani shodli, a domnívám se, že stojí za to využít právě dnešní schůze k tomu, abychom tady mohli společně tento problém začít řešit, protože v opačném případě – opakuji to, co jsem řekl na začátku – to nebezpečí kolapsu je více než zjevné a musíme hledat prostě řešení celé této situace. Já moc děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Ale zeptám se, zda máte zájem o nějaké konkrétní zařazení, protože jsem nezaznamenala, že by zaznělo, kromě zařazení bodu.

Poslanec Ivo Vondrák: Časově to je v podstatě jedno, já bych byl pro to, abychom to udělali co nejdříve, to znamená po projednání toho zákona, který teď probíráme.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Takže jako druhý bod, dá se říci. (Poslanec Vondrák: Ano, děkuji.)

Děkuji. Nyní je tedy přihlášen pan předseda Tomio Okamura a následovat má pan předseda Radim Fiala ke změně pořadu schůze. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, chtěl bych navrhnout jako první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny za SPD bod s názvem Vláda nepomáhá lidem se zdražováním.

Musím říci, že když jsem slyšel představu vládní koalice Petra Fialy ohledně parametrů úsporného tarifu, tak jsem si řekl, že je to už opravdu nechutný výsměch lidem. Vláda Petra Fialy z ODS po tři čtvrtě roce slibů zveřejnila parametry úsporného tarifu, kterým slibovala pomoc lidem s drahými energiemi. Výše podpory bude v průměru pouze kolem 1 000 korun měsíčně. To si snad děláte srandu? Vždyť lidem zdražily zálohy na energie i násobně. Navíc zdražily i potraviny. Fialova vláda nemá řešení a měla by podat demisi. Miliony našich občanů se kvůli Fialově vládě rítí do neřešitelné finanční a sociální situace. Navíc vláda neřeší příčinu zdražování, ale následek. Tisícovka měsíčně prudce rostoucí ceny pro občany fakt neřeší.

Přitom peníze stát má. Jen za červenec vyplatila vláda Petra Fialy z ODS migrantům z Ukrajiny v České republice na dávkách téměř miliardu korun. Jen za červenec! Přesně 887 milionů. Fialova ukrajinská vláda pomáhá každý měsíc Ukrajince a Ukrajincům miliardami, ale na české občany úplně kašle. Já říkám, pomáhejme těm skutečně potřebným. Ale vy úplně zapomínáte na občany České republiky. Ostatně to vidíme i u priorit předsednictví Evropské unie, které má vláda Petra Fialy. Už máme druhý měsíc za sebou pryč z toho půlročního předsednictví. Lhali jste, slibovali hory doly. No ale jako prioritu číslo jedna na první místo jste dali obnovu Ukrajiny a vstup Ukrajiny do EU. Vy nejste česká vláda. Vy jste ukrajinská vláda.

A jste zaprodaní. Zaprodání zájmům Bruselu, Berlína, Washingtonu a Ukrajiny. A doplácí na to všichni občané v České republice.

Možná nejste ani tak neschopní, ale v každém případě jste všehoschopní, ale ne ve prospěch občanů České republiky. Navíc premiér Fiala otevřeně předevířem lhal, a to opakovaně, když řekl, že na celkovou pomoc občanům proti inflaci vyčlenila vláda 177 miliard korun. To ale není pravda. Například jednou z největších položek z této částky je totiž valorizace důchodů. K té ale dochází automaticky kvůli inflaci na základě zákona, který byl přijatý již dříve. Fialova vláda na tom tedy nemá vůbec žádnou zásluhu. A ani to. Protože když se vloni hlasovalo o zvýšení důchodů na letošní rok, loni v létě, tak poslanci současné Fialovy vládní pětikoalice hlasovali proti zvýšení důchodů. Důchody se tak letos zvyšují nad rámec zákonné valorizace pouze díky hlasům poslanců SPD a ANO plus, tuším, že pro to hlasovali dva poslanci nějaké jiné strany, která už není dneska ve Sněmovně, loni v létě. Takže vy jste naopak proti zvyšování důchodů a ze své vůle jste důchody nezvýšili občanům ani o halíř. Naopak, vy jste dokonce proaktivně hlasovali – vláda Petra Fialy, ta pětikoalice – proti zvýšení důchodů.

Hnutí SPD předložilo už před několika měsíci konkrétní desatero řešení Fialovy drahoty. A jsou to tyto návrhy:

1. Odstoupení od Green Dealu Evropské unie. To je ten takzvaný zelený úděl.
2. Odstoupení od systému emisních povolenek EU, který zdražuje energie a suroviny. Jak víte, tak emisní povolenky lámou úplné rekordy. Staly se terčem spekulací. Ale na všechno doplácí občan České republiky.
3. Navrhujeme prodej levné české elektřiny napřímo českým občanům a firmám a přes unijní energetickou burzu v Lipsku pouze prodej přebytků. My jsme v elektrické energii soběstačnou zemí. Ale vláda, jak je zaprodaná cizině a jde proti českým občanům, respektive Češi jsou vám úplně ukradení, vaší vládě, vládě Petra Fialy, tak vy prostě tvrdošíjně hájíte zájmy Rakouska a Německa, které potřebují naši elektrickou energii, ale tu naši, původně levně, u nás velice levně vyrobenou energii z uhlí a z jádra, posíláte na unijní burzu a tam nám ji zdražují až o 4 000 %. A vám je to úplně jedno. A my říkáme, nejprve naplňte tou levnou elektřinou potřeby našich občanů a firem, a pak teprve případně přebytky prodávejte na burzu, například jako Francie. Takže to Evropská unie umožňuje. Umožňuje to. Jenom vaše vláda to nechce udělat.
4. Navrhujeme obnovení národního importéra plynu a nákup levného plynu přímo od producentů, nikoli přes německé překupníky, jako je tomu v současnosti. Ano, my nakupujeme ten stejný ruský plyn, ale násobně dražší přes německé překupníky. A s tím my prostě nesouhlasíme v SPD. My chceme levný plyn. A vůbec nechápu, proč se nakupuje přes překupníky? Proč vy na tom trváte? Aby na tom vydělali Němci? Ale Češi prodělávají. Ale já to chápu, já vás znám. Vy nejste vláda pro české občany. Asi se premiér Petr Fiala už vidí na místě eurokomisaře, proto opravdu skáče tak, jak mu v Bruselu pískají, v Bruselu a ve Washingtonu.
5. Chceme obnovení národního zpracovatele ropy. Ano, minulé vlády nechaly zprivatizovat hlava nehlava úplně všechno – Unipetrol, Transgas, Innogy mají taky Maďaři. Prostě my jsme tady v područí ciziny a Česká republika v podstatě nemá ani strategickou infrastrukturu. A my to chceme změnit.
6. Chceme zrušení solární daně a veškerých dotací, které zdražují elektrickou energii pro spotřebitele. Nojo, ale vláda jde na ruku solárním baronům. Dělal to tedy i vláda Andreje Babiše. Ale hnutí SPD tady říká, že to tak dělat nemáme, že má být český občan a Česká republika na prvním místě.
7. Chceme zajištění potravinové bezpečnosti, podporu českých zemědělců a potravinářů. Drahé potraviny – je to velké téma, které vláda Petra Fialy vůbec neřeší. Z 27 unijních zemí 24

pomohlo producentům potravin s cenami energií. 24 zemí z 27. Samozřejmě Česká republika kvůli vládě Petra Fialy je mezi těmi třemi zeměmi, které nepomohly. Máme nejvyšší DPH na potraviny ve střední Evropě – 15 %. Poláci ho mají nulu na základní potraviny a ostatní země kolem mají ty sazby mezi. Takže kvůli vládě Petra Fialy jsou i nejdražší daně na potraviny. A také to občané potom vidí na těch předražených potravinách. A vláda Petra Fialy nedělá vůbec nic, aby našim občanům pomohla.

8. SPD navrhuje přechodné snížení DPH u energií, pohonných hmot, základních potravin a léků a snížení ceny těchto komodit. Snížení DPH – už jsme to tady říkali mnohokrát, že se má snížit DPH na energie, na základní potraviny, na pohonné hmoty. Udělaly to i jiné evropské země. Vláda Petra Fialy nedělá vůbec nic. Vůbec nepomáhá lidem. Samozřejmě, buď jste neschopní a diletanti, což vidíme také, ale u vás je v tom navíc ještě ten zlý záměr, to znamená, že opravdu nechcete pomoci českým občanům.

10. Srovnání podmínek tuzemských a zahraničních firem působících v České republice. SPD má v programu, že jsme proti zvyšování daní českým občanům a českým firmám. A to držíme. A budeme to držet. Ale tady jsou nadnárodní internetové giganty, které v České republice generují obrovské zisky bez zdanění v České republice – Google, Facebook a tak dále. A také chceme zdanění vyvážení nezdaněných dividend z České republiky nadnárodními korporacemi. Je to o těch nadnárodních korporacích. A jenom toto by přineslo do pokladny České republiky 75 miliard korun, to zdanění vyvážení nezdaněných dividend. Nadnárodní korporace tady generují zisky a pak si to daní někde v daňovém ráji. Jak má potom česká firma konkurovat? Ostatně tak utíkají peníze i českému státu. My už jsme ten zákon navrhli. Navrhli jsme ho ještě v minulém volebním období a Babišova vláda nám na to odepsala, že je to prý proti pravidlům EU. Ale na ty já zvyška kašlu. Protože mně je úplně jedno, co si myslí v tomhle EU. Mě zajímá, co je prospěšné pro českého občana a pro Českou republiku. A to je přesně ten rozdíl mezi SPD a jinými stranami tady ve Sněmovně.

Tyto všechny naše návrhy, to naše desatero proti Fialově drahotě, vláda koalice SPOLU, to znamená ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN, odmítá přijmout a dostává tak čím dál více našich občanů do existenčních problémů. Taková vláda nemá důvěru občanů. A už vidíme i z mainstreamových průzkumů, že vládě Petra Fialy věří 20 % lidí. Dvacet osm někde vidím. Prostě drtivá většina, přes 70 % občanů, už vládě Petra Fialy nevěří. I z těchto průzkumů vyplývá, že jenom za tři čtvrtě roku, co jste u vlády, jste přišli cca o tři čtvrtě milionu vašich voličů, kteří vás původně volili. Ale vám je to stejně úplně jedno.

Přední politici vládních stran jsou navíc zapojeni v korupci, v organizovaném zločinu a v kontaktech s mafií. Samozřejmě řešení se tady nabízí takové rychlé. V září budou komunální a senátní volby a doufám, že občané přijdou k volbám a vyjádří se, co si myslí o vládě Petra Fialy, a vystaví vládě Petra Fialy účet.

Cena elektřiny na evropské energetické burze v Lipsku překročila hranici 700 eur za megawatthodinu, to znamená, je to asi 17 000 korun. Za pondělí si připsala více než 25 %. Prostě cena elektřiny láme úplné rekordy. Teprve před týdnem přitom byla cena o 200 eur nižší, činila 500 eur za megawatthodinu. SPD vyzývá vládu Petra Fialy, aby ČEZ přestal vyvážet a současně přestal nakupovat elektřinu na burze v Lipsku a zajistil nízké ceny elektřiny pro české občany a firmy, tak jak už jsem navrhoval v našem desateru. Ať případně vyváží pouze přebytky, protože dneska je to tak, že ČEZ vyrobí z jádra elektřinu, jednu megawatthodinu za cca 250 korun, aby ji pak nakupoval v Lipsku za 17 000. Vládě Petra Fialy to připadá normální, takhle doslova okrádat české občany, ale nám v SPD to rozhodně normální nepřipadá. Vláda Petra Fialy prostě kašle na Českou republiku a na české občany. Toto šílené zdražování a neschopnost vlády Petra Fialy přivádí lidi do chudoby a přivede ke kolapsu hospodářství naší země. Už začínají krachovat české firmy, živnostníci, hrozí vzrůstající nezaměstnanost, protože vláda Petra Fialy prostě vůbec tyto závažné věci neřeší. A kolaps průmyslu, kolaps ekonomiky, tak to bude další tvrdá rána pro Českou republiku kvůli vládě Petra Fialy.

Mimochodem, ještě malinko odbočím. Češi platí za mobilní služby nejvyšší ceny v Evropské unii. Další důkaz toho, že jsme v pozici kolonie Západu. Český telekomunikační úřad uvedl ve své analýze, a je to z tohoto týdne, že maloobchodní ceny mobilních služeb v České republice jsou nadále nejvyšší v Evropské unii. I když ve střednědobém horizontu dochází k určitému poklesu maloobchodních cen, ceny v jiných zemích EU klesají rychleji než v České republice. Tuto skutečnost potvrzují podle Českého telekomunikačního úřadu také nejnovější data a analýzy Evropské komise. Podle analýzy ČTÚ, Českého telekomunikačního úřadu, jsou ceny mobilních služeb v České republice i o 150 % vyšší než průměr Evropské unie a jeden gigabyte dat je pak dražší dokonce o 201 %. A vláda Petra Fialy s tím opět vůbec nic nedělá!

Takže vláda Petra Fialy, tady vláda předsedá Evropské unii, chlubili jste se, co všechno ovlivníte a změníte, a my jsme říkali, že nezměníte vůbec nic. Za a) je to jenom takový loutkový systém, to předsednictví, takže nezměníte vůbec nic, a samozřejmě dochází na moje slova. To předsednictví stojí občanů České republiky 2,24 miliardy korun. 2,24 miliardy korun jste vyplázli za předsednictví České republiky v Evropské unii, a co z toho má tedy občan? Takže se tady promenádujete po Bruselu, promenádujete se všude možně, udělali jste si kvůli tomu nějaké barevné deštníky – na rozdíl od toho, co nabízíte lidem, aspoň není děravý, ale prostě je to jedna komedie, jedno PR, které lidem vůbec nic nepřináší. A utrácíte za to horentní miliardy na úkor českých občanů! Nezměníte vůbec nic. Nikdo vás nebude v Evropské unii poslouchat, jenom jste vyhodili zbytečné peníze.

A v České republice je situace taková, jak jsem říkal třeba i ohledně těch cen mobilních operátorů, že zde existuje oligopol a nízká konkurence. Ti tři operátoři vlastní 96 % SIM karet. A já říkám jasně, pokud volný trh nezajistí konkurenci, je potřeba, aby zasáhl stát, protože proč mají občané České republiky kvůli neschopnosti vlády Petra Fialy platit nejvyšší ceny za mobilní služby a datové služby v Evropské unii? To přece není normální. Vždyť naše platy, platy občanů České republiky, průměrné platy v České republice, jsou třetinové než třeba v Německu, a přesto vy jste tak servilní, že k tomu mlčíte a vytahujete další a další peníze z kapes našich občanů, přitom mobilní telefon dneska má snad každý občan v České republice. Vám je to úplně ukradené, protože vám tady proplácí mobilní telefon Sněmovna, ministerstva a podobně, takže vás to vlastně vůbec nezajímá, kolik platí občané za mobilní služby, ale nás v SPD to zajímá. Nás to zajímá, protože my chceme, aby občané měli lepší životní úroveň. My prostě nesouhlasíme, aby se nám Brusel pletl do našich vnitřních věcí, protože Český telekomunikační úřad uvedl, že už chtěl v minulosti několikrát zasáhnout, ale nelíbilo se to prý Evropské komisi. To je neskutečná situace úplně! Neskutečná arogance a neschopnost. Arogance Bruselu a neschopnost Fialovy vlády. Já opravdu nechápu, proč by měli čeští spotřebitelé platit nejvíce v celé Evropské unii.

Další věc, to tady budeme řešit dneska. Takže vy na jednu stranu odmítáte lidem pomoci se zdražováním a odmítáte vyřešit zdražování. Já jsem jasně představil konkrétní desatero, už jsme ho představovali několikrát, takže SPD nabízí konkrétní řešení, co s tím, to vaše vláda nechce udělat, protože jste servilní vůči Berlínu, Bruselu, Washingtonu a tak dále, ale do toho všeho, kdy občané se dostávají do obrovských finančních problémů a sociálních problémů, vy ještě dneska tady předkládáte do Sněmovny zákon, znova ho tady máme na stole, vládní koalice to tady předkládá, že chcete snížit o 14 miliard korun platby zdravotním pojišťovnám za takzvané státní pojištění. To znamená, vy ještě přímo tady prosazujete a protlačujete zhoršení dostupnosti zdravotní péče pro naše občany a zhoršení podmínek pro práci zdravotníků a to je pro SPD také úplně nepřijatelné. Proto tomuto vašemu návrhu jsme tady už od zimy bránili zuby nehty, dělali jsme tady v zimě i obstrukce proti tomuto návrhu v prvním čtení, ale i v dalších čteních, a k tomu se hrdě hlásím, že jsme tu obstrukci tady dělali, protože my prostě nechceme, aby se zdravotním pojišťovnám, zvláště když tady narostla inflace a stouply vstupy, stouply ceny energií i pro zdravotní zařízení a tak dále, tak vy ještě berete 14 miliard korun českým občanům, českému systému zdravotnictví, abyste zhoršili péči, a místo toho jste ty

miliardy přesunuli na Ukrajinu. A to si myslím, že je opravdu neuvěřitelné. Neuvěřitelné! Já jsem takovouhle škodlivou vládu od roku 1989 ještě snad neviděl. Podle mě jste nejhorší a neškodlivější vláda vůbec minimálně za toho tři čtvrtě roku, co jste předvedli, která tady kdy vůbec byla. A není to jenom můj názor, stovky lidí mi to píšou, možná už tisíce.

A teď ještě tady avizujete předem, že dneska to má přijít tady na program, to, že vy chcete zhoršit dostupnost zdravotní péče, a ještě už předem avizuje tady vládní koalice ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN, že to veto prezidenta přehlasujete. Prostě ve vás se nepohne vůbec nic. Vůbec nic! Přitom občané už čekají dlouhé měsíce na vyšetření u specializovaných lékařů, už dlouhé měsíce se čeká na různé zákroky. Teď během toho půl roku přišly kvůli vámi nezvládnuté migrační vlně z Ukrajiny statisíce nových státních pojištěnců do systému, a vy ještě berete peníze. To je opravdu neuvěřitelné,

Samozřejmě v této souvislosti my prosazujeme vyslovení nedůvěry vládě Petra Fialy, protože tato škodlivá a neschopná vláda musí skončit. A už dneska jste uvrhli miliony občanů do finančních problémů, vaše vláda, ale teď teprve přichází podzim, teď přichází zima. Ty problémy budou ještě horší. Ale vy jste nepředložili jediné řešení. Jediné řešení jste nepředložili.

To, že dáte lidem v průměru tisíc korun měsíčně na pomoc s drahými energiemi se zálohami, tak to je opravdu výsměch, protože to nikomu nepomůže. Navíc řešíte následek a neřešíte příčinu. O těch příčinách už jsem hovořil a konkrétní řešení jsem za SPD navrhl.

Takže my samozřejmě už tady usilujeme delší dobu o to, abychom tady hlasovali o vyjádření nedůvěry vládě Petra Fialy. Samozřejmě vládní koalice se tomu vysmívá a říká: My máme 108, vy máte 92. Jako opozice jsme tady dvě opoziční strany. Ale je to sice tak početně, ale to neznamená, na to že budeme rezignovat, na silný politický tlak na vás, protože prostě vy nejednáte v zájmu většiny občanů České republiky, o čemž svědčí také to, že 80 % občanů, nebo více než 70 % občanů už nemá důvěru ve vládu Petra Fialy. Tak ona tu důvěru neměla většina občanů ani po volbách, protože vy jste dostali jenom 43 % hlasů občanů, protože milion hlasů propadlo, takže kdybychom sečetli všechny hlasy voličů České republiky v loňských říjnových volbách do Sněmovny, tak vy už jste od začátku měli pouze 43 % hlasů. Takže vy jste z pohledu hlasů občanů menšinová vláda, ale vůbec se tak nechováte. Vy jste normální raubíři, kteří prostě chtějí jenom vyrabovat, co se dá, ale na občany úplně, úplně jste se vykašlali.

Takže my samozřejmě... Já vítám, že hnutí ANO se rozhodlo včera, že by také chtělo vyvolat to hlasování o nedůvěře vládě, je k tomu potřeba 50 podpisů poslanců, SPD má jenom 20, takže ty podpisy už sbíráme dneska, už to dáváme vzájemně dohromady. A doufám, že k tomu hlasování dojde co nejrychleji, protože je potřeba si také říct při té schůzi názory jednotlivých poslanců, předpokládám, že to budou hlavně opoziční názory, protože u vládních poslanců jsme si všimli, že oni mlčí všichni. Vy vlastně nevystupujete vůbec, vy mlčíte. Vždycky jenom vidíme něco na sociálních sítích, nějaké invektivy, ale že byste ve Sněmovně navrhli nějaké konkrétní řešení drahoty a pomoc lidem, to jsme tady neslyšeli nikdy. A už máme skoro rok po volbách a skoro rok tady máte většinu ve Sněmovně. A výsledek je úplně, úplně tristní.

Samozřejmě když jsem mluvil o té Evropské unii, tak teď byl průzkum, tuším, že to byla agentura STEM, a bylo to v mainstreamu, v mainstreamových médiích, že občané nesouhlasí – tuším, že to bylo 80 % občanů, 79 % to bylo v tom průzkumu, jestli ti pamatuju dobře, bylo to takhle plus minus, 79 % nesouhlasí ani s těmi vašimi prioritami pro to předsednictví České republiky v Evropské unii. Protože vy tam máte na prvním místě, že chcete pomoci Ukrajině a přijmout Ukrajinu do Evropské unie, místo toho, abyste na prvním místě měli řešení energetické krize. To je opravdu neskutečné, co vy předvádíte. Takže už se tady většina lidí staví proti vám, ale s vámi to ani nehne.

Samozřejmě ty energie, to je, musím říct velký problém. A já za sebe chci říct, že my jsme na toto téma svolali na dnešek jako opozice, to znamená SPD a hnutí ANO, jsme tady dvě opoziční strany, takže samozřejmě nezbyvá než spolupracovat vzájemně a je to v těchto věcech

určitě prospěšné, tak my jsme tady svolali mimořádnou schůzi s názvem Strategie vlády pro řešení energetické krize zdražování a hrozby rostoucí nezaměstnanosti, a dozvěděl jsem se opět nemilou věc, co předvádí tady předsedkyně Sněmovny paní Pekarová Adamová, a předsedkyně TOP 09. Místo, aby toto zásadní téma předřadila na dnešek jako první bod schůze, aby to bylo od devíti, protože zdražování zajímá všechny občany, všichni občané mají problémy, tak paní Pekarová Adamová, předsedkyně Sněmovny, schválně udělala to, že to dala až jako ten poslední bod, aby se to projednávalo někdy o půlnoci. To je potřeba říct. Předsedkyně Sněmovny a TOP 09 paní Pekarová Adamová schválně, schválně přesunula, protože to je její pravomoc, náš bod tak, aby se o zdražování nemluvilo, aby se o tom mluvilo v noci, a ještě se tady vysmíval, tuším, že to byl poslanec Benda, předseda poslaneckého klubu SPD (?), v médiích, že prý to bude někdy v noci a už to nebude za pozornosti médií a tak dále.

Takže vy se vysmíváte do ksichtu občanům, do obličeje občanům! Jako že nechcete řešit zdražování a nechcete pomáhat lidem. A tahleta, vašim prostřednictvím, když vás oslovují, předsedkyně Sněmovny paní Pekarová Adamová z TOP 09 ještě normálně se vysmívá lidem do obličeje a zařadí tak závažné téma jako pomoc lidem se zdražováním, abychom probrali znova ty naše opoziční návrhy, protože vy žádné nemáte jako vláda, tak to ještě dáte klidně někdy na noc, možná na to dneska ani nedojde, aby se o tom vůbec nemluvilo. Takže vy na jednu stranu doporučujete lidem, aby si vzali svetry – tady paní Pekarová Adamová s panem Michálkem z Pirátů to tady doporučují občanům, že vaše řešení je vezměte si svetry, a ještě takhle se vysmíváte lidem, aby na to téma nedošlo, a zařadíte to schválně, aby se o tom jednalo v noci, a bůhví jestli se na to tím pádem dneska vůbec dostane.

Neuvěřitelná drzost! TOP 09, která má tříprocentní preference, tak prostě vy si to tady vždycky zmanipulujete tak... dobře, je to podle jednacího řádu, ale vidíme ty vaše priority tady. Prostě vy škodíte lidem, vážená paní předsedkyně Pekarová Adamová, a jdete úplně proti lidem. To znamená –

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane předsedo, prostřednictvím předsedající.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, vašim prostřednictvím. To znamená, blíží se zří, miliony lidí mají strach z toho, jak to bude v zimě, mají obrovský strach ti lidé, vy si jezdíte v tom vašem státním drahém BMW, vyhráté zadní sedačky, a je vám to úplně jedno. To je neskutečné, co vy předvádíte jako předsedkyně Poslanecké sněmovny! Prostě výsměch lidem předvádíte, výsměch lidem, to snad není vůbec možné. A místo toho vy zařadíte, vy, předsedkyně Sněmovny, protože vy to máte v kompetenci, jako první bod zařadíte jako vaši prioritu vzít ze zdravotního pojištění 14 miliard korun a zhoršit zdravotní péči občanům České republiky a zdravotní podmínky zdravotníkům. Vy jste za to plně odpovědná, předsedkyně Sněmovny a předsedkyně TOP 09 paní Pekarová Adamová. Vy jste tenhle program tady dneska takhle navrhla a vy jste takhle rozposlala tu pozvánku. Takže je to opravdu neuvěřitelné chování. A to jsem tady chtěl říct, kdo za to může a kdo je tím hlavním viníkem tady ve Sněmovně, že ani dneska, dneska nebudeme tady řešit podle všeho zdražování energií a že nás to nenecháte vůbec tady, abychom o tom mluvili. Je to potřeba pojmenovat jmenovitě, kdo za to může a kdo nese plnou odpovědnost. To je opravdu absolutní vrchol, musím říct, to, co tady vážená paní předsedkyně Sněmovny předvádíte, s tím, jak vy úplně bezostyšně, beze studu jdete proti lidem. Tohleto je další důležitá věc.

Jinak ještě k tomu vašemu návrhu, paní předsedkyně Pekarová Adamová, vašim prostřednictvím. Vy navrhuje lidem, aby si vzali svetry. Pak říkáte v televizi na Primě, že vláda tady není, aby pomáhala lidem. Potom váš koaliční kolega, předseda Senátu, podívejte se, jak se chovají nejvyšší ústavní činitelé za vládní koalici, tak prostě v neděli řekne v rozhovoru pro Novinky, všichni si to přečetli, tak řekne, aby si lidé s drahými zálohami pomohli sami. To jsou návody vaší pětikoalice? Vzít si svetry, pomozte si sami, vláda tady není

pro lidi? To jsem shrnul jenom tři vyjádření z poslední doby, co říkají představitelé vaší vládní koalice vůči lidem a vůči současné vážné situaci.

A já na základě těch vašich vyjádření, paní předsedkyně Pekarová Adamová, vaším prostřednictvím, dostávám dopisy. Dostal jsem dopis od Asociace poskytovatelů sociálních služeb a dalších, kteří říkají, a správně, jak můžou být staří lidé v osmnácti stupních? Tam to píšou odborníci, mně to tady posílají, posílají mi to prostě majitelé domovů pro seniory, majitelé sociálních zařízení, nebo ti provozovatelé respektive, to nejsou často majitelé, jsou provozovatelé, ať jsou to z veřejné sféry, nebo jsou soukromí. A říkají, že staří lidé mají problémy s termoregulací například.

Vy prostě, omlouvám se, ale já nechci být nějaký osobní, ale já mám dítě, mému synovi je 27 let a vzpomínám si, jak byl miminko, a podle vašeho názoru já bych měl svému miminku nasazovat tři svetry, aby mu nebyla zima. Nezlobte se na mě, ale vy prostě nemáte tu osobní zkušenost, proto asi můžete říkat takové nesmysly! Prostě například kojeneček nemůže si vzít svetry dva tři, ty vaše návody nesmyslné. Nezlobte se na mě!

Takže já budu mluvit o sobě, nebudu mluvit o vás, to jste si všimla, nechci být osobní, ale o své osobní zkušenosti, kterou vy evidentně nemáte z nějakého důvodu, to je mi jedno, z jakého, to vůbec nebudu hodnotit, ale já zkušenost mám, stejně jako staří lidé. Posílají mi dopisy ti zástupci, říkají mi, jak mají provádět osobní hygienu v 18 stupních osmdesátiletému devadesátiletému člověku? Vždyť ten člověk to zdravotně nemůže zvládnout ani. Prostě vy, promiňte, ale plácáte úplný nesmysly! Je to ostuda, co říkáte. Je to urážka všech slušných lidí, kteří tady třeba odpracovali celý život, teďka mají zdravotní problémy, jsou někde v zařízeních zdravotnických a vy jim řeknete, v 18 stupních se koupejte. V 18 stupních se nechte osprchovat. Říkáte matkám samoživitelkám a rodinám s dětmi, říkejte buďte s mimínkem, s malým mimínkem buďte v 18 stupních. Já už nevím, jak to mám říct. Ta vaše vyjádření, to opravdu jako já se stydím za to, že je takováhle předsedkyně Sněmovny, jako jo, je to strašná ostuda. Je to strašná ostuda. Je to strašná ostuda, jak vy se chováte a jak vy prostě hovoříte. Jste úplně mimo realitu. A ten předseda Senátu Vystrčil, tak ten tomu dal korunu za ODS, je to jeden z jejich představitelů ODS, tím, že si lidi mají se zálohami pomoci sami. A když jsem se ptal pana ministra Kupky, se kterým jsem byl v Partii v neděli na Primě, jak dlouho tedy si mají lidi pomoci sami, tak kouká a mlčí. Místopředseda ODS a jeden z nejvyšších, je to místopředseda největší vládní strany a ministr. Tohleto je vláda České republiky? Tahleta ostuda!

A to ještě vy máte takovou drzost, paní předsedkyně Pekarová Adamová, vaším prostřednictvím, že říkáte o SPD, že jsme extrémní. My s těmhle názory? Jestli je tady někdo extrémní, tak jste to vy. Protože extrémní, podívejte se do slovníku, co znamená to slovo. To znamená, když prosazujete názory mimo hlavní názorový proud, což samo o sobě nemusí být vždycky špatně, ale jestli někdo jde proti lidem, tak je to právě vaše vláda. Vy zastáváte extrémní názory. Vy jdete proti lidem. Takže jestli je tady někdo extrémní, řekl bych extremistická vláda, která jde normálně úplně proti zájmu většiny lidí, a jsou to i ty veřejný průzkumy, tak je to přesně vláda Petra Fialy. Je to tak.

Takže já bych se vrátil zpátky k tomu bodu, který tady chci navrhnout, a navrhuju ho, takže ten bod se jmenuje Vláda nepomáhá lidem se zdražováním a chtěl bych ho zařadit jako první bod na této schůzi Poslanecké sněmovny. Jinak samozřejmě já tady mám k tomu více materiálů, ale teď nevím, jestli teda to mám ještě rozebrat tady, protože ta mimořádná schůze, vy jste ji zařadila schválně tak, aby se o řešení pro občany nehovořilo, ale tak počkáme si. Počkáme si na to, jestli se v koalici pohne svědomí, a třeba na to dáte prostor.

Tak. Druhý bod, vážené dámy a pánové, chtěl bych navrhnout na pořad této schůze Poslanecké sněmovny ještě druhý mimořádný bod a je to bod s názvem Nárůst počtu nelegálních migrantů do České republiky. Mně píše řada lidí a já na to téma upozorňuju už několik měsíců, že razantně stoupá počet nelegálních migrantů, přechodu nelegálních migrantů do České republiky. Občané, kteří bydlí u moravsko-slovenské hranice na moravské straně, tak

mi už posílají i fotografie, že třeba projíždí kolem tam někde po těch obcích a jsou tam ti nelegální migranti, obklopení policií, samozřejmě, protože jsou zadrženi. Občané mají strach, mají dokonce strach, píšou mi ženy a dívky, mají strach třeba jít na procházku, když se třeba setmí, protože tam někde po lesích a podobně tam pobíhají ti nelegální migranti. Podle údajů Ministerstva vnitra jde ze 76 % o migranty z muslimské Sýrie, nehovořím teďka o Ukrajincích vůbec, hovořím o této nelegální migraci z těchto, hovořím... vůbec nemluvím o problematice Ukrajiny teď. Vůbec o tom nemluvím, kdyby tady zase někdo to chtěl, protože si tady někdy občas sedí někteří poslanci na uších, jenom aby dehonestovali a jenom aby překrucovali.

Takže tady je problém v tom totiž – a od ministra vnitra Rakušana tady o tom vůbec nic neslyšíme, protože ministr vnitra Rakušan neustále řeší organizovaný zločin, respektive neřeší, ale neustále vysvětluje a vymlouvá se někde ohledně toho organizovaného zločinu, korupce a mafie kolem toho jeho hnutí STAN, a v tom jeho hnutí STAN a ve vaší vládní koalici navíc, protože jak víme, tak jsou tam zapleteni už do toho například poslanec Jiří Pospíšil z TOP 09 z té vaší strany, vy jste dodnes neměla, paní předsedkyně Pekarová Adamová, vaším prostřednictvím, sílu, vůbec jste Jiřího Pospíšila nevyzvala, aby rezignoval na mandát europoslance, to jsem nepochopil, takže vy taky kryjete ten organizovaný zločin, jako tady jste vždycky vyskakovala jak čertík, když tady se něco hnulo v minulém volebním období, vždycky jste si tady přibarvila všechno, abyste někoho jenom poplivala a pošpinila, vidíme to i teď, když špiníte a plivete po ombudsmanovi Stanislavu Křečkovi, který nic neudělal a postupuje v souladu se zákonem přesně, což konstatoval, i my na petičním výboře, kteří to máme v gesci, už jsme projednávali několik zpráv a nikdy petiční výbor, ve kterém má většinu vládní koalice, nekonstatoval porušení zákona na úřadu ombudsmana, a vy pořád jako předsedkyně Sněmovny vlastně útočíte na ombudsmana Křečka, který nikdy neporušil zákon, jako jestli někdo tady má fašizující tendence a jestli je to extremist, tak jste to opravdu jenom vy tady, protože takhle šikanovat lidi, kteří neporušují zákon, jenom proto, že mají jiný názor než vy a nejsou zvoleni vámi, já mám strach z toho, kde by člověk jako vy byl, no tak k tomu doufám nedejde, ale třeba jo, to musí rozhodnout volič, aby třeba vedl Českou republiku, ale vy už jste jeden ze tří nejvyšších ústavních činitelů, protože šikanovat lidi, přestože neporušují zákon, a pomlouvát je veřejně, jenom proto, že ten člověk není zvolený za vás, a jenom že má třeba jiný názor na něco, no to je šílený. Já jsem padesátá léta nezažil, zažil jsem osmdesátá léta, ale jsem z perzekvované rodiny, že jo, což mi určitě dosvědčí i můj bratr, ale prostě tohleto, vy nás vracíte úplně jako do nějakých časů, kdy prostě kdo nebyl s námi, byl proti nám, takovýhle styl uvažování, kdo uvažuje jinak, než já si myslím, tak ho budu šikanovat, tak ho budu perzekvovat, to je váš styl, to je styl předsedkyně Sněmovny Pekarové Adamové. Jde z vás strach!

A já jsem nad tím dlouho přemýšlel, jestli to někdy řeknu, ale vy jste opravdu hrozně zlej člověk! Vy jste zlej člověk a já vás znám osobně několik let, jste hrozně zlej člověk, netolerantní člověk a mimořádně nebezpečný člověk, musím říct. Protože vy vůbec nectíte demokracii a svobodu. A vidíme to na všech těch příkladech, které já tady říkám.

Takže tohleto je to, co jsem tady ještě chtěl dodat, protože je tady schůze, vy jste si vzali vládní prázdniny, já jsem byl připraven chodit do Sněmovny, ale vy jste si vzali prázdniny, vaše vláda, máte času asi dost, pan premiér, tady jsem jenom zaznamenal fotku na Twitteru, jak se fotí s manželkou na lodi v Chorvatsku, nevím, jaký je přínos této fotografie pro občany České republiky, ale prostě za měsíc a půl, co nebyla Sněmovna, tak se toho trochu nakupilo, i ta vaše vyjádření, to vaše chování, a já tady prostě jsem to musel říct. A i to, jak prostě poslanci TOP 09, už jsem o tom hovořil, jak mi, jsou to vaši poslanci, nebo vaši členové, vaši zastupitelé, kteří mi vyhrožovali prostě smrtí, který se tady, váš poslanec Kolář se tady fotí u mě před domem, aby poštvál lidi s opačným názorem i proti mojí rodině, prostě tohleto chování jak za fašistů někde jako, nebo jak za Hitlera, takhle si představuju, že to asi tak fungovalo, to přesně předvádí TOP 09. Je to neuvěřitelný, co se tady děje a kam vy to směřujete. Ale tak dělejte si to podle svého. Já vám nebudu říkat, jenom vám říkám, že se proti tomu prostě musím ohradit.

Tak, ale pojďme k tomu bodu, k tomu druhému, o kterém jsem hovořil. Ten bych tedy chtěl navrhnout jako druhý bod dnešní schůze. A znovu říkám, je tady velký nárůst ilegálních migrantů. Vůbec neslyšíme toto téma od ministra vnitra Rakušana, protože on nemá čas na to evidentně, protože on řeší organizovaný zločin ve STAN a vymlouvá se pořád, teď tam dal toho pana Petra Mlejníka, šéfa tajných služeb, který taky se zná deset let s tím Petrem (správně: Michalem) Redlem, já ta jména jsem slyšel poprvé všechna, i toho Petra (Michala) Redla jsem v životě neslyšel a neviděl, ale je to, všichni víme, že to je blízký spolupracovník mafiána a zločince Radovana Krejčíře, takže pan Rakušan nemá evidentně čas, ten prostě je řízen zezadu jako loutka, to je tady už dneska evidentní.

Ale pojďme k té migraci. Počet nelegálních vstupů nejenom do České republiky, ale i do Evropské unie se během pěti měsíců tohoto roku meziročně zvýšil o 82 %. Šlo o 86 000 vstupů. Uvedla to Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž Frontex. Jen v květnu byl podle předběžných dat počet nelegálních přechodů hranic více než 23 500, což je meziroční nárůst o 75 %. Tato čísla nezahrnují migranty z Ukrajiny, nebo uprchlíky z Ukrajiny. Nejvíce mezi migranty jsou lidé z arabských, muslimských a afrických zemí. Jsou to Syřané, Afghánci, Egypťané, Bangladéšané, Tunisané, Nigerijci a občané Konga. Samozřejmě už z těchto zemí vidíte, že v těch zemích není ani válka. Třeba Tunisko, Egypt a podobně, Bangladéš, a přesto tady hranice Evropské unie otevřeli dokořán. Přitom to nejsou žádní váleční uprchlíci, a to ani nehovořím o tom, že je tady porušováno mezinárodní právo, že si mají žádat o azyl v první bezpečné zemi, což je minimálně Turecko na cestě. A přesto tady vláda Petra Fialy s tím vůbec nic nedělá. Vůbec nic neděláte, to téma nezdviháte, tak k čemu je vaše předsednictví v Evropské unii? Když tam stejně nic neděláte? Vůbec žádný přínos pro občany. Kromě toho, že se tam proměnujete a stojí to 2,24 miliardy korun české občany, které bychom mohli dát třeba právě na pomoc lidem se zdražováním.

Takže já jsem to chtěl, abychom dali toto téma také, a já mám za SPD samozřejmě konstruktivní řešení a návrh, jako vždycky. My vždycky řekneme konkrétní návrh. Prostě SPD odmítá masovou imigraci a my odmítáme tu migraci z islámských a afrických zemí do Evropy a požadujeme možnost kontroly našich hranic, aby Česká republika zase začala kontrolovat hranice. To neznamená, že se budou kontrolovat čeští občané a že budou fronty, ale dneska je to bez kontroly, dneska je to jak cedník, takže je potřeba kontrolovat právě, zdali k nám nevstupují ti nelegální migranti, protože už zase vidím, jak tady někdo bude lhát někde v médiích, že Okamura chce kontrolovat české občany, fronty na hranicích. Už jsem to slyšel od lhářů z vládní pětikoalice v minulosti. Ale to není pravda. My chceme kontrolovat a zajistit kontrolu nelegálních migrantů, aby k nám nevstupovali nelegálně lidé. Aby se sem nemohli dostat i teroristi. A od ministra vnitra Víta Rakušana ani od vlády, od pana premiéra, neslyšíme vůbec nic na tato témata. No protože vy plně jedete tu politiku Evropské unie a jste servilní, tak proč byste o tom mluvili? Proto to tady musím navrhnout já za SPD. A my prostě chceme chránit naši vlast. Chceme chránit české občany a naše rodiny. Děti, přátele i majetek občanů České republiky. A nechceme my v SPD, abychom dopadli stejně jako islamizovaná západní Evropa, kde se mnohdy lidé bojí vyjít na ulici, aby je někdo nepobodal, nezavraždil nebo aby je někdo neznásilnil.

Takže toto je problém taky. A já bych byl rád, abychom to zařadili jako bod číslo 2. Vy to samozřejmě zamítnete, vy SPD oba dva body, nebo všechny body, co tady navrhujeme na změnu programu schůze, vy je samozřejmě zamítnete. Já to vím. Vaše vládní koalice je zamítne. Ale myslím, že by se toto téma mělo zdvihnout, obě dvě ta témata, protože před těmi tématy stejně neutečete. Akorát to bude čím dál horší pro Českou republiku a pro české občany a to mi prostě leží na srdci, protože já bych chtěl, abychom žili v prosperující bezpečné zemi. Takže chápu, že SPD má jiný program, jiné cíle než vaše vládní koalice, ale my prostě trváme na tom, že Česká republika, český občan, bezpečnost, prosperita a spravedlnost musí tady být na prvním místě a k tomu se chceme posunout. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. A nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych navrhl také dva body. Ono už se o nich dneska tady mluvilo, ale mně leží na srdci, protože si myslím, že jsou to body, které rozhodly i u nás v hnutí SPD o tom, že jsme se přiklonili k vyvolání nedůvěry vládě, a jsou pro nás zásadní. Samozřejmě tím prvním bodem je skandál, který se skloňuje okolo jmenování Petra Mlejníka ředitelem tajné služby a vlastně neprofesionální práce ministra vnitra pana Rakušana, který ho do této funkce jmenoval.

Paní předsedající, první bod, o kterém se já dnes tady zmíním, můžeme nazvat třeba Kauza Petra Mlejníka a ministra vnitra pana Rakušana. Všichni, si myslím, že už dnes budou vědět, o co konkrétně jde. Skandál okolo jmenování Petra Mlejníka ředitelem civilní rozvědky se dále prohlubuje. Mlejnek, to už jsme tady slyšeli dneska několikrát, je dlouhodobě napojen na mafiánské skupiny Michala Redla, a navzdory tomu ho do funkce prosadil ministr vnitra Vít Rakušan za hnutí STAN. Premiér Petr Fiala tu situaci nedokáže řešit, čímž podle našeho názoru v podstatě zavírá oči před možným kriminálním jednáním. Řešením by bylo, pokud by prezidentu republiky podal návrh na odvolání ministra vnitra Rakušana. Ale to pravděpodobně pan premiér udělat nechce, protože by ohrozil fungování celé vlády, kdyby hnutí STAN odešlo z této vlády, tak by samozřejmě ztratila většinu v poslanecké většině (sněmovně) a byl by to pro tu vládu problém. Podle mě proto zbytek vlády kryje tuto věc, kryje pana Rakušana a je jim to vlastně úplně jedno.

Premiér také navíc řekl, že prý Petr Mlejnek sehrál pozitivní roli ve vyšetřování případu rozsáhlé korupce a organizovaného zločinu Dozimetr, v němž politici hnutí STAN ve spolupráci s mafiány manipulovali v Praze mnohamilionové veřejné zakázky Dopravního podniku. Na to ale vedoucí pražského Vrchního státního zastupitelství Lenka Bradáčová, která vyšetřování dozoruje, však prohlásila, že o této údajné Mlejnkově pozitivní roli nic neví. Je to zvláštní. Dozorující státní zástupce o tom nic neví, ale budiž.

Mě by spíš zajímalo, kdy pan Petr Mlejnek naprosto veřejně říká, že chodil za panem Redlem pro zakázky, že nevěděl, co je pan Redl zač. Tomu snad nemůže věřit ani malé dítě, protože když si na každém chytrém telefonu napíšete jméno pana Mlejníka, tak vám za dvě vteřiny vyjede celá historie. Tomu snad dnes nemůže věřit ani malé dítě, že pan Mlejnek nevěděl, s kým mluví. Já si myslím, že to věděl příliš dobře, protože tam chodil pro ty zakázky, jak sám říkal. Ale pan Redl žádnou firmu, které vlastní, z které by mu mohl dávat nějaké zakázky v oborech, ve kterých pan Mlejnek působil, nemá.

Takže já bych se rád v tomto bodě zeptal, jaké zakázky s panem Redlem pan Mlejnek domlouval. Jestli to byly zakázky Dopravního podniku, nebo jestli to byly zakázky jiných organizací, v kterých sedí hnutí STAN. To si myslím, že by bylo zajímavé. A já jsem přesvědčen, že to, jak tady o tom mluvíme, že už je to nedůstojné. Nedůstojné českého parlamentu, že je to nedůstojné českých tajných služeb, že prostě v těch tajných službách pracuje spousta schopných a slušných lidí, a taková diskreditace je prostě na zvednutý ukazováček, zvednutý prst, a že se o tom musí bavit i tajné služby v jiných zemích a bezpochyby u toho kroutí hlavou, co se může stát v České republice.

Premiérový podle všeho nepravdivé výroky tak dále prohlubují už tak otřesenou důvěru veřejnosti ve vládu, spravedlnost a tajné služby a podle mého názoru, a nejenom podle mého názoru, také ohrožují bezpečnost státu. Navíc se ukazuje, že Petr Mlejnek dokonce ani nespĺňuje kvalifikační požadavky. To ale víme. To sám pan ministr Rakušan říká, že pokud prověrku na přísně tajné nedostane, tak že bude z té funkce muset odejít. Ale i udělení prověrky na stupeň tajné tomuto člověku Národním bezpečnostním úřadem v minulosti budí vážné pochybnosti, protože zpravodajské služby komplexní bezpečnostní šetření k Mlejnkovým kontaktům z prostředí byznysu, kde působil posledních 12 let, anebo styku s kriminálním

prostředím neprovedly. Teď se navíc v médiích objevily informace, že se šéf rozvědky Mlejnek osobně zná s bývalým detektivem Luďkem Vokálem, který byl odsouzený za korupci a vynášení informací od policie.

Současně Mlejnkova manželka, která je učitelka, je spolumajitelkou firmy na ochranu proti odposlechům, jejímž jednatelem je odsouzený policista Vokál. Šéf rozvědky Mlejnek odmítá říci, zda sám v byznysu také figuroval. Tyto skutečnosti jsou další důvody pro okamžitou demisi vlády Petra Fialy. Proto poslanecký klub hnutí SPD jednoznačně podporuje svolání schůze Sněmovny k vyslovení nedůvěry Fialově vládě a bude pro tuto nedůvěru také aktivně hlasovat.

Takže paní předsedající, to byl bod číslo 1, který se, ještě jednou zopakují, jmenuje Kauza Petr Mlejnek a ministr vnitra Rakušan.

Druhý bod, který tady mám, také souvisí s vyvoláním nedůvěry vládě a je to samozřejmě zdražování, inflace, energie, energetická krize. Navrhuji to tady proto, protože část vládních činitelů a senátorů říká, že si s tím lidé budou muset poradit sami, že budou muset zasanovat ty finanční problémy, které je čekají, anebo si budou muset uplést svetry. Myslím, že to je taková arogance, kterou nelze jenom tak přejít, a proto jsem se rozhodl, že navrhu, abychom se i o tomto bodu pobavili všichni. Protože i přestože je navržena mimořádná schůze, která by měla začít patnáct minut po této normální schůzi, tak jsem prostě přesvědčen, že samozřejmě nebude schválen program té mimořádné schůze, kterou navrhlo hnutí SPD a hnutí ANO k energetické krizi, tudíž se nebudou moci všichni poslanci vyjádřit a já bych rád, aby se vyjádřili. To znamená, pokusím se tu diskusi otevřít tímto mimořádným bodem.

Dovolte, abych se k tomu vyjádřil. My jsme viděli, jak vládní koalice s velkou pompou přinesla takzvaný úsporný tarif. Ten úsporný tarif znamená, že každá domácnost dostane zhruba 1 200 korun měsíčně. Což mně připomíná situaci, kdy jsme schvalovali pomoc vlády z hlediska narůstajících cen pohonných hmot, kdy vláda schválila pro občany úsporu 1,50 koruny na litru. Ale než to stačila zavést do praxe, tak lidé samozřejmě ani nezjistili, že vláda nějakou pomoc dělá, protože ty ceny jely nahoru tak rychle, že prostě lidé ani nezjistili, že vláda těm lidem s pohonnými hmotami chce pomáhat. Takže je to velmi podobná situace. Je to prostě pomoc nepomoc. Jak by řekli někteří političtí kolegové z minulých let, je to taková vládní nepomoc občanům České republiky.

Takže pojdme se ale zaměřit na to, co by byla skutečná pomoc. Myslím si, že skutečná pomoc je neřešit důsledky toho, co se děje, ale řešit příčiny. Řešit důsledek znamená, že někomu dáte tisíc korun, zalátáte jednu setinu z toho, co on skutečně bude muset vydat na to, co se stalo, finančně, ale ta příčina pořád figuruje. Když teď vláda říká, že dala 177 miliard na řešení – nikoliv boje s inflací, jak řekl pan premiér, to není pravda. Dala to na řešení důsledků energetické krize a inflace. Tam jsou samozřejmě valorizace důchodů a podobně. Tak dobře, já říkám, letos dáme 170 miliard, za rok dáme taky 170 miliard a za tři roky dopadneme jako Srí Lanka a všechno se to tady zhroutlí, protože už nebudeme mít, z čeho ty peníze dát. Celý ten státní rozpočet prostě půjde do krachu.

Takže to prostě není řešení, ale řešení je odstranit příčiny energetické krize. To znamená, jednoznačně říkáme: odejít z energetické komoditní burzy. Samozřejmě aby byl dodržen zákon, z dividend polostátního podniku ČEZ vykompenzovat minoritní akcionáře, protože i v těchto věcech musí být dodržen zákon. Samozřejmě minoritní akcionáři mají své zájmy. Bohužel to byla také chyba v minulosti, kdy se prodával ČEZ. Jde o bezpečnostní infrastrukturu, strategickou infrastrukturu, kdy ČEZ má být ve 100% vlastnictví českého státu. Protože samozřejmě minoritní akcionáři mají úplně jiné zájmy než většinový akcionář a to je stát. Minoritní akcionáři chtějí získat co největší dividendu a nechtějí stavět další elektrárny, další bloky, protože to samozřejmě tomu ČEZu ubírá finanční prostředky a o to ta dividendu bude menší. Ale my, stát, to znamená všichni občané České republiky, máme zájem, abychom topili nebo svítily za dostupné ceny. To je přece náš zájem. Takže tady se zájmy těch dvou skupin

akcionářů úplně míjejí. Podle mě není jiná možnost než vrátit ČEZ do rukou státu. Vykupovat akcie, a až se dostaneme nad 90 %, tak zbytek těch akcionářů vyskvízovat. To je prostě bohužel jediná možnost.

Stát udělal takových chyb několik. Prodal část ČEZu, prodal obchodníka s plynem. Možná už si to nepamätujete, existovala tady akciová společnost Transgas, která byla obchodníkem s plynem pro Českou republiku. Ta byla prodána. Teď si kupujeme ruský plyn z Německa. Němci ho kupují za 6 korun. Tam se za dalších 20 korun demokratizuje a za 27 korun si koupíme my tady do České republiky už demokratický plyn. Místo toho, aby tady byl obchodník s plynem z důvodu energetické bezpečnosti a abychom si jako například Maďarsko, Rakousko, Německo a další země kupovali plyn napřímou od producentů a měli obchodníka s plynem. Takže toho budeme muset také znovu pořídit. Tyto věci z důvodu, znovu opakuji, energetické bezpečnosti, vidíme, že jsou problém.

Rád bych také, abychom diverzifikovali zdroje producentů plynu. Jestli tady někdo má jiný zdroj, který bude cenově přijatelný, ať s ním přijde a budeme určitě rádi a všichni budeme šťastni, že máme jakýkoliv jiný cenově přijatelný zdroj plynu. Ale bohužel v současné době to tak nevypadá. A myslím si, že ani není pravda to, co říká vláda, že plyn na celou zimu je zajištěn, protože vláda má podepsaná memoranda o solidaritě s některými evropskými státy, hlavně s Německem. Já jsem přesvědčen, že jakmile dojde plyn, tak přestane platit i jakákoliv solidarita. Viděli jsme to v době covidu. Viděli jsme prostě tady, že ty státy už začnou myslet samy na sebe a žádná evropská solidarita v době nouze prostě fungovat nebude. Myslím si, že to bohužel poznáme v zimě všichni.

Stejně tak budeme muset znovu pořídit české rafinérie. Ty jsme taky prodali, protože to byl výhodný byznys. Ale rafinérie dneska za poslední měsíc zvedly marže 33krát. A my tady drtíme naše obchodníky, naše benzinové pumpy, které mají minimální marže, protože ten, kdo má ty marže, a ten, kdo to kasíruje, jsou rafinérie, bohužel ne české, v cizích rukách. Prodali jsme to, prodali jsme to Polákům. Takže Poláci jezdí za 33 korun, protože mají byznys v České republice a protože to mají z čeho dotovat. Většinu plynu nám prodávají Maďaři, protože tady nemáme českého prodejce. Takže 60 % plynu nám prodávají Maďaři v rukách státu. To jsou neuvěřitelné věci z hlediska energetické bezpečnosti, naprosto nepochopitelné.

Já tvrdím, že nějaká příští vláda, která nebude poskakovat podle Bruselu a nebude poskakovat ani podle Washingtonu, ale ani podle Moskvy a dalších jiných měst, ale bude poskakovat podle toho, co si přejí občané České republiky, tyto věci bude muset koupit zpátky, protože jinak se budeme plácet mezi mantinely neustále.

Chtěl bych říct, že vláda tu krizi neřeší, vláda ji jen prohlubuje, a to vše v době, kdy jen za poslední dva měsíce se cena elektřiny se na evropské energetické burze zdvojnásobila a jedna megawatthodina silové elektřiny stojí v přepočtu už více než 18 000 korun, když ještě před dvěma měsíci to bylo 5 500 korun. Nadále roste i velkoobchodní cena zemního plynu, která aktuálně na burze atakuje v přepočtu hranici 6 000 korun za megawatthodinu. Takže pokud s tím vláda nedokáže nic dělat, tak já tvrdím, a to proč to navrhuji, tvrdím, že tady hrozí katastrofa, že hrozí hluboká recese českého průmyslu, hospodářství, zemědělství, potravinářství a samozřejmě s tím vším hrozí i růst nezaměstnanosti a porušení sociálního smíru. To jsou velmi důležité věci, proč tady navrhuje tu mimořádnou schůzi, proč navrhuji mimořádný bod a proč chceme také hlasovat o nedůvěře vládě. Protože to vláda nezvládá. To je jednoduchá věc.

Takže to byl ten druhý bod. My na to máme řešení, máme desatero od krize ke stabilitě, energetické krize ke stabilitě, všude ho prezentujeme, prezentujeme ho hlavně občanům, aby věděli, že cesta existuje. Ale to nesmíte být poskokem ani zleva, ani zprava. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Pane předsedo, jenom si ujasním ten bod je totožný s bodem té mimořádné schůze, co navrhuje? Ten druhý?

Poslanec Radim Fiala: Můžete tam, paní předsedající, prosím, napsat, že ten druhý bod se jmenuje... se jmenuje Vláda nezvládá energetickou krizi.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. A chcete zařadit napevno ten bod, nebo jenom nový bod?

Poslanec Radim Fiala: Jenom nový bod. Můžeme to zařadit... třeba ten první bod jako první bod dnešního programu a ten druhý bod jako druhý bod. Budeme hlasovat i o zařazení. Ale ono k tomu zařazování nedojde, protože tak to je. Ale já to prostě navrhu, ať to moje vystoupení je kompletní.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, dobře. Takže Vláda nezvládá řešení energetické krize. Ano? Děkuji. (Poslanec Radim Fiala: Také děkuji.)

A nyní s přednostním právem vystoupí paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dovolte, já bych chtěla dnes na jednání řádné schůze Poslanecké sněmovny navrhnout bod na téma s názvem Energetická krize a chtěla bych ho zařadit pevně jako bod číslo 2 dnešního jednání. A teď mi dovolu, abych ho odůvodnila, i když si myslím, že už ze samotného názvu je zřejmé, o co konkrétně mi jde.

My se setkáváme tady na půdě Poslanecké sněmovny v období, kdy má Česká republika podle posledních údajů zveřejněných Eurostatem za červenec 2022 po pobaltských zemích největší míru spotřebitelské inflace měřenou harmonizovaným indexem spotřebitelských cen z celé Evropské unie. Vyšší vykázaná úroveň míry inflace je ze zemí EU již jen v Litvě, Lotyšsku a Estonsku. Všechny tyto tři země mají inflaci přes 20 %. A pětikoalice to pravděpodobně chce dotáhnout až sem. Zřejmě si to zvolila jako svůj vzor.

Začnu pár čísla. Současná míra inflace měřená Eurostatem je v České republice 17,3 %. Viděli jste, že Český statistický úřad ji naměřil jako 17,5 %. Jen pro porovnání, všichni naši sousedé ji mají na výrazně nižší úrovni: Slovensko, země, která sdílí hranice s napadenou Ukrajinou, má míru inflace 12,8 %. Německo, náš hlavní obchodní partner, 8,5 %. Také další naši sousedé mají úroveň inflace ztelně nižší, než máme my. V Rakousku je 9,4 %, v Polsku je 14,2 %. A průměrná míra inflace v celé Evropské unii je 9,8 %. Žádné z těchto čísel není ničím, s čím by mohl být kterýkoli politik spokojen. Ale skoro poloviční míra inflace v EU oproti naší inflaci zcela jasně naznačuje, že situace českých domácností a českých firem je i v tomto celkově špatném stavu v celé EU mimořádně špatná. Navíc míra inflace, kterou se řídíme v České republice, je míra vykazovaná Českým statistickým úřadem, který navíc na rozdíl od Eurostatu kvantifikuje imputované nájemné, to znamená takzvané vlastní bydlení. Dle výpočtu ČSÚ je míra inflace ještě vyšší, a to 17,5 %, jak už jsem říkala před chvílí.

Průměrná míra inflace pro celý rok 2022 dle nedávno publikované makroekonomické predikce Ministerstva financí je odhadnuta na 16,2 %, což znamená, že české Ministerstvo financí počítá s tím, že ve druhém pololetí 2022 bude míra inflace atakovat 20 %. Z toho pro mě vyplývá, že zřejmě současný kabinet Petra Fialy hodil české občany přes palubu. A už jen tak pro doplnění zmíním, že Ministerstvo financí počítá s výškou inflace pro rok 2023 průměrnou ve výšce 8,8 %. Někdy mám pocit, že někteří kolegové vnímají tato čísla jen jako zajímavá čísla do televizních rozhovorů, ale již nevnímají, co za těmito čísly skutečně stojí.

Dovolte mi tedy vám tato čísla přiblížit. Zrovna před týdnem jsem měla možnost setkat se s tisíci lidmi po celé České republice, konkrétně byli jsme v Moravskoslezském kraji, navštívila jsem Nový Jičín, Kopřivnici, Frenštát pod Radhoštěm, Frýdek-Místek, Český Těšín, Karvinou, Havířov, Hlučín, Ludgeřovice, Kravaře, Krnov, Opavu, Hradec nad Moravicí, Ostravu, Bohumín, Rychvald, Orlovou a Třinec. A s těmi lidmi jsem diskutovala na těch náměstích, na těch mítincích. A oni mi vyprávěli o svých těžkostech s placením účtů za energie, plyn, potraviny, ale i pohonné hmoty, jízdné do práce. Studenti mi hodně povídali o jízdném, kolik teď platí a kolik platili za naší vlády, nákup školních potřeb na nový školní rok. Mladí lidé mluvili o tom, jak se jim vytratil sen o vlastním bydlení. Slyšela jsem od lidí, jak reálně chudnou, jak jsou vystrašení z přicházejícího období a jak ztratili důvěru v tuto vládu a ztrácejí důvěru v tento stát.

A opět se vrátím k číslům, protože tyto obavy našich spoluobčanů nejsou obavami prázdnými. Pro rok 2022 počítá zmíněná makroekonomická predikce s poklesem reálné průměrné hrubé mzdy o minus 7,6 %, přičemž ve třetím čtvrtletí má tento pokles atakovat až 10 %. V roce 2023 má dále klesat reálná průměrná měsíční mzda o 2,1 % a v roce 2024 má dojít k mírnému nárůstu reálné mzdy, ale dle publikovaného výhledu v žádném případě nedosáhneme úrovně roku 2021. V roce 2025 se budeme pohybovat na úrovni reálné mzdy roku 2018. Tvrdá čísla, dohledatelná v oficiálních zdrojích Ministerstva financí. Toto chudnutí spojené s problematikou zapojení statisíců migrantů z Ukrajiny, doprovázené případným nárůstem nezaměstnanosti a stále hrozícími energetickými blackouty, může vést ke ztrátě sociálního smíru v České republice.

To je něco, proti čemu naše vláda vždy aktivně bojovala v době zdravotnické krize a podařilo se nám toho dosáhnout. Ve dvou letech, kdy jsme byli nuceni ve snaze zabránit šíření infekční nákazy, jsme byli nuceni přistoupit na řadu restriktivních opatření, řada z vás si na to pamatuje, diskutovali jsme tady o nich na půdě Poslanecké sněmovny v minulém volebním období mnohokrát. Ani tehdy neklesly ukazatele důvěry na takové úrovni, na jakých jsou v současnosti. Pětikoalice ani ne za rok dokázala přijít o sociální smír, za který naše vláda v období zdravotnické krize tvrdě bojovala.

Před chvílí jsem si otevřela Seznam Zprávy a hlavní zpráva, která tam na mě vyskočila, byla zpráva, že premiérovi Petru Fialovi se propadá popularita, v Evropě je mezi premiéry nejhorší. Nedůvěřuje mu 78 % lidí, opačný postoj zastává 22 % dotazovaných. Osm z deseti obyvatel Česka si také myslí, že země se ubírá špatným směrem. A když se podíváte na ten graf, tak skutečně z těch světových lídrů politiků je Petr Fiala na předposledním místě za lídrem v Jižní Koreji, 78 % lidí mu nedůvěřuje po ani ne roce vládnutí.

Česká republika je podle prestižního bruselského institutu Bruegel druhá nejslabší v poskytování pomoci v energetické krizi. Poskytnutá pomoc v České republice je nejnižší společně s Dánskem v celé Evropské unii, přitom tento institut započítává – Bruegel započítal do té pomoci i odpuštění DPH na energie a plyn, které schválila ještě naše vláda na listopad a prosinec. Dámy a pánové, to nejsou moje čísla nebo čísla hnutí ANO. To je něco, co kvantifikovala nezávislá zahraniční instituce. Nemám s ní ani já, ani hnutí ANO nic společného. Stejný institut hodnotil i covidovou pomoc, dohledatelné na mých sociálních sítích, na stránkách Ministerstva financí, kde za mého působení každý měsíc jsme to vykazovali, a věřte, neměli jsme se za co stydět.

Ostatně musím se zastavit u toho odpuštění daně z přidané hodnoty. V druhé polovině minulého roku jsme v České republice začali pocítovat výrazné inflační tlaky, které k nám byly importovány jako výsledek množství faktorů ze zahraničí. Na prudký nárůst cen energií na světových trzích jsem tedy reagovala jako ministryně financí generálním pardonem přidané hodnoty za dodání elektřiny nebo plynu za listopad a prosinec minulého roku, samozřejmě jsem měla zmocnění naší vlády. Tento krok se projevil, dovolte mi to zhodnotit, za listopad podle Českého statistického úřadu snížením cen elektřiny o více jak 16 %, plynu o více jak 11 %, a na inflaci to mělo tehdy dopad, že se snížila o 1 procentní bod.

Naše vláda taktéž schválila návrh novely zákona o DPH, která by dodávky elektřiny a plynu osvobodila o celou výši DPH, to je 21 %, po dobu celého roku 2022, už jsme to tu mohli dávno mít. Tímto krokem by došlo ke snížení dopadu nárůstu cen energií pro všechny obyvatele, všechny české domácnosti bez výjimky. Bohužel náš návrh byl současnou vládou smeten pod stůl a obdobně byl vládou odmítnut náš návrh na dočasný pardon u pohonných hmot, který by měl dopad nejen na ceny dopravy, ale i na ostatní sektory. I ten byl opakovaně, byť jsme to připravili už i jako poslanecký návrh, smeten ze stolu. Víte, že jsme iniciovali několikrát mimořádnou schůzi, vždy nebyl ani připuštěn program.

Přitom tato vládní koalice má nové výrazné zdroje, ze kterých může čerpat. Ministr Stanjura chce zdaňovat odvětví, která dosahují mimořádných zisků, čteme sice pořád každou chvíli něco jiného, ale snad už se koalice nějak domluví. Diskutuje se teď podle posledních zpráv energetický průmysl, bankovníctví nebo, teď jsem četla, výrobci a distributoři pohonných hmot. Ministr Stanjura mluví o tom, jak by se měly tyto sektory podílet na pomoci pro české občany, protože dle něj dosahují nezasloužených zisků. Tento údajně pravicový politik však zapomíná, že primárním sektorem, který profituje ze současné inflace, je stát, a ten se v podobě pětikoalice dnes podílí absolutně minimálně na pomoci občanům a firmám. Jen tento rok podle novely zákona o státním rozpočtu, kterou poslala tato vláda do parlamentu a už tu leží a čeká na své projednání, tak budou příjmy státního rozpočtu navýšeny o 127,2 miliardy, tedy téměř o 130 miliard oproti návrhu, když tento rozpočet připravovala naše vláda. Tyto příjmy by měl stát okamžitě přetavit v pomoc pro všechny české občany a české firmy. Kabinet Petra Fialy má však další zdroje – státem většinově vlastněný ČEZ, který měl čistý zisk za první půlrok 33,6 miliardy a za celý rok to bude zisk kolem 65 miliard korun. Obdobně příjmy ze státních podniků, jako jsou Lesy České republiky, Budvar, kde jsou navýšeny o další 4 miliardy. A jsou tady také mimořádné finanční prostředky z Evropské unie využijte je. Pracujte s tím. Buďte kompetentní!

Přes kupní sílu máme nejdražší cenu elektřiny a pátou nejvyšší cenu plynu pro spotřebitele v Evropské unii. Přitom naše hnutí neustále nabízí pomocnou ruku. Náš návrh dočasného odpuštění DPH jsme tady společně projednávali již několikrát, jak jsem řekla, a vždy do skončilo stejným výsledkem, a to flagrantním nezájmem vládní koalice řešit nastalou situaci a reagovat na ni. Drtivá většina zemí Evropské unie přistupuje k zásadním opatřením v oblasti daňové politiky státu či cenotvorby, aby pomohly svým občanům a firmám, jenom předseda české vlády na dovolené čte Nietzscheho a je zcela odtrhnutý od reality běžných českých domácností.

Příkladem nám může být náš soused Německo, které má výrazně vyšší míru zadlužení než Česká republika, tedy 69,3 % HDP. Německo přišlo s daňovým zvýhodněním 300 eur, to je zhruba 7 400 korun, snížením ceny paliv po dobu tří měsíců, vláda zvýšila příspěvek z 0,35 eura na 0,38, ze zhruba 8 asi na 9 korun, na kilometr pro osoby, které dojíždějí do práce více než 21 kilometrů. Němci nezapomínají na své nízkopříjmové obyvatele, těm uvolnili v přepočtu 3,17 miliardy korun na jednorázovou pomoc. Velice rozumným krokem se vydali Němci i v otázce veřejné dopravy, kdy zavedli zvýhodněnou jízdenku. U nás naopak pětikoalice zdražuje jízdné. Německo rovněž dočasně sníží daň z přidané hodnoty u zemního plynu z běžné 19% sazby na 7 %, aby spotřebitelům ulevilo od vysokých cen energií.

Toto všechno jde v zemi, která je výrazně více zadlužená, než jsme my. Tak proč ne u nás? ptám se představitelů této vlády, ptám se pana premiéra. Zhruba minulý týden, ono to hrozně letí, možná je to 10 dnů, se mi líbil výrok německého ministra financí Christiana Lindnera, který řekl, že považuje za amorální, aby si vláda nechala příjmy, které vybrala díky inflaci. Takže to jsou přesně ty věci, po kterých voláme my. Teď mají lidé problémy. Teď. Vzpomínám si, jak jste se tady bili v prsa a vyzývali nás v době covidové krize, že to je všechno málo, že ještě víc a ještě houšť. Výroky dnešního pana premiéra a tehdejšího lídra opozice Fialy o tom, že má být pomoc rychlá, plošná, jste zapomněli, probudili jste se v těch funkcích, a najednou vás občan nezajímá, ani ty firmy vás nezajímají, kterými jste se toky zaklínali.

Rad typu méně topit, méně svítit, kupovat si svetry na zimu bylo dost. Samotný guru a otec zakladatel jedné z vládních stran, TOP 09, Miroslav Kalousek řekl v Událostech a komentářích – nemohla jsem si prostě odpustit ten citát tady říct. Cituji: "Já si říkám, proč raději ministerstvo místo zdanění energetických firem neuvažuje o tom, že jim zreguluje cenu. U nás ten rozdíl mezi nákladovou cenou a tržní cenou je obrovský. A možná, že by to bylo pro stát, pro firmy i pro ty adresáty mnohem jednodušší – než ten sektor zdanit a to přerozdělovat, tak mu prostě zregulovat cenu. Ani bychom nemuseli odcházet z lipské burzy, tam bychom prodávali přebytky. U elektřiny jsem nenašel jediný důvod, proč tu cenu neregulovat." Nemohla jsem si odpustit. Často nás tady pan bývalý ministr poučoval, radil nám. Často jste se o něho opírali, tak proč ne teď?

Před chvílí jsem četla, vystoupil s tím můj ctěný kolega, hejtman Moravskoslezského kraje, náš poslanec, předseda školského výboru pan profesor Vondrák, a už je to vlastně hlavní zpráva na Novinkách, ti hejtmani vyzývají vládu k regulaci, vyzývají k tomu, abyste něco dělali. Kdo už vám to má dál říct? Už vám to říká kdekdo. Už vás střílí z vlastních řad. Tak se prosím probud'te. Regulovat cenu elektřiny hnutí ANO požaduje a vyzývá jako jednu z možností boje s rostoucími cenami již řadu měsíců. Ale vašim mottem se zřejmě stalo to, co řekla předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová, že vláda se přece nemá starat o lidi. Děkuji vám. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Havlíček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, žádám o zařazení bodu Zastropování cen energií a vysvětlím hned důvod.

Toto už není krize, toto je kolaps. Tak toto neřekla jenom opozice, toto neříkají pouze lidé, firmy, toto řekla před pár desítkami minut Asociace krajů České republiky, která důrazně žádá vládu, pětikoalici, aby neprodleně zahájila jednání o zastropování cen energií. Podotýkám to, co všichni vědí, že v krajích má pětikoalice drtivou většinu. Vzpomínáte si, jak jsem zde mnohokrát mluvil, minimálně desetkrát, na půdě parlamentu o tom, že je třeba odpustit platby za obnovitelné zdroje? Vzpomínáte si, jak jsem říkal, že jsem sice rád, že mi to říkáte v kuloárech, že by to mohlo být docela elegantní řešení, ale současně že vládní činitelé na to vůbec neslyší? Pan ministr Síkela se nám vysmál, když jsme to říkali, řka, že nepotřebuje nijak poučovat, zejména od nás, že on má vlastní řešení. Ano, to vlastní řešení dopadlo tak, že nakonec se platby za obnovitelné zdroje skutečně odpustily. Abych byl přesný, odpustí, protože se tomu dal ještě určitý časový rámec, takže to bude až od října, tři čtvrtě roku poté, co jsme o to žádali. Výsledkem čehož je to, že to, co se odpustí v rámci plateb za obnovitelné zdroje, už bude natolik marginální, natolik pod rozlišovací schopnost, že už to v zásadě ztrácí na významu. Proč se to neudělalo na jaře, když jsme to říkali? Proč nás proboha někdo chvíli neposlouchá?

Abychom si to ujasnili. Dnešní cena elektřiny je sedmnáctinásobně vyšší, než byla před dvěma lety, a dnešní cena plynu na denním trhu je třicetisedminásobně vyšší než před dvěma lety. Na co ještě čekáme? Na co ta vláda čeká? Až ta ekonomika, hospodářství, malé firmy, velké firmy, domácnosti, ale i dneska veřejné instituce, školy, nemocnice nebudou mít skutečně na zaplacení? Jsme v situaci, ve které jsme zde ještě nebyli v energetice. My nevyčítáme vládě to, že rostou ceny energií na světových trzích. My vyčítáme vládě to, že díky liknavosti a pozdním opatřením jsme dnes v situaci, že přes kupní sílu máme nejvyšší ceny elektřiny v celé Evropě. Beru tedy za červenec, uvidíme, jak dopadne srpen. Ale vedeme už. A co se týká podpory, tak tam jsme druzí nejhorší v celé Evropské unii. To je výsledek této vlády.

Ta opatření přicházejí pozdě. Ta opatření jsou extrémně malá. Kdybych ještě vzal to, že ten nešťastný, skoro bych řekl zoufalý energetický neúsporný tarif, který teď vláda představila

a který na podzim s velkou pompou zavede, by dával určitý smysl, jako že je podle mého názoru mimořádně komplikovaný, nevyzná se v něm ani ten, kdo ho připravuje, tak bych ještě bral, že ta úspora, která tam bude v řádu tří až čtyř tisíc korun za rok 2022 na domácnost, dává určitý smysl. Ale v jiném časoprostoru. To by dávalo smysl v únoru, v březnu, tak jak jsme to navrhovali. A jestli se to udělá přes tarif, anebo přes odpuštění jiné platby, nebo nějaká speciální podpora, je věc druhá. Znovu říkám, je to zbytečně komplikované. Ale my se nacházíme... nebo bude to zavedeno na podzim. Už nebude tří- nebo čtyřnásobně vyšší cena energií, ale třicetisedminásobně vyšší cena energií. Já vůbec nechápu, proč vláda ten tarif, když už ho takhle nešťastně připravila, neudělala aspoň tak, že se to bude vyplácet všechno v roce 2022. Proč se čeká až na rok 2023? Já vím proč. Protože se šetří v rozpočtu. Takže se to přehodilo na rok 2023. Aspoň gesto mohla ta vláda udělat a ten tarif mohla proplatit celý v roce 2022. Ale tarif už v současné době je pouze "ovívání mrtvé pokojské". Ten tarif už ztratil smysl.

Jediná šance dnes, abychom se z toho dostali, je následovat ostatní evropské země, a to ve formě zastropování. To má svoje výhody a nevýhody, a proto jsem navrhl tenhle bod. Kde jinde o tom diskutovat než tady? My chceme vidět, jak je vláda připravená na další opatření, na další řešení. Když se to zastropuje, srovnají se podmínky v Evropské unii. Přece není normální, aby se na jednotném evropském energetickém trhu platilo za elektřinu, případně za plyn o řád více v jedné zemi a v jiné zemi jako v České republice o řád méně – respektive opačně. To znamená, v České republice se platí desetinásobně více. Srovnávám to třeba s těmi jižními zeměmi, ale dneska ve finále i se Slovenskem. Je to spravedlivé, pokud se udělá ten tarif, protože to bude jak pro firmy, tak pro živnostníky, tak pro domácnosti, tak ale pro školy, tak pro nemocnice a tak dále. Přece nemůžeme nevidět to, že nám kraje říkají, kde máte vy vaše zástupce, že školy nebudou mít na zaplacení energií. Vždyť to přece snad vidíme. Stejně tak nemocnice.

No a za další je to předvídatelné. Vzpomínáte si, jak v době covidové jste nás honili a říkali jste "vaše opatření musí být alespoň trochu předvídatelná"? Já jsem to chápal. Kde je dnes ta předvídatelnost? Právě v tom zastropování můžeme alespoň tento faktor splnit a ti, kteří mají platit za ty energie, například firmy, podniky a tak dále, které zde logicky zaměstnávají, tak budou vědět alespoň na půl roku, na rok, na čem jsou. Samozřejmě má to i své minusy. Má to i celou řadu otázníků. Je to otázka časovosti, a to zejména s ohledem na to – a já věřím, že si to všichni uvědomujeme, i když mám takový pocit, že pan ministr průmyslu ještě neprozřel z tohoto. I kdyby se to dneska zastropovalo, tak to bohužel neplatí pro všechny a hned, protože se musí dívat na fixace. A například společnost ČEZ má prodáno takřka na celý příští rok. To znamená, to je vážná situace a každý týden, kdy se to bude posouvat, tak máme velký problém, protože se nám posouvá logicky i to zastropování a muselo by se to řešit do té doby například ze zisku společnosti ČEZ, což je logické, protože ho bude mít velmi vysoký, a ten se dá okamžitě alokovat do podpory. Musí se to zkombinovat. Musí se to řešit i z té finanční stránky.

Není pravda to, a vůbec nechápu, proč se takhle uvažuje, že jakékoliv zastropování padne na ortel státního rozpočtu. Jak jsme na to přišli? To není přece o tom, že ten stát to musí bezprostředně všem zaplatit, producentům. Je to otázka za prvé diskuse s nimi. Nevím, proč už se dávno nejedná s minoritními akcionáři ČEZu, případně s ostatními, protože tady máme tři výrobce, tři výrobce energií, nebo tři hlavní výrobce energií. Tak nechápu, proč se to nevyzkoušelo. A za další jsou i jiné nástroje. Mimo jiné jeden z nich navrhuje jeden z vašich členů a významná osoba politiky pětikoalice, a to je pan Miroslav Kalousek. A není to vůbec špatné řešení, to, co navrhuje, jakkoliv jsem jeho velkým kritikem, anebo se neshodneme na celé řadě věcí. Pragmaticky říká: zastropujte to na určité částce a to, co budou ti výrobci prodávat za vyšší částku, zdaňte třeba 95 procenty. Ano, i tohleto je cesta. Chceme-li, je to jakýsi mix sektorové daně a zastropování.

Těch modelů je více. Můžeme se dívat, jak to dělají ve Španělsku, v Portugalsku, kde šli právě přes producenty energií a těm dali striktní cenu na úrovni – dobře poslouchejme – 40 eur.

Ano, ve Španělsku, v Portugalsku, na iberském trhu se dnes energie produkuje a dále prodává za částku 40 eur, elektrina myslím, u nás za částku 700 eur. Uvědomujeme si vůbec tu situaci?

Můžeme jít ale i cestou francouzskou – a zase jiný model. Ti to nastavili tak, že růst cen energií od výrobců může být jenom do určitého procenta, i když si osobně tedy myslím, že už je to pozdě, ta francouzská cesta, to se mělo odchytil dřív. Je zde i slovenská cesta, ať nechodíme daleko. Tam to udělali tak, že to zastropovali na částce 61 eur, ale zastropovali to pouze pro domácnosti a pro malé a střední firmy a živnostníky a s velkými firmami to hraji jinak, vytvářejí tam jiný systém podpory. Může to být různě namixováno, ale hlavně prosím, hovořme o tom! My chceme vidět ty vládní návrhy! My chceme slyšet to, jak má vláda naplánovaný případný výkup akcí od ČEZu. Jenom pro vaši informaci, i ve Francii dospěli k závěru, že je třeba vykoupit akcie minoritních akcionářů EDF. Asi víme všichni, že EDF je francouzský ČEZ, výrazně větší, protože mají 56 reaktorů. A řekli to přibližně ve stejnou dobu, kdy i naše vláda řekla, že by to mohla být cesta, což bylo někdy v červnu, v polovině tohoto roku. A víte, kdy řekli, že bude hotovo, zameteno, připraveno? Na podzim tohoto roku. Naše vláda řekla, že si bere rok na analýzu toho, aby se následně mohla rozhodnout, to znamená do polovičky roku 2023. Tak to se bude rok analyzovat. Pak se to bude vyhodnocovat, a jsme v roce 2024 a s cenami můžeme (něco) udělat v lepším případě na konci roku 2024. Tak to je ta rychlost, to je ta akceschopnost, akčnost, to jsou ty signály.

Já myslím, že by všichni tady z nás chtěli slyšet, jaký je další záměr s lipskou burzou. Já vím, že mně řeknete, že to je v kompetenci ČEZu, a my s tím souhlasíme. Taky se to váže na to, jak se bude s ČEZem pracovat, jestli se vykoupí akcie minoritních akcionářů, jestli se rozdělí na dvě části, což je dneska na stole, na část obchodní, na část výrobní, na část špinavou, na část čistou. Je celá řada variant, které jsme i my dokonce už předjednávali s ČEZem, a to nebyla žádná energetická krize. Ale máme tady dostatky energetických odborníků, aby na tom začali rychle pracovat. Na co čekáme?

My jsme projeli 200 měst za poslední dobu, za léto. Setkali jsme se s desítkami tisíc obyvatel. A můžu vám říct, že lipská burza je něco, na co se ptá, teď to nechci přehnat, možná každý desátý. Přece to musíte vědět, když se vás na to ptají vaši sousedi, vaši kamarádi, vaši známí. Tak proč to tady neřešíme? Na co čekáme? Já rozumím tomu, že státní pojištěnci je důležitá věc, rozumím tomu, že je důležitá věc NATO, ale prosím, vysvětlte lidem, kteří se na nás dívají, že nebudeme ochotni diskutovat dnes o energetických problémech a o podle mého názoru jediném možném řešení a to je zastropování cen energií. K tomu vyzývá prezident země. K tomu vyzývají vaši kolegové z krajů, k tomu vyzýváme my jako opozice už několik dní, možná dokonce týdnů. Věřte tomu, že to dopadne úplně stejně jako s těmi obnovitelnými zdroji. Nejdřív se nám vysmějete, pak přijdete s vlastním řešením a nakonec se to udělá plus minus podle toho návrhu, který jsme říkali. Problém je zde jiný: že než se k tomu dospěje, tak nám tady skončí obrovské množství firem, domácnosti se dostanou na hranici chudoby a budeme mít všichni problém i s institucemi, jako jsou školy, jako jsou nemocnice a podobně.

A můžete mi ještě říct jeden argument: ale ono i to zastropování, které vy byste chtěli, nejde tak rychle. A já s tím i souhlasím, že to není otázka několika dnů nebo možná týdnů, tím spíše, že se musí jednat s ČEZem a tak dále. Ale musíme tím pádem vytvořit režim do té doby, než to nastane. No a jiný režim než využití zisku z ČEZu není, protože ČEZ má gigantické zisky. A můžeme se bavit o tom, jestli mu zastropujeme cenu tak, že je bude mít nižší, tím pádem lidé budou mít nižší ceny energií, anebo do té doby, než tak nastane, tak ten zisk vezmeme a použijeme ho, redistribuujeme ho právě pro domácnosti, pro firmy, pro ostatní instituce. Ale ani to jsem zde neslyšel. Jediné, co se neustále omílá, je to, že se pracuje se ziskem z ČEZu, to víme všichni, z roku 2021. Ale já se bavím o roku 2022, kdy ho bude mít extrémně vysoký a kdy máme v ČEZu nerozdělený zisk z minulých let. Proč už se neudělala valná hromada, proč se to neřeší? My místo toho uděláme to, že ČEZu půjčíme 74 miliard korun na to, aby se zajistil na burze, lipské burze, ze které nakupuje drahou energii. To je nevysvětlitelné, jakkoliv chápu ekonomický záměr toho ČEZu a jakkoliv i chápu to, že ten ČEZ ty peníze potřebuje. Jakkoliv

i chápu to, že cash flow nerovná se hospodářský výsledek, to tady všichni víme. Nechápu, proč vláda nedala záruku ČEZu a ČEZ si nešel půjčit na trh, kde by mu rádi ty peníze půjčili. A vláda naopak měla přemýšlet nad tím, jak z toho ČEZu ty peníze získat, stáhnout a využít je na podporu. Ale to už je celá řada dalších otázek, kterým asi všichni rozumíme.

A chápu i to, že na daně můžeme mít každý jiný názor. Ale prosím, vysvětleme dnes lidem to, že zůstáváme klidní jak želvy v době, kdy zde máme třicetisedminásobně vyšší ceny za plyn a sedmnáctinásobně vyšší ceny za elektřinu. Nepochopí to vůbec nikdo a nepochopí to ani vaši podporovatelé. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane místopředsedo. Zastropování cen energií je tedy návrh.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: A dáme to jako druhý bod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jako druhý bod, dobře, děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan ministr Blažek. Prosím, máte slovo. Pardon, ještě poté se připraví pan poslanec Lang.

Ministr spravedlnosti ČR Pavel Blažek: Tak dobrý den. Děkuji za slovo. Já chci vlastně reagovat na všechny předřečníky a z projevu pana kolegy Havlíčka si vezmu tu větu, že se nějak smějeme opozičním návrhům. No já se opozici nesměju. Já tu situaci dokonce vidím ještě hůř než některé projevy, co slyším od opozice. A dovolte mi říci proč.

Je nabíledni, že společenská situace a atmosféra je pravděpodobně nejdramatičtější od roku 1989. Pokud se nevyřeší krize v energetice, tak je ohrožen politický systém této země. Pokud se nenajde celoevropské řešení, tak je dokonce ohrožena i Evropská unie jako taková, což konkrétně strana, kterou zastupuji já, si nepřejde.

Souhlasím s tím a myslím si, že jiná cesta už není, aby se uvažovalo o tom, čemu se lidově říká zastropování cen. Jenom bych rád zdůraznil, že to zastropování cen je složitější problém, a proto vystupuji já po té právní stránce. Zatím pořád slyším od různých právníků, že to nejde. Já chci Sněmovně sdělit, že nebudu dělat teď nic jiného než nacházet takové právní řešení, aby to šlo, že slovo nejde já nemám rád, a prosím zkusím vysvětlit, v jakém smyslu by to podle mého názoru mělo být

Co se nedá vysvětlit žádnému občanovi tohohle státu, ani Pavlu Blažkovi, je to, jak to, že rostou tak neúměrně marže výrobců a obchodníků. Jinými slovy, zastropování cen nemusí být v tom, že stát řekne nějakou určitou cenovou hladinu a pak bude za pár let doplácet obchodníkům a výrobcům nějaké částky za něco, co bych nazval výrobní náklady a podobně. Dá se podle mého názoru, a snad to půjde i po té právní stránce, zastropovat to, čemu se říká výrobní marže, to znamená, že by nemusely vznikat ani spory o náhrady škod, protože na něco jako zisk neexistuje podle mého názoru právní nárok. To řešení se najít musí, protože jestliže tady vám říkám, že je ohrožený politický systém této země, právo nevzniklo proto, aby nám formálně bránilo v určitých řešeních, která jsou nutná. To znamená ano, možná bude nutné použít i mimořádné prostředky, které budou třeba i na hraně práva. Ale pokud se něco nestane, tak bych chtěl říci opozici, že jsem si vědom toho, že když vyvolává hlasování o nedůvěře vládě, je to jakési formální rozhodnutí Sněmovny. Pokud vláda nevyřeší krizi v energetice, tak tady stejně dlouho nebude. A já vám chci říct, že si jsem toho naprosto vědom, a budeme se snažit, včetně mě, udělat maximum pro to, aby k této situaci nedošlo. Protože by nemuselo dojít pouze k pádu jedné vlády, ale mohlo by dojít k něčemu, čeho se obávám nejvíce, a to tady schválně dramaticky nazvu něco jako revoluce, a zdaleka nejen u nás. To si, doufám, nikdo nepřejde.

Opozici chci požádat – já budu číst její návrhy – o to, abychom tu společenskou situaci – vím, že budou volby – ještě více nevyhrocovali, což je velmi těžké, protože na vině vyhrocování té situace jsou obě strany. Nebudu vinit opozici, že to dělá jednostranně. Těch výroků navzájem naprosto zbytečných a dramatických v dnešní těžké době je zbytečně mnoho a měli bychom se pokusit se v tomto mírnit, abychom ty občany ještě více nerozešťovali, než se to děje teď. Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Čili žádný nový bod, pane ministře, nenavrhuje. Jenom připomínám, že jsme v bodě návrhů změn programu.

Pardon, paní předsedkyně Alena Schillerová s přednostním právem.

Poslankyně Alena Schillerová: Já rozumím, tak abych dodržela formálně jednací řád, tak navrhuji program (bod) Reakce na vystoupení pana ministra spravedlnosti. To si myslím, že je legitimní. Nemusíte ho zařazovat. Na konci dnešního jednání.

Já bych chtěla ocenit to vystoupení pana ministra Blažka, protože to je asi poprvé, co tato vláda tady funguje, kdy jsem slyšela konstruktivní, věcné vystoupení. Je mi trochu líto, že je to v uvozovkách říkám jenom, ale prosím, je to do uvozovek, já samozřejmě to říkám s veškerým respektem, jenom ministr spravedlnosti, že takhle nevystoupil, s veškerým respektem, že takhle nevystoupil premiér, že takhle nevystoupil některý z ekonomických ministrů, ať už ministr průmyslu a obchodu, ať už ministr financí, nikdy jsme to neslyšeli. Nikdy.

A já, pane ministře, si uvědomuji ta slova, co říkáte, vnímám ten apel. Nebudu tady teď připomínat různé billboardy, které visí na D1 a jinde, nebudu, protože to bych jenom přilávala olej do ohně. Víím, že jste mluvil prostě na obě strany. Ale chci říct, že když stojíme na náměstích a před námi opravdu ty stovky, třeba v Porubě podle policie to bylo 1 200 lidí a tak dále, tak oni chtějí, abychom byli jejich hlasem ve Sněmovně. Oni nás prosí, že jsme jejich naděje, a prosí o to, abychom právě tady po těchto věcech volali, abychom je projednávali.

Pokud to je míněno vážně a pokud váš hlas ve vládě v tomto směru zazní, my vždycky podáváme pomocnou ruku, řekl to před chvílí můj kolega Karel Havlíček. My jsme vždycky připraveni spolupracovat. My jsme nabízeli i svoje know-how a velké zkušenosti. A nedělali jsme všechno dobře. My i na těch náměstích říkáme, taky naše vláda udělala celou řadu chyb a celou řadu věcí bychom dneska udělali jinak. Ale dělali jsme to s tím nejlepší vědomím a svědomím, s otevřeným srdcem a snažili jsme se pomáhat. A když za mnou přišla už poměrně docela velká skupina živnostníků během výjezdu, aby poděkovala třeba za kompenzační bonus, tak musím upřímně říct, že mě to zahřálo na srdci. A to říkám s vědomím toho, že ne všechno bylo stoprocentní. Ale nejhorší, co se může stát, a to ti lidé považují a porovnávají, když vláda strčí hlavu do písku a nedělá vůbec nic.

Takže jestli vaše slova byla míněna vážně, já je беру. Ale musí také tento hlas zaznít na vládě a musíte být schopen to prosadit. Děkuji vám. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené dámy, vážení pánové, paní poslankyně, páni poslanci, vystřídali jsme se v řízení schůze. Abych si, lidově řečeno, trochu srovnal noty, paní předsedkyně, tak jste přišla tedy s novým bodem, aby byl zařazen na pořad schůze, a ten bod se jmenuje Reakce na vystoupení pana ministra Blažka. (Ano.) Dobře. Děkuji. Bod jsem si poznamenal.

Budeme tedy pokračovat podle řádně přihlášených k pořadu schůze. Jako další je přihlášený pan poslanec Lang a připraví se paní poslankyně Pastuchová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuju. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, chtěl bych vystoupit se zařazením nového bodu schůze. Je mi lhostejno, kam tento bod bude zařazen, jestli jako bod poslední, nebo bod první. Ten bod bych nazval Reorganizace NCOZ v kontextu vyšetřování korupční kauzy Dozimetr organizovaného zločinu hnutí STAN a role ministra vnitra pana Rakušana v této věci.

Využívám této příležitosti, abych trošku zabrousil do historie od vzniku této současné pětikoaliční vlády i jako člen bezpečnostního výboru, kde mnohdy nemáme dostatečný prostor v pokládání otázek a odpovědí ještě v kontextu toho, že jsme se párkrát snažili i formou interpelací ptát na určité věci pana ministra vnitra Rakušana. Na některé otázky jsme odpovědi dostali, na některé otázky jsme odpovědi nedostali.

Abychom se tedy vrátili trošičku do historie. Současná vláda je u moci cca 8 měsíců. Ministerstvo vnitra vede místopředseda této vlády, předseda Starostů a nezávislých pan Rakušan. Ještě jako nominant na pozici ministra vnitra, kdy nebylo ještě zcela známo, jestli opravdu ta vláda bude ustanovena, se schází s určitými funkcionáři, s tehdejšími policejními prezidentem panem Švejdarem, a ten poté oznamuje, že bude rezignovat na svoji funkci. Tehdejší policejní prezident nebyl na konci svého mandátu, byl přibližně v půlce svého mandátu, a bez nějakého bližšího určení prohlásil to, co prohlásil, a odchází. S ním odchází i jeho ekonomický náměstek. Dochází k nějakému výběrovému řízení a do pozice policejního prezidenta nastupuje první náměstek tehdejšího policejního prezidenta pan Vondrášek.

Uteče nějaký čas a my na bezpečnostním výboru jsme se dozvěděli, že bude docházet k reorganizaci policie, bude docházet k reorganizaci NCOZ jako útvaru, který je specifický. A NCOZ ještě za pana Šlachty, prostě je to útvar, který dlouhodobě šetří určité věci, to znamená, i já jsem měl za své profesní kariéry možnost s tímto útvarem spolupracovat na několika kauzách a podobně, to znamená, nějaká organizovaná skupina například si říká, jak jí to funguje, jak je to bezvadné, jak je to výborné, kolegové z NCOZ, vyšetřovatelé pracují, pracují a potom tu skupinu zrealizují.

Mně nebylo úplně jasno jako členovi bezpečnostního výboru, jak okamžitě po nástupu pana ministra vnitra Rakušana do pozice ministra vnitra dochází k takovým zásadním změnám v tom sboru. Policejní prezident odchází. Ekonomický náměstek odchází. Objeví se nový policejní prezident, předstupuje před nás na bezpečnostním výboru s reorganizací NCOZ, je s tím srozuměn jeho nový náměstek pro SKPV, pod kterého organizačně NCOZ patří, pan Kubík, je s tím srozuměn současný vedoucí NCOZ, kterým je pan Mazánek. V bezpečnostním aparátu policie probíhala takzvaná pracovní skupina Reforma, která od roku 2019 zasedala a řešila nějaké změny. V tehdejší gesci pana Hamáčka, ministra vnitra, se uvažovalo o zřízení Národní kriminální agentury, kam by spadaly určité útvary SKPV a podobně. A pořád na tom nebyla nějaká shoda.

Náhle po nástupu pana ministra vnitra Rakušana se všechno posunulo velice výrazně dopředu a všichni tito funkcionáři, které jsem jmenoval, se shodli na tom, že je třeba zreorganizovat Národní centrálu proti organizovanému zločinu rozdělením tohoto útvaru na dvě složky. To znamená, zůstane NCOZ a vznikne nový útvar, který se nazve zkratkou TEK – terorismus, extremismus a kyberkriminalita. Ministr vnitra toto posvětil, dal tomu souhlas a policejní funkcionáři mají teď vybrat, vygenerovat nějakého nového vedoucího tohoto nově vzniklého útvaru, kterého už bude jmenovat pan ministr vnitra Rakušan. Terorismus, extremismus, kyberkriminalita – měl by to být útvar, který bude sledovat tyto projevy ve společnosti. Měl by mít přibližně 150 tabulkových míst. A současným pracovníkům NCOZ byla dána možnost, aby si vybrali, zda chtějí zůstat v současném NCOZ, anebo přeskocit a přestoupit do tohoto nového útvaru. Tento nový útvar bude mít i svoji analytiku. Bude mít svoje operativně pátrací prostředky.

Já opravdu nevím za současného stavu, kdy NCOZ se potýká s personálním podstavem přibližně kolem 30 % neobsazených tabulkových míst, jestli bylo či nebylo vhodné tento NCOZ

ještě takto rozdělit, rozmělnit. A můžu se ptát zde jako politik opozičního hnutí ANO – nebyl v tom náhodou nějaký úmysl? Nebyl v tom nějaký záměr pana ministra vnitra Rakušana? Nebyl v tom nějaký záměr hnutí STAN rozmělnit tento útvar a pokusit se – a proto jsem to nazval vlastně v tomto svém bodu v souvislosti s korupční kauzou Dozimetr – zastavit činnost NCOZ? Možná v naivní snaze zastavit něco, co už nějakou dobu bylo sledováno a co nějakou dobu už bylo rozpracováno?

Já opravdu nevím. Proto se na to vlastně i ptám a ptám se na to tady na fóru a ptát se na to budu. Zůstává mi tam opravdu takový stín podezření. Tím, že vlastně NCOZ by se takto oslabil, tak možná – opět se ptám – možná tam byla jakási snaha zastavit kauzu Dozimetr, ten obrovský korupční skandál Starostů a nezávislých, kdy vlastně sám NCOZ říká, že se jedná o prorůstání organizovaného zločinu do nejvyšších pater policie. Nejde to zastavit. Prostě NCOZ to měl rozpracováno od roku 2019, 2020, jak nyní se objevuje, a zase na to navazuje ÚZSI a vlastně pan Mlejnek a na to navazuje ten svědek, který dneska podal nějaké čestné prohlášení, kdy pan současný šéf ÚZSI ho dva nebo tři roky nějakým způsobem připravoval na to, aby šel na policii oznámit něco. Dva nebo tři roky, to je také takové zvláštní.

A ta situace vlastně mi zapadá do takového toho kolečka. Pan Švejdar odchází v půlce svého funkčního období, nevyjadřuje se. Včera na bezpečnostním výboru jsme od pana ministra vnitra slyšeli informaci o tom, že na schůzce, kdy byl ještě pouze nominantem na pozici ministra vnitra, jasně panu Švejdarovi řekl, že s ním dál nepočítá, že to není jenom jeho názor, ale že to je názor i pana budoucího premiéra pana Fialy, takže pan Švejdar pochopil, že vlastně se s ním nepočítá po 35 letech. Tento člověk, který strávil v policejním sboru 35 let a požíval autority policejního sboru, je dneska osoba samostatně výdělečně činná, někde kácí dřevo v lese. Takhle jsme se postarali jako stát o tohoto funkcionáře, o tohoto člověka, který prostě 35 let dal tomuto státu. Pan Švejdar odešel, nechtěl si dělat pravděpodobně problémy. Zjistil, že prostě nemá šanci to vyhrát proti stávajícímu panu ministrovi, a potažmo, jestliže to bylo ještě posvěceno panem premiérem, nechtěl přijít o výsluhový příspěvek, logicky nechtěl, aby se na něj případně ještě naválily nějaké problémy, a mlčel. Mlčel až do tuším předvčerejška, kdy poskytl první vyjádření novinářům, kdy na přímou otázku, co tehdejší nominant na pozici ministra vnitra pan Rakušan mu řekl, co tam proběhlo, tak řekl ano, pan Rakušan mi řekl, že se mnou nepočítá a nepočítá ani s tehdejším šéfem ÚZSI, s panem Šimandlem. Toto jasně zaznělo. Včera pan ministr vnitra nám řekl, že to není pravda. Takže máme tady tvrzení proti tvrzení. Já nevidím důvod, proč dneska pan Švejdar by si něco takového vymýšlel. Je v civilu, oproštěn od všech starostí, prostě osoba samostatně výdělečně činná, někde pracuje s dřevem, tak já v tom kontextu všech těch věcí spíše věřím jemu než panu ministrovi vnitra Rakušanovi, který neustále mění podle toho, jaká je situace, jak investigativní novináři, případně jak pan Kroupa odtajňuje nějaké svoje další zdroje. Neříkám, že to je dobře. Neříkám, že je dobře, že jsou z NCOZ vynášeny informace, že utíkají spisy a podobně. Ptám se opět, není to jenom zoufalá snaha možná vyšetřovatelů NCOZ, aby prostě upozornili na některé věci, když je vidno, že je jakási snaha tyto věci zametat pod koberec?

Další věc, kterou bych chtěl říci, že se mi trošičku nelíbí v kontextu vlastně té dnešní vyhrocené doby. Máme tady kauzu Dozimetr. Máme tady pana Redla, který vlastně nějakým pofidérním způsobem se stal osobou nesvéprávnou, osobou, která jenom díky tomu se vyhnula nástupu výkonu trestu, osobou, která byla spojována s panem Krejčířem. Velká aféra, která se neustále táhne, a prostě je to velká kaňka. Pan Redl přezdívaný Myšák, pan náměstek v Praze Hlubuček přezdívaný Slepíček, pan Dovhomilja, abych to řekl správně, přezdívaný Gucci a další osoby, které jsou navázány vlastně v této obrovské korupční kauze hnutí STAN, největším korupčním skandálu za poslední období, který se vůbec objevil. Je to obrovská ostuda, je to obrovská ostuda hnutí STAN a já opravdu nechápu, co je divného na tom, že my jako opozice jednoznačně voláme po tom, a neříkáme to jenom my, říkají to i novináři, říká to i veřejnost – pane ministře vnitra Rakušane, předsedo STANu, předsedo strany, která je jaksí opravdu dotčena tímto korupčním skandálem, odstupte z pozice ministra vnitra, přijmete třeba

jiný resort, resort, který by vám pravděpodobně více slušel, byl jste učitel, vezměte si resort Ministerstva školství. Z principu prostě jste člověk, který má pod sebou policii, který nějakým způsobem – prostě ta policie, policejní prezident podléhá ministrovi vnitra, a než se tyto věci vyřeší, zatím ctíme presumpci nevinu, nemůžete dál zastávat resort Ministerstva vnitra. Já opravdu nerozumím tomu, proč současný pan premiér tak lpí na tom, aby pan Rakušan byl ministr vnitra. Já to tedy asi vím, protože 33 mandátů Starostů a nezávislých v této vládě je 33 mandátů a bez těchto 33 mandátů by tato vláda pravděpodobně už dovládla. To je možná to hlavní, co udržuje pana ministra vnitra Rakušana v rámci jeho všech přešlapů, které zatím učinil za pouhých osm měsíců, kdy je ministrem vnitra, u moci.

Pan ministr vnitra Rakušan se připravoval na pozici ministra vnitra, byl v předchozím volebním období členem bezpečnostního výboru. Člověk by si řekl z podstaty, že tedy bude na ten resort připraven. V jeho některých mediálních vystoupeních zaznívalo, že nebyl připraven, nečekal, že bude ten resort tak těžký, že bude bojovat na několika frontách, že bude probíhat deagrofertizace Ministerstva vnitra, deagrofertizace dalších organizací podléhajících pod Ministerstvo vnitra od těch zlých lidí, Babišových lidí, kteří jsou tam nasosáni a navázáni za těch osm let. Prosím vás, takovéto výroky od ministra vnitra, nepodložené, jenom takové výkřiky mediální, to je jako co, se ptám? Co je prosím vás to, že ministr vnitra si vyskočí na střechu kachlíkárny na Letné a ukazuje prstíkem, Andreji, je čas, a ukazuje do kalendáře? To je důstojno ministrovi vnitra? To je nějaké vyhrožování opozicím? To je jako co, prosím vás?

Včera na bezpečnostním výboru, kdy docházelo v uvozovkách ke grilování pana ministra vnitra, kdy jsme se dotazovali na celou řadu věcí, které i já jsem tady zmínil, tak pan ministr vnitra nevydržel chvíli, je to celé streamované na Seznamu.cz, a nazval našeho předsedu hnutí chemickým Alím. Říkal, ten váš chemický Alí mi tady nebude něco říkat, že já jsem hlavou organizovaného zločinu. Prosím vás, to bylo myšleno jak? Pokud já vím, tak chemický Alí byl jeden z generálů za Saddáma Husajna, který zplynoval Kurdy. To chcete říct, pane ministře vnitra, prostřednictvím pana předsedajícího, že naše hnutí či náš pan premiér má někde připraveny nějaké chemické zbraně a chce někoho zplynovat nebo podobně, když už tedy takhle...? Co to bylo, prosím vás, včera vůbec za výrok? Já se až divím, že náš pan předseda nepožaduje za tento výrok, který včera zazněl, omluvu.

A takto bych mohl pokračovat. Prostě, když to znova zopakují: výměna policejního prezidenta, reorganizace NCOZ, vznik TEKu, obrovská rozběhlá kauza Dozimetr, výměna šéfa ÚZSI. Všechno za osm měsíců. Přitom tady máme uprchlickou krizi, máme tady válku mezi Ukrajinou a Ruskou federací. Myslím si, že bezpečnostní složky mají co dělat, a ne takovýmto způsobem provádět nějakou destabilizaci a prostě takovéto obrovské a urychlené výměny. My jsme se i ptali pana ministra, co bylo důvodem, proč musel pan Šimandl tak rychle opustit ÚZSI a proč tak rychle musel být pan Mlejnek jmenován, když má jenom prověrku na tajné a měl by mít prověrku na přísně tajné. Opravdu to nemohlo počkat do ukončení té prověrky? Opravdu se muselo stát, že pan Mlejnek, který jinak vypadá, že je člověk schopný, který má prostě za sebou nějakou historii ve Vojenském zpravodajství, člověk, který může být i slušný a myslí to s Českou republikou správně, se musel takto odkrýt včetně své manželky a musel vlastně takto být jakoby ukázán jako šéf nejtajnější tajné služby, což je naše rozvědka? Je to prostě všechno špatně.

Já samozřejmě nevěřím panu Mlejnkovi. Nevěřím jeho svědkovi, nevěřím svědecké výpovědi o tom, že někdo, kdo se pohybuje sám v manažerských pozicích a je mu vyhrožováno poté, co nastoupí do Dopravního podniku hlavního města Prahy, údajně bylo vyhrožováno jeho rodině, údajně bylo vyhrožováno jeho dětem až po nějakou fyzickou likvidaci, tak si toto nechá tři roky pro sebe, tři roky je ochraňován panem Mlejnkem, který ho přesvědčuje o tom, že by asi na tu policii opravdu měl jít. Jak byste se prosím vás, kolegové, kolegyně, zachovali, kdyby někdo vyhrožoval vaší rodině? Já kdyby někdo vyhrožoval mým dětem nebo mé ženě, tak druhý den, druhý den jsem na policii, druhý den jsem na NCOZ nebo na nějaké specializované službě a požádal bych je o pomoc. To prostě je pohádka, to jsou pohádky ovčí babičky. Je to zaplétání

prostě, vždycky jak se něco objeví v tom veřejném prostoru, bohužel i z těch úniků z toho NCOZ, tak okamžitě je na to nějakým způsobem reagováno ze strany ministra vnitra nebo lidí z pravé strany spektra ze STAN, a prostě se do toho neustále zaplétáte. Je to trapné, je to nedůstojné, je to prostě šílené. Proto také jsem využil této dnešní příležitosti, chtěl bych tedy doplnit stávající schůzi o tento bod, protože nemáme mnohdy jinou možnost se vyjadřovat takto dlouze a veřejně, protože naše schůze nejsou pouštěny do programu schůze, protože nám to zamítáte. Na bezpečnostním výboru není třeba také takový prostor, abychom se mohli v tom velkém množství a v tom počtu bodů, který tam máme takto vyjádřit, a proto jsem využil tuto příležitost.

Proto, pane místopředsedo, ještě jednou bych chtěl zopakovat, že bych chtěl tedy doplnit stávající schůzi o bod Reorganizace NCOZ v kontextu vyšetřování korupční kauzy Dozimetr organizovaného zločinu hnutí STAN a celková role pana ministra vnitra Rakušana v této věci. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem se snažil, pane poslanče, zaznamenat nadpis toho bodu, jestli to máte u sebe, poprosím, přineste mi to, abych si přepsal přesné znění. Já vám děkuji.

Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Pastuchová a připraví se paní poslankyně Adámková – k pořadu schůze. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, je mi hrozně líto, že tu musím zase dnes vystupovat. Je mi líto, že toto téma musím stále připomínat, opakovaně připomínat a v podstatě celou vládu prosit, aby se tím zabývala.

Je mi líto, že vláda vůbec nedělá nic pro to, aby lidem nějakým způsobem pomohla, a že u spousty lidí se podmínky k životu zhorší na neúnosnou míru a spousta lidí, kteří na tom donedávna byli špatně, dnes řeší, jak zvládnout zimu. Několikrát už jsem zde mluvila z pozice svého původního, vlastně i současného povolání, z pozice zdravotnického záchranáře. To vlastně dělám i dnes, a dělám to proto, že to vypadá, že vy vůbec, celá vláda, vůbec nevíte, jak lidé v této zemi žijí, a neřešíte, jak budou žít v letech dalších. A já to vím, jak žijí, protože to vidím na vlastní oči, protože moje takzvaná sociální bublina je z lidí, kteří dnes a denně vyjíždí k lidem do jejich domovů a ty podmínky vidí a znají na vlastní oči a nejen z doslechu nebo z nějakých e-mailů.

Takže znovu. Já právě díky práci zdravotnického záchranáře vím, v jak hrůzných podmínkách někteří lidé žijí už dnes. My jsme zvyklí všichni, že přijdeme z práce domů, dáme si večeři, sprchu, koukneme na televizi, čteme si, zajdeme do divadla a jdeme spát do čistě ustlané postele. Je to pro nás všechny životní standard. Do určité míry si nikdo z vás neuvědomuje, jak tu sedíme, že pro někoho jiného už to může být luxus. Já si klidně v zimě a doma přobleču svetr, jak mi doporučují představitelé pětikoalice, už vím, jaké dárky dostanou mé vnoučata, moje maminka, moji rodiče, moje sestra, co jim dám k Vánocům. Bude to jednoduché, dostanou svetry. Ale zároveň vím, že hrozně moc lidí už žije takto teď, že prostě topení, vodu, elektřinu omezují teď a omezovali ji už dřív, aby jim třeba zbylo na jídlo. Co budou dělat v zimě teď, to si opravdu neumím představit. To nejsou lidé, kteří by řešili cenu benzínu, protože nemají auto, ale zdražování potravin kvůli cenám pohonných hmot a energií prostě řeší a dál nezvládnou. Už v covidu se řešilo, kolik dětí nezvládá výuku na dálku, protože nemají počítače. U těch stejných rodin reálně hrozí, že nebudou mít ani čím topit a svítit, protože prostě nebudou mít na zaplacení faktur za elektřinu. Nebo když je zaplatí, nezbude jim na jídlo, a už vůbec nemluvím o něčem jiném. Ale já mám pocit, že vládě je to úplně jedno.

Možná jsem masochista, ale každou neděli se dívám na Partii, každý večer v deset hodin se dívám na Události, komentáře a poslouchám diskusi... (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, paní kolegyně. Já vás požádám, kolegové, především v pravé části sálu, o ztišení. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dívám se na televizi na všechny diskusní pořady. A mně se zdá, že vy máte nějaký kroužek toho, jak se naučit každý úplně stejnou frázi. My jsme dali, my jsme udělali, my to uděláme. Deštník proti drahotě. Já už jsem tady ze začátku říkala, že ten deštník nemá impregnaci a že přes něj prší. No teď už přes něj lije. Váš úsporný balíček energetický, no tak možná jsme se něco dozvěděli, že dostanou domácnosti 16, 17 tisíc, 4 tisíce tento rok, další rok ty další peníze. Tak já vám za chvíli ukážu fakturu svého kolegy. A to se tady bavíme o životní úrovni našich občanů, našich českých občanů.

Problém, a to už jsem tu také poukazovala a mluvila o tom, ale bude i u těch služeb, které zajišťuje stát, kraje a obce. Mluvil tady i můj kolega, vaším prostřednictvím, pan profesor Vondrák. A jak pomůže vláda těm? Nemocnice, záchranka, sociální ústavy, policie, hasiči. To jsou služby, s kterými počítáme naprosto automaticky a které ke svému řádnému fungování energie potřebují také. A jejich náklady opravdu dramaticky rostou. Zdražování energií má už teď dopad i na segmenty, s jejichž fungováním počítáme naprosto automaticky. Na služby, které nevyužíváme každý z nás běžně každý den, ale na některých závisí naše lidské životy. Já jsem se na toto téma snažila upozornit už před několika měsíci. Čekala jsem, že ho někdo z těch, kdo máte zodpovědnost nyní za chod tohoto státu, zvedne, ale bohužel se tomu nestalo. A nyní tu stojíme znovu, znovu řešíme stejné téma, znovu opakujeme, že stát nic neřeší.

Jak je to možné? To nikdo nevidí za práh vašeho bytu nebo svého domu? Abyste si to uměli představit, jak se životní podmínky lidí mění, dám vám příklad. Nebudu tady dávat záměrně příklad z těch nejchudších a nejpotřebnějších sociálních vrstev, ale z takzvané střední třídy.

Nedávno, je to asi týden čtrnáct dní, mi volal můj kolega ze záchranky Libereckého kraje, kterému den předtím přišel od ČEZu nový rozpis plateb za elektřinu. Tady ho můžu klidně předat, mám dovolení ho ukázat. Ten kolega má malý domek, splácí hypotéku, má manželku také zdravotní sestru, má dvě děti, které chodí do školy. Nemá zavedený plyn, jen elektřinu, má tepelné čerpadlo. Do letoška platil zálohy na elektřinu 4 000 korun měsíčně, nemá se nijak špatně, každý měsíc si vydělá zhruba 45 000 korun, manželka zhruba 15 000 korun. Proto říkám, že mluvím o střední vrstvě, ne o té nejchudší. To je dohromady 60 000. Má auto, ano, jednou ročně jede s rodinou k moři na dovolenou.

Teď mu přišly nové zálohy na elektřinu, tady si to opravdu můžete ověřit – 15 000 korun měsíčně při stejné spotřebě, jakou má dlouhodobě na svém menším domku. Má hypotéku, ta dělá zhruba 10 000. Uvidíme, kolik ta hypotéka bude dělat dál. Takže když sečte veškeré náklady na bydlení, jeho rodina, která se nemá nijak špatně, zaplatí 32 000 korun za bydlení a hypotéku. To je více než půlka veškerých příjmů. K tomu se už teď více než o třetinu zvedly ceny potravin, ale vlastně úplně všeho, to se odráží úplně na všem. Tato rodina, o které mluvím, bydlí na vesnici. Všichni do práce i do školy musí dojíždět. Můj kolega dojíždí z malé vesnice každý den 30 kilometrů tam, 30 kilometrů zpátky, z té vesnice odváží manželka děti do školy na kroužky, takže si půjčují auto, ale nějak to udělají. Ale pořád jsou tam ty náklady ještě na to auto. S tím, že by jeli někdy na dovolenou, zatím nepočítají, nebo už vůbec nepočítají, protože na to nebudou evidentně mít.

Dva zdravotníci, kteří se starají o ostatní. Půlka příjmů jde na bydlení. Považujete to, milá vládo, za normální? A znovu opakují, že to není příběh chudé, nejchudší rodiny, ale střední třídy této společnosti.

Takže co bych od vás moc chtěla slyšet – nějakou statistiku, prognózu. Kolik je v této zemi ohrožených lidí, kolik jich žije pod nebo na hranici chudoby, víme. Na konci roku to bylo 9 %, v polovině letošního roku to bylo 16 %. Vidím, že koalici to vůbec nezajímá, jako to

nezajímá jejich naučené fráze deštník proti drahotě, přes který prší, budu to opakovat znova, energeticky úsporný balíček, kterým nikomu nepomůžete, 5 000 pro rodiče dětí do 18 let. Osmnácti let, takže studenti na středních školách u matky samoživitelky nemají šanci. A kolik jich bude při současné ekonomické situaci a energetické krizi, kolik bude těchto lidí za rok, za dva? Protože ta čísla, pokud nezačnete už konečně něco dělat, budou hrozivá.

Proto navrhuji zařadit na tuto schůzi bod s názvem Prognóza vývoje počtu obyvatel pod hranicí příjmové chudoby v příštích dvou letech.

Nyní si dovoluji, je pravda, že ten člověk, co to dal na facebook, to popsal velice správně, asi to byl apríl, kdy 1. dubna 2020 pan premiér Fiala, vaším prostřednictvím, napsal: V zahraničí spouští vlády plošná opatření na záchranu živnostníků a podnikatelů, jenom u nás si Babišova vláda klade mnoho komplikovaných podmínek. Vypadá to, jako když se snaží, aby na podporu dosáhlo co nejméně lidí. V tuto chvíli není čas na složitá řešení. Je potřeba rychle pomoci.

Takže já prostřednictvím vaším panu premiérovi přečtu nahlas větu, kterou prohlásil – já si nepřiju vaše gesta. (Reaguje na premiéra Fialu, který stojí v sále několik kroků před ní.) V tuto chvíli není čas na složitá řešení (Premiér Fiala poznámka ze sálu mimo mikrofon k vystupující poslankyni.). Pane premiére, nepokřikujte na mě, ano? Tak já vám ...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám všechny v sále o respektování toho, že když se komunikuje, tak pouze přes mikrofon. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: V tuto chvíli není čas na složitá řešení. Je potřeba rychle pomoci. První duben 2020. – Tak já doufám, že naše vláda se touto větou pana premiéra, vaším prostřednictvím, současného premiéra, začne řídit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Název nového bodu jsem si poznamenal. Nyní mám přihlášeného s přednostním právem pana předsedu klubu ODS Bendu. Prosím. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že jsme účastníky destrukce této schůze, abych to tak nazval slušně, tak mám dva procedurální návrhy, a to první návrh podle § 53 odst. 1, a to jménem všech koaličních klubů, to znamená těch pěti koaličních klubů, aby dnešní jednání dnešní schůze pokračovalo včetně meritorního hlasování i po 19., 21., a 24. hodině. To je první návrh. Druhý návrh, který je podle § 53 odst. 3 našeho jednacího řádu, je, že Poslanecká sněmovna stanoví, že jednáním dnem 33. a 34. schůze bude i sobota 27. srpna 2022, abychom měli jasno v tom, že to opravdu doděláme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že zazněly procedurální návrhy, dám o nich hlasovat bez rozpravy. (Poslankyně Schillerová se chce vyjádřit.) Samozřejmě všichni dostanete slovo v kontextu toho, zda budete dávat protinávhrhy proti návrhům, které zazněly. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Já mám dotaz samozřejmě tady na sněmovní matadory. My nemáme schválený program schůze, takže dáváme ty procedurální návrhy, přestože není schválený program schůze? Můžeme to opřít o konkrétní ustanovení? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím.

Poslanec Marek Benda: Bylo konzultováno s legislativou. (Protestní hlasy ze sálu.) Ne, prosím, máme řadu precedentů z minulosti, samozřejmě. Samozřejmě můžeme hlasovat o prodloužení jednacího dne i dále bez ohledu na to, jestli máme, nebo nemáme schválený program schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Já v tom případě dám hlasovat. (Protestní hlasy ze sálu.) V případě, že máte problém s tím, jakým způsobem řídím schůzi, můžete vznést námitku proti postupu předsedajícího. Já jsem se ztotožnil se stanoviskem legislativy a o těchto návrzích dám tedy hlasovat. Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Takže já vznáším námitku proti postupu předsedajícího. Domnívám se, že není možné vznášet procedurální návrhy, pokud nebyl schválen program schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, já váš návrh respektuji. Je zcela legitimní podle jednacího řádu. Nejprve tedy dám hlasovat, protože jsem navrhl postup takový, že o těchto dvou procedurálních návrzích dám hlasovat bezprostředně, ale proti tomuto postupu byla vznesena námitka proti postupu předsedajícího, já tedy – ano, slyším a registruji, nejprve vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se přihlásili svými kartami. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, kdo se ještě nedostavil...

Počet v sále se ustálil, já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby byla vznesena námitka proti postupu předsedajícího, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 2, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro návrh 64, proti 101. Tato námitka proti postupu byla zamítnuta.

Já tedy dám hlasovat tak, jak byly předneseny procedurální návrhy. Nejprve tedy dám hlasovat o návrhu, že dnešní jednání bude probíhat po 19., 21. i po 24. hodině a bude jednat meritorně i procedurálně, tak jak, doufám, pane předsedo Bendo, že dobře cituji váš návrh, že budeme jednat po 19., 21. i 24. hodině meritorně i procedurálně, jednat i hlasovat.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 3, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 102, proti 67. S tímto návrhem jsme vyslovili souhlas.

A já dám hlasovat o druhém procedurálním návrhu a ten zní, že Poslanecká sněmovna stanoví, že jednacím dnem 33. a 34. schůze Poslanecké sněmovny bude i sobota 27. srpna 2022.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 4, přihlášeno je 169 poslankyň a poslanců, pro návrh 101, proti 67. Konstatuji, že s oběma procedurálními návrhy jsme vyslovili souhlas.

A nyní budeme postupovat v řádně přihlášených poslankyních a poslancích k pořadu schůze. Nyní vystoupí paní poslankyně Adámková a ta má dvě přihlášky k pořadu schůze. Paní poslankyně Adámková není přítomna. (Ze sálu: Je!) Omlouvám se vám, paní poslankyně. Hluboce se omlouvám. Prosím, máte slovo. Předneste své návrhy k pořadu schůze. A vás, kolegyně a kolegové, požádám, v případě, že chcete diskutovat, abyste své diskuse přenesli do

předsálí, abychom všichni dobře rozuměli, jaké body bude paní poslankyně navrhopvat. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Mám tam dva body. Dovolím si je uvést všechny v jednom vystoupení, abych šetřila váš čas, postupně.

První bod, který nás tíží, a musím říci, že jej probíráme tady již opakovaně v minulém volebním období, politickou zkušeností k němu nedošlo, a je to problém, který nás velmi trápí v současné době, je určitá diskriminace dobrovolných dárců kostní dřeně. (V sále je silný hluk.)

Musím říci, že počet pacientů s hematologickými onemocněními je nemalý, bohužel narůstá. Možná to patří k civilizačním problémům, dlouhověkosti a podobně, ale bohužel nejsou ušetřeny ani děti. A tam jedinou léčbou bývá potom eventuálně transplantace kostní dřeně. A já už jsem to tady říkala. Jestli si někdo myslí, že potom opravdu je to jenom sáhnout do registrů, tak to není pravda. Bohužel dárci se nemusí najít okamžitě a není ani jistota v široké rodině, že bude dárcem lehce nalezen. Já chápu, že –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, kolegyně, kolegové, vám paní poslankyně, ale hluk v sále je skutečně enormní! Skutečně enormní! Poprosím pravou i levou stranu sálu, abyste, kolegyně a kolegové, přenesli diskusi do předsálí. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji vám, pane místopředsedo. Domnívám se, že zdravotní stav i našich dětí je natolik důležitou a apolitickou záležitostí, že je třeba se mu opravdu věnovat.

To, co je problém, a protože zde nejsme všichni jako v minulém volebním období, tak mi dovoluete velmi krátce vás uvést do problému, je situace, která skutečně nastala. Tu potřebu, abychom opravili transplantační zákon, přinesl terén. Jde o to, že dobrovolný dárcem tkáně, která se dále transplantuje, v případě pracovní neschopnosti dostává plnou náhradu svého platu. Čili by se zdálo, že není žádný problém, protože odběr kostní dřeně je rutinní záležitost. Kolegové, kteří ho provádějí, ho samozřejmě umějí, a dlouho, opravdu dlouho jsme neviděli závažné komplikace. I lidé, kteří pracují v hematologii, tvrdí, že opravdu několik let. Já se přiznám, že jsem závažnou hnisavou komplikaci po punkci sternu neviděla asi 18 roků. Ale stalo se. A stalo se tak, že dobrovolný dárcem – a tady je to dárcovství opravdu anonymní, ten dárcem odevzdá vlastně část své kostní dřeně, dále je spravován registrem a v případě potřeby samozřejmě tento materiál je použit k transplantaci v život ohrožující nemoci.

Tento člověk, prosím pěkně, měl pracovní neschopnost, doma měl děti, a také úvěr, nebo hypotéku, to je lhostejné. Ale vzhledem k tomu, že jeho příjem byl potom pouze na té nemocenské, to znamená, velmi dobře víte, kolik to je, tak se samozřejmě dostal do situace, kdy sám z filantropie tedy chtěl pomoci jiným bezejmenně, opakují znovu, bezejmenně, tak vlastně nebyl schopen ten měsíc vůbec zaplatit úvěr, či hypotéku, nevím, co to bylo. Celá situace se zvládla sbírkou. Takže si představte, že někdo zachraňuje vaše dítě, smrtelně nemocné dítě nebo člena rodiny, a vy na něj budete muset, jiní lidé, uspořádat sbírku, aby jeho rodina mohla poplatit své měsíční povinnosti.

Takže touto změnou bychom chtěli jenom vrátit těmto opravdu lidem s vysokou morální hodnotou – děkuji vám za zklidnění – jejich místo a ukázat, že si samozřejmě velmi vážíme jejich příspěvku k léčbě život ohrožujících nemocí. Opakují znovu, leukemie postihuje i děti. Dovolte mi, abych si dovolila vám nabídnout k zařazení program, který zatím není nikde schválen. Je to sněmovní tisk 162, řekněme tomu změna transplantačního zákona, a prosila bych ho na dnešní schůzi fixně jako bod číslo 3. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Každopádně je to jako nový bod této schůze. (Ano.) Dobře, děkuji.

Poslankyně Věra Adámková: Pane místopředsedo, mohu hned k té druhé?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte hned druhou přihlášku. Můžete postupovat, ano, prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji vám. Druhou věcí je záležitost poměrně složitější ve smyslu procesu, a to proto, že propojuje zdravotně-sociální problematiku a zase potřebu projednat tuto věc a projednat ji velmi rychle, je problém terénu. Obrací se na mě zřizovatelé zdravotnických zařízení, ať už tedy větších, či menších, a nejsou to prosím pouze soukromé osoby, s tím, že jejich situace s platbou faktur, která jim hrozí, to znamená za energie, je pro ně fatální, mají velké obavy, že by nebyli schopni plnit své závazky, což samozřejmě by v důsledku znamenalo zhoršení zdravotní péče pro naše obyvatele. Ale ono není jenom o tu zdravotní péči. Před dvěma dny jsem dostala několik velmi urgentních, a musím říci, nikoli hysterických tedy, ale velmi urgentních upozornění, abych tady přednesla tento bod a požádali jsme ctěnou Sněmovnu, zda to tedy bude bod důležitý, či nebude to bod důležitý. Já nevím, jak se rozhodnete, a při rozložení Sněmovny jistě chápete, kde ti lidé budou hledat, kdo buď potvrdil, či zamítl jejich problém. My to jistě nebudeme. Tím jenom chci upozornit, že to není povídání pro říkání.

Jedná se o to, že proběhla médii nově navrhovaná kritéria, řekněme, pro teplotní pohodu. A já se domnívám, že to nebylo úplně šťastné, že se to má tedy nejprve diskutovat, ale stalo se, a bylo to z úst náměstka Ministerstva průmyslu a obchodu. Takže tam zaznělo 18 stupňů pro předškolní zařízení.

Prosím pěkně, ta původní vyhláška... Věřte mi, že Ministerstvo zdravotnictví tomu před lety věnovalo velikou pozornost, velmi dlouhodobě se sledoval teplotní stav v místnostech a jeho dopad na zdravotní stav. Ještě si dovedu představit, že 18 stupňů v místnosti ve škole zvládne bez problémů učitel. Vezme se teplý čaj ke katedře, ponožky a teplý svetr a bude chodit. Ale co si neumím představit, a neumí si to představit odborníci na předškolní vzdělávání, to je pobyt dětí v mateřských školách, protože oni zároveň musí splňovat jiné hygienické normy a požadavky, což je třeba větrání. A víte dobře, že tyto děti tráví 70 % toho času na kobercích na zemi. Takže tady oni mají velké obavy o zvýšenou nemocnost. My velmi dobře víme z dlouhodobých statistik a dlouhodobých pozorování, jsou to mezinárodní sdělení, že snížení teploty o jeden stupeň v té místnosti může znamenat v případě, že nejsou dodrženy další premisy, zhoršení až o dvě procenta ve výskytu respiračních onemocnění.

V takovém případě musím upozornit, že – a věřím tomu, že rozpočet připravují odborníci – by tedy jejich práce byla víceméně zbytečná, protože nemocnost je jedna věc, ale toto jsou malé děti a ty musí samozřejmě někdo opečovávat. Čili co můžete očekávat? Víceméně geometrickou řadou bude narůstat nutnost ošetřování člena rodiny, což jak dobře víte, se také prvních několik dnů platí. Čili v té sociální části nejenom že by tam byly platby, ale tito lidé by pak dále nechodili do zaměstnání. Takže když se to stane ve škole, můžete očekávat další úbytek učitelů, učitelek mateřských škol, ale také zdravotníků, zdravotních sester. Koneckonců jsme si to zažili v době jistě nelehké, covidové, kterou nikdo neuměl. Ale už víme, že toto může nastat.

Takže já bych jenom chtěla velmi stručně říci, že tito lidé to nepiší jen tak zbůhdarma. Ale skutečně existuje řada vyhlášek, řada zákonů. Jedná se o hygienu pracovních prostředí, kde hodnotí několik rizikových faktorů. Jedním z těch rizikových faktorů je také zátěž chladem. Z toho je i třeba psychická zátěž a podobně. Když si představíte malého prvňáka, kterému je trošku zima a má se učit psát, tak těžko můžete očekávat nějaký dobrý výsledek. Takže chci upozornit, že i tato situace samozřejmě už začíná terén zajímat. Mají tam obavy. Samozřejmě,

že ta tepelná pohoda, která se teď diskutuje, nebo to možná bylo předčasně řečeno, já nevím, je trošku od boku vypálená. Je to taková ta hozená rána, která se pouze málokdy ujme, a neudělalo pro to, domnívám se, Ministerstvo práce a obchodu žádnou studii, která by byla schopna opravdu toto ověřit a řádně tady zdokladovat. Čili to je další věc, kterou bych velmi prosila, abychom vzali do úvahy.

Další věci k té tepelné pohodě je to, že opět zřizovatelé zdravotnických zařízení se nás obracejí s tím, že mají opravu obavy, že nezaplatí faktury. Navrhuje se – jenom tak, vy to možná budete vědět, ale mě tam zaujala jedna věc, teď říkám pod čarou, protože paradoxně nenavrhlí žádné snížení teploty třeba pro vězeňské prostory. Tak tam bude teplo.

Podívejme se nejenom na děti, ale podívejme se na specifikum nemocí ve stáří. Všichni máte doma seniory. Doufám, že se jim daří dobře a jsou zcela spokojeni. Nicméně tam se zhoršuje ta možnost samozřejmě reagovat na rychlé teplotní změny anebo také hůře reagovat na chlad, který by zde nastal. Musím říci, že jeden pán, jinak tedy profesor hudební školy, mi napsal krásný mail a na konci napsal i řešení pro sebe. Je mu 82 roků, pracuje, je stále činný, a napsal: "Bude-li toto pravda, vím již, jak se zachovám. Můj důchod asi 15 000, něco přivydělám, čili nestěžuji si." Upozorňuji, nestěžoval si na příjem. "Budu muset něco ukrást, tak aby mě minimálně na dobu několika měsíců zavřeli, protože budu mít 24 stupňů teploty, což mi nikde jinde nebude dovoleno, třikrát denně teplou stravu, nebo minimálně jednou, a ještě mi vymění ložní prádlo." Jistě to je pán, který má smysl pro humor. Doufám, že tím jenom chtěl odlehčit situaci. Ale nicméně opravdu tam k této diskrepanci prostě zatím došlo.

Co se týče chorob ve stáří, upozorňuji, že staří lidé v nemocnici – samozřejmě všichni jste tam měli své členy rodiny, víte dobře, že se jim donášejí teplé ponožky. My zase víme z druhé strany, že potřebují třeba dvě deky, protože je jim prostě zima. Takže tam nemůžeme od boku házet čísla jenom tak, komu se zlíbí, že tam tedy dám jeden stupeň a pak tři stupně. Je to opravdu velmi špatné řešení a domnívám se, že bylo řečeno předčasně, že jste ho ani nemysleli úplně vážně.

Podívejme se na další věci, které můžeme říci. Protože bude-li pravda, že ceny energií, jejichž násobky tady nechci ani opakovat, protože doufám, že nakonec v té závěrečné fázi bude situace poněkud lepší, byť už si myslím, že jsem tedy opravdu velký optimista. Jestliže nemocnice budou muset zaplatit za energie, a jako že budou muset, protože faktura se platit musí samozřejmě, tak se podívejme – a budu hovořit jenom většinou o letech do roku 2019, čili covid necháme zatím stranou, protože byl atypický a nebudeme o tom nic říkat – podívejme se na biologické léky. Což znamená těžké revmatické onemocnění. Jistě znáte někoho takového ze svého okolí. Nádorová onemocnění. Bohužel nádory jsou naší denní součástí. Tak na tyto moderní biologické léky – a vezmeme to před rokem 2019, nechci do toho brát vůbec covid a další – to bylo zhruba přes 17 miliard korun. Takže to znamená, že opravdu toto je velký nárůst. Všechny ty centrové, takzvané centrové, léčby, které se týkají i metabolických onemocnění, to znamená třeba těžkých poruch metabolismu tuků. Upozorňuji, že u těch metabolismů tuků – lehce zvýšený cholesterol má kde kdo, to tam prosím pěkně nepatří. Jsou to těžké poruchy metabolismu tuků, kdy ti lidé mají asi tak šanci, že do 40 let zemřou. Tam to není vůbec jednoduchá záležitost. Opět navýšení.

A to, co bychom si přáli jako vyspělé zdravotnictví – a já stále opakuji, že jsem hrdá na to, že jsem v České republice, a na naše zdravotnictví – tak jsou samozřejmě nádorová onemocnění. Nejenom ta hematologická, jak jsem hovořila o té leukémii, ale nádorová onemocnění. Máme jedno štěstí. Máme štěstí, že za posledních deset let došlo k výraznému progresu v možnosti léčby nádorových onemocnění. Onkologové by samozřejmě mohli hovořit velmi rutinně a erudovaně. Já tady nechci vůbec vás zatěžovat nějakými názvy těch léků a podobně. Je si ale třeba uvědomit, že tam za posledních pět let opět máme 2,5 miliardy navíc, a to je dobře, že si to můžeme dovolit, samozřejmě že to je dobře.

Čili z jednotlivých skupin diagnóz nejvíce narostly výdaje na léčbu nádorů mužských pohlavních orgánů – 49 %. Čili zaplat' pánbůh, že máme čím léčit, prosím, upozorňuji. Nádory kůže 45 %, nádory hlavy a krku 44 %. To cituji z pouze dostupných zdrojů. Čili tady máme ještě jedno štěstí, že počet těch pacientů se tolik nezvyšuje, protože dokážeme dříve diagnostikovat, lépe dispenzarizovat a nabídnout léčbu. Ale musíme na ni mít. Upozorňuji, že samozřejmě nakupujeme všechnu léčbu na světových trzích, prosím. A opakuji, že pro Českou republiku nikdo žádnou úlevu honem dělat nebude. Takže je potřeba si spočítat i tyto poměry, abychom nemuseli potom někomu tu léčbu odmítat jenom proto, že prostě bud' zatopíme v nemocnici, anebo budeme léčit nádorová onemocnění.

Takže když už jsme zůstali u těch nádorů krve, tak pojďme na něco, co není nádor krve, a to je hemofilie. Všichni znáte jistě vrozenou vadu, která bohužel je... nebo bývala léta nemožnost léčby. Tito lidé samozřejmě měli velké problémy, protože dochází ke krvácení do kloubů, k velkým problémům. Takže si je třeba uvědomit, že hovořím o roce 2021. Na to třeba jenom Všeobecná zdravotní pojišťovna vynaložila – malinko zaokrouhlím – 800 milionů korun, což je o 19 % více než v roce 2018. Péče na jeden rok, abyste měli představu, na jednoho pacienta s hemofilií – a nebudeme to brát, jestli to je muž, žena, dítě, stařec, všechno jedno – je zhruba 600 000 korun. A to hovořím o té jakoby, řekněme, přijatelně komplikované podobě. Takže opravdu tyto hodnoty nás nutí k tomu, že se musí všechno vyčísřit.

Pak tady máme další věc, která bych řekla, no tak to není důležité, je to nesmírně důležité prosím, a to jsou dětské úrazy. Musíme říci, že dětské úrazy přes všechna preventivní opatření se nám bohužel nedaří nějakým způsobem zásadně eliminovat, zejména v době prázdnin. Kolegové, kteří dělají dětskou traumatologii, by nám tady mohli říkat velmi tristní případy. Takže je tedy opravdu velký nárůst případů v tom druhém, třetím čtvrtletí, nejčastější je věk deset až patnáct roků. Každoročně se zraní téměř pětina dětí v tomto věku. Jenom abyste měli představu, a vzala jsem pojišťovnu malou, aby to nebyla Všeobecná zdravotní pojišťovna, tak Česká průmyslová pojišťovna před covidovou dobou platila zhruba 105 milionů korun za dětské úrazy, což samozřejmě si nikdo nepřejeme. Ty děti menší, pod deset let, většinou je to v domácnosti, kde samozřejmě může být nějaké popálení či opaření. V každém případě si je třeba uvědomit, že i tyto úrazy, a doufáme, že nejsou to ty fatální, to doufám, že je opravdu výjimka, jsou důležité.

A já jenom upozorňuji na to, že jestliže... a velmi apeluji na celou vládu, protože už jsem poučena, že rozhoduje jako celek, nebudu jmenovat žádného pana ministra ani paní ministryni, bych velmi chtěla apelovat, aby opravdu zvažila velmi nelehkou, nejednoduchou situaci našich zdravotnických zařízení, která primárně mají poskytovat vrcholnou zdravotní péči. Jsme šťastni, že jsme v této republice, protože tady je solidární zdravotní péče, to znamená, že opravdu lidé dostávají péči, jakou potřebují, ale my na ni musíme mít. A víte velmi dobře, že žádný dodavatel energie, ať je makový, či takový, nebude sanovat žádné zdravotnické zařízení, ať už je velké, či malé, faktura se bude muset zaplatit.

Byla bych velmi nerada, abychom po Novém roce zjistili, že páteční nemocnice našeho zdravotního systému nejsou schopny zaplatit své závazky. Znamená to dluhy – právně se do toho vůbec nebudu pouštět, protože to bude jistě složitější situace a kolegové právníci by věděli, jaká tam jsou úskalí. Ale my nebudeme mít na léčbu, protože nebudeme schopni nakoupit léky. Nebudeme schopni nakoupit pomůcky, nebudeme schopni poskytnout péči, na kterou jsou naši občané zvyklí. Proto si dovoluji jako další bod, nový, navrhnout Dostupnost energií a dopad na zdravotně-sociální problematiku v České republice. Prosím jako bod číslo 4. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, vzhledem k tomu, že předchozí bod jste navrhla jako bod číslo 4, v tom případě bych navrhoval, aby byl jako číslo 5, protože jestliže by ten bod předchozí, co jste načetla, byl jako bod čtvrtý, tak –

Poslankyně Věra Adámková: Navrhovala jsem předchozí bod, ty transplantační zákony, jako bod číslo 3.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, v tom případě tento bod jako číslo 4. (Poslankyně Adámková: Ano, děkuji.) Dobře. Děkuji.

Nyní přečtu omluvy. Dne 26. 8. 2022 se mezi 16.00 a 23.51 z důvodu nemoci omlouvá pan poslanec Milan Feranec a dále pan poslanec Ivan Adamec a pan poslanec Petr Bendl se omlouvá z 34. schůze z pracovních důvodů.

Nyní budeme postupovat v dalších přihláškách. Jako další vystoupí pan poslanec David Pražák, který zde má dvě přihlášky, a potom pan poslanec Josef Bělíca. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne. Paní ministryně, pane ministře. Já bych měl dva body. U toho prvního se trochu odchýlím od toho, co tady celé dopoledne padalo, i když se o tom samozřejmě zmíním taky. První bod bych nazval Informace ministryně životního prostředí – ačkoliv ji tady nevidím, třeba se tady objeví během dne – Informace ministryně životního prostředí ohledně hnědouhelného dolu Turów.

Proč to tady otevírám a chci, abychom si to zopakovali, a chtěl bych ty informace tady slyšet? V únoru tohoto roku vlastně plnila mediální prostor informace, že spor České republiky a Polska je u konce a že je uzavřena dohoda s polskou stranou. Celý ten problém s tím hnědouhelným dolem vlastně vygradoval na žalobu u Soudního dvora v Bruselu. Po loňských podzimních volbách nová vláda uzavřela v únoru dohodu s polskou stranou a vůbec jim nevadilo, že se ten důl rozšiřuje k české hranici, že minulá vláda dávala připomínky, Liberecký kraj dával připomínky k tomu v průběhu schvalování. Zároveň nám ubývá voda v oblasti Hrádecka a vesnic v příhraničí. Je třeba si připomenout, že jsme celou tu dohodu kritizovali, a to z jednoho prostého důvodu: šlo o vypověditelnost té smlouvy, která za nás je příliš krátká na to, aby důl nutila k nějakým opravdu funkčním řešením. Zpochybňovali jsme i funkci podzemní bariéry proti úniku vody z našeho území, protože vlastně nikdo pořádně neřekl, zda bariéra bude bránit odtoku naší vody, anebo jde o to, že se jim do dolu cpe jiná a dělá jim to problémy při těžbě. Zapomeňte na to, že polskou stranu zajímá naše voda. Zpochybnil to i velvyslanec Jasiński, kterého Poláci za jeho názor raději odvolali.

Chtěli jsme mimořádnou schůzi, kterou jste nám vy jako vládní koalice nepodpořili, a neschválili jste nám program. To byl únor. Teď jsme v srpnu. Hlavním argumentem dohody byla právě údajná funkčnost realizované stěny, kterou budou Poláci dělat, a na té se najednou neshodly dopředu ani Česká geologická služba s Výzkumným ústavem vodohospodářským.

Teď jsme se dočetli, že byla v červnu, nebo začátkem července a v červnu, bariéra hotová. A když budu citovat Ministerstvo životního prostředí, tak prokazatelný nárůst hladin v hlubších kolektorech zatěsněných v dole Turów zatím Česká republika ve svých monitorovacích vrtech nepozoruje. Asi máte všichni rádi film Pelíšky a tu památnou větu: Kde soudruzi z NDR udělali chybu? Já se ptám to samé: Kde udělali Poláci chybu v té realizované stěně, že vlastně – sice se to bude samozřejmě ještě další měsíce sledovat, ale zatím se nic neděje – neprokazuje žádnou funkčnost? V posledních týdnech jsme se dozvěděli, že vlastně ani finanční kompenzace se nepovedla, protože chybí 700 milionů korun, neboť studie Severočeské vodárenské společnosti pochází z roku 2015 a od té doby se mnohé změnilo. Opět musím připomenout, že v orgánech těchto společností sedí zástupci ze stran a hnutí současné koalice.

Sice se některé projekty připravují a vypadá to, že když už bude vodovod přiveden do obce, tak k těm koncovým uživatelům nikoliv. A jsem zvědav, jak a z čeho budou ty obce a samosprávy financovat ty koncovky, protože to vypadá, že kvůli nefunkčnosti vlády a katastrofě s cenou energií nebudou mít finance na žádné jiné investice. Ono totiž dneska už to není o tom, že nás může čekat problém s cenami energií a vůbec s fungováním samospráv

a krajů. Já jsem ze Semil a můžu vám říct, že i v našem krásném městě jsme teď řešili aktuálně cenu energií. Ten průřvih prostě bude, ať se to někomu líbí, nebo nelíbí, a je úplně jedno, kdo bude po volbách v jakémkoli vedení obcí. Třeba u nás je rozpočet nastaven tak, že 20 milionů korun na energie je současnost, ale pokud v těch cenách, jaké teď jsou, to bude 100 milionů korun, tak prostě ty obce a kraje neudělají v investicích a v rozvoji vůbec nic.

Aby toho nebylo málo, tak se dočtete, když porovnáte vodu pramenící v Jizerských horách, tak po průtoku Turówem se z povrchové říčky, v tomto případě Olešky, stává jedovatá stoka. V podmínkách je i nadzemní val, který má bránit hluku a prachu, ale z vyjádření posledních dní to zpochybňují i zástupci samospráv. A to jsou zástupci samospráv, kteří jsou ze současných vládních stran, takže opět nemůže nikdo říct, že by to byl náš výmysl. A spíš než o zdraví v tomto opatření jde o optický počin. Sice díky valu nebude tolik vidět z okolí Uhelné, což je ta osada, hnědouhelný důl, ale bez účinku na již zmíněný hluk a prach. Přitom Turów je údajně sedmá nejedovatější elektrárna v Evropské unii.

Polsko se hájí, že dělá, co má, i když v tomto případě je jasné to přísloví, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. O tom, že podzemní bariéra nefunguje a fungovat nebude, již tady v minulosti padlo mnohé. Dokonce to přiznala i polská společnost PGE a já bych byl rád, kdyby nám paní ministryně řekla nějaké nové informace, které má z těch jednání pracovních skupin. Takže to by byl ten první bod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Je to nový bod, který jsem zapsal – Informace Ministerstva životního prostředí ohledně dolu Turów. Druhý bod prosím.

Poslanec David Pražák: Děkuji. A druhý bod by se týkal samozřejmě mé oblasti zemědělství, i když pan ministr zemědělství tady také není, byl tady chvíli pan stínový ministr Jurečka, ale ten také odešel. Věřím tomu, že mu tu informaci předá.

Samozřejmě ceny energií se týkají všech a mě by zajímalo, když se pan ministr zemědělství bil v prsa, jak chce pomáhat hlavně těm malým a středním podnikům, tak jakým způsobem se postaví a pomůže Ministerstvo zemědělství i drobnějším výrobcům podnikajícím v zemědělství a potravinářství. Protože včera jsem se dočetl na internetu neuvěřitelnou věc od pana ministra průmyslu Síkely, že žádný úsporný tarif pro firmy nebude. Dobrá, tak pan ministr průmyslu vlastně víceméně hospodářství potápí a mě by zajímalo, jak se k tomu postaví pan ministr zemědělství.

Další takový odstavec, který tam byl, který je také neuvěřitelný, od pana ministra Síkely, že když jsme se dívali na počet firem, které jsou v provozní ztrátě, vlastně jich tolik není, uvedl ministr průmyslu Síkela za STAN. Akorát podle Asociace malých a středních podniků je ale před nadcházející zimou situace v sektoru velice vážná. Zemědělci a potravináři jsou zoufalí, jsou zoufalí i z cen energií a z vyjádření některých našich ministrů, proto se zde pan ministr, jak jsem už řekl, bil v prsa, že jim chce pomoci, těm drobnějším, tak bych byl rád, kdyby tady vystoupil a řekl nám, jak to chce udělat, protože je to ministr zemědělství a ten sektor patří pod něj.

Byl bych docela rád, kdyby pan ministr už nikde neříkal, a věřím tomu, že si to i on sám uvědomil, případně lidé, kteří mu připravují podklady, že vlivem snížení cen obilí klesnou ceny potravin. Myslím si, že i v dnešní době už všichni v této republice pochopili, že vstupní surovina je jen zlomek nákladů při výrobě čehokoliv, konkrétně u potravin to je vůbec nesmysl. Například pekaři a cukráři tyto náklady v těch surovinách mají někde mezi 15 až 20 %, ale ten další zbytek, 40 %, jsou energie a dalších 40 % jsou mzdy a distribuce potravin.

Několikrát zde padlo a padne slovo katastrofa (nesrozumitelné) energií, ale samozřejmě i tlak na mzdy v době 18% inflace musí tito zemědělci nebo tito výrobci zohlednit. A opravdu si snad nikdo nemůže myslet, že když mu o 500 % stouply náklady na energie, tak se to může

promítnout do cen výrobků. Kdo by asi housku za 30 korun potom koupil? Proto prosím pana ministra zemědělství o informaci, jak se postaví k podpoře drobným výrobcům podnikajícím v zemědělství a potravinářství. Děkuji a chtěl bych to jako bod třeba 5 a 6.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tedy pevně zařadit na program. (Ano.) První bod jako číslo 5 a další bod jako číslo 6, oba jsou to nové body programu schůze. (Děkuji.) Já vám také děkuji.

Než udělím slovo panu poslanci Bělicovi, tak jsem byl požádán, a činím tak, abych zde oznámil, že dnes zemřela zpěvačka Hana Zagorová. Život je křehký. Čest její památce!

Prosím, pane poslanče, máte slovo k pořadu schůze.

Poslanec Josef Bělíca: Děkuji, pane předsedající. Upřímnou soustrast rodině. Mě zaskočilo to, co jste teď řekl, je to fakt nepříjemná zpráva.

Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, pane předsedající, rád bych na program jednání Sněmovny zařadil bod s názvem Důvěryhodnost Úřadu pro – ÚZSI v kontextu mezinárodní spolupráce tajných služeb. Pro jakoukoliv tajnou službu na světě je důvěra zcela klíčový parametr mezinárodní spolupráce s partnerskými službami spojenců napříč celým světem. Jsem jako občan České republiky velmi znepokojen děním kolem jmenovaného ředitele ÚZSI, který se prokazatelně stýkal s panem Redlem, jednou z ústředních postav kauzy Dozimetr, který měl prokazatelně kontakty s podsvětím. Celá záležitost má několik rozměrů a já bych se rád chtěl při projednávání navrženého bodu bavit především o profesní rovině. To má opravdu ÚZSI řídit člověk, který byl, byť pracoval v bezpečnostní komunitě – se scházel, a jak sám pan Mlejnek řekl, v obchodních jednáních, tedy pracovně? To člověk z bezpečnostního prostředí nevěděl, že se obchodně baví s člověkem zbaveným svéprávnosti? To opravdu nevěřil, nevěděl, že hovoří s člověkem, který v minulosti spolupracoval velmi úzce s Radovanem Krejčířem? Pane ministře, a proto je profesně zdatný a schopný vést ÚZSI, rozvědku?

Chtěl bych se v rámci projednávání tohoto bodu ptát, pane ministře a pane premiére Rakušane, proč tedy rezignoval pan ministr Gazdík? Přece v této konkrétní kauze oba shodně tvrdíte, že kontakty s člověkem, jako je pan Redl, jsou v pořádku? Tak proč nebyly v pořádku u pana ministra Gazdíka, který jako ministr školství znamenal pro bezpečnost naší země podstatně menší ohrožení než ředitel ÚZSI? To opravdu Česká republika nemá nikoho jiného, kdo by měl důvěru jak vlády, opozice, tak především občanů naší země? Jak budou spolupracovat zahraniční partneři se službou, v jejímž čele stojí člověk, který nemá důvěru ani doma, ve své vlastní zemi?

Prosím o zařazení výše jmenovaného bodu jako třetího bodu dnešního jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. V případě, že bude bod zařazen, tak všechny další se posunou.

Jako další vystoupí pan poslanec Strýček k pořadu schůze a připraví se pan poslanec Stržínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Strýček: Vážený pane místopředsedo, vážená členko vlády, vážená kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji zařadit do již schváleného pořadu 33. schůze nový bod, já tedy ten bod teď přečtu celý, tak jak to obnáší ta vyhláška, je to bod s názvem Návrh vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se stanoví zvláštní pravidla pro vytápění a dodávku

teplé vody při předcházení stavu nouze nebo ve stavu nouze, a navrhuji zařadit na dnes, tedy pátek 26. srpna, po již pevně zařazených bodech.

Já si myslím, že každý z nás už měl možnost se nějakým způsobem s tou vyhláškou seznámit, ona ta vyhláška se tváří velmi jednoduše, kde jsou prostě navrženy snížené teploty v koupelnách, obytných místnostech, v lázních, v bytech a tak dále, ale podle mého názoru je tam spousta nejasností, které si zaslouží širší debatu a zejména vysvětlení ze strany pana ministra Síkely, z jehož dílny, nebo z jehož ministerstva tato vyhláška vzešla.

Důvodem, tak jak bylo již řečeno – tuto vyhlášku připravilo Ministerstvo průmyslu a je to vyhláška, která se podle mého názoru dramaticky dotkne všech občanů České republiky. Samozřejmě důvod vzniku té vyhlášky je jasný, navrhovaná vyhláška si klade za cíl snížení spotřeby zemního plynu a dalších fosilních paliv v budovách při omezení anebo úplném ukončení dodávek zemního plynu do České republiky, a má tedy vést k úsporám energie včetně úspor na zemním plynu, přitom má údajně zachovat minimální požadavky na tepelnou pohodu a dodávku teplé vody. Podle mého názoru ale opak je pravdou, vyhláška se zcela zásadním způsobem dotkne a naruší tepelnou pohodu a dodávky teplé vody pro všechny občany České republiky.

Cílem vyhlášky, jak již bylo řečeno, má být stanovit odlišná pravidla pro vytápění v domech za účelem snižování spotřeby zemního plynu, jehož dodávky v posledních měsících výrazně klesají, a hrozí v podstatě celkový výpadek jeho dovozu z Ruské federace. Dle mého názoru pro to chybí důvod – jeden z důvodů je, proč omezovat vytápění z jiných zdrojů, než je zemní plyn. Návrh vyhlášky zahrnuje rovněž velký rozsah objektů vytápěných ze zdrojů, které využívají různé druhy paliv. Podle mého k tomu chybí úplné opodstatnění. Z mého pohledu dále je tam i jistá potenciální nerovnost. V současné době je snaha regulovat teplo, není ale možné vyloučit, že v budoucnu bude, a možná i na evropské úrovni, potřeba nějakým způsobem obdobně regulovat i výrobu a spotřebu elektřiny. V některých případech třeba nebude ani možné dosáhnout požadovaných teplot v bytě. Pokud má být ta teplota, která je stanovena ve výměníku 45 až 60 stupňů, pak se při venkovním mrazu velké prostory na těch předepsaných 18 stupňů nevytopí.

Je určitě zcela jasné, že pokud bude lidem v bytech zima, budou tam mít třeba malé děti, nebo určitě tam budou mít malé děti, budou tam mít třeba starší rodiče, babičku a dědečka, tak určitě koupí a zapnou si přímotop, který je na elektřinu, ať tedy to stojí, co to stojí, protože samozřejmě nebudou chtít zmrznout nebo mrznout.

Dále mi přijde přinejmenším problematické, jak se bude třeba v bytech bytových domů zajišťovat dodržování průměrných teplot vnitřního vzduchu. Teplota přece záleží na tom, kde je ten byt položen. Každý z nás ví, nebo kdo bydlel v bytě pod střechou nebo terasou, ví, že tam je v létě horko a v zimě je tam zima. Větší zima je samozřejmě v bytech nad sklepy, které vytápěné nejsou. Na druhou stranu byty uprostřed bytového domu, třeba jen garsonky, ty vytápět někdy ani v podstatě nemusíte, pohodlně je vytopí ty byty, které jsou kolem, a dokonce musíte i vyvětrat teplo, které tam nakumulujete takzvaně od sousedů. K tomu, aby se zbytečně netopilo, jsou dnes podle mého názoru již lidé dostatečně motivováni tím, že ta cena za to vytápění je velmi vysoká. Dneska už vlastně ve většině bytů jsou hlavice na radiátorech funkční, dají se regulovat a každoroční odečet spotřeby na jednotlivých topných tělesech probíhá dokonce i dálkově, takže vlastně občan se nemusí ani o nic starat.

Vyvstává mi tady otázka, jak se máme postarat, aby měl v bytě 18 stupňů, v koupelně 19 a na chodbě 15 stupňů. Ta otopná tělesa totiž v těch obývacích místnostech jsou dimenzována na výpočtovou vnitřní teplotu 20 stupňů a v koupelnách na výpočtovou vnitřní teplotu 24 stupňů. To je tedy rozdíl čtyři stupně. A pokud se občanům automaticky sníží dodávka tepla dozměnou ekvitermní křivky, bude si muset vybrat, jestli si dodrží limit pro koupelnu a ve zbytku bude mít méně než 18 stupňů, anebo naopak zatopí v obytných místnostech na 18, ale v koupelně 19 stupňů jistě nepřekročí. To je samozřejmě i dáno velikostí otopného tělesa.

Naopak bude-li v obývacích místnostech 18 stupňů, klesne na chodbě teplota méně než 15 stupňů.

K této vyhlášce, pokud vím a je mi známo, sešla celá řada připomínek od hotelů, lékařů a tak dále, určitě o tom budou hovořit i mí kolegové ve svých projevech. Já uvedu jenom takové dva nebo tři případy, které podle mě jsou, nechci říkat do očí bijící. Byly tam opomenuty například lékárny a laboratoře určené k výrobě léčivých přípravků a léčivých látek, což je důležitý segment zdravotnických zařízení. V případě, že by vnitřní teplota u těchto prostor nebyla zajištěna, došlo by k omezení provozu těchto zařízení, což by mělo nepříznivý dopad na pacienty. Stejně tak návrh opomíjí sklady, které slouží ke skladování a distribuci léčiv. Navíc stabilní teplota hraje při výrobě a uskladnění léčiv významnou roli a za nevyhovujících teplot může dojít k znehodnocení řady léčivých přípravků.

Lázně. Lázně, diskutováno už to tady také samozřejmě bylo. Při vytápění na 22 stupňů v pokoji si někteří hosté lázní, většinou, kteří jsou tvořeni z klientely seniorské nebo starší lidé, stěžují na zimu a vytápění pouze na 18 stupňů bude pro ně neakceptovatelné. Komfortní teplota pro poskytování procedur je 23 stupňů, nejnižší přijatelná teplota je 21. Určitě tedy není vhodné, aby tito senioři, protože většinou se ti hosté rekrutují z řad seniorů, po té proceduře, byť by to bylo na té nejnižší přijatelné teplotě 21 stupňů, není vhodné, aby tento host potom vlastně přecházel nebo byl převážen na pokoj v teplotě 10 stupňů, která je daná vyhláškou pro schodiště a chodby. Navíc ještě tito hosté většinou přecházejí nebo jsou převáženi na invalidním vozíku z pokoje na proceduru a po proceduře pouze v županu.

Hotely, to je další příběh. Vlastně všichni víme, jak v době covidu vlastně tato sféra nebo tento byznys byl vlastně dotčen – hotelnictví a restaurátérství. Dneska teplota 18 stupňů v hotelovém pokoji, restauracích a jídelnách je podle mě silně nekomfortní pro hosty i zaměstnance a může to velmi výrazně ovlivnit podnikání v tomto oboru. Zejména nedostatek hostů bude mít samozřejmě vliv mimo jiné na ekonomiku zařízení i na zaměstnanost. Já si docela živě dovedu představit, když někdo přijede tady na hotel a nebude tady s tím smířen nebo nebude tady dopředu informován, jaké tady jsou teploty, a najednou zjistí, že má v pokoji 18 stupňů, no tak asi se z toho hotelu odhlásí anebo tam vůbec nepojede. Technicky není možné v hotelích regulovat teplotu zvlášť v koupelně a zvlášť v pokoji. Vyhláška navíc opomíjí vyhřívání hotelových bazénů a whirlpoolů. Teplota například ve wellness centrech se nyní odvíjí od teploty vody v bazénu, aby nedocházelo k tvorbě plísní.

Jak vidíte, je tady celá řada, celá řada vlastně případů a věcí, které by se měly projednat. Buť se nejedná o zákon, ale jedná se pouze o vyhlášku, a tato vyhláška samozřejmě bude mít dopad na každého občana, tak si myslím, že bychom to opravdu měli projednat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Přečtu dvě omluvy. Dnes od 16.30 do 20.30 z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Robert Králíček a po zbytek jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Andrej Babiš.

Jako další přihlášený do diskuse je pan poslanec Robert Stržínek a připraví se pan poslanec Milan Brázdil. Prosím.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si požádat o zařazení bodu s názvem Pomoc vlády městům a obcím s nákupem energií.

Jako starosta dvacetitisícového města Valašského Meziříčí se vás ptám na to, zda vláda počítá alespoň s nějakou pomocí městům a obcím, tedy těm, kteří platí energie ve školách, ve školkách, na bazénech, sportovištích, v knihovnách, v kulturních domech a na mnoha dalších místech. Mnohá města, obce, ale i kraje mají zafixovány energie do konce roku 2022. Nyní

stojíme před nelehkým rozhodnutím, kdy, kde, za kolik a na jakou dobu nakoupit elektřinu a plyn pro sebe a pro své příspěvkové organizace. Bude vláda stropovat ceny? Udělá už konečně něco? Prosím, dejte nám vědět.

Tento týden, konkrétně včera dne 25. 8., se na Českomoravské komoditní burze Kladno, což je městy a obcemi jedna z nejčastěji používaných obchodních platform, obchodovala elektřina na rok 2023 za neuvěřitelných 16 325 korun za megawatthodinu a plyn, ten se obchodoval naposledy 19. 8. za cenu 6 700 korun za megawatthodinu. Takže týden se s touto komoditou na kladenské burze již vůbec neobchodovalo. To je tvrdá realita a pro naše město v případě silové elektřiny jde o dvanáctinásobek dosud vysoutěžené ceny, u plynu je to dokonce patnáctinásobek. Dokážete si prosím představit, co to udělá s městskými rozpočty, pokud budeme nuceni nakupovat za takovéto ceny?

Ptám se tedy znovu: Pomůžete městům a obcím s energiemi ve veřejných budovách, ve školách, ve školkách, na sportovištích, v domovech seniorů, v nemocnicích a v dalších objektech? Nebo je máme zavřít či omezit jejich provoz? Současnou situaci považuji za kritickou a projednávání tohoto bodu za nezbytné. Žádám tedy o jeho zařazení za již schválené body dnešního jednání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Já si napíšu pořadí...

Poslanec Robert Stržínek: A ještě jednou název toho bodu: Pomoc vlády městům a obcím s nákupem energií.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ten jsem si zaznamenal. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Milan Brázdil. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Milé dámy, zbytek dam, milý zbytku pánů, kteří se tady nacházíte, dobrý den. Já si dovoluji vystoupit také k pořadu schůze této, protože mě tíží, a vy asi tušíte co, ta nespravedlnost, co se děje se záchranáři, ať už zdravotnickými, či horskými. Tedy přicházím s novým bodem – novým (pousmáním), on tu byl, on už tu byl minulé volební období na konci, ten bod už byl tady, ve třetím čtení jste to zamítli, koaliční partneři, protipartneři, koaliční poslanci.

A já přicházím znovu, protože ten název jsem nazval taktéž nejenom jak dál s důchody základních složek IZS, ale co dál s trhacím kalendářem úst ministra Mariana Jurečky. Tento člověk tady u pultíku lidem, kteří tady byli, slíbí a říká: To je chyba jenom, že jste to udělali vy, poslanci ANO. My to spravíme, uděláme to a dáme to sami. A uděláme to do konce léta. Do konce srpna tady řekl, bude předloženo vládě. Víte, co bude? No nic nebude! Řeší se úplně jiné věci, bere se 14 miliard ze zdravotnictví.

Já vím, že kdyby tam zůstaly, že to nepomůže, těch pár korunek, které je potřeba na ohodnocení nebo vyhodnocení celoživotní práce horských a zdravotnických záchranářů, ale i třeba hasičů a policajtů. Já to tedy lehce jenom zopakuju, o co mi tady vlastně jde. Vy, co jste tu byli minulé volební období, si pamatujete, jak neskutečně nádherně prošel nůž máslem tím, když jsme si vážili, tehdy si poslanci všichni vážili práce vás záchranářů, nás i mě, když jsme se snažili v covidu makat a nevěděli jsme, co s námi bude, když to chytíme. A tak bez problému prošel návrh, že si zaslouží – třetím čtením schváleno, i pan Marian Jurečka – že si zasloužíme ohodnotit ty lidi, kteří dovrší 60 let svého života a minimálně 20 let na plnou palbu, na plný úvazek pracují pro lidi tohoto státu, pro svou vlast na záchranné službě, na postu hasiče nebo podnikového hasiče nebo policajta, člena Horské služby. To prošlo, bylo to super, tak se všichni zaradovali. Konečně si někdo všiml malé hrstky lidí a umožní jim předčasný důchod bez sankcí.

Prošlo to i Senátem. Senát byl v tento moment, on je hlídač té demokracie, a kdyby náhodou se stalo, že uděláme chybu, tak on by to měl napravit. No představte si, nenapravit. Taky na tom, já nevím, jestli se na to vykašlal, nebo to prostě nedělal, nevím, prostě oni se tím 30 dní nezabývají, tak to prošlo, vůbec se na to asi nemyslelo, nebo jestli se na to dívali, to nevím úplně do detailu. Nicméně ten návrh prošel i Senátem a pan prezident to podepsal. Tedy v současné době v zákoně 155 o důchodovém pojištění je paragraf, který říká ano, vy, kteří dovršíte minimálně 20 let práce na záchrance a je vám 60, tak pokud nebudete zvládat – to už domýšlím, to tam není napsané – pokud budete chtít a moci nebo nebudete už pracovat moci, tak můžete jít do důchodu, a bez sankcí. Jenom abyste věděli, ta sankce dělá zhruba asi 3 000 korun oproti tomu, kdyby šel do normálního důchodu. Tak když půjde v šedesáti do takového předčasného, tak mu to zkrátí o těch zhruba, podle toho, kolik kdo každý bude mít ten důchod, třeba o dva, tři tisíce. Tak to je bezva. To myslím, že to je almužna. To je opravdu almužna.

Koho se to vlastně týká? Já jsem to tu říkal a znovu to zopakuji. Podle statistiky Ministerstva zdravotnictví v roce loňském 2021 – mluvím o zdravotnické záchranné službě... ona není vlastně České republiky, ono je to 14 originálů, 14 různých seskupení, ale zaplat' pánbůh táhneme za jeden provaz. Tak koho se to týká? No týká se to, možná se to týká jen 72 lidí. Sedmdesáti dvou lidí. Ono totiž víc těch šedesátníků na záchrance není. Sedmdesát dva lidí. V roce 2021 bylo 72 lidí... nebo 60 a více. Jenže mezi těmito 72 lidmi, záchranáři, nejsou všichni ti, kteří 20 let pracovali na záchrance. Tam jsou i ti, kteří přišli později. Čili my nevíme, kolika lidí se to bude týkat. A ještě z těchto 72 – kdyby to bylo třeba 50 a z těchto 50 kdyby to opravdu bylo 50 lidí v celé republice, kteří to splní, 20 let práce na plnou palbu a navíc mít 60 let, tak mezi nimi ještě jsou lidi, kteří nepůjdou, nebudou to chtít využít. Taky proč by to využívali, když jsou zdraví? Je to řidič, je to záchranář, má zdravá záda, zvládá ho, tak proč by klesal z platu 35 000, lékař 60 000, proč by klesal na úroveň nějakých třeba 20 000? Proč by to dělal? Ale ti, co nebudou moci, a jenom abyste věděli, podle náčelníka Horské služby jich je asi stovka, tak to se týká ročně jenom asi jednoho z nich. Asi jednoho z nich. Když nebude zvládat – a tam nemůžou na horské ani na záchrance někoho posunout na administrativní flek. Tam jsou dispečeri, tam jsou lidé ve výjezdové činnosti, výjezdových skupinách, lékař, záchranář a pak je tam pár administrativních pracovníků, ale to nejsou záchranáři. To jsou ekonomové, to jsou prostě personalisté a to jsou tři, čtyři, pět lidí v celém kraji.

Já se tedy ještě jednou vrátím k tomu, o koho se jedná. Jedná se pravděpodobně o méně než 50 lidí ročně. Padesát lidí ročně vadí panu ministrovi Jurečkovi, aby dal pokyn, když tady seděl u toho zpravodajského pultíku, aby řekl jo, nebo neutrálně aspoň, udělejte si to, jak chcete. A já moc dobře vím, vás je teď dneska málo tady, ale ti, co jste tu byli minule, oni vědí, o koho se jedná. Vy to mnozí z vás chcete podpořit. Vy totiž máte, vy znáte mnoho záchranářů, kteří jsou šikovní, hodní a nezvládají. A vy si to uvědomujete. Ale vy jste... já to chápu, je tady nějaké, ono se tomu říká tady prý obludárium. Tady každý musí kopat za nějaký tým. Dobře, tak nemůžete, protože pan Jurečka řekl, že ne, on to udělá lépe. On to prý udělá líp! No víte, co udělal? On to dal do nějakého toho běhu a tak dále. Vůbec to není líp! On, který minulé volební období na konci pro to hlasoval rukou a řekl jo, to je bezva, tak náhle zjistil ne, ne, ne, to tak neuděláme. My to pozměníme! My už si vás totiž záchranáři vůbec tak nevážíme. My vám to pěkně osolíme! Vlastně my vám to zkrátíme. Vy už nebudete moct pět, ale možná jenom tři roky.

Tak takhle to vypadá. A to prosím, když jsem nazval trhací kalendář úst ministra Mariana Jurečky, jak to přesně... tento člověk vlastně, on mění názory, já nevím, podle toho, jak fouká vítr. Nebo jestli podle toho, jak v kostele zavelí velebný panáček. Já nevím, jestli to tak je, nebo není, ale rozhodně, on rozhodně ten názor změnil. A důvodem – já nevím proč. Však to se nejedná o žádné politikum.

Co tím získá? No nic, akorát možná 50 lidí, chudáci, nebudou hozeni na dlažbu v případě, když nebude moci dál pracovat. Jim je 60, 61, 62 let, on odpracoval, rozdal se ve prospěch lidí. A věřte, že ten plat na té záchrance nic moc. Dvanáctky, dřív čtyřicetky, imrvéře ohrožený

agresí lidí, virovým, bakteriálním onemocněním a teď dehonestací lidí, že jsme někde pozdě, a lidi jsou naštvaní, protože taky, protože v podstatě zdravotnictví, čím dál méně lidí v tom zdravotnictví je a lékaři nejsou a nebudou. Tak toto měla být jakási odměna za to: Chlape, chlapi, dámy, tam jsou i ženy, až nebudete moct, tak ten stát vám za to poděkuje a de facto nebudete kráceni na předčasném důchodu o ty dva tři tisíce korun.

To je hrůza! To je nepřekročitelný problém pro vás, koaliční partneři, kteří jste minule, ne všichni, ale ti, co jste tam byli, zvedli ruku a dnes je vám to obtížné. Co se změnilo ve vašich myslích, že teď už pro to ruku nezvednete? Já vám to povím. Protože ten pozměňující, ta náprava – mimochodem, abyste věděli, ono je to blbě napsané, prý, prý špatně je to napsané. Ono to je platné, je to v zákoně, ono je to špatně napsané! Říká kdo? Já doteď nevím, kdo řekl, že to je blbě napsané. Prý nějaká Česká správa sociálního zabezpečení. Panenko Maria, to může Česká správa sociálního zabezpečení říkat, že je blbě napsaný zákon? Ten zákon tam je, on je platný a oni ho mají respektovat! Oni vydají jakýsi čmoudík, signál, že to je nerealizovatelné. Jak nerealizovatelné? Sněmovna řekla ano, Senát řekl ano, prezident řekl ano a Česká správa sociálního zabezpečení vám prý to nebude vyplácet! To já nevím, jak to teď bude?

Tak zákon je platný. Každý, kdo na to má nárok a bude chtít, tak běžte, nahlaste se, že chcete tento zákon využít, tento paragraf. Tak to jsem zvědavý, jak to bude dál pokračovat. Paní řekne no, víte, my to neumíme realizovat. Jak neumíte? Tady máte zákon a dělejte. Zákony se ctí a zákony se musí dodržovat. Ale ona to odmítne. A co vy teď? Víte co? Já vám poradím, protože pravděpodobně Marian Jurečka – vůbec ne prostřednictvím – ministr Marian Jurečka na to totálně kašle. On nezná ani termíny, co je to záchranka, zdravotnická záchraná služba, a nezná ani Horskou službu. On není orientovaný a myslí si, bůhvíco by udělal hrozného. A přitom... Běžte. Až na to přijde, a ono na podzim pravděpodobně tato Sněmovna a tato vláda to vůbec nepředloží a předloží to v úplně špatné podobě, tak víte co, když to nepůjde, tak běžte tam, já vám radím, běžte na tu správu, dejte tam požadavek vy, těch pár lidiček, kterých si neskutečně vážím, běžte a zažádejte. Oni řeknou ne, tak se pak suďte. Běžte, podejte trestní oznámení na nedodržení zákona, protože Česká správa sociálního zabezpečení nemá co říkat, jestli to je realizovatelné, nebo ne. Schválil to Parlament – dolní i horní komora – a prezident.

Ale já vím, že tam je chyba. My jsme tam prostě neměli tu šanci tady v předsáli s doktorem kolegou Maškem a Janou Pastuchovou a tehdy ještě kolegyní Procházkovou, prostě oni nám nedali šanci, abychom mohli spolupracovat – paní Maláčová tehdy – abychom mohli spolupracovat s nějakým náměstkem. My jsme o to žádali. Ne, ne, ne... Pak jsme mu volali. On nebyl ochoten nám vůbec pomoci. Nevím, jestli někdo z vás, kdo jste tu noví, jste někdy zažili, že tvoříte sami paragraf. Já jsem doktor, já mám zachraňovat lidi, a ne abych měl povědomí, jestli je tam čárka a jestli to má správný slovosled a správnou terminologii. Tak jsme to napsali – v dobré víře, že to někdo tady ještě, že se to tady v procesu nějakým způsobem spraví, legislativně technickou. A představte si, ta oprava vůbec není faktická. Tam jde jenom o legislativně technickou úpravu. To znamená, tam nejde o tu podstatu. Marian Jurečka chce měnit podstatu. Chce měnit to, že jemu se to zdá moc. Prý je to moc, prý jít o pět let dřív do důchodu, to si prostě nezasloužíte, vy záchranáři. Až nebudete moct, najděte si práci třeba, já nevím, chodte do kina trhat lístky, uvádět do kina. Jak hrozné toto. Takhle si váží...

To je taky dál signál této vlády, nebo ministra, nebo lidí, kteří takhle smýšlí, co si vlastně o vás, o nás lidech, kteří se rozkrájíme... Mimochodem toto nejsou žádní zaměstnanci, toto nejsou lidé, kteří chodí do práce proto, že by museli, to jsou srdcaři. A já jsem vám popisoval, jací jsou to srdcaři, co mají za sebou, co mám já za sebou a jak bych já dávno mohl být doma a mít invaliditu třetího stupně s rakovinou levé ledviny, kyčle, třikrát jsem s helikoptérou spadl. A mě to baví. A budu to dělat, dokud budu moct. Ale někteří to nemůžou dělat. A on se nestydí, pan Marian Jurečka, tady říct, že to nechce, že to upraví, a dá jim slovo, tady slíbí, já to udělám lepší, my to uděláme. Prd udělali. Nic neudělali. Normálně se na to vykašlal a v současné době je konec srpna a žádný návrh tady vůbec není. On to dokonce nepředložil ani vládě! On to nepředložil ani vládě. A tady se dušoval, já to udělám stejně, já to udělám lepší, hlavně ať to

není vaše – poslanecký návrh a ještě ježišmarja hnutí ANO. Oni dělají politikum z něčeho, co žádnou politikou není! Tam mezi záchranáři jsou napříč spektrem všichni, možná i takoví, kteří věří nevím v co, v nějakou stranu a hnutí, která ani ve Sněmovně není. Nic nezískáte. Ale oni asi zřejmě... Já nevím, čeho se bojí. Kam vítr, tam plášť. Z pusy má trhací kalendář. Tady slíbí u pultíku cokoli, jenom aby nemusel mezi záchranáře. Já jsem mu radil, pane ministře, prosím, vždyť na tom udělejte politické body, řekněte, já jsem to vyřešil, vyfoťte se s nimi napříč spektrem, pozvěte si je a oni vám řeknou, jste dobrý, děkujeme. A mně to bude úplně jedno, jestli to uděláte vy, nebo kdokoli jiný, kterýkoli jiný ministr.

Ale hlavně mě mrzí, vy, členové Parlamentu, ti, kteří jste sem přišli nově, ale hlavně mě mrzí ti, co tu už byli a už pro to zvedli ruku... Je toto vůbec možné? To jako fakt se dá během pár měsíců změnit názor? Předtím vám záchranáři vyhovovali, když byly problémy, když byly někde nějaké katastrofické věci typu tornáda a když nevěděli, kam ti lidi, co se s nimi stane, každý jsme byli, tak nám lepilo, tak nám lepilo, když jsme šli k prvním pacientům, kteří mají covid, a umírali ve Wu-chanu na to lidi. A co vy jste dělali? No, my jsme si dali roušku, ale my jsme k nim museli. Hm, tak jste poděkovali. No ale to poděkování trvalo fakt jenom to zvednutí ruky při třetím čtení na sklonku minulého volebního období. A potom je konec! Pan Marian Jurečka na vás kašle! Ministr, který má na starosti, aby napravil legislativně technickou. On už nemusel nic napravovat. Všecko tady bylo. Jenom k tomu mohl říct jo, tak udělejte, jak to myslíte, a prošlo to a byl klid. 52 lidí, 50, 48, těžko říct, by dneska bylo spokojených a bylo by rádo, když budou mít problémy, že se o ně postará někdo.

A já vím, že mezi vámi jsou lidé, a není jich málo, kteří tady v kuloárech řeknou, mě to mrzí, mě to, Milane, mrzí – my si tykáme – mě to mrzí, že to musíme udělat, že musíme proti své vůli zvednout ruku. Dokonce jsou tady tací, kteří se na tom podíleli a teď doufají, že to bude fakt dobře upravené. A jsou tady, a je jich víc a je jich hodně a jsou to zdravotníci. Stejně, když to nebude, tak toho možná zalitují, budou se možná stydět jednou, až k nim přijede záchranka a přijede k nim šedesátidvouletý lékař, který nebude schopen vyběhnout schody, protože prostě nejede výtah, a zrovna čtyři až šest minut klinické smrti prošustroval tím, že už prostě je za horizontem svých schopností.

Milé dámy, vážení pánové, ještě jednou vás poprosím – předsedající se vystřídali. Pane předsedající, prosím, chci, abyste si zaznamenal, že předkládám tedy nový bod – to je blbě řečené, staronový bod, on už tu byl, vlastně třikrát už tu je teď, prostě nějaký bod. A zařadte si ho, kam chcete. Mně to je úplně jedno, jestli ho zařadíte první, druhý, pátý, dvacátý, no prostě klidně na konec, protože já hlavně potřebuji – my ne, co já, oni, my to potřebujeme, já jsem taky jeden z vás, záchranář, my potřebujeme mít tuto drobnou jistotu. Takže prosím, poznamenejte si tam, Brázdil chce kamkoli, hlavně aby to bylo zařazené a aby pro to vládní poslanci zvedli ruku, že o tom aspoň můžeme... My to tady nevyřešíme, já tam dávám bod, který je jenom takzvaně mluvící, tam o nic nejde, já znovu chci, aby pan Marian Jurečka přišel a řekl, tož sorry, omlouvám se, já jsem to nestihl, protože my hlavně musíme sebrat 14 miliard ze zdravotnictví, my hlavně musíme řešit Mlejnska, který nemá prověrku a nemůže šéfovat vlastně ÚZSI, protože nemůže být přítomen těm tajným, suprtajným dokumentům.

Vím dneska, jak se to dělá. Ani to nechtějte vědět. Kdybych vám to řekl, tak ztratíte úplnou iluzi o naší rozvědce, jak to tam probíhá, jak se nahradí to, když její ředitel nemá prověrku na přísně tajné, a přitom se pak seznámit s tím může. To je hrůza! Bylo by mi stydno, kdybych to řekl, to, co jsem se včera dozvěděl na výboru pro bezpečnost.

Tak asi tak. (Povzdech.) No, já vím, že jsem vás tím unavil, že asi mě moc neposloucháte, ale já doufám, že aspoň některý záchranář ano, a budu rád, když mi vyhovíte.

A ještě vzápětí tam mám další bod, který se přesně bude týkat toho včerejšku. Taky smutná záležitost. To jste tady ještě nezažili. Paní Černochová, to ani vy jste nezažila, to, co se včera na výboru pro bezpečnost...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane kolego, prosím, abychom se oslovovali prostřednictvím předsedajícího.

Poslanec Milan Brázdil: Nemusím, pane, nemusím. Neopravujte mě, když neznáte jednacím řád. Já nemusím prostřednictvím vás. Já můžu ministryni oslovit přímo.

Takže děkuji vám za to, že jste mě vyslechli. A snad se mi to podaří napotřetí. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče... Jednak všechny zdravím, přeji vám hezký den. Vystřídali jsme se v řízení schůze.

Poslouchal jsem vás, pane poslanče. Váš bod jsem si zaznamenal. Nicméně prosím o specifikaci, kam ho chcete zařadit. Slovo kamkoli opravdu není zařazením bodu a žádný předsedající nebude rozhodovat za vás, kam ten bod chcete zařadit.

Poslanec Milan Brázdil: Máte pravdu. Tož kam to dát? Když to bude první bod, tak to bude hned v kelu. Když to bude druhý, třetí... Víte co? Udělejte to jako šanci – poslední bod. Dejte to jako poslední bod.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Zaznamenáno. Děkuji. A další v pořadí je přihlášen pan poslanec Mašek. (Nepřítomen.) Není tady, tak poté paní poslankyně Pokorná Jermanová.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já před vás předstupuji se žádostí o zařazení dvou nových bodů. Pane předsedající, já je postupně představím. Tak.

První bod, který bych ráda zařadila na program dnešní schůze, má název Stavební spoření jako pomoc v době energetické krize. Přiznám se, že nechápu úvahy vlády o tom, že zruší stavební spoření. Já to nedokážu pochopit v současné situaci, kdy se hypotéky prodražují tak, že na ně dosáhne málokdo, a náklady na bydlení včetně cen energií raketově rostou. A místo toho, aby vláda využila fungující systém, jehož prostřednictvím je možné lidem efektivně, jednoduše a poměrně rychle pomoci s bydlením, tak se ho rozhodne zlikvidovat. Nejsem tu rozhodně v pozici někoho, kdo by lobbboval ve prospěch stavebních spořitelů, ale rušení tohoto produktu mi hlava prostě nebere z prostého lidského pohledu. Stavební spoření tady máme 30 let. Za tu dobu se podařilo vychytat dětské nemoci a v nynější krizové situaci by nebylo nic jednoduššího než tento systém snad trochu oprášit, přizpůsobit dnešním tržním podmínkám a využít jako pomocnou ruku lidem. Jde o snadno regulovatelný a stabilní trh, na kterém je přiměřený počet hráčů a je pod dlouhodobým drobnohledem centrální banky. Chtěla bych navíc připomenout, že nejde o nějaké české specifikum, ale stavební spořitelny desítky let slouží například v Německu nebo Rakousku.

Výdaje státu na stavební spoření rozhodně rozpočet nevytrhnou. Úspory budou minimální, ale zato lidem to přidělá spoustu komplikací. Pro tuto vládu je ostatně typické, že do fungujícího systému vnáší nevídaný chaos. Místo aby se využil systém stávajících sociálních dávek, tak se vymýšlejí nové. Ty pak mají spoustu nedostatků. Vláda by musela být geniální, aby od stolu vymyslela něco, co zpravidla prochází vývojem několika desetiletí. Vezměte si například to, kolika novelizacemi prošel systém sociální pomoci od roku 1989, přesto se neustále doladuje. Ale Fialův kabinet si myslí, že během týdne položí na stůl dokonalý produkt. To je naivní nesmysl, navíc pokud vláda evidentně trpí nedostatkem odborného zázemí. A jsou tu další bezbřehé kreativity vlády. Místo aby využila situace, kdy stát kontroluje majoritu u výrobce energie, jako to dělají v jiných zemích EU, tak se vymýšlí energetický tarif. Namísto aby se

preferovala hromadná doprava, tak se ruší slevy a jízdné se zdražuje, aby lidé jezdili auty, spotřebovali více drahého benzínu a znečišťovali ovzduší.

Ale zpět ke stavebnímu spoření. To v tuzemsku bylo ještě předtím, než se do využitelné podoby vyvinul trh s hypotékami. Lidé ho využívají dodnes na menší investice do bydlení, na rekonstrukce, na snížení energetické náročnosti, na solární panely a podobně. To všechno se z tohoto systému dá bez problémů zafinancovat. A ano, existují spořitelé, kteří stavební spoření berou jako výhodnou investici, aniž by si brali úvěr na bydlení. Ale na tom je přece tento princip postaven od samého začátku. Funguje to tak i v zahraničí. Je to obdoba družstevních záložen, tedy kampeliček, které tu byly už za první republiky v každé vesnici. Mám ve svém okolí spoustu lidí, kteří svým dětem ukládají na stavební spoření, aby jim v dospělosti pomohli k bydlení. Navíc v dnešní době, kdy hypotéky jsou nedostupné, vše je drahé a pořídit si vlastní bydlení se stalo nedostižným mráčkem v říši snů, zůstalo stavební spoření jedinou přijatelnou možností.

Za logické řešení bych považovala pravý opak. Vzít systém stavebního spoření, ztraktivnit ho tak, aby byl využitelný pro pořízení vlastního bydlení, a pomoci tak lidem s tím, co je trápí nejvíce, tedy se střechou nad hlavou. V době rostoucích cen energií a kritické situace na trhu s bydlením bych to považovala za smysluplné řešení. Tato vláda však udělá nad fungujícím a prověřeným systémem stavebního spoření křížek a bude vymýšlet nějakou svou novinku. Nechápu její potřebu drbat se pravou rukou za levým uchem a místo zjednodušování života lidí ho naopak neustále komplikovat, jako by lidé neměli starostí už i bez vašeho přičinění nad hlavu.

Pane předsedající, já bych poprosila tento bod zařadit za již načtené body.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ano. A ještě se jednou zeptám: Stavební spoření jako pomoc – a doplňte mě.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Ano, já vám to přečtu. Stavební spoření jako pomoc v době energetické krize. Ano.

Další bod, o který bych velmi stála, aby se zařadil do jednání této schůze, má název Odměňování v kultuře v návaznosti na ceny energií. Chtěla bych se tímto zastat všech lidí, kteří v kultuře pracují. Bohužel musím důrazně apelovat na celou vládu, protože se ukazuje, že pan ministr Baxa se bojí za své lidi postavit. Vláda se zaklíná morálními hodnotami a odpovědností. Pokud by to ale myslela vážně, nemohla by se k lidem v kultuře chovat tak macešsky.

Všichni víme, že existence každého národa stojí na kulturním a historickém dědictví. Nemůžeme ale donekonečna spoléhat na to, že kulturní instituce budou stát na lidech, kteří svou práci dělají sice s láskou, ale také na hraně živoření. Zkuste se pobavit s někým, kdo pracuje v muzeu, divadle nebo jiné instituci. Já vám tu práci ušetřím. Dovolte mi uvést několik čísel, abych vám ukázala, jak se takový průměrný pracovník v kultuře má. Jeho plat je 26 000 korun. Pro srovnání, celkově je u nás průměrná mzda přes 49 000 korun, tedy bezmála dvakrát tolik. Když se budeme držet při zemi, tak si náš člověk pronajímá byt o rozloze 50 metrů čtverečních, za který platí nájem 12 000. Za energie, poplatky, vodu zaplatí dalších 6 000 korun. Na jídlo, oblečení, potřeby pro děti a další životní radosti mu zbude 8 000 měsíčně. O hypotéce, autě, benzínu, nové pračce nebo podobném povyražení si může nechat jen zdát. Přitom tu mluvíme o člověku s vysokoškolským vzděláním, který chce poznávat, vzdělávat se, profesně růst a dát vzdělání i dětem. Kde takový člověk má vzít na rostoucí ceny energií, jídla a vlastně úplně všeho? Ano, letos možná dostane přidáno 10 %, tedy v průměru 2 600 korun. Spíše to ale bude méně, protože se zvýšení týká jen tarifů, nikoliv už odměn a příplatků. Přitom zdražení je téměř 20 %.

A proč to tady všechno říkám? Abych ukázala, jak strašně žije tato vláda mimo realitu. Asi nejsem sama, kdo naprosto přestává vládě rozumět. Tvrdí, že chce pomáhat těm, kteří to potřebují. Pomoc ale už potřebuje každý průměrný zaměstnanec, a nejen v kultuře. Žije totiž na pomezí finančních možností.

V příštím roce se nad platy v kultuře vznáší jeden velký otazník. Myslím, že je nejvyšší čas, aby se Ministerstvo kultury zastalo zaměstnanců, za něž nese zodpovědnost, a prosadilo růst platů v roce 2023, který bude skutečně znatelný. V české kultuře pracuje více než 2 % všech zaměstnanců. Jde o více než 112 000 profesionálů a 24 000 dobrovolníků. Je potřeba do těchto lidí investovat, protože bez nich a bez jejich kreativity, nadšení a profesionality upadne kultura opět do šedé nezajímavosti a budeme zase žehrat na nedostatek návštěvníků. Kultura si na sebe dokáže vydělat, ale je potřeba jí pomáhat koncepčně. Zatím to tam vypadá jako v pohádce o tom, jak kočička s pejskem vařili dort.

Ministr přihodí na filmové pobídky 570 milionů, pak zadotuje Národní divadlo, navrch přihodí polovičatý zákon. Bohužel, takto funguje celá vláda. Je potřeba pomoc rodinám? Fajn. Hodíme tam 5 000 na děti. Rostou nájmy? Přidáme trošku příspěvku na bydlení. Jsou drahé energie? Tak tam hodíme úsporný tarif. Postrádám jakoukoliv koncepci, výhled, dlouhodobé řešení.

V sektoru kultury máme zatím skvělé profesionály. Nová vláda ale dusí lidi, kteří nám drží kulturu nad vodou. 112 000 lidí, to není jen číslo, jsou to skuteční lidé s rodinami. Zkusme se vžít do jejich situace, až budeme rozhodovat o tom, kolik jim přidáme. Alespoň se jim pokusme odvděčit za jejich práci tím, že jim vytvoříme podmínky pro důstojný život.

Já děkuji za pozornost a prosím tento bod zařadit za ten můj minulý. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Čili za schválené body schůze z logiky věci. Tak další v pořadí je pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Tak v sále je nás tolik, že se tady člověk skoro bojí.

Já budu mít stálíci a budu navrhovat zařazení tisku číslo 41 – novela živnostenského zákona řešící krátkodobé ubytování.

Dámy a pánové, je to už sedmý pokus. Já už jsem vám tady tu věc představil zleva, zprava, zespoda, seshora, jak to řeší jiné metropole, co je obsahem, jaké jsou ty největší problémy v centru hlavního města i to, že je mi moc líto, že to musíme řešit zákonem, byť se to týká především hlavního města Prahy – a všechno marné. Dneska naposledmé na to zkusím jít jinak. A všechny ubezpečuji, že to, jakým způsobem se k tomu postaví poslanci, zejména ti, kteří v této chvíli vládou v Praze, tak budu i dál potom šířit ve vztahu k veřejnosti. Protože tady dochází k velké disproporcii mezi tím, co tyto strany v Praze voličům slibují, a tím, jak potom tady reálně hlasují.

Takže Piráti ve svém aktuálním programu mají, že služby krátkodobého ubytování v jinak neobydlených bytech vedou ke zdražování bydlení a likvidují komfort starousedlíků. – O tom já jsem tady mluvil při tom představování x-krát. – Zasadíme se o lepší kontrolu dodržování jednoduchého pravidla, že byt není hotel a na kolaudaci záleží. Umožníme lidem mít ve městě skutečný domov. Obytné domy se stálými obyvateli tvoří bezpečné čtvrti a zdravé, trvale udržitelné město krátkých vzdáleností. Pokud město získá pravomoc – a teď to přijde – pokud město získá pravomoc regulace Airbnb – nevím, proč jenom Airbnb, tady jde o problematiku krátkodobého ubytování, proč z toho vytrhávají jednu společnost – a podobných platforem, pak toho využijeme ke smysluplné změně. – Oni dokonce v programu píší "pokud" město získá.

Já tady o tom hovořím už tři čtvrtě roku. Já jsem si schválně vyjel z psp.cz, kdy to sem přišlo. Tak prosím pěkně, návrh zákona Zastupitelstva hlavního města Prahy, to není můj zákon, to není můj pozměňovací návrh, tak ten dorazil jako tisk 41 16. listopadu 2021. Vláda zaslala stanovisko 15. 12. a předsedkyně Sněmovny projednání návrhu zákona doporučila 4. ledna 2022. Dneska jsme na konci srpna a nám se nepodařilo, nebo mně se nepodařilo přes moje nezkrotné úsilí to tady zařadit.

Čtu dál. Jenom připomínám, že to je návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy, kde tomu šéfuje primátor, který je za Pirátskou stranu. Já jsem tam v opozici. – Přemíra využívání bytů ke krátkodobému ubytování turistů zejména v centrálních částech města znehodnocuje jak sousedské vztahy, noční klid, bezpečí ve společně užívaných bytových domech, tak zvyšuje ceny nájmu. Je to jeden z důvodů, proč se lidé z centra stěhují do okrajových městských částí mimo Prahu. – To je další část z toho programu Pirátů. – Co jsme už udělali? – Piráti se chlubí. – Vyzvali jsme vládu, aby dala obcím pravomoc regulovat krátkodobé ubytování v bytech.

No tak z toho si ti lidé opravdu nic nepořídí, z toho oni nic nemají. My tady máme zaparkovanou změnu, velmi jednoduchou, která umožní přenést pravomoc obcím si tuhle věc na svém území regulovat sama. Třeba to využije jenom Praha, možná Karlovy Vary jsem slyšel, Český Krumlov, já nevím. Ale je to na těch obcích. My to tady máme, já se to tady snažím neustále předkládat, jednou se mi to nějakou haluzí tady podařilo v pátek, to si pamatuji, že to byl pátek, předložit, že pár poslanců koalice ještě tehdy asi naivně hlasovalo i pro nějaký návrh z opozice, aby potom předseda klubu STAN navrhl přerušit ten bod, a od toho momentu je to u ledu. Takže Piráti se chlubí, že vyzvali vládu, já tady říkám, ten zákon je tady, pojďme ho projednat, anebo ho pojďte zamítnout, kolegyně, kolegové. Tak ho pojďte zamítnout. I to je legitimní. Ale pak neříkejte ve svých programech, že to nějakým způsobem řešíte. Protože ty sousedské vztahy a ta bezpečnost se nenapraví tím, že někdo vyzval vládu, ale tím, že my tady změním zákon.

Teď z programu SPOLU pro Prahu. Budeme podporovat stanovení jasných pravidel pro platformy sdíleného bydlení, jako je Airbnb – zase jmenují tedy jednu firmu. Preferujeme, aby byty sloužily k dlouhodobému bydlení a jejich vlastníci k tomu byli více motivováni. – Tak, tady já narážím u SPOLU zejména tedy na KDU a TOP 09, které v Praze jsou ve vládě, aby to bylo fér, tak já se to snažím i takhle rozdělovat. A vím, že třeba kolegové z ODS na to mají dlouhodobě jiný názor a jsou tam v opozici. Takže oni jsou ve vládě Praze, mají to v programu, a tady pro to nikdo nehlasuje, aby se to vůbec projednalo, a tak dál.

Když se podívám – a teď nebudu zdržovat, abyste neřekli, že tady zdržuji, mně jde o zařazení toho bodu na program – tak to mají ve svém programu úplně všichni. Dokonce i Praha sobě – to tady číst nebudu, protože tady žádný poslanec z Prahy sobě není, tady byl naposled Jenda Čížinský v klubu KDU, ti mají také v programu, jakým způsobem zatočí a vrátí, tady píšou, Airbnb původní účel. Stejně tak jako Solidarita 2022, ti také nejsou v Poslanecké sněmovně, tak tím já nebudu zdržovat, abych to tady natahoval.

Všechny subjekty to mají ve svém volebním programu. Bohužel to tady na program navrhuji pouze já. A vy nemáte odvahu to zařadit a postavit se k tomu čelem. Třeba říct na mikrofon: Ministerstvo pro místní rozvoj připravuje nějakou širší variantu, tak to shodíme, a prostě hlasováním vy ukážete, jaký je váš skutečný postoj. I tohle mi přijde fér. Mně přijde fér cokoli, než aby to tady bylo deset měsíců zaparkované, ale v programech se všichni budete zejména občanům a voličům z centra Prahy chlubit, jak to řešíte, jak vyzýváte a tak dále. Nic.

Dneska sedmý pokus. Já tedy v tom případě, a protože to může být velmi snadné, aby to prošlo do druhého čtení, to chci zařadit jako první bod dnešního jednání a budu tak činit až do komunálních voleb a budu vám tady neustále opakovat ty sliby, které jsou ve volebním programu, a ta realita, která je potom tady v Poslanecké sněmovně. Takže bych si dovolil ten tisk číslo 41, který je normálně na programu, takže to není nový bod, zařadit jako první bod dnešního jednání. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Znamenám si, že navrhujete zařadit jako první bod dnešní schůze. A pokračovat bude pan poslanec Foldyna, připraví se paní poslankyně Knechtová.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, kolegové a kolegyně. Já jsem si k projednávání dnešní schůze a přípravu jejího programu připravil dva body. Dva body, a nedělám si moc velkou iluzi asi, že budou přijaty. Nicméně se o to pokusím. Pokusím se o to proto, aby ten názor tady měl možnost zaznít. Jeden bod se týká energetické úspory v rámci provozu Poslanecké sněmovny, tak bych ten bod nazval.

My jsme z úst koaličních politiků, pětikoalice, slyšeli knížecí rady české veřejnosti. Říkáte jim, kolegové a kolegyně, paní předsedkyně Sněmovny jim radí, aby si vzali svetr, říkáte lidem, že 25 stupňů není žádné lidské právo, aby měli 25 stupňů v bytě, říkáte, že se bude topit na 18 stupňů, a vyvolali jste ve společnosti chaos, strach, zejména u společnosti starších lidí, seniorů, pro které je dost komplikované snášet a žít v takovýchto teplotách. Vám to vůbec nevadí. Vy se vymlouváte neustále na tu válku a děláte, jako byste předtím nebyli schopni jednat o tom, že Evropa energetickou krizí vyvolala svým šílenstvím kolem Green Dealu, že to je ideologická záležitost, že jsou to emisní povolenky, které zatěžují firmy v Evropě, a z těch emisních povolenek žijí různé měnové fondy a důchodové fondy třeba i za mořem.

Tak já si myslím, že když radíme, a zejména tedy členové pětikoalice když radíte lidem, aby si vzali svetr, aby netopili, že co stupeň, to se nám bude líp válčit, přátelé, když jim radíte takhle, tak pojďme jít příkladem v této Sněmovně. A já navrhuji usnesení, že Poslanecká sněmovna České republiky pověřuje předsedkyni Sněmovny, aby přijala taková opatření, která zajistí, že žádný prostor Poslanecké sněmovny nebude vytápěn na teploty vyšší než je 17 stupňů. Vezměte si dva svetry, když lidem radíte, aby si vzali svetr. Tak si vy, my vezměme dva svetry, aby ti důchodci prostě měli ten příklad. To je jeden bod. A můžeme ho dát třeba na konec všech těch bodů, jako poslední.

Na předposlední bod navrhuji další bod. On se týká trochu toho desatera. To je taková morální kodifikace, morální kodifikace, na níž jsme vybudovali jeden z nejúspěšnějších regionů, Evropu. Víte, nepozastavit se nad smrtí člověka, nad smrtí civilního člověka, ironicky mu tu smrt přát, je nemorální. A já si nemyslím, že by členové české vlády se měli takto vyjadřovat. Nemorálně. Mluvčí Bílého domu k smrti té ruské občanky Duginové řekl, že tu smrt, která byla způsobena teroristickým útokem, je potřeba vyšetřit a viníka potrestat. Papež řekl, že mu je líto nevinných obětí. V OSN se nenašel jediný stát, který by říkal kiš, kiš, nám se to líbí. My máme ministryni české vlády, která vyjádřila uspokojení nad tím svými slovy. A já se domnívám, že bychom k tomu neměli mlčet. Víte, v tom desateru je – co nechceš, aby se stalo tobě, nepřej druhým. Já to paní ministryni nepřēju. Nikomu. Mně se nelíbí žádná válka a žádný terorismus. Žádná smrt. Jestli vojáci bojují, i jejich smrt je těžká pro rodiny, pro rodiče. A aby ministr naší vlády se uspokojoval nad tím, že někdo někde byl zabit teroristickým útokem, je nedůstojné.

Domnívám se, že tedy Poslanecká sněmovna České republiky by se měla distancovat od výroků souvisejících se smrtí Darji Alexandry (Alexandrovny?) Duginové, tak jak to uveřejnila na sociálních sítích ministryně obrany České republiky, paní Jana Černochová. A to by mělo být usnesení toho předposledního bodu, nebo toho mého druhého bodu, který bych navrhoval jako předposlední bod tohoto jednání. To je všechno, děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Rozumím tomu, že první bod Energetické úspory v rámci provozu Poslanecké sněmovny jako poslední bod a stanovisko PSP k terorismu jako předposlední bod. Dobrá. Děkuji a k mikrofonu pozvu paní poslankyni Knechtovou. Připraví se pan poslanec Kobza.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, navrhuji zařadit nový bod této schůze s názvem Příspěvek obcím na platby energií, a to jako druhý bod této schůze.

Tato vláda vítězně po půl roce představila takzvaný úsporný tarif. Nejenže je to plivnutí do vody, ale vláda se úplně vykašlala na firmy. Díky cenám energií a nepodpoře od státu jsou naše firmy na evropském trhu zcela nekonkurenceschopné. Vláda samozřejmě opomněla nejen firmy, ale také obce. Jak má obec s již tak napjatým rozpočtem řešit ceny energií? Představitelé obcí jsou opravdu zoufalí a svetrem navíc tu situaci opravdu nevyřešíme. Vždyť například vysoké školy uvažují o výuce na dálku, protože vytápění prostě nezaplátí. I hejtmani dnes vyzývají vládu k regulaci trhu. Mimochodem, regulaci trhu jsme navrhovali my jako opozice už na začátku tohoto roku.

Dovolím si citovat z každodenní práce našich starostů obcí. Dotaz: Dobrý den, rád bych vás oslovil s prosbou o nabídky cen na příští rok pro elektřinu a plyn dle našich loňských nabídek pro obec, úřad, základní školu, mateřskou školu a zušku. A běžná odpověď manažera prodeje zní: V současné době jsou cenové nabídky z trhu pozastaveny do odvolání, tudíž vám nemohu připravit požadované ocenění. Cena na trhu se neustále mění. Včerejší ceny elektrické energie atakovaly cenu 17 800 korun za megawatthodinu bez DPH a zemního plynu 7 800 korun za megawatthodinu bez DPH. V případě, že nespěcháte na uzavření smlouvy, můžete mě opět zkusit kontaktovat v průběhu září. Ovšem cenové nabídky na případnou výjimku mají platnost pouze hodinu. Aktuální ceny mi chodí po 11.45 a akceptace je nutná do hodiny. Bohužel, delší platnost není možná. – A přijde vám nabídka, která je šestnáctkrát vyšší, než co obec platila v roce 2021.

Za třicet let fungování měst nastala poprvé v červnu 2022 situace, kdy zastupitelstvo před koncem funkčního období muselo najít ve schváleném rozpočtu finance na zvýšení provozních příspěvků na rok 2022 příspěvkovým organizacím města. Důvodem je zvýšení cen energií v letošním roce nad rámec schválených rozpočtů. Pro ilustraci jsem pro vás vybrala konkrétní čísla, která jsou výstupem jednání jednoho zastupitelstva, platná od 1. července 2022. Zvýšení provozního příspěvku pro jednu základní školu je o 532 000 korun a v celkové částce bude činit na rok 2022 provozní příspěvek 5 532 000 korun. Zvýšení provozního příspěvku pro druhou základní školu je o 784 000 korun, v celkové částce bude činit na rok 2022 provozní příspěvek 4 484 000 korun. Zvýšení provozního příspěvku pro jednu mateřskou školu činí 111 000 korun, v celkové částce pak činí náklady na rok 2022 pro provozní příspěvek 1 711 000 korun. Zvýšení provozního příspěvku pro druhou mateřskou školu je o 92 000, v celkové částce potom bude provozní příspěvek na rok 2022 1 542 000 korun. Zvýšení provozního příspěvku pro středisko volného času je o 143 000 korun, v celkové částce pak bude činit na rok 2022 provozní příspěvek 2 643 000 korun. Dále následuje zvýšení provozního příspěvku pro městské kulturní středisko, budovy úřadu, knihovny.

Co jsou příspěvkové organizace obce? To jsou přece organizace, které jsou tu zejména pro naše děti a seniory. Mohou situaci zvládnout obce a města bez pomoci? Bez naší pomoci? Odpověď je jasná. Nemohou. Pokud nenajdeme řešení, budou obecní rozpočty pouze o platbách energií. Na spolufinancování projektů nebude kde brát. A starostové se mě na mnohých setkáních ptají: Jak to chcete řešit?

Nedá mi to a ještě se na závěr s vámi podělím o jeden příběh z mého rodného města, který je určitě jeden z tisíců. Paní bydlí v městském bytě, pracuje na pozici pokladní, je v insolventu, protože po rozvodu jí zůstaly dluhy, které v rámci podnikání zavinil její manžel. Po určité dobu jí pomáhaly dospělé děti, které se ale už odstěhovaly. Zvýšily se jí náklady – a co jsou nezbytné výdaje v běžném lidském životě? Potraviny, energie. U obojího se ceny dramaticky navyšují. Potřebovala by menší byt, ale kde ho vzít? Jak má obec, město pomoci svým občanům v těchto složitých životních situacích, kdy se doslova topí v problémech, které by nebyly, kdyby vláda na jaře zastropovala ceny energií? Hledejme prosím řešení pro firmy, pro obce, protože žijeme ve společenství proto, abychom nezahynuli jako jednotlivci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Ještě se zeptám, na kdy chcete bod zařadit, to jsem nezaznamenal. Příspěvek obcím na platby energií, to je název vašeho nového bodu, který navrhujete. Ještě mi řekněte, kam ho chcete. Jako druhý bod dnešní schůze?

Poslankyně Lenka Knechtová: Jako druhý bod dnešní schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Budeme pokračovat. Další přihlášený je pan poslanec Kobza. Připraví se pan poslanec Jakob. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych navrhl zařadit na dnešní schůzi další bod. Jedná se o bod, který už čtvrtý rok čeká na projednání, a je to návrh poslanců SPD na změnu zákona číslo 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Je to sněmovní tisk číslo 13. Jedná se o zákaz propagace a šíření nenávistných ideologií. Je to naším dluhem k odstranění nedostatků platné podoby zákona, která neřeší otázku veřejného šíření ideologií propagujících nenávist ke skupinám osob na základě jejich rasy, pohlaví, víry, národnosti či jiných společných charakteristik. Je načase napravit tento nedostatek a do znění zákona doplnit za termín hnutí dvě slova, to je ta změna toho zákona – za slovo hnutí, protože zákon zakazuje propagaci hnutí, tak doplnit dvě slova: anebo ideologií.

Nejde totiž pouze o nyní známé nenávistné a nepřátelské ideologie, které již reálně existují, ale jde i o takové ideologie, které jsou známé méně a o kterých možná ještě prakticky nevíme. Může jít také o ideologie, které k nám mohou být importovány v budoucnosti zvenčí, anebo takové ideologie, které mohou teprve vzniknout, ať již se budou ukrývat pod nejrůznější sofistickované -ismy a všelijaké specifické výrazy, které budou mít za úkol zakrýt jejich skutečnou podstatu. Dejme proto naší policii, státnímu zastupitelství i soudům účinný nástroj k tomu, aby se mohly s šířiteli nenávistných ideologií vypořádat podle práva nejenom nyní, ale také v budoucnosti. Dejme takovým šířitelům tímto zákonem jasný signál, že zde narazí, narazí na zákon a jako s těmi, kteří ten zákon poruší, s nimi bude i jednáno. Je to náš závazek vůči občanům, vůči voličům, a to i v tom ohledu, že budeme dbát na bezpečnost této země a jejích občanů. Dostůjme tedy tomuto závazku napříč politickými stranami a podpořme tuto předkládanou novelu. Naši občané si bezpochyby zaslouží, že pokud nějaká ideologie vyzývá k nenávisti, musíme se před ní mít na pozoru a musíme mít účinný zákon, který nám umožní včas se jí postavit.

Zdáleka tedy nejde jen o selektivní postihování islámu, jak je nám občas podsouváno, jakkoli islám mezi tyto nenávistné a nebezpečné ideologie bezpochyby patří. Patří mezi ně stejně jako třeba nacismus nebo kterékoli další ideologie vyzývající k násilí a nenávisti vůči určitým skupinám osob. Islám totiž není pouze náboženství. Je to velmi komplexní ideologie, která řeší až do nejmenších detailů i osobní život muslimů, jejich vztah k nevěřícím, obsahuje i metodiku expanze do nemuslimských zemí formou jejich islamizace. Tato doktrína dobývání Západu se v poslední době vyznačuje jako politický islám podle doktríny imáma Chameneiho.

Připomeňme zde jedno nařízení, které se táhne celým islámským učením. Nepřizpůsobení se prostředí ani hostitelské zemi. Neintegrování. Přesvědčení o nadřazenosti muslimů nad bezvěrci a jinověrci, takzvanými káfiry, v jejich vlastní zemi. Dále je zde i povinnost islamizace neislámských zemí a jejich ovládnutí s využitím všech nástrojů, prostředků a v jejich očích i slabosti demokracie. Je rozdíl mezi vzletnými a krásnými slovy některých takzvaných islamologů o přínosu islámu pro kulturu a Evropu a krutou realitou, kterou vidíme nejenom na Středním východě a v severní Africe v islámských zemích, které jsou rozervány občanskými válkami, ale také v západní Evropě, která se nyní nachází v sevření bezvýchodné situace mezi

brutálním násilím a terorem vyvolaným hromadnou ilegální islámskou imigrací a politickou korektností svých vlastních vlád.

Poučme se proto z chyb našich sousedů a neochraňujme ty, kdo nás chtějí zničit. Nestojí přece tolik námahy podívat se, jak vypadá situace v zemích na západ od nás, kde islamisté poznenáhlu v určitých oblastech přebírají iniciativu a moc, kde vznikají muslimské enklávy pod nadvládou práva šaría a jeho vymahačů a vykonavatelů a kam se místní obyvatelé obávají chodit. Vidíme zde toleranci mladistvých manželek a otevřené pedofilie podle našich zákonů, dokonce i mnohoženství, nemluvě o toleranci masového násilí na ženách například i v podobě manželského znásilňování nezletilých manželek.

Jak dlouho a kam chce ještě západní Evropa ustupovat a jestli vůbec má kam couvat, to je otázka. Další otázka, jestli jejich vlády k tomu mají právo a mají k tomu souhlas svých občanů. A pokud si někdo myslí, že zde, v české kotlině, jsme v bezpečí, tak bych rád připomněl, že i my Češi máme své oběti islámských teroristů. Byli to skuteční lidé, naši spoluobčané. Měli své rodiny, své životy, své sny. Zemřeli kvůli nenávislné ideologii jenom proto, že byli ve špatný čas na špatném místě. Zaslouží si proto, abych vám přečetl jejich jména: Petr Kořán, zavražděn muslimským útočníkem 24. července 2005 v egyptském Šarm aš-Šajchu. Ivo Žďárek, diplomat a velvyslanec, zavražděn při teroristickém útoku islamistů v Islámábádu 20. září 2008. Pavel Hruža zavražděn islámským státem v Libyi, přesné datum není známo, ale bylo to v roce 2016. Nad'a Čižmárová, matka dvou dětí, zavražděna islámským teroristou při útoku v Berlíně 19. prosince 2016. Lenka Cívínová, ubodaná islámským teroristou 14. července 2017 v egyptské Hurghadě. Tito Češi, naši spoluobčané, byli zavražděni islámskými fanatiky, kteří chtěli ve jménu islámské ideologie zabít náhodné nevěřící jenom proto, že byli na dovolené, nebo prostě byli po ruce v ten daný moment.

Od 11. září roku 2001 bylo islámskými teroristy zabito více než 5 000 Američanů a Evropanů. Takže se ptám, kolik dalších obětí islámských útočníků tu ještě bude muset být, aby se omlouvači a propagátoři islámu probudili a začali konečně chápat, o co jde, a začali konat? Copak jim smutný a krvavý příběh přeměny Libanonu z demokratické, otevřené a multikulturní krásné země v krvavou lázeň občanské války nestačí? Kolik krve ještě bude muset protéct, aby se čeští zákonodárci probudili z noční můry politické korektnosti a začali konečně chránit své občany? Řekněme to jasně a nahlas: islám podle našich společenských a právních měřítek, a to i podle výsledků soudního řízení s panem Sáňkou, o kterém ještě budu hovořit, je jasně potvrzen jakožto ideologie neslučitelná s demokratickými hodnotami naší civilizace a kultury založených na principu lidské svobody a nedělitelných individuálních lidských práv.

Islám je ideologie, která se maskuje za náboženství. Demokracie a demokratický režim je podle islámu slabá, prohnílá a zavrženíhodná. Islám je podle jeho vlastního sebehodnocení ideologií vyvolených s příslibem ráje plného rozkoší pro každého, kdo při jeho šíření nebo v jeho zájmu zemře. Nejlépe zabije-li při tom co nejvíce nevěřících. Každý se může přidat, ale nikdo nesmí ven, protože hereze je v islámu hrdelní zločin.

Ale vraťme se k otázce, jaký je rozdíl mezi vírou a politikou islámu. Podle Billa Warnera, světově známého překladatele islámských spisů, lze říci, že pokud se někdo doma modlí arabsky otočen k jihovýchodu, je to jeho víra, jeho soukromá záležitost a nikdo s tím nemá problém. Pokud se ale s dalšími pěti sty nebo pěti tisíci souvěrci modlí ve veřejných prostorách, na ulici, zablokuje ulici, už je to politický islám, už je to politika. Kdo jste v posledních letech navštívili Paříž nebo Brusel, tak asi víte, o čem mluvím.

Zákonná úprava, kterou navrhuje, má za cíl postavit hráz všem nenávislným ideologiím, které zde jsou a budou, stejně jako jejich propagátorům či kazatelům. Jde i o ideologie, které teprve vzniknou, protože dobře chápeme závažnost momentu, ve kterém se nyní jako země i jako evropské civilizace nacházíme. Snažíme se poučit zejména z toho, co se

v posledních letech děje v západní Evropě. Snažíme se vytěžit tuto skutečnost k tomu, abychom byli schopni se opakování tohoto vývoje v naší vlastní vlasti bránit.

Účelem našeho návrhu není zakázat islám en bloc. To by byl velmi zúžený pohled. Náš záměr je daleko širší. Účelem našeho návrhu je rázně se jako stát postavit veřejné propagaci, podpoře a šíření nenávistných ideologií, současných, budoucích, známých i dosud neznámých, které nepokrytě a prokazatelně vyzývají k násilí, zabíjení a nenávisti, a postavit je všechny mimo zákon.

Zmínil jsem zde ve vztahu k oprávněnosti a potřebnosti naší novely případ někdejšího předsedy pražské muslimské obce Vladimíra Sáňky. Tento člověk nebyl soudem potrestán, přestože prokazatelně šířil radikální a nenávistné islámské texty. Pražský soud ho v roce 2018 definitivně zprostil obžaloby. Jeho kauza se týkala vydání knihy Bilala Philipse s názvem Základy tauhídu – islámský koncept Boha. Autor knihy nesmí do některých západních států, včetně Německa a Velké Británie. Kniha je v některých státech zakázána. Propaguje takzvaný salafijský směr islámu, který hlásá nenávist nejen k jiným náboženstvím. Dle soudních znalců je kniha nenávistná a vychází ze stejných zdrojů jako Islámský stát. Text knihy pak vysloveně vyzývá k nenávisti vůči neislámským vládám a salafijský směr islámu, z něhož text vychází je změřený proti ostatním náboženstvím.

Vladimír Sáňka byl za vydání a distribuci této knihy obviněn ze zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. Prvoinstanční soud Sáňku v roce 2016 zprostil obžaloby. Tento rozsudek odvolací soud zrušil a vrátil případ k dalšímu dokazování. Ten druhý zprošťující verdikt z roku 2018 je již pravomocný. Sáňka se dle tohoto finálního soudního výroku nedopustil žádného trestného činu, protože se nepodařilo prokázat, že by svým konáním podporoval hnutí – zdůrazňuji slovo hnutí – směřující k potlačení práv a svobod občanů. Dle soudu na základě znaleckých posudků salafismus totiž nelze považovat za hnutí. Jako hnutí bychom mohli označit jen subjekty, které některou z podob této ideologie přijaly za vlastní. Za hnutí se považuje skupina osob alespoň částečně organizovaná, což salafismus jako ideologie nesplňuje. Státní zástupce naopak trval na tom, že šíření knihy je třeba potrestat, protože podle něj salafismus hnutím je. Podle soudu byla jádrem sporu jednoznačná otázka, zda salafismus je hnutí ve smyslu § 403 trestního zákoníku. Pokud si na tuto otázku odpovíme negativně, jakékoliv další dokazování je již bezpředmětné, sdělil rovněž soud.

Tento případ rovněž ukázal, že zákon má výraznou mezeru. Lze ho vyložit tak, že postihuje pouze propagaci konkrétního hnutí, které hlásá potlačování svobod, ale nikoliv samotnou ideologii, která nenávist a porušování lidských práv představuje a propaguje. Jediný důvod, proč byl obžalovaný Sáňka osvobozen, je tedy skutečnost, že nepropagoval konkrétní nenávistné hnutí, ale šířil a propagoval nenávistnou ideologii, konkrétně teologický směr konzervativního islámu. K tomu dodejme, že onu absurditu, že za své trestní stíhání, které bylo z výše popsaných důvodů shledáno nezákonným, obdržel expředseda pražské muslimské obce Sáňka odškodnění ve výši 600 000 korun z peněz daňových poplatníků, to znamená těch, vůči kterým šířil nenávist a výzvy k likvidaci.

Zákon by měl jednoznačně říkat, co zákonodárce, potažmo společnost žádá a očekává, jaké hodnoty hájí. V tomto případě jde o to zamezit společensky nebezpečné veřejné propagaci nenávisti, popírání lidských práv, omezování rovnosti lidí bez rozdílu jejich národnosti, příslušnosti k etnické skupině, rase, náboženství, třídě či jiné skupině osob. Navržená novela současně nikterak neomezuje jakoukoliv lidskou víru, a to ani tu společensky negativní, pouze omezuje a sankcionuje veřejné šíření a propagaci takovéto ideologie, která ohrožuje svobody ostatních a jejich životy například tím, že vyzývá k likvidaci určitých osob, jejich skupin na základě jejich danosti či charakteristiky.

Šíření nenávistných ideologií je jednoznačně záležitostí společensky mimořádně nebezpečnou, zejména je-li značně prokazatelná a na konkrétních případech dokázaná jeho

spojitost s pácháním konkrétního násilí. Násilí ve jménu těch ideologií, čímž se jeho pachatelé například v případě islámských teroristů a násilníků nikterak netají, naopak se tím chlubí.

Jak jsem poznamenal, nemusí jít zdaleka jen o případ islámu, ač ten je v našem zeměpisném prostoru jednoznačně tou nejnebezpečnější ideologií, která hlásá nenávist a vyzývá k násilí. S podporou bezhlavé imigrace do Evropy přece naše úřady musí počítat s tím, že dojde k dovozu dalších nenávistných ideologií, ať již formou náboženských sekt, či prostě dovozu násilí jako běžné součásti života. S tím já se nechci smířit. Násilí, byť by bylo jakkoliv šikovně ukrýváno za náboženství či ideologie, je přece jen pro náš právní řád naprosto nepřijatelné. Případy jako útok muslima na sestřičku v nemocnici na Bulovce či znásilnění školačky na Litoměřicku i poslední pokus o vraždu a znásilnění v Karlových Varech musí být přece jasným varováním a výzvou, aby naše legislativa začala jednat a konat, aby podpořila zákon, který od začátku vyšle jasný signál, že podobné věci pod jakoukoliv záminkou tady u nás nestrpíme. Prvním a nutným krokem, který proti tomu musíme učinit, je proto vtělit tuto skutečnost do našeho právního řádu a chránit tím naše občany. To je ostatně naše prvořadá povinnost, povinnost, ke které jsme se vědomě přihlásili ve svém poslaneckém slibu.

Vážené kolegyně a kolegové, máte nyní ve svých rukou zodpovědnost za bezpečnost občanů naší země. Žádám vás o podporu této novely, protože její důležitost je obrovská a s ohledem na azylový a migrační plán Evropské unie čím dál důležitější. Když podpoříte projednání našeho návrhu a následně i náš návrh, budete se moci podívat do očí pozůstalým po těch zavražděných. Mohu se ptát těch, co jsou proti projednání této novely i proti ní samotné: Pokud vám dosavadních pět zavražděných Čechů nestačí, kolik jich ještě potřebujete, abyste pochopili, jak je situace vážná? Děkuji vám za pozornost a prosím o zařazení tohoto bodu na program schůze a dovolil bych si ho požádat jako čtvrtý bod.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Takže to byl první bod, který jste navrhl. Já to přečtu, jestli jsem si to poznamenal správně – Změna zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, tak pojmenujeme ten bod, a chcete ho jako čtvrtý bod naší dnešní schůze. Vy jste přihlášen ještě jednou k druhému bodu.

Poslanec Jiří Kobza: Pak mám ještě jeden. Ta zpráva k tomu už není tak dlouhá. Jako druhý bod, vážené kolegyně, vážení kolegové, bych si dovolil navrhnout zařazení bodu, je to sněmovní tisk číslo 16, což je Návrh skupiny poslanců hnutí SPD na změnu zákona o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu. Tento návrh podáváme již podruhé. V minulém volebním období se na projednání Sněmovny nedostal. Návrh obsahuje dva body. Za prvé navrhujeme mezi významné dny České republiky zařadit 15. března jako Den památky obětí německé okupace českých zemí. Za druhé navrhujeme změnit označení významného dne 18. června, a to ze stávajícího Dne hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti německé okupaci českých zemí.

Důvody, které nás k tomu vedou, jsou následující. Patnáctý březen roku 1939 je počátkem nejtragičtější etapy moderních českých dějin. Český stát toho dne přišel o poslední zbytky jakékoliv státní suverenity. Následkem toho byla přímá německá vojenská okupace, kdy vojenská okupační moc převzala veškerou státní správu, a šestileté období plošného a cíleného teroru, vyvražďování občanů českých zemí, dnešní České republiky, které mělo jednoznačně genocidní rysy a genocidní charakter. Podle výsledků bádání historiků Vojenského ústředního archívu v Praze činí počet obětí německého nacistického režimu zhruba 343 000 osob v rámci celého tehdejšího československého státu, Československa. Ale do toho počtu nejsou zahrnuti lidé, kteří zemřeli po druhé světové válce na následky týrání, perzekuce, na následky vězení v koncentračních táborech a ve věznicích, na následky takzvaného totálního nasazení a podobně, takže skutečný počet faktických obětí okupace je ještě vyšší a nebude daleko od jednoho milionu osob. Počet přímých obětí německé perzekuce pouze v českých zemích pak činí minimálně 122 000 osob. Za dobu existence takzvaného německého protektorátu bylo

v naší zemi popraveno minimálně více než 8 000 občanů, zhruba 70 000 českých Židů zemřelo v koncentračních a vyhlazovacích táborech a dalších 3 500 osob zemřelo při nuceném nasazení na práce v tehdejší Německu. Oběťmi německého teroru se staly i celé vesnice, nejznámější jsou Lidice a Ležáky. Také je nutné zdůraznit, že jen v domácím odboji zahynulo 100 000 Čechů.

Proto musí být 15. březen jednoznačně připomínán, a to nejen jako památka těchto hrdinů, těchto obětí německé okupace, tím spíše, že zákon o státních svátcích již, a je to tak správné, zahrnuje mezi české významné dny 27. červen jako Den památky obětí komunistického režimu a 21. srpen coby Památný den obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy, kde byl počet obětí o několik řádů nižší než v případě německé okupace. V tomto kontextu by v tomto zákoně i vzhledem k úctě k historické pravdě a hlavně s ohledem na úctu k obětem německé okupace českých zemí a k pozůstalým po nich měl zcela jistě tento den, 15. březen, jakožto Den památky obětí německé okupace českých zemí, figurovat.

Dalším důvodem pro navrhovanou změnu je tak stále postupující a nepřijatelná snaha o přepisování dějin, zejména pak snaha o relativizaci viny za druhou světovou válku, snaha o relativizaci škod napáchaných německým režimem během této války i před ní od roku 1938 na české zemi a na českých lidech. Ve veřejném prostoru rovněž probíhá jakási podivná kampaň snažící se nás a zejména naši mladou generaci přesvědčit o tom, že německá okupace českých zemí byla jen jednou z dějinných epizod, která náš stát postihla a která v podstatě nebyla ničím výjimečnou.

Čeští občané, vojáci i civilisté prokázali tvář v tvář německé okupaci a německé moci mimořádné hrdinství a odvalu. V zahraničí na válečných frontách, v různých protinacistických armádách, ale hlavně v domácím odboji, kde situace byla zdaleka nejtěžší. Toto je důvodem pro druhou námi navrhovanou změnu, kterou je přejmenování významného dne 18. června ze současného Dne hrdinů druhého odboje na Den hrdinů odboje proti německé okupaci českých zemí. Jde o to, aby tam byl jasný termín, aby každý věděl, proč je tento den významný. Pojem druhý odboj je v současné době již dost neurčitý, neadresný, neutrální a také ve všeobecném povědomí stále méně známý. Zkuste se zeptat někoho z mladé generace, co mu řekne tento termín. A i zde, v tomto případě, platí argument o bezprecedentním nepoměru toho protiněmeckého, protinacistického odboje ve vztahu k jiným historickým typům našich českých a československých odbojů. Tento odboj byl zásadně nejrozsáhlejší, nejsilnější, nepočtenější jak z hlediska jeho intenzity, tak i z počtu jeho aktérů a jeho obětí a také vzhledem k charakteru nepřítele, proti kterému se postavili.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ve jménu historické pravdy, ve jménu obětí německé okupace, ve jménu hrdinů odboje a odporu proti okupaci prosím o zařazení tohoto bodu na program této schůze jako pátý bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkuji. Jenom si ověřím, že název toho bodu je Tisk číslo 16, o státních svátcích. Tak jsem to od vás, pane poslanče, dostal. Tisk číslo 16, o státních svátcích. Takto máte pojmenovaný bod, jako pátý bod schůze. Děkuji.

Další je přihlášený pan poslanec Jan Jakob. Nevidím ho tady, čili zařadíme ho na konec. Po kolegovi Jakobovi byl přihlášen pan poslanec Brabec. Také není přítomen. Tak pan poslanec Tureček. Také není. Další v pořadí je přihlášena paní poslankyně Peštová. Píší si nepřítomna. Je přítomna, vešla, vešla do dveří. Tak paní poslankyně, máte slovo. (Poslankyně si jde do lavice pro písemné materiály.) Paní poslankyně Peštová, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, já bych chtěla zařadit bod Kompenzace podnikatelům v Českém Švýcarsku. Jak je známo, tak samozřejmě jsem poslankyní za Ústecký kraj. Všichni jsme v současné době prožívali tu ekologickou katastrofu, ten požár, který byl v Českém Švýcarsku. Já samozřejmě děkuji vládě

za ty podpory, které tam jdou, ale jedna podpora, která tam prostě nejde, tak to je podpora směrem k podnikatelům. Ústecký kraj ve spolupráci s destinační agenturou Českého Švýcarska spočítaly všechny ty škody, které tam vznikly pro podnikatele v rámci podnikání. V současné době už ty ztráty vlastně převýšily hodnotu 300 milionů korun, což není málo. Samozřejmě jak kraj, tak podnikatelé očekávají, že vláda se k tomu nějakým způsobem postaví.

Samozřejmě sledujeme i naše kolegy v zahraničí. V současné době saské státní ministerstvo pro vědu, kulturu a cestovní ruch zahájilo kvůli ničivým lesním požárům v Saském Švýcarsku program nouzové pomoci a ta nouzová pomoc v současné době pro ně činí 2 miliony eur. Tento program oni schválili 23. srpna 2022, a jenom pro ilustraci, aby vláda mohla mít nějaký návod nebo aby alespoň věděla, jak k tomu přistupovali naši kolegové v Německu, tak mimořádná pomoc jednomu podniku činí celkem až 5 000 eur za měsíc srpen, příspěvek v obcích Bad Schandau a Sebnitz, které jsou již delší dobu postižené tím, že tam jsou zakázky do lesů, tak vlastně činí 10 000 eur za měsíc srpen a až 7 500 eur za září. Pro dotčené podniky v Bad Schandau a Sebnitz, které mají alespoň 30 zaměstnanců nebo provozují alespoň tři provozovny a alespoň jednu z nich v Bad Schandau nebo Sebnitz, je příspěvek za srpen 20 000 eur a za září až 15 000 eur.

Takže bych zde strašně ráda vyzvala vládu, a proto bych ráda, aby tento bod byl zařazen na program této schůze jako bod číslo 1. Opakuji, jsem ráda, že vláda už tam poslala přes Ministerstvo životního prostředí dotační titul, který je tam čerpán, a byla bych ráda, kdyby vláda i v této oblasti, nebo respektive aby pomohla, pomohla těm podnikatelům, kteří jsou velice zasaženi díky tomu požáru. Kraj samozřejmě přispěje, respektive směrem k vládě se nabídl, že by byl ochoten i administrovat tento dotační titul, který by byl pro tyto podnikatele otevřen. A jak jsem řekla, byla bych ráda, aby to byl bod číslo 1. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Také děkuji, poznamenal jsem si bod Kompenzace podnikatelům v Českém Švýcarsku, jako první bod schůze ho navrhuje.

Další v pořadí je paní poslankyně Balaščíková, připraví se pan poslanec Ryba.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já bych si dovolila požádat o zařazení bodu, který jsem nazvala Krize v zemědělství. Nemyslím jen krizi v českém zemědělství, já myslím krizi v zemědělství Evropské unie. Jsme předsedající zemí, a tím pádem se nás týká celá tato problematika, a týká se nás více než všech těch ostatních. My za to nyní zodpovídáme. Všichni očekávali, že priority předsedajícího ministra vzhledem k ekonomickému stavu, vzhledem ke zvyšování vstupních cen v zemědělství a potravinářských surovinách, jako jsou hnojiva, pesticidy, vzhledem k abnormálnímu růstu cen energií a PHM, vzhledem k výpadu dodávek potravinových surovin ze zemí zasažených válkou, že tyto priority budou odrážet reálnou situaci na trhu a budou i vzhledem ke způsobu zemědělského hospodaření v České republice reagovat na požadavky Green Dealu. Zkrátka že ministr předsedající země přijde s prioritami, které pomohou překlenout dnešní složitou situaci v zemědělsko-potravinářském sektoru, a pokusí se objasňovat situaci, zavede novou diskusi, která je potřeba a která by měla směřovat k omezení evropsky sebezničující zelené politiky.

Když byly představeny priority předsednictví České republiky v oblasti zemědělství, dalo by se to snad i považovat za výsměch vzhledem k tomu, co se nyní děje. Ale ne výsměch českým zemědělcům, ale všem zemědělcům v Evropské unii. A vysvětlím proč.

Naše svobodná a nezávislá média nás neinformují o tom, co se děje ve světě, musíte se to jako obyčejný občan dovídat ze zahraničních zdrojů, protože tato vláda si zajistila, aby média psala jenom o tom, jak je všechno zalité sluncem a jak je vláda úspěšná a občané spokojeni s jejími kroky. Takže pokud si přečtete ovšem zahraniční tisk, který je zaplat' pánbůh dostupný dnes už za úplaty i na internetu, tak zjistíte, že stávky zemědělců neprobíhají pouze v naší zemi, ale probíhají i v jiných zemích, probíhají v Dánsku, v Holandsku, naposledy byly velké stávky

ve Francii, přesto, že tyto země se mnohem více zajímají o tento resort a mnohem, mnohem více pomáhají a podporují svoje zemědělce, více než u nás, protože vědí, jak je produkce potravin pro jejich obyvatele důležitá. A přes všechny tyto vládní kroky těchto zemí jejich zemědělci protestují. Protestují proto, že mají pocit, že to je málo, že dochází k devastaci tohoto oboru, a volají po tom, aby jejich politici se jich zastali a aby zástupci jejich vlád za ně bojovali. A jejich politikové to udělali. A pokud se ptáme jak, tak na jednání hospodářského výboru při Evropském parlamentu vystoupili zástupci Německa, Španělska a Itálie a volali po hlasování o revizi Green Dealu. Ano, političtí zástupci těchto zemí chtěli revizi Green Dealu. A jakpak se náš pan ministr Nekula zachoval? Jak reagoval na požadavky zástupců těchto zemí? On je nevyslyšel a on je ani nevyužil ve prospěch našich zemědělců a občanů, ale jako předsedající ministr ukončil tuto diskusi bez závěru.

Stalo se to, čeho jsme svědky již několik měsíců u nás v České republice. Zdá se, že se totiž zase stalo velké nic, ale tentokrát se pan ministr spletl. Pan Nekula, ministr, se opravdu spletl, protože ono se něco stalo a možná, že se zase ještě stane. Svým rozhodnutím poškodil zemědělství v celé Evropské unii. Tato jeho rozhodnutí padají na hlavu jeho a jdou za předsednictvím České republiky. Je to on a tato vláda, která svými kroky zajistí nedostatek potravin, zajistí hlavně finanční nedostupnost potravin pro naše občany a zařídí nám vyšší závislost na dovozu, zajistí vyšší ceny nejen potravin a nechá padnout řadu našich producentů a zpracovatelů.

Co jiného jsme mohli čekat, když hlavním poradcem pana ministra zemědělství je jistý Ing. Prouza, zaprodanec zahraničních řetězců? Poradním sborem ministra by měly být všechny profesní zemědělsko-potravinářské organizace a myslím si, že ministr by měl hovořit především s odborníky, kteří tyto organizace zastupují anebo jsou z oboru, kde mají prokazatelné výsledky. A neříkám, z jak velkých podniků, z každého, který je produktivní, který platí daně, zaměstnává lidi, bez ohledu na jeho velikost. A pokud by tomu tak bylo, tak by nemohlo přece ministerstvo zemědělství plodit nesmysly, které poškozují celou českou ekonomiku, a tím i naše občany, a co hůře, nakonec poškozují celou Evropu.

Abych byla spravedlivá, týmy poradců-neporadců mají i jiní ministři, netýká se to jen pana ministra Nekuly. Vyjádření některých pánů ministrů a paní ministryň bychom mohli možná nazvat úsměvnými, ale národ to už ví, většina národa tu show pojmenovala, je to amatérismus, který je totiž k pláči, jakou my Češi máme vládu lidí s idealistickým pohledem na fungování ekonomiky a politiky světa, který je na hony vzdálen realitě.

A vraťme se ke krizi v zemědělství v Evropské unii, kterou úspěšně prohlubuje naše předsednictví, a bohužel nejenom v zemědělském sektoru. To je také důvod předložení mého požadavku na zařazení nového bodu k projednání.

A ještě jedno memento na závěr. Pokud to podtrhnu, sečtu, tak pro mne to znamená jediné: pan ministr Nekula chce prožít období předsednictví bez problémů, chce, aby lodička s jeho ministerskou židlí nebyla ohrožena a doplula do přístavu s názvem konec předsednictví šťastně a bez bouří. Ale obávám se, že se mu to nepodaří, že bouře budou, a asi to nebudou jenom selské bouře, protože pokud se nepodaří změnit směřování Evropské unie a myšlení jejích politiků a nenastoupí ratio, bude to konec soběstačnosti Evropy nejen v potravinách a závislost Evropy se zvýší na jiných kontinentech. A o to tu přece několik let už jde. A bohužel ti, kteří nám vládnou, a já nemyslím jenom české politiky, ti to možná nepochopili anebo nechtějí. Nejsou to jenom čeští vládní činitelé, kteří se ztrácejí ve světové politice a ekonomických tlacích velkých zahraničních korporací. Naši politici se ale mohli zasloužit o změnu a přistoupit od idealistického směřování k racionálnímu přístupu, a ta velká Evropa, která kdysi udávala směr, nemusela stát dneska na konci toho řetězu, protože její politici nestáli nohama na zemi, řešili jen politiku, zelený deal a nepotřeby a svébytnost svých názorů. Proto vás prosím o zařazení tohoto bodu k projednání, tak jak jsem napsala ve svém požadavku, na konec všech předřazených bodů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, já to jenom zrekapituluji, navrhuje bod Krize zemědělství a pořadí na konec předřazených bodů. (Souhlas.)

Další se hlásí s přednostním právem pan kolega Jakob a já předávám řízení schůze.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já se nebudu pouštět do komentářů přednesů předřečníků, ale pokud možno vzorně k pořadu schůze. Navrhuji zařazení dvou nových bodů velmi stručně, tak jak se žádá na začátku jednání při schvalování programu schůze.

Poprosím o zařazení dvou bodů. První z nich je vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě, podepsaný 5. července 2022 v Bruselu. Je to sněmovní tisk 274. A jako druhý nový bod vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě, podepsaný 5. července 2022 v Bruselu. Toto je sněmovní tisk 275. Oba jsou navrženy v prvním čtení podle § 90 odst. 2 a po dohodě v rámci předsedů koaličních klubů je navrhuji jako druhý a třetí bod dnešního jednání, tak abychom se prvně vyrovnali s tím prvním bodem, kvůli kterému se dnes scházíme. Nakonec na veto prezidenta je potřeba stejnoprávnost na rozdíl od těchto dvou smluv.

Velmi stručně, všichni víme, o co jde. Jde o přistoupení těchto dvou zemí do NATO. Myslím si, že tady je poměrně široká shoda, takže i to projednání může být poměrně rychlé. V Senátu již bylo ratifikováno. My jsme teď neměli měsíc schůze, takže by bylo záhodno, abychom schválili i my. Notabene už tak učinila celá řada členských zemí, tak abychom nebyli poslední. Takže žádám o zařazení těchto dvou nových tisků a zařazení jako body 2 a 3. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Srdečně zdravím, přeji pěkné odpoledne. Zaevidovala jsem tedy návrh pana předsedy klubu na dva nové body. A nyní můžeme přistoupit k další přihlášce k pořadu schůze, a sice pan poslanec Drahoslav Ryba. Prosím.

Poslanec Drahoslav Ryba: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já si dovoluji navrhnout zařazení bodu s názvem Změny v legislativě a vybavení hasičů s ohledem na zkušenosti s požárem v Hřensku.

Asi před měsícem a dvěma dny vznikl obrovský požár v Hřensku, který v České republice alespoň za mé paměti nemá obdoby. A když si vzpomenu, lesní požáry jsme měli každoročně, ale největší požár, na který si vzpomínám, byl lesní požár, požár na Hodonínsku u Bzence roku 2012, kde hořelo asi 100 hektarů. Tady se bavíme ale o ploše, která je řádově větší, bavíme se o ploše asi 1 060 hektarů, tudíž opravdu bezprecedentní požár.

K tomu požáru, proč ten požár byl tak veliký, přispělo několik faktorů. Tím jedním určitě je to, jaké v Národním parku České Švýcarsko je podloží, přispělo k tomu obrovské sucho, které panovalo, přispělo k tomu počasí, vysoké teploty, ale také obrovské množství hořlavého materiálu, který se v národním parku nashromáždil. Ten se tam nashromáždil mimo jiné proto, že podle mého názoru, byť nejsem zemědělský odborník, ale národní park neadekvátně reagoval na kůrovce, který se v národním parku přemnožil. Vznikly zde obrovské plochy, které byly napadeny kůrovcem a které následně tedy uschly, a vytvořily tak obrovské množství silně hořlavého materiálu.

Já bych chtěl možná v tom úvodu říci, že právo a možná vize skupiny obyvatel by měly vždycky skončit tam, pokud ohrožují životy, zdraví a majetek ostatních občanů, občanů, kteří žijí v dané lokalitě nebo žijí v blízkém sousedství. Česká republika má čtyři národní parky a já

musím říci, že přístup vedení těchto národních parků k požární ochraně a k ochraně vlastně těch sousedů a majetku, životů, každý přistupuje úplně jinak. Takovým velice dobrým příkladem může být Národní park Šumava, který opravdu, a teď v uvozovkách, to vedení bylo osvícené a kde opravdu vytvořili spoustu věcí k tomu, aby zabránili nekontrolovanému šíření požáru. Bohužel takovýto dobrý příklad nebyl následován některými dalšími, ani tedy Národním parkem České Švýcarsko, proto se tento požár, neříkám, že vznikl, ale proto tento požár se takto projevoval intenzivně, takto rychle se šířil. A krom toho, že znamenal velké ztráty pro národní park, tak znamenal také velké ztráty pro obce, a to jak na majetku, tak tedy na majetku i občanů. A mimo jiné, a to je samozřejmě také potřeba říci, že tento požár byl zlikvidován jen díky obrovskému nasazení dobrovolných a profesionálních hasičů. Tak obrovskému nasazení, že při požáru bylo zraněno více jak 60 lidí. Mluvil jsem s některými hasiči, kteří tam zasahovali, a opravdu v některých fázích se jednalo o velké peklo.

No a teď, protože takové požáry se obecně můžou opakovat, tak co je třeba udělat, aby se již takové požáry neopakovaly? A proto tady tento bod navrhuji. Je potřeba o tom diskutovat i proto, že dnes není možné ze zákona zcela vynutit přístup, který k této problematice má, jak jsem již řekl, třeba Národní park Šumava, tak si myslím, že je třeba změnit legislativu tak, aby některá opatření prostě národní park, pokud přistoupí k bezzásahové zóně, byl nucen udělat. Nebudu je tady všechna vyjmenovávat, byla by jich celá řada. Ale aspoň ta základní. Není možné, aby nebyly volné přístupové cesty. Není možné, aby nebyla zajištěna voda pro likvidaci takovýchto požárů. Určitě by stálo za úvahu a za prodiskutování, existuje ve světě řada systémů, které dohlížejí na takovéto bezzásahové zóny a na takovéto oblasti. To jsou všechno věci, které je potřeba udělat preventivně. A jsem přesvědčen, že ty národní parky je neudělají, pokud k tomu nebudou v uvozovkách donuceny tedy zákonem.

Tou druhou věcí, kterou bych tady chtěl zmínit, je to vlastní hašení nebo technika, hasiči. Hasiči připraveni byli, udělali maximum. Bohužel zasahovali s technikou, jakou měli. U hasičského záchranného sboru, ale i dobrovolných jednotek vznikl v roce 2011 až 2013 bezprecedentním zásahem do škrtů, nebo respektive škrtů, které proběhly, obrovský dluh ve vybavení hasičů. Ta technika je přestárlá, ale zase objektivně musím říct, že ta základní technika, která tam zasahovala, negativně se neprojevila u zásahu. A v tomto konkrétním případě bych to neviděl, byť ten problém jako takový s přestárlou technikou v podobě životnosti neustále přetrvává, přestože za těch posledních, já nevím, osm let se leccos podařilo napravit.

Co ale se nepodařilo vyřešit, a já to tak trochu považuji i za můj neúspěch, protože v té době jsem byl generálním ředitelem a i už v té době jsme hovořili o tom, že Česká republika má obrovské problémy s leteckým hašením. Tyto požáry se nedají hasit bez leteckého hašení, nebo minimálně velmi obtížně. Existují dva systémy ve světě, a i u nás v podstatě, kterými se letecké hašení provádí. Je to systém vrtulníků a pod nimi zavěšených bambi vaků. V České republice jsou to bambi vaky o objemu zhruba 700, 900 litrů vody většinou. Existují i větší, záleží to tedy na vrtulníku, jaký je schopen ten bambi vak vyzvednout. Nicméně je potřeba říct, že mezi bambi vaky a letadly je obrovský rozdíl v tom, k čemu jsou určeny a na co slouží. Bambi vak slouží především k tomu, aby relativně velké množství vody shodil na jednom místě, případně na nějakém relativně malém pruhu. Ta voda tam dopadne neroztříštěně nebo velmi málo roztržštěně a slouží spíše ke zkrápení a k tomu, aby se požár nešířil dál.

Pokud chceme účinně hasit, tak musíme používat letadla. Bohužel Česká republika v této chvíli má sice tři letadla, která lze použít na hašení, z toho jsou v provozu dvě ta letadla. Ale jsou to letadla, která jsou už dávno za dobou životnosti, a jsou to takzvané anduly, jak my jim říkáme, které sloužily k práškování a dneska opravdu už nejsou vůbec efektivní, a nemůžeme se spolehnout, že tady budou ještě třeba za dva, za tři roky. Takže to je problém, s kterým se hasiči budou muset také vypořádat, ale nevypořádají se bez podpory vás, protože letecké hašení je samozřejmě drahé.

Těch cest je víc. Já netvrdím, že si musíme pořídit nová letadla, všechno má svoje úskalí. Můžeme se sdružit s některým jiným státem, můžeme například uvažovat o zapojení vojenské

techniky, ale říkám, všechno má své pro i proti, protože hasiči mají trošku jiné představy o tom, kdy ta technika musí být zaktivována, za jak dlouho nasazená, jinou představu má třeba i armáda. Armáda samozřejmě ty svoje stroje používá, používá je k misím, používá je k dalším věcem a je potřeba zvážit, jakým způsobem toto letecké hašení zajistit. Co je ale úplně jisté, měli bychom to udělat rychle, protože takovéto požáry se nám můžou opakovat a byla by škoda, kdybychom opět hovořili o obrovských škodách, případně o úrazech, neřkuli ještě o něčem horším.

Z toho důvodu vás žádám o zařazení nového bodu do programu Změny v legislativě a vybavení hasičů s ohledem na zkušenosti s požárem v Hřensku, a to jako prvního bodu této schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Návrh nového bodu včetně toho, že to je navrženo jako první bod, je zaevidován.

A nyní může dále přijít paní poslankyně Romana Fischerová a připravit se může pan poslanec Robert Králíček. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Romana Fischerová: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, chtěla bych navrhnout zařazení nového bodu programu s názvem Dopad neschopnosti vlády v řešení energetické krize na školství.

Náklady na energie rostou kvůli neschopnosti naší vlády enormně a dopad to má i na ty nejmladší, na naše děti a novou generaci. Například na vysokých školách náklady na energie každý rok od roku 2019 činí přibližně 1,5 miliardy korun. Letos jsou už nyní zhruba o miliardu vyšší. Náklady na takové prudké zdražování nyní mají nést vysoké školy samotné z vlastních rezerv. Hrozí proto, že budou muset propouštět své zaměstnance, což je úplně neudržitelné vzhledem k tomu, že se teď dá očekávat příchod silnějších ročníků mladých lidí. Co je ale podle mě úplně neuvěřitelné je, že kvůli cenám za energie se zvažuje, že by se v zimě částečně přešlo na distanční výuku.

Neschopnost vlády má ale dopady i na ty naše úplně nejmladší. Obce jsou často zřizovateli mateřských a základních škol a já jako komunální politička mám velký strach z toho, jak vláda přistupuje k tomu, že se prudce zvyšují ceny energií a že může dojít i ke krizové situaci a třeba výpadku zemního plynu z Ruska. Místo toho, aby vláda plánovala, jak obcím a jimi zřizovaným školám a školkám pomůže, vydalo Ministerstvo průmyslu vyhlášku omezující teploty ve třídách. Malé děti ale ještě nemají dobře vyvinutou termoregulaci. Když třeba prvňáčci v základních školách sedí v lavicích a nemají možnost se proběhnout, aby se zahřáli, je pro ně těžké, daleko složitější udržet se v teple než pro nás dospělé. Navíc až doposud mohly školy a školky například za přebytky, které jim zbyly, potom co nespotřebovaly kompletně všechny svoje náklady na energie, koupit vybavení navíc, na které by jim peníze nezbyly. Třeba některé základní školy mohly nakoupit dataprojektory, školky třeba výtvarné pomůcky. Na to ale už peníze bohužel nebudou.

Co mi ale připadá jako největší nehoráznost, je návrh Ministerstva průmyslu – omezení teplot ve školkách. Ve své vyhlášce ministerstvo navrhuje, aby v učebnách, hernách a lehárnách ve školkách bylo jen 19 stupňů. Přitom teď je v takových prostorách běžně 22 stupňů. V umývárkách je to ještě horší. Tam je aktuální běžná teplota okolo 24 stupňů a vláda ji navrhuje omezit na 19. Známe děti: neustále jsou něčím ušpiněné, často se musí mýt. To se budou muset mýt v prostorách o pět stupňů nižších teplotách, než jsou zvyklé? A pak jít spát do chladu? Takto si zaděláváme na spoustu nemocí u těch nejmenších, které bychom měli chránit.

Problematický dopad bude mít zvýšená nemocnost dětí kvůli pobytu v chladu samozřejmě i na jejich rodiče, v konečném důsledku na státní rozpočet. O co víc budou děti

nemocné, o to víc samozřejmě s nimi budou muset rodiče zůstat doma a o to více rodiče budou pobírat ošetřovné na dítě, které jim bude platit stát. V konečném důsledku tedy náklady na to, že děti budou nemocné, půjdou zase ze státní kasy. Takže nejenže vláda ohrožuje zdraví našich dětí, ale koleduje si i o velké výdaje na zdravotní péči a ošetřování nemocných dětí. Chtěla bych proto zařadit tento nový bod jako druhý s názvem Dopad neschopnosti vlády v řešení energetické krize na školství, aby nám vláda mohla vysvětlit, jak si to vlastně představuje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Jenom konstatuji, že jste to tedy změnila z toho původního návrhu na první na druhý bod, ano? Měla jste to v písemné předloze jako první bod. Chcete jako druhý? (Ano.) Jako druhý, jenom jsem se ujistila, ať to máme všichni správně.

A můžeme přikročit k panu poslanci Robertu Králíčkovi a připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Robert Králíček: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně kolegové, já zde tak jako můj kolega přicházím se svým evergreenem a to je prosba o zařazení bodu Boj proti dezinformacím.

Jak jistě víte, tak v únoru, kdy začal konflikt na Ukrajině, došlo k vypnutí několika dezinformačních webů, nebo webů, které byly označeny za dezinformační. Mám trochu pocit, že současné kauzy Dozimetr, dvojí metr, dvojí svetr, Mlejnek Petr trochu zastínilo toto téma. A já bych ho chtěl znovu otevřít.

Myslím si, že tam zůstává nedořešená spousta věcí. Pokud si dobře pamatujete, tak tyto weby, které byly předmětem i veřejné diskuse, kde padala slova jako svoboda slova a další, tak byly po několika měsících znovu obnoveny. Nicméně ta situace zůstala nedořešena. Já jsem se zde několikrát pokoušel tento bod znovu načíst, abychom z úst pana premiéra slyšeli, jakou vláda připravuje strategii. Během doby byl zřízen i post vládního zmocněnce pro boj proti dezinformacím, po kterém není ani vidu, ani slechu. Pan Klíma prostě zmizel z veřejného života. Nikdo z nás ani na výboru pro bezpečnost, ani na komisi hybridních hrozeb, kterou vedl oba, jak výbor, tak komisi vedou vládní poslanci, jsme nedostali žádnou informaci, v jakém stavu je toto téma. Z tisku jsem se dozvěděl, že jakýsi zákon připravuje CTHH na Ministerstvu vnitra, ale kdy, jak, kde, co, s kým, proč, o tom není vidět ani slyšet. Já bych chtěl, abychom takto zásadní téma, které se nás může opět týkat, protože jednak konflikt na Ukrajině stále ještě neskončil a myslím, že dezinformace v oblasti energetické krize, ceny potravin a dalších a dnes možná i v kauze jmenování pana ředitele rozvědky stále bují, a já se domnívám, že bychom měli mít nějakou legislativní úpravu, zákon nebo jakýsi dokument, který by tyto situace řešil tak, aby nedošlo soukromým subjektem k vypnutí webu, aniž by o tom věděla vláda či zpravodajské služby či bezpečnostní složky či NÚKIB nebo někdo, kdo bude vládou stanoven jako odpovědný člověk za dezinformace a za rozhodnutí, třeba i za to rozhodnutí vypnout tyto weby.

A já nehodnotím, jestli to bylo dobře, nebo špatně. Ta situace opravdu může nastat, že tu budeme mít znovu dezinformační weby, které budou mít zásadní vliv na společenské události. Můžeme si vlastně říci, že i nadcházející komunální volby se mohou stát terčem dezinformací a dalších útoků. Myslím si, že byl dostatek času na to legislativní úpravu připravit, a pokud není, tak pojďme tu debatu přenést na výbor, na Sněmovnu, ale pojďme o tom mluvit. A toto téma zcela zapadlo. Proto bych chtěl jako jedenáctý bod této schůze zařadit Boj proti dezinformacím. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za návrh. Jenom se ujišťuji, že jako jedenáctý bod. Dobře. A nyní může přistoupit, prosím, k pultíku paní poslankyně Karla Maříková a poté se může připravit paní poslankyně Marie Pošarová. Prosím, ujměte se slova.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych chtěla navrhnout nový bod na téma Diskuse o odškodnění újmy po očkování proti onemocnění covid-19 a může být jako následující po těch bodech, co jsou navrženy.

Čtvrtého prosince 2020 tehdejší ministr zdravotnictví Blatný při jednání o vaxcínách proti covidu-19 tady v Poslanecké sněmovně prohlásil: "I když se nejedná o povinné očkování a nebude se jednat o povinné očkování, stát přebírá garanci za toto očkování." V průběhu roku 2021 tlak na vaxcinaci sílil, až na začátku prosince 2021 Ministerstvo zdravotnictví novelizovalo takzvanou očkovací vyhlášku, na jejímž základě se očkování proti covidu-19 mělo stát pro vybrané skupiny obyvatelstva povinným. Současný ministr zdravotnictví Válek novelu očkovací vyhlášky a s ní povinné očkování zrušil po veřejném a politickém tlaku. Garance za očkování, která měla obsahovat i odškodnění újmy v důsledku očkování proti covidu-19, byla zhmotněna v jednom jediném ustanovení zákona č. 569/2020 Sb. s předlouhým názvem, který by se dal zjednodušit jako zákon o očkování proti covidu-19.

Během roku a čtvrt, kdy se v České republice proti covidu-19 očkuje, nebo dvou let, se ukázalo, že je málo pravděpodobné, že by Ministerstvo zdravotnictví někoho vůbec odškodnilo.

Ustanovení § 2 zákona č. 569/2020 Sb. co do posouzení újmy a rozsahu náhrady odkazuje na zákon č. 116/2020 Sb., o náhradě újmy způsobené povinným očkováním, který se má pro odškodnění a případné újmy způsobené očkováním proti covidu-19 používat obdobně. Ten však o prokazování příčinné souvislosti mlčí, respektive pouze v ustanovení § 3 stanoví domněnku příčinné souvislosti mezi újmou na zdraví a povinným očkováním, a to takto: Jedná-li se o újmu na zdraví, kterou prováděcí právní předpis stanoví jako pravděpodobný následek daného povinného očkování a tento následek nastane po provedení daného povinného očkování v době stanovené tímto prováděcím předpisem, má se za to, že újma na zdraví byla způsobena povinným očkováním. Co se týče odpovědnosti podle § 3 zákona č. 116/2020, zákon nestanoví, zda se jedná o domněnku vyvratitelnou, či ne.

Prokazování příčinné souvislosti v otázkách újmy na zdraví je velmi obtížné, což silně oslabuje postavení poškozeného. Toho si byl vědom i Ústavní soud, když ve svém ustanovení ze dne 12. srpna 2008 poskytl toto znění: Podstatou lékařství je vlastně vstupovat do celého řetězce příčin a následků, do procesů, které probíhají v lidském těle, a vnějším zásahem tyto procesy ovlivňovat, měnit jejich směr, působení a tak dále. Zásah lékaře tak vlastně sám o sobě mění přirozený běh věcí v lidském těle, zasahuje do komplexních vztahů příčin a následků. I v případě aktivního jednání lékaře, který zvolil účinný léčebný postup, je velmi obtížné, ba vyloučitelné stanovit, zda tento postup byl nade vši rozumnou pochybnost jedinou možnou příčinou škodlivého stavu. – Ústavní soud tak navázal na svou předchozí úvahu obsaženou v tomto usnesení, a to, že: stoprocentní prokázání objektivní příčinné souvislosti se jeví Ústavnímu soudu jako nereálné, neboť nedosažitelné. – Tuto úvahu Ústavní soud dále rozvíjí takto: Vzhledem k tomu, že pojem příčinná souvislost není právní předpisem v České republice nijak definován, což ostatně zdůraznil ve svém rozsudku i nalézací soud, nic nebrání judikatuře českých soudů, aby požadavek stoprocentně prokazatelné příčinné souvislosti přehodnotila a přijala adekvátnější a realističtější výklad způsobení škody, který by vyrovnával slabší postavení poškozených. Je třeba důsledněji chránit pacientovo základní právo na tělesnou integritu a v posledku, jak dokazuje řešený případ, i právo na život, a to i skrze výklad příslušných ustanovení občanského zákoníku týkajících se náhrady škody.

V postupu doporučení Ministerstva zdravotnictví při podání žádosti o náhradu újmy způsobené očkováním proti onemocnění covid-19 se uvádí, že lze uplatňovat a) vytrpěné bolesti, b) ztrátu na výdělku nebo c) ztížení společenského uplatnění – s tím, že tyto nároky je třeba

stejně jako vlastní újmu na zdraví nejen tvrdit, ale také předložit s potřebnými podklady. Ačkoliv soud může zajistit výši těchto náhrad, modifikovat to pro účely odškodnění, ze strany Ministerstva zdravotnictví je nutné diskutovat o tom, aby docházelo k naplnění požadavků právní jistoty.

Proto prosím o podporu tohoto bodu, protože jak víte, tak dochází k očkování čtvrtou dávkou. A myslím, že pro ty, kteří se chtějí nechat očkovat, by to byla jakási deklarace větší důvěry, že kdyby skutečně došlo k nějakým nežádoucím účinkům, tak že se také dovolají nějakého odškodnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Konstatuji, že zazněl návrh na zařazení nového bodu bez nějakého pevného zařazení. (Poslankyně Maříková z místa: Jako následující.) Jako následující.

A nyní můžeme přistoupit k návrhu na doplnění či změnu pořadu programu paní poslankyně Marie Pošarové. Připraví se pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi navrhnout zařadit na program této schůze Sněmovny návrh skupiny poslanců hnutí SPD na změnu zákona o daních z příjmů, konkrétně jde o sněmovní tisk číslo 22. Tento návrh se týká zvýšení daňových zvýhodnění na vyživované děti, což je specifická forma slevy na dani v české legislativě, která jako dosud jediná umožňuje vznik takzvaného daňového bonusu, situace, kdy čistý příjem poplatníka může být vyšší než jeho hrubý příjem a kdy jeho daňová povinnost má zápornou hodnotu a kdy naopak obdrží v daňovém vyrovnání další peníze navíc.

Cílem této námi navrhované úpravy je významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilních čistých příjmů pro daňové poplatníky, konkrétně pro naše pracující rodiče, pro jejich rodiny, rodinné příslušníky a pro děti, o které pečují a které vyživují. A s tím samozřejmě úzce souvisí i snaha o zvýšení motivace pro zakládání rodin, a to zejména rodin s více dětmi, a taktéž snaha o to, aby pracující rodiče a jejich rodiny nebyly nuceny často velmi ponižujícím a složitým a mnohdy i neúspěšným způsobem žádat o dávky státní sociální podpory či o sociální dávky pomoci v hmotné nouzi jen proto, aby zabezpečili základní životní potřeby pro sebe a pro své děti, což se nyní v době raketového růstu cen energií i cen dalších životních nákladů stává čím dál aktuálnější.

Dlouhodobým cílem našeho návrhu je rovněž podpora pozitivního propopulačního vývoje české společnosti, to znamená zejména podpora dlouhodobého zvyšování porodnosti, což je žádoucí trend jednak z obecného společenského hlediska, ale také z pohledu makroekonomického, například v souvislosti s udržením či zkvalitněním a posílením našeho sociálního systému, zejména pak jeho důchodové složky. Jinými slovy, jedná se o klíčový veřejný zájem ve smyslu budoucího vývoje české společnosti, tak aby zde do budoucna skrze dostatečný počet ekonomicky aktivních občanů v produktivním věku bylo dlouhodobě zajištěno financování sociálních transferů, na prvním místě takzvaných mandatorních sociálních výdajů, především těch pojistných typu důchodů, bez nutnosti permanentního zadlužování státu, a to i v širším slova smyslu, včetně financování zdravotní péče, školství a dalších důležitých veřejných politik.

V souvislosti s filozofií našeho návrhu si dovoluji zmínit výsledky průzkumu agentury z podzimu roku 2019, který uvádí, že 33 % rodičů si nepořídí další dítě výhradně z finančních důvodů a 17 % rodičů tak neučiní z důvodu neodpovídajícího bydlení, což je problematika velmi podobného typu. Podle 43 % respondentů tohoto průzkumu by rodinám nejvíce pomohlo zvýšení takzvané mateřské – peněžité pomoci v mateřství – a rodičovského příspěvku. 18 % respondentů by pak jako největší pomoc vnímalo právě zvýšení daňového zvýhodnění na děti. A doplním k tomu ještě komentář hlavní ekonomky Raiffeisen Bank Hany (správně: Heleny)

Horské, která uvádí – cituji: Nejvíce rodin se třemi a více dětmi je nyní mezi nízkopříjmovými skupinami se základním nebo nedokončeným vzděláním a naopak nejméně mezi vysokoškoly. Pokud by tedy stát chtěl motivovat rodiny, aby si pořizovaly více dětí, musí cílit na střední vrstvu. – Což je přesně i ambicí tohoto našeho návrhu. A právě ze zmíněných důvodů je zde nejcitelnější podpora adresovaná pracujícím rodičům pečujícím o tři a více dětí.

Navrhujeme tedy zvýšení daňového zvýhodnění na vyživované děti žijící s poplatníkem daně ve společně hospodařící domácnosti, a to v případě jednoho vyživovaného dítěte na 30 408 korun ročně, v případě druhého vyživovaného dítěte na 38 808 korun ročně a v případě třetího a každého dalšího vyživovaného dítěte na 96 816 korun ročně. Ustanovení zákona o tom, že jedná-li se o dítě, respektive o další děti, kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP nebo popřípadě ZTP/P, zvyšuje se na něj částka daňového zvýhodnění na dvojnásobek, zůstává naším návrhem nedotčeno.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, uvědomujeme si, že náš návrh na jedné straně oslabí příjmy státního rozpočtu v položce výběru daně z příjmů, ale současně velkou část objemu těchto prostředků vrátí do ekonomiky v podobě zvýšeného výběru nepřímých daní v důsledku vyšší kupní síly a spotřeby pracujících rodin. A hlavně jde o klíčovou investici do pracujících lidí a do naší budoucnosti, o budoucí sílu, stabilitu a perspektivu našeho státu a jeho obyvatel. Prosím vás o podporu zařazení tohoto bodu na program této schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě poprosím o upřesnění názvu. Vy tady máte daňové zvýhodnění. Je to tak? (Jako následující.) Jako následující bod to chcete. A název daňové zvýhodnění? (Ano.) A tisk? (22). Děkuji. Děkuji vám, paní poslankyně.

A můžeme přistoupit k panu poslanci Vladimíru Zlínskému a připraví se pan poslanec Marek Novák. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji zařadit do programu schůze bod Diskuse na téma: je naše společnost připravena na možný blackout? Já už jsem na toto téma tady jednou hovořil. Bylo to v rámci podobného vystoupení, když se navrhoval nový... nebo když se navrhovala spousta nových bodů do programu, ono to tam trochu zapadlo. Bylo to samozřejmě zamítnuto koalicí. Samozřejmě svým způsobem je chápu, ale na druhou stranu bychom se nad tím měli vážně zamyslet, s tím, jak se vyvíjí společenská situace, jestli skutečně se nezvyšuje riziko toho blackoutu a jestli je na to naše společnost dostatečně připravena.

Jenom tak pro zajímavost – já jsem si ty materiály samozřejmě nevymyslel, našel jsem si je na internetu. Takže když se zamyslíme nad tím, jak jsme na to připraveni, na ten blackout, tak lidé si můžou najít informace, jak se mají chovat při blackoutu na internetu. Takže z toho chápete, že při blackoutu internet nepojede, nepojede žádné elektrické zařízení, takže si nic nenajdou, takže nic nebudou vědět a nebudou vědět, jak se mají chovat. A budou se chovat špatně a všechno to povede k tomu, že ty problémy se prohloubí. Já o tom budu mluvit teď postupně. Jak jsem říkal, nejsem na to nějaký speciální odborník, na blackout, jsem lékař, ale ta problematika mě zajímá.

Přiznám se, vy už jste si toho možná všimli, že já jsem takový trochu katastrofista. Jsou tady zase lidé, kteří jsou takoví sluníčkoví, tak já to trochu vyvažuji, aby se svět nepřevrátil na jednu stranu. Tak já se za to omlouvám, ale myslím si, že každý to známe z našeho života, že náš život není jenom sluníčkový, ale někdy se bohužel objeví nějaké krize, a čím víc jsme na ty krize připraveni, tím lépe se s nimi vyrovnáme.

Takže co to vlastně blackout je? Tímto pojmem se označuje rozsáhlý výpadek dodávek elektrické energie na velkém území po dobu desítek hodin nebo dnů. Já bych chtěl tedy dodat, že to nemusí být dny, můžou to být týdny, a dokonce měsíce. A nechtěl bych hovořit, že by to

byly roky, protože to by byl konec naší civilizace, který zasáhne velké množství obyvatel. Délku trvání do obnovy dodávky energií nelze s určitostí předvídat. Je to jasné. Prostě je to tak jako u toho covidu – nejsme schopni předvídat, jak dlouho bude nebo nebude trvat.

Jaké jsou příčiny vzniku blackoutu? Ten materiál, který vydal Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje z projektu Vaše cesty k bezpečí, hovoří o těchto možnostech, které by k tomu vedly: Je to porucha způsobená přírodními vlivy. To už jsme asi zažili, jsou to ty větrné smrště, které vlastně poničí rozvody elektrického vedení. Mohou způsobit i domino efekt, že vyvolají určitou nerovnováhu pak v síti, a může pak dojít k automatickému odpojení dalších částí rozvodné soustavy a ke kaskádovému šíření poruchy. Něco podobného se stalo masivně ve Spojených státech amerických. Podobný dopad může mít velká námraza nebo dlouhotrvající snížení. Dále je to významný přetok energie ze zahraničních rozvodných soustav. To se děje u nás, protože se transportuje u nás masivně elektrická energie ze severu Německa, kde jsou větrné a fotovoltaické elektrárny, do jižních částí našeho západního souseda. Takže v případě náhlého nárůstu produkce elektřiny a nevyrovnání spotřeby na druhé straně by mohlo dojít k rozsáhlému výpadku. Pak to samozřejmě můžou být technické poruchy, nějaká ta porucha transformátoru v místech produkce energie anebo v přenosové soustavě.

Co se týká lidského faktoru, samozřejmě nechci zlehčovat kvalifikaci těch lidí, kteří se tímto zabývají, oni to musí být skutečně erudovaní odborníci, nakonec to proběhlo v našich médiích, že není to tak dávno, kdy nějaká taková nerovnováha se objevila v celé Evropě a naši odborníci to nějakým způsobem pak sanovali a zachránili. Nicméně kdyby došlo k nějaké velké krizi, tak víme to sami, když jsme vystaveni velké krizi, že někdy děláme věci, které bychom v klidu, kdy si to máme možnost rozvážit, nikdy neudělali. Tak to jsou takové ty vlivy, kterých se až tak moc nebojím.

Ale teď přejdu k tomu, co mě straší, a to je teroristický útok. Protože já samozřejmě nechci teroristům radit, ale kdybych byl zavilý terorista, tak to je přesně to místo, kde bych zaútočil, protože naše společnost bez elektrické energie v podstatě nemůže fungovat, a jak jsem říkal, kdyby ten výpadek trval dostatečně dlouho, a obávám se, že když bude i trvat víc než několik hodin, několik dní, tak už to povede k nesmírnému stresování naší společnosti. Takže tady lze k tomu samozřejmě přistoupit tím, že ten terorista může zlikvidovat nějaký takzvaný ten hardware a případně může napadnout kybernetickým útokem vlastně to řízení pomocí IT technologií. Teď je otázka, a nejsem zase na to odborník, jakým způsobem by mohlo vést k rozvoji blackoutu úplné zastavení dodávek plynu. Samozřejmě máme něco v zásobnících, ale určitě by mě to zajímalo, jak by se k tomu odborníci vyjádřili, jestli by nějaká taková nestabilita ve výrobě elektrické energie nenastala.

A já tady zmíním něco, co možná budete považovat za science fiction, že by nás mohl ohrozit elektromagnetický impuls ze Slunce. Možná si myslíte, že naše Slunce je klidná hvězda, která nám dává život, což je pravda, ale na druhou stranu na Slunci probíhají ohromné děje, kdy mezi sebou zápolí gravitační síla té hmoty Slunce a termonukleárních reakcí, které probíhají v jeho nitru. A na povrchu Slunce se to projevuje tím, že tam vzniká jakýsi neklid, jakési protuberance a výtrysky plazmatu, to znamená nabitých částic v důsledku těchto elektromagnetických bouří na povrchu Slunce. Tyto elektromagnetické bouře se šíří všemi směry do vesmíru, a pokud má naše Země smůlu, tak jeden takový silný výtrysk může zasáhnout Zemi výtryskem těchto nabitých částic a ty nabitě částice vlastně generují ohromné magnetické pole, které je schopno poškodit veškeré elektrické zařízení na zasaženém území Země. A ta plocha toho zasažení bude obrovská, dejme tomu celá severní polokoule. Takže na celé severní polokouli by byly zničeny veškeré elektrické přístroje, byly by zničeny všechny satelity, to znamená, nefungovalo by v podstatě nic. Takže to by byla ohromná katastrofa.

Říkáte si, to se nemůže stát. Bohužel už se to stalo a v podstatě je to v historické nedávné době. Stalo se to v roce 1859 při takzvané Carringtonově události, kdy taková bouře zasáhla severní polokouli a došlo k vážnému poškození. Tehdy našťastí ještě to nebylo tak elektrizované. Jediné, co bylo, co se týká těchto zařízení, tak byly telegrafy, takže došlo k vážnému poškození

telegrafního spojení. Ale tam nebyl takový problém to během krátké doby nějakým způsobem nahradit a ta společnost na tom nebyla tehdy tak závislá.

Takže to jsem vám uvedl ty možnosti, které se mohou stát, které by mohly vést k tomu, že by došlo k poškození elektrických rozvodů a k blackoutu. Co nebude fungovat? K čemu dojde? Ten popis toho Hasičského záchranného sboru je poměrně, bych řekl, optimistický, takže já budu vycházet z té optimistické varianty a řeknu vám, k čemu by dle nich tedy došlo.

K přetížení telefonních sítí. Já se obávám, že ony by ty telefonní sítě ani nemusely fungovat.

Zhoršený přístup ke složkám integrovaného záchranného systému. Protože pokud budou fungovat ty sítě, tak určitě budou přetížené, takže ti lidé se nikam nedovolají a nezjistí, co mají dělat, nikdo jim neporadí.

Omezené fungování nemocnic. Protože samozřejmě otázkou je, že nemocnice mají nějaké generátory, otázkou je, v jakém je mají stavu a jak dlouho vydrží fungovat, kolik dní.

Omezené možnosti hygienických standardů. Nepoteče voda, to je jedna věc, a druhá věc, která mě také straší v případě, že mám neklidný spánek, a to je ta, že budou se nám hromadit odpady biologické. Takže si představte, že v těch bytovkách ti lidé budou chodit na toaletu a nepoteče voda, nepůjde splachovat, tak jak to v těch bytovkách bude vypadat během krátké doby, jaká tam bude hygienická situace.

Oni tady píšou, že je omezená možnost nákupu potravin a vody. Já doufám, že nějaký obchod by jel, ale obávám se, že tam bude velká nervozita mezi těmi lidmi, kteří si budou chtít něco koupit. Tam může docházet k rabování a k jinému neklidu a násilnostem.

Omezený nákup pohonných hmot, protože samozřejmě ta čerpadla jedou na elektřinu.

Omezení možnosti vytápění, protože jestli se to stane, víme, jak to je. Vždycky, když se má něco stát, tak v nejhorší možné době, takže se to stane v zimě.

Zvýšené riziko požárů, protože ti, co mají svíčky, budou se snažit svítit svíčkami.

Lidi samozřejmě se nedostanou do zaměstnání a do školy, jelikož bude omezená možnost dopravy, protože vlastně část dopravy je na elektřinu a část vlastně si nenačerpá pohonné hmoty.

Jak se na ten blackout tedy máme připravit? On nastává tedy nečekaně, to znamená, že se na něj nemůžeme připravit nijak tak, že už musíme začít, protože až to přijde, už bude pozdě, jak jsem tady řekl. Takže je třeba, aby si lidé vytvořili dostatečné zásoby potravin a vody. Jak jsem říkal, voda asi nepoteče, takže budou mít výhodu ti, kteří mají nějaký svůj zdroj vody. V každém případě by lidé měli mít zásobu balené vody aspoň tak na tři dny. Co se týká potravin, tak by to měly být trvanlivé potraviny, vysoce energetické. Oni tady doporučují konzervy, sušené maso, trvanlivé mléko, sušenky, čokoláda, energetické tyčinky, sušené ovoce, oříšky, cukr, med, sirup. Určitě by bylo dobré, kdyby lidé měli doma funkční vařič s dostatečnou zásobou topiva, nějaký plynový vařič, benzinový radši ne. A k tomu nějaké věci, které by si mohli uvařit, jako třeba těstoviny, luštěniny, rýže, brambory, čaj, káva a tak dále.

Co dělat, když nastane ten blackout? To je hrozně důležité, protože vlastně by se měla okamžitě odpojit všechna elektrická zařízení od sítě, aby v případě obnovení dodávek elektrické energie nedošlo k opětovnému výpadku z důvodu přetížení sítě. To asi ti lidé nevědí, takže to bych já považoval za velký problém, že pak při nahození by okamžitě došlo k přetížení a znovu k nastoupení toho blackoutu. Já bych tady ještě zmínil to, že pro ty lidi, kteří budou bydlet ve městě, to bude daleko horší, ta situace. Ti, kteří bydlí na vesnicích a mají větší zásoby jídla a mají svoji vodu a případně tam mají nějaká kamna na tuhá paliva, tak určitě vydrží déle a ve větší pohodě než v těch městech, kde skutečně ta situace... čím větší město, tím ta situace může být víc stresující.

Já nebudu už tady déle strašit. Jen jsem chtěl naznačit, že asi ani my, kteří tady jsme, a vůbec asi i občané nebo většina občanů na to není dostatečně připravena. Já jsem na vás chtěl apelovat, abychom na to pomysleli, aby ti lidé dostali ty informace, aniž bychom je nějak významně stresovali, a nějakým způsobem v klidu je na to připravili. Já jsem tady nehovořil o věci, které se já bojím nejvíc, to znamená toho, jak se budou vyvíjet vztahy mezi lidmi v případě takové stresové situace. Já to tady radši nebudu dlouze rozvíjet. Já bych jenom chtěl říct, já věřím, že se ti lidé, pokud ta situace nebude trvat moc dlouho, obrní trpělivostí a slušností a že většina lidí vystoupí jednotně proti násilníkům a rabiátům, kteří prostě té situace budou chtít zneužít, protože se obávám, že bezpečnostní složky budou přetížené a nebudou schopny zasahovat na všech místech, kde k tomu bude docházet. Takže děkuji vám za pozornost.

Jinak co se týká, kam to zařadit, nemám nějaký speciální požadavek.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. A nyní je na řadě s dalším návrhem na doplnění či změnu pořadu pan poslanec Marek Novák. Připravit se může pan poslanec Martin Kukla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já tímto žádám o zařazení bodu novela zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, která řeší zákaz prodeje nikotinových sáčků do osmnácti let. Tento návrh jsem společně s dalšími kolegy z klubu hnutí ANO předložil v červnu tohoto roku. Jedná se o sněmovní dokument číslo 246 a tento byl projednán vládou s výsledným neutrálním stanoviskem. Jde o stopku pro nikotinové sáčky pro děti a mladistvé, jde o boj za jejich zdraví.

Blíží se konec prázdnin a novela, kterou slibovalo Ministerstvo zdravotnictví, je bohužel v nedohlednu. Prosím, nečekejme na slibované a pojďme projednat a schválit návrh, který tuto neutěšenou situaci, která se týká všech našich dětí, řeší, a tento návrh máme na stole. Naši občané se díky nedostatečné až žádné pomoci současné vlády dostávají do pro ně neřešitelné ekonomické situace a vedle toho, že je tato vláda žene pro sociální dávky, které jim ani tak nepomohou nalézt východisko z nelehké ekonomické situace, ještě tato vláda nečinně přihlíží, jak přibývá mladistvých závislých na nikotinu, a to i přes mnohá upozornění odborníků, přestože má řešení dnes na stole.

Jde o naše děti, ne děti zástupců stran a hnutí, ale všechny děti, naše a našich spoluobčanů. Přestaňme prosím alespoň v tomto bodu rozlišovat, kdo návrh podal a z jaké je partaje. Tady jde o děti, sem prosím politikaření nepatří.

Již při uvedení na trh působily takzvané nikotinové sáčky problematicky. Na jednu stranu tím, že neobsahují tabák, ale pouze nikotin, se jevíly jako alternativa pro klasické cigarety a cesta ke zdravějšímu užívání. Na druhou stranu – a tady je právě skryt obrovský problém, protože se na tyto sáčky nevztahují zákony zaměřené na návykové látky. Doslova žádné. Proto je tento výrobek dnes dostupný všem, tedy i mladistvým a dětem.

Hrozba, která je v tomto sáčku skryta, je zřejmá. Jde o vytvoření návyku na nikotin a v krajních případech nevratné poškození zdraví dětí a mladistvých. Koncentrace nikotinu na jeden nikotinový sáček bez obsahu tabáku je v některých případech až 20 miligramů, přičemž smrtelná dávka je mezi 30 a 60 miligramy. A to je právě množství, které je například podle Kliniky pracovního lékařství Všeobecné fakultní nemocnice v Praze až přespříliš vysoké. Množí se již také případy náhlých nevolností u dětí po požití tohoto výrobku. Upozorňují nás na to také školy. A nejenom nás, myslím si, že vás všechny. Nevratná likvidace zdraví dětí a mladistvých, to je moment, který si doufám nikdo z nás nepřeje. A studie prokázaly, že riziko nevratného poškození zdraví užíváním nikotinových sáčků je vysoké.

Prvním krokem je právě ztížení distribuce, ale to samozřejmě nestačí. Je třeba děti dál efektivně od těchto výrobků odrazovat. Nejde nám o to, zavádět nesmyslné kontroly, zda

nezletilý má nebo nemá nikotinový sáček v kapse, školní brašně nebo pod jazykem. Nám jde o to, zakázat jejich prodej mladistvým do 18 let. Jde nám o jasné omezení užití tohoto prostředku na dobu, kdy bude dotyčný za svá rozhodnutí plně odpovědný. Proto ještě jednou a jednoduše – nikotinový sáček je pro děti a mladistvé stejné zlo jako vykouřená cigareta, a proto se s ním musí také stejně zacházet. Prosím, chraňme naše děti. A právě nyní, kdy se chystají děti do školy, tak je skutečně potřeba ukázat, že nám na jejich zdraví záleží.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím, podpořte zařazení tohoto bodu na pořad schůze. Jde o naše děti. A vás, paní místopředsedkyně, žádám, je to bod, který se týká dětí, které 1. 9. nastupují do školy, takže žádám o zařazení jako bod číslo 9.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Eviduji. Můžeme nyní přistoupit k dalšímu přihlášenému a tím je pan poslanec Martin Kukla. Připraví se pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kukla: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěl navrhnout nový bod schůze, a to jako první bod za již navržené body. Tento bod se bude jmenovat Vláda neřeší drahé energie a otočila se k lidem zády.

Když se podíváme na dnešní burzu, na ceny energií, trh zkolaboval, zbláznil se a ceny vystřelily do nesmyslných výšin. Cena plynu je dnes někde kolem 300 eur, to je 7 400 zhruba, cena elektřiny 700 eur, to je přes 17 000 korun. Před rokem byly ceny zhruba desetinásobně nižší. Domácnosti se dostávají do pasti a vláda místo toho, aby nabídla řešení a pomoc, tak přichází s tím, abychom si vzali dva svetry nebo abychom topili na daleko nižší teplotu. Úsporný tarif, se kterým přišla vláda, je dnes de facto výsměch. Podíváme-li se na ceny energií a ten růst, tak za den ta cena vystřelí třeba i o korunu na kilowattu a de facto ten úsporný tarif přichází s pomocí daleko nižší. Vláda hasí požár místo toho, aby nabídla řešení a předcházela této situaci.

Když se podíváme na ceny energií, tak ony netrápí jenom domácnosti, trápí například i kraje. Podíváme-li se do České republiky, tak vidíme, že většina krajů nemá vysoutěžené energie. Například Kraj Vysočina zkoušel soutěžit ceny energií na burze, elektřinu nevysoutěžil a plyn nenakoupil vůbec, protože ho ani nikdo nenabízí. Řešení je přejít na spotové ceny, ale v tom případě, kdo sestavuje rozpočet, tak vůbec neví, s jakou částkou má počítat. A když jsem byl na kraji a měl jsem na starosti ekonomiku a majetek, tak ceny energií před dvěma roky se pohybovaly někde kolem 300 milionů korun za Kraj Vysočina pro všechny příspěvkové organizace. Dneska při dnešních cenách to je někde kolem 1,5 miliardy korun, ale ještě to nemůžeme ani nakoupit.

Ta situace je de facto tristní a myslím si, že vláda by se měla zabývat touto situací jako prvním bodem, a ne řešit tady a čekat na to, až nás přehlasují a seberou zdravotnictví 14 miliard, protože když se podíváme do zdravotnictví, tak ta inflace, která dneska je, tak ta je i ve zdravotnictví. Myslím si, že těch 14 miliard by tu inflaci ani neuspokojilo.

Když se podíváme na firmy, jim de facto vzrostly náklady desetinásobně, co se týká ceny elektřiny, oproti loňskému roku. Jistě jste všichni dostali otevřený dopis vládě české republiky. Takže to nejsou jenom domácnosti a lidi, se kterými se denně setkávám a kteří řeší stav, že nakonec nebudou mít ani na zaplacení složenek, protože se jim zvýšily hypotéky, zvýší se jim náklady na elektřinu, no a samozřejmě pak zjistí, že ani tolik nevydělávají. Ta situace je samozřejmě ne teď, ale ona má jakousi setrvačnost, protože každému dobíhá fixace.

A teď vám budu citovat z toho otevřeného dopisu Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky: Z úst představitelů vlády i z médií vnímáme zacílení podpory na domácnosti, avšak žádnou podporu pro podniky. Pokud padnou podniky, lidé přijdou o práci a ani kompenzace vlády jim nepomůže k zaplacení všech jejich účtů, což může znamenat fatální

následky a sociální nepokoje. V současné době skutečně řada firem hraje o své přežití v řádu měsíců a vláda toto varování přehlíží. Dosavadní prezentovanou pomoc vlády považují podnikatelé za zcela nedostatečnou.

A když se podíváme na závěr toho dopisu, tak cituji: Žádáme vládu České republiky o neprodlené veřejné prohlášení firmám, jaká opatření budou přijata ke stabilizaci podnikatelského sektoru, případně o jasnou informaci, že na podnikatele, zejména malé a střední, kašle a slova o maximální podpoře tomuto segmentu byla opět jen pustými frázemi, která z vládního programového prohlášení činí jen další z řady zbytečných popsaných papírů.

Proto mi dovoluji, abych ještě jednou zařadil bod, ještě ho zopakuji: Vláda neřeší drahé energie a otočila se k lidem zády. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen pan poslanec Martin Kolovratník. Připraví se pan poslanec Lubomír Brož. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, paní předsedající. Přeji vám a kolegyním a kolegům také dobré odpoledne. I já jsem se rozhodl vás požádat a poprosit o zvážení mého návrhu, tedy návrhu na zařazení nového bodu do programu této schůze, který považuji za velmi důležitý. Zkusím ho v rozumném rozsahu zargumentovat a vysvětlit, proč si myslím, že je důležitý a možná mnohem důležitější než to, co bylo zatím v úvodu této schůze, nebo je, tedy přehlasování prezidentského veta na ubrání peněz zdravotním pojišťovnám.

Já jsem ten svůj bod nazval větou "nedostatek financí na základní provoz českých železnic a dálnic", tedy hrozící nedostatek financí do veřejné dopravy. O co se opírám ve zdůvodnění té prosby o zařazení tohoto nového bodu, o co se opírám, jaké jsou moje argumenty?

Mohl bych se ve vyjádření vrátit k řadě tezí a myšlenek, které už jste dnes slyšeli ve vystoupení mých kolegů. Ta současná krize, energetika, dopadající ceny na občany, na domácnosti, už to tady ve Sněmovně proběhlo nejen dnes, ale v předchozích jednacích dnech před létem nesčetněkrát, vazba na ceny pohonných hmot, na to, jaká je vůbec základní mobilita společnosti. To všechno se mi bohužel sbíhá v tu situaci, která dnes je a kterou vnímám zatím tedy jako opoziční poslanec z médií, co se týká plánů vládní koalice na rozpočet, na státní rozpočet pro rok 2023, jehož součástí je právě i rozpočet resortu dopravy.

A prosím, teď nepoliticky, zkuste se podívat, vždycky je dobré se dívat na ty dobré příklady do zahraničí, to, co udělaly ostatní státy. A tady si vezmu jako příklad právě Německo. Sousední Německo a takzvaná devítieurová, velmi levná jízdenka prakticky na všechny vlaky, na veřejnou dopravu v těch regionálních vlacích. Jak už to bývá, kritici, kteří říkají, je to zbytečné, je to příliš velké rozhazování, tak v médiích ukazovali nebo šermovali, argumentovali obrázky z přeplněných vlaků, z přeplněných nástupišť, a je pravda, že to se v Německu občas stalo nebo dělo, že se někde zkrátka lidé do těch vlaků nevešli, ale pak ti obhájci také ukazovali, a je o tom řada v té řekněme cestovatelské společnosti nebo komunitě, řada osobních zážitků, blogů, článků, zkušeností, jak třeba někdo projel celé Německo právě na těch 9 eur vlastně kombinací jednotlivých jízdenek v jednotlivých regionech.

A o tom celém ten můj příběh, nebo ta žádost je. Že veřejná doprava, která, přátelé, vlastně plní mnohem víc řekněme ukazatelů, požadavků, je ekologická, je energeticky velmi levná, velmi málo náročná. Vlastně i vám, kolegové v koalici, by měla plnit vaše cíle, o kterých mluvíte, že chcete být, nebo chceme být, v tom se asi shodneme, méně energeticky závislí na Rusku, to znamená, chceme spotřebovávat méně pohonných hmot, ať už tedy nafty, nebo benzínu. To všechno dosahujeme právě použitím té veřejné dopravy. Velmi jednoduše. Když člověk, cestující, sedne ať už tedy do regionálního autobusu, nebo do vlaku, tak zkrátka jede

energeticky a i tedy spotřebou pohonných hmot za mnohem méně, než když jede individuálně autem tou individuální osobní dopravou.

Ale bohužel kroky, které hrozí, a já neříkám, že to nakonec tak dopadne, budu rád, když to bude jinak, ale kroky, které zatím hrozí, tak vyčítám z těch mediálních článků, z médií. Bez navýšení rozpočtu hrozí velký propad, velké snížení kvality veřejné dopravy, hrozí šéfové železnic i dálnic – pozor, i ŘSD. A opravdu to, co se děje třeba teď na české železnici, dnes to řešila v novém složení správní rada, byla to ta zpoždění na hlavním koridoru, tak ona sice byla způsobena řekněme tou velkou investiční činností, která se teď sbíhá a na některých úsecích finišuje, která byla připravena a rozjeta právě v minulém, předminulém roce za nás, za vlády hnutí ANO, kdy se opravdu povedlo nasypat do železnic ohromné množství peněz, tak ale hrozí přesně opačný efekt. A pan ministr dopravy Martin Kupka i připustil během letních měsíců, že v tom plánovaném rozpočtu pro dopravu hrozí, a tady cituji z mediálního vyjádření, až 25 miliard korun plus dalších zhruba 10 miliard z evropských zdrojů. Je to z toho důvodu, že končí operační program Doprava 2 a ještě nenaběhl operační program Doprava 3.

No a pokud o ty peníze doprava přijde, tak co se stane, co hrozí? Hrozí to, že kvůli nedostatku peněz nebudou realizovány potřebné průběžné opravné a údržbové práce. Už teď hrozí, že Správa železnic bude muset ustoupit od cyklické údržby. To je taková údržba, asi každý z vás trochu znáte, kdo se o to zajímáte, která předchází tomu lepení závad a krizovému opravování, ale která s nějakou predikcí pravidelně za relativně menší peníze udržuje infrastrukturu stále v provozuschopném stavu. A tento výpadek by byl opravdu ohromný. Vlastně kvůli tomu nedostatku zdrojů by se železničáři tak nějak zúžili, nebo došlo by k tomu, že by to bylo vše o operativě, o odstraňování náhlých závad, které budou přibývat, ale už by to nebylo o opravování, nebo řekněme zajištění provozuschopnosti rychlosti tratí a i jejich právě oblíbenosti u občanů, u cestujících, na nějaké dlouhodobé, efektivní, ale také levné úrovni. No a bohužel není to jenom o železničářích. Toho škrtání se bojí také silničáři, Ředitelství silnic a dálnic, kde bylo jasně řečeno, že to snižování přidělených finančních prostředků by znamenalo zásadní omezení jednotlivých akcí včetně oprav a rekonstrukcí.

Asi chápete mou konstrukci nebo argumenty, proč bych tento bod rád dnes zařadil, projednal. Vlastně jsou možné dva scénáře, pokud byste s tím souhlasili, že se mu budeme věnovat. Je možné, a veřejně prozradím, řeknu, že bych sám byl rád, když se to dozvíme, že pan ministr dopravy Martin Kupka má třeba připraven scénář, chystá se na to, aby ten rozpočet byl navýšený, aby byl dostatečný, a pak je to i od Sněmovny nějaký signál veřejnosti, že to s veřejnou dopravou opravdu myslíme vážně a i vy jako koalice že i ten nástroj, kterým chcete pomoci lidem od té inflace, od té krize, která na ně dopadá, že ten nástroj použijete. Nebo se může stát to, že takový scénář zatím nemáme. Pak si myslím, že to také může být způsobem cesta win-win, kde mám připraven draft usnesení, kde bychom vyzvali ministra financí, aby resort dopravy nepodcenil, aby mu zajistil dostatek prostředků, a může to být i nástroj pro hospodářský výbor, který na toto téma bude jednat právě příští týden ve čtvrtek 1. září, a takovým mandátem tady od pléna být vybaven ten hospodářský výbor, myslím si, že by to byla věc ne politická, kde opozice ostřeluje koalici, ale kde dáváme najevo napříč politickým spektrem, a já to o dopravě často říkám, že není pravicová, ani levicová, že tohle myslíme společně vážně.

Poslední argument, který dodám, jsou konkrétní čísla a fakta, ať je máte. K dnešnímu dni ten rozpočet dopravy, tak jak ještě za naší vlády byl nastaven, je ve výši něco přes 127 miliard korun. V těch úvodních návrzích, které jsme viděli ve střednědobých rámcích, jsme se opravdu zhrozili. I se započtením evropských a dalších zdrojů se pohybujeme někde kolem 100 miliard korun, přátelé. To je o třetinu, to je ohromný propad, který si absolutně nedovedu představit. Hrubým odhadem, když počítáme i s inflací, se zdražováním cen ve stavebnictví, no tak my se bavíme o tom, že doprava by potřebovala alespoň 140, ale v ideálním případě 150 miliard v návrhu rozpočtu pro příští rok. Toto je můj argument a prosba na vás, abychom se tomuto bodu, může to být relativně krátké jednání, i dnes pověnovali.

Zrekapituluji svoji žádost. Bod jsem nazval Hrozící nedostatek financí na základní provoz českých železnic a dálnic a prosím o vaše zvážení, za prvé tedy, jako zařazení nového bodu do programu Sněmovny, a pokud by byl zařazen, tak paní předsedající, prosím, abyste si poznačila, prosil bych, aby byl zařazen, budu ctít své předřečníky, takže jsem navrhl, aby byl zařazen jako první za již nebo dosud předtím zařazené předchozí body. To znamená, pokud by se Sněmovna rozhodla pro nějaké předchozí, tento můj dopravní aby byl hlasován jako další v pořadí. Děkuji za pozornost a věřím ve vaši vstřícnost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. Bod hrozící nedostatek byl zaznamenán. A já ještě načtu omluvu. Připravit se už může pan poslanec Lubomír Brož, ale omlouvá se pan poslanec Jaroslav Dvořák, a sice od 15 hodin do konce dnešního jednacího dne ze zdravotních důvodů.

A tedy pan poslanec Lubomír Brož a poté paní poslankyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych si tímto dovolil na program dnešní schůze navrhnout nový bod, bod, který považuji za hodně důležitý v současné situaci, a jedná se o valorizaci rodičovského příspěvku ve světle současné dramatické inflace. Jak jistě všichni víte, a padá to tady neustále dokola, ceny v České republice provází skokové navýšení v podstatě každý den. Není jistě pro nikoho novinkou, když zmíním, že extrémní a nebývalé zdražování můžeme pozorovat v cenách energií, stavebních materiálů, pohonných hmot, služeb, potravin. U těch potravin samozřejmě, u těch je to nejdůležitější. Jezdit nemusíme, omezíme cesty autem, ale samozřejmě shodneme se na tom, že jíst musíme všichni. Zkrátka a dobře zdražuje naprosto všechno, jak jsem říkal, ze dne na den a inflace neustále roste. Podle informací současná inflace je již na výši 17 %, a podle predikcí ještě nejsme zdaleka na jejím vrcholu. Fakticky to tak znamená, že populace v průměru zchudla už minimálně o 17 %.

A tento dopad drtivě samozřejmě dopadá na rodiny s malými dětmi, kde je zaměstnán pouze jeden z rodičů. Rodičovský příspěvek tvoří aktuálně v případě jednoho dítěte celkovou částku 300 000 korun. Je to částka, kterou vlastně zvedla naše předchozí vláda z částky 200 000 korun. Zdálo se, že to navýšení je výrazné, jednalo se vlastně o třetinu. Ale musíme si uvědomit, že nelze opomenout, že ta částka je celkovou částkou, kterou čerpá jeden či druhý rodič po dobu, kdy jsou s dítětem na mateřské dovolené.

S ohledem na neexistenci dalších systémových řešení péče o malé děti, nedostatku jeslí, dětských skupin, zkrácených úvazků a dalších, je většina těchto rodičů doma s dítětem do jeho dvou, tří, možná čtyř let věku. Bez ohledu na to, jaký ten rodič měl předchozí příjem před odchodem na rodičovskou dovolenou a bez ohledu na jeho dosavadní životní standard, včetně těch dosavadním příjmům odpovídající náklady, můžou to být hypotéky, náklady na provoz domácnosti, nyní neskutečně předražené energie, výdaje na další potomky a další věci, má tedy tento rodič měsíčně příjem v případě tří let, když vezmeme, že jsou na mateřské dovolené, tak je to zhruba 8 000 korun měsíčně. Znovu u toho říkám, 8 000 korun měsíčně příjem na rodičovské dovolené. Pominu to, že rodič mohl mít před nástupem na rodičovskou dovolenou třeba desetkrát větší příjem, čímž se mu samozřejmě možná i nastavily ty vyšší náklady. Nicméně i z toho odváděl peníze zpět, nemalé částky, do státního rozpočtu. Ale zejména se to týká těch rodin s průměrnými a nízkopříjmovými příjmy. Tam je tohle opravdu velice markantní pád. Ve světle stávající inflace to prostě nejsou peníze, ze kterých se dá žít, to mi jistě dá každý za pravdu.

Všichni se shodují na tom, že je potřeba pravidelně valorizovat důchody. V médiích jsem zaznamenal, že by mělo dojít snad k trojí valorizaci. To je samozřejmě úplně v pořádku a naprosto to podporuji. Nicméně ten rodičovský příspěvek zůstává stále někde bokem, jako by

to pro současnou vládu nebylo důležité, nemá být řešen. Mě by zajímalo, proč jeho měsíční výše je vlastně mnohem nižší než u většiny důchodů. Mě by tedy zajímalo, jestli vládní koalice chce rodičům na rodičovské anebo těm, kteří usilují o tu rodinu, kteří mají zájem ji založit, vzkázat, že vlastně pořídit si potomka je dneska luxus, protože ono to tak za chvíli bude vypadat, anebo že je snad má živit druhý z rodičů, protože jiná varianta v tomhle případě pro tyhle rodiny dneska neexistuje.

Pan ministr Jurečka měl podle zpráv v médiích, které jsem zachytil někdy v zimě nebo na jaře letošního roku, navrhnout zvýšení rodičovského příspěvku o těch původně inflačních zhruba 15 %. Pokud to tak bylo, tak je to opravdu chvályhodné, za to bych ho pochválil. Nicméně koaliční vláda tento návrh neschválila dle mých informací. Vláda by měla své kroky svým občanům vysvětlit a měla by objasnit, co tedy plánuje, pokud se rozhodla nezvýšit rodičovský příspěvek. Protože její pomoc v té současné době – já to tady nebudu opakovat – je prostě naprosto a naprosto mizivá v současné situaci.

Znovu zdůrazňuji, že teď ten bod, o kterém bych chtěl, abychom tady vedli diskusi a našli třeba nějaké řešení, se týká rodin s dětmi, kdy jsou rodiče na rodičovské dovolené. Chtěl bych se zeptat samozřejmě hlavně při tom bodu lidoveckého ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečky – jeho hlavní náplní činnosti by mělo být zejména bojovat za zájmy a ochranu rodin s malými dětmi – co plánuje udělat s rodičovským příspěvkem. Mám vážné obavy, že pokud tento bod nebude schválen na pořad jednání, tak ta odpověď zní, že vláda s tím nic hodlat nedělá.

Chtěl bych vás poprosit o tu podporu ve jménu těch rodin, které už jsou, kdy rodiče jsou na té rodičovské dovolené, ale i těch, kteří právě v současné době o pořízení dítěte, třeba toho svého prvního, uvažují. Protože pro ně je tohleto strašně důležité a klíčové. Rostou energie, ceny, inflace a možná že mnohdy spousta těch mladých rodin si řekne ne, ještě počkáme, nebudeme pořizovat dalšího potomka. Já si myslím, že to není vůbec v zájmu naší země. Děkuji.

Ten bod navrhuji jako, jak to tady padalo, jako první po dalších schválených bodech.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Rozumím. Děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášená paní poslankyně Helena Válková, připraví se paní poslankyně Jana Hanzlíková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně, před poloprázdným sálem. Milé kolegyně, milí kolegové, i já tady zvednu svůj hlas. Myslím si, že to i někdo udělat musí, protože se tady hodně hovoří, a zcela legitimně, oprávněně, zdůvodněně, s mnoha argumenty, o ohrožených dětech, rodinách nízkopříjmových, ale i o té široké, doufejme, že stále širší střední vrstvě. Zatím jsem tady nezaznamenala oblast – proto jsem se k tomu i přihlásila – ochrany práv nebo práva starších lidí – tím starším nemyslím eufemisticky neurčitý pojem, kterému se každý vyhýbá, někdy kolem šedesáti, ale řekněme 65+ – na důstojnou poslední životní etapu.

Ta energetická, ale nejenom energetická, ale i cenová, zdravotní krize dopadá velmi výrazně i na tuto věkovou kategorii. My tu všichni víme... Myslím si, že bychom optikou těch lidí, kteří se v téhle životní fázi nacházejí a nemají třeba tu výsadu, že zrestituovali majetek, jsou (nejsou?) v pozici, kdy mají profese, které jim až do konce života zajistí velmi důstojnou obživu, mám na mysli právníky, lékaře a další odborníky, experty, ale myslím tím naše spoluobčanky a spoluobčany, kteří se živilí v běžných profesích a teď v 70, 75, 80 letech čelí nejistotě, úzkosti, strachu z budoucnosti, a my jim nabízíme občasné zvýšení jejich důchodu. Možná že to stačí – myslím, že ne – v dobách mírových, klidných. Myslím mírových v tom smyslu i z hlediska energetické krize, čili v dobách, kdy je předvídatelnost cen, které zaplatím za to, co mi právě ten důstojný zbytek života umožní. Taková doba nyní není a možná bude hůře. Nechci strašit.

Mně se líbil projev pana ministra Blažka. Budu se snažit být také jako on. To znamená, nepřilévat oleje do ohně a spíš se snažit nacházet konstruktivní řešení. Chci jenom proto vládu upozornit na to, že má velmi dobrý, pod vedením paní profesorky Bílkové řekla bych výborně pracující vládní výbor pro práva starších osob, který se v době pandemie osvědčil a který jistě je schopen po odborné stránce i na té úrovni srovnatelné s úrovní jiných členských zemí vypracovat komplexní plán, který by zajistil, aby starší lidé ve věku – opravdu záleží na tom, jak to pojmem, ale kdybychom řekli od těch 65+ na těch posledních deset, patnáct, dvacet let – budu optimistická – tak aby měli zajištěno teplo. Bohužel musím říci v nemocnicích zejména, protože tam kombinace stáří, psychického stavu a určité minimální teploty je předpokladem, aby tu nemoc, která je postihne, nebo tu nezbytnou operaci vůbec zdravotně zvládli, čili aby neskončili zbytečně předčasně zde na tomto světě jenom kvůli tomu, že jsme se tomu problému dostatečně nevěnovali. Čili jednak je to otázka dopadu té energetické krize na jejich životy v období, kdy jsou zvláště zranitelní nejen svým věkem, ale třeba i nemocí.

Další oblastí je nicméně řada lidí, kteří si zaslouženě chtějí užít toho důchodu a nemají třeba v těch 75 letech dostatek prostředků cestovat. Tady navážu na svého milého kolegu, pana poslance Kolovratníka, a z osobní zkušenosti mohu potvrdit, co on říkal v obecné rovině. V sousedním Německu ten devítieurový lístek, jízdenka, umožňuje právě rodinám s dětmi a starším lidem, kteří třeba už ani nemají soustředění, pozornost, fyzické, somatické schopnosti na to řídit vůz na čtyřproudových vozovkách, které tam jsou, tak umožňuje procestovat v regionálních vlacích dost velký kus Evropy – protože to Německo je veliké – a užít si to takzvaně, dokud jsou ještě zdraví. My naopak tuto oblast, jak jsem od něj slyšela, minimálně nepovažujeme za klíčovou, nemáme peníze, a patří také mezi oblasti, které by se daly označit adjektivem krizové. Čili i optikou zase těch starších lidí je to velmi důležitá věc, aby se měli na co těšit.

Začala jsem tím nejchmurnějším – starší lidé jsou častěji nemocní, končí častěji v nemocnicích a my nesmíme dopustit, aby v těch nemocnicích jim bylo ještě zima a aby se tam ještě po té operaci nachladili. Překmitla jsem do té oblasti, kdy již díky bohu ten senior je zdravý a rád by ještě z toho života něco měl, cestoval třeba napříč Českem, Moravou, sousedními zeměmi i se svými vnuky, tak aby měl na to, aby si tu jízdenku mohl zaplatit. Na tom chci demonstrovat tu šíři toho pohledu na problematiku starších lidí. Myslím si, že by stálo za to, aby tato Sněmovna, tak jak nás nepřímou vyzýval i pan ministr Blažek, bez ohledu na to, jestli jsme takzvaná levice, takzvaná pravice, koalice, opozice, optikou života starších lidí se podívali na možná a smysluplná a realizovatelná, čili nejenom teoretická řešení té energetické krize, nezanedbávali ani jejich psychický stav a bez ohledu na to, že třeba už nás za 20 let nebudou volit právě s ohledem na jejich věk, jim věnovali dostatečnou pozornost.

Proto vás prosím, vážená Sněmovno, milé kolegyně, milí kolegové, zařadit bod, který jsem nazvala trošku nepřesně Práva starších osob v době energetické krize, jako jeden z bodů. Samozřejmě si nedělám ambici, aby byl zařazený jako nějaký klíčový bod před ty, které jsem tady slyšela myslím si, že jsou podstatnější. Čili se připojuji ke kolegyním a kolegům, kteří tady skromně, ale důrazně požádali sice o zařazení svých bodů, ale až po těch, které budou potom naší Sněmovnou odsouhlaseny jako zařaditelné, čili jako poslední po těch bodech, které byly před tímto bodem schváleny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Je to jasné. Děkuji, paní poslankyně. Přikročíme k přihlášce paní poslankyně Jany Hanzlíkové. Připraví se pan poslanec Petr Sadovský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolila bych si také požádat o zařazení nového bodu do dnešního programu, jedná se o bod Dopad zvýšení cen energií a pohonných hmot na specifické skupiny obyvatel. On to úplně nový bod není, protože já už jsem ho tady několikrát zmínila a považuji ho za

nesmírně důležitý a vzhledem k tomu, že se do této doby příliš nezměnilo, tak cítím, že je důležité ho znovu zařadit a skutečně o tom jednat.

Moji kolegové a kolegyně tady přede mnou hovořili o současné situaci, zmiňovali tady vysoké ceny energií, pohonných hmot, potravin, téměř všech komodit. Zmiňovali tady vysokou inflaci, nebudu to tady tedy podrobně rozebírat dále, ale co bych chtěla zmínit, je to, že ta situace v České republice je opravdu jedna z nejhorších ze všech okolních států, a to vzhledem k tomu, že skutečně vláda opatření, která činí, činí je nedostatečná, pomalá a na některé cílové skupiny, právě tyto specifické, téměř zapomíná a ta reálná pomoc je velmi malá nebo žádná. Jedná se především o skupinu lidí, osob se zdravotním postižením nebo onemocněním, kteří jsou vzhledem právě ke svému zdravotnímu stavu nuceni se pravidelně dopravovat na lékařská ošetření, na rehabilitace nebo na další specializované terapie.

Další ohrožená skupina jsou osoby, které musí trvale využívat zvláštní zařízení k zachování života a funkčnosti. Ta zařízení jsou napojena do elektrické sítě a opravdu výrazným způsobem zvyšují spotřebu elektrické energie těchto osob. Jedná se o takové přístroje, které jsou například na podporu dýchání, domácí dialýzy nebo různé přístroje k zabránění spánkové apnoe a podobně. Takže to jsou zařízení, která ti lidé skutečně nutně potřebují. Navíc, a to je také důležité připomenout, se jedná o lidi, kteří jsou většinou závislí na příjmech, jako je invalidní důchod, příspěvek na péči, u některých je to pak příspěvek na mobilitu, a to je finanční zabezpečení pro toho samotného člověka se zdravotním postižením, ale zároveň v mnoha případech i pro jeho pečujícího.

Těch lidí se na mě několik měsíců obrací opravdu velké množství. Obraceli se už někdy v měsíci únoru a v březnu, a to s velkými obavami. Nyní se obracejí s tím, že ty obavy se potvrdily a oni se skutečně dostávají do naprosto neřešitelných finančních situací. Vláda, tak jak se dozvídáme z médií, doporučuje lidem šetřit, vzít si svetr navíc nebo omezit jízdy autem a podobně. Ale to je přesně to, co tato skupina lidí, o které hovořím, udělat nemůže. Z toho důvodu prosím tedy o zařazení tohoto bodu a prosím o zařazení za již načtené body.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, vše je poznamenáno. Děkuji. Nyní přistoupíme k příspěvku pana poslance Petra Sadovského a následovat bude pan poslanec Tomáš Helebrant. Prosím máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, co ekonom, to názor. A co názor, to nějaké řešení. A řešení víme, že potřebujeme okamžitě, a ne to, co vlastně současná vláda předvádí. Ale to určitě všichni víme. Něco letos, něco na jaře. Do té doby se může stát, že čtvrtina lidí bude pod dozorem exekutorů, práce nebude, protože tři čtvrtě procent podniků zkrachuje. Pokud by například blíže představený energetický úsporný tarif byl koncipován tak, aby od drahých energií ulevil pouze skutečně potřebným, tedy chudým a lidem z nižších středních vrstev, a ne plošně všem, bude sociálně a koneckonců i ekonomicky dávat daleko větší smysl než to, co vláda představila. Vláda neřeší snížení cen, ale chce to dohánět plošnou podporou. A to je přece proti logice. Pomoc, která byla zatím představena, upřímně nepomůže vůbec nikomu.

Dále je nutné okamžitě snížit DPH u základních potravin ze stávajících 15 minimálně na 10 %. Takové snížení by mohlo být trvalé, což zvyšuje pravděpodobnost, že by jeho prodejci nakonec kompletně promítli i toto snížení do konečných cen v obchodech. Snížení DPH na potraviny a související zlevnění potravin by pomohlo opět zejména sociálně zranitelným skupinám. Potraviny totiž v rozpočtech těchto domácností tvoří z hlediska podílu na celkových výdajích nejvýznamnější položku, a je tomu daleko horší než u domácností bohatších a lépe zajištěných. Současně by vláda trvalým snížením DPH na potraviny pomohla zemědělcům, potravinářům, neboť by zvýšila poptávku na jejich produkci, a tím zlepšila i odbyt. Přitom snížením DPH z 15 na 10 % by se sazba přiblížila běžné praxi v Evropské unii. Česko totiž

patří v rámci Evropské unie k zemím spíše s vyšší sazbou DPH na potraviny, což zčásti vysvětluje třeba to, proč v Německu, kde je na řadu potravin uplatňována sazba DPH jenom 7%, jsou potraviny v prostém přepočtu na koruny mnohdy levnější než v Česku. Případně vám to normální? Omlouvám se, mně moc ne.

Střední vrstvy a bohatí lidé, tedy zbývajících zhruba 75 % populace, mají zpravidla vytvořený finanční polštář, a to díky zrušení superhrubé mzdy. Zrušení superhrubé mzdy totiž nechalo více peněz hlavně zástupcům střední vrstvy a lidem bohatým, zatímco těm chudším to nepomohlo.

A jak to dělají u sousedů v Německu? Snížené DPH na plyn, plošná sociální podpora, cílená sociální podpora, snížené platby na OZE, měsíční jízdné v přepočtu za 220 korun, masivní podpora průmyslu, podpora technologických firem, příspěvek na PHM. No a u nás? Vysíláme signály. Na rozdíl od nás napříč EU činí opatření pro zmírnění dopadů. A výsledek u nás? Přes kupní sílu máme pátou nejvyšší cenu plynu pro spotřebitele v Evropské unii. A v elektřině? Tam už vedeme. Pamatujete si, když se dostavoval Temelín za peníze z našich daní, že se slibovalo, že budeme mít nejlevnější elektřinu? A tak je to asi se vším. Dnes už asi nikdo nepočítá s tím, že by vláda jela na plný plyn. Ale prosím, vládo, zařaďte aspoň jedničku a rozjeďte se.

Proto bych navrhoval zařazení nového bodu jako prvního bodu, který se bude jmenovat Konkrétní pomoc občanům a snížení DPH u základních potravin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Tomáš Helebrant, připraví se paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Helebrant: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovoluji mi navrhnout zařazení jednoho bodu na program dnešního jednání Poslanecké sněmovny. Je to bod, který byl v posledních dnech předmětem mnoha diskusí jak mezi občany po celé zemi a na sociálních sítích, tak samozřejmě i mezi poslanci jednotlivých stran, a byl k tomu i sepsán nespočet článků v médiích. Bod, který navrhuji na program jednání, se jmenuje Nedostatečná reakce vlády na prohlubování energetické krize a z toho vyplývající ohrožení domácností, průmyslu, zdravotnictví a chodu státu samotného.

Toto téma rezonuje společností silněji, než by si mohla řada z vás pomyslet. Obzvláště nyní, kdy ceny energií na burze překonávají ta nejhorší očekávání i do té doby zdrženlivých odborníků, a jsem přesvědčen, že i většina z vás. Byl jsem v posledních dnech osloven mnoha lidmi s dotazem na to, jak je možné, že vláda reaguje tak pomalu a nedostatečně. Proto bych chtěl využít této příležitosti a toto téma zde na půdě Sněmovny projednat. Stav, který je již v tuto chvíli zcela neudržitelný, má přímý vliv i na nosné téma dnešní schůze, kterým je zdravotnictví. Nejsou to jen domácnosti a průmyslové firmy, které se s tím obrovským nárůstem potýkají či se to na ně teprve valí s končící fixací. Jsou to přece i ordinace lékařů, polikliniky, ambulance, laboratoře a samotné nemocnice jako celek. My jako hnutí vám již od začátku krize navrhujeme razantní a účinná opatření, která ale celou dobu ignorujete, a snažíte se přicházet s návrhy energetických tarifů, které však ve skutečnosti moc nepomohou.

Bod, který navrhuji na program jednání, se tedy jmenuje Nedostatečná reakce vlády na prohlubování energetické krize a z toho vyplývající ohrožení domácností, průmyslu, zdravotnictví a chodu státu samotného. Tento bod navrhuji zařadit jako první bod na pořad schůze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Ožanová a připraví se pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážená paní předsedající, zbývající kolegyně a kolegové převážně z opozice, já mám takový zvláštní název, který se úplně vymyká dnešním tématům navrhovaným do pořadu jednání. Jmenuje se Nedostatky v řízení schůzí Poslanecké sněmovny. Já bych to uvedla tak, že jsem se v letošním roce po jednom incidentu, který následně popíši, zeptala předsedkyně Poslanecké sněmovny, jaká jsou pravidla pro vstup do tohoto jednacího sálu. Byla jsem odkázána na to, abych se zeptala organizačního odboru. Tak jsem se zeptala. Tak jsem se dozvěděla výčet, kdo může, nemůže, dovolím si to celé přečíst, abych na to lépe mohla navázat.

Výčet osob, které jsou oprávněny se účastnit schůze Sněmovny, případně které mají přístup do jednacího sálu, je uveden v § 52 odstavce 2, 3 a 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Podle nich se schůze Sněmovny kromě poslanců mohou účastnit: prezident republiky, členové vlády a jiné osoby, které se mohou schůze Sněmovny zúčastnit ze zákona, například v některých případech prezident Nejvyššího kontrolního úřadu nebo veřejný ochránce práv. Dále je to vedoucí Kanceláře Sněmovny a jím určení zaměstnanci kanceláře (evidenci karet povolujících vstup do jednacího sálu vede organizační odbor). Jedná se zejména o služby v předsáli (pracovnice sekretariátu, výborů Sněmovny a odboru Kanceláře Sněmovny), pracovníky organizačního odboru, legislativního odboru a odboru informatiky, kteří zajišťují jednání Sněmovny. Schůze Sněmovny se mohou účastnit také další osoby, pokud s tím Sněmovna vysloví souhlas. Těm může být i uděleno slovo. Osoby neuvedené výše mají do jednacího sálu přístup pouze na základě výslovného svolení předsedkyně Sněmovny, například ochranná služba Policie ČR doprovázející prezidenta republiky. – Takže vedoucí Kanceláře Poslanecké sněmovny Mgr. Martin Plíšek mi tedy odpověděl, tak jsem se dozvěděla, kdo smí tady do tohoto sálu.

Teď vám řeknu, proč jsem takovýto dotaz vůbec vznesla. 15. 6. bylo velmi zajímavé jednání Sněmovny. Měli jsme videohovor s prezidentem jiného státu, s prezidentem Ukrajiny. Vážené dámy a pánové, v rámci tohoto videohovoru jsem seděla na svém místě, všichni byli přítomni, byli to klasicky zaměstnanci, kteří tu mají být, a poskakovala tam dívčina v zelených šatičkách, která neustále točila a fotila. Já jsem si říkala, proč mě ruší, když poslouchám projev? A neustávalo to. Sice po nějaké době odešla, ale fakt to bylo velmi rušící, zvláště při projevu prezidenta jiného státu a samozřejmě našich ústavních činitelů včetně paní předsedkyně Sněmovny. Tak jsem se počala pít, kdo to byl. Prosim vás, občanku jsem nechtěla. Je možné, nevím, zda je to pravda, že to byla snad asistentka paní předsedkyně Pekarové. Nicméně v tu dobu, kdy k nám mluvil a kdy jsme měli videohovor s panem prezidentem Ukrajiny, řídila Sněmovnu paní předsedkyně Sněmovny. Já se ptám, proč nevykázala tuto osobu, která nás rušila, z jednání? Tady nesmí ani policisté, pokud není nějaký incident, pokud tu není bývalý kolega Volný a netrhá z pultíku mikrofony, ale najednou vám někdo narušuje jednání tím, že všichni jsou napjati a čekají, co se bude dít, čekali jsme všichni, bylo to přece jenom státnické, bylo to mezi dvěma státy, a vám tam někdo pobíhá a furt ruší. Je pravda, že nebyli rušení koaliční poslanci, byli jsme rušení pouze my. Nicméně pochybení, a to si myslím výrazné pochybení, paní předsedkyně Pekarové vidím v tom, že dotyčnou osobu nevykázala. Dneska ráno při jednání – samozřejmě bývá tady hluk ve Sněmovně – správně oslovila všechny koaliční, opoziční, abychom se ztišili, aby člověk mluvící na mikrofon byl slyšet. Proč tak neučinila v době, kdy jsme měli videohovor s prezidentem Ukrajiny, opravdu nevím.

Vážené dámy, vážení pánové, to je ten důvod, proč žádám o zařazení bodu, který se nazývá Nedostatky v řízení schůzí Poslanecké sněmovny. Já bych chtěla jenom doplnit, že tady máme všichni plná ústa podpory, ale nedokážeme zachovat důstojnost v tomto jednacím sále, a to si myslím, že je velmi špatné a zcela nevhodné.

Teď je možná trochu vtipný okamžik. Když jsem psala přihlášku, tak jsem napsala, že navrhuji pevné zařazení bodu na dnešní den v 11 hodin. To asi nestihneme. Takže vzhledem k tomu, že koalice prosadila, že je jednacím dnem i sobota, tak se domnívám, že je nasnadě

zařadit tento bod na 11 hodin zítřejšího dne, v sobotu, dopoledne prosím. Nemyslím večer. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, zaznamenávám si. Bod jste navrhla zařadit na zítra, tedy v sobotu, na 11. hodinu, napevno. Děkuji.

Nyní vystoupí pan poslanec Aleš Juchelka a připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc vám děkuji, paní předsedající. Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, každý z nás dostává pravděpodobně celou řadu mailů, které se týkají toho úsporného energetického tarifu. Každý z nás dostává celou řadu mailů od občanů, jakým způsobem má do budoucna řešit cenu energií. A já za všechny přečtu jeden, který mi dorazil do mé mailové schránky, možná taktéž vám.

Dobrý den, ráda bych se vás zeptala, zda se bude na nás vztahovat úsporný tarif. Jsme obyčejná pětičlenná domácnost z Prahy a v rámci ochrany životního prostředí využíváme k dopravě po městě vedle MHD už několik let jeden starší elektromobil. Máme proto tarif D27d, ovšem vedle elektřiny topíme, ohříváme vodu i vaříme na plynu. V některých vyjádřeních se tarif zmiňuje, v jiných zase ne. Tak moc prosím o upřesnění. Pokud bychom nezískali podporu od státu, mohli bychom mít existenční problémy, protože od loňského podzimu se zálohy na energie zvedly na trojnásobek a stále rostou. Proto doufám, že ta možnost pro nás bude existovat. A pokud ne, věřím, že se postaráte o to, abyste s tím něco udělali. Nemůžeme být přece trestáni za to, že nám záleží na životním prostředí. Jsme běžní občané, celý život poctivě pracujeme, platíme daně a dbáme na dobrou výchovu, slušnost a kvalitní vzdělání našich dětí coby budoucí generaci. Měnit tarif na jiný je pro nás rovněž nerentabilní, jelikož bychom zase měli o dost vyšší náklady na elektřinu díky nabíjení auta. A na výměnu auta za jiné, jezdící na benzin či naftu, nemáme peníze. Velice děkuji za odpověď a mám víru v to, že za nás budete bojovat. Předem moc děkujeme.

Tady na tomto mailu je úplně jasné, když se podíváme právě na komunikaci této vlády. Mám jich celou řadu. Jsou důkazem nejen pro občany zmatené pomocí této vlády, ale hlavně tristní komunikace, kde se občané dovídají matoucí informace, které jdou mnohdy proti sobě. Z celé řady těchto výroků jsem tedy vybral tři, a to jsem nezahrnul různá protichůdná ani skandální vyjádření v kauze Mlejnek, Dozimetr a tak dále, které se týkají Starostů a nezávislých a jejich aféry.

Vláda říká, že bude komunikovat jasně a cíleně, že bude říkat občanům pouze to, na čem se jasně domluví, aby nemusela svou komunikaci měnit. Takže si začněme například tím prvním příkladem – pětitisícový jednorázový příspěvek na dítě. Ve středu po zasedání vlády vystoupí vláda na tiskové konferenci, pan ministr Jurečka tam řekne, že dá pětitisícový jednorázový příspěvek všem občanům, kteří mají milion hrubého, všichni se zeptají ještě: opravdu hrubého, není to třeba čistého? Ne, my jsme se dohodli, že to je hrubého, byl to perfektní momentální nápad na dnešním jednání vlády proto, aby uběhl čtvrtek, pátek, sobota a potom v sobotu pan ministra Stanjura, ministr financí, dementoval tady slova pana ministra Jurečky, který se poté za ně omluvil, protože si všichni během těch dvou dnů spočítali, že by to byl balík. Takže zúžili samozřejmě ten pětitisícový příspěvek na milion čistého.

Příspěvek na bydlení. Takže tady máme poslední samozřejmě kauzu. Pan premiér Fiala vystoupí na tiskové konferenci, kde řekne, že bude platit všem nad 30 %, respektive v Praze 35 % nákladů na bydlení, na sociálních sítích se strhne lavina všech těch, kteří si chtějí kupovat domy na Hanspaulce, na Vinohradech, u nás třeba v centru Ostravy, nebo vidím kolegu tady ve Frenštátě pod Radhoštěm, a že jim budou platit navíc samozřejmě, když si ho třeba pronajmou nebo koupí, všechny tyto náklady. Ale samozřejmě že zmatená komunikace zapoměla dodat, a pan premiér Fiala byl buď špatně informován svým tiskovým odborem, nebo jednoduše prostě

to neví, a nemůže vědět všechno, to je jasné, že jsou tam normativní náklady, které samozřejmě v rámci příspěvku na bydlení stropují ty ceny.

Za třetí energetický balíček. To je fantastická komunikace tady této vlády. Energetický balíček řešíme od března. Máme duben, květen, červen, přichází červenec, všichni jsou nachystáni na energetický balíček. Ale ovšem nikdo o něm nic neví, protože přichází na stůl, na stůl hospodářského výboru. Ten zasedá v 9 hodin, bere si hodinovou přestávku, aby se s ním mohl seznámit, aby poté v 11 hodin zasedla Poslanecká sněmovna a začala ho schvalovat v prvním čtení, a mezi těmito dvěma hodinami tam naskočilo pět pozměňovacích návrhů. Vždyť to je přece ostuda této vlády! Vždyť já jsem slyšel tento týden, kdy říkal pan ministr Síkela, že to připravovalo padesát až sedmdesát odborníků, celé ty tři měsíce makalo na tom energetickém balíčku, byli tam všichni včetně distributorů, takže potom nám to představili tak, že nám to jednoduše dali tady s těmito skvělými odborníky na stůl, a bylo to samozřejmě a je pořád myslím si velikou ostudou. Protože doteď nevíme, a ta paní tady v tomto mailu to píše úplně jasně, kolik vlastně ten energetický balíček do kapes občanů přinese. Jsou to 2 000 do konce roku, potom aby to bylo 5 000 do konce roku, celkově to má být 16 000, někdy se dočteme 30, teď už to je sedmnáct a půl. Ale pořád de facto nevíme, jakým způsobem to bude.

A to ještě nemluvím samozřejmě o teple. Další fantastická komunikace Ministerstva průmyslu a obchodu je z hlediska jejich vyhlášek a samozřejmě té skandální kontroly, kdy nám řekli na svém oficiálním twitteru, že budou chodit skoro do domácností a že to všechno nechávají na vlastních jednotek bytů, samozřejmě na jejich nějakém předsedovi nebo zvoleném zástupci jednotek vlastníků soukromých bytů. Budiž, toto nechme stranou, to už samozřejmě zase vláda dementovala jinými věcmi ve své skvělé a fantastické komunikaci proto, aby nám ukázala vyhlášku doporučených teplot, samozřejmě protože musíme šetřit v různých například zdravotnických zařízeních nebo zařízeních sociální služby.

Takže například zdravotnická střediska. Máme tady pana ministra Válka, takže ordinace 20 stupňů, čekárny, chodby, WC 18 stupňů. V nemocnicích pokoje pro nemocné 20 stupňů, vyšetřovny, přípravný 20 stupňů, koupelny dle mého názoru skandálních – skandálních – 20 stupňů, poněvadž samozřejmě, jak všichni vědí, tak nelze například v 37stupňové vodě na koupacím lůžku koupat dejme tomu seniora nebo někoho nemocného, kde ho deset minut koupeme proto, aby potom měl ve 20stupňové koupelně například začátek – já nevím čeho. Zápalu plic, chřipky nějakého jiného onemocnění? To přece není možné. A všichni zdravotníci vám řeknou, že pravděpodobně tato vyhláška MPO, že tam někdo spadl na hlavu, protože je to absolutně nerealistické a není možné, aby měla koupelna v nemocničním zařízení a v domově seniorů 20 stupňů.

Co mě jediné mrzí, a to samozřejmě padá i na hlavu pana ministra Válka a pana ministra Jurečky, že se doteď neozvali, nezvedli a neřekli: vážený pane ministře Síkelo, ono to je opravdu hloupost, my nemůžeme mít v nemocnicích v koupelnách 20 stupňů Celsia, to prostě není možné, abychom tam na koupacích lůžkách koupali nemocné lidi a staré lidi a takhle jim nějakým způsobem třeba predikovali nějakou nemoc. Bohužel, neozval jste se, pane ministře Válku. Ozval? (Obrací do vládních lavic na ministra Válka.) Neozval. (Ministr Válek mimo mikrofon: Já nemůžu komentovat.) Tak, děkuji moc. Operační sály 20 stupňů, předsíně, chodby, WC, schodiště 18 stupňů. To znamená, že toho seniora z 20stupňové koupelny převezeme 18stupňovou chodbou do jeho nemocničního pokoje, který má také 20 stupňů. Myslím si, že opravdu MPO se zbláznilo, a když to nikdo nedementuje, tak všechna ta ministerstva, která k tomu přísluší, taktéž.

Domovy důchodců a sociální zařízení jsou na tom úplně stejně: koupelny 20 stupňů, WC 18, vedlejší místnosti, například předsíně a chodby, 15 stupňů, vytápěná schodiště se to jmenuje, tak ta budou na stupních 10. Nebudu pokračovat tady v tomto samozřejmě dále, protože se domnívám a já jsem moc rád, že i z vládní koalice se ozval pan poslanec Navrátil, náměstek našeho hejtmana Moravskoslezského kraje Ivo Vondráka, který říkal, že v žádném případě v Moravskoslezském kraji tato zařízení, a máme jich tam 220 příspěvkových, která pod

Moravskoslezský kraj patří, toto dodržovat nebudou. Protože je to jednoduše nesmysl, a není to nesmysl jenom faktický. (Ministr Válek ve vládní lavici si klepe na čelo.) Přesně tak, pane Válku, je to nesmysl. Je to hlavně nesmysl komunikace tady této vlády a já jsem rád, že pan ministr Válek klepe na hlavu, což je pravděpodobně signál panu ministru Síkelovi, že to vlastně není možné, aby to myslel vážně.

Proč tedy komunikace této vlády nefunguje? Protože nemá žádné recepty, nemá žádné vize, jednoduše neví, co má dělat. To všechno vidíme z toho mailu té občanky, která nám ho poslala. Proto jsem rád, že tato vláda vzala například v potaz návrh hnutí ANO, který leží ve Sněmovně již několik měsíců a řeší například odpuštění poplatku za obnovitelné zdroje energie. To je náš návrh, tak to je skvělé, že o tom vláda uvažuje.

Piráti navrhovali navýšení rodičovské. Doted' nic neudělali, fakticky to nemáme v systému, ale máme to díky hnutí ANO, to už dalo navýšení a úpravu rodičovské. Máme tam také návrh na opakování pětitisícového jednorázového příspěvku, to už také nedementoval pan ministr Jurečka, když říkal, že je možné, že tento příspěvek zopakujeme.

A samozřejmě mluvím i za všechny zdravotně postižené, na které tato vláda s úspěchem zapomněla. Je to příspěvek na mobilitu a jeho navýšení, které v tuto chvíli tato vláda vůbec nemá jako zákon nejen v eKLEPu, to znamená v systému zákonů. Nemá ho samozřejmě ani na vládě. Má ho možná někde napsaný, ale hnutí ANO už ho napsaný má, má ho napsaný v systému. Tato vláda na něj dala negativní stanovisko, aby se nezvýšil příspěvek na mobilitu z 550 korun například na naše navrhované 2 000, ale může to být 1 500, 1 000, to je jedno, pojďme se domluvit. Můžeme tam dát nějaký pozměňovací návrh, ale určitě těch 550 korun je opravdu velmi ostudných.

No a takhle bych mohl pokračovat dál a dál, kdy máme jeden konkrétní návrh za druhým. Postupně se k tomu tato vláda přiklání, ale bohužel vidíme, že to je pozdě. A hlavně vidíme, že to je prostě málo a že to je nedostačující. A znovu se vracím k tomu mailu té občanky, kde i sama ona má tuto vládu za chaotickou a zmatenou nejen v její komunikaci, ale i v tom, co prostě dělá. Protože ta vláda neví, co dělá pravá ruka, co dělá levá.

Snad přijde třeba na řadu i náš návrh na zastropování cen energií. Experti už to samozřejmě doporučují. Vidíme to všude jinde v Evropě. Naše firmy nebudou do budoucna konkurenceschopné. Prostě musíme udělat nějaké plošné jednoduché opatření místo toho, abychom lidi sáčkovali a naháněli na Úřad práce na sociální dávky a do systému sociálních dávek.

Takže já moc prosím paní předsedající, aby si zapsala můj bod. Chtěl bych, aby to bylo jako druhý bod po všech přijatých bodech na program Sněmovny, a to s názvem Vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu a sociální a energetická nepomoc této vlády. Děkuji moc.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Jenom se ujistím. Bod je tedy Vyhlášky MPO a sociální a energetická nepomoc této vlády. A chcete to zařadit jako druhý bod po všech schválených bodech. Dobře, děkuji.

A nyní vystoupí pan poslanec Rais a připraví se pan poslanec Síla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně. Vážení páni ministři, vážená paní ministryně, kolegové a kolegyně, já bych byl rád, kdybychom se bavili v programu schůze o nárůstu nákladů na energie a jejich vlivu na provoz vysokých škol a pak eventuálně to trochu ještě zobecnili. Čili navrhuji v podstatě v tomto smyslu zařadit nový bod.

Dovolte mi, abych se vyjádřil k neustále rostoucím nákladům na energie, které ovlivňují chod českých univerzit, ovšem taky i dalších institucí nevýrobního sektoru, jako jsou třeba zmiňované nemocnice. Několikanásobné zdražení elektrické energie, plynu, tepla, dalších

zdrojů včetně zrušení slev na studentské jízdné velmi negativně ovlivňuje provoz a běžný chod univerzit. Současný odhad zvýšení univerzitních provozních nákladů jen v oblasti energií se pohybuje okolo čísla 4, to znamená, jestliže dnešní náklady se pohybují v rozsahu asi 1,5 miliardy korun ročně, pak musíme počítat s navýšením 8 miliard korun. A tyto provozní náklady jsou a budou tak velké, že toto už, lidově řečeno, univerzity neutáhnou a že to vyžaduje pomoc státu.

Část nákladů chtějí vysoké školy sice krýt z rezervních fondů, ale ty jsou limitované. Při použití rezerv na krytí základního provozu univerzity by tyto fondy byly vyčerpány asi do přelomu tohoto roku, a pak se uvažuje o teoretické možnosti, že by se zavedla on-line výuka s tím, že praktická část výuky by byla prováděna na konci letního semestru. To zase přinese s sebou samozřejmě úplně evidentní problémy. V zimě bude vyučována on-line teorie a v létě proběhne praxe, kdy část teoretických znalostí bude muset být znovu zopakována, protože je pravděpodobné, že bude zapomenuta, a pak teprve může být ta praxe. Ale to už je nad rámec tohoto obecného příspěvku.

Je to už určité smíření se situací, kdy problém nebude řešit stát, ale univerzity. A to považuji za špatné řešení. Nejde jenom o univerzity. Jde o celý segment nevýrobní sféry, jak jsem se zmiňoval, to znamená střední školy, základní školy, nemocnice, státní úřady a podobně. Myslím, že bychom měli detailně řešit problém v podstatě, který bych nazval: Jak vláda zajistí nevýrobním organizacím a zejména univerzitám krytí zvýšených nákladů na energie a provoz těchto institucí? Tak bych nazval ten bod.

Další problém, který je součástí tady toho navyšování v podstatě nákladů, jsou platy, které, je to takový tradiční problém, o kterém hovořím a kde se v podstatě vláda, přestože inzeruje, že vysoká škola a vysokoškolské vzdělání a učitelé mají prioritu, tak ta realita je trochu opačná. Tak jaká je ta realita? Dnešní situace je taková, že učitel, odborný asistent nebo asistent na vysoké škole má v průměru nižší plat, než je průměrný plat učitele na střední škole. To je prostě reál. A domnívám se, že bychom se měli zabývat i touto oblastí, a to platů učitelů a také neučitelů zejména na univerzitách. A v tomto kontextu bych považoval za vhodné, abychom se věnovali problematice plnění programového prohlášení vlády v oblasti navýšení mzdových prostředků pedagogických pracovníků.

Tato problematika vyžaduje samostatné a odborné hlubší projednání, a proto bych bod, o kterém jsem se zmiňoval, který bych nazval Jak vláda zajistí nevýrobním organizacím a zejména univerzitám krytí zvýšených nákladů na energie a provoz těchto institucí?, tak tento bod bych chtěl zařadit na program schůze jako poslední bod z doposud projednávaných bodů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Jestli vás můžu jenom poprosit, že bych si doplnila, jestli můžete poté za mnou. Děkuji.

A nyní vystoupí pan poslanec Jan Síla a připraví se pan poslanec Petr Vrána. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jako další evergreen navrhnout opakovaně ústavní zákon o celostátním referendu. Tento zákon v současné době nabývá na aktuálnosti, protože stav ekonomiky tohoto státu a stále rostoucí inflace nás nutí udělat zásadní opatření taková, aby konečně lidé věděli, že vláda vládne.

Liberalní demokracie nás dostala do fáze, kdy vládnoucí kartel pěti stran, některých samostatně nevolitelných, nevládne ve prospěch obyvatel tohoto státu. Účinně neřeší současnou inflaci provázenou drahotou všech základních životních potřeb. Vzhledem k současným počtům ve Sněmovně – stoosmička – není šance vládu odvolat. Proto jediným způsobem, jak se této vlády zbavit, je odvolat ji pomocí referenda. Vláda také zásadním způsobem obrací kolo

zdravotnictví v neprospěch pacientů a zdravotníků. Státní rozpočet na rok 2022 si chtějí vylepšit odebráním 14 miliard korun za státní pojištění.

Vláda lidu, jak je mylně nazývaná demokracie, je ve starořečtině ve skutečnosti dimarchos (?). Demokratia je ve starořečtině síla nebo moc lidu. Jak se dnes a denně přesvědčujeme, není vůbec důležité, kdo ve společnosti formálně vládne, ale kdo má skutečnou moc. Bohaté elity, které mají skutečnou moc, mají současně zajištěný vyšší stupeň politických práv a svobod. Demokracii si pojmenují svým vlastním přívlastkem, který se jim zrovna hodí. Ať je to sociální demokracie, lidová demokracie, což je pleonasmus, liberální demokracie, křesťanská demokracie, což je zase protimluv.

Chtěl bych se více zastavit nyní u vládnoucí liberální demokracie. Po revolucích v Americe a Velké francouzské vznikají v průběhu 19. století novodobé liberální demokracie, které jsou charakterizované novými znaky: osvobození lidí z poddanství feudální aristokracie, zásady všeobecného volebního práva, definice dnešní formy zastupitelské demokracie. A to je to důležité. Liberální demokracie se holedbá zásadami politického pluralismu: rovnost před zákonem, petiční právo, právo na spravedlivý proces, další občanská lidská práva a svobody a takzvanou občanskou společnost. Ve skutečnosti vychází z klasického liberalismu s třemi základními právy: na život, na svobodu, ale hlavně na ochranu soukromého majetku. Tato práva jsou údajně dána Bohem. Vylučuje pozitivní práva jako nejrůznější nároky, například na vzdělání, zdravotní péči, sociální zabezpečení a tak dále.

Vážené kolegyně a kolegové, mnohdy je za příklad skutečné demokracie uváděno antické Řecko. Athény v dobách Perikla měly asi 315 000 obyvatel, vlády se účastnilo pouze 60 000 mužů určitého věku, kteří měli rovná práva a nesměli pracovat. Mezi podmínky pro fungování této demokracie patřil i čas k zabývání se věcmi veřejnými. Čas zajišťovala existence otroků v takzvané demokracii. Za druhé je to odlišné chápání svobody. Svobodu chápali jako svobodu kolektivní na rozdíl od současného prosazování individuální svobody. Z rozhodování byli vyloučeni bydlící za hranicí města, cizinci, trestanci, dlužníci, prostě všichni, kteří škodí městskému právu. A za třetí, jako třetí podmínka byla vysoká vzdělanost občanů, zvláště v oboru správy věcí veřejných, rétoriky a museli požívat osobní integrity. Politické pravomoci byly v 5. století před naším letopočtem v Athénách postupně rozděleny mezi radu pěti set, lidový sněm, poradní soudy a hlavně ostrakismus. Ostrakismus sloužil k ochraně demokracie, ve kterém občané rozhodovali, zda nějaký demagog neohrožuje demokracii. Ostrakismus fungoval tak, že na lidovém sněmu každý při příchodu na sněm dostal střepek hliněné nádoby, takzvaný ostrakon, na který napsal jméno politika, který by měl být odstraněn. Ten, co dostal nejvíce ostrakonů, byl na deset let vyobcován z města.

Ale vraťme se do současnosti. Současná definice demokracie je forma vlády, ve které se podřizuje menšina většině a je uznávána svoboda a rovnoprávnost občanů. A teď si proberme skutečný stav demokracie dneška u nás, které mají plná ústa politici nejen u nás, ale i v celé euroatlantické civilizaci. Pokud by skutečně v takzvaných demokratických státech tato definice platila, co by zabránilo většině obyvatel, aby neodhlasovali vyšší daně bohatým a tyto prostředky neinvestovali na zdravotnictví, školství, bezpečnost a tak dále? Skutečná demokracie vyžaduje svobodu. Proto to funguje tak, že bohatý si může najmout prostředky na kampaň a pomocí demagogie se dostat k moci, tudíž zde dochází k velkému zvýhodňování majetnějších politiků, což zapříčiňuje silně oligarchickou vládu navzájem spřízněných podnikatelů. Vlastnictví masmédií je v rukou oligarchů. Česká takzvaná veřejnoprávní média, hlavně ČT, jsou řízena z Bruselu. Tak kde jsou základní podmínky demokracie u nás?

V moderní době bývá demokracie definována dvěma základními teoriemi. Je to teorie klasická liberální Milla a konkurenční teorie demokracie Schumpetera. První vychází z premisy delegace a převádění úkolů voliči na volené zastupitele a druhá více odráží skutečnou dnešní praxi. Politik si vybírá politické strany a po volbách na ně nemá již vliv. Zatímco první teorie spíše odráží koncepci skutečných demokratických hodnot, kdy má většina obyvatel možnost ovlivňovat dějství v obci, druhá přesněji popisuje skutečnou nynější praxi u nás. Čili nejedná

se o demokratické státy, ale o státy s takzvanou zastupitelskou demokracií, kde slovo demokracie je v názvu jen k matení méně vědoucích občanů.

Zde je na místě zdůraznit neoddiskutovatelnou pravdu. Ve světě zásadní ekonomické nerovnováhy a koncentrace moci v rukou několika málo osob není a nemůže být pro skutečnou demokracii místo, protože skutečnou moc má v každé i takzvané demokratické společnosti vždy bohatá menšina. Proto se SPD zasazuje o prosazení prvků přímé demokracie, která umožní kupírovat většinu nedostatků nepřímé zastupitelské demokracie, jejíž současná forma nemá se skutečnou demokracií nic společného. Jde pouze o pseudodemokracii, kterou pokrytecky používají elity jako fíkový list k zakrytí skutečného stavu řízení společnosti výhradně ve prospěch elit.

Pro oživení si zopakujme hlavní prvky přímé demokracie. Jsou to pozitivní nástroje: občanský podnět, lidová iniciativa, plebiscit a referendum. Negativní nástroj je odvolatelnost poslance, takzvaný imperativní mandát. Přitom bychom si mohli vzpomenout na ostrakismus z antického Řecka, který se téměř už dneska nepoužívá, ale právo na odvolání politika vedlo třeba ve Švýcarsku k rozvoji demokracie tak, že toto právo dnes již není nutné používat, protože nad každým nepoctivým politikem visí Damoklův meč. Tímto oslím můstkem se dostáváme oklikou k referendu.

Obecné referendum je v ústavě. Je to návrh zákona, který je předložen k posouzení občanům. Může být závazné, nezávazné, povinné, nepovinné, fakultativní, ratifikační a tak dál.

Výhody a nevýhody referenda. Při dostatečně velkém a správně vybraném vzorku bývají takzvaně průměrní lidé úspěšnější v odhadech než malá skupinka expertů. Týká se to právě především těch nejsložitějších rozhodovacích kauz. Za druhé, lidé se rozhodují nejen na základě informací, ale i svých životních zkušeností. Za třetí, na druhé straně výhodou rozhodování expertů může být možnost dobře prostudovat danou problematiku. Zásadní nevýhodou však je možnost korupce těchto expertů. Jednotliví experti mohou mít na řešení stejného problému diametrálně odlišný názor. To je další negativum. Lobbisté bývají obvykle dobře financováni a každý expert má svou cenu. Pokud není řádné vysvětlení problému v masmédiích, jsou lidé zmanipulováni a volí obvykle proti svému zájmu, tak jak to vidíme pravidelně ve volbách. V politice jde vždy o něčí zájmy a veřejný zájem je až na posledním místě.

Otázky referenda musí být dobře formulovány, nejnázve se záměr referenda zlikviduje právě danou otázkou. Zákon o obecném referendu v České republice neexistuje, přestože je v ústavě už od roku 1993, ale politickým reprezentacím se od devadesátých let nepodařilo shodnout na jeho parametrech. Celostátní referendum se v Česku konalo pouze ohledně vstupu do Evropské unie a pro jeho konání byl vydán zvláštní ad hoc ústavní zákon. V České republice existuje pouze zákon o místním referendu. Referendem, přímou volbou a odvoláním politiků lze řešit hlavní deficity nepřímé demokracie. Proto SPD prosazuje opět novelu Ústavy České republiky s cílem posílení prvků přímé demokracie v našem politickém systému. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Čili zákon o celostátním referendu je návrh nového bodu s nějakým zařazením?

Poslanec Jan Síla: Čtyři. Bod čtyři.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji a nyní vystoupí pan poslanec Vrána, připraví se pan poslanec Berkovec a poté paní poslankyně Štefanová a pak byste, pane poslanče, přišel na řadu vy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Vrána: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych navrhl další bod k projednání, a ten bod se jmenuje Problémy obcí v souvislosti se zrušením bezdoplatkových zón. Bod, který chci zařadit, je nejen aktuální, ale reflektuje zhoršující se sociální klima v některých našich obcích.

Jak jistě víte, plénum Ústavního soudu vyhovělo návrhu skupiny senátorů a zrušilo § 33 odst. 9 a § 33d zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Od roku 2017 až do zrušení těchto ustanovení mohla obec, na jejímž území se nacházela místa, ve kterých se ve zvýšené míře vyskytovaly nežádoucí jevy, tak ta obec mohla požádat obecní úřad o vydání opatření obecné povahy, jímž se vyhlásila oblast se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů, takzvaná bezdoplatková zóna. Případní noví obyvatelé těchto bezdoplatkových zón, kteří by jinak měli nárok na doplatek na bydlení, tuto dávku pomoci v hmotné nouzi nedostali. Ústavní soud však shledal tuto právní úpravu jako diskriminační, odebírající právo na zajištění minimálního standardu základních životních podmínek, a útočící tak na lidskou důstojnost. Dle Ústavního soudu nedovoluje tato úprava individualizované rozlišení mezi skutečnými původci sociálně nežádoucích jevů a ostatní populací, která je v postavení obětí těchto jevů. Dle Ústavního soudu jsou napadená ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi neústavním zásahem do práva na zajištění základních životních podmínek v oblasti bydlení. Jde pouze o nesystémovou reakci bez trvalejších účinků na dlouhodobě neuspokojivě řešený problém sociálního vyloučení, konstatuje Ústavní soud.

A proč toto téma nyní otvíráme? Poměrně často zde diskutujeme o problémech hlavního města, ale já bych rád také upozornil na velký problém menších měst, jako je například Přerov, a vím, že se to nedotýká jen Přerova, ale spousta dalších měst v naší zemi. Zrušení bezdoplatkových zón pravděpodobně opět citelně zasáhne do života řádných občanů města. Přerov byl jedno z prvních měst, které začalo v roce 2017 tento nástroj pro boj s byznysem s chudobou využívat. V roce 2017 tam bylo 18 ubytoven a v nich bezmála 800 ubytovaných. Postupným vyhlášením bezdoplatkových zón se počet ubytoven snížil na 8 a v nich 274 osob, takže přínos této právní úpravy byl nesporný. Já mám značné obavy, abychom se nedostali zpět před rok 2017, kdy ve městě kvetl byznys s chudobou, narůstal ve městě nepořádek, zvyšovala se kriminalita a s tímto pak stížnosti občanů. Někteří občané již nyní prodávají své byty a stěhují se do okolních obcí, jelikož se opět bojí zhoršení situace.

Vážené dámy a pánové, bohužel již radnice tento nástroj nemají, a já bych chtěl tedy vyzvat k nalezení řešení. Jsem přesvědčen, že tento problém trápí občany i představitele mnoha měst. Je naší povinností nalézt řešení, jak řádné občany města ochránit před nežádoucími jevy, jako je nárůst nepřizpůsobivých obyvatel ve městech, zejména pak v centru měst. Navrhuji Poslanecké sněmovně, abychom se tímto problémem řádně zabývali v onom navrženém bodě jednání, a dovoluji si tedy navrhnout zařadit tento bod jako poslední z již aktuálně zařazených bodů.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Stanislav Berkovec a připraví se paní poslankyně Štefanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy poslankyně, vážení paní poslanci, přeju vám příjemný podvečer. Děkuji předem za vaši vzácnou pozornost. Dovolte, abych zdůvodnil zařazení nového bodu na pořad schůze pléna Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky s názvem Vliv úsporných energetických opatření na nejvíce ohrožené skupiny obyvatelstva. Na to téma už tady padlo několik návrhů, takže já si myslím, že to bude dobře navazovat. Například na bod, který navrhoval náš vzácný kolega, vážený kolega Aleš Juchelka, a další. Za tyto skupiny považuji zejména pacienty v nemocnicích, seniory, klienty sociálních zařízení, školy a školky a také skupinu tělesně postižených.

Teď dovolte, abych se přesunul o nějakých 16 dní zpět do 10. srpna letošního roku k části prohlášení, které vydal odbor komunikace Ministerstva průmyslu a obchodu. Ministerstvo průmyslu a obchodu navrhuje novou vyhlášku stanovující zvláštní pravidla pro vytápění a dodávky teplé vody. Nová pravidla by vstoupila v platnost v případě vyhlášení předcházení stavu nouze nebo stavu nouze v teplárenství. A teď dovolte, abych citoval část reakce pana ministra průmyslu a obchodu. Jde o další opatření, která nazývám airbagy. Máte je v autě. Doufáte, že je nikdy nebudete muset použít, ale když je potřebujete, tak jste rádi, že jste si je pořídili, řekl pan ministr průmyslu a obchodu. Já teď budu abstrahovat od toho, že podle mě to pomyslné auto už nabouralo, ty airbagy tam nebyly, a nebudu ani polemizovat o tom, kdo řídil, jestli řídil dobře, jestli sledoval dopravní značení a stav situace na silnici. Co se stane, pokud tato vyhláška začne platit? Podle mě to bude mít tristní dopad pro všechny, a ještě více pro ty zmíněné ohrožené cílové skupiny našich spoluobčanů a chod určitých typů zařízení – nemocnic, škol, domovů důchodců.

Dovolte, abych se podrobně ještě věnoval těm teplotám podle norem. Vnitřní výpočtové teploty jsou v současné době definovány podle státní normy ČSN EN 12831 a doporučené relativní vlhkosti vzduchu dle ČSN 060210. Jen několik příkladů těch norem, které jsou definovány v této státní normě, a těch navrhovaných teplot, mluvil o tom už pan poslanec Aleš Juchelka.

Takže pokoje pro nemocné 20 stupňů navrhovaných z 22 stupňů. Vyšetřovny, přípravný z 24 stupňů Celsia na 20, koupelny ze 24 na 20 stupňů a operační sály, a to já považuji opravdu za velmi nebezpečný návrh, z 25 stupňů na 20. Školy a školky, učebny, jídelny z 20 na 19, šatny, převlékárny z 20 na 18 stupňů Celsia. Mateřské školy, učebny, herny a lehárny z 22 na 19 stupňů, umývárny pro děti a WC ze 24 také na 19 stupňů. Jesle v případě učeben, heren a leháren z 22 na 20 stupňů, šatny z 20 na 18 a umývárny pro děti a WC z 24 stupňů Celsia na 20. A domovy důchodců, koupelny 24 stupňů, tedy ta původní norma, navrhovaných 20 stupňů a WC z 20 na 18.

Zajímavé je, že jsem třeba nikde nenašel oblast vězeňství a Vězeňské správy ČR. Takže je to možná řešení pro některé důchodce. Ale ne, vážně, je to příliš vážná věc, na kterou nechci vtípkovat. A nejde pochopitelně jenom o vytápění, ale také o klimatizaci v létě, což třeba v případě operačních sálů je základní podmínka toho provozu. My jsme to nedávno, před nějakým časem, řešili také v zubní ordinaci tady v Poslanecké sněmovně, kde nebyla klimatizace, v létě se tam některé úkony nedaly provádět. A ve hře je ještě teplá voda a v této souvislosti bych ještě připomněl jedno z dalších rizik týkajících se bakterie legionella z rodu patogenních bakterií. Já nejsem odborník, takže se nechci pouštět na tenký led, je to nejčastěji Legionella pneumophila. A jako prevence se doporučuje, mimo jiné, kromě čištění potrubí, otáčení stojící vody, dezinfekce také ohřev na nejméně 60 stupňů Celsia. Takže zase jsme u cen energií. A ještě jeden příklad z 23. března letošního roku, kdy Hygienická stanice hlavního města Prahy prováděla kontrolu ve výměňkové stanici na Praze 9 a na základě vzorku teplé vody zjistila, že tento vzorek nevyhověl hygienickému limitu.

Já jsem ještě mluvil o tělesně postižených, i když jsem novinář celý svůj aktivní život, tak je to pro mě, celý můj aktivní život, téma, ať už jsem byl tedy ten novinář, nebo zastupitel, nebo jako člen Rotary klubu Praha, a byly to nejrůznější akce, kdy jsme se snažili pomáhat, které je také zviditelnily. Náš kamarád Jirka Jiroudek vždycky říkal, že nejsou to nějaké bezhlavé saně, které je potřeba někam zavřít, ale že je potřeba komunikovat s lidmi, ukázat, že něco dokážou. Takže vjel třeba na Sněžku na invalidním vozíku, nebo jsme ho doprovázeli při akci, kdy objel Bodamské jezero. Nebo další můj kamarád Honza Kašpar, kterému jsem pomáhal organizovat handicap. Pomáhal jsem také s vývojem vozíku pro tělesně postižené v Loštických strojárnách, i s legislativou, to se povedlo dotáhnout. Já jsem to v té době konzultoval i s váženou paní senátorkou Filipiovou. Bohužel, to vozítko se přestalo vyrábět, protože bylo příliš drahé. A v současné době pomáhám s vývojem elektrického vozítka jedné české firmě pro tělesně postižené a ten důvod vlastně také souvisí s cenami energií. Jednak je

to elektrické vozítko, takže ten pohon a provoz bude levnější, i ta pořizovací cena bude levnější. Protože, mluvil o tom tady pan poslanec Aleš Juchelka, vlastně ten příspěvek na mobilitu pro tyto tělesně postižené je kdesi v nedohlednu.

Přestože odbor komunikace Ministerstva průmyslu a obchodu mluvil o tom, že při tvorbě této vyhlášky to konzultoval s odborníky, že respektuje normy Světové zdravotnické organizace, tak já jsem přesvědčen, že by měl být tento bod a tato norma, tato připravovaná vyhláška seriózně podrobena demokratické a kvalifikované diskusi na plénu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, a to co nejdříve. Proto navrhuji zařazení tohoto bodu za bod, který navrhoval pan poslanec Aleš Juchelka. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. A nyní vystoupí paní poslankyně Iveta Štefanová, připraví se pan poslanec Jan Síla, poté Milan Brázdil.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych zde také představila svůj návrh na zařazení nového bodu do programu této schůze. Inflace a zdražování má nevyhnutelný dopad i na chod našeho zdravotnictví. Tady v Poslanecké sněmovně bychom se měli bavit o tom, jak řešit problémy zdravotnických zařízení, která se díky rostoucím cenám dostávají do velkých problémů, spíše než o snižování plateb za státní pojištění a odebírání peněz resortu, který se do finančních potíží dostává čím dál tím víc. Proto bych chtěla navrhnout nový bod jednání, a to bod s názvem Dopad inflace a zdražování na provoz zdravotnických zařízení.

Díky rostoucím cenám pohonných hmot, energií a samozřejmě i s inflací rostou náklady na zajištění provozu nemocnic a dalších zdravotnických zařízení. Rostou ceny zdravotnického materiálu. Rostou ceny léků. Ty ale podléhají omezené době spotřeby a není možné je nakupovat takzvaně do zásoby. Nemocnice nemají ani možnost se dopředu zásobovat elektřinou nebo plynem. Situace se zhoršuje takřka každým dnem. Už dnes mají nemocnice díky inflaci a zdražování na zajištění provozu více než dvojnásobně vyšší náklady než v minulém roce. Úhrady za poskytovanou péči tyto náklady pokrýt už nestačí. Některé nemocnice jsou už teď v minusu. Toto téma je závažné a nanejvýš aktuální právě v době, kdy se připravuje nová úhradová vyhláška, a tam se rostoucí náklady zdravotnických zařízení musí notně odrazit.

Úhradová vyhláška na rok 2022 počítala jen s devítiprocentním nárůstem, takže mnoho zdravotnických zařízení je už dnes ve značném deficitu. Nárůst nákladů na elektrickou energii v nemocnicích je až stoprocentní. Celkové náklady na provoz zdravotnických zařízení je vyšší než 200 % nákladů z minulého roku. Nemocnice jsou nuceny omezovat investice, odkládat nákupy nového vybavení a další, další výdaje, které jenom odložit lze. Toto se ale neblaze podepisuje na zpomalení modernizace nemocnic a ambulancí, které samo o sobě ale znamená dražší provoz, a navíc s nárůstem nákladů bude ohroženo i udržení toho základního provozu mnoha zdravotnických zařízení. Růst nákladů na provoz českého zdravotnictví přímo ohrožuje dostupnost zdravotní péče v ČR.

Nová úhradová vyhláška musí zvyšující se finanční potřeby zdravotnictví reflektovat. To bude znamenat mnohem větší náklady zdravotních pojišťoven na úhradu zdravotní péče. A i to je důvod, proč by tato debata měla mít přednost před návrhem na snižování plateb za státní pojištění. Proto navrhuji, abychom tento bod projednali na dnešním jednání, a to jako bod číslo jedna. Prosím o podporu pro zařazení tohoto bodu a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní vystoupí pan poslanec Síla, připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji ještě jednou, abych se vyjádřil k současné situaci, která v naší společnosti otřásá lidmi katastrofálním způsobem, kteří se na mě obrací a ptají se, co mají dělat, když jim chodí vysoké jakési složenky na energie. Já se domnívám, že toto je problém, který bychom měli jako první vyřešit a řešit a snažit se prostě najít nějakou cestu, jak to udělat. Ten bod, který jsem nazval, který bych chtěl zařadit, se jmenuje Inlace, energetická krize, zdražování a kolaps ekonomiky.

Nyní je cena elektrické energie asi 700 eur za megawatthodinu a plynu 300 eur za megawatthodinu. To je fakt, od kterého se odvíjí prakticky drahota všech základních životních potřeb. Teď nehovořím o nedostatku plynu a nedostatku energií pro různé podniky, které budou kolabovat, pokud nebudou... nebo ty ceny porostou stále výš. Mluvím o lidech, kteří nemají na zaplacení složenek.

Inflaci nelze ztotožnit s jakýmsi zdražováním či drahotou. Inlace je systémový makroekonomický jev daný tím, že v oběhu je velké množství peněz neodpovídající hodnotě vyrobeného zboží a služeb. Výše inflace je otázkou volby, nikoli jakési zdánlivé předurčenosti. Inlace má být pod kontrolou centrální banky. To je její ústavní mandát.

Hospodářská politika státu v širším smyslu má dvě složky, měnovou monetární a rozpočtovou fiskální. Monetární, za kterou je odpovědná centrální banka, která má za úkol sledovat měnový vývoj, tedy i vývoj inflace, a udržovat inflaci pomocí měnové restrikce. Vláda může měnovou restrikcí podpořit restrikcí svojí fiskální politiky, to znamená nehospoďarit na dluh. Lapidárně řečeno, vyšší schodek státního dluhu znamená, že Česká národní banka bude muset zvýšit úrokové sazby a držet je tak dlouho, dokud se inflace nezkrotí. Ergo snížit inflaci lze jen při zastavení nebo výrazném snížení tempa růstu objemu peněz v oběhu, takzvaná měnová restrikce. A současně úsporná fiskální politika vlády.

To, co se dnes děje, se dá pojmenovat jako probíhající největší přerozdělování majetku od roku 1989. Většina inflace je dovezena z ciziny. Ceny energií, ropy a materiálu nemůžeme ovlivnit, ty se určují na světových trzích. Je hodně napnutý trh práce. Česká republika má jednu z nejnižších nezaměstnaností na světě, ale za přehřátý trh práce může Česká národní banka, která od roku 2013 do roku 2017 vydala za takzvané intervence přes 2 biliony korun, za něž nakoupila 70 miliard eur. Já bych se chtěl zmínit o jiné podstatě současné inflace, nejen té dovezené. Cílem banky bylo oslabit korunu a pomoci kolabujícímu euru, a tím hrozící deflaci v Evropské unii, kurs měny se před zákrokem pohyboval 25,50 za euro a Česká národní banka se rozhodla ho udržet pomocí intervencí na 27 korun za euro. Proto těch 70 miliard nakoupených.

Intervence způsobily, že naše republika byla hlavně pro německé firmy velmi levná. Poptávka po české levné pracovní síle je obrovská. Na to pak narážejí různé sektory, například odvětví pohostinství a stravování, kde zoufale chybí lidé, protože jdou raději pracovat na jistotu do montovny nebo do státní správy.

Inlace snižuje kupní sílu lidí. Za své peníze si koupí méně. Díky intervencím však vzniklo přes 2 biliony nových umělých korun a těch mají spekulanti, banky, finanční instituce i fondy nadbytek. Ale není o ně zájem. Česká národní banka intervencemi vypustila džina z lahve a teď už ho bude těžko chytat zpátky. Inlace je výrazně větší než úročení většiny dostupných a rozumných bankovních produktů. Uměle vytvořené peníze často skončily v nemovitostech a vyhnaly jejich cenu tam, kde nyní jsou. Bohužel, na inflaci prodělávají hlavně ty takzvaně pilně pracující včelíčky, střadatelé, kteří mají svůj med ne v plástvích v úlech, ale peníze v bankách na termínovaných vkladech a na spořicíh účtech. Češi mají na krátkodobých úložkách zhruba 5 bilionů korun. Při inflaci 10 % ročně, a ta je dnes už 17 %, se jim za pět let více než půlka úspor vypaří. Inlace z účtů střadatelů užere okolo půl bilionu korun za rok, takže drobní střadatelé zaplatí hostinu velkým dlužníkům. No a velcí kluci takzvaně si mnou ruce, protože si zavčas zabrali levné peníze, hodně peněz, na dluh. Na levný dluh. Tím financovali

svoje nákupy hlavně firem a nemovitostí, čehokoliv, co je hmotné. Teď platí úroky kolem 2–3 % ročně a inflace je přitom 17 % a ještě poroste.

Vysoká inflace maže levné dluhy kryté hmotnými investicemi. Jenom pro ilustraci zmíním dva příklady. Podle konsolidované výroční zprávy činil k 31. 12. 2019 majetek J&T Group 11,1 miliardy eur. Z toho závazky skupiny, čili dluh, činily 9,3 miliardy eur. Další. Podle konsolidované výroční zprávy k 31. 12. 2020 majetek skupiny PPF činil 39,7 miliardy eur, z toho cizí zdroje, dluh, byly 31,1 miliardy eur.

Banky jsou jako průtokový ohříváč. Co vyberou na levně úročených vkladech, to s rizikovou přírůzkou rozpůjčují dál. Nízkoúročené úvěry bankám škodit nemůžou, protože mají své financování zajištěné dlouho dopředu. Dluhy státu se snižují inflací, která okrádá střadatele. Mohlo by se zdát, že velká inflace pomůže smazat státní dluhy, které jsou dnes již prakticky téměř nesmazatelné. Při současných proponovaných schodcích státního rozpočtu je science fiction, že bychom mohli státní dluh někdy splatit. Umazat ho může jen inflace, a tím pádem znehodnocení úspor střední třídy.

Více než půlku státního rozpočtu tvoří mandatorní výdaje, které je stát povinen platit ze zákona. Tyto mandatorní výdaje jsou většinou vázány na inflaci. Například důchody jsou pravidelně valorizovány o inflaci. Tím, že stát vydává protiinflační dluhopisy, tak mu inflace zdražuje úroky za vysoké dluhy. Církve si letos přilepší tímto způsobem, někde jsem četl, o 7 miliard korun.

Z médií slyšíme, že Česká republika prosperuje a máme nejvyšší životní úroveň v historii. Něco na tom pravdy je, ale vršení státních dluhů a konzum na dluh nejsou prosperita. Vše na světě je relativní. Ve srovnání s kupní silou Němců či Rakušanů jsme pořád chudí. Přesto současná životní úroveň obyvatel České republiky je mimořádně vysoká v porovnání s životním standardem většiny obyvatel zeměkoule. Navíc má spousta lidí naspořené peníze, které neutratili v koronavirové pandemii. Nyní nás ale čeká dál více děsící rostoucí ceny energií, potravin a dalšího běžného zboží. Už teď lidé začali pociťovat snížení životní úrovně, na kterou byli zvyklí. Zatím máme někteří úspory, ze kterých kompenzujeme vysoké ceny zboží. Ale jak nám budou postupně tyto úspory docházet, bude se snižovat životní úroveň a sociálně slabší budou upadat do opravdové chudoby. Postupně nové platby za energie a zvyšující se ceny už nebudou zvládat platit ani spořádaní a vždy trvale pracující lidé.

Členové vlády uklidňují veřejnost, že vláda nenechá nikoho padnout. Faktem zůstává, že zatím toho vláda pro lidi moc hmatatelného neudělala. Prostě slibem nezarmoutíš. Mně jako pamětníkovi připomíná věta premiéra Fialy, že nikoho nenechá padnout, výroky, jimiž se Václav Havel zapřísahal davům lidí na Václaváku, což si pamatují, že u nás po listopadu 1989 už nikdy žádná nezaměstnanost a bída nebudou. A také, že už nebudeme v Československu vyrábět žádné zbraně, protože ty nebudou potřeba, jen tak mimochodem.

Snaha omezit dovozy strategických surovin z Ruska je něco, s čím se evropská ekonomika bude jen těžko vypořádávat. Pokud se k tomu přidají ruské protisankce spočívající v zastavení vývozu surovin, může to vést ke kolapsu některých průmyslových odvětví a zásadně ohrozit ekonomické základy naší prosperity a našeho politického systému.

Od začátku invaze Ruska na Ukrajinu se řeší alternativní dodavatelé plynu a Evropa si v rámci ekonomické války dala omezení ruského plynu za cíl. Sankce zakazují veřejným správám v členských zemích mít po 10. říjnu uzavřené smlouvy s ruskými firmami. Během jara došlo k nárůstu nákupu plynu z Norska a Němci dováželi více plynu z Norska než dříve. Snad údajně norský plyn pokrývá až 30 % německých potřeb. Když byli jednat v Kataru, neuspěli a odtud nejspíš plyn mít nebudeme. Norové více údajně dodávat nemohou, protože jsou na své kapacitě, a dokonce prodloužili licence, které měly zaniknout. Norská kapacita tedy nepomůže. Ukazuje se, že najít další alternativy za ruský plyn je v krátkém období neřešitelné. Nelze to vyřešit za rok ani za dva, optimistické scénáře mluví o třech čtyřech letech.

V této situaci si vláda Petra Fialy stanovila jako hlavní prioritní úkol pomoci Ukrajině vyhrát válku s Ruskem. Definuje tím cíle zahraniční politiky a zapomíná přitom na reálné potřeby a možnosti ekonomiky naší země. Vláda totiž není schopna definovat český národní zájem a přebírá zájem, který v této chvíli definuje někdo jiný. V tomto případě je to zájem, který byl do značné míry definován ve Spojených státech: za každou cenu zabránit spojení německých technologií s ruským surovinovým bohatstvím. Jsme ve válečné ekonomice. Nedaleko od našich hranic se válčí a nemůžeme si hrát na standardně fungující trh, jako by byly mírové časy.

SPD zveřejnila dávno deset bodů pro řešení současné drahoty. O těchto bodech tady do detailu mluvil předseda Tomio Okamura, tak to vynechám a budu pokračovat dál.

Kabinet Petra Fialy neustále opakuje mantru o cílené pomoci. Všechna zatímní pseudoopatření jsou ale de facto plošná. Například vláda snížila spotřební daň na benzin o korunu osmdesát, ten však zlevnil o necelou korunu. Zbytek zůstal v kapse majitelů benzinových stanic. Jestliže toto opáření stálo erár 4 miliardy, vláda přihrála čerpadlárům 1,5 miliardy do jejich kapes. Plošné rozdávání na dluh dlouhodobě nepomůže. Různá média, rádoby politologové i lidé na ulici se v poslední době pozastavovali nad tím, proč naše vláda prakticky nic s narůstající drahotou nedělá. Ti, kteří nezapomněli na vrtulníkové rozhazování peněz před posledními parlamentními volbami, dobře věděli, proč vláda mluví a nic nedělá a co bude následovat. V září těsně před senátními a komunálními volbami také rozházíme voličům peníze a oni nás budou brát za své zachránce a budou nás volit. A také se tak stalo. Většinou plošné rozhazování peněz tři týdny před volbami.

Nyní ale nastala chvíle, kdy bychom měli postupovat systémovými kroky. Minimálně za prvé vyvázat se ze systému emisních povolenek třeba jen na několik let. Za druhé předjednat dlouhodobé smlouvy na dodávky plynu bez zbytečných mezičlánků a za třetí zrušit prodej energií přes burzu, kde vyrábíme elektrický proud za 15 až 25 haléřů a nakupujeme ho mnohonásobně draž. Tyto systémové kroky mohou přinést úlevu, přičemž se vůbec nezadlužíme. Vláda by měla nyní okamžitě zavést dočasná plošná opatření, jak bylo uvedeno v těch deseti bodech SPD, s tím že po zavedení zmíněných systémových opatření by plošná zrušila. Dlouhodobě rozdávat znamená jen navýšit státní dluh, tak jak to udělala Babišova vláda.

Česká vláda by při nastávajícím (?) předsednictví Evropské unie měla využít této příležitosti a energetickou bezpečnost všech zemí EU nastavit jako téma číslo jedna. Ale to by chtělo politickou vůli a také odvalu, protože dělat zmíněné kroky je v současné politické situaci nepopulární. Třeba nakupovat plyn přímo z Ruska. Česká televize děsí nepoučené laiky, jak by to bylo hrozné, že tím bychom podporovali Rusko ve válce na Ukrajině. Ale současná Fialova vláda ho podporuje stejně, a navíc ještě ozebračuje obyvatele České republiky navýšením ceny Němců, protože ruský plyn nakupuje draze přes Německo. Cena plynu na evropské burze násobně překonává rekordy.

Podle českého premiéra je nutné najít společné evropské řešení. Úkolem předsednické země by mělo být evropské řešení hledat. Není ale jasné, jak by takové řešení mělo vypadat, protože plynu prostě bude málo. Zůstává otázka, jak se členské státy Evropské unie budou o to málo plynu dělit. V případě akutního nedostatku plynu by to znamenalo, že ty země, které ho budou mít víc, by se musely samy omezit na úkor jiných. Předchozí zkušenosti, kdy byla Evropa ve svízelné situaci, například migrace nebo covid, nejsou zkušenosti příliš povzbudivé. Pokud šlo o životní zájem, státy si různě přebíraly vakcíny, roušky a národní egoismus vítězil.

Na závěr bych chtěl upozornit na jednu zprávu a možná jako inspiraci. Půlmilionové město Haag, kde sídlí nizozemská vláda či parlament, požádalo o dočasnou výjimku z unijních sankcí uvalených na Rusko kvůli válce na Ukrajině, protože nenalezlo nového dodavatele plynu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Jenom bych si upřesnila váš bod. Inflace, energetické zdražování a kolaps ekonomiky – nebo ještě mezi tím něco bylo? Je to tak?

Poslanec Jan Síla: Zdražování a kolaps ekonomiky. Ano.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: A jenom zařazení nového bodu.

Poslanec Jan Síla: No to by mělo být co nejdřív. Za dvojku.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jako druhý bod? Dobře.

Poslanec Jan Síla: Druhý bod. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Milan Brázdil a připraví se pan poslanec Ivan Jáč.

Poslanec Milan Brázdil: Paní předsedající, já vám děkuji za slovo dneska ještě podruhé. Tak se na mě nezlobte, prosím, kolegyně, kolegové. Vystupuji s takovým ožehavým tématem. Pravděpodobně se vám to nikomu nestalo. Kolegyně Ožanová už o něčem mluvila, o tom, že jsou tady jakési nepravosti od předsedkyně Sněmovny, že si tam pozve někoho, fotí a nechá je tady být. Tak já přicházím s tématem, které se stalo včera. Jistě víte, Mlejnek, úzina a docela vypnuté jednání výboru pro bezpečnost. Ano, bylo to těžké jednání a trochu jsme všichni tušili, že ta nervozita tam je. Pět šest kamer a – pan poslanec na mě řve, nerozuměl jsem, co chtěl. Nic, aha. No a včera tam byla vypnutá situace a i ten předsedající, a vy ho znáte, pan Žáček, který šéfuje výboru pro bezpečnost, toho měl docela plná kopyta a byl nervózní a nevěděl, jak se chovat, nevěděl, mluvil o tom, že jsme něco neschválili, my jsme to schválili. A dokonce sám ani nedokázal dodržet to, že bychom měli odhlasovat nějakého ověřovatele. No dobrá, to se stane.

Jenže začalo samotné projednávání a on vám každý ten komentář každého z nás poslance komentoval. On je ten, který tomu má vlastně předsedat, udílet slovo, a pokud chce něco komentovat, komandovat, nebo já nevím, mít svůj názor, on by měl dát sám sobě slovo. A mě to docela jako naštvalo, říkám, prosím vás, nekomentujte to, protože to tak nemá být. No jo, ale to byl teprve začátek. A děje se to, že jsme už v podrobné rozpravě a náhle, a to fakt se vám ještě nikomu nestalo. A musím říct, že paní Černochová kdysi členem bezpečnostního výboru byla, a tam vám jela po tom předsedajícím, po tom předsedovi, byl to pan Koten, ta mu nedovolila nic! Tam jsme si nedovolili sundat sako, prý jsem vám to nepovolila. Chovala se jak maskulinně orientovaná žena, která nám to tam šéfuje!

Dobře, to se stalo, to se stalo, to může být všechno, ale teď jsme na úplně jiné úrovni a teď to šéfuje za ODS pan Žáček. Pavel Žáček. A já jsem ho na to upozornil a potom to pokračovalo v té podrobné rozpravě. Představte si, já jsem si dovolil jako poslanec načíst, nebo říct, že chci mít svůj návrh usnesení. To jsem si troufl hodně. Představte si, bylo mi to znemožněno! Ještě jednou, dámy a pánové, mně na výboru pro bezpečnost – a čekal bych, že pan Žáček bude mít po pěti letech už nějakou alespoň elementární zkušenost, že prostě poslanec, který je šéfem nebo který je členem toho výboru, může dát v podrobné rozpravě návrh na usnesení. On vám mi řekl: Vy to nemůžete dát, to si musí osvojit pan kolega Mašek. Tak jsem si říkal tak, má toho dost, asi to nezvládá, dobře. Tak jsem upozornil: Nemáte pravdu, vy mi krátíte výkon mandátu.

A to je moje téma. Omezení, znemožnění – to je lepší slovo – znemožnění výkonu mandátu nebo práva poslance. Na výboru pro bezpečnost, kde se řeší tajné služby naší republiky, kde se řeší jedna podlost vedle druhé a spousta problémů, a já jsem to načetl, že chci, abychom jako výbor požádali pana Mlejnka, aby sám odstoupil. To bylo to, že žádáme o odstoupení, o rezignaci. Tak to bylo, rezignaci na svou funkci ředitele. Tak to byl můj návrh. Já jsem to nesměl podat. Já jsem to přečetl. Ale o mém návrhu, kolegyně, kolegové, kdo tam byl, tak mi to potvrdíte. Ono je to na záznamu. Tam bylo docela dost kamer. Pan Žáček se pravděpodobně – já nevím, co se s ním stalo. Já jsem ho na to upozornil a on mi omezil tento výkon mandátu. Tak takhle my si tady žijeme, milé dámy, vážení pánové, vy toto sledujete. Tady koaliční poslanci omezují, znemožňují výkon mandátu, aby někdo načetl svůj návrh usnesení. Velmi jednoduché. Zněl – pane Mlejнку, prostě zvažte to, my vás žádáme, abyste odstoupil. Tím se vyřeší všechno.

Já jsem vám vlastně pomáhal, vám koaličním. Tím pádem nemusí nic řešit premiér Fiala, tím pádem nemusí pan Rakušan nic řešit. Prostě pan Mlejnek to vyřeší tím na shledanou, zítra končím, a je vyřešeno. Tak jsem to tak navrhl. To tam nebylo takové usnesení. Ale nemohl jsem to navrhnout, nebylo o mém návrhu hlasováno. Bylo mi znemožněno – prý podle jednacního řádu. Proto jsem přišel s tímto tématem, a já jsem tedy chtěl zařadit tento bod, jakože pomozte mi. Víte, já jsem to totiž dal na mandátový a imunitní výbor. Ale tam se nejedná o mandát pana Žáčka. Tam se ho nemůžeme zbavit tím, že on se neumí slušně chovat, nebo lépe řešeno nezná jednacím řád. No nezná, no. Tak já nevím. Kdyby se to stalo minule, tak paní Černochová by už dávno běhala po Sněmovně a odvoláme Kotena, odvoláme všechny, protože nemůžou vykonávat mandát a podobné věci.

Já vás chci poprosit, pomozte mi, nechte tento bod zařadit a řekněte mi, co mám dělat. Mám dát trestní oznámení? Však to je hloupost, on má imunitu. Tož co mám dělat? Paní Helena Válková, předsedkyně toho mandátového a imunitního výboru, tak já jsem jí to řekl, předal jsem záznam, tak se tím budou zabývat. Tak toto je absurdita této demokratické Sněmovny, údajně pod vedením lidí, kteří se ohánějí svou demokracií a nenechají ani opozičního poslance vznést návrh a nechat o něm hlasovat. To jsme to dopracovali, lidi této země. To je mi vláda. To je vedení Sněmovny. To jsou předsedové jednotlivých výborů.

Ještě jednou vás žádám o zařazení toho bodu ne proto, že bych já z toho byl potrefený. Já to zvládnou. Ale to se může stát každému z vás, že vám takhle zamezí výkon práv, výkon mandátu poslance. Nevím, kolik on měl preferenčních hlasů. Já jsem tu byl vždycky na preference. On bojuje za komanče. Vlastně proti komančům, promiňte. A já jsem nohama na zemi, já jsem záchranář. Pomozte mi tohle vyřešit. Děkuji vám. (Potlesk s levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane poslanče, děkuji. Jenom váš bod zní? Protože máte jiný v návrhu tady. Znemožnění výkonu mandátu poslance?

Poslanec Milan Brázdil: Ano, omlouvám se, že jsem neřekl kam. Já jsem ten svůj první návrh zařadil, že chci jako poslední, tak abych toto netrhal, tak bych chtěl, aby byl jako předposlední. Takže předposlední a poslední bod bude nějakého Milana Brázdila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Počkejte. Tak který bod...?

Poslanec Milan Brázdil: Paní předsedající, ten předchozí o těch záchranářích jsem chtěl zařadit jako poslední a toto bych poprosil jako předposlední bod. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Jako předposlední. Děkuji, pane poslanče.

A nyní – pan poslanec Jáč ruší svůj návrh na změnu schváleného programu, respektive přihlášku, a nyní vystoupí pan poslanec Jiří Mašek, připraví se pan poslanec Richard Brabec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, žádám tímto zařazení bodu ČEZ plně do rukou státu. Proč o to žádám? Máme řadu důležitých témat, která v současnosti rezonují. Máme pana Rakušana, máme pana Mlejnků, kterého zmínil můj kolega Brázdil. Máme před sebou jednání o financování zdravotnictví. Nicméně to, co naše občany a naše firmy nejvíce pálí, jsou dramatické ceny energií. Cena na energetických burzách nadále atakuje astronomickou úroveň. Zatímco evropský plyn už pokořil u úterý 300 eur za megawatthodinu, elektřina se pohybovala na 600, tak ve středu už to bylo přes 700. Čili to je zhruba 17,5 tisíce korun za jednu megawatthodinu elektrické energie. Jen pro porovnání a dokreslení a určité srovnání s minulostí, za uplynulou dekádu průměrná cena plynu byla pod 20 eur za megawatthodinu a v případě elektřiny kolem 40 eur za megawatthodinu.

Proč nepodáváte návrhy řešení na centrální úrovni v rámci Evropské unie, když jí předsedáme jako vláda? Je to na vás. Máte ohromnou příležitost pro to něco udělat. Do existenčních problémů tím nicneděláním se dostaly nejen domácnosti, ale zejména zhruba polovina našeho energeticky náročného průmyslu. Za celou tuto ekonomickou katastrofu jste odpovědní vy, vaše vláda. Ne všechny události byly takové, že by se na ně dalo včas reagovat, ale reakci bychom očekávali podstatně rychlejší. Bohužel jste se na to ale jako vláda téměř vykašlali a upřednostnili jste v rámci Evropy zájmy Německa a Evropské unie a také mimo jiné zájmy minoritních akcionářů ČEZ nad zájmy českého národa.

Dosavadní opatření české vlády mají za cíl kompenzovat vyšší náklady na energie domácnostem a v menší míře také firmám. Otázka je, zda to pomůže. V tuto chvíli jsem přesvědčen, že už příliš ne. Při současných cenách energií je zjevné, že adekvátní pomoc by musela být o řády vyšší, a na to tahle republika nemá. Jinými slovy energetická krize v čase nabírá na obrátkách, a pokud nevěříme v její rychlý konec, je potřeba se začít zabývat komplexnějšími návrhy, jak přenastavit celou energetickou koncepci.

Těch variant je samozřejmě několik. Ta, ke které se nyní začíná vláda přibližovat a začíná o ní vůbec mluvit, je zastropování energií. Tady bych chtěl připomenout, že návrh na zastropování ceny energií jsme navrhovali již brzy na jaře, kdy jsme se dostávali do té krize. Připomínám také možnost snížení DPH, což naše vláda v minulém období na konci roku učinila u ceny paliv a plynu. Je zajímavé, že některé státy to zastropování udělaly už nyní. Jsou to například naši sousedé na Slovensku, kteří se tam s dominantními vlastníky energetických závodů dokázali domluvit a pod určitou hrozbou sektorové daně tam dospěli k zastropování na úrovni asi 61 eur za megawatthodinu. Obdobným způsobem postupuje Francie, Španělsko, Portugalsko a další státy.

Omezení trhu s elektřinou, kde by významnou roli mohl sehrát institut státního obchodníka, i to by bylo řešení. Konečně poslední často skloňovanou možností je reforma trhu s emisními povolenkami. Ta ale už v současné době tuto situaci řeší z relativně malé části. Takže prosím, začněte něco opravdu dělat.

V českých podmínkách bychom mohli využít toho, že jsme čistým vývozcem elektřiny, čili že jsme plně soběstační a že něco nad tu soběstačnost prodáváme do zahraničí. Kupodivu z velké části právě i na Slovensko.

Jedna z možností, o které lze uvažovat, a měli bychom o ní uvažovat, je tedy ČEZ získat plně do rukou státu. V ČEZu v současné době máme 70 % jako akcionáři, jako stát. A v běžné akciové společnosti většinou stačí mít 51 %, dominovat tam a potom i o tom rozhodovat. Samozřejmě chápu, že minoritní vlastníci, kterých je 30 %, tak mají nějaká svá práva a že to není úplně jednoduché od nich ty akcie vykoupit. Odborníci odhadují, že v současnosti by to

znamenal náklad zhruba 200 miliard korun. A my s tím stále otálíme. Tady bych připomenul, že dnes se vláda chlubí tím, že vlastně na sanaci inflace už dala zhruba 177 miliard korun, chlubí se tím, že na kompenzaci energií dala asi 66 miliard korun, což jsou ohromné částky, a přitom neřeší ten základní problém, to je to zastropování ceny energií, které se, jak všichni víme, propisují do cen všeho, co se vyrábí v této republice, a zvyšují inflaci. Všimněme si, že v těch státech, kde nějakým způsobem ty energie dokázali cenově ovládnout, tak ta inflace je podstatně nižší, než je inflace u nás. Chápu, že je to běh na dlouhou trať, že to tady neuděláme ze dne na den, ale je potřeba se o tom dohodnout, získat na tom koaličně-opoziční soulad a prosadit zestátnění ČEZu.

Chtěl bych podotknout jednu věc. Protože jsem členem bezpečnostního výboru, a dneska vás nebudu otravovat ani s panem Mlejnkem, ani s panem Rakušanem, byť jsou to také důležitá témata, ale zavzpomínám na památnou schůzi výboru 31. 3. tohoto roku. Bylo to krátce, nebo zhruba měsíc po invazi Ruska na Ukrajinu. A tehdy jsme tam měli bod, abych to ocitoval přesně, Informace o energetické bezpečnosti České republiky v souvislosti s agresí Ruské federace proti Ukrajině. Jedním z hlavních hostů tam byl pan Václav Bartuška, což je zvláštní zmocněnec Ministerstva zahraničních věcí pro otázky energetické bezpečnosti. A pánové, kteří tady možná sedí i z koalice, si na to určitě vzpomenou, protože ten nám řekl takové informace, že jsme tam všichni zvažovali a takříkajíc nám všem spadla brada. Čekal jsem, že na to bude vláda nějak reagovat, a velmi rychle. Pan Bartuška nám doslova řekl... – A to tady řeknu, že mě dneska velmi překvapil ministr spravedlnosti, který v podstatě po pěti měsících od té doby řekl tady to samé. Ale uteklo pět měsíců a nic se nestalo, ta vláda nic podstatného neudělala, byť tam má devět svých koaličních poslanců jako členy výboru. A předpokládám, že se přenášejí z výboru informace těm odpovědným ministrům. – A tam nám pan Bartuška doslova řekl, že pokud v zásadě něco neuděláme a nezajistíme dostatek energetických zdrojů, tak se zhroutí Česká republika jako jedna z prvních, protože jsme nejvíce vázáni zejména na dodávky plynu z Ruska, ale zároveň řekl, že pokud k tomu nepřistoupí i celá Evropa, k nějakým zásadním opatřením, a on tam ty náznaky říkal, jedno z nich bylo právě i zastropování cen, tak se zhroutí i systém celé Evropské unie. A dneska to tady poprvé po pěti měsících slyšíme, nebo jsme slyšeli, od pana ministra spravedlnosti. Proč ne od pana Síkely, proč ne od pana premiéra? Dneska pan ministr spravedlnosti v takové asi náladě, že přestal asi být tím disciplinovaným členem koalice a řekl, co si opravdu myslí, tak to tady řekl. Ale my tu informaci víme od člověka, který je pro to nejpovolanější, je vlastně vyslancem Ministerstva zahraničních věcí pro energetiku v rámci Evropské unie, tak my jsme tu informaci věděli, dověděli jsme se ji proto i my jako opoziční poslanci a vláda ji musela vědět také. Potom jsem pozoroval vystupování pana Bartušky v médiích. Ještě jednou to řekl zhruba za dva dny na ČT24 a později mu zřejmě bylo doporučeno na Ministerstvu zahraničních věcí, aby v těchto úvahách zvolnil.

Takže ten problém známe, věděli jsme ty možnosti řešení.

Nebudu upírat současné vládě některé kroky v oblasti šetření krom těch nesmyslů, které tady samozřejmě zazněly na téma snižování teplot v jednotlivých koupelnách, nevytápěných chodbách, no prostě nesmysl, což tady asi víme všichni, podle kterého kdybychom se řídili, tak bychom špatně dopadli. Takže tohle to skoro přecházím. Za poměrně úspěch můžeme považovat získání terminálu na LNG v Holandsku, který by nám mohl sanovat až jednu třetinu třeba té zimní spotřeby. Ale tady mnoho odborníků říká "mohl", ale řada z nich zpochybňuje možnost transportu toho plynu v dostatečném množství do České republiky a respektive potom i otázky vlastnictví těch některých jiných zásobníků, kde si vláda vyjednala zásobování plynem, ale řada odborníků zpochybňuje, jestli by nám ti soukromí vlastníci ten plyn skutečně dodali. A takzvanou výhru v tom, že v rámci Evropské unie jsme si vyjednali solidaritu s tím, že ty státy jako Německo by solidárně vypnuly své fabriky, aby nám tady nemrzli důchodci, tak tomu může asi věřit jenom málokdo.

A s tím, že jsem se dneska vlastně odkázal v tomhle svém povídání na pana ministra Blažka, a já si jeho názoru velmi vážím, protože to tady řekl otevřeně a doufám, že na ta jeho

slova naváže i vláda, tak si vypůjčím z dnešního článku na Novinkách výrok pana hejtmana Martina Kuby, šéfa Asociace krajů, který to pojmenoval velice pregnantně a také řekl, že už není na co čekat, že vláda musí zastropovat cenu těch energií, že už jiné cesty není. Podle něj by měl kabinet přistoupit k regulaci cen pro domácnosti nejpozději od začátku příštího roku. Říkejme tomu regulovaná nebo úsporná cena, uvedl pan Kuba. Zároveň řekl, že hejtmani navrhnou, aby stát získal 100% podíl na výrobních kapacitách energetické společnosti ČEZ, a právě hovořil o tom, že za současného stavu tam stát má 70 % a že bychom měli ten ČEZ v podstatě zestátnit. Zároveň potom navrhl, že by vláda měla jednat na úrovni Evropské unie o zastropování ceny v takzvaných závěrných elektrárnách, od jejichž dodávek se odvíjejí ceny na burze. Elektrárny by dostaly zadotovanou část vyrobené elektřiny, kterou dodávají na trh, což by vedlo k poklesu celého trhu. K takovému kroku již přistoupilo právě mimo jiné Španělsko a Portugalsko. Zároveň pan hejtman Kuba řekl, že bychom měli využít současného jednání, připravovaného jednání s představitelem Německa, musíme se zejména domluvit s Německem.

Podněty krajů ke změnám v energetice nejsou podle premiéra Fialy z ODS nové. Pan premiér říká, že vláda se jimi už řadu týdnů zabývá. Žádné z navrhovaných opatření ale podle předsedy vlády nemá rychlé a jednoduché řešení. A jsme dokolečka pořád v tom problému: jednáme, hledáme řešení, není to jednoduché. Zároveň bych si z Novinek.cz ještě vypůjčil anketu, do které přispělo asi 1 500 respondentů, a byl tam dotaz: Měla by vláda zastropovat ceny energií? A co na to naši občané? Naši občané pro zajímavost z 96,7 % žádají zastropování cen elektrické energie a plynu a pouze 3,3 % si myslí, že to není potřeba.

A ještě bych si na závěr vypůjčil slova pana ministra Síkely, který řekl: Ceny energií jsou zcela mimo realitu. Já bych k tomu dodal: Ne, ceny energií jsou dnes bohužel reálné burzovní ceny, za které se ty energie nakupují. Mimo realitu je bohužel ministr Síkela.

Takže děkuji za pozornost a chtěl bych zařadit tento bod, který by se jmenoval ČEZ plně do rukou státu, a když budete tak laskavá (mezitím se změnil předsedající), tak ho napište jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a dovoluji, abych vás všechny pozdravil. Předtím, než uvedeme dalšího řečníka, tak přečtu omluvu pana poslance Jana Bureše, a to z pracovních důvodů.

Nyní bych poprosil dalšího přihlášeného, to je pan poslanec Richard Brabec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já jsem rád, že můžu navázat na vystoupení svého milého a váženého kolegy pana poslance Maška, protože navážu na téma, o kterém tady poměrně dlouho hovořil. Já teď budu trochu volně parafrázovat klasiku, tak opravdu "vymknuta z kloubů doba šílí", a v tomto případě nejenom v oblasti energetiky. Ale já bych chtěl dnes pohovořit, a samozřejmě pokud by ten bod byl schválen, tak pohovořit více o jednom specifickém ukazateli, o kterém jsme tady už samozřejmě mluvili, nebo parametru, a to je vlastně fakt, co udělala nová vláda, tedy Fialova vláda s cenou emisních povolenek.

A já vám řeknu pár čísel, která se celkem docela nedávno objevila, a myslím, že jsou velmi zajímavá, protože hodně vypovídají o tom, co se dneska vlastně děje ve světě. To jsou čísla týkající se globálních emisí skleníkových plynů, protože ty emise v minulém roce, tedy v roce 2021, prudce narostly o 6 %. Když říkám prudce a 6 %, tak možná pro někoho je to trochu protimluv, ale opravdu z pohledu světových emisí ten nárůst o 6 % je obrovský. A nepřekvapím vás možná, že samozřejmě největším emitentem je Čína, která už se dostala na třetinový podíl světových emisí, má přes 33 %, ale co vás možná překvapí, a to je to podle mě úplně nejdůležitější, co je potom jako oslí můstek k otázce, o které chci hovořit, že zatímco

horko těžko ostatní kontinenty Země, v tomto případě pokud se bavíme o kontinentu, tak především Evropa, nebo Evropská unie, abych byl úplně přesný, tak horko těžko se snažila emise snižovat, a to snížení všech zemí včetně EU bylo zhruba o 570 milionů tun ročně, tak úplně hravě Čína navýšila o 750 milionů tun. To znamená, všechno, co svět ušetří, tak Čína dorovná a ještě něco přidá.

Co je nejlepší důkaz toho, že ten systém je úplně – no, řekneme, že na nic, to jsou právě ta čísla. To znamená, to není alibismus, já jsem to dal do tweetu a samozřejmě jsem dostal celou řadu různých reakcí, od těch pochvalných až po ty méně pochvalné, ale já to chci říct proto, nebo říkám to proto, protože to, co hraje Evropská unie, to, co tady bohužel hrají i někteří čeští politici, je ta známá pohádka Císařovy nové šaty. Prostě všichni obdivují toho císaře, který je nahatý, ale málokdo je ochoten říct, až to řekne tedy to dítě, že ten císař je nahý. Prostě pořád si tady hrajeme na to, že Evropa zachrání ten systém, a Evropa zjevně podle těch čísel ho zachránit nemůže, protože má necelých 9 % a ten její podíl logicky klesá. A teď navíc v situaci, kdy minimálně letošní rok bude ještě horší, protože samozřejmě roste nejenom v letošním roce, ale určitě i v dalším minimálně jednom roce vzroste spalování uhlí, které přirozeně zvyšuje významně emise CO₂ oproti třeba emisím ze spalování zemního plynu. To znamená, můžeme čekat další růst emisí.

A když se na to podíváme řekneme takto, tak jednoznačně zjišťujeme, že to, o co se Evropa opravdu za velkých obětí, snižování konkurenceschopnosti a chudnutí lidí snaží a co bych ani nezpochybňoval, pokud by ta solidarita byla světová, tedy snižovat emise CO₂, tak pokud to dopadne tak, jak to bohužel zatím vždycky dopadá, že to ze strany ostatních emitentů skončí v rovině těch slibů na těch klimatických konferencích, kde všichni skutečně básní a slibují hory i s horáky, co všechno dokážou, ale pak samozřejmě přijdou ta tvrdá čísla, a jediné, kdy k tomu snížení došlo, byla doba covidová, kdy světová ekonomika klesla, a tam klesly významně i emise. Ale ty už jsme dávno dorovnali, a dorovnaly je především země, jako je třeba Čína. O snižování emisí v Rusku já myslím, že se ani nemusíme bavit nejenom v současné situaci, ale především v současné situaci, ale lépe na tom není samozřejmě ani Indie a další obří emitenti, včetně třeba Spojených států.

A teď se dostávám k otázce právě emisních povolenek, protože pamatujeme si, jak pan premiér Fiala hřímal jak ve volební kampani, tak i tady ve Sněmovně ještě v rámci situace, kdy ty role byly obrácené, kdy jsme tedy byli ve vládě a dnešní vláda představovala opozici, tak hřímal o tom, jak se tedy musí zásadně něco změnit v tom systému emisních povolenek, v tom evropském systému – a změnilo se něco, ale k horšímu. Jednoznačně. To znamená, dnešní cena je někde kolem 90 eur, ale ještě před týdnem byla 100 eur za tunu CO₂ a je klidně možné, nebo téměř jisté, že se zase k těm 100 eurům a možná ještě přes tu psychologickou hranici brzy dostane. Souvisí to samozřejmě prostě s poptávkou po nákupu těch emisních povolenek, protože se budou více spalovat ta paliva, která jsou emisně náročnější, takže je jasné, že to bude mít tlak na zvýšení ceny emisní povolenky. A současná česká vláda, jakkoliv velmi intenzivně v té řekneme slovní poloze bojovala proti extrémně vysoké ceně emisní povolenky, tak ty konkrétní kroky, které udělala, naopak paradoxně vedou k ještě vyšší ceně, protože rozhodla třeba o tom, že v té takzvané tržní stabilizační rezervě, kam se odkládají, když to řeknu lidově, ty povolenky, když je ta cena nízká, což se ale stalo naposled před poměrně dlouhou dobou, tak naopak se ještě rychleji podle aktuálního rozhodnutí budou emisní povolenky stahovat z objemu (?) a o to víc to poroste, bude to tlačit na další růst emisních povolenek.

Takže já jsem tím chtěl říct, že bych rád slyšel od vlády – a k tomu také směřuje ten můj návrh na zařazení nového bodu, který by se jmenoval Informace vlády o způsobu řešení vysoké ceny emisních povolenek – jak v této situaci tomu chce čelit, v situaci, kdy předsedáme samozřejmě Evropské radě a měli bychom přicházet s těmi návrhy. Já dneska nevidím v té agendě Ministerstva životního prostředí, že bychom k tomu nějak příliš směřovali v tom, co budeme navrhopvat. A ano, není to vůbec jednoduché, ale pokud ta vláda měla tu rétoriku, respektive bývalá opozice, dnešní vláda, že chce zásadně bojovat proti extrémně vysoké ceně

povolenek například zastropováním, tak bych velmi rád slyšel, co v tom udělala nebo co v tom hodlá udělat, a to především ve světle situace, kterou jsem před chvílkou řekl, tedy v tom globálním pohledu je zřejmé, že selhává, a čím dál tím řekněme přibývá argumentů, že ta osamocená snaha Evropské unie snižovat emise v tom globálním kontextu prostě selhává. Protože na rozdíl od jiných emisí globální emise skleníkových plynů, jak známo, nemají hranice, je úplně jedno, jestli jsou vypuštěny ty emise do vzduchu v Německu, v České republice nebo v Číně, prostě z pohledu globálních emisí a dopadů na ten skleníkový efekt nebo globální oteplování mají samozřejmě úplně stejný efekt. Dokonce je to ještě horší, protože evropský průmysl je emisně řekněme nejméně náročný, to znamená, pokud tady zavřeme část průmyslu v Evropě, přesuneme to do Číny nebo do Indie nebo do jiných zemí, které to tak emisně nehlídají, tak paradoxně na jednotku výroby budeme ten objem emisí mít vyšší, než bychom měli při té samé jednotce výroby v Evropě. Takže pro tu planetu je to naopak horší.

Já bych byl hrozně rád, kdyby i v České republice, v nové české vládě a potom přání, které samozřejmě už je asi úplně science fiction, aby i u těch některých hlavních řekněme hráčů Evropské unie se tahleta pohádka Císařovy nové šaty přestala hrát a abychom pohlédli pravdě do očí a řekli si, že ten úplně nejhorší výsledek, který by to mohlo mít, by byl ten, že ve finále planetě to nepomůže. Evropa zchudne, lidé zchudnou a nebudeme mít dost peněz na ta adaptační opatření, například zadržování vody v krajině. A to jsou ta opatření, která máme v ruce, kdežto bohužel ta opatření na zásadní omezení skleníkových plynů, ta v ruce zdaleka tolik nemáme. Ta mají v ruce ti největší emitenti a ti se k tomu chovají velmi macešsky.

Takže ještě na závěr, vážený pane předsedající, bych chtěl poprosit o zařazení bodu, jak už jsem řekl, s názvem Informace vlády o řešení vysoké ceny emisní povolenky a poprosil bych o zařazení jako třetí bod v rámci tedy pevně zařazených bodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Takže Informace vlády o řešení vysoké ceny emisních povolenek jako bod číslo tři.

Nyní bych poprosil dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Karel Tureček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já bych chtěl navrhnout zařazení bodu Opatření vlády České republiky v oblasti cen potravin, protože se domnívám, že v této oblasti vláda Petra Fialy, vláda České republiky, bohužel za těch 242 dní, co vládne České republice, nejenom že neudělala nic, ale ona svými kroky buduje tady zajímavý systém, kdy by Česká republika se měla stát producentem potravin pro horních deset tisíc obyvatel a nikoliv producentem potravin cenově dostupných pro deset milionů obyvatel České republiky.

Než zhodnotím ty kroky a spíš antikroky vlády v oblasti zemědělství a potravinářství, tak bych se chtěl trochu vrátit do roku 1990, kdy tehdy federální vláda premiéra Čalfy a nakonec i vláda Václava Klause, otce zakladatele dnes vládnoucí Občanské demokratické strany, byla před obdobným problémem. Tehdy mohutně proběhla deregulace cen energií, cen vodného a stočného, ale na co si dával Václav Klaus, předseda ODS, ministr financí federální a pak premiér České republiky, velký pozor, tak bylo, aby se nedošlo k tomu, aby ceny potravin v České republice začaly nekontrolovatelně růst. On nepřistoupil svým způsobem k regulaci cen potravin, nicméně dvěma kroky vlády tehdy Čalfova federální vláda se snažila o udržení sociálně dostupných cen potravin. Prvním krokem bylo, když vláda v roce 1990 zrušila takzvanou zápornou daň v zemědělství na jednotlivé komodity, tak bylo to, že výnos nebo úspora tohoto kroku představovala pro státní rozpočet částku 14 miliard korun. Nicméně tehdejší vláda se nerozhodla si ty peníze ponechat a nechat to v rozpočtu pro jiné své účely, ale rozdělila to plošně všem občanům tehdy České a Slovenské Federativní Republiky. Možná si

někteří vzpomenete, bylo to rok a půl, každý občan tehdy dostával měsíčně 140 korun, což samozřejmě v dnešní jaksi kupní síle to bylo určitě o jiných finančních prostředcích.

Byl to také Václav Klaus, který už jako předseda vlády, když se projednával v roce 1992 návrh zákona o dani z přidané hodnoty a v roce 1993 se zaváděla daň z přidané hodnoty jako nová daň jako součást daňové reformy, se zasadil významně o to, aby sazba u potravin nebyla v horní hranici 21 %, ale byla v hranici stanovena až na výjimku na luxusní potraviny, jako je třeba kaviár, tak byla stanovena v hranici 5 %. Tyhle dva kroky prakticky přispěly k tomu, že tehdy hrdě lidovecký předseda KDU-ČSL a tehdejší ministr zemědělství mohl mluvit o tom, že ceny potravin se v České republice staly polštářem inflace. Ono tomu tak bylo, protože ať se to líbilo, nebo nelíbilo, tehdy vláda zabezpečila prakticky cenově dostupné potraviny. Bylo to ale i ve spolupráci s velkou obětí všech zemědělců a potravinářů, kteří zhruba šest let na tom, že vyráběli pro Českou republiku cenově dostupné potraviny, tak trátili. Tehdy české zemědělství, ale i potravinářství končily v hlubokých červených číslech. Nicméně bylo to jakési partnerství mezi zemědělci a potravináři na jedné straně a na druhé straně vlády České republiky.

Já o tom mluvím celkem podrobně z toho důvodu, že bohužel vláda České republiky, vláda Petra Fialy jako předsedy vlády, Ministerstvo zemědělství pod vedením pana Nekuly o toto partnerství v žádném případě nestojí. Od samého počátku, co se ujala vlády, tak dělá prakticky protichůdné kroky, které samozřejmě mají vliv nikoliv na stabilizaci cen potravin, nicméně ženou ceny potravin nahoru tak, že po cenách energií, plynu, pohonných hmot potraviny se stávají prakticky jedním ze zdrojů inflace, která samozřejmě dopadá negativně na všechny občany České republiky.

Jedním z takových prvních kroků 9. ledna, a to zdůrazňuji, byla – už jsme tady o tom dlouho hovořili, ale já si myslím, že budeme hovořit i nadále, budeme hovořit o tom celý podzim, protože od samého počátku jsme říkali, že to je špatné řešení, které samozřejmě českému zemědělství a nakonec i českým občanům nepřinese nic dobrého – byla narychlo úprava bez jakékoliv konzultace, úprava strategického plánu společné zemědělské politiky na období let 2023 až 2027. Tehdy vláda bez jakýchkoliv podkladů, respektive pardon, vláda ne, tehdy to byla zvláštní skupina, která se jmenuje "velká pětka", takže tam ani nebyl ministr zemědělství, nemohl do toho mluvit odborník, rozhodla o tom, že ze dne na den změní prakticky pracně vyjednaný tento strategický plán a nastaví jiný. Jenom ten paradox chci připomenout, když jsem se ptal ministra zemědělství v interpelaci na to, na základě jakých podkladů tehdy vláda rozhodovala, respektive pětikoaliční rada, tak mi bylo řečeno, že na základě studie, která mi byla zaslána. Paradoxem toho je, že ta studie byla datována 11. ledna a pětikoalice o tomto bodu rozhodla 9. ledna. Takže si myslím, že to byla narychlo udělaná zpětná studie. Já chci říct, že rozhodla neodborně, že preferuje prakticky jenom úzkou skupinu, skupinu producentů, kteří prakticky na celkové produkci potravin v České republice se podílejí jedním a půl procentem. Takže preferuje úzkou, velmi úzkou skupinu těchto výrobců.

Dalším základním předpokladem stabilizace a omezení růstu cen potravin je samozřejmě regulace obchodních řetězců. Sem vláda předložila zákon o významné tržní síle, který budeme projednávat na podzim ve druhém čtení. A když jsem se ptal samotného ministra zemědělství, aby veřejně vystoupil a všem kolegům tady v Poslanecké sněmovně dal garanci toho, že tento návrh zákona o významné tržní síle nezhorší postavení zemědělců a potravinářů vůči nadnárodním obchodním řetězcům, tak ministr mlčel. Proč, když je přesvědčen o takové kvalitě tohoto návrhu zákona, proč mlčí a tlačí prakticky prosazení tohoto zákona ve zrychleném řízení bez případných pozměňovacích návrhů?

A dalším problémem, kterým vláda prakticky nechává napospas ceny potravin volnému trhu, tak je prakticky to, že nic nedělá s cenou energií vůči zemědělcům, a tím samozřejmě znevýhodňuje české, moravské a slezské zemědělce vůči kolegům z Polska, kterým třeba významně národní rozpočty přispívají finančně na ceny energií a na ceny hnojiv, dále znevýhodňuje i vůči maďarským zemědělcům, a tak bych mohl pokračovat. O západní Evropě ani nemluvě.

Když ministr zemědělství Nekula dostal tu velkou šanci poskytnout rychlou pomoc našim zemědělcům v podobě krizového balíčku, který schválili na Radě Evropské unie a pro Českou republiku v kombinaci s prostředky národního rozpočtu to znamenalo částku 831 milionů korun, tak tuto šanci nevyužil. Sice program byl vypsán, ale zatímco v Německu a zase v okolních státech celé Evropy ty finanční prostředky již byly vyplaceny, tak naši zemědělci stále na tyto prostředky čekají. Ale co je doslova trestuhodné, tak je, že vláda České republiky a Ministerstvo zemědělství, kdy ministr zemědělství České republiky se stal předsedou Rady ministrů, prakticky evropským ministrem zemědělství, nevyužívá tuto pozici, aby svolal mimořádnou Radu ministrů zemědělství v otázkách, která by měla řešit právě oblast růstu cen potravin v celé Evropské unii, ale samozřejmě i dát doporučení Radě ministrů pro energetiku v oblasti, jak v tom sektoru zemědělství přispět ke stabilizaci cen potravin právě stabilizací cen energie.

Ministr nejenom že toto své právo nevyužil, ale on mlčí a vysílá divné signály. Já vzpomenu jeho prohlášení 13. července, kdy před zraky televizních diváků prohlásil, že růst cen potravin je krátkodobá záležitost a že ceny potravin během tří týdnů půjdou cenově dolů. To se samozřejmě nestalo. A on si toho už v tom prohlášení byl velmi dobře vědom, akorát měl potřebu nemluvit pravdu a mlžit, tak jako to dělá po celých 242 dní své vlády. Chci taky říct, že včera nám oznámil, že samozřejmě za růst cen potravin můžou růsty cen energie, ale to my mu tady prostřednictvím i mých kolegů říkáme od začátku, že jedním z těch prvopočátků, který nastartoval pomalu nekontrolovatelný růst cen v oblasti potravin, je právě růst cen energií a dalších vstupů, pohonných hmot a hnojiv zejména.

On to neřešil a neřeší to dál jako předseda Rady ministrů. Neřeší to celá vláda, neřeší to Petr Fiala, který mluví o nějakém zeleném zemědělství. Ale já znovu říkám, mluví o tom, že chce jednoznačně produkovat potraviny pro horních 10 000 obyvatel a nikoliv cenově dostupné potraviny pro občany České republiky. Nechce ani využít potenciál českého zemědělství a potravinářství, které určitě má z hlediska zvýšení potravinové soběstačnosti České republiky. Naopak svými vystoupeními premiér Fiala rozděluje zemědělce, dělí je na malé a velké. A ti velcí a střední zemědělci jsou nepřátelé vlády, protože můžou za růst cen potravin.

Já si, pánové a dámy, nedokážu představit, že takhle by mluvil třebaš německý kancléř Scholz o zemědělci z Sasku a preferoval by malé zemědělce z Bavorska. Já už jsem o tom několikrát mluvil, že to je problematika historických momentů. A tak jako musí být zemědělství v Sasku větší než to bavorské, tak náležitě i u nás to má historické souvislosti, proč je třeba v České republice zaměstnáno v zemědělství méně osob než v západní Evropě. Proč třeba velikost farmy je větší než v západní Evropě. Má to samozřejmě i výhody, které vláda samozřejmě nechce využít, a radši bude preferovat úzkou skupinu zájmů těch, kteří nemají zájem tyto potraviny produkovat.

Proto bych chtěl, aby tento bod, kdy se nám bude Petr Fiala a Zdeněk Nekula zpovídat, byl zařazen na program této schůze. Jak už jsem uvedl, ten bod by se měl jmenovat Opatření vlády České republiky v oblasti cen potravin. A navrhuji jeho zařazení na tuto schůzi jako první bod po nově zařazených bodech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Takže jenom opakuji: Opatření vlády České republiky v oblasti cen potravin navrhuje jako bod číslo jedna. Děkuji a prosím dalšího z přihlášených a to je paní poslankyně Lucie Šafránková. A prosím, aby se připravila – paní poslankyně Lucie Šafránková, máte tady dvě žádosti, je to tak? A po ní prosím, aby se připravila paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Děkuji a máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo, krásný podvečer přeju. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji zařadit na program dnešní schůze jako první bod návrh SPD na změnu zákona o sociálních službách, což je sněmovní tisk

číslo 9. Jde o návrh, jehož podstatou je zvýšení příspěvku na péči zdravotně postiženým osobám v takzvaném prvním a druhém stupni závislosti v domácí péči. Těmto osobám byl příslušný příspěvek zvýšen naposledy před více než šesti lety v roce 2016 a i tehdy pouze o zhruba 10 %, zatímco ve třetím a čtvrtém stupni závislosti byl v poslední době tento příspěvek – a je to tak správné – zvyšován častěji.

Jen pro vaši bližší představu, nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti mají ve věku do 18 let ty osoby, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejsou schopny zvládat tři základní životní potřeby, a nárok na tento příspěvek ve druhém stupni závislosti pak mají osoby, které nezvládají čtyři až pět základních životních potřeb. Ve věku nad 18 let pak mají nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti osoby, které nejsou schopny zvládat tři až čtyři základní životní potřeby, a ve druhém stupni pak ty osoby, které nezvládají pět až šest základních životních potřeb. Čili jde o osoby s docela vážnými a zásadními zdravotními hendikepy a životními omezeními.

Pro přiznání příspěvku na péči se posuzuje schopnost zvládat deset základních životních potřeb a to jsou: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost u osob nad 18 let.

Dosavadní výše příspěvku na péči pro osoby do 18 let věku činí za jeden kalendářní měsíc 3 300 korun, jde-li o stupeň jedna, a 6 600, jde-li o stupeň dvě. Výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let pak aktuálně činí za kalendářní měsíc 880 korun, jde-li o stupeň jedna, což je něco naprosto neakceptovatelného, když si uvědomíme, že jde o osoby, které nezvládají až čtyři základní životní potřeby, a 4 400 korun měsíčně, jde-li o stupeň dvě. Stále výrazněji se tak otevírá finanční propast mezi výší příspěvku na péči u osob v prvním a druhém stupni závislosti na straně jedné a u osob ve třetím a čtvrtém stupni závislosti na straně druhé, přičemž současná výše příspěvku u té první skupiny zdravotně postižených osob, u osob s lehkou a středně těžkou závislostí, je už absolutně nedostatečná zejména v některých z těchto kategorií a nemůže osobám v domácí péči v žádném případě zajistit pořízení odpovídající kvalifikované péče, pomoci či asistence zejména, a to je velmi aktuální, když se ceny a úhradové limity těchto služeb budou aktuálně zvyšovat a když vláda ve svém návrhu rozpočtu na letošní rok snižuje objem finančních prostředků určených na příspěvek na péči a snižuje ho téměř o jednu miliardu korun. Důsledkem absolutní nedostatečnosti výše těchto příspěvků na péči pro osoby v domácí péči je potom mnohdy i umístování osob závislých na péči druhých z jejich přirozeného domácího a rodinného prostředí do různých zařízení pobytových sociálních služeb, což nelze hodnotit rozhodně jako pozitivní trend, a to nejen z ekonomického hlediska bilance veřejných rozpočtů.

Proto tedy navrhujeme zvýšit příspěvek na péči u osob do 18 let věku o 50 % v prvním stupni závislosti z 3 300 korun měsíčně na 4 950 korun a v druhém stupni závislosti z 6 600 korun na 9 900 korun měsíčně. Dále pak navrhujeme zvýšit příspěvek na péči u osob v prvním stupni závislosti nad 18 let věku o 200 % ze současných 880 korun alespoň na 2 640 měsíčně a u osob starších 18 let ve druhém stupni pak navrhujeme zvýšit tento příspěvek opět o 50 % ze současných 4 400 na 6 600 měsíčně. Rozpočtové dopady našeho návrhu se pohybují maximálně v řádu nižších jednotek miliard korun ročně, což v kontextu veškerých rozpočtových výdajů není nikterak závratná suma. Jde o sumu, kterou lze poměrně snadno nahradit škrtnutím jiných, velmi zbytných výdajů, které neslouží zvýšení kvality života našich občanů a které nejsou ve veřejném zájmu na rozdíl od péče státu a veřejného sektoru o naše zdravotně postižené spoluobčany, která jednoznačně ve veřejném zájmu je.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím vás o podporu a zařazení tohoto bodu.

A jako druhý bod navrhuji zařadit na program –

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pardon. Já vás tady přeruším. Takže ještě jednou zopakuji název: Zvýšení příspěvku na péči zdravotně postižených. Jedná se o zákon o sociálních službách, sněmovní tisk 9 a je to první bod. Ano? (Ano, je to tak.) Dobře, děkuji. A prosím tedy k dalšímu bodu.

Poslankyně Lucie Šafránková: Ano. Jako druhý bod navrhuji zařadit na program dnešní schůze návrh SPD na změnu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a jde o sněmovní tisk číslo 119. Konkrétně jde o zvýšení příspěvku na mobilitu.

Současná výše tohoto příspěvku je pouhých 550 korun měsíčně. Obecně platí, že nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší jednoho roku, jestliže jde současně o občana se zdravotním postižením, tedy s postižením pohyblivosti nebo orientace. Jedná se tedy o občany, kteří mají nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP nebo ZTP/P přiznaný podle předpisů účinných od 1. ledna 2014, a o občany, kteří se opakovaně, periodicky každý měsíc za úhradu dopravují nebo jsou dopravováni. Splnění podmínky opakovaného dopravování za úhradu prokazuje žadatel o tento příspěvek čestným prohlášením. Současně se musí jednat o takové osoby, kterým nejsou poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Z důvodů hodných zvláštního zřetele pak může být příspěvek na mobilitu přiznan i osobě, které jsou poskytovány pobytové sociální služby, pokud splňuje všechny ostatní zákonné podmínky. Splnění podmínky opakovaného dopravování je třeba v těchto případech věrohodně doložit a prokázat a nestačí čestné prohlášení.

Řízení o přiznání příspěvku na mobilitu se zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopise předepsaném Ministerstvem práce a sociálních věcí. Žádost se podává na kontaktním pracovišti krajské pobočky Úřadu práce v místě trvalého bydliště žadatele o příspěvek. Příspěvek na mobilitu v současné podobě existuje od 1. 1. roku 2012, kdy nahradil dosavadní dávky příspěvek na provoz motorového vozidla a příspěvek na individuální dopravu, které byly do té doby vypláceny jednou ročně. Příspěvek na provoz motorového vozidla činil pro držitele průkazu ZTP 6 000 korun ročně a pro držitele průkazu ZTP/P pak 9 000 korun za rok. Příspěvek na individuální dopravu pak dosahoval výše 6 500 korun ročně. Zejména pro držitele průkazu ZTP/P byla tehdejší změna nastavení tohoto příspěvku provedená vládou ODS a TOP 09 velmi markantní a velmi negativní a jeho současná výše se ani zdaleka neblíží jeho tehdejší úrovni a to je třeba změnit.

Proto jsme navrhli zvýšení příspěvku na mobilitu z dosavadních 550 korun měsíčně na 825 korun za měsíc. Tento příspěvek v současné podobě byl zvyšován naposledy k 1. lednu 2018, tedy před více než čtyřmi lety. Od té doby došlo jak k významnému nárůstu cen jízdného ve veřejné dopravě, zejména té meziměstské autobusové i vlakové, nad rámec běžné průměrné inflace a hlavně došlo v poslední době i k extrémnímu nárůstu cen pohonných hmot a dalších nákladů spojených s individuální automobilovou dopravou. A došlo též i k výraznému růstu dalších nezastupitelných životních nákladů zdravotně postižených občanů, včetně nákladů na zajištění pro ně nezbytných sociálních služeb, léků, zdravotních pomůcek a tak dále. Současně jsou v některých krajích České republiky rušeny speciální krajské slevy na veřejnou dopravu.

U vědomí všech těchto skutečností by bylo vhodné už i vyšší zvýšení příspěvku na mobilitu, než je obsaženo v našem návrhu podaném zhruba před půl rokem, což řešíme naším pozměňovacím návrhem, ve kterém nově navrhuje zvýšení příspěvku na mobilitu z původně navrhovaných 825 korun měsíčně na 1 650 korun za měsíc. Je to mimo jiné dvojnásobné navýšení oproti jeho výši v roce 2012, předtím než jej tehdejší vláda ODS a TOP 09 velmi necitlivě a nesmyslně snížila. Zvýšení příspěvku na mobilitu je zkrátka jednou z cest, jak strmý růst nákladů nejen na dopravu našim zdravotně postiženým občanům alespoň částečně určitým způsobem kompenzovat i s ohledem na to, že doprava ve smyslu nutné mobility je pro tyto

osoby naprostou, často každodenní nezbytností spojenou s cestami do zaměstnání, k lékaři, na úřady a tak dále.

Předkládaná právní úprava je v souladu s Ústavou České republiky a plně respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není ani v rozporu s nálezy Ústavního soudu. Navrhovaná úprava rovněž není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Finanční dopad zvýšení příspěvku na mobilitu z 550 korun na oněch 1 650 korun za měsíc na státní rozpočet odhadujeme dle údajů o počtu osob, kterým je příspěvek na mobilitu pravidelně a dlouhodobě vyplácen, na zhruba 2,5 miliardy korun ročně, což v celkovém kontextu objemu rozpočtu není položka, kterou bychom si nemohli dovolit na dobrou a záslužnou věc investovat. Na rozpočty krajů a obcí nebude mít navrhovaná úprava žádný vliv.

Zvýšení příspěvku na mobilitu zároveň posílí koupěschopnou poptávku příslušných osob se zdravotním postižením, tedy to, že se z jejich strany zvýší zájem o nákup služeb v oblasti dopravy, což zase posílí příjmy dodavatelů těchto služeb a zboží. Navrhovaná právní úprava bude mít příznivé sociální dopady, stejně tak příznivé budou dopady navrhovaného opatření pro rodiny osob se zdravotním postižením závislých na zajištění dopravy, jimž se zvýší disponibilní příjmy.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ve jménu našich tělesně postižených občanů, na které současné zdražování dopadá opravdu velmi tíživě a kvalita jejich životů se kvůli tomu nepříjemně zhoršuje, vás žádám o zařazení tohoto bodu na program této schůze a následně i o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. Jenom si ještě upřesňuji, kdy chcete zařadit ten bod. (Jako druhý.) Jako druhý. Ano. Děkuji.

A já bych poprosil dalšího přihlášeného, a to je poslední přihlášený – pan Radek Rozvorál, pan poslanec Rozvorál. Pardon, ještě zde máme paní poslankyni Lesenskou. Omlouvám se, že jsem na ni zapomněl. Takže ještě paní poslankyně Lesenská a poté zatím poslední přihlášený a to je pan Radek Rozvorál. Máte slovo, paní poslankyně. Děkuji.

A ještě pardon, abych ještě učinil za dost, omlouvám, nebo ruším omluvu pana Oldřicha Černého. Děkuji.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený zástupci vlády, vážení kolegové, kolegyně, dovoluji mi navrhnout zařadit do programu dnešní schůze Poslanecké sněmovny projednání návrhu poslaneckého klubu SPD na změnu zákona o důchodovém pojištění, kdy se jedná o sněmovní tisk číslo 24.

Základem a podstatou tohoto návrhu je zavedení minimálního garantovaného starobního důchodu pro všechny české občany, ale pro ty, kteří mají na vznik a pobírání starobního důchodu nárok, tedy pro ty občany, kteří splnili příslušné zákonné podmínky, kterými jsou dosažení důchodového věku a splnění potřebné doby odvádění důchodového pojištění. Navrhujeme výši tohoto minimálního starobního důchodu pro začátek stanovit ve výši aktuální minimální mzdy. Navrhovaná konstrukce tohoto minimálního starobního důchodu plně respektuje i všechny další zákonné podmínky pro přiznání samostatných starobních důchodů i takzvaných důchodů kombinovaných. Základní právní úprava pro výpočet výše důchodů tak zůstává nedotčena, a to z důvodu hladkého a bezproblémového administrativního začlenění institutu minimálního důchodu do našeho důchodového systému. Poměrně důležitým ustanovením našeho návrhu je i ta skutečnost, že přiznání minimálního starobního důchodu proběhne vždy individuálně až na základě posouzení žádosti pojištěnce, a že tedy pracovníci České správy sociálního zabezpečení nebudou nepřiměřeně zahlceni povinnostmi přepočítávat

hromadně tisíce jednotlivých stávajících důchodů a jejich souběhů. Bude se tak dít vždy pouze na žádost konkrétního občana důchodce.

Boj za významné zvýšení nejnižších důchodů, ze kterých nelze důstojně žít, je jednou z hlavních dlouhodobých priorit našeho hnutí. Jde o krok, jehož realizace již nesnese dlouhého odkladu i proto, že životní situace našich nízkopříjmových seniorů je, a to i s ohledem na aktuální kontext enormně rostoucích cen energií, potravin a dalších základních životních potřeb, naprosto neúnosná. V této souvislosti je zavedení minimálního důchodu jednoznačně lepším a systémovějším řešením než odkazování seniorů současnou vládou na to, aby si zažádali o příspěvek na bydlení, což je zdlouhavé a administrativně nesmírně náročné. Nehledě na to, že mnoho nízkopříjmových seniorů na tento příspěvek vůbec nedosáhne. Většinou proto, že o této možnosti vůbec nevědí, což je podle seriózních studií v podstatě asi zhruba 300 000 našich seniorů a vůbec osob, které mají nárok právě na příspěvek na bydlení.

Je pro nás zcela nepřijatelné, aby desetitisíce seniorů byly po celoživotní tvrdé práci nuceny žít z příjmů hluboko pod hranicí chudoby a propadat se v důsledku tohoto do dluhových pastí a exekucí, popřípadě podstupovat několikrát za rok vysilující a mnohdy ponižující martyrium podávání žádostí o sociální dávky. Stavět starobní důchodce, kteří odpracovali pro společnost několik desítek let a kteří mají často podlomené zdraví, do situace žadatelů o sociální dávky, obrazně i doslova do jedné řady s těmi, kteří naopak neodpracovali vůbec nic, je navíc podle mého neetické, nemorální a nehumánní. Občané, kteří celý život poctivě pracovali pro náš stát, si zaslouží prožívat důstojně stáří.

Zavedení institutu minimálního důchodu rovněž nepochybně sníží náklady a náročnost sociálního systému jako takového. Jde rovněž o institut, který je dlouhou dobu standardní součástí důchodových systémů mnoha evropských zemí. Oproti tomu současné nastavení českého důchodového systému je nespravedlivé a systémově vadné a naprosto nezaručuje možnost důstojného prožití důchodového věku našich občanů. Spíše naopak. Prosím vás proto, abychom měli možnost toto změnit, dokud je ještě čas. Děkuji vám za pozornost a prosím vás o podporu zařazení tohoto bodu do programu této schůze jako posledního za body, které už byly navrženy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Vše mám poznamenáno. Srdečně vás zdravím, paní poslankyně a páni poslanci, při tomto večeru.

A nyní je poslední přihlášený s návrhem na změnu či doplnění pořadu schůze, a sice pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, dovoluji mi navrhnout mimořádný bod, a to projednání ústavního zákona, kterým se mění Ústava České republiky, sněmovní tisk 7, který se týká přímé volby starostů a hejtmanů, a to jako první bod dnešního jednání.

Hnutí SPD navrhuje tuto novelu ústavy s přesvědčením, že následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů a hejtmanů povede ke kvalitnější demokracii a obrodě správy věcí veřejných v České republice. Od přímé volby je současně předjíháno zdůraznění osobní odpovědnosti osoby primátora, starosty nebo hejtmana a vyšší stabilita systému obecních a krajských zřízení. Navíc dojde k podstatnému posílení důvěry občanů, kterým se tak vrátí nutný pocit a zájem, že se podílejí na správě věcí veřejných a skutečně o nich sami rozhodují, což by mělo podstatně zvýšit i volební účast.

Dnešní právní řád říká, že starosta nebo hejtman jsou voleni zastupitelstvem obce či kraje z řad členů těchto zastupitelstev. Současný model řízení obcí a krajů je tak založen na občany volených zastupitelstvech. Zastupitelstva poté volí ze svého středu starostu a radu obce, respektive hejtmana a radu kraje. Tento princip je na území České republiky používán již od

poloviny 19. století, byť s malými výjimkami. Pro samosprávu jako takovou je tedy charakteristickým znakem kolektivní způsob rozhodování, kdy na tomto nemá voličský elektorát žádný podíl a jím vyjádřená vůle v podobě preferenčních hlasů žádný vliv, neboť již v daném případě rozhoduje toliko uzavřená skupina, členové příslušných zastupitelstev obce, města či kraje. Současný právní stav je tak zcela nevyhovující, neboť podporuje kolektivní neodpovědnost. Starosta či hejtman mohou být uvlačeni požadavky členů zastupitelstev či rady, které však za ně nenesou viditelnou politickou, ale ani faktickou odpovědnost. K nešťastné situaci navíc přispívá proporcionální volební systém, který se však vinou panašování tváří jako většinový.

Tato osnova chce proto vytvořit prostor pro zavedení přímé volby starostů a hejtmanů, které by tyto problémy řešilo, a to tak, že bude na zákonodárci, zda a kdy přímou volbu zavede, neboť ústava mu pro to dá prostor.

Nepřímo volení starostové a hejtmani nemusí mít vždy podporu veřejnosti na území příslušného územního celku. Starostou nebo hejtmanem se může stát někdo, koho občané nechťejí a do čela obce či kraje je nasazen pouze z politických důvodů a na základě neprůhledných dohod. Nastávají tak případy, kdy nepřímo zvolený starosta či hejtman mají jen velmi slabý mandát a nemohou přistoupit a realizovat potřebné změny ve veřejném zájmu. Příkladem takového stavu je Zastupitelstvo hlavního města Prahy a primátor Prahy. Během jednoho volebního období došlo k dvojí změně vládnoucí koalice, ve které se vyměnily všechny tři nejsilnější strany. V důsledku toho byl i odvolán původní pražský primátor a nahrazen novým. To vše se dělo bez toho, aby obyvatelé Prahy měli na tuto situaci jakýkoliv vliv.

Nepřímo volený starosta či hejtman musí zároveň vykonávat mandát tak, aby se zavděčil členům zastupitelstva, kteří jej do funkce odhlasovali. Nemá tak dostatečně silný mandát pro kroky, které by místní obyvatelé sice uvítali, ale zastupitelstvo s nimi nesouhlasí. Občané jsou rovněž velmi často nespokojeni se svým místním zapojením do chodu obce či kraje, a mají tak naprosto mizivou šanci na tom něco reálně ovlivnit a mít tak možnost jakkoliv ovlivňovat správu věcí veřejných ve svém nejbližším okolí. Negativním jevem současného stavu je také to, že starostové a hejtmani dosti často svalují neplnění volebního programu na zastupitelstvo, které jim jeho splnění nedovolí. Naproti tomu přímo volený starosta by šel do přímé volby s jasně daným programem, jehož plnění by bylo možno velmi jednoduše kontrolovat.

Doktor Petr Jüptner, ředitel Institutu politických studií, říká, že lidé si od zvolení přímé volby slibují kromě posílení své participace na správě věcí veřejných také odstranění neduhů spojených s politizací místní správy, nízkou transparentností, malou rozpočtovou odpovědností nebo klientelismem. Podle studie Proměny městských zastupitelstev v evropské perspektivě podporuje zavedení přímé volby starostů, ale i hejtmanů přibližně 75 % dotazovaných zastupitelů v České republice. V anketě pořádané Ministerstvem vnitra mezi starosty jednotlivých obcí se pro přímou volbu vyslovilo 65 % starostů, kteří odpověděli.

Přímá volba starostů, jakož i hejtmanů je naprosto standardním způsobem volby v mnoha evropských státech. Tento druh volby je znám ze států, jako je Itálie, Portugalsko, Řecko, Kypr, Slovinsko, Slovensko, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Makedonie, Albánie a Chorvatsko. Přímá volba se aplikuje například i ve Velké Británii, kde o způsobu volby rozhodují občané v referendu. Dále v Německu a Rakousku se užívá přímá volba v celé řadě spolkových zemí. V Norsku a Maďarsku je přímá volba v obcích do 10 000 obyvatel.

Pro Českou republiku jsou velmi důležité poznatky, které byly získány po zavedení přímé volby na Slovensku. V některých parametrech by mohl být slovenský model inspirativní i pro Českou republiku, neboť se dotýká jak starostů, tak i hejtmanů. Za jednoznačné pozitivum ze slovenské zkušenosti lze označit, že funkce starosty je individuálním postem a stojí v tomto smyslu pod výraznější kontrolou občanů, kteří ho mohou z funkce odvolat. Z praxe rovněž vyplývá jednodušší a pružnější správa obce. Obdobně lze hodnotit i funkci předsedy samosprávného kraje, ekvivalent hejtmana. Právě poslední volby do samosprávných krajů na

Slovensku ukázaly, že přímá volba je i efektivní širokou občanskou pojistkou proti negativním celospolečenským jevům, jako je příklad Banskobystrického kraje a zvolení Mariana Kotleby z Lidové strany Naše Slovensko.

Rovněž v Polsku se konstatují nezpochybnitelná pozitiva k přímé volbě starostů. Tím je především vyšší míra zapojení občanů do správy obce a jejich vyšší zájem o místní záležitosti. Předpokládané postavení starosty s sebou nese i nároky na osobnost starosty. Každý kandidát na starostu jde do voleb se svým politickým programem, který naplňuje po zvolení pod kontrolou občanů obce. Po dosud získaných zkušenostech je zavedení přímé volby starosty hodnoceno jak občany, tak polským ministerstvem vnitra pozitivně.

Potřeba změny ústavy pro zavedení přímé volby starostů a hejtmanů je dána hlavně tím, že na základě současného znění ústavy má zastupitelstvo obce či kraje oprávnění rozhodovat o jakékoli věci spadající do samostatné působnosti dané obce nebo kraje. Přímá volba starosty a hejtmana ovšem má skutečný smysl pouze za situace, že do kompetencí starosty a hejtmana budou dány některé rozhodovací pravomoci a oni tam budou moci vykonávat mandát a správu věcí veřejných, které mají při rozhodování o otázkách v rámci obce či kraje zásadní důležitost. Ústava by proto měla tuto možnost připouštět a uvozovat tak obligatorní právní úpravu příslušnými zákony.

Předkladatelé úmyslně nenavrhují konkrétní rozhraní pravomocí mezi jednotlivé orgány obce a kraje. Cílem tohoto zákona je najít konsenzus nad tím nejzákladnějším a nejobecnějším parametrem a to je volba starosty a hejtmana přímo občany. Jednotlivé parametry přímé volby a rozdělení kompetencí mezi orgány obce a kraje necht' jsou otázkou dalších diskusí, jejichž hlavním smyslem by měla být snaha o nalezení konsenzu a brzké zavedení přímé volby starostů a hejtmanů.

Do ústavy se dále zcela jasně uvádí možnost, že starosta obce a hejtman kraje jsou voleni přímo. Jedinou ze systému české ústavy zcela logickou podmínkou, která je dále zmíněna, je to, že starosta či hejtman, kteří jsou voleni přímo, jsou voleni tajným hlasováním na základě všeobecného a rovného volebního práva. Ostatní parametry chtějí předkladatelé svěřit především široké veřejné diskusi, jejímž cílem má být nalezení shody nad jednotlivými parametry prováděcího zákona.

Cílem předložené novely ústavy je zavedení přímé volby starostů a hejtmanů, a tím dosažení pozitivních vlivů, které tato změna přináší oproti dnešnímu způsobu nepřímé volby. Primárně lze očekávat větší odpovědnost přímo volených starostů a hejtmanů ke spravovanému majetku v obci, v jejich vystupování na veřejnosti a díky zvýšenému zájmu jejich voličů i vyšší míru transparentnosti po celou dobu jejich volebního období. Každý takový starosta a hejtman bude mít přímou politickou odpovědnost za klíčové otázky v rámci správy obce či kraje. Volič bude lépe vybaven ke kontrole vybraného starosty nebo hejtmana, protože si bude ověřovat správnost své volby. Jejich zvolení v dalším období nebude odvislé od názoru členů zastupitelstva obce či kraje, ale jen od názoru voličů, jejichž podíl na správě věcí veřejných bude i takto reálně a nezpochybnitelně vyjádřen. Přímou volený starosta nebo hejtman mají také ke své práci mnohem silnější mandát, což posiluje jejich autoritu a umožňuje jim lépe prosazovat vytyčený program před voliči. Se svým volebním programem půjde do voleb a půjde pak velice lehce kontrolovat, jak ho během svého mandátu naplňoval.

Přímou volený starosta nebo hejtman by také měl disponovat vyšším rozsahem pravomocí, které by převzali od dnešních pravomocí zastupitelstev nebo rady. V obci anebo v kraji by tak nepanovala kolektivní neodpovědnost členů zastupitelstev, ale naopak osobní odpovědnost starosty nebo hejtmana. Ve výsledku budou občané mnohem více zapojeni do správy obce či kraje. Odstranily by se rovněž případy, kdy je starostou nebo hejtmanem zvolen někdo, kdo nemá podporu občanů ve svěřeném území a je na své místo dosazen na základě politické domluvy v zastupitelstvu. Největší riziko přímé volby starostů a hejtmanů by vyplývalo z nevhodného rozdělení pravomocí mezi starostu či hejtmana a příslušné zastupitelstvo či radu,

a to v případě, že by se navzájem blokovali, takže by vznikly patové situace. Proto je nutné v rámci prováděcího zákona kompetence přesně specifikovat, aby se tento problém minimalizoval.

Kromě toho, že přímá volba starosta a hejtmána jednoznačně posílí jejich mandát a autoritu, ale současně dojde i k zavedení přímé odpovědnosti občanů za výkon funkce starosty či hejtmána a s tím související větší zapojení lidí do rozhodovacích procesů v obcích, městech a krajích. Zvýší se dozajista důvěryhodnost politiky, neboť navrhovaná přímá volba starostů obcí, primátorů statutárních měst a hejtmánů krajů posílí důvěry občanů v politiku a nebudou se moci opakovat excesy, které není možné dále akceptovat, že občané v demokratických volbách projeví svobodnou vůli a jimi většinově zvolený zastupitel skončí v opozici. Navrhovaná přímá volba starostů a hejtmánů učiní politiku přístupnější a srozumitelnější pro občana, zvýší se transparentnost a těsnější vazba mezi občany a přímo voleným politikem, což bude mít určitě vliv na zvýšení zájmu lidí o politiku a zároveň početnější účast ve volbách. Nový způsob voleb musí být pochopitelně provázen změnami zákonů o obcích a krajích. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. Vy jste to navrhl případně zařadit jako první bod, jenom se ujistěte, všechno je zaevidováno.

Nyní se tedy hlásí ještě paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych ještě chtěla zařadit bod v návaznosti na vystoupení myslím že pana předsedy Jakoba, který načítal dva tisky, pokud se nemýlím, já jsem zrovna sledovala na obrazovce, výjimečně, takže bych měla k tomu protinávrh a navrhuji zařadit do pořadu 33. schůze Poslanecké sněmovny body souhlas s ratifikací Protokolu o přistoupení Finské republiky a Švédského království k Severoatlantické smlouvě, sněmovní tisky 274 a 275, jako první dva body této schůze. Pokud se nemýlím, vy jste myslím navrhoval druhé a třetí, takže já navrhuji první a druhé. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě se ujistím, zda je ještě nějaký návrh k pořadí této schůze? Není-li tomu tak, tak tímto tedy můžeme přistoupit k hlasování o jednotlivých návrzích. Já nejprve zagonguji, abych dala kolegům šanci přijít. (Zvoní zvonce.) Pardon, omyl po prázdninách, gong je zde samozřejmě. (Gonguje.)

Nyní bychom standardně – já jenom poprosím o ztišení – ano, vnímám žádost o odhlášení všech. Všechny vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými registračními kartami.

Jenom poprosím paní předsedkyni (Schillerovou), jelikož se jednalo o návrh týkající se i procedury, tak standardně bychom hlasovali o jednotlivých návrzích čistě v tom pořadí, jak byly podány. Vy jste navrhla, aby u toho hlasování u těch bodů, které navrhl pan předseda Jakob, to bylo vnímáno jako protinávrh, čili pokud nebude námitek – poprosím o ztišení, prosím, kolegyně, kolegové – pokud nebude námitek, tak navrhuji proceduru, že tedy u těch bodů navržených panem kolegou Jakobem nejprve budeme hlasovat o pořadí navrženém vámi a potom případně... Děkuji. Máme tedy tímto ujasněno a já přece jenom pro jistotu navrhuji, že si odhlasujeme tuto navrženou proceduru.

Já tímto zahajuji hlasování. Kdo je pro proceduru, o pořadí, o návrhu paní předsedkyně? Kdo je proti?

V hlasování číslo 5 bylo přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 164, proti 1, čili tato procedura byla odhlasována a budeme postupovat tím způsobem toho vašeho návrhu zařazení.

Nyní tedy přistoupíme k jednotlivým předneseným návrhům. Já je budu číst tak, jak jsou zde tedy v této naší schválené proceduře. Jenom poprosím o opravdu pečlivé sledování

navrhovatelů. Těch návrhů je značné množství, nepřesnost není záměrem, tak když tak prosím, abyste se ozvali.

Jako první budeme hlasovat návrh pana poslance Andreje Babiše – a ještě upozorním, že nejprve budeme hlasovat o návrhu nového bodu a po případném odsouhlasení by se hlasovalo o návrhu na pevné zařazení. Ten návrh bodu zní Jak organizovaný zločin dosadil svého člověka za ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 6 přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 67, proti 94, čili nebylo přijato.

Dále také pan poslanec Babiš, název nového bodu Stav v českém zdravotnictví.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento bod? Kdo je proti?

V hlasování číslo 7 hlasovalo 166 poslanců, pro 66, proti 97. Bod také nebyl přijat.

Dále návrh paní poslankyně Dostálové – Řešení bytové krize. Ano? Je připomínka k hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Já mám jenom k hlasování číslo 6, hlasoval jsem proti, a na sjetině mám ano. Nezpochybňuji hlasování, uvádím jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Dobře, děkuji, pro stenozáznam.

My tedy přistoupíme k přednesenému návrhu paní poslankyně Dostálové – Řešení bytové krize.

Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 8 přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 97. Zamítnuto.

Dále návrh pana poslance Vondráka – Financování energií organizacemi zřizovanými obcemi a kraji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 9 přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 92. Nebyl přijat.

Dále návrh pana poslance Tomia Okamury. Opět k hlasování? S přednostním právem, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Jenom chci upozornit, že jste teď zamítli návrh, se kterým přišel šéf Asociace krajů pan Martin Kuba, člen ODS. Tak jenom abychom věděli, o co tady běží. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Můžeme pokračovat. Návrh pana Tomia Okamury – Vláda nepomáhá lidem se zdražováním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh pana poslance? Kdo je proti?

V hlasování číslo 10 bylo přihlášeno opět 168 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 98. Tento návrh byl zamítnut.

Dále další návrh pana poslance Okamury – Nárůst počtu nelegálních migrantů do České republiky.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 11 přihlášeno 168 hlasujících, pro 66, proti 98. Také tento bod nebyl přijat.

Dále návrh pana poslance Radima Fialy – Kauza Petra Mlejnk a ministra vnitra Víta Rakušana.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 12 bylo 168 hlasujících, pro 67, proti 97, také tento bod nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Radima Fialy – Vláda nezvládá řešení energetické krize.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 13 bylo přihlášeno 168 hlasujících, pro 67, proti 100, nebylo přijato.

Dále návrh paní poslankyně Aleny Schillerové – Energetická krize.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 14 bylo 168 hlasujících, pro 68, proti 96, nebylo přijato.

Dále návrh pana poslance Karla Havlíčka – Zastropování cen energií.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 15 bylo 168 hlasujících, pro 68, proti 92, opět nepřijato.

Dále návrh paní poslankyně Schillerové – Reakce na vystoupení ministra Blažka.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro tento návrh. Ptám se, kdo je proti?

V tomto 16. hlasování hlasovalo 167 zde přítomných, pro 68, proti 93, nebylo přijato.

Dále návrh pana poslance Langa – Reorganizace NCOZ v kontextu kauzy Dozimetr, organizovaného zločinu hnutí STAN a role ministra vnitra Rakušana.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 17 hlasovalo 168 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 98, nebylo přijato.

Dále návrh paní poslankyně Pastuchové s názvem Prognóza vývoje počtu obyvatel pod hranicí příjmové chudoby v příštích dvou letech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 18 bylo přihlášeno 168 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 98, taktéž zamítnuto.

Přistupujeme k návrhu paní poslankyně Adámkové – transplantační zákon, sněmovní tisk 162.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto návrhu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 19 hlasovalo 169 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 97, také tento návrh nebyl přijat.

Druhý návrh paní poslankyně Adámkové se jmenuje Dopad cen energií na zdravotně-sociální problematiku v České republice.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Ve 20. hlasování hlasovalo 169 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 95, tento návrh byl zamítnut.

Dále je návrh pana poslance Pražáka – Informace Ministerstva životního prostředí ohledně dolu Turów.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 bylo 169 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 92, tento návrh byl zamítnut.

Druhý návrh pana poslance Pražáka se jmenuje Informace Ministerstva zemědělství, jak pomůže výrobcům potravin.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Ve 22. hlasování nás bylo přihlášeno 169, pro 66, proti 98, také zamítnuto.

Josef Bělíca přednesl následující návrh – Důvěryhodnost ÚZSI v kontextu mezinárodní spolupráce tajných služeb.

Zahájila jsem hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 hlasovalo 169 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 97, bylo zamítnuto.

Další návrh je návrh pana poslance Strýčka s názvem Návrh vyhlášky MPO, kterou se stanoví zvláštní pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody při předcházení stavu nouze.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 24 bylo přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 97, návrh nebyl přijat.

Dále návrh pana poslance Stržíňka – Pomoc vlády městům a obcím s nákupem energií.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 25 bylo přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 91, taktéž zamítnuto.

Dále navrhl pan poslanec Brázdil bod s názvem Jak dál s důchody pro IZS.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování 26 bylo přihlášeno 168 hlasujících, pro 66, proti 93, bylo zamítnuto.

Následující návrh předložila paní poslankyně Pokorná Jermanová a zní Stavební spoření jako pomoc v době energetické krize.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Ve 27. hlasování bylo 169 hlasujících, pro 69, proti 95. Bod nebyl přijat.

Taktéž paní poslankyně Pokorná Jermanová navrhla Odměňování v kultuře v návaznosti na ceny energií.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 28 bylo přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 96. Bod byl zamítnut.

Jelikož přišel čas na střídání, tak předám řízení schůze podle toho, jak bylo vše dohodnuto.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobrý večer, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Pokračujeme v hlasování navržených změn pořadu schůze.

Další návrh přednesl pan poslanec Patrik Nacher. Jedná se o tisk číslo 41, zařazení nového bodu Novela živnostenského zákona. Já tedy zahájím... (O slovo se hlásí poslanec Nacher.) Ano, pane poslance, upravte prosím, jestli je špatně poznámka předsedajícího. Prosím, jak má znít bod?

Poslanec Patrik Nacher: To je bod, který už tam je jako tisk 41.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Není, na této schůzi je zařazen pouze jediný bod a potom interpelace. Proto je to zařazení nového bodu. Takže je to novela živnostenského zákona, kterou by rád pan poslanec zařadil. Eviduji zájem o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se opětovně přihlásili svými identifikačními kartami. Jakmile se počet přihlášených ustálí, tak zahájíme hlasování o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování o zařazení bodu Novela živnostenského zákona. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 bylo přihlášeno 167 přítomných, pro 68, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Dále pan poslanec Jaroslav Foldyna chce zařadit nový bod pod názvem Energetické úspory v rámci provozu Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 30 bylo přihlášeno 168 přítomných, pro 69, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Taktéž pan poslanec Jaroslav Foldyna navrhuje nový bod s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny Parlamentu k terorismu.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 31 bylo přihlášeno 168 přítomných, pro 68, proti 99. Návrh byl zamítnut.

Další návrh na zařazení bodu přednesla paní poslankyně Lenka Knechtová. Je to název Příspěvek obcím na platby energií.

Zahajuji hlasování o zařazení bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 32 bylo přihlášeno 168 přítomných, pro 68, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Další návrh přednesl pan Jiří Kobza. Je to Změna zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 33 bylo přihlášeno 168 přítomných, pro 68, proti 97. Návrh byl zamítnut.

Taktéž pan poslanec Kobza navrhuje nový bod, a to Zákon o státních svátcích, který je tiskem číslo 16.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 34 bylo přihlášeno taktéž 168 přítomných, pro 67, proti 97. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Peřtová Berenika navrhuje nový bod Kompenzace podnikatelům v Českém Švýcarsku.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 bylo přihlášeno 168 přítomných, pro 68, proti 94. Návrh byl zamítnut.

Další bod navrhla paní poslankyně Balaščíková Margita pod názvem Krize v zemědělství.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 bylo přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Jan Jakob navrhuje nový bod a je to Vládní návrh, kterým se žádá vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu o přístupu Finské republiky... a tady vidím. Promiňte, ale ty poznámky jsou poměrně nepřehledné. Nicméně je tady protinávrh od paní předsedkyně Aleny Schillerové. Nejdřív potřebujeme zařadit ten bod, ano. Jedná se opravdu o nový bod. Takže

protinávrh nebyl vznesen. Ten byl vznesen k pevnému zařazení, takže se jedná o zařazení pevného bodu.

Znovu zopakují, že nový bod se jmenuje Vládní návrh, kterým se žádá o vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě.

Zahajují tedy hlasování o zařazení tohoto bodu na program schůze. Pevné zařazení se hlasuje následně. Kdo je proti?

V hlasování číslo 37 bylo přihlášeno 169 přítomných, pro 149, proti žádný. Návrh byl přijat.

Tímto jsme zařadili tento bod a nyní tedy už budeme hlasovat o pevném zařazení bodu, kde už byl vznesen protinávrh, o kterém se hlasuje jako první. Ten předložila paní předsedkyně Schillerová a ta navrhuje, abychom tento bod projednali jako první bod dnešního jednání. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování o pevném zařazení bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 38 bylo přihlášeno taktéž 169 přítomných, pro 51, proti 6. Návrh byl tedy zamítnut.

Proto nyní budeme hlasovat o původním návrhu, který přednesl pan poslanec Jakob, a to je, aby se o tomto bodu jednalo jako o druhém bodu dnešního jednání. Jenom odmažu všechny faktické, které tady jsou, a připomínám, pokud se někdo opravdu hlásil s faktickou, že nejsme v rozpravě, není možné uplatnit faktickou.

Nyní zahajují hlasování o pevném zařazení tohoto bodu jako bodu číslo 2 dnešního jednání. (Kdo je pro?) Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 přihlášeno 169 přítomných, pro 137, proti žádný, návrh byl přijat, tudíž tento bod bude jako druhý v pořadu schůze.

Další bod navrhl opět pan poslanec Jakob. Jedná se o zařazení nového bodu – Vládní návrh, kterým se žádá vyslovení souhlasu s ratifikací Protokolu o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě. Hlasujeme zařazení bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 40 přihlášeno 169 přítomných, pro 150, proti žádný, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení bodu. Nejdříve protinávrh paní předsedkyně Schillerové, aby se jednalo o druhý bod, tentokrát druhý bod, protože už jeden máme zahájený. Takže prosím, (Hlasy z pléna, že to nejde.) To vlastně nejde. Omlouvám se. Hlasování prohlašuji za zmatečné. Takto byl ten návrh přednesen, nicméně teď jsme zařadili druhý bod, tudíž by to měl být logicky až třetí bod anebo první bod. Protože tedy došlo k tomu, že už je tam pevně zařazen druhý, tak tentokrát je nutné upravit ten původní návrh na to třetí a paní předsedkyně s tímto takto souhlasí. Proto tedy opravuji.

Zahajují hlasování o tom, že by tento bod byl zařazen jako třetí toho jednání, které nás čeká. To znamená třetí bod schůze. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 42 přihlášeno 169 přítomných, pro 146, proti žádný, návrh byl přijat. Tento bod jsme tedy zařadili, tudíž další už k tomuto bodu hlasovat není nutné.

Vracím se k dalším bodům. Pan poslanec Ryba navrhl nový bod a ten se jmenuje Změny v legislativě a vybavení hasičů s ohledem na zkušenosti s požárem v Hřensku.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 43 přihlášeno 168 přítomných, pro 69, proti 82, návrh byl zamítnut.

Další návrh přednesla paní poslankyně Fischerová. Nový bod, který se jmenuje Dopad neschopnosti vlády v řešení energetické krize na školství.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 44 přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 91. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Robert Králíček navrhuje nový bod – Boj proti dezinformacím.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 45, které právě končí, hlasovalo 169 přítomných, přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 88. Návrh byl zamítnut.

Další nový bod navrhla paní poslankyně Karla Maříková, a to pod názvem Diskuse o odškodnění újmy po očkování proti onemocnění covid 19. Jedná se o zařazení nového bodu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 46 přihlášeno 169 přítomných, pro 65, proti 98. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Marie Pošarová navrhuje nový bod – Daňové zvýhodnění, tedy novela zákona o daních z příjmů jako nový bod.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu. Kdo je pro, stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 47 přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Další návrh přednesl pan poslanec Vladimír Zlínský. Jedná se o nový bod, a to pod názvem Je naše společnost připravena na možný blackout?

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 48 přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Požádám, kolegyně, kolegové o ztišení. Přistoupíme k hlasování o novém návrhu bodu od pana poslance Marka Nováka, který navrhl bod pod názvem "Novela zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek". Uvedeno, že jde o nikotinové sáčky.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 49 je přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 86. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Martin Kukla navrhl nový bod – Vláda neřeší drahé energie a otočila se k lidem zády.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V 50. hlasování bylo přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Martin Kolovratník navrhl nový bod – Hrozící nedostatek financí na základní provoz českých železnic a dálnic.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 51 přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Lubomír Brož navrhl bod s názvem Valorizace rodičovského příspěvku ve světle dramatické inflace.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 52 je přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 94. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Helena Válková navrhuje nový bod – Práva starších osob v době energetické krize.

Zahajují hlasování o tomto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 53 přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 94. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Jana Hanzlíková navrhuje nový bod – Dopad zvýšení cen energií a pohonných hmot na specifické skupiny obyvatel.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 54 přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 95. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Petr Sadovský navrhuje nový bod – Konkrétní pomoc občanům a snížení DPH u základních potravin – předpokládám. To si pan poslanec když tak opraví, ale asi je to takto správně, jestli to čtu dobře.

Takže zahajují hlasování o tomto novém bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 55, je přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Tomáš Helebrant navrhuje bod Nedostatečná reakce vlády na prohlubování energetické krize a z toho vyplývající ohrožení domácností, průmyslu, zdravotnictví a chodu státu samotného.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 56, přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 98. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Zuzana Ožanová navrhla nový bod Nedostatky v řízení schůzí Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 57, přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 95. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Aleš Juchelka navrhl bod Vyhlášky MPO a sociální a energetická nepomoc této vlády.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu? Kdo je proti?

V 58. hlasování je přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 98. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Karel Rais navrhuje bod – Jak vláda zajistí nevýrobním organizacím a zejména univerzitám krytí zvýšených nákladů na energie a provoz těchto institucí?

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V 59. hlasování přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 95. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Jan Síla navrhuje nový bod Zákon o celostátním referendu.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto bodu a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 60, přihlášeno 169 přítomných, pro 66, proti 95. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Petr Vrána navrhuje bod Problémy obcí v souvislosti se zrušením bezdoplatkových zón.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu a ptám se, kdo jste pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 61, přihlášeno 169, pro 67, proti 95. Návrh byl zamítnut.

Stanislav Berkovec navrhuje bod Vliv úsporných energetických opatření na nejvíce ohrožené skupiny obyvatelstva.

Zahajují hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 62, přihlášeno 169 přítomných, pro 69, proti 97. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Ivana Štefanová navrhla bod Dopad inflace a zdražování na provoz zdravotnických zařízení.

Zahajují hlasování o tomto novém bodu. Kdo je pro jeho zařazení? Kdo je naopak proti?

Hlasování číslo 63, přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 93. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Jan Síla navrhuje nový bod Inlace, energetické zdražování a kolaps ekonomiky.

Zahajuji hlasování o tomto novém bodu. Kdo je pro jeho zařazení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 64 je přihlášeno 169 přítomných, pro 67, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Milan Brázdil navrhl bod Znemožnění výkonu mandátu poslance.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 65, přihlášeno 169 přítomných, pro 66, proti 93. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Jiří Mašek navrhuje nový bod ČEZ plně v rukou státu. – Hlásíte se, paní předsedkyně? Ne.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 je přihlášeno 169 přítomných, pro 67, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Richard Brabec navrhuje bod Informace vlády o řešení vysoké ceny emisních povolenek.

Zahajuji hlasování o tomto novém bodu. Kdo je pro zařazení? Kdo je proti?

V hlasování 67. přihlášeno 169 poslanců a poslankyň, pro 66, proti 95. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Karel Tureček – Opatření vlády České republiky v oblasti cen potravin, nový bod.

Zahajuji hlasování o tomto novém bodu. Kdo je pro jeho zařazení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 68, přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Lucie Šafránková navrhla nový bod Zvýšení příspěvku na péči zdravotně postiženým, zákon o sociálních službách.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 69, přihlášeno 169 přítomných, pro 68, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Další bod, který navrhla paní poslankyně Lucie Šafránková, je s názvem Zvýšení příspěvku na mobilitu pro zdravotně postižené, tedy zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno 170 přítomných a pro je 68, proti 83. Tudíž návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Vladimíra Lesenská navrhla bod Změna zákona o důchodovém pojištění.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Ptám se, kdo jste pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 71 přihlášeno 170 přítomných, pro 68, proti 97. Návrh byl zamítnut.

A pokud se nepletu, již poslední návrh na změnu pořadu je od pana poslance Radka Rozvorala, a to bod s názvem Projednání ústavního zákona, přímá volba starostů a hejtmanů.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto nového bodu. Ptám se, kdo jste pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 72 přihlášeno 170 přítomných, pro 29, proti 101 a návrh byl zamítnut.

Podle mých záznamů jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze, zařazení nových bodů a podobně. Je tady ještě někdo, jehož návrh nebyl přečten? Nikoliv.

Takže můžeme přistoupit k hlasování pořadu schůze jako celku.

Zahajuji hlasování o pořadu schůze. Ptám se, kdo jste pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 73 přihlášeno 170 přítomných, pro 101, proti 18, návrh pořadu schůze byl schválen.

Já nejdříve ještě přečtu jednu omluvu a eviduji přihlášku. (O slovo se z místa hlásí předsedkyně Schillerová.) Omlouvá se pan poslanec Ivo Vondrák, a to z důvodu jednání ve volebním kraji mezi 20. hodinou a půlnocí dnešního dne. Nyní se hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. No, dovoluji mi jenom stručně okomentovat výsledek hlasování o bodech navržených na pořad této schůze. Není určitě pochyb o tom, kdy jsme slyšeli, co které jednotlivé body obsahují, že se jedná o body, které se týkají občanů, týkají se firem a týkají se aktuálních problémů. Já si dovolím vypíchnout jenom ty opravdové perličky.

O návrhu pana Martina Kuby, šéfa Asociace krajů, na řešení energií, zastropování ve vztahu ke krajům jsem už hovořila, to opakovat nebudu. Ale tady byly další zajímavé návrhy. Například můj kolega Patrik Nacher, poslanec a zastupitel hlavního města Prahy, opakovaně navrhuje řešení v rámci novely živnostenského zákona, které řeší Airbnb, které řeší bytovou otázku na území města Prahy. A jak hlasovali pražští zastupitelé? No proti. Tak si to připomeňme. Pražští zastupitelé z řad pětikoalice hlasovali proti.

Sociální služby. Byla tady celá řada návrhů ze strany opozičních poslanců, vzpomenu třeba pana poslance Juchelky, který mluvil k sociálním službám. Já budu pořád připomínat, pane poslanče Kaňkovský, naše minulé volební období, kdy jste byli schopni kvůli 200 milionům, nebo sto, 200 milionům na dofinancování sociálních služeb svolávat mimořádné schůze. A najednou nám nevádí, že tam chybí přes jednu miliardu, že ty 3,2 miliardy ještě vůbec nedostali, že prostě hrozí, a mám teď velice mnoho informací z Moravskoslezského kraje, že tam hrozí i zavírání sociálních služeb. Takže abychom si prostě řekli, jak ty věci stojí.

Ale teď ty největší perličky. Já jsem navrhla, ať se tady projednává vystoupení pana ministra spravedlnosti, pana Blažka. Já jsem ho ocenila, jeho vystoupení. On tu vystoupil velmi věcně, velmi korektně a řekl prostě, že ano, je to problém, že on je také mezi lidmi, také slyší, že si stěžují na energie, že se s tím prostě musí něco dělat, že prostě jako právník – se musí hledat cesta, a ne aby slyšel neustále od svých kolegů, že to nejde, a že prostě jinak dojde k velice velkým sociálním nepokojům, a řekl, že může být ohrožena i politická stabilita. Cituji, bylo to i mediálně veřejně. Já jsem to ocenila. Řekla jsem jenom škoda, že nevystoupil s takovýmto vystoupením pan premiér nebo některý z ekonomických ministrů, třeba pan ministr Síkela nebo pan ministr Stanjura, toho tady dnes ani nevidím. A že doufám, že bude mít tu sílu, aby tento svůj názor prosadil na vládě, protože bezesporu je členem vlády. Je ministrem spravedlnosti. Když jsem navrhla, ať se o tom bavíme, abychom využili přítomnosti pana premiéra, tak to pětikoalice zamítla.

No a úplně největší perla je zamítnutí veškerých návrhů, které se týkají zastropování cen energií. Takže my posloucháme dlouhé měsíce, týdny a měsíce od pětikoalice, že to nejde, že to prostě je špatná cesta, abychom se dneska dočetli, že pan premiér zvažuje a uvažuje o tom a začínají na tom pracovat, že by došlo k zastropování energií. Samozřejmě na evropské úrovni, což ze své zkušenosti vím, že bude hodně dlouho, pokud prostě vůbec dojde k nějaké dohodě. Ale celá řada zemí nečeká na to, celá řada zemí už to řeší na národní úrovni. Takže připadnete si, že to není úplně normální? Ne, to je realita našeho tohoto parlamentu, kde většinu má pětikoalice. Děkuji. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další s přednostním právem se hlásil pan předseda Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dovolte mi krátký komentář a stanovisko za hnutí SPD k této schůzi. Samozřejmě my jsme navrhovali spoustu návrhů, které se týkají také energetické krize, které se týkají sociálních věcí, chceme dát peníze lidem, chceme prostě upozornit vládu na to, že energetická krize je neovládnutá a že hrozí hluboká destrukce českého hospodářství, průmyslu a zemědělství, že se lidé, občané České republiky, dostanou do téměř neřešitelných problémů. Samozřejmě všechny naše návrhy byly zamítnuty, ani jeden se nepromítl do programu této schůze a vlastně zůstává na té schůzi jeden z hlavních bodů a to je, že chceme vzít 14 miliard ze zdravotnictví, protože je potřebujeme dát někam jinam, třeba na stíhačky nebo na něco jiného.

Takže hnutí SPD hlasovalo proti programu, proti schválení programu této schůze, protože tam není nic, co by občanům České republiky v současné době pomohlo. Je to první setkání Poslanecké sněmovny po dlouhých vládních prázdninách. Mysleli jsme, že vláda prostě za tu dobu už bude mít nachystaná nějaká řešení. Vidíme, že nemá nachystaná žádná, a je to velká škoda pro celou Českou republiku. Já to zakončím jednou větou, kterou teď říkám, že bohužel Česká republika si bude muset sáhnout na úplné dno, ale mám pocit, že to pro české občany je příliš krutá zkušenost. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se ještě jednou hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. (Dohadování o pořadí vystupujících.) Pardon, omlouvám se, teď jsem si uvědomila, pan poslanec mi tady říkal, pan předseda, pan předseda Michálek se hlásí. Omlouvám se, paní předsedkyně, a děkuji za připomenutí, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem se hlásil také s přednostním právem, abych na to krátce reagoval. Dneska jsme se tady sešli a někteří z nás vstávali brzo ráno. (Hluk v levé části jednacího sálu.) Třeba my jsme přijížděli s kolegy ze Země živitelky, abychom projednali věci, které jsou na programu. Jsou to věci, jako je alokovat na pomoc občanům 14 miliard korun, které by se jinak válely na účtech zdravotních pojišťoven. A tyto peníze mají jít na pomoc občanům, protože je jednoduché slibovat každému, kde, kam dáme kolik miliard, aniž by opozice přišla s tím, kde tyto peníze konkrétně vzít. A teď konkrétně sbíráme peníze, které mohou pomoci lidem, a potřebujeme je, abychom tu pomoc mohli vyplácet.

A ta druhá věc, kterou navrhujeme, je, že se staráme o bezpečnostní situaci v Evropě. Schvalujeme, aby byly další členské státy, potřebujeme spolupracovat v Evropě na bezpečnosti a to není žádný bod, jak to říká SPD, něco, co by bylo zbytečné nebo k čemu by nemělo smysl jednat.

Ten program byl oznámen předem, byl oznámen řádně. A teď akorát co vy jste tady předvedli, že jste celý jednací den, deset jednacích hodin jste tady vyblokovali nějakým politickým divadýlkem. To je naprosté pohrdání Poslaneckou sněmovnou a tím, že máme mít předvídatelný program, aby občané věděli, co se projednává, a mohli to sledovat. Člověk, který dneska od rána chtěl sledovat jednání Poslanecké sněmovny k oznámeným bodům, tak teď si bude muset počkat na noc, bude si to muset nějak štelovat a asi ve čtyři hodiny ráno tam bude sledovat, jak se projednávají oznámené body, protože vy jste tady deset hodin defilovali na šedesát různých témat, která na program vůbec zařazena nebyla.

Takže já bych vás chtěl poprosit, buďte jako ti zemědělci. Kdyby zemědělci fungovali tak, že budou rozhodovat takovouto obrovskou délkou, takovouto obrovskou dobu o tom, co budou sázet, tak by doteď neměli vysazeno. A celá republika si klepe na čelo, jakým způsobem tady obstruujete Poslaneckou sněmovnu. Sami svým chováním tímto způsobem destruujete tu

parlamentní demokracii a vytváříte akorát svým vlastním jednáním důvody pro to, aby se musel zužovat prostor pro jednotlivé poslance, abychom tady vůbec něco efektivně projednali! Prosím vás, zamyslete se nad tím, abychom se nemuseli před občany stydět. Děkuji. (Potlesk z pravé poloviny sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní již je opravdu paní předsedkyně Schillerová a pak je pan ministr Jurečka. Ještě jednou se omlouvám za ten zmatek předchozí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Já jsem chtěla původně vystoupit s technickým návrhem, tak to si ještě chvilku nechám, protože to nemohu nechat bez odezvy. Chtěl jste mě rozplakat, pane předsedo, Michálku prostřednictvím paní předsedkyně, že jste jel ze Země živelky? No to snad ne! To je vaše práce a vaše povinnost. Vy berete 14 miliard, vy oškubete, oškubete veřejné zdravotní pojištění o 14 miliard. Přitom vyberete letos zhruba asi o 130 miliard více. Můžete si sáhnout na obrovskou dividendu ČEZu, prostě příjmy máte. Podívejte se, jak mluví jiní politici jiných zemí. Ministr financí Německa Christian Lindner považuje za amorální, aby si vláda nechala peníze, které vybere z inflace a díky inflaci od občanů a firem. Z toho si vezměte poučení! (Potlesk a výkřiky z pravé části sálu.)

A pane předsedo, prostřednictvím paní předsedkyně, program je vždycky... nebo schůze začíná až po schváleném programu. A základním právem každého poslance je navrhnout nové body. Já vím, že by se vám hodilo, abychom seděli v rohu, a šoupat nohama, ale toho se nedočkáte! (Potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s přednostním právem přihlášen pan ministr Jurečka. A prosím o ztišení a důstojnou atmosféru v sále. Děkuji.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji, dobrý večer. Milé kolegyně vážení kolegové, je důležité, když tady vedeme debatu, tak nás lidé sledují, tak abychom také dokázali vyslat nějaký signál o intelektuální a lidské rovině veřejnosti. Nikdo neupírá právo opozici se vyjádřit, ale vy jste teď ukázali po jedenácti hodinách, že umíte být karikaturou sami sebe. Já jsem dneska jedenáct hodin viděl před očima billboard Andreje Babiše, který před lety měl skoro po celé republice: Makat a neblábolit. Sněmovna není žvanírna. Co jste tady jedenáct hodin dělali? Co jste tady jedenáct hodin dělali? Od Šumavy k Tatrám čtení nesmyslných textů. Normální člověk, s kterými já se bavím u nás na vesnici, kterého potkávám ve svém okolí, umí v několika minutách popsat podstatu problému. A ne že vy tady chodíte, dáváte desítky návrhů od Šumavy k Tatrám v situaci, kdy tady byl jasně stanovený program. A chodíte a říkáte tady lži a strašíte! Co to je za řeči, že lidé nebudou mít peníze na úhradu energií? Je to lež! Je to lež! (Projevy nesouhlasu z lavic SPD a ANO.) Lžete.

Byli jste součástí minulé vládní koalice. Alespoň ti z vás, kteří byli součástí sociálního výboru, tak pokud nelžou, tak musejí vám ostatním vysvětlit, jak funguje příspěvek na bydlení, který garantuje, že každá domácnost v České republice nezaplatí za náklady na bydlení, za energie více jak 30 % svých příjmů. Vy to nevíte? Vy to nevíte? Je to princip, který tady funguje roky. (Potlesk zprava.) Proč těm lidem lžete? Proč je strašíte? Měsíčně 4 100 korun dostává 177 000 domácností v České republice, abychom vykryli zvýšené náklady na bydlení. Chodit a v této situaci strašit seniory, samoživitelky a říkat, že nebudou mít z čeho uhradit náklady na bydlení a vyšší ceny energie, je fakt ubohý. Někteří z vás to vědí a nejsou schopni to vysvětlit vám ostatním. Paní ministryně by to mohla vědět. Paní ministryně by mohla vědět, jak funguje příspěvek na bydlení, jak funguje doplatek. A jak funguje mimořádná okamžitá pomoc. Těm lidem je tady nastaven sociální systém. Vy jste byli součástí minulé vlády. Vy jste ho také upravovali a víte, že ta pomoc a záchraná síť tady je a že funguje dobře.

Mě mrzí, že vy tady v jedenácti hodinách využíváte to, abyste vyvolali paniku, místo toho, aby se tady uměl poslanec opozice přijít vyjádřit stručně, věcně a řekl: Toto je něco k programu a navrhuji to a potom buď to uspěje, nebo neuspěje. Takže opravdu musím se tady jasně vymezit vůči tomu, jakým způsobem tady lžete. Vláda dělá kroky. Premiér jasně řekl, a já jsem dneska byl svědkem jeho telefonátu s předsedkyní Evropské komise, vláda dělá kroky pro to, aby se našlo evropské řešení, aby se našlo to řešení během dvou tří týdnů. A vy to víte, ale jdete sem jedenáct hodin strašit lidi a ukazujete, jak tato Sněmovna díky této opozici je neefektivní. Kdyby se takhle chovali lidé v této zemi, takovým způsobem pracovali v práci, tak nebude na vaše platy. (Potlesk z pravé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Radim Fiala, následuje pan předseda Okamura. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Tak já jsem rád, že to tady pan ministr Jurečka řekl, protože já si myslím, pane ministře, že když půjdete – prostřednictvím, anebo vy jste ministr, nemusím ani prostřednictvím – když půjdete, když spustíte tu pomoc vládní a půjdete za měsíc nebo za dva na náměstí pokecat si s těmi lidmi, tak oni vám řeknou, jak to zvládají. Zatím, když my jsme tam byli, tak nám řekli, že to nezvládají, chodí jim faktury, chodí jim doplatky, doúčtování a nezvládají to a zvládat to nebudou, zvlášť když jsou astronomické ceny energií. A další věc je ta, že ta vaše pomoc může fungovat rok maximálně dva – a co potom? Pak spadne celý státní rozpočet, protože na to prostě ten stát nemůže mít, pokud ty energie budou mít takové astronomické výšky, jako je mají teď.

Takže nelžeme. Já se obávám, že vy v určitých věcech lžete, protože jde o normativ. Když bude mít někdo rodinný domek, tak to úplně tak jasné není. Takže to se můžeme spolu ještě utkat v nějaké diskusi, v nějaké debatě. Ale já myslím, že tak jednoduché to není. A víte, kdo nás rozsoudí? Rozsoudí nás ti lidé na ulici za měsíc za dva, za tři a ti vám řeknou, jak to zvládají.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s přednostním právem přihlášen pan předseda Okamura, následuje pan místopředseda Havlíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Tak vážené dámy a pánové, já si myslím, že tady nemá smysl komentovat pana ministra Jurečku. Občané už si vás přece vyhodnotili, takže já chápu tady tu nervozitu, ty výkřiky, tu zoufalost, protože my jsme se přece dočetli na titulních stranách, že premiér Petr Fiala má nejhorší důvěru ze všech evropských lídrů. Věřící mu pouze 22 % občanů České republiky a 78 %, neboli 80 % lidí už nevěří vaší vládě. Lidi už nechťejí vaši vládu! Už to ukončete! Jste úplně zoufalí, neschopní. Lidé toho mají dost. Já chodím na akce mezi občany. Já ty občany poslouchám a lidé prostě, i ti, co vás volili, tak prostě už jsou taky z toho zoufalí. A osm z deseti lidí podle tohoto průzkumu například posledního, a bylo to i v mainstreamu, si myslí, že za vaší vlády se ubírá Česká republika špatným směrem. To znamená, lidi vás už nechťejí. Prostě už toho mají dost. To je všechno. Takže vy si tady můžete vykřikovat, pane ministře Jurečko, co chcete, ale je to v tuto chvíli – politika je vrtkavá, říkám, zase to může být někdy nahoře a ostatní můžou být dole, tak to prostě je, ale v tuto chvíli už vás lidi nechťejí.

To znamená – a k té pomoci. Vy jste uvrhli miliony lidí z těch deseti milionů v České republice do velké nejistoty. Miliony lidí nevědí, jak vyjdou finančně. To je fakt! Vy jste nenabídli žádné řešení. Odmítáte řešení opozice. Jsme tady dvě opoziční strany. A sami žádné řešení nenabízíte. Teď jsme tady na dnešní schůzi, kde berete 14 miliard korun zdravotním pojišťovně v situaci, kdy lidé nemají na zubaře, v situaci, kdy se měsíce čeká na různé výkony. A vy vezmete lidem ještě z toho zdravotního systému 14 miliard a myslíte si, že to je správně. To se úplně mýjí. Vy se mýjíte vůbec podle mého názoru s tou realitou většiny občanů České republiky. A nemá smysl se tady rozčilovat a křičet. Vždyť ostatně i KDU-ČSL v tuto chvíli se

standardně pohybuje na tříprocentní hranici popularity. Takže nevím, o jaké většině lidí mluvíte. Já nevím, kdo je pro vás tedy normální člověk? (Potlesk z lavic SPD a ANO.) Já to vůbec nechápu.

Určitě tím měřítkem nejste vy, jako že si vážím všech občanů České republiky včetně voličů KDU-ČSL. Ale vy nejste zrovna teď v situaci, možná budete, možná budete za půl roku, možná za rok, opravdu je to vrtkavé, jednou nahoře, jednou dole, takže to já vím a sám jsem to zažil. To jako bezesporu. Ale prostě teď nejste v pozici, abyste nám říkal, co a jak. Protože vaše politika, pane ministře Jurečko, já už jsem vám to říkal minule... Víte, že já znám lidi v KDU-ČSL. Vždyť vás nechtějí ani vaši členové už často. Nechtějí. Oni to říkají. Jsou zoufalí z vás, pane ministře. Vy jste uvrhl stranu KDU-ČSL do situace, že jste závislí na ODS, jestli vás vezme do koalice SPOLU, protože sami už vědí, že za vašeho vedení a za téhle vaší politiky, že už se nemusíte dostat do Sněmovny. Mají strach vaši členové KDU-ČSL. Jsou z toho úplně vyřízení mnozí z nich. Bublá to u vás. Já to vím. To znamená, taková je u vás teď situace za vašeho vedení. Uvrhl jste stranu, která když jsem vstupoval do Sněmovny, tak jste měli kolem sedmi procent, a dneska jsou to tři. Tak já myslím, že vy nejste v pozici teď, abyste nám říkal, co a jak.

Takže za sebe říkám, že je to katastrofa. Miliony lidí uvrháváte do obrovských finančních a sociálních problémů. Ta situace se bude bohužel zhoršovat, protože tím, že jste zamítli naše návrhy, že jste zamítli opoziční návrhy na změny programu schůze, tak vy jste způsobili situaci, že poslední možná schůze, kdy ještě bylo možné udělat nějaké změny před topnou sezonou, protože teď už se začne ochlazovat, teď už lidé budou muset začít topit postupně, tak ten poslední moment, který jsme vám tady nabídli jako opozice, tak vy jste ho teď hodili do koše. Vy jste hodili do koše, vy jste hodili do kanálu miliony občanů České republiky, kteří teď nebudou mít na ty zálohy, nebudou mít na ty energie. Do toho se zdražují potraviny. A to jste tady teď udělali tady tím hlasováním. Vy jste upřednostnili bod vzít ze zdravotnictví českým občanům 14 miliard korun. To je výsledek toho hlasování, který tady byl.

My jsme navrhovali jako opozice, a to si dovolím mluvit za obě opoziční strany, finanční pomoc lidem, návrhy na řešení energetické krize. Říkáme to tady od jara. Tuto poslední možnost jsme chtěli využít. Možná by ta možnost byla o něco dřív, ale vy jste si vzali vládní prázdniny, takže jsme opět tady promrhali čas kvůli vám. A teď jste to celé hodili do koše. Další schůze, když nebudu teď říkat tu nedůvěru vládě, která bude příští týden, tak je až přespříští týden. Už se nestíhá nic.

Takže vy jste plně odpovědní, a to vám chci říct, za veškeré problémy českých občanů nejen ve zdravotnictví, jestli si to dneska prohlašujete na sílu nakonec, ale i za veškeré problémy ekonomické, sociální, zdravotní, že lidé nebudou mít na energie, padají do dluhových pastí, do exekucí. Je 40procentní nárůst nových exekucí, je tady za vaší vlády. Za všechno můžete vy, to je potřeba říct. Za všechno může vláda ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN. Máte plnou odpovědnost za všechno. Za všechno můžete vy. A to tady budu neustále dokola i v médiích opakovat. Není nikoho jiného, kdo by za to mohl.

A musím se úplně smát tomu, když byl náš předseda klubu Radim Fiala tuhle v televizi a ministr vaší vlády se ho tam ptá: A jak byste to řešili vy? Tak jestli nevíte, jak to řešit, a musíte se ptát opozice, tak běžte pryč. Tak to položte. Tak to položte a nechte to na někom jiném. Ale neptejte se trapně ještě nás v přímém přenosu – jak byste to tedy řešili vy? To je fakt zoufalé. Ale kdybyste to dělali aspoň sami pro sebe. Jenže vy tou vaší zoufalostí obtěžujete celou republiku. Celá republika jde do obrovských problémů, do obrovských problémů. A já říkám, už to ukončete, protože jsou lidé zoufalí z toho – vy asi nechodíte mezi lidi – a už toho mají opravdu dost. (Potlesk z lavic SPD a ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Havlíček, pak pan ministr Jurečka. Prosím.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, vážená paní předsedající, vážená paní předsedkyně. Pane ministře práce a sociálních věcí, vy žijete v úplně jiném časoprostoru. Co nám to zde říkáte? Že během několika týdnů bude připraveno řešení pro zastropování? Vždyť je to nereálné. A hned vám vysvětlím proč. Podstatné je to, že od začátku roku na vás naléháme, prosíme a žádáme, abyste připravili plán a řešení na všechny možné varianty, které mohou nastat ve smyslu opatření, včetně toho, že může přijít situace, kdy se bude zastropovávat. Od března to říkáme velmi důrazně. A od července neděláme nic jiného, než že hovoříme o tom, že je třeba zastropovat. Celou dobu se nám vysmíváte. Pan ministr průmyslu a obchodu Síkela tvrdí, že si nenechá od nás do ničeho mluvit, že ví sám řešení a ať zapomeneme na to, že se bude něco zastropovávat. Jako důvody uvádí to, že by to bylo nemotivační, že by se nespořilo, že to nedělají jinde a tak dále.

Teprve poté, co vidíme, že se zastropovává v jedné zemi za druhou, poté, co vystoupí pan prezident a sdělí to, poté, co vystoupí kraje, kde mimo jednoho máte jasnou majoritu, a zcela jasně sdělí, že už to není možné utáhnout, protože nejde jenom o domácnosti, nejde jenom o firmy, o živnostníky, ale jde pochopitelně i o krajské instituce, ale můžeme jít dále, obecní a tak dále, tak najednou přijdete dnes s tím, v situaci, kdy máme 37násobně dražší plyn, než byl před dvěma lety, a 17násobně větší cenu energie, myslím tím elektrické, než před dvěma lety, že začínáte uvažovat o tom, že by se mohlo zastropovat. To naštěstí řekl dnes premiér Fiala. A já mu za to děkuji, že to poprvé vůbec řekl, ačkoliv ještě před pár dny pan ministr Síkela říkal, že to je něco nereálného.

Jenomže ono to není skutečně tak jednoduché. Nemáte připraveno nic, včetně případného zestátnění ČEZu, včetně řešení lipské burzy, včetně modelu, který tady mimo jiné docela rozumně navrhoval i váš člen pan Miroslav Kalousek. A je třeba si uvědomit jednu věc: i když byste o tom rozhodli v následujících týdnech, tak jak říkáte, tak většina elektřiny na příští rok je prodána, jestli jsme si to neuvědomili. Co z toho vyplývá? Že ty domácnosti na to stejně nedosáhnou. Vy jste prošvihli několik měsíců, nechali jste ty domácnosti, případně firmy nakoupit energie a teď uvažujete o tom, že by se možná zastropovalo. A vrchol všeho je ten, že řeknete: jedeme to probírat do Evropské unie. Jestli jste si nevšimli, tak většina zemí už to udělala i bez té Evropské unie. Jednejme v Evropské unii, ale hlavně si připravme pozici u nás! Děkuju. (Potlesk z lavic ANO a SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak nyní jenom připomínám, protože jsem dostala takovýto dotaz, jsme mimo rozpravu. Ještě jsme nezahájili ten bod.

Nyní je přihlášen pan ministr Jurečka s přednostním právem, pak paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Pan předseda Okamura je člověk, který je soudem usvědčený lhář. A musel se omluvit europoslancům, o kterých lhal. Kdyby byl chlap, tak se omluví v nejlepším čase, kdy na Facebooku je největší sledovanost, ale on to tam hrdinsky pověsil někdy v nočních hodinách. A já na to teď budu reagovat i ve faktech.

On tady řekl, to jste všichni slyšeli, že narůstá počet exekucí. Já bych čekal, že poslanec a předseda parlamentní strany jako sleduje informace tak důležité pro občany této země a podívá se na vývoj exekucí v této zemi, na data, která k tomu jsou. A počet exekucí za pololetí tohoto roku klesl. (Poslanec Okamura z uličky volá: Nových exekucí!)

Dělá tato vláda opatření, kdy z minulého konce volebního období Sněmovny se udělala akce milostivého léta společně s vládními i opozičními poslanci, ať to byl Patrik Nacher, nebo to byl Marek Výborný, kteří byli tahouny toho, aby se to podařilo. A akce milostivé léto pokračuje. Dáváme opravdu lidem šanci, aby skončili s těmi exekucemi. Zářij, říjen, listopad je milostivé léto dvojka. Ministerstvo financí připravuje opatření, aby se ukončily finanční

exekuce. My na ČSSZ řešíme ukončení dalších exekucí, které tíží lidi z pohledu pohledávek u České správy sociální zabezpečení. Děláme kroky, které vy jste nevymohl na minulé vládě, kterou jste podporoval. Takže vy o exekucích nemluvte. A prosím, nelžete tady.

Já děkuji za tu dojemnou snahu, kterou se staráte o KDU-ČSL. Ale když se podívám na volební výsledky, tak to je to, co hovoří o důvěře. To nejsou průzkumy. Když se podívám na výsledky v komunálních volbách, tak tady opakovaně roky vyhráváme. Senátní volby jsme jako strana minule vyhráli. Já nevím, kolik má senátorů SPD, o nich jsem asi v životě v Senátu neslyšel. Na krajské úrovni máme úplně jiné zastoupení než vy. Počítají se mandáty, nepočítají se preference, počítají se volební výsledky. Takže já myslím, že se nemusíte starat o KDU-ČSL.

A když se podíváme na další opatření, tak se podívejme například na vývoj a podporu seniorů. Teď i studie, kterou publikoval Český rozhlas Radiožurnál nebo Český rozhlas Plus, tak říká, že vláda velmi dobře díky zákonným valorizacím, podtrhuji to díky zákonným valorizacím, pro kterou jsem i já jako poslanec hlasoval, aby se upravil valorizační vzorek, tak situaci důchodců s ohledem na dopady inflace se podaří a daří velmi dobře vybalancovat.

Takže nešířte tady strach, vy jste jak obchodník se strachem. Vždycky lidi vyděsíte, u toho použijete nějakou nepravdu, někdy u toho zalžete, jako jste lhal u migrace, když jste obvinil křivě naše europoslance a po letech jste byl usvědčeným a jste usvědčeným lhářem. Tak prosím pěkně, myslím, že normální politik by se také občas chytl za nos a uznal by, že prostě s tím lhaním a s tím strašením to není úplně dobrá strategie, ale vy na tom máte postavený váš byznys politický model. Bohužel. (Potlesk z řad pětikoalice.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Je tady několik dalších přihlášených, ale mám tady také některé omluvy, tak si je dovolím načíst. Nyní tedy Jan Kubík se omlouvá z důvodů rodinných, a to mezi 20.30 a půlnocí, pan poslanec Aleš Juchelka z osobních důvodů do konce jednacího dne a paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá z pracovních důvodů, a to od 21.30 do zítřejší půlnoci.

Nyní tedy poprosím, s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová, následuje pan předseda Fiala a pan předseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Pane ministře Jurečko, prosím vás, řekl jste před chvílí úplně stejný nesmysl jako před nedávnem váš pan premiér, se vším tedy respektem, ale řekl nesmysl na tiskové konferenci. Nebude se hradit nad 30 % skutečných nákladů prostřednictvím příspěvku na bydlení, ale tabulkových nákladů, normativních nákladů. Takže prosím, to si nepleťte. Upozorňoval vás na to pan Hůle z Člověka v tísni a další neziskové organizace. To je obrovský rozdíl.

A prosím, už si nestěžujte. Ano, já si pamatuji na příspěvek na bydlení, pamatuji si na mimořádnou okamžitou pomoc, to máte pravdu. Ale nestěžujte si už na to, že prostě je to komplikované, jestli za to může ten, nebo onen. Vy jste se rozhodli, že zvolíte tento institut a tento nástroj jako formu pomoci. Vy jste mohli zvolit úplně jiné způsoby, rychlejší, které by rychle fungovaly, tak si teď nestěžujte. A jenom já si dovolím tady dvě čísla, kterými mě vybavil můj kolega, pan poslanec Hendrych. První číslo je toto: počet žádostí a počet vlastně příspěvků přidělených v květnu 2022 je nižší než v květnu 2021. Tak to mně fakt hlava nebere. A druhé číslo, prostě bere ho asi 20 % domácností. Takže to je ta pomoc, o které tady tak halasně mluvíte.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je tedy na řadě pan předseda Radim Fiala s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. K panu ministrovi Jurečkovi. Mně se líbí, když nejsou argumenty, tak je potřeba říct, že je někdo lhář. Minimálně profesionální lhář, soudem

usvědčený lhář, stonásobný lhář a podobně. Pak Okamura přehodil slovosled a soud řekl: Ano, odpovědnost ale nejsou sankce. Řekl jste to a napsal jste to blbě, takže mu soud řekl, že se musí panu Zdechovskému omluvit. Pan europoslanec Zdechovský hlasoval pro sankce proti České republice za nepřijímání migrantů ze Sýrie. A je to prostě tak. A můžete mě žalovat a můžete mě také prohlásit za milionového lháře. Ale z toho se nevyvlečete.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je už přihlášen pan předseda Okamura a následuje pan ministr Jurečka. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Tak zase, já bych už tady nereagoval na pana Jurečku, protože samozřejmě to asi nemá smysl. Ale já tedy si přečtu to, co napsali advokáti, protože to, co si tady pan Zdechovský vždycky upraví podle svého, takže já to tady radši odcituji.

Takže soud pravomocně zamítl nároky europoslanců KDU-ČSL Zdechovského a Svobody, abych se jim omluvil – zamítl – abych se jim omluvil skrze televizi, noviny a na půdě Poslanecké sněmovny, tedy zde. To bylo zamítnuto. A rozhodl tak, že mám na svém facebookovém profilu uveřejnit, že pro sankce vůči České republice nehlasovali. Nadále tedy platí, jak už jsem říkal, že oba pánové hlasovali pro to, aby Česká republika a další země EU přijaly odpovědnost za přesídlování a přijímání uprchlíků. To se jim nepodařilo vyvrátit u toho soudu. Takže oni skutečně hlasovali pro přijímání migrantů ze Sýrie. Podle mého názoru to je trest pro Českou republiku a sankce. A jediné, co tam tedy jsme se neshodli s tím soudcem, je, že on řekl, že toto nemůžeme nazývat trestem pro Českou republiku. Takže ano, nepodařilo se jim vyvrátit to – ostatně to je v souladu s postoji KDU-ČSL, přijímání migrantů z muslimských zemí, promigrační politika, to tam všechno proběhlo a to se jim nepodařilo vyvrátit. A jak říkám, soud pravomocně zamítl ty jejich nároky, abych se omluvil všude možně. Takže teď to je ta realita.

Ale teď, když už mluvíme o tom europoslanci Zdechovském z KDU-ČSL, tak to je tedy pěkný vykuk. Já přečtu titulku článku v médiích a dohleďte si je. Chlubil se, že chrání peníze Čechů. Před lety však Zdechovský špinavé kšefty obhajoval – jeden titulek je. Další titulek: Tomáš Zdechovský, KDU-ČSL, ještě před pár lety pracoval pro společnost, která doslova obrala o peníze desítky lidí. To jsou titulky článku v médiích a každý si je můžete teď najít.

Konkrétně šlo o půjčky. Na půjčkách by nemuselo být nic špatného, kdyby u firmy, kterou zastupoval Zdechovský předtím, než vstoupil do politiky, vše neobsahovalo jeden drobný háček, který lidem peníze z kapsy pouze vytáhl, než aby jim jakoukoliv půjčku zajistil. Případem se zabýval i pořad České televize Černé ovce. To je veřejný pořad, který vidělo mnoho diváků, který natáčeli se Zdechovským, jenž podivné praktiky společnosti CPE Credits of Private Equity, a. s., obhajoval. CPE si u svých klientů vyžádal poplatek za zprostředkování půjčky, lidé firmě zaplatili, ale přesto se nikdy své půjčky nedočkali. Takže to byl problém. A tady by bylo dobré tohleto si tady říci, můžeme si to tady opakovat donekonečna.

A já jsem samozřejmě uznal, že pakliže soud tedy řekl, že přijímání migrantů, pro které hlasovali europoslanci KDU-ČSL, muslimských ze Sýrie, podle mě to je trest pro Českou republiku, je to sankce pro Českou republiku. Trest řekl, že to takhle nemůžu už říct. Dobře, tak jsem se za to omluvil. Dobře, tak jsem to špatně formuloval. Nemám problém se omluvit, když tedy to takhle někdo rozsoudí. Ale ten princip, že hlasovali pro přijímání migrantů, KDU-ČSL, do Evropy a že to poškozují Českou republiku, za tím si stojím, tak to prostě je.

Ale když už jsem tady slyšel předsedu KDU-ČSL pana Jurečku, ale pan předseda to ví, co bude následovat, vědí to i lidovci, že si budeme muset připomenout tedy, s kým vy se scházíte v zahraničí a jak to tedy vlastně je. Takže musím říct, že lidovci se účastní pravidelně sjezdu Sudetoněmeckého landsmanshaftu, který má nacistické kořeny. Jak víme, tak se těch sjezdů Sudetoněmeckého landsmanshaftu zúčastnili například Pavel Bělobrádek, předseda

KDU-ČSL, exministr kultury Daniel Herman, ale i poslanec TOP 09 Daniel Korte, ministryně práce a sociálních věcí Marksová Tominová a tak dále.

Tak si řekněme, na jaké sjezdy vy jezdíte, koho podporujete. A podle mě to není v pořádku. Sudetoněmecký landsmansaft, s kterým vy spolupracujete, a otevřeně ho KDU-ČSL podporuje, je organizací, kterou založili nacisté, fašisté a němečtí šovinisté. V roce 1949 byl vyhlášen jeden ze základních a dodnes platných dokumentů Sudetoněmeckého landsmansaftu, takzvaná Eichstättská adventní deklarace, kde se mimo jiné objevují tyto požadavky – cituji: "Naším nezadatelným požadavkem je návrat vlasti v jazykových hranicích z roku 1937. Jde o nastolení udržitelného poměru mezi Německem a jeho západoslovanskými sousedy. Předpokladem pro to by také byla připravenost Čechů a Poláků vrátit vyhnaným Němcům jejich vlast. Všechny tyto úkoly mohou být řešeny pouze v rámci federalistického uspořádání Evropy". Cituji z jednoho ze základních a dodnes platných dokumentů Sudetoněmeckého landsmansaftu, kam jezdí pravidelně poslanci a vrcholní představitelé KDU-ČSL.

A podívejme se, kdo tuto deklaraci podepsal, abychom si ji ještě více upřesnili, kdo jsou kamarádi KDU-ČSL. Na jaké sjezdy jezdí fyzicky. Fyzicky tam jezdí do Německa. Takže tuto deklaraci podepsal například Becher, někdejší přívrženec Kameradschaftsbundu, člen NSDAP, Walter Brand, člen henleinovského hnutí, Brehm, SS-Sturmabführer, nositel zlatého stranického odznaku NSDAP, Hergl, SS-Hauptsturmführer, funkcionář NSDAP, Höinig, člen NSDAP, nacistický novinář, Götz, bývalý spolupracovník nacistické tajné služby, člen NSDAP, Lemberg, nacista a v roce 1938 člen Sudetoněmeckého Freikorpsu, Turnwald, člen NSDAP. A tady tohle jméno jsem si musel i vygooglovat, abychom věděli, kam jezdí poslanci KDU-ČSL, vrcholní představitelé. Tuto deklaraci podepsal Franzel, za okupace policejní důstojník jednotky podílející se na popravách českých vlastenců v pražských Kobylisích. Mně je z toho úplně na zvracení, kam vy jezdíte. To je neuvěřitelné! Zawadil, vysoký funkcionář NSDAP a spolupracovník nacistické tajné služby. Schreiber, bývalý nacista. Preissler, bývalý nacista, atd. atd. Tam vy jezdíte.

A součástí těch podle vás milých krajanů, jak je nazýváte, tak je i organizace Witikobund, která je personálně jasně propojena se Sudetoněmeckým landsmansaftem. Cituji ze zprávy českého Ministerstva vnitra z roku 2004. Nikoliv Okamura. Česká zpráva Ministerstva vnitra z roku 2004. Cituji: Pozornost si rovněž zaslouží organizace sudetoněmeckých nacistů Witikobund, který v prostředí landsmansaftu, cituji, šíří protičeské názory. Vám to vyhovuje! Protičeské názory! To je KDU-ČSL! To jsou lidovci! Programem organizace, stále cituji z té zprávy Ministerstva vnitra, programem organizace je odčinění údajných válečných zločinů spáchaných spojenci na německém národě a dále odstranění lži o německých zločinech včetně takzvaného holocaustové kultury jakožto projevu neněmeckého smýšlení.

Takže znovu zopakují, co píše české Ministerstvo vnitra o Sudetoněmeckém landsmansaftu, kam jezdí KDU-ČSL pravidelně. Do toho Německa jezdíte. Znovu to zopakují. Pozornost si rovněž zaslouží organizace sudetoněmeckých nacistů Witikobund, který v prostředí landsmansaftu šíří protičeské názory. Tak ale já půjdu dál, abychom se seznámili tedy znovu s tím, protože mi připadá, že na to asi už jsme trošku zapomněli, kdo jsou přátelé lidovců, jakou vyvíjí politiku, na čí jsou straně. A dále je to: Celostátně se Sudetoněmecký landsmansaft ustavil 25. ledna 1950 na setkání v Detmoldu, kde bylo přijato druhé základní prohlášení Sudetoněmeckého landsmansaftu, které opět požadovalo právní nárok na vlast a znovuzískání vlasti. No, zpochybnění Benešových dekretů, krátce a stručně. Mezi 17 signatáři se to bývalými funkcionáři NSDAP opět jenom hemžilo: Lodgman, Tins, Staffen, Wolner, Leibl, Schmidt, Schnewider, Benatzky, Diewock atd.

Takže podle hnutí SPD by prostě oficiální představitelé našeho státu neměli jezdit na taková setkání podle vás milých krajanů s nacistickou minulostí. Takže vy si tam jezdíte pravidelně. Takže to je lidovecká strana, to jsou lidovci, to je KDU-ČSL.

A teď jsem vám chtěl říct ještě jednu věc. Takže jestli budete dál tady útočit zoufale na SPD, a já už jsem to říkal v minulém volebním období, tak já to tady budu neustále číst i dneska dokola, takže si to přehrají opět statisíce občanů České republiky, proč ne, ale zároveň mi to vyhovuje, když vy půjdete tady něco útočit, protože mým cílem je, abyste nevzali zdravotním pojišťovně 14 miliard a nezhoršili zdravotní péči pro naše občany. Takže já mám tady času dost, protože já budu bojovat do poslední chvíle za české občany, aby měli dostupné zdravotnictví, abychom nezhoršovali podmínky zdravotníků, které dneska mají, a vy chcete zhoršit podmínky zdravotníků a zhoršit dostupnost zdravotní péče pro občany. To je dneska obsah vámi svolané schůze – schůze na základě vámi navrženého zákona. To znamená, pojďme mluvit klidně dlouho o tom, já se k tomu přiznávám, já se té diskuse, rád to tady budu číst dokola, protože mým cílem je nejenom seznámit veřejnost s historií a se současnou činností KDU-ČSL, když už tedy na to má být řeč, jinak to není moje priorita vůbec, znova to opakují, není to moje priorita, a pakliže se posuneme dál, tak už není potřeba o tom tady dneska hovořit, ale na druhou stranu znova říkám, my se otevřeně jako SPD hlásíme k tomu, že chceme zabránit tomu, abyste vzali 14 miliard zdravotním pojišťovně, to je to, co tady dneska předkládáte, o čem máme hlasovat, protože my jsme proti tomu, aby se zhoršovala dostupnost zdravotní péče pro občany a proti zhoršování podmínek zdravotníků. Takže času mám dost, můžeme tady být i v sobotu, jak budete chtít. Můžeme tady být i v neděli klidně. Záleží to pouze na vás, jak dlouho se budeme věnovat tomuto tématu, à la činnost KDU-ČSL, ale jestli chcete jít dál, tak pojďme se tedy vrhnout na ten další bod a my budeme ze všech sil tomu bránit samozřejmě, abyste ten váš zákon, kdy zhoršujete zdravotní péči pro české občany, abychom vám to ztížili, a budeme samozřejmě vysvětlovat, proč je to špatně a proč ten zákon prostě je proti lidem. Tak teď je tady vlastně shoda. Ono proti lidem je i to, co jsem tady četl, i ten váš zákon. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s přednostním právem pan ministr Jurečka. Já připomenu, že jsme mezi rozpravou. Není možnost se bohužel hlásit s faktickými poznámkami, i když o to někteří mají zájem. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Tak já myslím, že kdo nás sleduje, tak ho odkážu v celé té záležitosti toho rozsudku a té omluvy a neomluvy, je to krásně zpracováno v článku, který je na webu Radiožurnálu. Doporučuji se na něj podívat. Je tam i celý ten rozsudek včetně toho odůvodnění, je to dobré čtení, ať si potom čtenář udělá vlastní pohled na to, kdo tady fabuluje a kdo překrucuje některé skutečnosti a dělá tu atmosféru strachu a na těch lžích staví potom rádobu svoji politiku.

Ale nedalo mi a musím ještě tady reagovat stručně na paní ministryni (poslankyni Schillerovou), protože je to pro mě důležité, abychom vysvětlili lidem, jakým způsobem je ten příspěvek nastaven, protože to je důležité, a paní ministryně (poslankyně Schillerová) tady neřekla pravdu, anebo to neví, jak ta koncepce funguje. Je to nastaveno tak, že pokud to je domácnost, která je mimo Prahu, ať už bydlí v rodinném vlastním domě, nebo v nájmu, nebo, podnájmu, nebo v chatě, tak pokud jim nestačí 30 % příjmů té domácnosti na úhradu nákladů, tak nad těch 30 % ty náklady na bydlení, jako je elektřina, plyn, voda, nájemné, tak úřad práce hradí tento náklad až do výše normativu. Ano, je tam normativ, ale až do jeho výše. A mezi tím to hradí na základě skutečných nákladů, které ta domácnost má nad těch 30 %. Když bydlí v Praze, je to 35 %.

A co chci říct, že je důležité – a prosím, aby tady paní poslankyně na mě nepokřikovaly a dodržovaly jednací řád, já to také nedělám – abyste také vnímali to, že když jsem začínal na ministerstvu na začátku tohoto roku, tak 50 % žadatelů bylo stropováno tím normativem. My jsme ty normativy upravili a dneska 70 % lidí, kteří požádají, tak mají uhrazeny plně, do plné výše všechny ty náklady, které jsou nad těch 30 nebo 35 %. Sedmdesát procent lidí dostane plně

ty jejich náklady, které překročí těch 30 %, uhrazeny. To je důležité vnímat. To je ten posun. A teď ten normativ k 1. 10. upravíme a platí potom, je možné uplatnit ten nárok i tři měsíce zpětně, takže pro druhé pololetí ho znovu ještě zvýšíme. A říkám, je to velmi důležité, protože pro tu rodinu, pro tu domácnost je to opravdu základní jistota v tom, že nikdo neskončí nikde v situaci, že by nebyl schopen zaplatit jak vyšší zálohy, tak vyúčtování a ty náklady na bydlení, které prostě rostou.

Takže já to tady říkám proto, abychom si to ujasnili, protože vnímám, že i mnoho poslankyň a poslanců nezná konstrukci té pomoci. A ta pomoc je v tomhle ohledu naprosto jednoznačná a jasná. Znovu se vracíme k té klíčové větě, která je pravdivá a kterou řekl pan premiér: základní parametr u domácnosti, která má náklady na bydlení vyšší, než je 30 % jejich příjmů, v Praze je to 35 %, tak v rámci příspěvku na bydlení ty vyšší náklady uhradíme plně do výše normativu. A ten normativ, jenom ať si to také řekneme, je dneska v částce zhruba někde od 6 (tisíc) až do zhruba 20 425. To znamená, třeba čtyřčlenná domácnost v Praze může získat 12 krát 20 400, to znamená zhruba 240 000 korun může získat ta domácnost v Praze na úhradu vyšších nákladů. My průměrně měsíčně teď vyplácíme tomu žadateli zhruba 4 118 korun krát 12. To je ta částka, která jde na tu podporu. Ta domácnost, která má dneska zhruba dvě děti, je někde nad 6 000 korunami měsíčně. Tato forma podpory funguje velmi efektivně, smysluplně a ten normativ, je tam určitá záklopka, aby nedocházelo ke zneužívání. Takže ta pomoc je dobrá, smysluplná, nedá se úplně jednoduše zneužívat a není to, že to vymyslel Jurečka, je tady dlouho, byla i za vaší vlády, my jsme ji zdigitalizovali. Díky i vám poslancům a díky za tu spolupráci ten týden před tím prvním červencem jsme ořezali některé administrativní nároky, které tam jsou.

A myslím, že v této době bych byl rád, abychom všichni společně, a klidně říkejte, že to bylo i za vaší vlády, že jste to podporovali, abychom říkali lidem – dobře, my se na mnoha věcech neshodneme tady, můžeme se tady přit, můžou u toho být emoce, ale říkejme vy i my domácnostem, kdo potřebujete, tato forma pomoci tady je. Není ani vládní, je to pomoc tohoto státu, je to pomoc, kterou platí daňový poplatník v rámci solidarity mezi sebou. Byl bych rád, kdybychom se na tom shodli.

A k tomu bodu, který nás čeká, jenom uvedu – zase prosím neříkejte nepravdu, že se tady bere 14 miliard korun, které zhorší komfort života občanů. Za chvíli uslyšíte tvrdá čísla, tvrdá data, kolik je na účtech zdravotních pojišťoven, jak se ta bilance za poslední měsíce vyvíjí. Nastavili jsme transparentní předvídatelný systém valorizace těch plateb do budoucna a je to ve prospěch občanů a ty peníze, které by tam zbytečně v tenhle okamžik ležely nevyužity, můžeme využít na pomoc v jiných oblastech státu. Takto by se chovala každá domácnost, každá rodina, každý živnostník, každá firma, že by si řekli, jestli ty peníze tady zrovna teď nepotřebuji a můžu je dát někam jinam, kde pomohou, tak to v té krizové situaci uděláme. O tom je ten následující bod. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s přednostním právem pan předseda Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, já možná plynule navážu na pana vicepremiéra Jurečku. Všichni ředitelé všech zdravotních pojišťoven jasně deklarovali, že není ohrožena ani dostupnost, ani kvalita, ani rozsah zdravotní péče. Je to tak, předseda výboru to tady jasně dokládá. Opakovaně to tady říkal ministr Válek. Opět to tady uslyšíte. Tak proč tady obchodujete se strachem, proč lidi strašíte? Nic takového nenastane a současně ty peníze budou použity ve prospěch vás, občanů, domácností, rodin. To je jedna věc.

Druhá věc, na kterou musím reagovat, na rozdíl od předsedy Tomia Okamury jsem si nevytáhl složku, kterou mám nadepsanou Lži Tomia Okamury o KDU-ČSL, kterou bych tady

mohl teď vzít a stejně jako on tady dlouze předčítat a vyvracet jeho lži, které tady byly opět opakovaně vyřčeny. K tomu by snad stačil jediný komentář. To, co tady zazněl, řekl soudem usvědčený lhář.

Přesto mi dovoluete říct dvě věci. Předsedou exilové vlády v Londýně byl zakladatel lidové strany Monsignore Šrámek. Tak si jenom uvědomte, jaké bizarní nesmysly tady zaznívají z úst předsedy SPD Tomia Okamury.

A druhá věc. Na ta setkání sudetských Němců jezdí i zástupci židovských organizací. Tak jestli ty lži a ten hnůj, který tady zaznívá z úst Tomia Okamury, vztahujete na zástupce těchto židovských organizací, tak to přesně svědčí o tom, kdo tady má nejbliže v této Sněmovně k tomu hnědému nebezpečí. Přesně takhle to je. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se nikdo další nehlásí. Hlásí se paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Já už opravdu tu technickou. Ke zdravotnictví se budeme vyjadřovat teď, takže já samozřejmě se k tomu vyjádřím a všichni moji kolegové, lékaři, takže oni vám řeknou, jak je to s těmi penězi. Co také těm šéfům pojišťoven zbývá, že?, než vám to odsouhlasit, když jsou v podstatě v situaci, v jaké jsou. Tak to si řekneme za chvíli.

Já mám skutečně teď už ten technický návrh. Jsme tady od devíti hodin, nebyla žádná přestávka v poledne, takže prostě bychom rádi se nějakým způsobem aspoň trochu zrelaxovali, možná i najedli, asi i vy, připravili si podklady, protože nás čeká určitě velmi, velmi dlouhá debata nad zákonem o veřejném zdravotním pojištění. Takže já žádám jménem klubu hnutí ANO o půlhodinovou přestávku. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, a já tomuto návrhu tedy vyhovuji a vyhlášuji přestávku v délce trvání 30 minut. To znamená, sejdeme se zde k dalšímu jednání ve 21.24 hodin, jestli dobře počítám.

(Jednání bylo přerušeno ve 20.54 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 21.26 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, čas určený na poradu poslanců a poslankyň hnutí ANO vypršel. (Hlas: To nebyla porada.)

A nyní tedy budeme pokračovat tak, jak byl schválen dnešní program. Já tedy otevírám první bod dnešního jednacího dne a tím je

1.

Zákon, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 166/6/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 166/7. Nejdříve se táži navrhovatele, zde byl ministr financí a dnes ho zastoupí pan ministr Válek, zda se chce vyjádřit ke stanovisku prezidenta republiky? Pane ministře, chcete se vyjádřit? Není tomu tak. Chce se ke stanovisku prezidenta vyjádřit zpravodaj garančního, výboru poslanec Tom Philipp? Pane zpravodaji, chcete se vyjádřit? Není tomu tak.

Já otevírám rozpravu a vzhledem k tomu, že jsem zaznamenal diskusi ohledně přednostních práv, tak se táži, zda mám postupovat tak, jak byla podána přednostní práva. Takže eviduji zde tři přednostní práva, první je pan předseda Tomio Okamura, potom Radim Fiala a poté zde eviduji řádně přihlášeného pana poslance Patrika Nachera, nikoliv s přednostním právem, ale na písemné přihlášce. Jako třetí se potom s přednostním právem hlásil pan poslanec a předseda Marek Výborný a táži se, zda i pan poslanec a předseda Marek Benda. Ten se nehlásí. Dobře.

Nyní tedy s přednostním právem vystoupí pan předseda Tomio Okamura v otevřené rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady před sebou zákon z pera vlády Petra Fialy z ODS, kterým chce Fialova vláda vzít zdravotním pojišťovnám 14 miliard korun a zhoršit dostupnost zdravotní péče pro naše občany a pracovní podmínky zdravotníků. S tím hnutím SPD zásadně nesouhlasí a budeme hlasovat proti tomuto zákonu. Už nyní lidé čekají měsíce na specializované vyšetření, jsou drahé doplatky na léky a stomatologická péče není pro mnoho občanů dostupná. A Fialova vláda, místo aby situaci zlepšila, tak ji naopak ještě schválně zhoršuje. Jen proto, že jsou pro vás na prvním místě zájmy ciziny, nikoli České republiky. (Neustálý hluk.)

Můžu poprosit jenom o klid?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Já vás požádám, kolegyně a kolegové, převážně v pravé části sálu, abyste diskusi přenesli do předsálí a byl zde klid, aby ten, kdo mluví, měl prostor. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: U nás v SPD máme Českou republiku a české občany na prvním místě a to je ten zásadní rozdíl mezi vámi a námi. Na neschopnou a zcela asociální vládu Petra Fialy už začínají tvrdě doplácet všichni občané. Vláda během několika měsíců dostala miliony našich občanů do finančních problémů a premiér Fiala odmítá situaci řešit a pomoci lidem. Situace je dramatická a lidé už se chystají do ulic.

Kvůli vládě mají problémy i zdravotně postižení občané. Za berle a další zdravotní pomůcky si nově připlatí ze svého, uvedla tento týden média. Navíc hrozí nedostatek zdravotních pomůcek. Lidé si kvůli Fialově vládě budou připlácet i za ty pomůcky, které pojišťovny pacientům doposud hradily ze zdravotního pojištění. Pacienty tak čekají i desetitisícové doplatky.

Kvůli Fialově vládě si mají nově lidé připlácet tisíce korun navíc za chodítka, desítky tisíc za invalidní vozíky, stokoruny za francouzské berle a tak dále. V šoku jsou z toho především vozíčkáři. Těm zdravotní pojišťovny vozíky půjčují, jenže zákon hovoří jasně, pokud je doplatek při takovém půjčení vyšší než 2 000 korun, pojišťovna může vozík invalidovi přenechat do jeho vlastnictví, ten tím ztratí nárok na bezplatnou úhradu servisu po dobu sedmi let. Enormní částky za opravy tak bude platit ze své kapsy. Lidé na to nebudou mít peníze a výrobci varují, že se jim produkce zdravotnických potřeb za takových podmínek nevyplácí a na trhu budou brzy chybět. V reálu pak nastává situace, že nejsou schopni dodávat zdravotnické pomůcky, uvedl Petr Kotlík (správně: Kotík) z Asociace výrobců a dodavatelů zdravotnických prostředků. Řešením je změna zákona tak, aby pro každého pacienta byla alespoň ta základní pomůcka vždy bezplatná, a přes to všechno chce vzít Fialova vláda zdravotním pojišťovnám 14 miliard korun a ještě situaci našich občanů zhoršit.

A teď si to porovnejme s přístupem Fialovy vlády k cizincům. Jen za červenec vyplatila vláda Petra Fialy z ODS migrantům z Ukrajiny v České republice, nebo chcete-li uprchlíkům,

na dávkách téměř miliardu korun, přesně 887 milionů korun za červenec. Fialova ukrajinská vláda pomáhá každý měsíc Ukrajině a Ukrajincům miliardami, ale na české občany úplně kašle.

Kdy konečně vláda pomůže našim lidem se zdražováním energií, potravin a bydlení? Arogantní a neschopná vláda Petra Fialy kašle na naše potřebné občany. Místo pomoci našim lidem premiér Petr Fiala z ODS posílá naše miliardy Ukrajincům a na Ukrajinu a chce nakupovat předražené americké stíhačky za 100 miliard.

Pojďme si stávající situaci podrobněji rozebrat. Stát v prvním pololetí letošního roku vybral na daních 572 miliard korun. Meziročně o 19 % více, přesně o 89,8 miliardy korun. Rekordní peníze stát získal v podstatě u všech daní. Například na dani z přidané hodnoty, DPH, stát získal v prvním pololetí 252,1 miliardy korun, což je meziročně o 47 miliard korun více. Na dani z příjmu právnických osob stát vybral 128 miliard korun, meziročně o 16,5 miliardy korun více. U daně z příjmu fyzických osob příjmy v pololetí stouply meziročně o 17 % na 83,2 miliardy korun.

Jsme tedy v situaci, kdy stát má rekordní příjmy. Vláda Petra Fialy, která odmítá lidem pomáhat a naopak jim tahá z kapes stále více a více peněz, se vymlouvá na rekordní zadlužení. Ano, dluhy tu bohužel jsou a odpovědnost za ně nesou všechny dosavadní vlády, ať už vlády současné pětikoalice, nebo vlády jiných minulých koalic. Hnutí SPD za to odpovědnost nemá, protože jsme nikdy ve vládě nebyli a ani jsme v minulém volebním období ani v tom předminulém nikdy pro státní rozpočet nehlasovali, že bychom s tím souhlasili.

No ale podívejme se zpátky na tu situaci kolem státu a hlavně kolem současné vlády Petra Fialy. Chybějící peníze si stát opatřuje z drtivé většiny vydáváním dlouhodobých a střednědobých státních dluhopisů, které formou aukcí prodává vybraným komerčním bankám v tuzemsku. Část dluhopisů, objemově v řádu jednotek procent, stát nabízí také občanům a některé emise dluhopisů byly vydány i pro zahraniční investory. Jaké byly úroky u těchto dluhopisů? Ještě loni počátkem roku to bylo jedno procento. Později se úroky zvedly na dvě. Teprve nedávno začalo Ministerstvo financí prodávat dluhopisy s indexací podle inflace. Co tím chce říct? Zatímco stát má rekordní příjmy, tak inflace fakticky snižuje reálnou hodnotu státního dluhu. Inflace a drahota státu, neboli této vládě, vydělává neskutečné miliardy a současně snižuje reálné zadlužení, aniž by vláda hnula prstem. Vlastně – omlouvám se – aby to tak bylo, tak vláda nesmí hnout prstem. Nesmí nijak bojovat s inflací a také to tak bohužel dělá.

Ty stovky miliard, které má Fialova vláda navíc, když do toho započteme i třeba zisky ČEZu, reálně zaplatili naši občané a firmy. Tyhle peníze jim z kapsy nevytáhl Putin ani Čína, ale česká vláda Petra Fialy, která se chopila inflace jako nástroje, jak vyřešit problém se státním rozpočtem, a to tak, že ty peníze natvrdo a nemilosrdně vybere z kapes našich občanů a firem.

Jedním z cílů této vládní loupeže se staly i zdravotní pojišťovny. V čase, kdy inflace míří ke 20 %, jim vláda chce sebrat významnou část rezerv. Na jedné straně stovky miliard Fialova vláda chystá vydávat na zbrojení. Rozumějme, chystá se poslat zbrojařským firmám, hlavně v USA, více než 100 miliard korun vtažených z kapes našich firem a občanů v čase, kdy miliony našich občanů nemají peníze na základní životní potřeby. Ano, mluvím o důchodcích, invalidech, rodinách s dětmi, pracujících lidech. No prostě všech slušných občanů České republiky. Na druhé straně vláda krade 14 miliard korun našemu zdravotnictví, a zhoršuje tím dostupnost zdravotní péče pro naše občany a pracovní podmínky zdravotníků. A ještě to zdůvodňujete tím, že prý rozpočtu hrozí katastrofa. Takové bezostyšné lhaní a překrucování faktů ze strany vlády naše veřejnost a Sněmovna dlouho neviděly.

Nad některými výroky si musím říkat, že se tu někdo pomátl, anebo naopak dělá blázný z nás. Ministr financí Stanjura z ODS kudy chodí, říká, že boj s inflací je hlavně úkol centrální banky, která, v uvozovkách, bojuje s inflací zvyšováním úrokových sazeb. Vyšší úroky ale nijak neovlivní rekordní ceny energií a pohonných hmot, které jsou základem růstu cen všeho zboží

a služeb. Vyšší úroky také přinášejí firmám dražší úvěry na investice a provoz, domácnostem zase dražší půjčky na bydlení, ale i dražší spotřebitelské úvěry.

Ano, inflace může být někdy způsobena tím, že je mezi lidmi mnoho peněz a málo zboží. Ale tohle opravdu není náš případ. Jen ekonomický diletant tohle nevidí. Pivo nebo chleba nejsou dražší, protože je málo bochníků a hodně kupců, ale prostě proto, že je dražší plyn, elektřina a nafta. Žádné žebračky, žádná almužna lidem tyhle ceny nesníží. Tvrdit, že nějaký příspěvek na děti je protiinflační, je nehorázná lež. Navíc v čase, kdy vláda vytahuje lidem z kapes stamiliardy, tak příspěvky, které budou celkově v řádu jednotek až desítek miliard, skutečně v reálu nepomohou.

Poté co Fialova vláda ožebračuje občany a firmy, chce teď stejně tak okrást zdravotnictví. Veřejné zdravotnictví. Aniž by to skutečně bylo nezbytně nutné. To, že mají pojišťovny rezervy, je tak jako u každé pojišťovny nejen povinnost, ale také naprostá nutnost, jelikož nikdo netuší, s čím se kdy bude zdravotnictví potýkat a jaké náklady si to vyžádá. S jistotou víme, že náklady ve zdravotnictví narostou minimálně o těch inflačních 20 %. Ale může být i hůř, pokud se začnou projevovat zdravotní komplikace způsobené covidovými zákazy. Když to shrnu, stát má rekordní příjmy a inflace, kterou vláda ať záměrně, nebo svou neschopností úmyslně neřeší, mu snižuje reálnou hodnotu dluhu, a navzdory tomu chce ještě obrát zdravotnictví o 14 miliard korun, které budou chybět. Za všechno je samozřejmě odpovědná Fialova vládní pětikoalice.

Zatímco se tedy vláda chystá vyhodit 100 miliard korun za předražené americké stíhačky, místo abychom zmodernizovali násobně levnější gripeny, tak sahá na peníze, které mohou při zachraňování zdraví a životů našich občanů chybět. To už není nezodpovědnost, to je skutečný kriminální zločin. Tady musím zdůraznit, aby to slyšeli občané, že za veškeré zdravotní problémy, které budou způsobeny horší dostupností zdravotní péče, průtahy nebo chybějícími pomůckami, nebo dokonce finanční nedostupností pomůcek, nese, vážení občané, plnou odpovědnost vláda Petra Fialy ve složení ODS, KDU-ČSL, STAN, TOP 09 a Pirátů. Zhoršování životní úrovně našich občanů, organizovaný zločin, korupce a mafie, to je výsledek koaliční vlády ODS, STAN, TOP 09, KDU-ČSL a Pirátů.

Takže bych chtěl shrnout postoj hnutí SPD. Máme tady teď před sebou zákon, který se SPD snaží už od zimy obstruovat, a hrdě se k tomu hlásím, protože my nesouhlasíme s tím, aby vláda Petra Fialy vzala 14 miliard zdravotním pojišťovnám a aby vláda takto zhoršila dostupnost zdravotní péče pro naše občany a pracovní podmínky zdravotníků. Takže my s tímto zákonem v hnutí SPD zásadně nesouhlasíme a budeme hlasovat proti tomuto zákonu a celý poslanecký klub SPD se také k tomuto zákonu bude vyjadřovat. Máme v poslaneckém klubu řadu lékařů, a tak dále, takže my s k tomu ještě budeme vyjadřovat a budeme se vám snažit ještě – protože teď je poslední šance, protože je tady veto prezidenta, poslední šance, aby si to vládní koalice nějakým způsobem uvědomila a abyste nepřehlasovali to veto prezidenta, naopak abyste vyslyšeli ty argumenty SPD, abyste... Prosim nezhoršujte zdravotní péči pro naše občany, protože už teď je zdravotní péče pro mnoho občanů těžko dostupná. A my v SPD bojujeme za ty běžné občany. Možná si tady někdo z vás, z poslanců pětikoalice, máte na to samozřejmě z platů, abyste si platili třeba privátní zařízení nebo nějakou nadstandardní péči, ale my tady bojujeme za ty občany, za ty běžné občany České republiky. Děkuji za pozornost. A to je postoj SPD.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s přednostním právem je přihlášen pan poslanec Radim Fiala. (Poslanec Fiala říká mimo mikrofon, že přenechá svoje místo, neboť jde nyní na rozhovor, a potom se přihlásí.) Dobře, budu tedy vaši přihlášku evidovat s přednostním právem, a poté co se vrátíte do sálu zpět, tak vám udělím slovo.

Nyní tedy zde mám zaevidovaná dvě přednostní práva, první je pan předseda Marek Výborný s přednostním právem, jako další s přednostním právem je zde pan poslanec Marek Benda. Ne, tak vidím, pan poslanec Marek Výborný, takže pane poslanče, máte slovo. Prosim.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, já bych si dovil dát, vašim prostřednictvím, nyní procedurálně hlasovat podle § 59 jednacího řádu odst. 1 a 2, aby se u tohoto bodu rozprava zkrátila na dobu deseti minut a aby každý poslanec mohl vystoupit maximálně dvakrát. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, tak já zagonguji a přivolám kolegyně a kolegy z předsálí... Také eviduji žádost o vaše odhlášení. Tedy vás všechny odhlásím... odhlásím vás a požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Počkám, až se počet poslankyň a poslanců v sále ustálí... Vzhledem k tomu, že poslanci stále přicházejí, tak ještě počkám, aby se mohli zaregistrovat svými kartami.

Zopakují návrh, o kterém dám hlasovat. Je to procedurální návrh, který přednesl předseda klubu KDU-ČSL, a to že průběh diskuse, jednotlivé příspěvky zkrátíme na deset minut a maximálně dvakrát.

Ještě přečtu omluvy. Po celý jednací den z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Andrej Babiš, dále dne 26. 8. 2022 mezi 22. hodinou a půlnocí do konce jednacího dne z rodinných důvodů pan poslanec Karel Tureček. Dne 27. 8. 2022 z důvodu nemoci poslankyně Renata Oulehlová, dále na zítřejší jednání, 27. 8. 2022, z osobních důvodů se omlouvá pan ministr Síkela, dále v pátek 26. 8. 2022 od 21 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Oldřich Černý ze zdravotních důvodů, dále 26. 8. 2022 mezi 21. hodinou a půlnocí do konce jednacího dne, to je dublovaná omluvenka, pan poslanec Černý, a dále ještě z dnešního jednání od 24 hodin a z celého zítřejšího dne se omlouvá pan místopředseda Havlíček.

Když jsme se shromáždili v sále, chci se pro pořádek zeptat, když dám hlasovat o procedurálním návrhu pana předsedy Marka Výborného, zda víme, o čem hlasujeme? Víme. (O slovo se hlásí poslanec Brázdil.) V tom případě prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Pane předsedající, já dávám návrh, nebo námitku na postup, na ten váš postup toho předsedajícího. Vy jste měl bezprostředně začít hlasovat, vy jste čekal, posléze jste načítal. Já nevím, je toto bezprostředně? Já totiž jsem viděl pana Marka Výborného, jak rozhazuje zbytky svého jídla na klavír, kde je napsané, ať se to neodkládá, protože on to nestíhal. (Poznámka z hloučku poslanců před lavicemi.) Tož já jsem u toho byl, tak vím, běžte se tam podívat –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím, nepokřikujte po sobě prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Proč na mě křičíte, slyšíte to? (Smích v sále.) Pane, pane Výborný, vy jste odhodil svoje zbytky – (Předsedající vstupuje do řeči: Prostřednictvím předsedajícího.) Promiňte, ano, máte pravdu. Prostřednictvím. Pane Výborný, vy jste odhodil svoje jídlo, hodil jste to na klavír. (Veselí v sále.) A teď já vznáším procedurální návrh, nebo návrh na postup předsedajícího, který neudělal bezprostředně, ale účelově zdržoval proto, protože tady nebylo dost lidí, tak mi to přinde jako... Tak chovejte se tak, jak to má být!

Prosím o hlasování o tom, že dávám námitku na postup předsedajícího. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Dám hlasovat bezprostředně bez rozpravy s tím, že konstatuji, že jsem čekal i na poslance opozičních stran, aby se mohli dostat do sálu.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro námitku proti postupu předsedajícího? Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 74, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 51, proti 90. Tento návrh byl zamítnut.

A já nyní zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro procedurální návrh, tak jak ho přednesl pan předseda Marek Výborný, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 75, přihlášeno je 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 90, proti 52. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní tedy budeme pokračovat v rámci rozpravy, kdy jako dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo, pojd'te se ho ujmout. Všechna přednostní práva byla vyčerpána a nyní máte slovo vy. Prosím. (Hluk v sále.)

A ještě, kolegyně, kolegové, přece jenom váš požádám o jistou míru kolegiality k těm, co zde budou mluvit, aby měli prostor a klid pro svoji řeč. Prosím, pane poslanče. (Hluk neustává.) Stále ještě není dostatečný klid v sále, především v pravé části. Především v pravé části poprosím o ztišení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená vládo, milé kolegyně, dámy a pánové, já jsem tedy netušil, že takhle brzo přijdu na řadu, že těch přednostních práv tam bude tak málo, ale tím lépe, aspoň tady bude více poslanců, než by tady bylo třeba za hodinu nebo za dvě. Tak.

Vy víte, že já se vždycky snažím, abych naplnil to, o čem často hovořím, a to jest, že politik by měl být konzistentní ve svých postojích, návrzích, námětech. A v tomto bodě bych tedy si dovilil navázat na to, co vlastně proběhlo 3. května, kdy jsme tady schválili tento vládní návrh, tedy ten sněmovní tisk 166, v prvním čtení. A když se na to podíváte a vzpomenete si na to, co se odehrálo 3. května, tak je to vlastně takové dějá vu ve vztahu k současné situaci. Když se podíváte na ten program, který jsme tehdy schválili, a naopak na ty návrhy, se kterými jsme přišli my jako opozice, tak je to v zásadě přes kopírák to, co se dneska tady celý den odehrává. Vy jste tehdy, a to ještě tenkrát nebyla ta situace s cenami energií a inflace a podobně, jako je tomu dnes, i přesto vy jste rezignovali na řešení těch konkrétních témat a v programu jste právě navrhli tedy tento návrh, to znamená novela o pojistném, poté jste měli návrh o podporovaných zdrojích energie, ale to byla taková formální záležitost, EET, řešili jste střet zájmů, návrh na ukončení stavu pandemické pohotovosti, to se nakonec schválilo, a senátní návrh volebního zákona. Zatímco my jsme přišli s návrhy, a to tady říkám jenom z hlediska té konzistentnosti, a teď se k tomu tady složitě vracíme, už tenkrát 3. května jsme přišli s návrhy, jako je návrh zákona o dani z přidané hodnoty, kde jsme hovořili o těch věcech, o tom snížení. To je to, o čem mluvíme dodnes. Přišli jsme se zákonem o podporovaných zdrojích energie. To je to, co vy jste se rozhodli udělat až od 1. října. To všechno tady bylo navrženo. Stejně tak jako zákon o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. To znamená, v zásadě všechny věci, ke kterým stejně dřív nebo později dojde, tak to jsme tenkrát navrhli my.

Vy jste nám to neschválili, smetli jste nám to ze stolu a prosadili jste si na sílu to, co my vlastně teď dokončujeme, ten proces. Tenkrát to byl začátek, to bylo to první čtení – 3. května. A já tady o tom hovořím proto, že už tehdy jsem říkal v zásadě to, co budu říkat nyní, jenom to rozšířím o jeden aspekt nový. Už tehdy jsem říkal, že těch 14 miliard korun méně pro zdravotní pojišťovny je vlastně pokračování zákona o státním rozpočtu. A vy jste kritizovali předchozí vlády za to, že se schválil státní rozpočet s parametry, které nejdou naplnit v té chvíli, u kterých je potřeba třeba změnit zákon mimo jiné. Sami jste udělali totéž. To znamená, vy jste v březnu schválili státní rozpočet s parametrem, který možná naplníte dnes 26., možná zítra nad ránem, nevím, 27. srpna. Tak se chci zeptat, to je ta změna? Jak můžete počítat ve státním rozpočtu s těmi prostředky, když nevíte, kdy ten zákon schválíte? A jak se to posouvá, tak tam pak načítáte ty pozměňovací návrhy, aby to mělo skutečně těch 14 miliard parametrů (?). A kdybyste to nestihli do konce srpna a bylo by to schváleno v září, tak už vám těch 14 miliard tam fungovat nebude.

To přece je úplně základní věc, a vy víte, že já jsem o tom mluvil 3. května, mluvil jsem o tom opakovaně ve všech čteních. Protože to v zásadě pro mě – já nejsem zdravotník, takže toto přenechám svým ctěným kolegům. Ale toto je za mě pokračování v zásadě zákona a debaty o státním rozpočtu na tento rok. Už tehdy jsem říkal, že vy stejně ty parametry státního rozpočtu budete muset měnit. A také že jo. Také že přicházíte s novelou zákona o státním rozpočtu a ty změny tam přijdou. A já už jsem tenkrát říkal, že těch 14 miliard méně za státní pojištění v době, kdy zároveň jste škrtnli 5,8 miliardy pro resort zdravotnictví, takže dohromady minus 20 miliard, je v době, kdy je to po covidu a kdy ten covid se může vrátit, to se teď ukazuje, že se to začíná nějakým způsobem naplňovat, je to poté, co je tady uprchlická krize a je potřeba počítat se statisíci novými pacienty, když to takhle řeknu, s kterými se při tom prapůvodním návrhu samozřejmě nepočítalo, a pamatujete si, že to jsem řekl, že to vám nevyčítám, protože to je okolnost nová.

Co se změnilo v mezidobí, je to, že všechny ty položky, které musí hradit i ty zdravotní instituce, tak se postupně zdražují díky inflaci. A to je ta změnová věc. A já jsem vám tady tenkrát vyjmenoval tyto tři změnové věci, to znamená covid, nároky, které se týkají ukrajinských uprchlíků, které s tím souvisejí, a to zdražování. A teď je tady nová v tom mezidobí, nová okolnost, a to je ten extrémní nárůst cen energií. A vy zaručíte, že skutečně třeba nemocnice budou mít na konci roku na všechny své výdaje v souvislosti s platbou za energie, když je takový skokový nárůst?

Na začátku, když jste s tím přišli jako s nějakou politickou vizí, tak tam tyto věci nebyly. Ale ta situace se mění. Vy jste se sami do toho zamotali, že jste prostě schválili rozpočet s něčím, co jste neměli schválené tady ze zákona, tj. vy jste počítali se 14 miliardami, které někde jinde musíte vzít, a musíte kvůli tomu změnit ten zákon. Ale mezitím nastaly ty změnové věci. A já jsem vám už tenkrát tady vyčítal, že vy na to vůbec neberete ohled. A teď ta situace pokračuje, to znamená, že k těm třem parametrům je tady ten parametr nový, extrémní nárůst cen energií, a vy i přesto tvrdošijně chcete těch 14 miliard vzít, škrtnout a vlastně celé to zdravotnictví – a pak zase budeme po zimě děkovat všem zdravotníkům a podobně. když se covid vrátí, já tedy doufám, že ne – tak je vrhneme do obrovské nejistoty.

Tak já se ptám a ptal jsem se na to už opakovaně ministra financí – on tady není – jestli tedy nehrozí to, na co jsem se ptal u zákona o státním rozpočtu, že totiž jak se ty věci mění, tak vy pak přijdete stejně s nějakým návrhem novely. Tak jestli toto za to stojí. Že vy těch 14 miliard ve státním rozpočtu ušetříte, tady je vezmete, abyste je tam případně, když dojde na má slova a slova mých kolegů, abyste je tam zase složitě vraceli.

Stejně tak konzistentně bych se rád zeptal – jsem rád, že tady je – ctěného pana ministra zdravotnictví, jaký je vlastně na to jeho názor. A vy víte, že jsem se na to ptal ve všech čteních, protože to mě zajímá. Mě zajímá názor odborného ministra, protože to se týká vlastně prostředků v jeho gesci, když bych to takhle řekl, byť to tady předkládá od začátku ministr financí. A to bych rád od pana ministra slyšel, protože tady sedí, jakým způsobem vlastně se s tímto výpadkem popasuje, a má vlastně příležitost na mikrofon případně občany v této věci uklidnit.

Tady je limit deset minut, ono už se mi to krátí a končí to. Já tedy znovu zopakuji to, že možná na začátku dobrý nápad z vašeho úhlu pohledu, jak ušetřit peníze ve státním rozpočtu a naplnit politický slib z hlediska konceptu státního rozpočtu, nicméně prostě v té době se změnilo tolik okolností, že by za mě zodpovědná vláda to měla přehodnotit a nestavět na tom, já bych skoro řekl na té posvátné krávi, v momentě, kdy se tady změnila celá řada věcí, a vy to tak sami i říkáte, že ta situace je mimořádná, tak na tom nestavět, nelpět, protože pak vás to jednou dřív nebo později dožene. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A já vám děkuji za dodržení času, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou se hlásí pan ministr. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji za dotazy. A já nakonec všechny zodpovím, protože je asi nesmysl, abych v průběhu zodpovídal. Já si je píšu, byť tak možná nebudu vypadat, protože mně není fakt moc dobře, je mně poměrně blbě. Navíc zítra má můj jediný vnuk křtiny, které evidentně nestihnu, ale s tím jsem se už smířil. První vnuk. Tak aspoň takto pozdravuji manželku a vnuka. A samozřejmě na konci dotazy odpovím. Jinak děkuji, pokud to nestihnu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Julius Špičák a po něm je přihlášen pan poslanec Kamal Farhan. Prosím.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, můj předřečník se snaží být konzistentní, já se tradičně snažím být konkrétní. Takže my tady sedíme v reakci na skutečnost, že i pan prezident sdílí názor opozice, názor nás, a to, že 14 miliard není zanedbatelná položka a že zcela jednoznačně hrozí ohrožení, a já to budu dokumentovat, ohrožení dostupnosti a kvality péče. Zde musím říci, že to je ovšem tedy mantra, nad kterou bychom se měli zamyslet, protože ji v podstatě neumíme přesně definovat, neumíme popsat a ani se o to nesnažíme, a to považuji za jednu z chyb vedení resortu. Takže jinak těch 14 miliard je například dva a půl ročního financování velké nemocnice, jako je IKEM.

Jinak makroekonomicky v podstatě do zdravotnictví teď ročně proudí 420 miliard korun. To pokrácení tedy 14 miliard. Rezervy pojišťoven, jak víme, jsou přibližně 60 miliard, ale rezervy jsou od toho, aby zůstaly rezervami, a je tady 17% inflace, kterou prostě musíme započítat. Ta 17% inflace znamená, že bychom potřebovali na tento rok 480 miliard, a pro příští rok by částka měla být tedy ještě vyšší.

Je tady argument samozřejmě navrhovatelů normy, že pojišťovny mají peníze, mají rezervy, že se vlastně nic neděje. Já jsem hovořil s řadou ředitelů nemocnic, hovořil jsem s řadou tedy ředitelů pojišťoven, s dalšími stakeholdery, s dalšími opinion leadery. Všichni se samozřejmě zaklínají anonymitou, všichni se bojí promluvit na mikrofon, protože jsou na exekutivě pochopitelně existenční závislí, a samozřejmě informatika, kterou od nich mám, je úplně jiná, než je tady prezentovaná. Oni především všichni horečně počítají a všichni vědí, že to zdražování zejména energie bude mít obrovské dopady v podstatě, a to přímé i nepřímé.

Pro vaši informaci několik čísel. V nemocnici IKEM se výdaje za energie zvýšily o 60 % na 90 milionů korun. V ostravské nemocnici z 15,5 milionu korun na 51 milionů korun. Pro motolské nemocnice se předpokládá nárůst ze 180 na 380 milionů korun. Nemocnice ve Středočeském kraji mají smlouvy na odběr do konce roku. Nabízí se kolektivní vyjednávání, ale vedení kraje, krajský radní je naprosto apatický a v této administraci tohoto problému není vůbec žádný pokrok.

O čem se dosud nemluvilo? V každém rozpočtu každé nemocnice hrají zásadní roli, největší položkou jsou mzdy. V IKEMu je to 42 %. Odbory by nebyly odbory, kdyby nevznikl tlak na navýšení o 10 až 15 %, a tomuto tlaku nebude možné odolat. To znamená, pro IKEM to například bude znamenat 250 milionů ročně. Další významnou částí rozpočtu jsou léky a recyklovatelné, dejme tomu, instrumentarium, kde bude navýšení o něco menší, ale nebude nevýznamné, a je tady celá řada dalších služeb, jejichž třeba objem jednotlivých služeb není tak velký, ale ve svém úhrnu se opět v podstatě pohybují, ten úhrn je nějakých 20 % obrátu nemocnic a prostě není nevýznamný. Jedná se například o prádelny, jedná se pochopitelně o vytápění, jedná se také o kyberbezpečnost. Stát by prostřednictvím vedení měl v této krizové době efektivně pomáhat, měl by vytvářet modely, měl by vytvářet nabídky, měl by vytvářet možnost hromadných objednávek, aby se náklady maximálně redukovaly, a to se neděje. O čem se nemluví, je strava. Takže sestavit jídelníček není vůbec jednoduché, v podstatě potraviny, jak víme, některé se zdražily i o 100 %, takže průměrná strava v nemocnicích, cena denního

jídelníčku se zvýšila o nějakých třeba, v IKEMu konkrétně, 13 %, to činí 2 % rozpočtu. To opět není nevýznamné, takže v rozpočtu okresní nemocnice jsou to dejme tomu dva tři miliony ročně, v rozpočtu IKEMu jsou to miliony, v podstatě desítky milionů.

Je jednoznačné, že nemocnice budou muset šetřit, sníží se objem investic, na konci tohoto roku bude většina z nich v negativní bilanci. Sníží se počet výkonů, budou ohroženy reálné příjmy zaměstnanců. Zde stojí za zmínku, že výdaje na zdravotní péči za předchozí vlády se dramaticky zvýšily a ve srovnání s okolním světem se naše pozice v absolutním objemu financování i v relativním poměru k HDP významně zlepšila. Nicméně pandemie tento vývoj nevyhnutelně narušila a za současného návrhu hrozí opětný propad. Bohužel ve výskytu civilizačních chorob, a zde v podstatě je péče nejnákladnější, nádorů, kardiovaskulárních chorob, jsme stále na špici, protože výskyt chorob, takzvaná incidence, reaguje na veškerá opatření se zpožděním. Byť situace ve výskytu kolorektálního karcinomu díky účinné prevenci se v posledních deseti letech změnila až neuvěřitelně. Takže výsledkem oněch civilizačních chorob, kterými jsme tedy velmi zatíženi, těmi je naše země velmi zatížena, je obecně relativní kratší doba života, horší kvalita života zejména ve stáří, a znovu a znovu, příčinou je zejména nedostatečná prevence, která je primárně nákladná, byť se nakonec vyplácí.

Hlavně mi vadí, že redukce nevychází z jakékoli analýzy a pokus o analýzu ani nenastal. Musím zmínit covidovou pandemii. Můj předřečník vyjádřil velmi optimistickou představu, že zmizí, ale ona prostě nezmizí a její účinné řešení bude vyžadovat flexibilní strategii, která bude vycházet z precizní analýzy i současné vlny. Ptám se, jaká bude strategie vakcinace? Jaká bude dostupnost léků? Jaká bude strategie testování? Dovolím si vodítko. Testování kupodivu do úmrtnosti na covid se nepromítá. Je pozoruhodné, jak stejná je úmrtnost v Čechách a na Slovensku. My jsme si skutečně souzeni. Ale Slováci udělali pětkrát méně testů než naše republika. Ušetřili. To jsou údaje, ze kterých musí vycházet naše strategie.

Nemáme konzistentní představu o vakcinaci. Doporučovala se urychleně čtvrtá dávka, pak napsal docent Petráš svůj článek, ve kterém napsal, že v podstatě čtvrtá dávka bude mít efekt dva měsíce, a došlo k opatrnému přehodnocení. A zde bych upozornil na izraelskou studii, těch studií je velmi málo, pokud jde o čtvrtou dávku, kde v podstatě závěry této studie, že v případě mutace omikronu její přínos není zásadní. Doslova citace zní: marginální. Takže lze usuzovat, že do budoucna bude mít vakcinace podobný charakter a odůvodnění jako vakcinace proti chřipce. A podobné to bude nakonec i s ochrannými pomůckami. Já tedy musím říci upřímně, že na v podstatě takové to ležérní nošení respirátorů vůbec nevěřím.

Jinak musím říci, že my musíme vnímat to, že pandemie celý svět posunula v kvalitě zdraví populace o dvacet let zpátky. Mortalita na infarkt stoupla o 5 %. Počet onkologických operací na počátku klesl o 29 milionů celosvětově. U nás se neprovedly stovky onkologických operací, tisíce zásadních onkologických vyšetření. Je zcela jasné, že to zavrhuje nebezpečí diagnózy pokročilých nádorových diagnóz, kde ta léčba bude daleko náročnější. Zvýšil se počet sebevražd, zvýšila se závislost na drogách, deprese, alkoholismus, úmrtí v závislosti na alkoholismu, pohybová aktivita dětí, závislost na sítích, sebepoškozování, obezita, pohybové, stravovací návyky, zkrátila se doba života. To není strašení, to není můj výmysl, to jsou výsledky mezinárodních studií, na které my musíme reagovat, a ve svém důsledku ta reakce bude něco tedy stát.

Musím říci, že v podstatě ten velmi problematický průběh pandemie v celém světě v podstatě vede v úvahám, a všude na světě, o restrukturalizaci resortu a nabízených služeb a jednoznačně klade akcent na prevenci všeho druhu. A nejedná se pouze o akcent včasného zachytu nádorových onemocnění, ale hlavně eliminaci rizikových faktorů obecně. Kouření, obezitu, alkoholismus. Jak je možné, že kouření u nás je na trojnásobně vyšší úrovni než kouření na Novém Zélandu? Kombinace alkoholismu, kouření a obezity je u nás na takové úrovni, že mortalita na covid byla v první desítce v celosvětovém srovnání, a to jsou bohužel zcela reálná čísla.

Musím říct, že to souvisí i s tím, že vedení resortu není dostatečně personálně vybavené, strategii vede neprofesionál, jehož vedení je asi tak autentické, jako kdybych já měl manažovat digitalizaci. (Předsedající: Váš čas.) Mám deset minut, nebo dvakrát deset minut?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte dvakrát deset minut. Jenom potřebuji tedy udělat úzus, že přestože je přihláška jedna, tak ten, kdo mluví, může říct, že chce pokračovat, aby se nemusel hlásit znovu. Nebude-li rozpor proti tomuto postupu, v tom případě bych postupoval tímto způsobem. Prosím, máte dalších deset minut.

Poslanec Julius Špičák: Děkuji, pane předsedající. Za situace ohrožení základního fungování celého resortu zní jako špatný vtip pokus o zavedení jakéhosi připojištění, které by mělo umožnit nadprůměrně výdělečné populaci přístup ke kvalitnější péči. Budu citovat kolegu senátora Krause: Kratšími termíny výkonů s nabídkou jejich provádění o víkendech. To je, jak když neřídil nemocnici. Tato činnost by musela být vykázána jako služba, poté povinně následuje odpočinek personálu. Jinými slovy by vyvoleným byla nabízena nadstandardní péče o víkendech, logicky by personál v týdnu odpočíval a pro nevyvolenou část populace by se termíny dále prodlužovaly. To může nabízet jen ten, a budiž nám to chabou útěchou, který to vlastně ani nemyslí vážně. Já předesílám, že příslušná zákonná norma by musela být velmi komplexní, musím říct, velmi politicky obtížně tedy průchodná, a já ani nevidím pracovní skupinu, která by se tohoto úkolu uměla ujmout.

Další naprostou absurditou je tabulka snížení teplot v jednotlivých provozech, kterou psal snad tedy Marťan. Ochlazení ve zdravotnických zařízeních přibližně o čtyři stupně se nepochybně promítne do zhoršení zdravotního stavu jak nemocných, tak personálu. Promítne se do situace, kdy za nedostatku personálu sestry budou odcházet, budou si hledat pohodlnější zaměstnání, budou tedy chodit do zaměstnání, kde mají možnost mít home office, a to se opět promítne do fungování celého resortu.

Teď bych ještě stručně zmínil dvě agendy. První je naplnění vládního prohlášení. Kde jsou sliby? Kde je kontrola kvality? Kde je DRG Restart? Kde je reforma výuky? Prevence? Redukce byrokracie? Akcent na výzkum? Jaký je přínos nového ministerstva na výzkum? Výzkum v oblasti medicíny postrádá dedikovaného kompetentního zapáleného náměstka. Víra se bez zapálení nedá dělat. Není na koho se obrátit, není tady motivační prostředí.

Výsledkem je, a mohu být naprosto konkrétní, že aktuální výzkumné výsledky třeba u covidu, ale bohužel i v oblasti onkologie se liší od srovnatelných zemí, jako je Holandsko, Izrael nebo Rakousko v řádech, a to mohu kdykoli dokumentovat. Já znám ty databáze, umím číst ty databáze, bohužel tak tomu je. Mohu vzpomenout vizi ANO z předcovidové doby popsanou v materiálu Country for the Future, a mě velmi mrzí, že alternativní vize současné vlády neexistuje. A ke kvalitě řízení resortu nepřispěje ani redukce financování samotného ministerstva a jeho přímých agend. Náš návrh byl 24 miliard, realita je 18 miliard, pro příští rok 17 miliard. Klesají náklady na ÚZIS a lůžkovou péči, a logicky zásadní úkoly obsažené ve vládním prohlášení nebude možné realizovat včetně příslušné prevence. A zde musím říci, že expertní skupina se v podstatě vůbec neschází a screening jako mnoho jiných věcí v podstatě si osobuje ÚZIS, který k tomu rozhodně není uzpůsoben.

No a smutným příběhem je aktivita vedení resortu v rámci předsednictví v Evropské unii. Já vím, o čem mluvím, protože medicínskou Evropu dobře znám a jsem ve svém oboru možná jediný Evropan, který byl prezidentem jak evropského, tak světového kongresu, a mezinárodních konferencí jsem organizoval bezpočet. Takže ministerstvo zorganizovalo onkologickou konferenci v Brně, a mě se skutečně dotklo a mrzí mě to, že jsem nebyl pozván, přestože se zprostředkovaně onkologii věnuji celý život. Stejně tak tam nebyl pozván jediný opoziční poslanec, ale ani onkologické špičky včetně vedení odborné společnosti. Opravdu mě to mrzí, je to zbytečné. Konferenci si uzurpoval ÚZIS, politickou odpovědnost nese vedení

resortu. Jako absurditu vidím to, že vůbec nevidím nikde odborný program. Kdyby volby dopadly tak, jak dopadnout měly, a já jsem měl jakýsi podíl na těchto záležitostech, tak buďte ubezpečeni, že bych zorganizoval akci, o které by mluvila celá Evropa, stejně jako to bylo před deseti lety, když tuto agendu prosazoval v parlamentu europoslanec za sociální demokracii Pavel Poc a angažoval jsem se tehdy v europarlamentu já.

Na počátek a k podstatě věci. Jak už jsem uvedl, chybí mi, vadí mi to, že chybí jakákoli analýza, jakékoli opodstatnění tohoto škrtu, který tedy nese mimořádně případně aditivum tupý. Je to taková analogie, jako kdybychom postavili dálnici, která končí v poli o 20 kilometrů kratší, jako kdybychom koupili zbraně bez střeliva. Celkovou neradostnou výše popsanou situaci jen částečně a dočasně může kompenzovat vysoká empatie, kvalita a nasazení zdravotnických pracovníků, kteří se ovšem za své nasazení dočkají reálného demotivujícího až drastického poklesu příjmů.

Nyní si dovolím predikci. Do konce roku zdravotnictví poběží jakžtakž, protože pojišťovny i velká část zdravotnických zařízení mají díky kvalitní zdravotní politice předchozí vlády rezervy a nákupy a smlouvy jsou zafixovány. Ty se do konce roku vyčerpají a od ledna, února začne péče skokově kolabovat. Jedinou cestou bude okamžitá změna rozpočtu a vedení resortu to dobře ví. Opakovaně bylo řečeno, že rozpočet, jak byl navržen, je cár papíru. Funkčním opatřením, které navrhuji, dovolím si navrhnout, je buď úprava úhradové vyhlášky, nebo navýšení platby za státního pojištěnce, o jehož reálné redukci dnes jednáme, ale domnívám se, že za dané situace by valorizační vzorec neměl vycházet z průměrné mzdy, protože to se mzdou nemá vůbec nic společného na rozdíl od důchodu, ale měl by vycházet tedy z inflace.

Doufám, že jsem snesl dostatek důkazů plně odůvodňující naše opětné a definitivní odmítnutí navrhované normy. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Kamala Farhana a připraví se paní poslankyně Věra Adámková. Na začátek se chci zeptat, zda budete mluvit dvakrát deset minut. (Mimo mikrofon: Bude to tak dvanáct. Ano, děkuji.) Prosím.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, pane ministře, členové vlády, dnes jsme svědky již pátého dílu tohoto z mého pohledu nekonečného seriálu, kterému vůbec dobře nerozumím. Nechápu tu zarputilost, kdy vláda Petra Fialy se snaží vzít českému zdravotnictví 14 miliard. Očekávám, že nás opět ministři s vážnou tváří budou přesvědčovat, že voda teče do kopce, že neteče z kopce dolů, že znovu zopakujete, že ve zdravotnictví žádné peníze nechybí. Že kdyby se mu nechalo těch 14 miliard, že by zdravotnictví víceméně nevědělo, co s nimi. Musím konstatovat, že pan ministr Válek si nechá sebrat od ministra Stanjury a ministr Stanjura bude tuto kapitulaci resortního ministra na zájmy zdravotnictví vysvětlovat jako příkladnou týmovou komunikaci dvou ministrů ve vládě. A premiér k tomu víceméně bude mlčet, což je z mého pohledu jeho oblíbená taktika.

Přitom v úředních dokumentech, které ministerstvo pana profesora Válka posílá souběžně do vlády, se píše, že mu chybí 1,7 miliardy korun na DPH na investice ve zdravotnictví. Že když mu je vláda nedá, projekty padnou. Že prostě tyto projekty se nebudou konat. Já si chvílemi připadám, jako kdybych se ocitl v bestselleru Josepha Hellera Hlava XXII. Tam vlastně hlavní hrdina předstírá, aby se vyhnul některým věcem, že je blázen, že se zbláznil. Tady bohužel nikdo nic nepředstírá a myslí to vážně. Ale přesto české zdravotnictví si musí připadat, jako kdyby bylo součástí bestselleru Hlava XXII.

Poslanecká sněmovna dnes zřejmě znovu rozhodne o tom, že sebere českému zdravotnictví 14 miliard korun, které byly určeny na zdravotní péči pro občany České republiky. České zdravotnictví je podle měřítek srovnatelných s ekonomicky vyspělejšími zeměmi

Evropské unie podfinancované. To, co je možné číst ve statistikách a ekonomických srovnáních, je snadno viditelné v běžném životě českého zdravotnictví, kterému chybějí peníze na drahé léky, včasnou diagnostiku řady nemocí, o čemž svědčí dlouhá čekací doba na některá vyšetření a některé operace. Zapojení oněch 14 miliard, které se dnes připravujete škrtnout českému zdravotnictví, by mohlo přinést potřebná léčiva na diabetes, cholesterol, osteoporózu, atopickou dermatitidu, alergie, migrény a mnoho dalších nemocí, ke kterým se dnes stovky tisíc českých pacientů nedostávají. Určitě by to prospělo k zlepšení jejich zdraví a určitě by to přineslo jejich úlevu. Využití oněch 14 miliard, které se připravujete škrtnout, by mohlo přispět i ke zkrácení čekacích dob na vyšetření a operace, pomoci s včasnou diagnostikou v řadě případů a v podstatě zachránit životy nebo zmírnit utrpení.

Že peníze ve zdravotnictví chybějí, je možné nejnověji vidět z aktuálního jednání mezi samotnými ministerstvy zdravotnictví a financí. Ministerstvo zdravotnictví požaduje po Ministerstvu financí 1,7 miliardy korun na financování DPH u investic svých podřízených nemocnic z Národního plánu obnovy. Z materiálů Ministerstva zdravotnictví plyne, že pokud vláda DPH neuhradí, nelze projekty realizovat. Nevzniklo by tak například plánované Centrum kardiovaskulární a transplantační medicíny v Brně – to je informace do Brna – za 1,5 miliardy, ani pražského motolského onkologického centra za 4,5 miliardy – to je informace panu řediteli Ludvíkovi do Motola.

Pokud se nepodaří zabezpečit finanční pokrytí na pokrytí DPH pro předem definované projekty v gesci Ministerstva zdravotnictví a jeho přímo řízených organizací, nebude možno tyto projekty z důvodu nedostatku – nedostatku – peněz v českém zdravotnictví na straně žadatelů realizovat, a to i navzdory tomu, že u nejvýznamnějších projektů byly zahájeny kroky k jejich úspěšné realizaci. Nesplnění projektů a nevyčerpání prostředků EU ohrozí realizaci celého čerpání Národního plánu obnovy ve výši 180 miliard, neboť by nebyly naplněny milníky, ke kterým se Česká republika zavázala, uvádí Ministerstvo zdravotnictví.

A co na to Ministerstvo financí? Ministerstvo financí v rámci meziresortního připomínkového řízení Ministerstvu zdravotnictví odpovídá následovně. Toto, když jsem si četl, tuto odpověď, opět jsem si připadal jako součást románu Hlava XXII Josepha Hellera. Cituji: Je třeba připomenout, že vláda již rozhodla o výrazném navýšení prostředků státního rozpočtu do odvětví zdravotnictví prostřednictvím navyšování platby za státního pojištění. Tyto prostředky navíc obdrží prostřednictvím úhrad od zdravotních pojišťoven též příjemci dotací Národního programu obnovy a mohou je alespoň zčásti využít na finanční krytí DPH. Úplně tomu nerozumím, když Ministerstvo financí odpovídá takto, proč si Ministerstvo zdravotnictví žádá o to, aby dostalo 1,7 miliardy? Zde vidím jednoznačný rozpor. A nerozumím, proč se tito dva ministři nedomluvili, protože když jsem při minulém vystoupení řekl, že když si myslím, že pan ministr Válek by měl bojovat za zdravotnictví a za těch 14 miliard, tak mně bylo vysvětleno panem ministrem Stanjurou, že oni spolu nebojují, ale oni se dohodnou ve vládě. Kdybychom si odpověď Ministerstva financí zjednodušili do běžné řeči, zněla by asi takto: Peníze nedáme, ať si je nemocnice vezmou z balíku finančních prostředků, které se dnes koaliční poslanci chystají svým přehlasováním veta prezidenta seškrtnat. Tyto citace, které jsem řekl, to je běžně dostupné v komunikaci v rámci meziresortního řízení.

Celý navržený a dnes zřejmě definitivně schválený valorizační mechanismus, který je jinak v principu správný, navíc začíná tak trochu podvodem na zdravotnictví. Kromě toho, že vláda letos zdravotnictví sebere 14 miliard, do valorizace nezapočte letošní rekordní inflaci, takže reálnou hodnotu peněz vkládaných do zdravotnictví ještě více sníží. Teprve s několikaletým odstupem začne valorizační mechanismus fungovat a přinášet do systému peníze, které zohlední skutečnou inflaci a vývoj ekonomiky. Vycházet ale bude reálně z mnohem nižší základny pro výpočet, než přinesla zdravotnictví Babišova vláda.

Nemá smysl vyjmenovávat všechny příklady, na co všechno peníze ve zdravotnictví chybějí. To si myslím, že každý rozumný poslanec musí vědět sám.

Vůle této vládní koalice sebrat zdravotnictví 14 miliard je zjevně neoblomná a podle mého soudu i konečná. Přitom její rozpočtový výhled míří k největšímu historickému zadlužení naší země bez reálné pomoci občanům či zdravotnictví s důsledky inflace, energetické krize. Nevidím žádnou fiskální konsolidaci veřejných rozpočtů ani idealistický záměr. Vláda nás kormidluje k rozvratu veřejných financí a jako bonus navíc se rozhodla pustit žilou českým pacientům a českému zdravotnictví. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí paní poslankyně Věra Adámková a připraví se pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi říci několik slov a několik úhlů pohledu na současnou situaci. Slyšíme tady, že minus 14 miliard pro naše zdravotnictví nic neznamená. Já mám prosím jeden dotaz a chci ho vysvětlit. Když budete mít doma rozpočet a někdo vám z něj vezme peníze, znamená to, že vás opravdu nechal ve stejné situaci jako předtím? Nechci hovořit o okrádání, toho jsem tady daleka. Nikoli, všichni byste se tomu zasmáli. Tak proč tady tvrdíte, že jestliže z rozpočtu vezmeme peníze, že se nic nestane? To opravdu trochu postrádá logiku.

A pak se tady argumentovalo dneska těmi několika desítkami miliard na účtech zdravotních pojišťoven. No já bych vám chtěla, vážení kolegové, říci, že ona to není závratná suma, a víte dobře, že jsou vzácná onemocnění, bohužel, kde ta léčba třeba stojí mnoho milionů za rok. Takže my bychom vlastně tím poléčili několik dalších osob, které třeba se té léčby nemohou domoci. Takže ono všechno je třeba vidět z několika úhlů pohledu.

Další věcí, která tady je, kdyby nám nevadilo to, že je snížen rozpočet, tak v tom případě se musím sezeptat – z kterého nástupiště jste přijeli? Dobře víme, že v literatuře máme jedno zvláštní nástupiště, které vede do zvláštních prostor oblíbených u našich dětí, a já bych tam pak očekávala Harryho Pottera, který mávne kouzelnou hůlkou a řekne: Nevadí, máme méně peněz, ale budeme moci za to více léčit. Tak to přece není.

A ještě je tu jedna věc, kterou musím říci osobně. Myslím si, že máme štěstí jako republika, že máme v čele resortu odborníka, a skoro si myslím, že je škoda tak vysoce odborného člověka na tyto věci, které ho nutíte dělat.

Já tedy musím říci, že dnes nebudu hovořit o kardiovaskulárních nemocích, což byste třeba mohli očekávat, ale budu se věnovat zejména náročnosti léčby diabetu. A to proto, že podle všech predikcí, které jsou, je to jedna z nejvíce rostoucích prevalencí v naší populaci, a je potřeba věnovat se také potřebě léčit tyto pacienty. Čili není to vzácná nemoc, je to běžné onemocnění, setkává se s tím lékař prvního kontaktu, a samozřejmě tito lidé se musí také léčit.

Podívejme se tady na diabetiky. Je tam prudký nárůst diabetu a v současné době, rok 2022, je předpoklad, že bude 10 % naší populace trpět diabetem. Uvidíme, až bude konec roku, zda ta predikce je správná, a bohužel se domnívám, že asi bude správná, protože v tomto případě jsme velmi vyspělá země. Tam se většinou dotáhneme na to, co nechceme. Podíváme-li se na to, tak se v České republice léčí zhruba 900 000 pacientů s diabetem, nebudeme rozlišovat jednotlivé typy, není to žádná přednáška v tomto směru, a průměrná výše nákladů pro tohoto pacienta opravdu je zhruba 58 000 korun za rok. A to se domnívám, že při desetiprocentní prevalenci v české populaci je opravdu velmi mnoho a musíme přemýšlet o tom, že musíme mít také na léčbu těchto pacientů.

Ale abychom se úplně nevyhnuli těmto komplikacím, tak musím říci, že tito pacienti samozřejmě mají řadu komplikací, a to komplikací zejména kardiovaskulárních, cévních, a víte velmi dobře, že tito diabetici trpí něčím, čemu se říká diabetická noha. Vznikají na to specializované ambulance, specializované poradny, a tam potom ta léčba opravdu jde do mnoha stovek tisíc korun za rok. A bohužel těch pacientů je mnoho. Takže i tady máme určitý gap, kdy

bychom měli tuto léčbu ještě potencovat, protože o tyto pacienty zcela dobře postaráno v naší republice není. Je to regionálně velmi nerovnoměrné.

No ale protože diabetes ruku v ruce jde samozřejmě s tím cévním postižením a s dalšími komplikacemi, a to bude jediná zmínka o kardiovaskulárním aparátu, kterou vás dnes budu tedy obtěžovat, tak novým fenoménem posledních dvaceti let je chronické srdeční selhání, které přibývá ve vyspělých zemích u diabetiků, máme tam několik desítek procent postižených, a já bych si tady dovolila říct čísla kolegů z Brna, aby to nebylo, že to je pražská škola, tak brněnskou školu.

V současné době se odhaduje, že máme zhruba 230 až 240 tisíc pacientů se srdečním selháním, a pravděpodobné odhady jsou zhruba léčba 8 miliard korun jenom na tuto jednu diagnózu. Takže tam vidíte, že 14 miliard tedy je opravdu téměř málo. Je potřeba si uvědomit, že tito lidé jsou opravdu nemocní, jsou často hospitalizováni a bohužel mají velké komplikace, na které tedy umírají. Pak už, pravda, tedy nepotřebují nic od nás a to je škoda.

Další věcí, kterou se musíme zabývat, je selhání ledvin. V České republice zhruba 10 % obyvatel má chronické onemocnění ledvin. Ledviny jsou zákeřné, protože dlouho nebolí, až potom pacient může přicházet tedy již ve stadiu, kdy mu neumíme pomoci jinak než třeba dialyzační léčbou.

Ale jinak abychom se vrátili k diabetu, tak u diabetiků, prosím pěkně, až v 70 % jsou komplikace aterosklerotické, což znamená opět potřebu nejenom léčby, ale také vyšetření eventuálně a dalších výkonů. Jinak co se týče v roce 2035, tak se odhaduje, že dokonce bude opravdu okolo 70 milionů v Evropě diabetiků, a my bohužel jistě se do těch odhadů vejdem, tak jako vždycky toto dokážeme. Zdá se, že v roce 2050 bude pravděpodobně okolo 15, možná až 20 % diabetu, a říkám znovu, že toto číslo mě netěší. Ale to, co můžeme udělat dnes, je prevence. A ta prevence také něco stojí. Edukace řádně vyškoleným odborníkem samozřejmě je okolo 85 000 za rok na toho pacienta a je potřeba jim tuto edukaci poskytovat, protože čím více edukujeme diabetika, čím déle dokážeme, aby přijal způsob života, který mu doporučujeme za svůj, oddálíme nástup nejenom nemoci v těžší formě, ale také komplikací, a snížíme nákladovost samozřejmě na jeho léčbu, čili to je velmi důležité.

Já to trošku zkrátím, protože chápu, že doba pokročila. Ale podívejme se na průměrné roční náklady na zdravotní péči u pacientů s diabetem v České republice. Nebudeme chodit tedy do zahraničí. Je to zhruba 33 000 korun. Z toho máme 25 až 30 % konkrétně u pacientů s diabetem typu 2, to je ten, který můžeme nějak ovlivnit nějakou edukací na léčbu diabetu. 15 až 20 % vynakládají na léky, ale 55 až 65 % té sumy je potom na náklady hospitalizace u pacientů, kteří projdou komplikací, což je velmi nepotěšující. Procento těchto pacientů dlouhodobě roste a musíme opravdu počítat s velkým nárůstem.

Je třeba říci, že 12 % těchto diabetiků trpí poškozením sítnice. Jim opravdu jde o zrak. Ale tady není jenom zdravotní problém, je tu také sociální problém. Ti lidé ztrácejí možnost práce tam, kde pracují, eventuálně je potřeba potom tedy i nějaký příspěvek v jejich neschopnosti. 12 % pacientů s diabetem trpí poškozením funkce ledvin a opět plní ambulance nefrologie. A navíc tedy bohužel narůstá tento počet, zhruba 1,5 % pacientů s diabetem musí podstoupit amputaci končetiny, samozřejmě dominantně dolní, což znamená, že tam je zase invalidizace a opět nárůst spotřeby peněz.

Co se týče potom sociálních dopadů, což teď tedy není přímo tato kapitola, ale abyste věděli, tak celkové náklady sociální péče v souvislosti s diabetem se jenom v naší republice pohybují okolo 12 miliard korun, a protože rozpočet je jeden, tak samozřejmě se přelévá z kapitoly do kapitoly. A to nehovořím o jejich problémech na bázi psychologie, psychiatrie a podobně.

Další věc, kterou musíme zohlednit a měli bychom tady naopak peníze přidat, a ne ubrat, je možnost léčby inzulinovou pumpou pro diabetiky. Jak víte, to je pro ně velmi komfortní. Má

to jedinou věc. Oni samozřejmě musí také testovat hodnotu své glykemie. Samozřejmě oni mají placený určitý počet těchto prostředků, ale bylo by potřeba tam naopak ty prostředky hradit více, čili nikoli peníze ubírat, ale naopak přidat. Bohužel se stává, že u těchto pacientů končí léčba transplantací, což je velmi drahá léčba, a bohužel průměrný věk transplantovaných pro komplikace diabetu je okolo 40 let věku, což jsou lidé, kteří mají doma malé děti, jsou zcela v produktivním věku, a tady je potřeba co nejdále oddálit tedy tyto komplikace.

Kdybychom se podívali na náklady, zůstaneme v nákladové efektivitě, na pacienty s inzulínovou pumpou v jednotlivých letech, tak v prvním roce tady máme 197 000, což jistě uznáte, že je významně více, než je předpokládaná průměrná suma, kterou vynakládáme. Kdybychom se podívali na další běžné výdaje na léky, které souvisejí s hypertenzí, kterou mají v 70...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Přeruším vás a podotýkám, dalších deset minut jsme vám teď ještě otevřeli.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, pane místopředsedo. Nevyčerpám celých dalších deset minut jistě. Kdybychom se podívali na ty komplikace, které tuto jedinou diagnózu, kterou jsem vybrala, kterou přinášejí, tak je evidentní, že samozřejmě za prvé snížení platby za státního pojištěnce je nerozumné, a velmi žádám, abyste přehodnotili tuto situaci. Za další, vidíte, že my naopak potřebujeme tyto lidi více léčit, čili nikoli peníze ubírat, ale přidávat. A samozřejmě ve velké většině pacienti s diabetem jsou také pacienti starší, kteří mají řadu multimorbidit k tomu, a v tom případě se dostáváme do situace, kdy samozřejmě ty sumy jsou ještě významně vyšší. Jenom bych chtěla opravdu velmi apelovat na zvážení celé situace, protože chápu, že na sílu samozřejmě můžete tady udělat si velmi rychle v tom nějaký závěr, který se ale domnívám, že by nebyl úplně správný.

A podívejme se ještě, jak to vypadá s náklady na léky. Tak do roku 2019, covidový rok nebudu brát, protože byl atypický, a navíc také ÚZIS rok 2019, 2020 bude hodnotit zvlášť. Ne všichni k tomu máte přístup, čili zůstaneme v předcovidové době, abychom neměli nějaká čísla, která by byla jenom pro dva roky. Tak máme tady zhruba 26 miliard korun předpisy na léky a do toho dalších zhruba 15 miliard vydali lidé dobrovolně za volně prodejné léky. A já jenom chci říct, že jestliže nebudou mít peníze na léky, zhorší se i tímto zdravotní stav obyvatel, protože si nedokoupí ty léky, což samozřejmě jistě nechceme.

V tomto případě mám, bych řekla, svůj apel velmi jasný. Velmi prosím, zvažte situaci, protože brát peníze sice je jednoduché, splní se tím nějaký slib, ale naše populace potřebuje naopak opravdu zlepšit, anebo tedy udržet zdravotní péči a zlepšit dostupnost léků. A víte velmi dobře z médií, že není téměř řečme čtvrtrok, abych nebyla v každém měsíci, kdy proběhne médií, že je nějaké vzácné onemocnění, pohřichu u dítěte tedy, a že tam ta rodina bojuje s tím, aby léčba byla proplacena. Ty léčby jsou opravdu drahé. To není jeden milion, to je mnoho milionů za rok. A některým dětem opravdu není úplně uspokojena situace a řeší se to potom velmi individuálně. Ty pojišťovny se snaží, ale opravdu je to poněkud složitější.

Takže já opravdu bych chtěla velmi apelovat na to, a to jsem řekla jenom opravdu velmi hrubou kostru, abyste zvážili, že chceme-li udržet zdravotní stav obyvatel a péči o ně, tak není tedy cestou snižovat peníze do rozpočtu, a to pomímám, že ministerstvo dostalo snížený rozpočet ještě o 6 miliard samo pro sebe, s noblesou se to nějakým způsobem asi snaží zvládnout samo, ale myslím si, že to je kompletně špatně. A 14 miliard, byť by se to zdálo v celkovém rozpočtu pro kapitolu zdravotnictví, jako že je málo, tak je hodně. A já vám všem přeji, aby se to dotklo vašich rodin. V momentě, kdy to bude vaše rodina, pochopíte, co tady hovořím, a budete, velmi vás ujišťuji, že to tak bude, velmi shánět všechny protekce, aby vaše rodina tu péči dostala. Vám se to možná podaří, protože je tu 200 lidí z celé republiky. Tady je 10 milionů obyvatel,

kteří doufají, že toto se zváží velmi dobře se všemi důsledky, a já tedy doufám, že samozřejmě své rozhodnutí přehodnotíte. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně, a poprosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Mašek. A ještě než přijde k pultíku, omlouvám z celého jednacího dne pana poslance Exnera, a to z rodinných důvodů. Pane poslanče, máte slovo. Podotýkám, že máte deset, případně dalších deset minut.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, kolegyně, kolegové, pan Stanjura po dohodě s panem Válkem vyvedl ze systému zdravotního pojištění 14 miliard korun a dalších 8 miliard z peněz určených pro Ministerstvo zdravotnictví. Vcelku chápu, proč to dělal. Dělal to proto, že vláda se zavázala o 80 miliard snížit rozpočet, náklady rozpočtu a snižovat postupně rozpočtový dluh. Samozřejmě ta situace se diametrálně mění. Ale zůstanu u základní číslovky. Čili předpoklad byl o 80 miliard snížit náklady. Zarážející je, že 20 až 22 miliard mělo být na úkor zdravotnictví.

Využiji toho, že tady sedí s námi paní ministryně Jana Černochová, a je to jako představa přepočtu těch rozpočtů zdravotnictví a armády, jako kdyby ona přišla o 3,5 miliardy. Já věřím, že by se bránila jako lvice, že by ty peníze prostě nedala z toho resortu. Totéž bych předpokládal od každého resortního ministra. Tady to bylo s úsměvem, s lehkou poklonou, že se to zvládne. Ano, možná to bylo diskutabilní někdy v květnu o tom uvažovat, nebo dříve. Ano, vedly se tady o tom diskuse, hovořilo se o zůstatcích na účtech zdravotních pojišťoven, o tom, jak dlouho ten systém vydrží a podobně. Víte, že jsme podporovali i ten automat výpočtu plateb zdravotního pojištění za státní pojištěnce. Ta naše podpora tady byla a je systémově, ale chceme vycházet z úplně jiných čísel, a teď čas ukazuje, že i to je nutné. Takže to veto a jeho přehlasování je velmi nebezpečné. Já si myslím, že bychom se naopak k té problematice měli vrátit. Já mohu garantovat, že bychom podpořili automat, ale že bychom měli diskutovat o úplně jiném základu. Protože tady nejde o to, jestli přežijeme ve zdravotnictví rok 2022. Ten přežijeme. To, že se budou některé výkony zdržovat, krátit, že všichni nedostanou všechno, je úplně jasné, protože peníze v tom systému samozřejmě chybějí.

Já bych chtěl podotknout, že nám se podařilo za naší vlády zvednout podíl financí na zdravotnictví ze 7,5 % HDP na 10 %. Všichni víte, všichni si to pamatujeme, lékaři, zdravotníci, co to bylo za boj, kolik let pan Kubek za Českou lékařskou komoru bojoval a poukazoval na to, že se 7,5 % jsme v dolní polovině v Evropě. Ten průměr byl právě v Evropě kolem 10 % a v OECD v roce 2018 to bylo 8,8 %. My jsme se dostali za uplynulé čtyři roky na těch 10 % a zařadili jsme se mezi ty lepší státy v Evropě, a to pořád vzhledem k tomu, že naše zdravotnictví patří k těm nejlacinějším. To znamená, z hlediska placení zdravotnického personálu, z hlediska nákupu léků, z hlediska hospodaření v nemocnicích stále patříme k těm nejlacinějším, tak na druhou stranu našim občanům poskytujeme tu nejlepší možnou péči. Máme jeden z nejlepších dosahů té péče, respektive dostupnosti zdravotní péče. Ale ano, skutečně máme, za ty peníze ano. A zároveň patříme k těm nejlacinějším. Čili z pohledu cost-benefit odvádí zdravotnictví výbornou práci a za to bych chtěl zdravotníkům poděkovat. Očekával bych proto, že resortní ministr se nenechá v uvozovkách tak jednoduše okrást, a kolegyni Černochovou jsem si vybral právě proto, že vím, že ona by se okrást nenechala. Takže předpokládal bych to i ve zdravotnictví.

K otázce toho, kolik se dalo peněz do zdravotnictví. Tak mezi lety 2017 a rokem 2021 šlo do zdravotnictví za předchozí vlády celkem o 228 miliard korun více. Zároveň došlo ke zvýšení plateb za státní pojištěnce, a to za čtyři roky z původních 920 korun na 1 967 korun, které se platí za státního pojištěnce a měsíc od ledna tohoto roku. A každý měsíc, kterým se zdrží právě toto prohlašování toho podle nás skutečně špatného zákona, který bere zdravotnictví 14 miliard a startuje ten automat, s kterým souhlasíme, ale z té nízké částky, tak se daří tomu zdravotnictví a zdravotnímu pojištění ponechat vždy za jeden měsíc prodlevy 3 miliardy korun. Takže my

tady každý měsíc, vlastně dneska tady zase bojujeme za to, aby ve zdravotnictví zůstaly další 3 miliardy.

Mimochodem kdo jsou státní pojištěnci? Je to 60 % obyvatel této země ve skladbě téměř 3 milionů důchodců a potom 1,7 milionu dětí do 18 let. A víte, jak se tam ty platby pohybovaly? Bylo to v roce 1994 necelých 200 korun, v roce 2000 392 korun, přeskočím, v roce 2018 zmiňovaných 920 korun a v roce 2022 více než dvojnásobek, čili 1 960 korun za čtyři roky minulé vlády to navýšení.

Proč to zmiňují? Zmiňují to proto, že ti lidé, kteří patří do této kategorie státních pojištěnců, tak za ně stát hradil zhruba 15 % výdajů ještě v roce 2018, 15 % výdajů zdravotnictví, a oni spotřebovávali 75 %. V podstatě se jednalo o černé pasažéry, se tak dá říct, z hlediska platby zdravotního pojištění. A tady se podařilo toto velmi výrazně srovnat a dostali jsme se do situace, a to si taky můžeme tady zopakovat, že za zaměstnance platí zaměstnavatel 9 %, zaměstnanec potom 4,5 % na zdravotní pojištění, čili je sráženo celkem 13,5 %. OSVČ v roce 2022 platí 2 625 korun měsíčně a OBZP, což jsou osoby bez zdanitelného plnění, ti kteří z nějakého důvodu nepracují, nejsou na úřadu práce, 2 187 korun, a za státní pojištěnce se to podařilo navýšit za ty čtyři roky z 920 na 1 967 korun. Docházíme k tomu, že by se toto mělo srovnat a velmi se to přiblížit, protože ti lidé jsou stejní, potřebují podobnou péči. Dokonce jsem vám říkal, že ti státní pojištěnci čerpají péči výrazně dražší. Což se podařilo, dlouho se po tom volalo. A kdyby se nastavil valorizační mechanismus skutečně dobře, tak potom by se dalo do budoucna možná i uvažovat o tom, že by se mohly o nějaké půlprocento nebo procento snížit platby zdravotního pojištění za zaměstnance, což si myslím, že by bylo do budoucna žádoucí. Takže stát skutečně ještě v roce 2017–18 platil za státní pojištěnce 15 % příjmů zdravotních pojišťoven, a ti přitom spotřebovávali zmíněných 75 % všech prostředků zdravotních pojišťoven. Je přitom také nepříznivá demografická situace, takže stav se zhoršuje.

Pan Stanjura, jak už jsem řekl, s panem Válkem společně připravili i Ministerstvo zdravotnictví o zmíněných zhruba 8 miliard korun a teď se děje to, o čem mluvil můj kolega Farhan: to, že Ministerstvo zdravotnictví zpětně žádá miliardy zpátky. Jednak to je na nákup vakcín, které bylo potřeba zaplatit, kde jste si vzali odklad 90 dnů a teď vás to dobíhá, potřebujete na to podle mediálních informací 2 miliardy korun. O dalších 1,7 až 2 miliardy korun jste žádal, pane ministře, pana Stanjuru, respektive Ministerstvo financí, právě na kofinancování DPH u investičních akcí, které v případě, že byste ty peníze nedostal, nebo neměl, tak by se nerealizovaly. Takže zpětně plíživě se z jedné kapsy do druhé kapsy budou přelévat peníze zpátky, ale koalice udrží svůj slib, že prostě bude snižovat, virtuálně snižovat náklady o 80 miliard. A znovu říkám, z těch 80 miliard jednu čtvrtinu si bere na úkor zdravotnictví, což je prostě neuvěřitelné, a je to důležitá zpráva pro naše spoluobčany.

Přitom kondice zdravotních pojišťoven, ano, je relativně slušná, ale já bych to vzal v čase, abychom si zase nelhali do kapsy, že ty zdravotní pojišťovny mají dnes na účtech nějaké extrémní prostředky. Protože v roce 1917, promiňte... V roce 2017 bylo na účtech pojišťoven na rezervních fondech 31 miliard, v roce 2018 45 miliard, v roce 2019 58 miliard, v roce 2020 rekordních 64 miliard, v roce 2021 50 miliard a teď se hovoří o tom, že se tam ta částka blíží k 60 miliardám. Takže ony ty zůstatky na těch rezervních fondech jsou v podstatě standardní a fungují tam jako nárazník proto, aby ty pojišťovny byly vždycky schopny platit včas a aby zvládly nějaké rizikové situace, jako byl například covid.

A zas abychom nebyli takoví optimisté, protože on když někdo řekne, že tam je 50 miliard, tak ono to vypadá báječně, ale uvědomme si, že 30 a více miliard z toho tam má sice VZP, ale pak jsou tady menší pojišťovny, jako je Vojenská, ta tam má 1,8 miliardy, Zdravotní pojišťovna Škoda 1,2 miliardy, resp. Revírní pojišťovna 2 miliardy. A to už zase tak velký polštář není a mohla by být určitá hrozba toho, že by některá z těch pojišťoven mohla řízeně, anebo také, což by bylo horší, neřízeně zaniknout. Samozřejmě minulé roky byly zatíženy náklady na covid, které se pohybovaly někde ročně mezi těmi tuším 34 miliardami v roce 2019 a asi 46 miliardami v roce, resp. v roce 2020 a v roce 2021 46 miliardami korun. V současnosti kromě jiných

nepříznivých vlivů se musíme zmínit o 17,5% inflaci, která se samozřejmě promítá do cen léků, přístrojů, materiálů, a samozřejmě úplně samostatná kapitola jsou energie.

Personální náklady ve zdravotnictví také rostly. Mezi lety 2020 a 19 o 16 %. V roce 2021 jsme se dostali na 114 000 korun platu lékaře, což byl 2,7násobek průměrné mzdy ve společnosti, a u nelékařských pracovníků to bylo zhruba 54 000, což byl 1,6násobek. Skutečně tady ty náklady také rostou.

A kdybych se dostal potom dál k otázkám, jak se promítne těch 14 miliard do jednotlivých oddílů zdravotnictví, tak mezi lety 10 až 17 33 % šlo na lůžkovou péči. Přepočteno z těch 14 miliard, lůžková péče by byla ochuzena o 4,6 miliardy. Ambulantní péče, která je zhruba na 23 % nákladů, tak pro ni by to, pro ambulantní péči by to znamenalo 3,2 miliardy. Na léčích by to znamenalo ponížení o 3,1 miliardy. Na dlouhodobou péči 1,8 miliardy, na zdravotní prostředky necelou miliardu a na prevenci asi půl miliardy korun. Takže to by bylo vlastně, kdyby se to proporcionálně vzalo, sebralo po jednotlivých oblastech toho zdravotnictví.

Pak mám před sebou velice zajímavou tabulku. Je to tabulka vývoje počtu pojištěnců bez registrace. A tady se jedná právě o pojištěnce, zejména ukrajinské migranty, a tam je nárůst počtu pojištěnců meziročně mezi lety 2021 a rokem 2022, čili před válkou na Ukrajině a po válce na Ukrajině, tak je tam přírůstek asi 139 000 pojištěnců ve věku do 19 let a 165 000 pojištěnců 20 let a starších, čili dospělých. A je tam velice zajímavý údaj. Tito pojištěnci by měli hledat svého lékaře a u něj se zajímat o takzvanou kapitační péči, čili zaregistrovat se. Z těchto počtů, které jsem tady říkal, 139 000 dětí se zaregistrovalo 14 000 dětí, a z těch 165 000 dospělých se zaregistrovalo 6 000 dospělých. Ono to docela odpovídá tomu, kolik se předpokládalo, že dětí půjde do škol, které se nahlásí ke studiu na školách. Tam byl předpoklad, že do škol nastoupí, uvidíme, kolik jich ale nakonec nastoupí, 130 000 dětí, a přitom skutečnost, která byla ohlášena tuším Ministerstvem zdravotnictví před pár dny, byla, že se zaregistrovalo ve školách jenom 57 000 dětí. Takže méně než polovina předpokládaného počtu. Výrazně méně. A nám tady z těch 304 000 pojištěnců, kteří nám v systému přibyli, jsou to pojištěnci, ukrajinští migranti, tak vlastně mimo systém jako neregistrovaných tady máme 284 000.

Takže já bych poprosil koalici, poprosil bych ministra zdravotnictví, poprosil bych pana Stanjuru, aby si v tom udělali pořádek. Teď paradoxně se zdá, že s velkou pravděpodobností tady možná 150 000 Ukrajinců vůbec není, a stát za ně platí každý měsíc zhruba 2000 korun. Je to výborná zpráva pro zdravotnictví, protože nespotřebovávají tu předpokládanou péči, a je to zhruba 300 milionů korun každý měsíc, zaplat' pánbůh za ně, že přicházejí, do zdravotnictví. Ale proboha, je v tom nesmírný chaos! Promiňte, nebudu používat horší slovo.

Je to celé nastartováno tím, že byť jsme upozorňovali na bezpečnostním výboru už 10. března pana Rakušana k tomu, jak má vypadat registrace Ukrajinců, s tím, že kromě biometrických parametrů, řádných dotazníků by se taky mělo vědět, aby na ně byl kontakt a aby se vědělo, kde bydlí, což se následně úplně nestalo, a teď nás dobíhá to, co jsme tady přijali v této Sněmovně, že po 150 dnech ti Ukrajinci by se měli prostě nějakým způsobem dohlásit na pojišťovněch, prokázat, jestli jsou zaměstnaní, nebo jsou na úřadu práce, a my ty výsledky zatím ještě nemáme. Budeme se samozřejmě pana ředitele VZP Kabátka dotazovat.

Nicméně z počtu těch kapitovaných pacientů tady vypadá, nebo těch migrantů tady vypadá, že opravdu je tady řada těch, za které se platí pojistka zbytečně. V tomto je nepořádek v tuto chvíli, ale s největší pravděpodobností ve prospěch zdravotnictví a jeho příjmů ze strany státu. Tady bych chtěl poprosit pana ministra eventuálně, jestli by to byl schopen okomentovat a jestli by řekl, jestli se v tom nějaké kroky dělají, nebo nedělají.

Potom mám ještě informace, protože stejně jako mí kolegové samozřejmě jsem se snažil jako pan kolega, pan profesor Špičák, komunikovat s řediteli nemocnic, s ekonomy jak v krajských a fakultních nemocnicích, takže tady se ukazuje, že se situací teď výrazně zamíchají ceny těch energií, kde předpoklady původně byly takové, a i snad podle informací z fakultní nemocnice, kdy se předpokládalo původně, že se zvýší náklady na spotřebu energií zhruba o 60 %

maximálně nebo 70 % u plynu, a ta skutečnost je mnohem horší a bude to třeba až o 300 %, což s těmi nemocnicemi skutečně zamává a ony ty prostředky jednoznačně budou potřebovat. Takže ta situace se diametrálně změnila, a jestli šlo o situaci té diskutovat, jestli 14 miliard bude chybět, nebo nebude chybět, tak dnes už je zcela jasné, že ty finanční prostředky ve zdravotním pojištění chybět budou. A pojďme se spolu tady společně bavit o tom, jak to vyřešit lépe a radostněji, protože automat je skutečně dobrá věc, ale ten jeho základ, tak jak jste si ho tady prohlasovali, pro příští léta s tímto vývojem energií a cen a inflací je naprosto nedostatečný. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího přihlášeného do diskuse a je to pan poslanec Milan Brázdil. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Ještě jednou pěkný pozdní večer, dámy a pánové. Kdybych měl popsat atmosféru teď ve Sněmovně, tak je tu pár lidí, zatímco v této naší republice v současné době spousta zdravotníků někde rodí děti, někde operují, někde řeší problematiku, já nevím, umírajícího člověka, popřípadě ohledávají mrtvého a makají. Tato Sněmovna, vládní koalice, poslanci nemají zájem ani poslouchat to, co je důležité. Nemají! My to víme. My to víme. Pane kolego Svobodo, prostřednictvím pana předsedajícího, my to víme. My přesně víme, jak budeme hlasovat. My se snažíme vás přesvědčit. Vás, pane kolego Válku, pane kolego Válku, a pane Tome Philippe, prostřednictvím pana předsedajícího.

Já přesně na začátku jsem viděl, jak ani jeden z vás nebyl ochoten ten problém uvést. Já vám to nemám za zlé, protože vy se za to stydíte. Vy totiž jste kdysi, a já si na to vzpomínám a vy taky, spondeo ac polliceor, vy jste přísahali. Jako každý z nás jsme přísahali. A víte na co? Salus aegroti, suprema lex, zdraví nemocného je nejvyšším zákonem. A vy jste se stali náhle politiky, opustili jste myšlenku toho, že tou nejdůležitější vaší povinností, když už jste vystudovali, je se lidem rozdat a dělat jim co nejlepší péči. Ano, někdo kýve, jak to? No je to tak. My totiž každý, každý z lékařů jsme přísahali a my to máme jako povinnost. A... (Hlas z pléna.) Pletu se. Pan kolega na mě pokřikuje, že prý se já pletu, když jsem přísahal, že nejvyšším zákonem je zdraví nemocného. Tak sorry, no tak promiňte, my to jako lékaři tak máme. A já vám chci říct, že je mi to líto, že mezi námi politiky jsou lékaři, kteří se zpronevěřili zdravotnictví. (Hovoří velmi hlasitě, naléhavě.)

Sebrat zdravotnictví 14 miliard – za co? Za co to děláme? Za to, že zdravotníci byli dobří? Za to, že se chovali slušně? To není o zdravotnictví, ale že toto ohrozí pacienty, to vám není (je?) jedno?

Vážený pane prezidente České republiky, pane Zemane, já moc dobře vím, moc dobře vím, proč jste to sem vrátil. Vy jste totiž, jste starší člověk a byl jste na hraně toho nejcennějšího, co máme, a to je času na tomto světě. Vy jste si to moc dobře teď uvědomil, co vlastně se děje, kdyby vám náhodou nepomohlo to zdravotnictví. A vy jste svým aktem, vratkou, která nebyla ani uvedena – my tady jednáme, ani to nikdo neuvedl. Vy jste nám vlastně, zdravotníkům a pacientům budoucím, každý jsme budoucí bývalý, budoucí budoucí, tak vy jste nám umožnil, zdravotníkům a těmto lidem, 3 miliardy korun díky tomuto měsíci jenom, díky prodloužení, že se nesebere celých 14 miliard. Já vám za to děkuji. Za to vám musí poděkovat každý, kdo jednoho dne je na té hraně, kdy si uvědomí... a možná, možná ne všichni. Ti co věří v posmrtný život, mají představu, jim to nevadí. Ale ti, co nevěří v posmrtný život, si přesně uvědomí, a dejte si ruku na srdce, co je největší, nejdůležitější, nejhodnotnější věcí každého člověka na světě. Víte, co to je? Je to čas. Váš čas, který máte vyměřený na tomto světě. Ne vyměřený, ale který taky může být prodloužený díky zdravotnictví. Ano, takhle to je. Čas je to nejhodnotnější. Není to, jestli tady schválíme zákon, nebo ne. Jestli se opraví nějaká dálnice. Samozřejmě je to příjemné, jestli budeme jezdit v lepších autech, jestli budeme mít lepší ovzduší, samozřejmě to všechno ano, ano, ale to nejhodnotnější, co máte každý z vás, je váš čas na tomto světě. A tento

čas se prodloužil. Stále se de facto díky zdravotnictví a péči prodlužuje. Dřív umírali lidi v padesáti, dneska je to stovka, možná, kdo ví, kde skončíme.

A já bych chtěl, aby ty peníze, které v tom zdravotnictví jsou, ony tam teď jsou, aby nebyly sebrané. Já bych chtěl, aby za ty peníze byly pořízeny věci, které dál můžou vám, nám všem lidem pomoci.

Pan kolega Válek spíná ruce a zřejmě asi mluvím špatně, když bych chtěl, aby lidé v naší republice uměli resuscitovat, aby to nedělali jenom rukama, ale aby měli k dispozici automatické sterilní defibrilátory. Aby zdravotnická záchranná služba, pan Tom Philipp, kolega lékař, si to moc dobře uvědomil, když byl náměstek, jak to řešil, jak jsme se spolu o tom bavili, aby to nemuseli dělat soukromníci, jejichž snahou je zisk, ale aby to koupil stát. Bude-li 14 miliard a bude to pokračovat a budeme z 10 % klidně na úrovni 15 % HDP, jako je to v Americe, proč ne? Ne, ale tato vláda má jiné priority. Mít splněno to, že splní, že nebude mít takový státní schodek rozpočtu.

Kolegyně, kolegové, co to je? Co to je proti životu? Co to je? Číslo. Koho to zajímá, až je na smrtelné posteli, lépe řečeno, až mu prokážou nějakou diagnózu, která je nevléčitelná? Co bude asi pro něj nejlepší? Ten, kdo věří, bude vyzývat Boha, aby mu pomohl, a ten, kdo není věřící, ten člověk bude věřit lékaři. Chce, aby nebyl přepracovaný. Aby byl šťastný. Aby se mu dobře věnoval, aby odvedl svou práci, aby splnil své poslání na 100 %. Proč bychom nemohli ohodnotit lépe lékaře? Proč by pak, pak by nemuseli utíkat do zahraničí. Tyto peníze, tyto peníze, které tam jsou, tam měly zůstat.

Smějete se mi, pane ministře, já to vidím. Vy si myslíte, že blábolím, protože vy máte prioritu toho, že musíte naplnit kasu, anebo peníze, které si myslíte, že tam teď jsou k ničemu, se musí sebrat. Ony tam k ničemu nejsou. Ony jsou právě proto, abychom měli ještě lepší to zdravotnictví. Ne? Ne. Kývají, že ne. Tak dobře, tak někdo nechce mít lepší zdravotnictví. Ale ti lidé, kteří pečují o své zdraví a chtějí na tomto světě strávit a nebýt, nezkrátit si život tím, že nebudou mít adekvátní léčbu – paní profesorka mluvila o diabetu, aby ten člověk neumřel na diabetické komplikace, angiopatii a další problémy. Ježíšmarjá, tak jestli nemáte zájem, abyste na tom světě strávil život v pohodě a zdravý co nejvíc, anebo když jste nemocný, abyste byl léčený, dobře, tak potom to dělejte. Ale většina lidí, a já doufám, že tady většina lidí dneska doma, pokud to vůbec poslouchají, anebo ti zdravotníci, které to zajímá, si uvědomí, že to je prostě špatně. Brát prachy ze zdravotnictví, po covidu všichni vyšťavení. Zanedbaná nebo ne úplně dobře vedená péče, protože lidi nechodí na nějaké preventivní prohlídky.

Ty peníze se dají využít samozřejmě nejenom na platy, dneska není ani takový hlad mladých lékařů, mediků po tom, aby měli obrovské peníze. Totiž oni si přesně uvědomili, že největší hodnotou jejich života je čas strávený s rodinou, čas strávený pohodlně nejenom v práci. Ale za ty peníze se dají nakoupit věci, které umožní, abychom na tomto světě byli dál a byli zdraví. To jsou léky, ale to jsou například i helikoptéry pro záchranku. Státní forma záchrany. To jsou pomůcky do zdravotnictví. To zdravotnictví jde mílovými kroky dopředu. A zatím to zdravotnictví v naší republice drželo nad vodou díky obrovské snaze lékařů, kteří obětují čas ve prospěch pacientů a nechodí domů. Obrovské množství přesčasové práce. Dneska chybí dětské lékaři, dětské psychiatři. Tady nenajdete pomalu odvětví, kde by nechyběl někdo ve zdravotnictví.

Ale ne, to není důležité, 14 miliard, my jim to vezmeme, však my to nepotřebujeme táhnout a tlačit dál. My potřebujeme splnit to, že to sebereme zdravotnictví, aby to bylo někde jinde. A vím, že když to bude chybět, my to dolijeme. Ano. Toto jsou argumenty. Dokonce vím, že dneska víc než 14 miliard už dávno v tom zdravotnictví na základě výběru daní je. Tam už je to víc. Ale mohlo tam být ještě právě o těch 14 miliard víc.

Budu pokračovat dál. Vyčerpá jsem deset minut. Ještě přece jenom nějaké myšlenky mi tam utkvěly.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Můžete pokračovat ještě dalších deset minut.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji, děkuji, děkuji. Kolegyně, kolegové, je mi líto všech těch našich spoluobčanů a pacientů, kteří dneska nemají adekvátní léčbu nebo nemají kvalitní péči. Už teď není kvalitní péče. Když se podíváte do úst lidem v našich republice, to je totiž obraz, jak na tom to zdravotnictví je. Prý toalety hrají velkou roli, hodně to poví o té zemi, ale velmi důležitý je i pohled do úst. A ta země, která umí, má dobrou stomatologickou péči, tak prostě je to vizitka. Tam jsme hodně špatně na tom. No proč? Možná že peníze by přinesly víc zájmu o stomatologii, o medicínu jako takovou. Možná že by potom lékaři ani jiní zdravotníci neutíkali za lepším přístupem a lepší a větší dejme tomu i odměnou do zahraničí. A přes to všechno, přes to všechno ti, co tady zůstali, drží to zdravotnictví na luxusní úrovni. Každý, kdo jenom trochu v zahraničí byl a něco se mu stalo, tak se okamžitě vrací do své země a snaží se tu odrodit, vyřešit si problémy, protože naši zdravotníci, my to umíme, ještě to navíc nic nestojí, kór když platí tady tu péči. A my ale chceme tomuto zdravotnictví sebrat. My ne. Ani náhodou. Ale koalice chce sebrat peníze. Je mi to líto.

Už nebudu dál pokračovat, abych se netočil v kruhu. Vážení občané, budoucí pacienti, vážení zdravotníci, prosím vás, zapamatujte si to. Co se stalo dnes, nebo co se asi stane, co poslanci vládní koalice se zdravotnictvím udělají. Zapamatujte si to, protože o zdraví jde vždycky až na prvním místě. Zůstávejte zdraví, opatrujte se. A pamatujte si to. Děkuji za slovo. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. A poprosím dalšího z přihlášených a to je pan poslanec Jan Síla. Pane poslanče, máte slovo. Jenom upozorňuji, máme deset, případně dalších deset minut. Prosím.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych se k předmětu naší diskuse také vyjádřil, protože ono nejde jen o těch 14 miliard, ale o přežití kolabujícího zdravotnictví jako veřejné služby. Zdravotníci bojují proti odebrání 14 miliard korun ve prospěch státního rozpočtu, což není nic jiného než pověstné vytloukání klínu klínem v situaci, kdy raketově stoupají ceny energií a všech materiálů, které jdou do zdravotnictví. Inflace dosahuje v této době kolem 17 %. Kvalitní a dostupné zdravotní služby patří mezi jedny z nejdůležitějších funkcí státu, které velkou měrou určují budoucnost jeho obyvatel. Stát platil asi za 6 milionů svých pojištěnců, kteří zkonsumovali 75 % zdravotní péče, kolem 16 až 18 % doposud.

Vzhledem k mé téměř padesátileté praxi zdravotníka při ještě ne úplně rozvinuté senilní demenci se domnívám, že by se tato slovní instituce měla zabývat zásadnějšími problémy, než je přehazování 14 miliard korun z jedné do druhé kapsy státu. Zdůrazňuji státu, protože jako zvolení zástupci našich voličů bychom spíše měli konečně řešit vyvážení podstatně více prostředků, než je 14 miliard korun, ze systému zdravotnictví do privátních kapes takzvaných podnikavců ve zdravotnictví na úkor dostupnosti a kvality zdravotní péče v okrajových částech a regionech republiky.

V rámci snahy o privatizaci všech služeb státu bylo celkem funkční zdravotnictví totálně rozloženo jak po organizační, tak i odborné stránce činností hlavně ODS, KDU-ČSL a jiných pravicových stran, které po splnění svých úkolů byly odstraněny, jako jsou Unie svobody, ODA a spol. Došlo to dneska tak daleko, že dnes mimo velká města a jejich okolí je v některých oborech péče prakticky nedostupná. Konkrétně zubaři, alergologové, revmatologové, pediatri, neurologové a tak dál. Chybějí zdravotní sestry. Zavírají se nejen oddělení, ale i celé nemocnice pro nedostatek personálu, přičemž privátní zařízení mají personálu dost a vykazují bohaté zisky.

Co z toho vyplývá? Že je něco špatně systémově. Před rokem 1989 fungovalo zdravotnictví jakžtakž, přičemž šla do státu řízeného systému ani ne polovina prostředků ve srovnání se západním zahraničím při spoluúčasti pacientů na úrovni jedné koruny za recept. Fungoval dobře spolupracující a na sebe navazující systém ústavů národního zdraví od městského, okresního, krajského až po nadstavbu sítě fakultních nemocnic při lékařských fakultách. Stejným způsobem byla organizovaná síť hygienických stanic, síť prvních pomoci zdravotnických, stomatologických ordinací, existovaly továrny na léky a zdravotnický spotřební materiál. Existoval Ústav sér a očkovacích látek s výrobou očkovacích látek, perfektně funkční systém škol pro zdravotníky včetně kvalitního postgraduálního studia. To vše při železné oponě, která znemožňovala nákup nejmodernější zdravotní techniky ze Západu. Které samozřejmě limitovaly tehdejší socialistické zdravotnictví.

Po třiceti letech reforem zdravotnictví v duchu liberální demokracie jsou ve zdravotnictví takzvané rezervy. Kam se člověk podívá. Jenom výčtově: Teritoriální nedostupnost zdravotní péče. Nedostatek zdravotního personálu. Špatné hospodaření nemocnic. Zbytečná vyšetření v rámci alibismu zdravotníků. Předražené přístroje. Narušená, slabá až kulhající primární péče. Sedm zdravotních pojišťoven bez konkurenčního prostředí. Nevýhodný outsourcing všeho v biochemii, laboratoře, hemodialýzy, kuchyně, praní prádla, úklidové služby a tak dále. Přenechání lukrativních činností, lukrativních se myslí těch, které jsou zvláště hrazeny zdravotními pojišťovнами. Nevýhodné pronájmy a smlouvy na dodávky a subdodávky veškerého materiálu, nesmyslné, nekoncepční kroky nebo nákupy a změny v systému z centra. Přizpůsobení systému politikům, místo aby se zdravotnictví přiblížilo lidem, občanům, pacientům a voličům. Neefektivní využití systému, zbytečné provozy a naopak nedostatek jiných. Atomizace oboru. Na jedné straně nedostatek kvalifikovaných odborníků a profesí ve zdravotnictví, na druhé straně zbytečné investice do zvyšování kvalifikace, které ale nepřinášejí žádný efekt. Mizení vratek od dodavatelů léčiv ze systémů.

Zrušit libovůli zdravotních pojišťoven s vybranými poskytovateli při uzavírání plateb se zdravotními výkony. To je základní problém zdravotnictví. Omezení zbytečných až luxusních výdajů včetně drahých nájmu nebo nemovitostí zdravotních pojišťoven. Absurdní jsou drahé paláce s luxusním vybavením těchto zdravotních pojišťoven v porovnání s pražskými nemocnicemi některými a prostředím pro pacienty i zdravotníky. Takto bych mohl jmenovat další a další problémy, kde by se dalo ušetřit podstatně více než předemných 14 miliard korun.

Skutečně tristní stav financování zdravotnictví však prokázala až covidová pandemie, hlavně uplynulé covidové vlny, které se postaraly o to, že minulá vláda musela dosypat do resortu desítky miliard ročně navíc. Novela snižuje, tohoto zákona, který projednáváme, od 1. července 2022 měsíční platbu ze státního rozpočtu za takzvané státní pojištění z 1 967 korun na 1 567 korun. Státnímu rozpočtu přitom tato novela letos ušetří asi 14 miliard korun.

Zdravotnictví zatím funguje za cenu překračování zákoníku práce a nízkých platů. Odpovědná práce zdravotníků nepřipustila, aby se v podfinancovaném zdravotnictví zásadně snížila dostupnost a kvalita zdravotní péče, za což je třeba zdravotníkům poděkovat. Proto se v SPD domníváme, že je třeba udělat hlubší a zásadnější reformu zdravotnictví a jako první krok zabránit vyvedení 14 miliard korun.

Na závěr lze konstatovat, že ODS a KDU-ČSL jsou opět u moci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího z přihlášených a to je pan poslanec Ivan Jáč. Pane poslanče, máte slovo. Opět jenom připomínám, máte dvakrát deset minut.

Poslanec Ivan Jáč: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych krátce ještě připomněl problém snížení plateb na státního pojištění v oblasti vysokého školství. Není to, řekl bych, zanedbatelný problém, protože

můžeme počítat v současném stavu zhruba s takovými 320 000 studenty na vysokých školách, kdy jejich počet kolem roku 2010 byl dokonce 400, a po nedávné zvýšené řečneme porodnosti bude ten počet v blízké budoucnosti také znovu narůstat, odhaduje se zhruba k asi 400 000. Dopady úspor, tedy snížení těch plateb za státní pojištění, na ekonomiku vysokých škol se asi projeví nejdříve řečneme v tomto základním kmene, to je u řádných studentů studujících soustavně, a tudíž připravujících se na své budoucí povolání do 26. roku jejich života, ale já jsem se chtěl tedy věnovat i ostatní, i další kategorii, která je pro vysoké školy a univerzity velmi významná, a to je doktorandskému studiu v takzvaném prvním běhu, tedy začínajících doktorandů, kdy jeho studenti často a pravidelně se účastní výuky, ale účastní se nebo pomáhají při výzkumných aktivitách, publikují a jsou platnými členy katedrových kolektivů. Jejich dobrý zdravotní stav a pohoda by tak mohly narušit v případě ohrožení zdravotní péče velmi významně i chod výukových procesů, a přimět tak vysoké školy k nějaké řečneme náhradě nebo najmutí externích pracovníků, které by znamenalo zvýšení nákladů pro úhradu jejich mzdových potřeb, a to nepřihlížím ani k nedostatku takových externích pracovníků, získat je pro výuku, eventuálně na dočasnou výpomoc.

Bylo by jistě rozumné zvážit tuto redukci plateb za tyto, a nejen tyto státní pojištění, a předejít tak možným budoucím komplikacím v chodu vysokých škol, které čeká, jak už jsme i slyšeli a víme a dovedeme si představit, a vysoké školy dneska už redukuje své studijní plány, omezují zimní výuku, připravujeme se na on-line výuku, budeme zkracovat semestry, budeme posouvat do letních měsíců, tak aby došlo k úspoře nákladů, bude-li to nutné. Takže ještě by k tomu mohly přibýt tyto zvýšené výdaje za energie, a to nejenom za energie, ale i za spotřebované služby, které se většinou nakupují a jejichž ceny stoupají včetně příspěvku na stravování. Jistě si nikdo nepřejeme, aby se vysoké školství nějakým způsobem rozkolísalo a vyvolalo zbytečné obavy o jeho další rozvoj, když bude mít jiné problémy, které mohou přijít, jak už jsem připomněl, z větší úhrady energií a plateb za externí služby. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Poprosím další přihlášenou, v tomto případě paní poslankyni Karlu Maříkovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení kolegové, vážená kolegyně, tak znovu se tady scházíme kvůli této novele zákona, tentokrát díky panu prezidentovi Zemanovi, který potvrzuje stanovisko SPD, že snížením plateb za státní pojištění je ohrožena kvalita a dostupnost zdravotní péče, a vůbec neřeší její nezbytné zlepšování. Snížením plateb za státní pojištění půjde letos do zdravotnictví o 14 miliard korun méně. Vládní návrh zákona sice počítá s automatickou valorizací, kterou tady navrhl kolega Tom Philipp, ale vláda s ním přichází až poté, co platby za státní pojištění snížila. Vládní návrh zákona sice, jak jsem říkala, počítá s automatickou valorizací, která má vycházet z inflace. My určitě s automatickou valorizací jako takovou souhlasíme, ale nemůžeme souhlasit s tím, že opravdu přicházíte s tím, až co se ty platby snížily, a tudíž vlastně ani následující rok nedosáhneme té částky, která měla být před tím snížením letos.

Pokud se podle predikce zvedne v příštím roce platba za státní pojištění, tak jak jsem říkala, ta letošní částka nebude, další částka nebude ta, co měla být před tím snížením. V době vlastně snižovat ty platby, kdy pojišťovny budou doplácet péči za loňský rok, zřejmě povede k tomu, že zůstatky na účtech pojišťoven se začnou snižovat. Pro malé pojišťovny to může znamenat určitě velký problém, protože závěrem roku budou nuceny začít zpoždovat platby a poskytovatelé zdravotních služeb samozřejmě můžou začít omezovat zdravotní péči.

Nový automatický mechanismus úhrad za státní pojištění určitě pomůže pojišťovnám i zdravotníkům lépe plánovat péči, jelikož budou vidět, s jakou částkou mohou pracovat. Ale přijít s ní po snížení plateb je absolutní pokrytectví této vlády, aby poté, co sebrala zdravotnictví 14 miliard, ukázala, že to nemyslela až tak špatně. Stát hradí z rozpočtu pojistné zhruba za 5,9

miliónu lidí, tedy téměř za 56 % pojištěnců. Platby za ně tvoří přibližně čtvrtinu příjmů veřejného zdravotního pojištění. Většinu výdajů spotřebují děti, senioři a nezaměstnaní, ale také třeba uprchlíci z Ukrajiny, kteří jsou nyní právě také státními pojištěnci. Více než polovina nákladů jde na zdravotní péči v nemocnicích. Překvapuje mě, že ministr zdravotnictví Válek jakožto lékař vůbec mohl souhlasit s tím, že do zdravotnictví bude putovat méně peněz, když je jeden ze zdravotníků.

Zdravotní pojišťovny nejsou ze snížení plateb za státní pojištěnce vůbec nadšené, protože hospodaří deficitně již druhým rokem, což shrnuje prezident Svazu zdravotních pojišťoven České republiky Ladislav Friedrich následně pro Finance.cz: Původně se na letošní rok počítalo s deficitem 14 miliard korun, který by fondy pojišťoven ještě pokryly, s tím že by na konci roku na účtech zůstalo 9 miliard. Větší část zůstatku by pak navíc již jen kryla doposud nesplatné závazky za rok 2022. Dalších 14 miliard poklesu už ale zůstatky pokrýt nemohou a část nezaplacených nákladů se přesune do dalšího roku. Prostor pro příznivější výběr pojistného od zaměstnavatelů a snížení nákladů je dost úzký, protože za většinou růstu nákladů stojí změna dohodnuté výše plateb a změna úhradové vyhlášky na rok 2022, která zvedla námi dohodnuté výdaje o 18 miliard.

Hrozí tedy, že v příštím roce z finančních důvodů pacienti nedostanou, jak už tady říkala paní profesorka Adámková, nejmodernější léky, nebude jim nabídnuta nejúčinnější léčba. Ale to jsou jen jedny z mnoha následků, které mohou nastat vlivem ekonomické situace, ale také plánovaného snížení plateb za státní pojištěnce. Varovaly před tím Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a Lékařský odborový klub, Svaz českých lékařů na tiskové konferenci. Dopady to bude mít také na personální stránku. Určitě víte, že už nyní chybí přes 3 000 sester, ale chybí také řada lékařů a dalších zaměstnanců, jak zdravotníků, tak ale nelékařských profesí. V nemocnicích se kvůli chybějícím zaměstnancům zavírají oddělení nebo jejich části, což zhoršuje samozřejmě dostupnost péče. Odkládají se operace a další výkony.

Toto rozhodnutí vlády je určitě velkou chybou. Je motivováno snahou ušetřit, a to za každou cenu, a ministra zdravotnictví, ač já si ho velmi vážím jako odborníka, ale toto rozhodnutí vlády ho staví do pozice slabého ministra, protože si nedokázal uhájit, aby jeho resortu nebylo sebráno 14 miliard. A pro vládu bych měla asi jeden vzkaz: Pokud chcete skutečně ušetřit, tak nešetřete na občanech České republiky a přestaňte posílat peníze na Ukrajinu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a prosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Vladimír Zlínský. Máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení představitelé vlády. Vážený pane ministře, přiznám se, že mé vystoupení bude trochu kontroverzní, tak doufám, že nezhorším váš zdravotní stav, protože se musím přiznat, že lidsky jste mi blízký, jako lékař to dělám nerad, abych někomu zhoršoval zdravotní stav, i když samozřejmě politicky jsme si na hony vzdálení.

Já jsem měl strach, že se budu opakovat, protože tady už bylo mnohé řečeno. Myslím si, že toho nebude až tak mnoho. V něčem se asi opakovat budu, takže se předem za toto omlouvám.

Ministerstvo financí, které projednáváný návrh zákona připravilo, očekává, že tím ušetří cca 14 miliard, slyšeli jsme, že to bude o něco méně, ve státním rozpočtu a že toto nebude mít žádný vliv na kvalitu a dostupnost poskytované zdravotní péče v České republice, jelikož finanční prostředky by nečinně ležely na účtech zdravotních pojišťoven jako finanční rezerva, aniž by byly efektivně využity. Já se tedy pokusím tento myšlenkový konstrukt trochu rozporovat, jelikož si myslím, že vychází ze situace, která již se přece jenom trochu změnila a která již není v současné době postavena na reálných základech a nepredikuje možné problémy, kterým bude naše společnost, tedy i zdravotnický systém, s větší či menší

pravděpodobností vystavena díky nestabilitě současného společenského a ekonomického dění u nás i v našem okolí. Já tedy ty jednotlivé predikce své – jsou to mé predikce, přiznávám se, že netvrdím, že se vyplní se stoprocentní pravděpodobností. Některé jsou míň pravděpodobné, některé víc.

Za prvé nelze jednoznačně usuzovat na tempo ekonomického růstu, já už se tedy nebojím říct spíše propadu, a tím pádem nelze přesně předvídat jeho dopady na příjmovou stránku zdravotních pojišťoven a nelze ani jednoznačně usuzovat na tempo inflace a přesně tím pádem předvídat dopady na výdajovou stránku zdravotnických zařízení. Vzhledem ke zhoršující se ekonomické situaci lze předpokládat spíše negativní trendy u těchto dvou parametrů. To by mohlo vést ke zpoždění plateb pro zdravotnická zařízení, a tím jejich propadu do druhotné platební neschopnosti a také k velkému nárůstu jejich mandatorních výdajů. To by mělo velmi negativní dopad na kvalitu poskytované zdravotnické péče těmito zdravotnickými zařízeními.

Dalším negativním důsledkem těchto vlivů může být odliv pracovníků do starobního důchodu, do zahraničí nebo do jiných zaměstnání. Hlavně hromadný odchod zkušených praktických lékařů a pediatrů do starobního důchodu by byl katastrofou, jejich činnost je a ještě několik let bude nenahraditelná.

Za druhé odložená péče. Dá se předpokládat zvýšený tlak na zdravotnická zařízení ohledně provedení zákroků a vyšetření odložené péče z důvodu pandemie covid-19. Toto bude stát zdravotní pojišťovny zvýšené náklady a povede to k tlaku uplatnění různých regulačních opatření, která mají nebo mohou mít zdravotní pojišťovny k dispozici, například porovnávající vlastní příjmy zdravotnických zařízení se srovnatelným obdobím či porovnávající náklady na medikamentózní léčbu a indikovanou péči daného zdravotnického zařízení se srovnatelným obdobím předchozího roku. Otázkou je, jak masivně se odložená preventivní péče projeví na zvýšení nákladovosti zdravotnické péče z důvodu zanedbání zdravotního stavu populace, a tím nárůstu vážných stavů včetně onkologických onemocnění, jejichž léčba je mimořádně finančně náročná.

Za třetí pandemie covid-19. Doposud není jasné, ani nemůže být, jakým způsobem se tato pandemie bude vyvíjet. Zatím vidíme posun směrem k menší patogenitě a věrme tomu, že se tento současný trend včetně rozumného přístupu sdělovacích prostředků i politických představitelů, tady zmíním zase pana ministra, k tomuto tématu udrží i na podzim. Není také jasné, jakým způsobem se na zdraví naší populace projeví pandemie onemocnění covid-19, kdy postupně prosakují z médií hlavního proudu i některých odborných kruhů informace o dlouhodobých nepříznivých následcích prodělání tohoto onemocnění u některých osob. Také není jednoznačné, jaké budou dlouhodobé následky masivní vakcinace očkovacími látkami na bázi mRNA, dlouhodobého nošení roušek a respirátorů a izolace populace.

Teď přijdu k tomu kontroverznímu. Hlavně bych zmínil následky vakcinace, jelikož z některých odborných kruhů se objevují znepokojující zprávy o zvýšeném výskytu tromboembolických onemocnění, autoimunitních neurodegenerativních onemocnění a nejasných úmrtí mladých lidí. Toto by mělo jednoznačně vést k provedení studií nezávislými experty, u kterých lze vyloučit střet zájmů. Tato společnost nemůže dále fungovat bez důvěry, která se vypařuje jako pára nad hrncem dalšími snahami odpovědných orgánů tomuto zabránit. To jsem se dozvěděl od lidí, kteří se snaží tyto údaje získat od těchto organizací.

Pokud mě někdo obviňuje, že šířím dezinformace, tak mu odpovídám, že konám jenom svou povinnost zástupce lidu a reflektuji zkušenosti a přání nemalého počtu našich občanů, kteří pozbyli důvěru v naše současné instituce. Pokud nezávislí experti prokážou, že se mýlím, rád tuto informaci přijmu a budu mít dobrý pocit z toho, že jsem správně vykonal svoji povinnost politika, i když s máslem na hlavě. Pokud se potvrdí vznesené pochybnosti o vážných vedlejších následcích vakcinace genetickými vakcínami, potom z toho jako společnost musíme vyvodit patřičné závěry, které zabrání opakování těchto chyb v blízké budoucnosti, a to včetně vyvození odpovědnosti konkrétních osob.

Za čtvrté ukrajinští váleční uprchlíci. Nelze zatím přesně predikovat, kolik uprchlíků z Ukrajiny k nám nakonec dorazí. Zatím je udáváno něco přes 400 000. V podstatě bylo tady řečeno, že ani nevíme, kolik jich tady vlastně přebývá, kolik se jich vrátilo zpátky, a také není jasná úplně věková struktura těch, kteří sem nakonec dorazí, a tím pádem jejich zdravotní stav a nemocnost. Nelze vyloučit, že postupně k nám budou přicházet lidé starší či osoby sociálně slabší v horším zdravotním stavu, a případně budeme v budoucnu po skončení válečného konfliktu přijímat a dlouhodobě léčit mnoho zraněných ukrajinských mužů. Ve sdělovacích prostředcích tato zpráva už proběhla. V podstatě bylo řečeno, že už se tito muži u nás léčí, že je to v podstatě tajná informace a že by se mělo jednat zatím o jednotlivce.

Dále nelze říci, co způsobí masivní promíchání naší populace a hlavně dětí s populací přichozí. To se stane s tím, jak teď nastoupí děti ukrajinské a naše do škol. Samozřejmě já si nepřeji, aby se stalo něco špatného, nicméně struktura a četnost infekčních chorob se u populace naší a ukrajinské liší. Zatím se mi jako hlavní riziko jeví infekční choroby charakteru tuberkulózy, HIV, hepatitid, které se vyskytují na Ukrajině v mnohem větším počtu než v naší populaci, a lze očekávat elevaci výskytu i mezi naší populací. Otázkou je, jak vysokou. Doufejme, že malou. Jedná se o onemocnění, jejichž léčba je mimořádně finančně náročná a dlouhodobá a v případě HIV celoživotní. Dále upozorňuji na dlouhou inkubační dobu těchto onemocnění, kdy se vážné příznaky, se kterými se pacienti dostaví k vyšetření, projeví za několik měsíců až let. Dlouhodobý válečný konflikt byl vždy semeništěm dalších infekčních chorob a nelze vyloučit zavlečení zatím neznámých nebo nezvyklých přirozených, ale hlavně uměle upravených patogenních infekčních agens do naší populace.

Všem zvědavým poslancům doporučuji přečtení knihy Tobyho Orda Nad propastí. Je to kniha, která vyšla nedávno. Najdete ji v knihkupectví, můžete si ji objednat na internetu. Mimochodem, je psána z pohledu, a já si to tedy dovolím říct a nemyslím to nijak pejorativně, sluníčkářského progresivistického přístupu, takže mohou tuto knihu číst bez obav i zastánci těchto idejí. Autor je poradcem WHO, Výboru pro zpravodajské služby USA a kanceláře britského premiéra. Tak abyste věděli, že to není žádný hej, počkej, že je to člověk erudovaný.

Zde se můžeme dočíst na straně 163 a 164 tyto informace – cituji: Genom viru neštovic lze snadno vyhledat on-line. Lze si nechat zesyntetizovat DNA požadované sekvence na zakázku. Společnosti, které se syntézou zabývají, se proto snaží toto riziko snížit. Jenže tyto metody jsou nedokonalé a prověřeno je pouze 80 % objednávek. Další rizika vyvstanou, až se na trh dostanou stolní syntetizátory. Je třeba přistupovat k bezpečnosti biotechnologií podobně jako k bezpečnosti jaderné energie. A vědci by v sobě tuto ochotu měli najít dříve, než přijde katastrofa. Konec citace.

Je tedy Toby Ord dezinformátor a strašič, stejně jako jsem označován občas i já, anebo někteří vážení poslanci a členové vlády nestíhají vnímat překotný vývoj na poli biotechnologií a riziko je reálné a je s ním nutno počítat? Pokud budu v Poslanecké sněmovně, tak vám to, kolegové, budu opakovaně připomínat a budu se snažit pořádat semináře a konference na toto téma, kde budete srdečně zváni.

Za páté personální vnitřní dluh. S obratem k liberální až neoliberální společnosti, rozvojem moderní medicíny a digitalizace s možnostmi přesné kontroly a regulace je vyvíjen stále vyšší tlak na výkon povolání zdravotníků a psychickou odolnost i znalosti lékařů a všech zdravotníků v jiných než medicínských oborech. Prostředí, ve kterém jsou nuceni pracovat, je k nim stále více nepřátelské a jejich pracovní vytížení je enormní a mzdové ohodnocení v jiných oborech, ne tak náročných, srovnatelné nebo lepší. Výsledkem je regionální nedostatek lékařů v některých ne tak atraktivních oborech a regionálních oblastech – jedná se hlavně o tyto obory: praktičtí lékaři pro dospělé, praktičtí lékaři pro děti a dorost či někteří ambulantní specialisté – a hlavně středního zdravotnického personálu. Dle ředitele ÚZIS, pana profesora Duška, nám hrozí tikající demografická bomba v některých lékařských oborech, opět praktičtí lékaři pro dospělé, praktičtí lékaři pro děti a dorost, kde je průměrný věk lékařů kolem 60 let a jsou zde desítky procent lékařů na hraně odchodu do důchodu nebo již za ní a množství lékařů,

kteří se připravují je nahradit, s velkou pravděpodobností nebude dostatečné, i když odchody lékařů do důchodu budou postupné. V případě jejich náhlého odchodu z důvodu zhoršení podmínek vykonávání jejich činnosti se nebojím říci, že by nastala katastrofa primární péče.

Další velký dluh je ve vzdělávání mladých lékařů k praktickým dovednostem a znalostem prostřednictvím starších kolegů, kdy tyto vlastnosti kromě teoretických znalostí a nadšení a odhodlání tvoří základy kvalitní zdravotní péče. Zeptejte se mladých lékařů, jak se jim starší kolegové věnují. Na druhou stranu se zeptejte starších lékařů, jak se chovají mladší kolegové k nim. Je nutno si odpovědět na otázku, jestli je vše v pořádku a tok znalostí a zručností od starších k mladším je zachován a po odchodu starších kolegů jestli jsou jejich nástupci aspoň schopni reprodukovat schopnosti a zručnost odcházejících kolegů.

Za šesté nedostatek tepelného komfortu vzhledem k velmi pravděpodobné nastávající energetické krizi a stres z krizové situace s velkou pravděpodobností vystřelí nemocnost do oblačných výšin. Nebezpečí bude platit hlavně pro šíření kapénkových infekcí včetně onemocnění covid-19 a bude se týkat oslabených starých a mladých osob. Co by mohlo následovat, už důvěrně známe z období posledních dvou let. Dopad těchto faktorů na nemocnost naší populace a na kvalitu a dostupnost zdravotní péče by to mohlo mít značný. Spíše si myslím, že i kdyby se nenaplnily mé obavy, což je aspoň u některých faktorů poměrně málo pravděpodobné, tak vzhledem k nejisté a turbulentní budoucnosti mít na účtech zdravotních pojišťoven určitou finanční rezervu by nemuselo být kontraproduktivní.

Proto přijetí uvedeného zákona nemohu podpořit a je pro mě nepochopitelné, proč na tom vládní představitelé včetně pana ministra zdravotnictví trvají. Na druhou stranu je mně jasné, že tento zákon projde, a už nyní si dovoluji předvídat blízkou budoucnost, kdy bude vláda sanovat miliardami ze státního rozpočtu nedobrou finanční situaci zdravotních pojišťoven, kterou nemohl nikdo předvídat ani očekávat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem vidím paní předsedkyni. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, kteří jste v sále, pane ministře, i když jsem trochu zmatená, protože předkladatelem byl pan ministr financí i přesto, že gesčně je to váš zákon, teď tady jste vy, abyste to obhajoval, tak trochu tak úplně není zvyklost, ale to už jsme si zvykli.

Opakovala jsem to při schvalování novely státního rozpočtu, opakovala jsem to při každém čtení novely zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění a zopakuji to také dnes po vetu prezidenta republiky Miloše Zemana, který využil svou pravomoc a vetoval zákon, vrátil ho Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Předložená novela je chybná, nerozumná a v této chvíli extrémně nezodpovědná. Jde o opatření, které za současné nepříznivé ekonomické situace, kdy dle predikce Ministerstva financí České republiky je míra inflace pro rok 2022, predikovaná průměrná míra inflace, ve výši 16,2 %, a ve spojení s vládním návrhem o pojistném na veřejné zdravotní pojištění bude mít negativní dopad na kvalitu a dostupnost zdravotní péče a způsobí chudobu českého zdravotnictví.

Vážení kolegové, na zdraví občanů se nešetří ani v dobách dobrých a ani v dobách zlých. A tato právní úprava se přímo dotýká poloviny občanů České republiky. Navíc je obrovskou chybou považovat zdravotnictví za oblast, která jen spotřebovává peníze. Právě naopak, kvalitní zdravotní péče může výrazně zvýšit růst HDP. Díky němu totiž lidé mohou pracovat lépe a déle. Zdraví občanů je z ekonomického pohledu pro stát výhodné.

Naše hnutí přebralo resort zdravotnictví v závěru roku 2017 v poměrně zuboženém stavu. Hnutí ANO se pustilo do celé řady řešení systémových problémů, které byly odkládány dekády, i stranami současné pětikoalice, které se tehdy na vládě podílely. Tyto strany z resortu

zdravotnictví vytvořily oblast, která jim byla maximálně dobrá v jejich plánech na privatizaci tohoto systému. Oblast zdravotnictví byla podfinancovaná ve všech ohledech, od platů zdravotnického personálu, lékařů a sester, také finanční stav a vybavení nemocnic, kdy jsme museli jednotlivé české nemocnice oddlužovat v době covidu. Rovněž stav veřejného vysokého školství v oblasti zdravotnictví byl tristní. A samozřejmě mluvím také o platbách za státní pojištění. Žádná strana pětikoalice se v posledních dekádách nezabývala systémovými reformami ve zdravotnictví a nikdo se nezabýval problémem, že velká část našich kvalitních zdravotníků odchází každoročně do okolních zemí, primárně do Německa a Rakouska, a jak se k tomu systémově postavit. Problém a jeho řešení byl přenechaný na nás. Problémy, které neměly snadné a rychlé řešení.

Opět se určitě někdo ozve a řekne, jestli jsme to vyřešili. Začali jsme to řešit. Já si vzpomínám, jak jsme přidávali peníze, moji kolegové si na to vzpomenu, na to, aby mohly lékařské fakulty navýšit počty studentů, protože každoročně celá řada studentů skončila pod čarou, to znamená, že splnila podmínky pro přijetí, ale z kapacitních důvodů nebyla přijata. A pak ti lékaři prostě chyběli. Takže to byly kroky, které jsme určitě spustili, a celou řadu dalších.

Ale pojďme zpátky k platbě za státního pojištění. V roce 2017, kdy hnutí ANO přebralo tento resort, byla platba za státní pojištění něco nad 900 korun, přesně 920 korun. My jsme tu platbu postupně navyšovali na 969, 1 018, 1 567, 1 767 a nakonec na rok 2022 jsme ji navýšili na 1 967 korun. A ještě pro komparaci, v roce 2016 na státní pojištění šlo 62,3 miliardy, v roce 2017 65,3 miliardy, 2018 68,4 miliardy, 2019 71,8 miliardy, 2020 97,3 miliardy, 2021 127 miliard a pro rok 2022 jsme plánovali 138,9 miliardy korun. Platba za státní pojištění byla v roce 2021 téměř 130 miliard korun, protože to bylo v minulé době zcela nezbytné pro vyřešení komplikované zdravotnické situace, globální pandemie, ale i v ohledu odměňování zdravotnického personálu.

V období mezi lety 2007 až 2017 byly navýšeny platby za státní pojištění jenom o necelých 18 miliard, a to za deset let. Právě nízké platy státu za děti, důchodce a nezaměstnané, což je přes 60 % obyvatel, byly základní příčinou dlouhodobých ekonomických problémů českého zdravotnictví a způsobovaly chudobu ve zdravotnictví. A pak že nemá být zdravotnictví podfinancované!

Navyšování plateb za státní pojištění, ke kterému jsme přistoupili, zrcadlilo finanční náročnost zdravotnické péče a reagovalo na pandemický vývoj. Toto navyšování bylo zcela opodstatněné v důsledku aktuální situace. Měli jsme jednoznačný cíl – zabezpečit vysokou kvalitu zdravotní péče a chránit zdraví lidí žijících v naší zemi. A dnes v době pádivé inflace, která je v České republice po pobaltských zemích nejvyšší v celé Evropské unii, se logika navyšování platby za státní pojištění jenom zvyšuje. Tento růst cen bude mít výrazný dopad na výši nákladů zdravotnických zařízení, a i z tohoto důvodu je snižování plateb za státní pojištění krokem zcela nelogickým. Jenom pro přehled, nárůst elektřiny o 33,6 %, zemního plynu o 59,8 %, tepla, teplé vody, vodného, stočného, ale také ceny pohonných hmot a olejů, potravin, ale i zdravotnického materiálu a léků.

Vy skutečně chcete, abychom přestali topit v nemocnicích? Paní předsedkyně Poslanecké sněmovny doporučí pacientům dokoupit pár svetrů?

Dlouhodobě také zdůrazňujeme, že musíme adekvátně ohodnocovat naše lékaře, lékařky, zdravotní sestry a ostatní zdravotní personál. Hnutí ANO chápe, že vzhledem ke zvyšování cen zdravotní péče, léků, technologií, ale už i zmíněnému zvyšování platů zdravotního personálu, což je krok absolutně nezbytný, abychom těmto pracovníkům zabezpečili nejen důstojný život odpovídající nezpochybnitelné náročnosti jejich povolání, musíme také zabránit přesunu našich kvalitních pracovních sil z oboru zdravotnictví do zahraničí.

Upozorňuji, že šetřit na zdravotní péči pro důchodce, matky na mateřské, nezaopatřené děti vnímám jako hazard s křehkou zdravotní situací. Hrozím se také toho, a to mám

samozřejmě od svých ctěných kolegů, kteří jsou v oboru erudovaní, že nebudou finanční prostředky na inovativní léčbu biologickou, chemoterapii, omezí se léčba vzácných nemocí.

Přitom systém veřejného zdravotního pojištění hospodařil v roce 2021 ve schodku 12,4 miliardy korun, a to i vlastně s ohledem na naše zvýšení náhrad za státní pojištěnce. Pro letošní rok zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven počítají s deficitem 9,5 miliardy korun. V případě, že by kabinet Petra Fialy neměnil výši platby za státní pojištěnce, tak by pravděpodobně došlo k opětovnému schodku systému veřejného pojištění. Dnes je již pravděpodobné, že v případě schválení novely může dojít k vyčerpání rezerv. Podle odborníků jsou v současnosti ohrožené až tři zdravotní pojišťovny. Pojišťovny půjdou do minusu, to říkají jejich ředitelé, i když docela málo hlasitě, z naprosto logických důvodů.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

27. srpna 2022

Přítomno: poslanců

To při dvouciferné inflaci znamená razantní propad reálné výše finančních prostředků a právě ten se projeví v dostupnosti a kvalitě zdravotní péče v příštím roce. A proč? Protože vláda potřebuje ušetřit ve státním rozpočtu, tak deficit posune do jiného veřejného rozpočtu, tedy ke zdravotním pojišťovnám. Jenom marketinkový tah pro voliče. Jejich voliče.

Kolegové, Svaz zdravotních pojišťoven deklaruje, že si prostě nemohou dovolit další neplánované výdaje, naopak se budou muset v nastupujících podmínkách snažit o co největší úspory. Nevím tedy, jak vy, vážení kolegové, ale na mě výrok maximální úspory v souvislosti se zdravotní péčí nezní, nepůsobí vůbec dobře. Dnes je již zřejmé, že současná pětikoalice se chystá k zdecimování finančního zázemí zdravotních pojišťoven, tedy které pravděpodobně bude chtít řešit dvěma způsoby. Buď zpoplatněním zdravotní péče, o které už někteří zástupci pětikoalice, zejména koalice SPOLU, mluvili, anebo možná privatizací některých zdravotních zařízení. Ostatně toho jste byli svědky již v minulosti, když se zpoplatnily návštěvy u lékařů, a tím odrazovaly české občany od řešení jejich zdravotních potíží. Například v tomto období poplatky ve zdravotnictví odradily pacienty, kteří využívali lékařskou službu první pomoci, a ubylo až o 80 % návštěv pohotovosti. A v důsledku – sem to pojd'te říct, prostřednictvím pana místopředsedy, pane předsedo – a v důsledku odkládání návštěv lékařů došlo také ke sníženému zachytu vážných onemocnění, jejichž následná léčba je výrazně nákladnější než náklady na jejich včasné odhalení. To, že z vašich řad je již slyšet návrhy o zavedení spoluúčasti pacienta ve zdravotnictví, mě dnes již vůbec nepřekvapuje.

Přesný počet uprchlíků před válkou z Ukrajiny, kteří pobývají u nás, není přesně známý. Část z nich totiž odjíždí do jiných zemí nebo se vrací na Ukrajinu podle informací, které máme od zástupců vlády, konkrétně Ministerstva vnitra. Nicméně stovkám tisíc však již byl přidělen status státního pojištěnce, to znamená, že v tuto chvíli tu máme desítky a stovky tisíc nových státních pojištěnců. V tomto má pětikoalice naši plnou podporu, že se o ně musíme postarat. Ale musíme si říct, že snižování plateb za státní pojištěnce není rozumným krokem ani z tohoto pohledu. Velká část ukrajinských uprchlíků bude potřebovat možná vyšší zdravotní péči než průměrný český občan. Současná vládní pětikoalice vůbec neprovádí zdravotní screening ukrajinských uprchlíků, a to i přesto, že víme, že se na Ukrajině nachází poměrně vysoký počet chorob, které v České republice nemáme – mám z dostupných veřejných zdrojů. A i proočkovanosť proti covidu, podle informací, které jsem se dočetla, je nižší.

Toto jsou čísla, která by do přepočtu výše odvodu státu za státní pojištěnce měla jednoznačně vstupovat, a je to opět argument pro uchování námi navrhované výše platby za státní pojištěnce. Skutečně nelze považovat za rozumné destabilizovat zdravotnictví v tak závažné bezpečnostní situaci, v jaké se Česká republika nyní nachází, a tím zdaleka nemyslím jen epidemii covidu. Pojistné stát platí ze svého rozpočtu téměř 6 milionům lidí, tedy více než polovině českých občanů, a snížení celkového objemu finančních prostředků o 14 miliard způsobí, že takto mohutný balík sníží obecnou kvalitu zdravotní péče v celé České republice. Zdravotnictví není perpetuum mobile. Zdravotnictví potřebuje peníze ke svému fungování. Mysleme na to prosím, když dnes budeme hlasovat o vetu prezidenta republiky. Děkuji vám. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Jednak vám přeji krásné sobotní brzké ráno a k faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Philipp.

Poslanec Tom Philipp: Dobrý večer, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážení ministři přítomní. Je to už taková tradice, že vždycky po paní poslankyni Schillerové, prostřednictvím pana předsedajícího, vystupuji já, protože ona bohužel velmi často tu pravdu tak nějak trošku upravuje podle svého.

Převzali jsme zdravotnictví v tristním stavu. – Je mi to líto. Za prvé. Převzali jste zdravotnictví, pokud myslíte tu vládu, ve které jste byla ministryně financí, po naší společné vládě, kdy jsme tenkrát čtyři roky byli společně zodpovědní za to, co se děje ve zdravotnictví, a byl to právě pan ministr financí Andrej Babiš, který dusil zdravotnictví, se kterým jsme se přeli o každých padesát korun přidání, vždyť si to musíte pamatovat. Je to tak prostě. (Potlesk koaličních poslanců.) Já jsem v té době byl náměstek ministra a na těch jednáních jsem byl. Bylo to tristní. Zdravotnictví se nacházelo v těžké krizi, potom, co byla 2010, 2012, 2013 krize v ekonomice, bylo úplně vyčerpané. Lázeňství bylo úplně down. A byli jsme to právě my, kteří jsme díky racionalizaci dokázali i v této době, i proti panu ministrovi Babišovi, přidat 30 % během toho volebního období na platech právě zdravotníků. Tak si na to prosím vzpomeňte.

Projekt navýšení studentů na lékařských fakultách. – Ano, byl uveden v život za pana ministra Vojtěcha, nicméně byl připraven už právě v té době, kdy jsem byl na ministerstvu. Přípravovali jsme ho společně se současným panem ministrem, s panem profesorem Duškem a dalšími. Opět taková nepravda, která se tu vždycky znovu a znovu říká. Dobře. Dobře, že pan ministr v tom pokračoval, myslím Adam, nicméně nebudeme říkat přece, že to byl on, kdo to vymyslel. Nevymyslel to on.

A náklady na péči za ukrajinské uprchlíky – už jenom velmi krátce, z dat Všeobecné zdravotní pojišťovny... (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Děkuji. ... jasně vyplývá, že jsou nižší než náklady na stejnou věkovou kategorii českých občanů. (Předsedající: Dvě minuty uplynuly.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Tak děkuji. K faktické poznámce dále je přihlášen pan vicepremiér Jurečka. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Když tak člověk poslouchal paní kolegyni poslankyni Schillerovou, no málem bych zamáčkl slzu. Taková hodná skoro teta by člověk řekl, kouzelná víla... (Pobavení a smích v sále.) Ale člověk nemusí si ani pamatovat, protože já jsem u těch konečných jednání na rozdíl od vás seděl velmi často, vy jste ještě nebyla na ministerstvu. Já si pamatuji, jak křičel ministr financí Andrej Babiš na ministra Němečka, že nenavýší platby za státní pojištění, v žádném případě nedá 3 miliardy korun na nutné investice do nemocnic. Mrkněte do Googlu, dejte si to tam. To jsou titulky, které zrají s tím časem jak víno. Teď když jsem vás poslouchal, tak jsem si ještě vzpomněl, když jsem tady seděl jako opoziční poslanec – to je jako krásný, já vám to tady odcituji, tak když to tam hodíte, tak máte takové: Vláda proti Schillerové. Návrh na zrušení plateb za státní pojištění nikdo nepodporuje. Plán Schillerové zrušit platby za státní pojištění padá, proti se postavili... a tak dále. Schillerová: Platba za státní pojištění je anomálie.

Takhle jste to, paní ministryně, vy tady před dvěma a půl rokem chodila a vykládala, najdete spoustu konkrétních faktů, jak jste říkala – nebude se zvyšovat platba za státní pojištění. Všechno to, co říkal pan kolega poslanec Philipp, který byl náměstkem na zdravotnictví a zná velmi dobře věci kolem pojistných systémů a měl to na starosti, je bohužel pravda. Vy jste tady osm let škrtili zdravotnictví. Váš – jak se jmenoval ten ministr, jak jel tu malou domů? Ne, ne malou, na statek jel. Arenberger. Váš člověk, vy jste ho tam dostali, drželi jste ho tam, ředitel fakultní nemocnice. Vám to přišlo normální. A vy tady teď chodíte a vykládáte, že tady my ohrožujeme zdravotnictví, kterému se daří. Má vyšší finanční rezervy, je tady zajištěna bilance do budoucna, a vy tady si dovoluujete říkat z vaší historie osmi let, že

vy jste to zdravotnictví podporovali. Myslím, že Svát'ovi Němečkovi se musí škytat teď. (Potlesk z lavic pětikoalice.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak pořadí faktických poznámek je následující: pan poslanec Mašek dostane slovo, připraví se pan poslanec Králíček a s přednostním právem se po faktických poznámkách hlásí paní předsedkyně Schillerová. Pane poslanče, prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Mašek: Tak já samozřejmě musím vystartovat na obranu paní poslankyně Schillerové, a to z toho důvodu, že samozřejmě to má nějaké souvislosti. A my si pamatujeme, jak ctěný kolega Tom Philipp tady říkal, že tady byly problémy třeba v tom lázeňství. Tak to lázeňství potopil někdo úplně jiný a byl to ctěný kolega pan docent Heger. A v té době, to se prostě táhlo z úplně jiných dob to šetření ve zdravotnictví. To je jedna poznámka.

Ta druhá poznámka potom k tomu. Ano, přiznávám, my jsme se spolu o tom bavili, že jste nastartovali ty kroky z hlediska plánování vyššího počtu studentů. Ale zase na druhou stranu skutečně se to spustilo za pana Adama Vojtěcha, takže tam těch 15 % nárůstu těch studentů k tomu skutečně došlo, a všichni ale víme, že to má prostě desetiletý doběh, než z toho bude nějaká sklizeň. Takže zaplať pánbůh, že tohleto se všechno společně podařilo.

Ty názory na ty státní pojištěnce a vůbec na investice do zdravotnictví, vím, že jsme... Já v tu dobu jsem nebyl ve Sněmovně, ale vím, že tady byly veliké výtky ještě vůči panu ministru Němečkovi kvůli těm investicím, nákupům přístrojů. Takže zase chápu se znalostí pana poslance Babiše a jeho v uvozovkách šetrnosti k tomu, aby se prostě ty peníze nerozhazovaly a aby se na tom někdo neobohacoval, takže si chtěl vytvořit nejdříve to prostředí, aby ty nemocnice fungovaly racionálně.

Takže ono to je k větší diskusi. Nejsem si úplně jistý, jestli je to k diskusi takovéto populární, jak jsme se s panem kolegou Válkem o tom bavili. Nicméně zase bych byl rád, aby to nebylo jednostranně využíváno ze strany zdravotníků vůči nezdravotníkům, a prostě není to černobílé. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Králíček, připraví se k faktické poznámce paní poslankyně Pastuchová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Robert Králíček: Dobré ráno. No on mi pan Jurečka utekl. Mě to mrzí, já jsem chtěl reagovat na něj. Mně se líbí, jak on vždycky plamenně říká, jak jsme něco my osm let kazili. Tady pan kolega Philipp, prostřednictvím předsedajícího, také říkal, jak jsme čtyři roky něco dusili. No ale vy jste ty čtyři roky s námi byli v té vládě, mně to přijde přesně... Honza Čížinský style, prostě Čížinský je osm let v koalici a půl roku před volbami vždycky převlíkne a řekne: Já jsem za nic nemohl, to všechno ti ostatní. Jako teď útočí na Piráty, útočí na STAN, útočí na všechny. Tak tohle je to samý. Vy jste čtyři roky s námi byli v koalici, a teď nám to vyčítáte, že jsme to dělali blbě? Jestli jsme to zdravotnictví čtyři roky s vámi tak strašně dusili a kazili a vlastně Babiš ho za čtyři roky totálně zdestruoval, tak proč jste s námi v té koalici seděli? Mohli jste vystoupit. Tak si to uvědomte!

A panu Jurečkovi vzkazují: Prosím, kdybyste stejné úsilí věnoval, tak jako dehonestujete paní Schillerovou, kdybyste stejné úsilí věnoval tomu, aby vám aspoň jedna aplikace na tom MPSV fungovala, když už dáte nějaký příspěvek, a na úřadech práce, s tím netrávili hodinu a půl navíc oproti deseti minutám papíru, tak by to bylo fajn. Děkuju. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další v pořadí – paní poslankyně Pastuchová a připraví se pan poslanec Výborný a následně pan poslanec Brázdil.

Poslankyně Jana Pastuchová: Tak já prosím o čas. (Předsedající: Čas vám pouštím, jakmile počítač umožní.) Děkuji. Tak pan ministr Jurečka vždycky přilétne, zakřičí tady na nás a zase odejde. Tak mně se chce brečet zase z něho, když on málem ukápl slzu. Fakt se mi chce brečet. Protože vy tady říkáte, co naše vláda udělala špatně, ale neřeknete, co udělala pro ty zdravotníky. Kdo dal dvakrát záchranářům odměny? Naše vláda! Kdo dal odměny zdravotníkům? Naše vláda! A co udělal pan Jurečka pro naše záchranáře? Poslal je naprosto do háje i s vámi všemi tím, že neschválil a nedal legislativně technickou poznámku opravy k tomu, aby ti záchranáři měli od 1. 1. 2023 nárok jít do důchodu dřív.

Pan předseda, vaším prostřednictvím, Výborný nám tady slíbil – a já opravdu si to vytáhnu a budu to číst a budu to zařazovat – že se to stihne do 1. 1. 2023. Bude září, není to nikde. Není to nikde. Takže prosím, kolik vaše vláda dala zdravotníkům? Kolik vaše vláda... jak často jste jim poděkovali? Ani jednou! Celé zdravotnictví táhnete do háje! (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Následuje faktická poznámka pana poslance Výborného, poté faktická poznámka pana poslance Brázdila.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, v tuto pozdní noční hodinu, já nevím, jestli je potřeba tady takhle na sebe emotivně křičet. Tak já myslím, že kdyžtak budeme dodržovat jednací řád a nebudeme na sebe pokřikovat, prostřednictvím pana předsedajícího, k paní kolegyni Pastuchové. Pan předseda Jurečka tady opravdu nekřičel. Pan předseda Jurečka tady citoval z otevřených zdrojů. Já chápu, že se to paní předsedkyni Schillerové nelíbí, připomínat některé věci.

Já jsem chtěl reagovat tedy primárně na pana kolegu Králíčka, prostřednictvím pana předsedajícího, na dvě věci. Tak pokud jde o digitalizaci na MPSV, tak se podívejte, jakým způsobem se změnilo fungování například žádostí o příspěvek na bydlení. Jestli tedy vůči některému z resortů, vůči některému z resortů můžete mít výhrady, tak to skutečně není MPSV. Jestli některý resort pohnul tím, co vy jste nedokázali za ty minulé čtyři roky, tak je to právě Ministerstvo práce a sociálních věcí. Zaplať pánbůh za to. Ale chápu, že to není vaše gesce, takže tam možná úplně nejste v obraze.

A k tomu, co jste tady zmiňoval, že jsme byli čtyři roky... No poslouchal jste dobře pana kolegu Philippa, pane kolego Králíčku, prostřednictvím pana předsedajícího? Jestli jste ho dobře poslouchal, tak on tady se k tomu přihlásil a jasně pojmenoval stav, který tady panoval. Čtyři roky, kdy jsme tu odpovědnost s vámi nesli. Bohužel tehdy seděl na financích někdo jako Andrej Babiš, který to zdravotnictví brzdil, škrtil, jak to šlo. Přesně jak to říkal pan kolega Philipp. A potom bohužel čtyři roky jste se tomu věnovali vy a je to v tom stavu, v jakém to je. Takže já chápu, že to není příjemné vám to připomínat, ale myslím, že je to potřeba, aby to tady jasně zaznělo jak vůči vám, tak vůči paní kolegyni Schillerové. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. A pan poslanec Brázdil k faktické poznámce. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Tak jak u nás na Moravě se říká: Děcka, tož nalejme si čistého vína. Vy před chvilkou tady na mě řvete, jste pokáraný předsedajícím, pane poslanče (Výborný), prostřednictvím předsedajícího, že nemáte mluvit, a teď zase sám říkáte, že by někdo na vás neměl mluvit... Tož kde jsme? Kde jsme? Já vás vezmu ven ke klavíru, tam vám ukážu, kde jste odhodil jídlo, a vy mi říkáte, to není jídlo, to jsou jenom zbytky. No tak dobře. (Pobavení a potlesk části poslanců.) To je mazec toto. Tomuto říkám, fakt jako.

Já nevěřím... Já jsem řekl otevřeně a tady na mikrofon, že panu Jurečkovi nevěřím nos mezi očima. Ne já, ale záchranáři. Ať sem přinde a co nejdřív dá tu pozměňovací technickou poznámku, legislativně technickou úpravu. Já k němu normálně půjdu a řeknu mu: Děkuju vám. Sice jste tomu nerozuměl, ale zaplat' pánbůh jste to aspoň nějak udělal, když jste to slíbil. Ani to neudělá. Tak si tu furt nelžeme. On neříká pravdu. Tady ho vyzýváme, chceme, aby to prošlo. Nebude to. Teď to měl dát do vlády. Nebude to. Tož kdy to bude? Teď se snažíme. Pro boha svatého, to někde musí být pravda! (Mluví velmi hlasitě a naléhavě.)

Vaše odrobinky nebo kus jídla není jídlo. No tož dobře, tož není jídlo. Můžeme se o tom bavit, ale mně to přinde, jak kdybychom byli trubky tady na sebe vykládat. Vy se smějete vlastní hlouposti, že neumíte odložit kus svého jídla tam, kde patří, a přidáte to na klavír! Tam, kde je to napsané, že nemá. A já vám to řeknu a vy se tváříte a smějete se. Výborně. To není pravda. Není tam kus jídla. (Pobavení.)

Pane Jurečko, mně se nelíbí, že vy jste člověk, který furt jenom něco přindete, vykvákáte to tady, jako kdybyste měl, já nevím, milion informací, ale splňte si své úkoly. Vy jste řekl, že toto uděláte pro záchranáře. Nestalo se nic. Je tady poslední pomalu srpen, nestane se, protože vládě jste to nepředložil, a oni na to čekají! To je hrůza tady. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další v pořadí k faktické poznámce – pan poslanec Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Já bych chtěl reagovat na pana Výborného. Pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, možná budete překvapen, jaký vhlad do digitalizace MPSV mám. Já ty informace mám prostě, jak to tam vypadá, jak se s tím dle vás pohnulo či nepohnulo. A určitě bude prostor třeba příští čtvrtek o tom mluvit, abych zhodnotil ty věci, které se tam dějí. Já si myslím, že jste s tím moc nepohnuli. A bylo by možná fajn, kdyby se tomu pan Jurečka více věnoval.

A co se týče toho... Ano, možná mluvím do toho mikrofonu emotivně. Pan Jurečka klidněji. Ale já nevím, jestli je lepší mluvit emotivně, nebo zesměšňovat klidným, monotónním hlasem, ale vyjde to nastejno. Pan Jurečka nemluvil konstruktivně, zesměšňuje paní Schillerovou, dehonestuje ji. Není to poprvé ani naposledy.

A co se týče k panu Philippovi. No já prostě si myslím, že pokud mě ten koaliční partner a ten přízrak Babiš tak drtí, ničí, tak prostě máte média, která vás milují, tak prostě vystoupím, a před čtyřmi lety to bylo stejně. Mohli jste říct: My s tím Babišem v té koalici nebudeme, on to zdravotnictví zabíjí. Nic takového nebylo, používáte to jenom teď, když se vám to hodí.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak k poslední faktické poznámce je zatím přihlášen pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážení kolegové, já bych to chtěl vrátit na trošku klidnou úroveň. Já jsem nováček tady v Poslanecké sněmovně, nebudu rozdělovat teď předřečníky na koaliční nebo na opoziční, prosím pěkně, zkusme v sobě najít určitou pokoru, slušnost k tomu, kde sedíme, kde stojíme za řečnickým pultem, a chovejme se opravdu kulturně. Děkuju. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju velmi za toto vystoupení. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky, možná i sami sebe, a slovo má paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Vědoma si toho posledního vystoupení, pane poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy, tak skutečně budu velmi konstruktivní a velmi k věci. Tak.

Děkuji svým kolegům za gentlemanské zastání, nesmírně si toho vážím, ale já to fakt zvládnou. A já jenom bych řekla, co budete dělat, až ten Babiš v té politice nebude? Co vy byste bez toho Babiše dělali? Kulturně to říkám, kulturně, pane poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy. Protože ten Babiš (se smíchem) chudák tady dneska ani není už, a pořád se nám tady vznáší, vznáší se nám tady a pořád se nám vznášet bude, ten může za všechno.

Ta čísla, ta já mám ráda. Mám to tady tedy jen od roku 2007, omlouvám se, příště se vybavím ještě možná od úplné novodobé historie. Ale od roku 2007 platba za státního pojištěnce. Budu vycházet jenom z té částky celkové nominální, i když mám to tady samozřejmě i po ty jednotlivé částky na platby. Tak 2007 47,5 miliardy. 2008 – už tady máme pana ministra, výborně. 2008 – 47,3 miliardy, 2009 – 48,7, 2010 nám to trošku skočilo – 52,7, pak nám to rok stagnovalo na stejné částce v roce 2011, pak to zase trošku poskočilo a tak dále. Takže jsme byli na nějakých... 2013, kdy nám tedy tato slavná koalice SPOLU končila a předávala to té trojkoalici, kde ministrem financí byl Andrej Babiš – ten zaklínaný Andrej Babiš, který vám nechtěl dát ani korunu na to zdravotnictví a hádal se s vámi. Škoda, že tu teď není, aby se mohl bránit, ale já ho na to upozorním. Já ho na to upozorním a určitě se k tomu vrátíme příští týden, až tady budeme řešit nedůvěru vládě.

2014 najednou ejhle – 59,9. (Hlas mimo mikrofon.) A to skočilo... Ale tak jste byl úspěšný a úspěšně jste ji získal. Asi spolu nemůžeme tady mluvit, pan místopředseda možná bude muset zasáhnout, pane poslanče. (Pobavení a smích v sále.) Co? Ne?

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nebojte se, zasáhnu v pravý čas, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Výborně, výborně, děkuju. Věřím, že tady měříme všem stejným metrem.

Takže 59,9, pak 69,9, 62,3 – to pořád ten Andrej Babiš zaklínaný je tím ministrem financí. A 2017 už jsme 65,3. A přišla naše vláda. Vláda, ve které jsem potom byla už ministryní financí já. A už jedeme. 65,3, 68,4 – to skáču po létech – 71,8, 97,3 – to už je rok 2020. 127 miliard – to už je rok 2021. A 138,9 – je rok 2022. (Potlesk z poslanců ANO.) Mluvím kultivovaně řečí čísel. Takže asi to nebylo tak zlé ani za toho Andreje Babiše, ministra financí, že se to tam začalo hýbat.

A k panu ministrovi Jurečkovi. Ráda vás vidím, jsem ráda, že jste měl označil vílou, no nemyslím si to, já si myslím, že jsem spíš hanácky narostlá. (Pobavení a smích.) Ale opravdu mě překvapujete, protože vy od zemědělství, a to se vším respektem, jste teď odborník na sociální oblast. Občas tedy si spletete náklady na bydlení, prostě ty celkové s těmi normativními, ale to se stane, jenom vám vypadlo jedno slovíčko, já vás za to rozhodně nechci dehonestovat. Teď jste ještě odborník na zdravotnictví. Tak to, co jste tady citoval z těch veřejných zdrojů, to jste tedy vytrhl reformu, která byla pracovní. Ona se netýkala jenom státních pojištěnců, týkala se důchodů a týkala se prostě celkového komplexního pojetí, byla pracovní, byla z pracovní úrovně, vůbec nebyla politicky diskutována, unikla tehdy naprosto řekla bych neseriózně z pracovních úrovní, byly to nějaké varianty, nikdy to nespátřilo světlo světa a nikdy to nebylo předmětem žádné politické debaty.

Ale ta čísla, která jsem tu četla, ta byla předmětem politické debaty. A ta čísla jsou naprosto tvrdá. A to, že ty rezervy se zatím pořád ještě zvyšují na těch účtech pojišťoven, víte, čím to je? Že pořád tam ještě díky tomu, že tento zákon není účinný, pořád tam ještě nabíhají ty platby tak, jak je schválila a připravila naše vláda ve výši 1 967 korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan vicepremiér Jurečka.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Já budu velmi stručný. Paní kolegyně, určitě nemějte strach, co my bychom dělali, kdyby nebyl v politice Andrej Babiš. Ale já bych měl strach, co vy byste dělali, kdyby nebyl v politice Andrej Babiš. Tady občas jsou voleni poslanci nebo poslankyně jenom proto, že mají příjmení Babiš.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak k faktické poznámce byl přihlášen chvíli pan Králíček, ale odhlásil se, je to tak? Odhlásil se. Takže se vracíme do... pan poslanec Brázdil se přihlásil. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Pane ministře Jurečko, já vám to povím, co bychom dělali, kdyby tu nebyl Babiš. Vy jste se mnou prohrál ve volbách, ano, do Sněmovny sem, já jsem byl naprosto na nevolitelném místě, myslím, že nějaké dvanácté. Vy jste byl někde na... nomenklaturní kádr, myslím, že jednička. Víte, co bychom dělali? Toto jsou šikovní lidé. Vy možná nevíte, že toto jsou borci, každý ve svém oboru. To je záchranářka, to jsou lidé, kteří nejsou politici. To jsou borci, kteří to dělají. Vy kdybyste se sebelíp učil, nás osloví záchranky, kdybyste se sebelíp učil, kolik je záchranářů, vy nikdy tomu neporozumíte a hlavně vás nikde ta komunita nevezme, protože vy tomu nerozumíte. Ale můžete o tom mluvit, to jo, jako politik. Já neumím mluvit, já se za to přiznávám a vám se všem omlouvám, jestli blbě mluvím. Ale já vím, o čem mluvím, a to je ten rozdíl mezi vámi a mnou. A ten rozdíl mezi tím vaším mandátem a mým. To je ten rozdíl mezi těmi preferenčními hlasy. Vy totiž jste byl jednička a na základě nějakých, možná se tomu říká, já to nebudu říkat, prostě zkrátka a dobře vy jste vyhrál, ale až za mnou. Já z nevolitelného místa. My jsme borci a vy jste ten, který jste se tam nacpal na první místo, a prostě lidé vás volí, protože prostě pastýřský list, který vydají v kostele, a lidé si hlídají, jestli přijdou, tak oni musí. Ano, takhle to je.

Vy možná nevíte, dámy a pánové, já vám něco povím. Ještě mám 22 vteřin. Pastýřský list je to, že knězi vydají papír a čtou to v kostele, aby tito lidé šli k volbách. A oni navzájem se tam hlídají. Když nepřijdou, tak mají z toho terno. Tak takhle funguje Křesťanskodemokratická unie při volbách. (Bušení do lavic pětikoalice.) Zatímco mě volí jenom... Řekl jsem pravdu. Řekl jsem pravdu! Toto je pravda prosím, co jsem řekl.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Čas, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo další faktické poznámky. Pan vicepremiér Jurečka jako první vystoupí.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Já se vám divím, že to máte zapotřebí. Protože když se podíváte na volby, fakt tu prudíte, pane kolego, a já fakt nemám rád u toho se přít. Já si myslím, že každý, kdo tady z nás je, má stejnou hodnotu mandátu. Každý z nás. A já si vážím mnoha lidí, kteří tady jsou, ať jsou vlevo, vprostřed nebo vpravo, kteří jsou experti ve svých oborech, odvádějí špičkovou práci, a když se tady bavíme v kuloárech, tak třeba i někteří se vyjadřují kriticky k vašim postupům dnes opozice tady. A fakt jako to, co jste teď řekl, tak buď to doložte, nebo se omluvte, protože jste lhal. Buď to doložte, protože to, co jste teď řekl, jste tedy těžce přestřelil.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Balaščíková.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý další den, dámy a pánové. Já bych se vyjádřila ke svému předřečníkovi a trochu se zastala svého kolegy, který není úplně vzdělán v oboru řekněme těch církevních věcí. Ty pastýřské listy skutečně jsou. A vy moc dobře víte, kolegové, prosím, že vám církevní pastýři pomáhali a říkali v kostelích, že každý správný křesťan volí křesťanskou stranu. Já to vím, protože do těch kostelů chodím. Neříkejme si tyhle věci. A prosím, netahejme sem do politiky to duchovno. Mě to opravdu uráží. A byla to pravda, nelžeme si, ale netahejme to sem, nepatří to sem a jenom nás to všechny rozděluje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další je přihlášen k faktické poznámce pan poslanec Výborný, připraví se pan poslanec Brázdil, dále je přihlášen pan poslanec Králíček – všechno faktické poznámky. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Víte, milé kolegyně, milí kolegové, pane premiére, jestli něco nemám rád, tak je to naprosto nestoudná lež. Ukažte jediný pastýřský list nebo něco podobného, takto, jak jste to tady říkal za posledních třicet let, něco takového říkal, nebo v něm něco takového bylo. Pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, opakovaně jste tady dneska lhal. Nějaké věci jako osobní nechám úplně stranou. Ale tohleto je jako daleko za čarou. A když tady se potom rozčiluje paní kolegyně vaše, tak vy jste to tady řekl. Tak přijďte a omluvte se.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pan poslanec Brázdil má prostor se omluvit. (Pobavení v sále.)

Poslanec Milan Brázdil: A to já bych zas uměl, to já nemám problém, když udělám chybu. Nicméně pastýřský list je vydaný, a teď nevím, kterou úroveň kněží, já sám sice mám klasické vzdělání, také jsem kdysi ministroval v jalubském kostele, chodil jsem na první svaté přijímání, ano, něco o tom malinko vím, ale... A pastýřský list je něco, co kněží v kostele v tom daném místě čtou vlastně při bohoslužbě a mluví o tom, že běžte, musíte jít k volbách a tak dále, je to povolené, na tom nic není, a volte lidi, které kněz přečte. A ti lidé, kteří takhle to poslouchají, tak samozřejmě jeden z nich nebo někteří z nich jsou v těch volebních komisích a oni se navzájem hlídají. A oni, pokud ten dotyčný nepřinde, tak je de facto z té komunity těch věřících jakoby, de facto ne že vyloučen, ale je pod palcem, pod nějakým drobnohledem těch lidí. Prosím, toto, co teď říkám, je přesně to, co já vám... Já nelžu. Myslíte si, že toto jsem si vymyslel, že bych na to přišel...? Já jsem si na to přišel sám. Dobře. Tak nepřišel.

A znovu, ještě jednou. A rozhodně, pane Jurečko, vám se nebudu v ničem omlouvat. Vy se musíte omluvit těm záchranářům. To je potřeba. A to udělejte zavčasu, protože moc času nezbyvá a vy jste to slíbil. A já jsem říkal, nemějte z pusy trhací kalendář.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak to byla lekce katechismu. Poprosím, aby k mikrofonu přišel pan poslanec Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Já bych chtěl také reagovat na pana ministra Jurečku. Já to vrátím tedy do jiné debaty. Tak před chvílí začal on tady zesměšňovat paní předsedkyni Schillerovou, pan Philipp tady na ni pořvával. My jsme to nebyli, kdo začal tenhle typ debaty, to zaprvé.

A zadruhé. Pan Jurečka tady říká, že všichni poslanci mají stejnou hodnotu mandátu. Vy jste tady přece řekl, že bychom bez Babiše nic nebyli. Že tady paní Schillerová je taková a maková. Vy to tady celou dobu říkáte. Tak proč teď to házíte na nás? A já vám za sebe říkám, že si myslím, že i bez Babiše bychom rozhodně dostali víc než KDU-ČSL.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pokračuje s faktickou poznámkou paní poslankyně Balaščíkové.

Poslankyně Margita Balaščíková: Tak ještě jednou, kolegové. Je mi to moc líto, ale když jsem kandidovala na post hejtmana Zlínského kraje a mým protikandidátem byl Jiří Čunek, tak se to v kostelích Zlínského kraje dělo. Já tu samozřejmě nemám k dispozici žádný předmět doličný, abych ho ukázala jako důkaz. Já jsem do těch kostelů také chodila, protože jsem křesťan, jsem věřící, tak mě tam přivítali stejně jako mé kolegy, ale skutečně ta slova tam padla. A někdy padají i dál. Je to pravda, nemám se za co stydět. Nemohu to dokázat. Prosím, opusťme tuhle rovinu debaty, protože se dostáváme na parketu, která nepatří na půdu Poslanecké sněmovny a jenom dehonestuje dál víru lidí, kteří věřili, že aspoň někde je ještě pravda a láska.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: A poslední k faktické poznámce je přihlášen pan Okamura Hayato. Vaše dvě minuty.

Poslanec Hayato Okamura: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si myslím, že je důležité, že všichni, věřím tomu, že v tomto sále napříč politickými stranami, žijeme určité hodnoty, že je nám drahá rodina, že všichni se shodneme, ať jsme na pravici, nebo na levici, na tom, že každý člověk má nějakou základní lidskou důstojnost, i když je těžké fakticky každého, zejména toho, kdo je úplně na okraji společnosti, opečovat. Ale každému z nás to leží na srdci a v tom je ta naše možná i křesťanská tradice, nebo židovsko-křesťanská. A nezáleží tolik na tom, kdo z nás do kostela chodí, jak často, jestli přijde třeba jednou za rok o Vánocích, kdo se modlí třeba denně. Takže já jsem rád, že tohle nás spojuje. A já si myslím, že žijeme v těžké době, ve velmi těžké situaci. A jak tady dneska už zaznělo před několika hodinami, asi budeme muset spojit síly jako napříč spektrem a na těch nejdůležitějších věcech opravdu spolupracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byla poslední faktická poznámka. Vracíme se do obecné rozpravy. Do ní je přihlášená první v pořadí, paní Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Tak já bych se vrátila do zdravotnictví, ale neodpustím si reagovat na pana ministra Jurečku, co bychom dělali bez Babiše. No pracovali dál. Ale co vy budete dělat bez hlasu?

A další věc ještě, když se tady napadáme, nebo je to zase k vám, že tady lžeme. Tak já jsem slíbila, vaším prostřednictvím, panu předsedovi Výbornému, že tady budu číst to, co nám řekl na schůzi, když jsme tady bojovali o záchranáře a jejich dřívější odchod do důchodu. Já přečtu jenom ten poslední odstavec. "V tuto chvíli to nemá smysl. Já nemám důvod, proč bych nevěřil, a já tomu rozumím, že vy jako opozice jste nedali této vládě důvěru a že můžete mít obavy z toho, jestli slova ministra platí, nebo neplatí. Ale pokud pan ministr jasně tady řekl na mikrofon opakovaně, že ta věc bude připravena a schválena, tak aby od 1. ledna 2023 skutečně platila, tak já vám říkám, že já panu ministrovi věřím, a my to jako KDU-ČSL také garantujeme." Takže tohle tady budu číst opravdu vždy a 1. ledna, to asi budeme někde jinde, tak potom si to můžeme připomínat. Já jsem si to teď našla, protože vy nás tady také citujete.

Teď už se vrátím opravdu k bodu, jak říkal tady pan kolega. A já když tak o tom přemýšlím, tak opravdu já už jako Patrik Nacher, vaším prostřednictvím, říká: já jsem nechtěl vystupovat, ale já prostě musím, tak já tady u toho pultíku teď pokaždé říkám, že je mi smutno, je mi těžko, a to jako z pozice zdravotníka. A dneska jsme tady u toho znovu. Vrátil se od pana prezidenta zákon, o kterém jsme tady mluvili už dlouze, já jsem k němu vystupovala hodně dlouze, ale cítím potřebu ještě naposledy se vás pokusit přesvědčit, že děláte chybu, pokud toto

prohlasujete – vy to prohlašujete, protože si to hlídáte, aby vás tady bylo 101. Doufám, že vás tady bude 101 ve čtyři ráno, v pět ráno. Ale na druhou stranu vím, že vám je to opravdu úplně jedno, jestli my si tady budeme blábolit do dvou, do tří, do čtyř, v sobotu, v neděli, mně je to opravdu jedno, protože ať tu zazní cokoli, vy máte na všechno argumenty. Když to není Babiš, tak lžeme nebo tady blekotáme, a ten zákon zabít a prosadit si ho tou vaší silou. Já už si za ten necelý rok, co jste u vlády, ale pořád za všechno může Babiš, na to pomalu zvykám. Vaše vláda si hraje před svými příznivci na spasitele, ale nás mnoha svými kroky vrací o desítky let zpět. Místo toho, abyste jako vláda řešili, jak lidem pomoci, rozdáváte lidem, promiňte mi to, hloupé rady. Nebude plyn, elektřina je nehorázně drahá. Tak přestaňte klimatizovat a vezměte si v zimě další svetr.

Teď seberete peníze zdravotnictví. Slyšela jsem tu od někoho, teď nevím, abych to neřekla špatně, že ředitelé všech pojišťoven vlastně řekli, že jim to nevádí. No umíte si představit ředitele pojišťovny, který by řekl, že mu to vadí? Tak už tam za týden není. Já čekám na to, jestli se dočkáme v příštích měsících nebo letech rady, když máme nosit tedy ty svetry, ať v létě sbíráme a sušíme bylinky. Děly to naše prababičky, dělaly to běžně, tak proč bychom to nemohli dělat my? Protože ti lidé nebudou mít ani na léky. Kolik lidí podle vás má v České republice klimatizaci, kterou podle vašich rad nebude tolik používat? To je přesně ten váš pohled. Jeďte do těch domácností a podívejte, nebo si udělejte třeba statistiku, dejte to do těch statistik, co chodí po bytech, a dejte tam kolonku, kdo má klimatizaci, když se ptáte na to, jestli máme pračky... nebo ne vy, ale ptají se nás na to. Já vás ujišťuji, že jich je opravdu menšina.

Zdravotnictví, které máme, zaplat' pánbůh, na velmi vysoké úrovni, a moc si toho vážím, potřebujeme my všichni. Vy, vaše děti, vaši rodiče, prostě všichni. A pokud mu místo toho, abychom mu pomohli právě a nejvíc v těžkých dobách, které teď zažívá, házíme klacky pod nohy, doplatíme na to všichni. Zdravotníci mají za sebou – a asi ještě před sebou – šílený záprah kvůli covidu. Vy jste slibovali podporu očkování, slibovali jste osvětové kampaně. Kde jsou? Kolik lidí jste přesvědčili na tu první dávku, jak jste slibovali? Otevíráte možnost očkovat se čtvrtou dávkou, ale lidé vlastně ani nevědí, kde to mohou udělat. Obrátil se na ně pacient, že mu to přišlo, že se má jít očkovat, a když zjišťoval v našem kraji v okrese Česká Lípa, kam může jít, tak tam není ani jedno očkovací místo. Očkovací centra chybí, praktici svým pacientům kolikrát neumějí ani poradit, protože to nevědí.

Radíte lidem, aby omezili topení, šetřili elektrickou energií. Vůbec se neohlížíte na to, že někde například právě v těch zdravotnických zařízeních to nejde, ale to už tady říkalo mnoho kolegů. Nepřeju vám, abyste byl ležící pacient a jel jste se na lůžku přes celé oddělení vykoupat do té koupelny a pak zase zpátky, kolik tam nastavíte na topení. To snad nemyslíte vážně. Tam ty pacienty nemohou přikrýt druhou peřinou a dát jim teplé ponožky, nemohou přestat svítit, nemohou vypnout přístroje. Vy ale nijak neřešíte, že kvůli fakturám za plyn a za elektriku se ta zařízení dostanou do šílené situace nejen za energie, ale teď za všechno. Mají vyšší náklady na léky, na potraviny, na zdravotnických materiál. Všude tam ty ceny rostou. Vy raději 14 miliard seberete zdravotním pojišťovnám, naprosto bez ohledu na to, co to v budoucnosti přinese. A bojím, že jak jsme při prvním projednávání tohoto návrhu předpokládali, že váš škrt bude mít dopady až za několik let, v současné situaci to může být mnohem dříve, ale vám je to evidentně úplně jedno.

Prezident republiky vám teď tím, že zákon nepodepsal, dal ještě jednu poslední šanci se zamyslet a znovu zvážit všechna pro a proti. Já vás také prosím, neohrožujte zdravotnictví, ale pomozte mu. Chápu, že situace, ve které jsme, není lehká, finanční vyčerpání státu po covidu, válečný konflikt na Ukrajině, energetická krize. Chápu, že najít dobré řešení je těžké, a je jasné, že každý bychom šli jinou cestou, ale nemůže to odnášet zrovna zdravotnictví a nemůže to ohrožovat zdraví lidí.

Vy neustále přenášíte odpovědnost státu na někoho jiného. Tím myslím kraje, města a samotné občany. Snížení plateb státu za jeho pojištěnce kritizovaly odborné společnosti i řada ekonomů. Všichni předpokládali, že po covidové pandemii nikdo nebude zpochybňovat nutnost

finančně zdravého zdravotnictví, ale to je bohužel omyl. Jako by nebylo evidentní, že snížení plateb za státní pojištění a vytvoření dluhu 14 miliard se musí někde projevit. Objektivně je zdravotnictví postiženo vládními škrty nejvíce. Vedle snížení plateb do zdravotního pojištění za státní pojištěnce se snížil i rozpočet Ministerstva zdravotnictví, což se mi zdá opravdu nepochopitelné, a musím zde souhlasit se svým kolegou, lékařem, vaším prostřednictvím, Maškem, který opravdu tady řekl, že kdyby se měly sebrat peníze paní ministryni Černochové, že to tady asi vypadá trochu jinak. A zase budu trošku politikařit, ale já vím, že musíte poslouchat, protože ani vaše preference TOP 09 nepřevyšují myslím ani 5 %.

Možná si prostě říkáte, že zdraví je něco, co... (Předsedající: Já se jenom zeptám... deset minut...) Já mám ještě jednu deset minut. (Tak vám pustím ještě jednu, ano?)

Děkuji vám. Možná si říkáte, že zdraví je něco, za co si lidé vždy připlatí, a když na ně nepůjdou veřejné peníze, tak proč tedy nezřídít možnost připojištění, aby si pacienti mohli nebo museli připlácet. To už také z vašich úst tady zaznívá. Jenže vy myslíte primárně na ty, kteří mají doma klimatizace a kteří si to mohou dovolit. A znovu opakuji, těch je opravdu menšina.

Jednoduše řečeno, vy máte v oblasti zdravotnictví řadu výzev, na které byste měli reagovat. Nedostatek lékařů, nedostatek sester, v oblastech republiky chybí pediatři, zubaři, měli byste mít nějakou strategii na očkování pro covid-19, připravovat se na možnou podzimní vlnu. Ježíš, já si pamatuju, když jste nás tady svolávali a chtěli jste každý měsíc, jakou máme strategii, jakou má ministerstvo strategii, co budeme dělat když, co budeme dělat, vy jste nám slibovali, že ji máte, že to bude osvěta, ale já nevidím od vás vůbec nic a takovou strategii jste nám ani neukázali. A my nejsme takoví, abychom svolávali mimořádnou schůzi a chtěli a chtěli, jak jste to chtěli vy. Já si do příště zase ty vaše projevy vytáhnu.

Postrádám také nějaké relevantní statistiky, které by nám řekly, jakým způsobem zdravotnictví zatížila uprchlická vlna z Ukrajiny, nějaká čísla tu máme, já jsem se na správní radě – to je možná odpověď i pro některé kolegy – ptala pana ředitele, že vlastně teď některým skončilo zdravotní pojištění a jsou povinni se buď zaevidovat nebo si to zdravotní pojištění platit sami. Já zase budu mluvit ze své praxe, mám ještě stále od 9. března doma ukrajinskou rodinu a maminka, která není evidovaná na úřadu práce, se šla zaevidovat na Všeobecnou zdravotní pojišťovnu a platí si myslím 2 190 korun měsíčně, nebo bude platit. Ale já bych chtěla vědět o statistice, nebo pan ředitel Kabátek řekl, že to ještě neví, protože ta doba ještě neuplynula vlastně konce toho pojištění, takže statistiky se budou dělat, ale já se na ně opravdu budu ptát. Já podporuji pomoc těm, kteří ji potřebují. Tím myslím uprchlíky nebo uprchlíky z Ukrajiny. Kdybych to nedělala, tak je asi nemám doma. Ale chci také vědět, kolik to stát stojí a kde se na to bude brát. My vlastně ani nevíme, kolik těch uprchlíků tady máme, kolik za ně platíme, kdo už odjel, my vlastně nevíme nic.

Potom ještě to, že když třeba my pojedeme záchrankou k jakémukoliv cizinci, ale těch cizinců nebo těch uprchlíků tady máme hodně a vím od kolegů, že se opravdu zvýšil počet výjezdů, aspoň u nás v kraji, k ukrajinským uprchlíkům, a teď nebudou třeba pojištění, tak jak budeme postupovat? Samozřejmě, pojišťovna to zaplatí, pak to bude vymáhat, kde to bude vymáhat, když nám ani neřeknou, že odjeli. To by mě také zajímalo. To jsou problémy, kvůli kterým asi budu interpelovat pana ministra. Měli bychom to také začít řešit.

Devátého, nebo já nevím, dvacátého čtvrtého nebo v březnu končí rok jejich víza, také bychom se na to mohli ptát, co bude vlastně dál, protože na poslední chvíli to řešit také není dobře.

Na jedné straně sbíráme peníze automaticky zdravotním pojišťovnám a zdravotnictví a na druhé straně bychom také měli řešit, jak především svým voličům třeba přispět na hypotéky. Já jsem tady říkala předtím příběh jednoho záchranáře, kterému přišla faktura běžného domečku ze 4 000 na 13 400 korun.

Protože mám ještě čas, tak bych tu chtěla ještě vyzdvihnout – já jsem četla minule jinou zprávu a chtěla bych vyzdvihnout, a stojí to za to, abyste si poslechli, jak se k tomu staví Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče a Lékařský odborový klub Svazu českých lékařů, které vydaly v červnu tiskovou zprávu. Já vám ji moc ráda přečtu, ne vám, ale třeba i zdravotníkům a lékařům, jak se za ně aspoň tyto odbory bijí.

Takže: Podle vládního návrhu klesne ve druhém pololetí letošního roku měsíční platba státu za státního pojištěnce z 1 967 korun na 1 567 korun. Já vím, že vy to víte, ale občané to třeba nevědí, kolik se dosud za ně dávalo a kolik jim teď seberete. Podle navrženého vládního mechanismu valorizace se platba za státní pojištěnce na dnešní úroveň dostane až v roce 2025. K tomuto drastickému poklesu finančních prostředků do zdravotnictví dochází v době, kdy zdravotnická zařízení musí čelit nevídanému zdražení energií a dalších nákladů a další v tuto chvíli neodhadnutelné výrazné zdražování se očekává. Je neuvěřitelné, že nás všichni ujišťují o skvělé finanční situaci zdravotních pojišťoven. Realita je ovšem taková, že pojišťovny nabízejí zdravotnickým zařízením zvýšení úhrad pro rok 2023 pouze 4 %, a to při predikci inflace kolem 15 %. Nečekanou a zatím neodhadnutelnou finanční zátěž pro zdravotnictví znamená také péče o ukrajinské uprchlíky. Neodhadnutelné náklady a zátěž pro zdravotnictví přinese i podzimní covidová vlna, kterou experti očekávají. Jen náš pan ministr ne. – To tam není, to je moje poznámka. – Zdravotnictví zároveň po dvou covidových letech musí řešit odložené operace, zanedbanou preventivní péči a další závažné dopady pandemie. Zaměstnanci jsou vyčerpaní po extrémním nasazení při pandemii, na které hned navázalo intenzivní dohánění odložené péče. V nemocnicích chybí přes 3 000 všeobecných sester – zaplat' pánbůh, že se mi podařilo zrušit ten nesmysl, aby všichni museli mít vysokou školu –, chybějí lékaři, sanitáři a další zaměstnanci všech zdravotnických i nezdravotnických profesí. V nemocnicích se kvůli chybějícím zaměstnancům zavírají oddělení nebo jejich části, což zhoršuje dostupnost zdravotní péče. Čekání pacientů na odložené operace se protáhlo na mnoho měsíců, ale někdy i na dva a půl roku. Několikanásobně se prodloužily čekací doby také na důležitá vyšetření a léčbu. Hrozí, že koncem roku se budou zákroky a léčení znovu odkládat. Hrozí, že z finančních důvodů pacienti nedostanou příští rok nejmodernější léky a nebude jim nabídnuta nejúčinnější léčba. Vláda se schovává za rozpočtovou odpovědnost, přitom rozvrací funkční systém zdravotnictví a její jednání je pro občany České republiky krajně neodpovědné.

Tak to je z tiskové zprávy Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče. Takže vám vůbec nic nestačí a vy prostě si pojedete těch 108 svých hlasů, protože musíte splnit to, co jste slíbili voličům, že snížíte rozpočet. Ale ono se vám to možná jednou vrátí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pokračujeme v obecné rozpravě. Další v pořadí je přihlášen pan poslanec Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji i mně, abych se vyjádřil k vládnímu návrhu na základní osekání veřejné podpory zdravotnictví pro poslední třetinu letošního roku, protože ničím jiným dnes finálně projednávaný vládní záměr snížit o čtvrtinu výši pojistných odvodů do systému veřejného zdravotního pojištění za takzvané státní pojištěnce v praxi opravdu není.

Já jsem tady před časem vyprávěl příběh o bezdomovci, kterému se pokouším sehnat zuby, protože on sám svoje žádné nemá. S panem ministrem jsme si o tom povídali. Těch bezdomovců tady žije registrovaných 26 000 a jsou to lidé, kteří žijí mimo systém. Oni si neplatí žádné pojištění, nechodí si pro dávky, nejsou zaregistrovaní na úřadu práce a žijí prostě způsobem, že po státu nic nechtějí. Chtějí po státu jedinou věc – aby stát nechtěl nic po nich.

Zatímco přichází Ukrajinci, když přijdou, tak mají zubolékařskou péči zdarma, tak když jsem to projednával se zubaři v okolí bydliště, tak ti na mě koukali dost překvapeně, že není možné, aby tento zásah byl placený z pojištění, když ten člověk to pojištění nemá. Ani ho

nemůžou zahrnout do nějakých státních pojištěnců, protože to můžou udělat jenom pro Ukrajince. Mně to přišlo strašně nefér. Já jsem mu tedy nakonec ty zuby koupil ze svého, protože mně ho bylo prostě líto. Ale je mi líto i těch ostatních 25 999 dalších bezdomovců, kteří jsou na tom, co se týče zubů a protetiky, aspoň těch klapáček, jak se lidově říká, jsou na tom stejně.

Ten návrh na snížení další části odvodů do zdravotního pojištění já chápu, že to je další zúžení prostoru pomoci těmto lidem, na které Ministerstvo práce a sociálních věcí, řečeno slušně, zapomnělo. Myslím si, že to je nečestné a nespportovní, protože ti lidé se kolikrát do té situace dostali ne vlastním zaviněním, někteří samozřejmě ano, někteří ale ne. V podstatě ten neskutečně skromný život, který vedou, a skromné zdroje, které mají, jim zubolékařskou péči prostě neumožní. A já už jsem tady jednou říkal, že když člověk chce vidět, jestli stát prosperuje nebo neprospereje, měl by se chudým lidem podívat do úst a zjistí, jak to vypadá.

Takže ten návrh, který má začít platit od 1. září letošního roku, já bych se rád opakovaně zeptal, jako na jaře jsem se ptal, jestli má vláda nějaké tajné informace o tom, že příští týden přijde nějaké hospodářské oživení, zvýšení mezd i povinných pojistných odvodů, které tuto díru těch 14 miliard v rozpočtech pojišťoven zaplní. Jestli ano, bylo by dobré, kdyby pan premiér nebo pan ministr financí, pan ministr zdravotnictví nám tuto informaci sdělili. Byli bychom klidnější. Pokud tuto informaci ovšem nemají, tak by ten návrh měli stáhnout, protože jde o hazard se zdravím našich občanů, na které systém zapomněl. Teď mluvím o nízkopříjmových skupinách, ať už jsou zaregistrovaní v sociálním systému, nebo nejsou. Současně se to týká i dalších zaměstnanců ve zdravotnictví, kteří si takovéto pohrdavé zacházení od vládní moci v žádném případě nezaslouží.

Přes třicet let bývalo v oblasti rozpočtu resortu zdravotnictví i obecně dobrým zvykem, že platby veřejného zdravotnictví i pojištění za takzvané státní pojištěnce, tedy odvody za děti, seniory, nezaměstnané a tak dále, s růstem cenové hladiny se zvyšovaly. Původně tomu tak mělo být i pro tento rok a dosud se za tyto občany vyšší částka, než byla ta loňská, ze státního rozpočtu odvádí do toho fondu. Ale tato vláda chce pro závěrečnou třetinu roku změnit bez ohledu na reálnou ekonomickou a sociální situaci, bez ohledu na enormní tempo inflace, bez ohledu na příchod statisíců uprchlíků z Ukrajiny, kteří rovněž využívají tuto péči, a samozřejmě o těch lidech, kteří žijí mimo systém, občané České republiky, kterých se to také týká, tak ti všichni by měli být vlastně považováni za klasické státní pojištěnce. Ale jenom proto, aby si mohla vláda pomyslně odškrtnout ten bod ze seznamu svých rozpočtových škrťů, které jsou v rozhodující míře především škrty na těch nejslabších a nejohroženějších občanech, o čemž jsem mluvil, tak přes to všechno tato vláda vůbec nešetří. Naopak, zanedlouho bude požadovat navýšení rozpočtového schodku o dalších 50 miliard korun, kde mimochodem požaduje i zvýšení objemu prostředků zdravotního pojištění na státní pojištěnce o více než 5 miliard korun. To už vypadá opravdu zvláště, nepřehledně. Jsou tací, kteří to nazývají Kocourkovem.

Jak opakovaně sdělují příslušní experti, zamýšlené vládní opatření povede k urychlenému vyčerpání finančních rezerv u těch zdravotních pojišťoven, které jimi ještě disponují a které jsou z povahy věci určeny na takzvané horší časy. Ale tyto rezervy nejsou určeny na krytí negativních následků vládního rozpočtového exhibicionismu a neočekávaných změn v průběhu rozpočtového roku. Mimochodem, Svaz zdravotních pojišťoven, který sdružuje šest pojišťoven s asi 4,7 milionu pojištěnců, už uvedl, že pokud se platby veřejného zdravotního pojištění významně nezvýší, bude nezbytně snížit úhrady poskytovatelům zdravotní péče. A jsme u toho.

K tomu si musíme uvědomit, že již delší dobu prezident Svazu zdravotních pojišťoven České republiky Ladislav Friedrich uvádí, že původně se na letošní rok počítalo s deficitem 14 miliard, které by fondy od pojišťoven ještě jakž takž pokryly, s tím, že by jim na konci roku 2022 na účtech zůstalo 9 miliard. Ale větší část tohoto zůstatku by pak navíc již jen kryla dosud nesplacené závazky za rok 2022 a dalších 14 miliard poklesu, což bude nevyhnutelný efekt tohoto vládního návrhu na snížení plateb povinného zdravotního pojištění za státní pojištěnce, už tyto zůstatky kryt neumožní a část nezaplacených nákladů se tak přesune do dalšího roku.

Takže prostor pro příznivější výběr pojistného od zaměstnavatelů a pro snížení nákladů je dost úzký, protože za většinou růstu nákladů stojí změna dohodnuté výše plateb a změna úhradové vyhlášky za rok 2022, která zvedla námi dohodnuté výdaje 18 miliard. Já bych tady k tomu chtěl ještě doplnit jednu věc, že s tím, jak se vyvíjí ekonomická situace, inflace, zdražují energie a řada firem zavírá a bude zavírat, protože přestaly být konkurenceschopné, tak se samozřejmě sníží daňové odvody za zaměstnance a ten přesun od zaměstnanců, kteří platí do systému, ke státním pojištěncům, to znamená k lidem, kteří se zaregistrují na pracovních úřadech, bude poměrně významný. Obávám se, že kalkulace tohoto rozpočtu s něčím takovým nepočítá. Takže zdravotní pojišťovny budou muset hledat úspory například na bonifikacích anebo v lékové politice, což nejsou radostné vyhlídky, ale vláda se zdá k tomuto být naprosto slepá a hluchá, ignorující i naléhavé hlasy zaměstnanců ve zdravotnictví a jejich organizaci, kteří protestují proti snížení plateb zdravotního pojištění za státní pojištěnce a volají o pomoc.

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky a Lékařský odborový klub například ve svém společném stanovisku mimo jiné uvádějí: Snížená částka na platbu za státní pojištěnce je nejen v rozporu s platnou legislativou, ale je především krokem, který může vážně destabilizovat finanční poměry ve zdravotnictví. A chceme vás upozornit na rizika, která návrh...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, jenom se ptám, jestli chcete využít hned následně svých dalších deset minut.

Poslanec Jiří Kobza: Když budete tak laskav, pane předsedající, pár minut bych ještě využil.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Tak já vám pouštím...

Poslanec Jiří Kobza: Nebude to celých deset minut, ale pár ještě použiji.

Chceme vás upozornit na rizika, která návrh snížit platby za státní pojištěnce přináší. Když se podíváme do oficiálních materiálů Ministerstva zdravotnictví, tak predikované příjmy – ale už o tom mluvila paní předsedkyně Schillerová – se započítáním plánovaných 14 miliard za státní pojištěnce by činily 431,2 miliardy korun. Předpokládaný deficit veřejného zdravotního pojištění 2022 i se zvýšenými prostředky za státní pojištěnce by činil minus 17 miliard. Takže zrušením navýšení plateb za státní pojištěnce by se deficit veřejného zdravotního pojištění zvýšil o dalších 14 miliard, takže by to bylo nakonec 31 miliard korun.

Kvůli vládnímu záměru snížit pojistné odvody za státní pojištěnce budou mít zdravotní problémy... zdravotní pojišťovny významné ekonomické problémy – omlouvám se, už je přece jenom pokročilý čas –, které se zákonitě musí promítnout do poskytování zdravotní péče, a to zvláště v roce 2023, a zdravotní pojišťovny již dnes sdělují, že pro rok 2023 budou jednotlivým poskytovatelům nabízet takzvanou degresivní marži, to znamená snížení úhrad, a to se bezpochyby odrazí i v poskytování zdravotní péče. Tolik lékařské odbory.

Já se dlouhodobě zabývám právě otázkou těch nejchudších, bezdomovců. Víím, že jsou tam lidi, kteří – ten počet bezdomovců můžeme rozdělit zhruba na třetiny. Třetina lidí je ta třetina, která si tento životní styl vybrala, propila se k němu, profetovala, prostě už nebudou jiní, protože už to vzali za své. Ovšem druhá třetina, a to by vás, páni ministři, mohlo zajímat, jsou lidi, kteří mají psychické problémy, jsou to psychotici. Pokud se můžeme spolehnout na britské výzkumy, jsou to psychotici, kteří by měli být minimálně v ambulantní léčbě. Jsou to lidé, kteří nechápou, proč jsou na ulici, proč mají hlad, proč je bijí, proč je ukrádají. Zdravotní systém i sociální systém na ně zapomněl. Třetí třetina jsou lidi, kteří se dostali do situace bezdomovectví prostě tím, že je semlel osud nějakým způsobem. Dva senioři v nájemném bytě, jeden umře, druhý už neutáhne byt a nemá kam jít. Když způsobíte autonehodu, na rok vás

zavřou, mezitím přijdete o práci, o byt, o všechno, a když vás pustí, tak zjistíte, že jediné, co máte, jsou exekuce, protože jste neplatil inkaso a poplatky za mobilní telefon a tak dále. V těch kauzalitách bych mohl pokračovat.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane kolego, já vás přeruším a poprosím v levé části sálu o větší ticho, aby mohl řečník v klidu dokončit svůj projev. Děkuji pěkně.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Takže proto o tom mluvím. Ta poslední třetina si zaslouží péči, protože se do té situace dostali ne vlastní vinou, ale nesou tíhu života s minimálními zdroji, s minimální podporou, a protože nemají to nejdůležitější, nemají adresu, tak se ani nedozvědí díky institutu opatrovníka na soudech, že jim přišla nějaká další exekuce, že jim přišel nějaký finanční výměr, rozhodnutí soudu a tak dále a v podstatě jsou odsouzeni, jsou zašlapáni do té bídy systémem, který tady je. To je velmi, velmi nefér.

Takže já bych chtěl apelovat na vás všechny, abyste při svých velkorysých plánech se státním rozpočtem, s deficitem a se všemi argumenty pro to, kam se přesunou jaké miliardy, vyšetřili milion či dva na zuby pro tyto nejhudší, protože si myslím, že to ten systém určitě nepoloží, a abyste pamatovali i na ty, kteří potřebují psychiatrickou pomoc, psychiatrickou léčbu a nemůžou se k ní dostat, protože vůbec netuší, že by tam měli být. Tam je prostě zapotřebí, aby ti takzvaní streetworkeri, různé neziskové organizace, které se o ně starají, zasáhli a začali jednat a postarali se o ně. Ale na každý pád...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak ještě jednou, pane kolego. Poprosím tentokrát levou část sálu, aby se opravdu ztišila, abyste mohl v klidu pokračovat.

Poslanec Jiří Kobza: Na každý pád vás prosím, vraťte tam těch 14 miliard. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Nyní jsou přihlášení k faktickým poznámkám pan poslanec Mašek a připraví se pan poslanec Philipp. Ještě načtu zrušení omluvy, a sice pan poslanec Navrátil ruší svoji dnešní omluvu. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já zareaguji na ctěného kolegu Kobzu, který tady mluvil jak o bezdomovcích, tak o globálních číslech. Mluvil tady především o očesání o těch 14 miliard. Já bych chtěl upřít pozornost vás všech a vyzvat vás, abyste opravdu zvážili i v rámci koalice tu šanci, kterou nám všem dal svým vetem prezident, protože ta situace se extrémně změnila za tu dobu.

To, co se děje s energiemi, tak dnes bylo někde v tisku, že belgický premiér odhaduje, že nás čeká deset krutých zim. Pan Stanjura to tuším stáhl na tři, ale ať nás čekají třeba kruté tři zimy, tyhle finanční nároky, tak prostě zdravotnictví bude prostě drahé. A teď máme šanci na to, hlavně opravit ten automat a zvýšit ten základ. My jsme asi udělali chybu, že jsme to nevyužili a ve druhém čtení jsme tam nenavrhli vyšší částku. Asi to bylo licitovatelné. Ale byla jiná doba a teď se ukazuje, že kdybychom dali třeba o 500 korun větší základ na jednoho pojištěnce, tak při 6 milionech pojištěnců jsou to 3 miliardy měsíčně a můžeme licitovat, o kolik to zvýšit, aby to pokrylo skutečné náklady. Já si myslím, že odborníci z Ministerstva zdravotnictví a z pojišťoven jsou schopni to propočítat. My jako opozice jistě bychom to podpořili z toho vyššího základu a můžeme mít na léta dopředu pokoj a nebudeme se tady licitovat, že z jedné do druhé kapsy si to budeme strkat, což už se teď děje mezi Ministerstvem financí a Ministerstvem zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Philipp zatím faktickou poznámku zrušil, tak se vracíme do rozpravy. Je přihlášena paní poslankyně Štefanová, připraví se pan poslanec Novák. Prosím, váš desetiminutový limit.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se zde opět vyjádřila k předkládané novele zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění.

Jak jsem tady již mnohokrát řekla, jako lékařka zásadně nesouhlasím s předloženým návrhem, který v rámci šetření provádí největší škerty právě v resortu zdravotnictví. Místo finančního zajištění našeho zdravotnictví, které vláda v programovém prohlášení slibovala, provádí jako první kroky jeho ohrožení. Místo aby stát odebral peníze politickým neziskovkám nebo solárním baronům, rozhodla se vláda ohrozit už tak dost zkoušené zdravotnictví. K tomu, že tento počín vlády je nesprávný krok, se od podání návrhu opakovaně vyjadřuje i široká odborná veřejnost. A nyní to potvrzuje i veto pana prezidenta.

Neustávající snahu vlády uškodit českému zdravotnictví považuji za nehoráznost. Místo toho, aby vláda podnikla kroky, které by pomohly zmírnit dopady inflace a zdražování, které už nyní znamenají dvojnásobné výdaje na provoz zdravotnických zařízení než v minulém roce, ohrožuje dostupnost zdravotní péče pro naše občany. Vláda chce tímto krokem využít pro státní rozpočet rezervy zdravotních pojišťoven, které jsou podle ní neefektivně využívány. Tyto fondy jsou ale pro zdravotní pojišťovny nezbytné, a to zejména k zajištění dostupné zdravotní péče i při nenadálých situacích, jako je výskyt nového virového onemocnění anebo příchod statisíců nových státních pojištěnců do země.

V situaci, kdy se jedná právě o statisíce nových státních pojištěnců, kterým stát garantuje kromě podpory i zdravotní pojištění zdarma, škrtá vláda právě v oblasti zdravotního pojištění. Právě pro tyto případy mají pojišťovny vytvořeny rezervní fondy, které jim chce současná vláda nepochopitelně zkrátit. V situaci, kdy chod našeho zdravotnictví je vážně ohrožen rostoucími cenami energií a inflací, brát pojišťovnám tyto prostředky, považuji za nerozumné a ohrožující do budoucna celý systém zdravotní péče v České republice.

V zásadě souhlasím s navrženým mechanismem automatické valorizace, kterou zavádí přiložený pozměňovací návrh a který byl mimo jiné předložen až po neustávajícím tlaku i poslanců SPD. Stále ale snižuje platbu za státní pojištěnce pod akceptovatelnou hranici a znamená o miliardy korun méně pro zdravotnictví než doposud. Automatická valorizace platby za státní pojištěnce je nutnost. Já sama jsem to tady opakovaně zmiňovala. Má být ale zavedena bez snižování té původní částky.

I z jednání podvýboru pro financování zdravotnictví a zdravotní pojišťovny jednoznačně vyplynulo, že zdravotní pojišťovny se obávají, zda dokážou v příštím roce bez problémů uhradit zdravotní péči. Místo potřebného navyšování naopak snižovat finance pro zdravotnictví považuji za hazard a přímé ohrožení dostupnosti a kvality zdravotní péče pro naše občany a s tím já zásadně nesouhlasím. Proto by Sněmovna měla tento návrh zamítnout. Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Pokračovat bude pan poslanec Novák. Prosím.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, projednáváme dnes přehlasování práva veta prezidenta republiky k zákonu, kterým se mění zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění a další související zákony. Bohužel, pětikoalice se opět na sílu a bez nejmenších ohledů k občanům České republiky chystá k opakované loupeži za bílého dne. Poté co intenzivně pracujete na vyčerpání rezerv, které

pojišťovny ještě nedávno měly, se jim chystáte vzít naději na odpovídající příjem do systému pojištění tím, že snížíte platby za státní pojištěnce. Náš tolik opěvovaný systém zdravotnické péče se bohužel řítí do katastrofických scénářů. Ostatně jako všechno, na co tato Fialova vláda sáhla. Berete peníze pojišťovnám, které nebudou mít, jak uhradit provedenou nebo plánovanou péči lékařů. A ti prostě budou muset přestat vykonávat. Tím pádem skončí odpovídající dostupnost lékařské péče.

Někdo by tady možná mohl namítnout, že některé léchy můžeme vyřešit sběrem bylin nebo sokolským tužením těla, podobně jak to koalice plánuje v energetice. Mimochodem, už máte jehlice a vlnu? Paní předsedkyně Pekarová vám ráda rozdá stříhy.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, občané vidí, že opozice v čele s našimi poslanci za hnutí Akce nespokojených občanů a pan prezident Miloš Zeman jsou jako jediní na jejich straně. Na začátku vaší vlády to vypadalo, že máte snad nějaký plán. Teď na prahu nikým neřízené energetické krize, která velice brzy způsobí reálnou chudobu mnoha lidí, je vidět, že nemáte žádný plán, ale jistě nenecháte nikoho padnout. Vy totiž ani nevíte, která bije. Přitom máte vyšší příjmy z DPH, o ČEZu nemluvě. Ale opět – jak dlouho? Nicméně kam jdou dnes ty peníze? Jasně, já vím, možná opět začnete kňučet, že za to může Babiš. Jenže, kolegové a kolegyně, dovoluji si vás upozornit, že už je po kampani a už se nějaký ten měsíc musí pracovat. A občané čekají na výsledky, které jste jim slibovali, když jste se ucházeli o jejich hlasy.

Pandemie koronaviru, která tady už zase je, alespoň podle mediálních prezentací pana ministra Válka hrozí, měla přece přinést poučení. Neměli bychom opakovat chyby, které se určitě staly, ale hlavně bychom měli nastavit systémová zdravotnická řešení. A na to potřebujete mít, vážení kolegové z pětiparty, peníze. Máte je? Nemáte. Chcete je vzít a navíc ještě další prostředky ze systému odebíráte. A co budou občané dělat, pokud se o ně nepostará stát? Postarají se o sebe sami a podle svého.

Myslíte, že potrvá dál tolerance lidí k současnému dění? Myslíte, že lidé budou dále pokračovat v tolik potřebné pomoci uprchlíkům před válkou na Ukrajině? Určitě ne. Nemohou se přece dělit s někým o něco, co sami nemají. Tedy kromě vlády. Ta třeba nemá žádný plyn, ten je německý, ale chlácholí národ, kolik ho kde má k dispozici. Máte plné zásobníky? To je super. Ale konečně také řekněte lidem pravdu, že možná bude stačit lidem, možná bude stačit firmám, ale rozhodne nebude stačit lidem a firmám dohromady. Řekněte už konečně celou pravdu. Nebojte se ji říct.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, v květnu letošního roku jsem tady řekl toto: Škrť 14 miliard může znamenat nevratné změny v životech mnoha lidí. Pojišťovny nebudou mít peníze na úhradu nových, efektivních léčiv pro nemocné. Je otázka, co se stane při příští pandemii, ze které jsme se sotva zotavili. Zaslepenost vládní většiny se bohužel dostala do rozměrů, kdy bere tam, kde jí to bude nevratně chybět v budoucnu. To už ale bude pozdě. Proto apeluji na všechny inteligentní a ideologií neposkvřené kolegy, zejména s doktorským titulem před jménem, prosím vás, zastavme to. Novela zákona o zdravotním pojištění přinese plíživě pro naše občany jenom další stres a obavu z toho, jestli v případě onemocnění dostanou takovou péči, která jim pomůže se uzdravit. Není potřeba měnit jedině písmeno v tomto zákoně, protože okolnosti se nejenže nezměnily, ony jsou totiž ještě horší.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, zdraví je to nejcennější, co člověk k životu má. Obejdete se bez spousty věcí, můžete žít skromně, ale zdraví, zdraví to buď máte, nebo vám s ním musí někdo pomoci lékařskou péčí. Vy dnes tímto přehlasováním veta děláte všechno pro to, aby občané tohoto státu byli nemocní. A to je dle mého názoru prostě zlo. Přehodnoťte, prosím, své původní rozhodnutí a odmítněte přijetí této novely. Moc vám za to děkuju a děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Další přihlášenou v pořadí je paní poslankyně Lesenská. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení zástupci vlády, vážené paní kolegyně, kolegové, řešíme zde již po několikáté sněmovní tisk 166, kterým je novela zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, a to ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Tentokrát nám tento návrh zákona vrátil svým vetem prezident České republiky.

Dovolte mi lehké shrnutí dění. Od 1. 1. 2022 byla platba státu nastavena na částku 1 967 korun měsíčně. Současná vláda se rozhodla s účinností původně od 1. 7. 2022 platbu snížit o 400 korun na částku 1 567 korun měsíčně. Zdravotní pojišťovny tak v letošním roce měly dostat od státu o 14 miliard korun méně, než bylo jejich očekávání, na základě kterého postavily své rozpočty a zdravotnická zařízení své plány zdravotní péče a výdajů vůbec.

Pokud je mi známo, tak již v únoru žádali lékaři jak předsedu vlády Petra Fialu, tak ministra financí Zbyňka Stanjuru, aby platby za státní pojištěnce nesnižovali. A komunikoval předseda České lékařské komory i s panem ministrem zdravotnictví Vlastimilem Válkem, aby lékařskou komoru a lékaře v jejich snaze podpořil. Pan ministr podpořit naše zdravotnictví odmítl, protože se záměrem snížit platby za státní pojištěnce souhlasí. Naši vládní představitelé jsou skálopevně přesvědčeni o správnosti svého počínání, o správnosti snižovat schodek státního rozpočtu za cenu snížení příjmů systému veřejného zdravotního pojištění. Ale není to čistě náhodou jen přelévání schodku z jedné hromady veřejných financí na druhou? Lékaři již v únoru argumentovali vysokou inflací, pokračující epidemií nemocí covid-19, připomínali, že právě díky této nemoci bylo odloženo velké množství zdravotní péče, kterou pacienti potřebují a budou ji potřebovat čerpat co nejdříve.

Lékaři upozorňovali i na migrační vlnu. Následující vývoj jim dal za pravdu. Česko patří mezi země s největší inflací v Evropě, když vzrostla v červenci z červnových 17,2 % na 17,5 %. Jedná se již o několikátý nárůst v řadě. V našich peněženkách všichni vidíme nárůst cen energií, pohonných hmot a potravin. Jak mají zdravotnická zařízení financovat péči i veškerý provoz? Kromě jiného na to upozorňují i hejtmani, viz dnešní tisková konference.

Pan ministr Válek konstatoval, že na konci roku 2021 byly zůstatky na účtech zdravotních pojišťoven téměř 52 miliard a k 28. 2. 2022 přesáhly částku 60 miliard korun. Zdravotní pojišťovny tedy mají dostatek finančních prostředků na to, aby se se situací vyrovnaly. S ohledem na stav stávajícího rozpočtu považoval v tomto čase pan ministr snížení platby za státní pojištěnce o 400 korun s účinností od 1. 7. 2022 i nadále za vhodné. Podle názoru pana ministra mohou pojišťovny v případě vyčerpání prostředků základního fondu hradit zdravotní služby z prostředků fondu rezervního a provozního. Snížení platby za státní pojištěnce z 1 967 korun na 1 567 korun, kdy v roce 2021 byla platba za pojištěnce 1 767 korun, pan ministr nazýval zmrazením platby a považoval je pouze za dočasné, neboť přece v novele zákona je zahrnuta valorizace, která zavede pravidelnou valorizaci platby za státní pojištěnce již s účinností od ledna 2023. Jenže reálně se vlastně bude valorizovat platba z roku 2023 v roce 2024.

Jaká tedy bude platba za státní pojištěnce v roce 2023? Bude to dle návrhu vlády 1 878 korun, tedy bez ohledu na extrémně vysokou míru inflace téměř o 100 korun méně, než byla výše platby za státní pojištěnce v prvním pololetí letošního roku. Podle predikcí Ministerstva financí by výše platby za státní pojištěnce přesáhla současnou úroveň někdy až v roce 2025. Vládou navržený valorizační mechanismus je navíc nastavený tak, že podíl platby státu na celkových příjmech systému veřejného zdravotního pojištění se bude v případě růstu reálných mezd snižovat.

Dokonce nebylo jednoduché ani projednávání na zdravotním výboru naší Poslanecké sněmovny. A výsledek celého postupu máme dnes zde zpátky, kdy nám pan prezident návrh vrátil s následujícím zdůvodněním.

Dovolte mi citovat: "Cílem přijatého a v původním vládním návrhu obsaženého opatření je především úspora výdajů státního rozpočtu na letošní rok ve výši 14 miliard korun, které má být dosaženo snížením příjmů veřejného zdravotního pojištění, a to v důsledku zmrazení platby za takzvané státní pojištěnce na úroveň roku 2021. Jde o opatření, které za současné nepříznivé ekonomické situace bude mít negativní dopad na kvalitu a dostupnost zdravotní péče. Na tuto skutečnost upozorňují i zástupci České lékařské komory, kteří nesouhlas se snižováním výdajů na zdravotnictví odůvodňují zejména vysokou mírou inflace, dále pak tím, že epidemie covid-19 ještě zdaleka neskončila, jakož i potřebou řešit důsledky odložené zdravotní péče s epidemií související. To vše si vyžádá vysoké náklady, s nimiž se poskytovatelé zdravotních služeb budou muset v současnosti, ale i v následujícím období vyrovnávat. Na problematičnost snížení plateb za takzvané státní pojištěnce poukazují i zástupci zdravotních pojišťoven, kteří konstatují, že dalších cca 14 miliard korun poklesu příjmů již nepokryjí zůstatky na svých účtech a část nezaplacených nákladů se tak přesune do dalšího roku; přitom jen pro letošní rok zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven počítají s deficitem 9,5 miliardy korun. Vážné argumenty, a to i k rozšíření návrhu zákona nad rámec původního vládního zákona, vznesla ve svých vystoupeních v Poslanecké sněmovně i řada poslanců – lékařů, uvědomujících si složitost současné i budoucí situace ve zdravotnictví a poukazujících na to, že přijatá zákonná úprava ohrožuje zachování kvality a dostupnosti zdravotní péče a vůbec neřeší jejich nezbytné zlepšování.

Protože jsem přesvědčen o důležitosti uváděných argumentů, rozhodl jsem se zákon vrátit Poslanecké sněmovně a dát tak poslancům příležitost přijatý zákon ještě jednou posoudit a vzít v úvahu jeho negativní dopady." Tolik citace pana prezidenta.

Já se dovoluji k jeho názoru připojit a připojuji se k názorům svých předrečníků a požádám vás, abyste opravdu 14 milionů ze zdravotního pojištění nebrali. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášený pan poslanec Karel Sládeček a připraví se pan předseda Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji, paní předsedkyně. Milé dámy, vážení pánové, dovoluji mi citovat některé pasáže vládního prohlášení týkající se zdravotnictví:

"Kvalitní a dostupnou zdravotní péči pro všechny bez regionálních rozdílů považujeme za jeden z pilířů moderního a úspěšného státu. K zajištění tohoto cíle je nutné zdravotnímu systému poskytovat nezbytnou podporu ve formě transparentního, předvídatelného a odpovídajícího finančního zajištění. Vytvoříme prostředí podporující zdravý životní styl a návrh realizace se zapojením všech relevantních složek společnosti, zejména pojišťoven, škol, zaměstnavatelů a neziskového nevládního sektoru. Budeme reformovat primární péči a posilovat primární a sekundární prevenci nemocí a zvyšovat zdravotní gramotnost a odpovědnost občanů za vlastní zdraví. Zaměříme se na finanční motivaci zdravotních pojišťoven, poskytovatelů zdravotních služeb a pacientů v oblasti prevence."

Tak, škrtem 13 (14) miliard korun zdravotním pojišťovnám vláda nemůže plnit své vládní prohlášení, neboť neposkytne zdravotnímu systému nezbytnou podporu ve formě odpovídajícího finančního zajištění. Nebudete moci ani zvyšovat primární a sekundární prevenci nemocí ani zdravotní gramotnost a odpovědnost občanů za vlastní zdraví, ke které jste se zavázali.

Dovolte mi dále citovat pana ministra Válka po jeho nástupu do funkce ministra zdravotnictví: "Ve funkci ministra zdravotnictví se zaměřím nejen na řešení aktuálního problému v podobě epidemie onemocnění covid-19, ale také na další oblasti českého zdravotnictví. Mým cílem je, aby pacient v České republice měl stejnou péči jako pacient

například v Německu. Důraz budu klást ale také na prevenci a preventivní programy napříč lékařskými obory, protože včasná diagnostika a prevence je klíčovým předpokladem pro úspěšné zvládnutí každé léčby." Konec citace.

Vážně by mě zajímalo, jak chce pan ministr zvýšit úroveň českého zdravotnictví, když pokrátí rozpočet zdravotním pojišťovnam o 13 (14) miliard korun. Z čeho se budou financovat preventivní programy napříč lékařskými obory, které jste sliboval při vašem nástupu?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vás přerušuji, ale chci poprosit kolegyně a kolegy, aby se ztišili. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji vám. Pokud je vaším cílem srovnat zdravotní úroveň v Česku a v Německu, tak prosím nejdříve zajistěte českým zdravotníkům stejné pracovní podmínky, jako mají němečtí lékaři. Nejlépe začněte s dodržováním zákoníku práce. V Německu totiž lékaři nejsou nuceni sloužit 32 hodin v kuse, tak jako třeba v České republice, ale slouží maximálně 21 hodin. Jak chcete navíc zamezit tomu, aby čeští lékaři neodcházeli například do Německa, kde je nástupní plat lékaře třikrát vyšší než v Česku? Přece jedině tím, že budete zlepšovat podmínky v českém zdravotnictví. Vy ale děláte přesný opak a podmínky ve zdravotnictví zhoršujete.

K žádnému zlepšení ve zdravotnictví dojít nemůže, pokud nezvýšíte odvody za státní pojištěnce. Sehnat praktického lékaře či zubaře je pro mnoho obyvatel České republiky stále větším problémem, který se netýká jen menších obcí. Dlouhodobá situace není vůbec dobrá. Chybí jak lékaři, tak sestry, tak i další zdravotnický personál. Situace se navíc pořád zhoršuje. Dětské lékaři jsou přetížení, spousta jich odchází do důchodu, rodinám s dětmi se navyšuje dojezdová vzdálenost. Komplikace s tím spojené netrápí jen malé obce, ale i hlavní město. Podle zákona o veřejném zdravotním pojištění je zdravotní pojišťovna povinna zajistit poskytování hrazených služeb svým pojištěncům včetně jejich místní a časové dostupnosti. Ta by v případě praktických lékařů pro dospělé a pro děti a dorost, gynekologů a zubařů neměla přesáhnout 35 minut do od místa bydliště.

Lze sice předpokládat, že pozitivněji se bude vyvíjet situace na příjmové stránce od ekonomicky aktivních plátců pojistného, kdy s ohledem na inflaci budou příjmy o přibližně 5 až 7 miliard korun vyšší. Je ale potřeba počítat také s tím, že inflace a enormní nárůst cen energií a paliv se zároveň projeví na nákladové stránce poskytovatelů zdravotních služeb. Odhady jsou to pochopitelně hrubé, vývoj ekonomiky je nejasný a v takovém případě je potřeba, aby zdravotní pojišťovny měly dostatečné rezervy na nenadálé situace, aby nedošlo ke kolapsu zdravotního systému. Pojišťovny, lékařská komora i zdravotnické odbory vás upozornily, že vyčerpání rezerv pojišťoven je velmi rizikové. Do budoucna totiž hrozí ještě větší zadlužení, navíc na podzim může přijít další vlna covidu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se strašně omlouvám, pane poslanče, ale tady opravdu opět vzrostla hladina hluku. Prosím vás, abyste přesunuli své rozhovory, pokud jsou nutné... Vám dám určitě větší čas, ať máte těch deset minut, to určitě, ale prosím kolegyně a kolegy o ztišení! Prosím, pokračujte.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji. Nyní náš zdravotní systém zahrnuje navíc zhruba 300 000 ukrajinských uprchlíků, kteří dle odhadu Všeobecné zdravotní pojišťovny budou stát naši největší pojišťovnu v tomto roce zhruba 6,5 miliardy korun, a tento odhad se může klidně i zdvojnásobit, na což není náš zdravotní systém vůbec připraven. Nemůže tím pádem dojít k ničemu jinému než ke zhoršení zdravotní péče pro naše občany. Je potřeba, aby vláda na tuto situaci co nejdříve reagovala a nespolehala se na peníze z Evropské unie, které, pokud vůbec přijdou, tak určitě ne v letošním roce. Je dobře, že nechcete zvyšovat zadlužování státu, ale

zároveň nemůžete dělat úspory ve zdravotnictví, které je po epidemii covid-19 vyčerpané, čelilo bezprecedentnímu nasazení lékařů i přetížení jednotek intenzivní péče a v neposlední řadě muselo odkládat neakutní operace. Někteří pacienti čekají na operace od roku 2020 a jedná se o tisíce pacientů. Již tak rekordní čekací lhůty na operace se ještě více prodlouží, zvláště to platí u výměn velkých kloubů, u kterých jsou čekací lhůty i dva a půl roku. Představa, že dva a půl roku budu čekat v bolestech na operaci, u mě nezbuzuje pocit dostatečné dostupnosti zdravotní péče v České republice. Konečně mohou nemocnice přistoupit k plánovaným operacím, které se jim za ty dva roky nakupily, a vláda škrtne zdravotním pojišťovnám 13 (14) miliard korun.

Výdaje na zdravotnictví patří v České republice mezi nejnižší v rámci Evropské unie nejen v absolutních neboli reálných částkách, ale i jako procento hrubého domácího produktu. Přitom investice do zdravotnictví patří spolu s investicemi do vzdělání a výzkumu k těm nejefektivnějším. Pouze zdraví lidé mohou pracovat, vytvářet hodnoty a platit daně. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášený pan předseda Radim Fiala. A opětovně vás, kolegyně a kolegové, žádám o ztišení. Pokud máte cokoli k řešení, prosím, ať své rozhovory přesunete do předsálí... Zatím se neztíšili, omlouvám se pane předsedo, ale ještě jednou prosím kolegyně, kolegové, ať nemusím jmenovat. Děkuji. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi ještě jednou předstoupit před vás a shrnout argumenty hnutí SPD proti vládnímu návrhu na snížení odvodu zdravotního pojištění za takzvané státní pojištěnce. Některé z těchto důvodů jsem zde již v minulosti uvedl, některé jsou nové. Drtivá většina z nich je pevně opřena o odborné zdroje, o názory a analýzy ze zdravotnického prostředí, z prostředí pojišťoven, lékařů, odborů. A nejde jen o jednostranné podklady a rozhodně nejde o podklady, argumenty pouze ideologicko-politické.

Jedná se o návrh s dalekosáhlými negativními dopady na životy našich občanů a návrh škodlivý a také zbytečný. Technicky jde o zrušení nařízení předchozí vlády, které stanovilo výši vyměřovacího základu pro pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazené státem u osoby, za kterou je plátcem pojistného stát, za takzvané státní pojištěnce. V měsíčním vyjádření jde o návrh na snížení platby pojistného za státní pojištěnce ze současných 1 967 korun na 1 567 korun, tedy o více než 20 %. V době a situaci, kdy se celoroční míra inflace bude pohybovat právě okolo hranice 20 %, už jen tento jednoduchý a platný argument ukazuje, že jde o krok, který je nesmyslným útekem od reality a je pravým opakem toho, co bychom měli dělat.

Velmi se divím, že vláda v současné dramaticky změněné situaci i oproti situaci před půl rokem už nestáhla tento návrh sama a proč dále hazarduje s osudem našeho zdravotnictví a s dostupností zdravotní péče pro občany a proč poškozují samotné zdravotníky, těžce zkoušené již více než dvěma lety boje s covidem. Je to zarážející i v souvislosti s tím, že téměř čtvrtina provedených rozpočtových škrtnů v návrhu státního rozpočtu, který na jaře předložila tato vláda, jde právě na úkor našeho zdravotnictví, tedy na úkor oblasti prvořadého veřejného zájmu a také klíčové veřejné služby.

Jde rovněž o nebezpečnou časovanou bombu a o postup, který namísto snahy situaci ve zdravotnictví poté, co nejtěžší etapa boje s koronavirem doufejme již odezněla, narovnat a zlepšit a dohnat resty z předchozích tří let ve smyslu rychlého provedení odložených úkonů, operací, vinou vlády činní služby veřejného zdravotnictví opět o něco nedostupnějšími. Opakovaným vládním argumentem pro tyto škrty je tvrzení, že zdravotní pojišťovny mají údajně celkově vysoké finanční rezervy v objemu okolo 55 miliard. Vláda už ovšem zapomíná

dodat, že tyto rezervy se většinou utratí již v průběhu letošního roku. Plus je zde také nutné a nezbytné neprovedené finanční vyrovnání za rok 2021 v objemu cirká 10 miliard korun.

V tomto smyslu je velmi důležité a vypovídající i vyjádření předsedy Lékařského odborového klubu Martina Engela, který uvedl, že vzhledem k rozpočtovým škrtkům této pětikoaliční vlády bude reálný finanční propad ve zdravotnictví pro letošní rok minimálně 19 miliard korun, spíše však ještě více. Cituji: Samozřejmě, že zdravotní pojišťovny začnou už nyní šetřit, což se na kvalitě poskytované péče určitě negativně projeví. Situace se snížením financí ze státního rozpočtu pro zdravotní pojišťovny je pro lékaře až děsivá a bohužel, málokdo z veřejnosti si toto nebezpečí zatím uvědomuje. A odkud nemocnice získají peníze na ty všechny odložené zákroky? Domníváme se, že většině regionálních nemocnic bude chybět tak přibližně 20 až 30 milionů korun na běžný provoz v průběhu tohoto roku, tedy roku 2022. Zástupci zdravotnických odborů dále upozorňují rovněž na fakt, že managementy nemocnic snížení objemu financí na léčebnou péči už samozřejmě zaregistrovaly, tak začaly hledat už nyní úspory, kterými by si mohly vytvářet rezervy na další měsíce a na takzvané horší časy, zejména v provozní a personální oblasti, což pochopitelně kvalitu poskytované péče také nemůže neovlivnit. Samozřejmě negativně.

Ještě větší obavy v tomto smyslu panují v odborných kruzích z propadu úrovně kvality, množství a dostupnosti zdravotní péče v roce příštím, tedy v roce 2023, až se skutečně a definitivně vyčerpají všechny zbývající finanční rezervy zdravotních pojišťoven či zdravotních zařízení. (Odmlka.) Promiňte, já si musím jen otočit list. (Smích v sále.) To je taková hygienická přestávka.

Zástupci zdravotních pojišťoven uvádějí toto: Případné snížení současných plateb státu za státní pojištění se musí realizovat změnou zákona. K tomu dosud nedošlo a zdravotní pojišťovny tak v současnosti dostávají platby v plánované výši. Pokud se v roce 2022 tyto platby ze strany státu skutečně kumulativně sníží o 14 miliard korun, bude to každopádně znamenat zvýšení letošního plánovaného deficitu, a to v každém případě i tehdy, byl-li by výběr pojistného vyšší, než je plánováno, například v důsledku vyšší míry zaměstnanosti, růstu mezd a tak podobně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se ještě jednou omlouvám, pane předsedo, ale poprosím, kolegyně, kolegové, ztište se a snižte hladinu hluku. Děkuji.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, to bylo pravděpodobně tou hygienickou přestávkou.

Co bude ještě větším problémem, to jsou úhrady zdravotní péče v roce 2023. V době, kdy v důsledku vládního opatření budou rezervy zdravotních pojišťoven, ze kterých jsou dosud vyrovnávány vyšší náklady na péči a provoz už od roku 2020, již vyčerpány. Bezprostřední příčinou tohoto současného deficitu je především takzvaná úhradová vyhláška na letošní rok, tedy na rok 2022. Ta byla vydána se zvýšenými výdaji o 18 miliard korun, a to přes dosažené cenové dohody a oproti doporučení pojišťoven. Svaz zdravotních pojišťoven dále upozorňuje na to, že kvůli snížení plateb za státní pojištění už v průběhu letošního roku může docházet ke škrtkům u pacientů, jejichž zdravotní péče je velmi nákladná a kterou doposud platil systém veřejného zdravotního pojištění. Je také zcela reálné, že se už letos sníží nejrůznější bonifikace pro pacienty, jež pojišťovny považovaly za přínosné pro zlepšení jejich zdravotního stavu, ale kvůli nedostatku peněz je prostě už nezavedou nebo neobnoví. Zdravotní pojišťovny se budou zcela jistě snažit reagovat na omezení výše pojistných úhrad regulací poskytované péče, a tudíž tak zpomalit vyčerpání svých rezerv. To se obdobně dotkne například i lázeňské péče, na což zase upozorňuje ve svém prohlášení Svaz léčebných lázní.

Jinými slovy, všichni mají obavy, že o ty peníze přijdou. Současná vláda přitom ve svém programovém prohlášení zdravotníkům, zdravotním pojišťovnám a dalším subjektům působícím v oblasti zdravotnictví slíbila různé valorizace, ale prozatím jen z resortu masivně

bere peníze, a tudíž dělá přesný opak. A doplníme ještě, že dosud žádná česká vláda v polistopadové historii neodebrala peníze ze systému veřejného zdravotního pojištění, to je další smutný primát vlády pětikoalice. Hlasy, které před tímto vývojem varovaly, měly pravdu, včetně hlasů z hnutí SPD, které dlouhodobě upozorňuje na asociální charakter stran současné vládní koalice a na to, že jejich vláda razantně omezuje veřejné služby a poskytování podpor a pomoci nejohroženějším skupinám občanů.

Vládní záměr dramaticky snížit platby zdravotního pojištění za takzvané státní pojištěnce je neobhájitelnou ranou do vazy českému zdravotnictví a českým zdravotníkům, kteří předtím více než dva roky vyvíjeli a vyvíjejí maximální nasazení v boji s koronavirovou epidemií, přičemž jejich reálné mzdové ohodnocení stále klesá vzhledem k současné rekordní inflaci. Můžeme tedy říct, že reálné mzdy, reálné platy díky inflaci klesají. Je to další velké a hlavně bezdůvodné selhání této vlády. Samozřejmě, pokud bude tento návrh schválen. A já apeluji na všech 108 jednotlivých vládních poslanců, aby si ještě jednou dobře rozmysleli, jak budou finálně hlasovat. Ne kvůli mně, ne kvůli SPD, ale kvůli českým občanům, kvůli našim pacientům, což jsme potenciálně všichni, a s ohledem na kvalifikované názory lidí zevnitř zdravotnického systému, ze všech jeho oblastí, kteří se, ačkoliv jindy mívají názory různé, vzácně shodují na tom, že tento vládní návrh je nebezpečný pro české zdravotnictví, ze všech úhlů pohledu škodlivý.

Mimochodem, pokud by novela, kterou zde vláda tak zběsile protlačuje, platila, od začátku letošního roku byl odhadovaný propad příjmů zdravotních pojišťoven jen z vybraného pojištění kumulativně na úrovni 14 miliard korun. Nyní, kdy může platit nejdříve od září, tedy třetinu roku, by šlo o propad z výběru pojištění na úrovni zhruba 4,7 miliardy korun, ale to pouze za situace, kdy by zůstal počet státních pojištěnců konstantní a nezměněný. Což už samozřejmě se zohledněním razantního navýšení počtu státních pojištěnců v důsledku příchodu ukrajinských migrantů dávno neplatí. Tudíž ve společnosti bude tento propad mnohem vyšší, a to i s ohledem na míru inflace a na to, že očekávání škrtů už v průběhu roku donutilo již dopředu pojišťovny a zdravotnická zařízení na provozu, včetně rozsahu poskytované péče, šetřit.

A teď ta pointa. Představte si, že ministr Stanjura v návrhu na navýšení deficitu státního rozpočtu o 50 miliard korun, který mu nedávno schválila vláda, požaduje mimo jiné v rámci tohoto navýšení schodku posílení systému všeobecného zdravotního pojištění v oblasti plateb za státní pojištěnce o 5,2 miliardy korun. Co to v překladu znamená? Že i vláda, nebo experti, kteří strukturu navýšení schodku navrhovali, si jsou dobře vědomi nutnosti systém zdravotního pojištění finančně neoslabovat a dobře vědí, že minimálně oněch 5 miliard by v něm zásadně chybělo právě v důsledku vládního trvání na snížení plateb za státní pojištěnce. A tak v duchu známého přísloví o vlkovi a koze se vláda na jedné straně těchto prostředků ostentativně a demonstrativně zbavuje a bude křičet, jak ušetřila, přičemž si je, respektive jejich část, od občanů v tichosti obratem vezme zpět formou navýšení schodku rozpočtu a státního dluhu. Je to mimořádný alibismus a pokrytectví a faktické přiznání vládního selhání.

Není opravdu rozumné a vhodné riskovat destabilizaci zdravotnictví, a právě dlouhodobé nízké platby státu za děti, důchodce a nezaměstnané, což je přes 60 % obyvatel, jsou základní příčinou dlouhodobých ekonomických problémů českého zdravotnictví. A to ještě před jejich plánovaným snížením. V uplynulých letech se tato platba zvyšovala vždy jen o malé částky a je nepochopitelné, proč ministr Válek snížení platby za státní pojištěnce sám aktivně navrhoval. Nehledě na to, že na první pohled ušetřené prostředky jsou jen příslovečnou kapkou v moři v porovnání s deficitem státního rozpočtu. A navíc tento škrt bude mít mnohé dlouhodobé negativní a nevratné důsledky. Přitom k němu není už ani žádný ekonomický důvod, protože například celkové daňové příjmy státu v prvním letošním pololetí meziročně stouply o 18,6 %, o 89,8 miliardy korun, v důsledku raketového růstu cen energií, pohonných hmot, potravin a dalších komodit.

Přítom ve všech ostatních oblastech veřejné správy a veřejných služeb dochází, byť nedostatečně, k navyšování plateb, podpor, dávek a podobně, alespoň o nějakou poměrnou část míry inflace. Je to ostatně logické a nezbytné, to neobjevujeme žádnou Ameriku. Jen zdravotnictví se vláda rozhodla zaříznout. Asi v domnění, že tohoto oboru se inflace a zdražování vstupů či zvyšování nákladů netýká. Zdravotnictví ale nestojí mimo ekonomické realie, není to stroj, který funguje bez peněz a který je schopen žít z podstaty. Horší dostupnost zdravotní péče samozřejmě nepocítíme ze dne na den. Úhrady letos ještě poběží podle pravidel, která již byla nastavena příslušnou vyhláškou. Ale pokud příští rok dostanou zdravotnická zařízení nominálně jen o pouhých 2 nebo 4 % více než letos, jak to zatím vypadá, tak logicky nemohou pokrýt nynější obrovskou inflaci. Bude samozřejmě také konec se zvyšováním platů a mezd zdravotníků, což ještě více zhorší stav ohledně jejich nedostatku.

Nemocnice budou šetřit, kde se dá, až na dřev – na topení, na stravování a podobně. Ostatně říkají to i profesní zdravotnické organizace. Nemocnice hospodaří průběžně, žádné dlouhodobé rezervy si ani dnes z logiky věci dovolit vytvářet nemohou. Mnohé jsou naopak v dlužích. Zřizovatelé, nejčastěji kraje, musí dotovat, pokud si to mohou nebo budou moci dovolit, ale mnozí zřizovatelé toho nejsou a nebudou schopni, například některá města a podobně. I model valorizace, který je součástí vládního návrhu, je naprosto nedostatečný vzhledem k ekonomické situaci i v poměru k evropským zemím, které na zdravotnictví vydělávají (vydávají?) mnohem více prostředků, nominálně i relativně, ve vztahu k velikosti jejich HDP. Není udržitelné, aby se platba státu za státní pojištění pohybovala na úrovni zhruba jedné čtvrtiny toho, kolik je odvod zdravotního pojištění z průměrné mzdy. Tohle máme nyní strategicky řešit, a nikoliv postavit české zdravotnictví, zdravotníky a pacienty do pozice rukojmích vládní ješitnosti, která už jen z falešně prestižních důvodů trvá na krácení odvodů zdravotního pojištění.

Faktické ani ekonomické důvody k tomu nejsou žádné, jak jsem se snažil doložit. Je ještě čas to zastavit. Já bych viděl jen nějaké ekonomické důvody, a to v tom, že by vláda tyto peníze chtěla přesunout například do vojenských zakázek, vojenského vybavení, drahých stíhaček, anebo dvou procent HDP, za která slíbila kupovat vojenskou techniku v budoucnu, a to jsou samozřejmě desítky až stovky miliard každoročně, které tato vláda slíbila. Nevím komu, ale domnívám se, že je to asi všem jasné.

Takže vážení kolegové, kolegyně z pětikoalice, ještě je čas to zastavit. Prosím, abyste hlasovali, i když vím, že se to pravděpodobně nestane, proti tomuto návrhu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen s přednostním právem pan předseda Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já tady sleduji tu debatu a připadá mi, že přes opakované vysvětlování, že vládní koalice stále nechápe, že to, že chce vzít zdravotním pojišťovněm 14 miliard korun a zhoršit dostupnost zdravotní péče pro naše občany a pracovní podmínky pracovníků, že je prostě špatně. My se vám tady snažíme opakovaně vysvětlit, že s tím hnutím SPD zásadně nesouhlasí a že budeme proti tomuto zákonu, protože už dnes ta zdravotní péče není pro mnoho občanů zcela dostupná. Říkal jsem si, myslel jsem si, že vám to tady nějakým způsobem vysvětlíme, že byste neměli jednat proti občanům, ale pořád sleduji tady ta vystoupení a uvědomil jsem si, že tady vládní představitelé vůbec nevědí, jaká je vlastně ta koncepce i v rámci Evropy ohledně zdravotní péče a i v té vaší milované Evropské unii. Jaké jsou vlastně ty trendy a co vlastně vyžaduje i Evropská unie z tohoto pohledu na členských státech. Proto bychom si tady skutečně měli připomenout ten tematický přehled těch systémů té zdravotní péče v rámci Evropské unie a v těch členských státech, zvláště tam, kde to funguje dobře a kde to přispívá k té vysoké úrovni sociální ochrany a soudržnosti v Evropě.

Předpokládal bych, že víte, že systémy zdravotní péče v rámci zemí EU se liší a odrážejí různé společenské volby. Samozřejmě jsou tam organizační a finanční rozdíly, které jsou založeny na společenských hodnotách, nicméně už v roce 2006, a já bych předpokládal, že se podle toho budete řídit, tak uznala Rada ministrů zdravotnictví univerzálnost, přístup ke kvalitní péči, rovnosti a solidaritě. Teď je právě potřeba si říct, co vy tady navrhujete a jak by to mělo ve skutečnosti být, protože obecně se uznává právě i na základě toho, co bylo přijato v rámci Evropské unie, nutnost zajistit, aby systémy zdravotní péče byly fiskálně udržitelné, tedy rozpočtově udržitelné. Což vy jdete přesně proti tomu trendu. Vy berete 14 miliard korun zdravotním pojišťovnám, zhoršujete dostupnost zdravotní péče, ale přece i ta vámi milovaná Evropská unie vám tady říká, že je potřeba, aby systémy zdravotní péče byly fiskálně udržitelné, ale to je v rozporu s tím, co vy děláte. Dokonce se tady v tom přehledu vyjmenovávají i ty problémy, i ty oblasti, kterým je potřeba se věnovat.

Takže za prvé v posledním desetiletí čelí evropské systémy zdravotní péče v podstatě podobně rostoucím společenským výzvám, ale každá z těch zemí tyto výzvy naplňuje evidentně jinak. Za prvé evropské obyvatelstvo stárne a je více zatíženo chronickými nemocemi, což má právě za následek vyšší poptávku po zdravotní péči a rostoucí rozpočtový tlak. To tady konstatuje Rada ministrů zdravotnictví. Tak teď nevím, jestli pan ministr zdravotnictví Válek to zná nebo nezná, nebo zná a schválně děláte proti tomu. Přesně děláte pravý opak. Já myslím, že schválně děláte ten pravý opak, abyste zrušili zdravotní péči našim občanům. Sama Evropská unie tady v tom materiálu říká, že evropské obyvatelstvo stárne, je více zatíženo chronickými nemocemi, což má za následek vyšší poptávku po zdravotní péči a rostoucí rozpočtový tlak.

Dále, ta oblast, kde právě je potřeba investovat, a evropské země jsou na to připraveny, evidentně, vláda Petra Fialy to vidí opačně, ale na úkor našich potřebných občanů, tak se tady píše, že náklady na inovativní technologie a léčivé přípravky rostou a zatěžují veřejné finance. No jasně, zatěžují, ale to je potřeba tady investovat, protože lidé, jak jsem řekl, jsou čím dál více zatíženi chronickými nemocemi, a my v SPD si myslíme, že je potřeba lidem zajistit důstojnou péči, ale vy naopak peníze berete a zhoršujete dostupnost zdravotní péče. S tím my nesouhlasíme.

Samozřejmě se tady zmiňují i takové věci, že zdravotničtí pracovníci nejsou rozmístěni rovnoměrně, v některých oblastech péče je jich nedostatek. No ale o tom přece mluvím, například o stomatologické péči. Vy jste u vlády, tady máte většinu ve Sněmovně skoro rok, a já jsem neslyšel, jakým způsobem byste zlepšili dostupnost třeba stomatologické péče pro občany. Já jsem napůl z Moravy, kandidoval jsem za Moravskoslezský kraj a tam právě máme ty problémy s tím, že zvláště v hraničních oblastech není zajištěna dostupná stomatologická péče. A tady vám to dokonce říká i Komise, ta vaše milovaná Evropská unie, a vy děláte ty věci proti. To znamená, všichni to vědí, ale od vás nejenom že neslyšíme, jakým způsobem zajistíte například stomatologickou péči, aby byla dostupná pro občany, ale ještě to zhoršujete.

Takže to je můj dotaz číslo jedna. Dozvíme se konečně – já už jsem se na to ptal před půl rokem tady, odpověď jsem nedostal od pana ministra Válka – jakým způsobem tedy zlepšíte dostupnost stomatologické péče pro naše občany? Teď děláte pravý opak. Nejenom že koncepci neslyšíme, žádný plán neslyšíme, ale ještě dokonce berete systému peníze. Takže to jsme tady neslyšeli, to je potřeba vyřešit. Já už jsem se ptal ve svém úvodním vystoupení ohledně dostupnosti pomůcek a potřeb pro invalidní spoluobčany, protože SPD neustále bojuje za zdravotně postižené spoluobčany. No vy děláte ale naopak, budete teď zvyšovat doplatky. S tím nemůžeme souhlasit. Berete peníze a zvyšujete doplatky. Zrovna mimochodem těmito skupinám občanů, kteří si těžko pomáhají sami, protože jsou zdravotně postižení.

Dále je potřeba... Pojd'me dál. Když se podívám na tu společnou zprávu, na tu unijní společnou zprávu o systémech zdravotní a dlouhodobé péče a fiskální udržitelnosti, kterou vypracovala Evropská komise a Výbor pro hospodářskou politiku, tak se tady právě uvádí, že v evropském pilíři – cituju – sociálních práv přijatém v dubnu 2017 v zásadě číslo 16 se uvádí – cituju – že každý má právo na včasný přístup k cenově dostupné, kvalitní, preventivní

a léčebné zdravotní péči. No ale vy přece jdete úplně proti tomu trendu. Proč to děláte? Proč zhoršujete zdravotní péči, proč jí berete peníze? To je přece neuvěřitelné. Takže vy jdete úplně proti všem. Vy jdete jak proti jak proti občanům České republiky, tak proti tomu vašemu milovanému Bruselu, vůči kterému jste neustále servilní. Takže, no... Už z tohoto pohledu, a to jsem jenom začal, tak vidíme přesně ten důvod, proč premiér Petr Fiala, jak jsme si dneska všichni mohli přečíst, je dokonce nejméně oblíbeným a nejméně populárním premiérem v Evropské unii, v Evropě. Je na posledním místě. A to je premiérem pouze tři čtvrtě roku. Tak to je rekord. Trháte rekordy, ovšem v tom opačném směru. Takhle, nám to nevadí, my jsme opoziční SPD, my samozřejmě nechceme vaši vládu, ale doplácí na to ti občané, kteří se nemůžou bránit, až za tři roky ve volbách.

Další, co tady čtu v tom dokumentu, kterým vy byste se měli také nějakým způsobem, minimálně metodicky, ho reflektovat, že včasným přístupem k té dostupné, kvalitní, preventivní a léčebné zdravotní péči se rozumí, že každý má přístup, a cituji: "Každý má přístup ke zdravotní péči, kdykoliv ji potřebuje." No tak to vaše vláda rozhodně nezajišťuje. Mluvím už jenom o těch zubařích. To rozhodně nezajišťujete. No dobře, můžete to svádět na předešlou vládu, které my jsme se neúčastnili, SPD nebylo nikdy ve vládě, ale v každém případě vy už jste ve vládě tři čtvrtě roku a většinu máte ve Sněmovně téměř rok, takže jak vy to zajistíte? Vy to vůbec nezajišťujete. Vy na to úplně kašlete, protože vy jste neudělali nic pro to, aby každý měl přístup ke zdravotní péči, kdykoliv ji potřebuje.

Samozřejmě tady ten dokument, který vypracovala Evropská komise, dodává, že to vyžaduje vyvážené geografické rozmístění zdravotnických zařízení a zdravotnických pracovníků a politiky na minimalizaci dlouhých čekacích lhůt. No a co jste, vážený pane ministře Válku, pro tohleto udělali? Co tam tedy děláte jako vláda, jako ministerstvo? Vy se zeptáte občanů a jdete mezi ně? Každý vám řekne, že má v té či oné oblasti problémy s dostupností. Čeká se měsíce na specializované vyšetření, a tak dále, a tak dále.

Potom samozřejmě tady v tom dokumentu Komise dodává, že cenově dostupnou zdravotní péčí se rozumí, že přístup k potřebné zdravotní péči by neměl být omezen z důvodu nákladů. No tak jak to tedy je s tou vaší vládou? Vždyť vy děláte pravý opak. Zase můžu mluvit o té stomatologické péči. Vždyť to je pro řadu občanů zcela nepřístupné. A plnou odpovědnost za to nese vláda Petra Fialy. Vy jste chtěli vládnout, vy jste se domluvili, slibovali jste změnu a řešení, ale skutek utek. Žádné činy nejsou, jenom slova byla. Takže tady to máte černé na bílém, schválně jsem si vzal k ruce dokument, znova říkám, toho vašeho milovaného Bruselu, ale vy dokonce obelháváte už i ten Brusel. Vy lžete úplně všem už. Takže vy neplníte ani to, co vám dokonce v této konkrétní oblasti – no, jinde tedy hopsáte samozřejmě jak mopslíci, když z Bruselu, z Berlína, z Washingtonu něco řeknou, ale tady, kde na to nejvíc doplácí čeští občané – jó, zbrojní zakázky, to u vás jede. Občané nemají peníze, ale za sto miliard americké stíhačky, místo aby se prodloužily gripeny. To jo.

Tam je taky otázka, už jsem dával do éteru otázku, jestli z toho někdo něco nemá. Víme, že ve vládní koalici jsou strany, no tak tady se třeba v ODS někdo směje, koukám, nebo nevím, kde končí ta řada, ale to, že hrozí 16 let vězení politikům ODS, ČSSD tedy, je tam jeden komunista v kauze ROP Severozápad, rozkrádání fondů a dotací v Ústeckém a Karlovarském kraji, to je přece veřejná informace, to jsme si přečetli všichni. Takže to nemusíme chodit daleko, co se týče těch problémů a podezření. Ale protože za 100 miliard kupovat nejdražší stíhačky, když můžeme prodloužit gripeny a když nemají lidi peníze na energie, tak tady něco nehraje. Tady je nějaký problém. Jo? A třeba se to někdy dozvíme. Ale v každém případě my bychom byli rádi, aby byla ta zdravotní péče a pomoc s cenami energií.

Ale pojďme se věnovat tomuto zákonu. No a kvalitní zdravotní péči se rozumí to – ne to jsem jenom naznačil, že máte, že ta vláda má opravdu podivné priority. Tou kvalitní zdravotní péčí se rozumí to, že by zdravotní péče měla být relevantní, vhodná, bezpečná a účinná. Opět, vy to vůbec neplníte a berete tady navíc zdravotním pojišťovnám 14 miliard korun. Takž to už

ani naplnit nelze. Dokonce není ani světlo na konci tunelu. Vy jste si prostě vzali jako oběti občany České republiky pro svoje osobní zájmy, osobní politické zájmy, nebo i ekonomické.

No když se podívám dál, tak mimochodem odvětví zdravotní a sociální péče, je to tady kapitola Politické výzvy a podkapitola se jmenuje, a to je důležité, Zdravotnictví je významným zdrojem zaměstnanosti. Ale na to tady přece upozorňuji celou dobu, že vy tím, že vezmete 14 miliard korun, tak zhoršujete podmínky zdravotníků. Takže tam, kde bychom potřebovali nabrat lékaře a zdravotní sestry, aby třeba neodcházeli do zahraničí, tak vy ještě ty peníze vezmete... A já třeba dostávám řadu zpráv od občanů, že nechtějí být ošetřováni ukrajinskými lékaři a ukrajinskými zdravotními sestrami. Nemají důvěru. A to nemá teď nic společného s touto migrační vlnou. To je věc, která se táhne několik let. To jenom aby si tady někdo nemyslel, protože znám to účelové překrucování.

Takže já bych očekával, tady to sama ta Evropská komise píše, vám to tady píše, nebo vy jste ti, kteří tam kývají, že mimochodem odvětví zdravotní péče je oblastí, která v posledních letech zaznamenala největší nárůst zaměstnanosti z více než 2,6 milionu nových pracovních míst. No jo, ale jak tedy, jak tedy chcete zajistit, nejenom je to důležité odvětví, aby tam byl dostatek pracovníků, zároveň kvalita. No ale když vezmete 14 miliard korun, notabene při této inflaci kolem 20 %, tak logicky se ty peníze ještě o to víc nebudou dostávat.

Takže to je další problém, na který bych chtěl poukázat v souvislosti s tím, že kradete občanům České republiky 14 miliard korun z toho společného zdravotního pojištění, aby měli kvalitní péči. A samozřejmě na ty otázky mi chybí odpověď. Já už jsem se na ně ptal, proto se na ně ptám znovu. Já vůbec nechápu, proč třeba pan ministr Válek neodpovídá na tyto otázky. Přitom by mohl odpovědět a máme to vyřešené, v tom smyslu vyřešené, že veřejnost se dozví, co tedy plánujete. Pochopitelně jestli vůbec něco plánujete, což bych spíš típoval, že je to ta varianta číslo dvě. No plánujete vzít ty peníze, že jo? Aby se zhoršila ta zdravotní péče. To víme, ale teď rozebírám ty dopady, proč to děláte a že vlastně byste k tomu měli přistoupit jinak.

Když tedy se posunu dál, tak mimochodem na odvětví zdravotní a sociální péče připadlo v roce 2017 v Evropě, v Evropské unii 24 milionů, přibližně 24 milionů pracovníků, 24 014 500 pracovníků. No a jenom pro vaši informaci, většina z nich, 13 601 700, byla zaměstnána v dílčí oblasti zdravotní péče a na dílčí oblast ústavní péče připadlo 5 066 800 pracovníků, zatímco 5 346 000 pracovníků bylo zaměstnáno v oblasti mimo ústavní sociální péči. To jenom pro informaci, protože jsem viděl, že ty informace zřejmě ve vládní koalici nejsou, jak to vlastně funguje. Rád bych se díval na ty západní země, západoevropské země. Samozřejmě platí, že ne všechna pracovní místa, to je zajímavá poznámka, odpovídají nové poptávce po zdravotní péči. Ale to je přesně to, co tady taky přece řešíme, otázkou v České republice. Protože tou novou poptávkou po zdravotní péči má Evropská komise na mysli zajištění účinné péče o stárnoucí obyvatelstvo v jednotlivých evropských zemích. Tak to je přesně ten problém, že právě... Především když já se třeba potkávám na akcích po regionech s občany, tak řada z nich si stěžuje na nedostupnost jak stomatologické péče, tak že jsou čekací lhůty, mají obavy a tak podobně, doplatky a tak dále. Takže je to opravdu velký problém. Samozřejmě ty nové formy poskytování péče s sebou nesou přesun úkolů například z lékařů, některé úkoly, co dělali původně lékaři, tak se přesouvají na zdravotní sestry. Ano, je potřeba udělat lepší integraci, a tak dále, a tak dále.

Teď se podívejme, protože mluvíme tady o tom, že berete, loupíte 14 miliard korun z veřejného zdravotního pojištění, tak jak je to tedy v té Evropě, a bereme si příklad z těch vyspělých zemí, mám tady i ty východoevropské země, ale soustředil bych se směrem k tomu Západu, tam se chceme řídit my v SPD, ale vy se evidentně chcete řídit, nebo řídit naši republiku, nebudu uvádět kam, zřejmě někam k rozvojovým zemím.

Protože tady se mi líbila jedna větička, která myslím, že to vystihuje, že v kapitole 2.2 Fiskální udržitelnost systému zdravotní péče hned v první větě uvádí Evropská komise, že – cituji: veřejný sektor hraje ve financování veřejných služeb důležitou roli. Ve dvou třetinách členských států financuje více než 70 % výdajů na zdravotní péči veřejný sektor. No ale to je

tady nějaký standard, já vím, že máme pana ministra, nebo máte, vy nejste naše vláda nebo moje vláda, pochopitelně, my jsme pro vás nikdy nehlasovali. Ale pamatuju si, jak někteří poslanci vládní koalice hovořili o doplácích, že by se mělo doplácet ještě více, dokonce dvoustupňové – jak jste to říkali? Kategorizace zdravotnictví, už si pamatuju na to slovo, rozdělit, rozdělit na kategorie. To znamená, bohatší si mohou připlatit za lepší zdravotnictví a chudší na to lepší zdravotnictví mít nebudou. S tím my vůbec nemůžeme souhlasit. A musím říct, že prostě SPD trvá na tom, že zdravotní péče, veřejná zdravotní péče ve veřejných zdravotních zařízeních, musí být dostupná v nejlepší možné míře v danou chvíli a v daný moment, která je prostě dostupná v tom daném místě a okamžiku, nehledě na to, jestli ten člověk je bohatý, nebo chudý. Vaše vládní koalice, minimálně některé strany říkají: Ne, ne, ne. Ti, co mají peníze, ať si připlatí za lepší péči, a ti, co peníze nemají, holt podle vás mají smůlu. A s tím já nemůžu souhlasit. A znovu tady proto uvádím tento problém (nesrozumitelné). A teď právě v tom materiálu sama Evropská komise konstatuje, že zejména v souvislosti se stárnoucí populací tady poukazuje na tu fiskální udržitelnost.

Takže já se vám tady snažím už na mnoha a mnoha příkladech říct, že je to špatně, že berete zdravotním pojišťovnám 14 miliard korun. Je to proti udržitelnosti českého zdravotnictví, zhoršujete dostupnost zdravotní péče, protože peníze jsou jenom jedny, a každý ví, že bez dostatku peněz nikdy nemůžete vybudovat to skutečně špičkové zdravotnictví na úrovni těch nejlepších zemí světa. Takže to je prostě problém.

Dále bych rád... Zajímavost je, že i v Evropě, což jsem nevěděl, tenhle poměr, takže bych to tady jenom zmínil, protože když jsem si studoval ten materiál, že zdravotní a sociální péče je odvětvím se značným podílem žen, ano, to šlo předpokládat, ale že dokonce čtyři z pěti pracovníků jsou v tomto odvětví ženy, což jsem tedy netušil, že až čtyři z pěti pracovníků jsou ženy. Ale to říkám tak pro zajímavost. Ale ono to není tak úplně pro zajímavost, protože myslím, že i z toho ekonomického hlediska a tak dále, že je to určitě faktor, který by odpovědný hospodář také z různých pohledů hodnotil.

Dále se podívejme na to, jakým způsobem je financovaná zdravotní péče. Tady se musím trochu zastavit ohledně toho, kolik HDP a v jakém poměru jednotlivé členské země Evropské unie dávají na zdravotnictví. Tady nemůžu ukázat ten graf, že jo, protože tady byste to stejně neviděli, nicméně v celé Evropě představovaly veřejné výdaje na zdravotní péči přibližně 7,8 % HDP. A teď se podívejme, které země byly nad tím průměrem, které skutečně odpovědně přistoupily ke zdravotnictví. V podstatě to přesně kopíruje ty země, kde je ta zdravotní péče z různých pohledů na vysoké úrovni. Takže ten... A samozřejmě není mezi nimi Česká republika. To je ta pointa, o které jsem hovořil, protože nad tím průměrem toho HDP, kde tedy je vyšší poměr výdajů na zdravotní péči k HDP, tak nad ním je Belgie, Dánsko, Německo, Francie, Nizozemsko, Rakousko, Švédsko a Velká Británie. Ta už ovšem není v EU. No ale Česká republika není nad tím průměrem. A nemělo by být cílem odpovědné vlády, která myslí na občany, dostat se nad ten průměr? Dostat se k těm nejvyspělejší zemím? Ale to od vás vůbec neslyšíme. Vaším cílem není zlepšovat zdravotnictví. Tady to vidíme přesně kvantifikované. Snad bych dodal, které země z těch členských států EU jsou s nejnižším podílem výdajů na zdravotní péči. Je to zajímavé si to říct, je to Kypr a Lotyšsko, 3,5 % HDP. Ale ten Kypr, to nevím, jestli to tady budu ještě rozebírat, tam mají opravdu různé problémy a řeší to. Snaží se to řešit.

Takže vy, místo abychom od vás jako od vlády slyšeli něco pozitivního, naším cílem bude prostě dotáhnout české zdravotnictví a péči a dostupnost zdravotní péče pro české občany k těm vrcholným západním zemím, tak vy nás táhnete přesně k tomu východu. Tak to prostě je. Vy se zaštiťujete Západem, ale ve skutečnosti slova a činy se liší a táhnete nás naopak k východu a k těm méně rozvinutým zemím. To je realita vaší vlády. Plná ústa Západu, a ve skutečnosti nic. Realita chybí. Protože ta realita je ta, o které hovořím. Mimochodem pod ten průměr, to znamená méně než 5 % HDP, dávalo na zdravotnictví Bulharsko, Estonsko a tak dále. Znova říkám, to přece nejsou země – ne že bych proti nim něco měl, ale to jsou země, kam se chcete

tím pádem směřovat? Já bych byl radši pro, abychom se směřovali ohledně zdravotnictví v rámci Evropy, nehovořím o Japonsku, tam zdravotnictví znám a to je absolutní špička, ale určitě bychom měli jít Belgie, Dánsko, Německo, Francie, Nizozemsko, Rakousko, Švédsko a podobně. Ale vy nás táhnete opačným směrem, tím horším.

Jinak pro vaši informaci, v průměru představovaly veřejné výdaje na zdravotní péči v roce 2015 v Evropské unii, mám trošku starší číslo, zrovna toto konkrétní, 15 % výdajů vládních institucí. Tak, pojďme dál.

Pojďme se podívat na porovnání veřejných výdajů na zdravotní péči. Samozřejmě... Opět je to, opět je to proti tomu, co vy tady předvádíte, vláda Petra Fialy. Tak tady v té zprávě sama Evropská komise konstatuje, že veřejné výdaje na zdravotní péči patří k největším a nejrychleji rostoucím položkám vládních výdajů. To je ale z těch důvodů, o kterých jsem hovořil: stárnoucí populace, chronické nemoci, prodlužuje se průměrný věk dožití a tak dále. Takže zatímco v těch vyspělých zemích to řeší a snaží se dofinancovat, snaží se zlepšovat péči, tak vy děláte úplně přesný opak. Berete peníze českým občanům na zdravotní péči a budete zhoršovat dostupnost zdravotní péče. Takže to jsem vám chtěl tady říci, všechno mám tady ozdrojované, jsou to materiály zpracované špičkovými odborníky z celé Evropy. A prostě chci vám říct, že děláte úplně přesný opak i proti těm mezinárodním trendům z vyspělých zemí.

Dále bych se chtěl věnovat kapitole, která se jmenuje Růst veřejných výdajů na zdravotní péči jako procento HDP na obyvatele. Tady jsem si vybral, abych vás tedy nezatěžoval čísly, tak se mi tady líbila jedna věta, která je myslím hodně srozumitelná. Podle zprávy o stárnutí obyvatelstva se od nynějška do roku 2060 očekává další zvyšování poměru veřejných výdajů na zdravotnictví k HDP. No, protože populace stárne, a už jsem o tom hovořil. Takže je tady další věta, že tlak na zvyšování výdajů na zdravotnictví bude přetrvávat. Takže ty trendy jsou jasné, na to člověk nemusí být ani odborník, že víme, že se zvyšuje věk dožití, populace v průměru stárne. A logicky, čím je člověk starší, tím je větší procento zdravotních problémů a pochopitelně to vyžaduje dostupnou zdravotní péči, pakliže by tady byla odpovědná vláda.

A teď zase... Už poněkolkáté vám tady říkám, vám, vládě Petra Fialy, vládní koalici ODS, TOP 09, STAN, Pirátů a KDU-ČSL, že taková jsou fakta, a vy děláte pravý opak. Vy děláte úplně pravý opak proti občanům České republiky. To opravdu může mít už jediné vysvětlení, že jste buď úplně nekompetentní, nebo totálně asociální, to znamená, že jsou vám lidi úplně ukradení. Takže buď nevíte, která bije, když to přeložím, přeložím do češtiny, nebo jsou vám lidi ukradení. Takhle bych to řekl v češtině bez použití cizích slov. Ale tak jako tak je to pochopitelně úplně špatně a proti lidem. Všechno vám tady cituji, odbornou prestižní zprávu, kde se to jasně, jasně píše, co a jak, jaké jsou trendy, jaké jsou výhledy. A vy děláte úplně všechno proti tomu.

A mimochodem, když se podrobněji podíváme na ty hlavní příčiny tohoto růstu, nebo toho potřebného růstu výdajů na zdravotní péči, jak to probíhá v těch vyspělých zemích na rozdíl od toho, jak to dělá vláda Petra Fialy a pan ministr zdravotnictví Válek z TOP 09, tak těmi hlavními příčinami jsou: 1. rostoucí příjmy a rostoucí očekávání týkající se kvalitních zdravotních služeb; 2. stárnutí obyvatelstva; 3. technologický pokrok. Protože samozřejmě ten pokrok něco stojí a je potřeba do něj investovat.

Zajímavé je, že Evropská unie tady píše, ať je realita třeba ve skutečnosti jiná, ale vy se opět podle toho neřídíte, že základním cílem EU je zajistit udržitelnost veřejných financí ve zdravotnictví, a to i ve střednědobém a dlouhodobém výhledu. Ale i v tom krátkodobém. A o tom teď hovoříme. No tak to, že jste nepředložili ani střednědobou a dlouhodobou koncepci, to víme. Nic se neděje za vaší vlády, nic, žádné výsledky, žádná vize. Ale teď, znovu tady na to poukazují, že i ten vámi milovaný Brusel vám tady říká, že základním vaším cílem by mělo být zajistit udržitelnost veřejných financí. Tu ale nezajistíte, když vezmete 14 miliard, to jde přece proti tomu trendu zajištění udržitelnosti. To snad ví i malé dítě. Takže... A teď se tady hodnotí ta rizika, co se stane, když nezajistíte tu udržitelnost veřejných financí. Samozřejmě jsou to

rizika právě s tou zdravotní a dlouhodobou péčí v souvislosti s věkem, ale o tom tady samozřejmě hovořím.

Dále právě tady sama Evropská komise v té zprávě poukazuje na ty otázky, které je nutno řešit. Ale to se přesně týká i České republiky. Pochopitelně. Ale opět, vaše vláda vůbec neřeší. Mě by dokonce zajímalo, jestli pan ministr Válek vůbec zná ty dokumenty, protože přece dělá úplně pravý opak. Tato jasná odborná stanoviska, já to tady schválně říkám laicky, tady se to míhá v těch dokumentech cizími slovy, ale snažím se to překládat do té normální češtiny, aby když se na to potom podívají občané, na to video, na ten přenos, tak aby každý rozuměl tomu, o čem já tady hovořím.

Takže těmi otázkami, které je nutno řešit, tak přesně tady se píše: za prvé nerovný přístup ke zdravotní péči – o tom už jsem hovořil, vždyť to je problém v České republice také, ale vy to vůbec neřešíte; za druhé konkurence fiskálních tlaků ze stran různých ministerstev. No ale tak co na to říct? Je to snad o nějaké prioritě, kterou by měl stanovit premiér Petr Fiala. Co je tedy pro vás priorita? Jasně, konkurenční fiskální tlaky, tak vy jste řekli, že priorita není pomoci lidem, občanům se zdražováním. Víme, že to není ani zajištění dostupné zdravotní péče, a vaší prioritou je nakoupit za 100 miliard nejdražší americké stíhačky, zatímco můžeme pokračovat v gripenech, které jsou násobně levnější. Takže to jsou priority. A tady zřejmě vznikají nějaké tlaky. No tak tlaky, evidentně prostě ty priority jsou dané a vy ty priority jdou v podstatě mimo zájem většiny občanů České republiky. No tak to je tady... Ty otázky jsou celé, ony jsou... vlastně to je analýza všech zemí EU, tak se to země od země liší, zvláště když je tady teď jiná vláda

No ale to chci k tomu dostat, protože jedním tím problémovým bodem, který je tady pojmenován z hlediska toho zajištění té dostupnosti péče a udržitelnosti zdravotnictví, tak jsou měnící se politické priority. Ale přece zajištění základních životních potřeb by podle mého názoru nemělo být ani předmětem ideologie, ani předmětem nějakých turbulencí v politických prioritách. Lidé musí mít, potřebují mít zajištěnou dostupnou zdravotní péči, potřebují bydlet, potřebují jíst. Ale vy ve všech těchto oblastech, vyjmenoval jsem tři, selháváte. Potraviny se zdražují, neudělali jste jediné opatření proti zdražování potravin. Energie – neuvěřitelně drahé, vůbec jste občanům nepomohli. To, že jste tady úsporný tarif po tři čtvrtě roce přišli s tisícovkou na měsíc, to je výsměch občanům, protože to samozřejmě občanům nepomůže. A to ani nemluvím o tom, že je to následek a ne příčina, co jste tady předvedli s tím úsporným tarifem. A dokud nevyřešíte příčinu, tak samozřejmě ten problém vyřešen nebude. Ale to bych předpokládal, že každý trošku zběhlejší člověk ví. Mimochodem, tady zmiňuje Evropská komise, že jednou z otázek, kterou je nutno řešit, jsou podvody nebo korupce a nedostatečné informace o ekonomické výhodnosti investic do systému zdravotní a dlouhodobé péče. Tak. Pojd'me dál.

Pojd'me se podívat na kapitolu 2.3, která se jmenuje Přístup k účinným systémům zdravotní péče – ne, já to přečtu celé, ono je to delší: Přístup k účinným systémům zdravotní péče přispívá k sociální soudržnosti. Tak. Už tušíte, kam směřuji? Že opět vláda dělá pravý opak. Mimochodem hned v první větě se tady konstatuje, že – ale to je prostě fakt – že nejčastější překážky v přístupu ke zdravotní péči vyplývají z neschopnosti anebo neochoty pacientů platit za zdravotnické potřeby a služby. No tak pochopitelně, jak si může platit za zdravotnickou péči důchodce s deseti tisíci korunami měsíčně, ne-li méně? Tou neschopností, to není pejorativní, to je neschopnost, že skutečně ten člověk nemá peníze na tu péči, a je to tady pojmenováno jako problém, který se evidentně vyskytuje i v dalších zemích, ale tam se ho snaží nějakým způsobem řešit.

Tak jakým způsobem vlastně chcete řešit, že to tady neslyším ani za tři čtvrtě roku, a už jsem se tady na to ptal pana ministra Válka, jakým způsobem vlastně chcete řešit to, že lidé nemají peníze i na tu zdravotní péči? Jaký je tedy plán vaší vlády? Jak to budete dělat? Nejenom dostupnost, tu řekl bych personální, ale i tu dostupnost finanční. Nic tady neslyšíme kromě toho, že jste měli ve vládním prohlášení tu... ne, to jste řekl na dotaz médií, řekl pan ministr Válek,

mě se na to pak ptala televize. To je ta kategorizace zdravotnictví. To znamená lepší a horší. Pro toho, kdo si zaplatí, tak lepší, a pro toho, kdo nemá peníze, horší. A to je úplně nepřijatelné, už jsem to říkal. To je pro nás úplně nepřijatelné. Už vůbec ne teď, když dochází k tomu zdražování. Samozřejmě vůbec je to pro nás nepřijatelné, lidi si mají vybírat, jestli si zaplatí doma elektřinu, nebo jestli půjdou na životně potřebnou zdravotní péči? No tak to jste to dopracovali tedy opravdu do neuvěřitelného bodu, tu Českou republiku. No to je šílené. Jestli takhle po tři čtvrtě roce, a v podstatě my se dostáváme do tohoto bodu s vámi, že si člověk musí vybrat, jestli si koupí adekvátní lék, a to ale mimochodem musím říct, že bylo i v minulém volebním období, mi to psali lidi. Ale my jsme nebyli ve vládě, SPD. Že třeba senior, který má nízký důchod, vlastně si nemůže pořídit ten lék, ten nejlepší možný lék, protože nemá na ten doplatek, přestože mu to předepíše lékař, že to je pro něj ten nejlepší možný lék. No to je přece šílená situace. A teď se ještě bude rozhodovat, jestli si vůbec doplatí ten lék, nebo jestli bude mrznout doma. To je výsledek vlády Petra Fialy. A nemá smysl to svádět na vládu Andreje Babiše, jejíž součástí my jsme nebyli. Ale protože už jste u vlády teď vy, a dostatečně dlouhou dobu, a už jste to tady dávno mohli navrhnout, vy jste tady ztráceli čas, ztrácíte čas pandemickým zákonem na jaře, korespondenční volbou jste tady ztráceli čas, navrhovali jste a navrhuje. Teď tady chcete zdržovat zákonem o České televizi, protože chcete politicky, politicky ovlivnit a ovládnout Českou televizi. To jsou vaše priority. Ne pomoci lidem se zdražováním a jiné věci. Vaší prioritou je jenom zůstat co nejdéle u moci tak, že si to obšancujete různými zákony, ale na lidi jste se úplně vykašlali.

Samozřejmě tady se uvádí v té zprávě dál, že v některých zemích, to tady tedy nespécifikovali, jsou problematické čekací doby nebo cestovní vzdálenost. Ale to se týká i České republiky, o tom jsem přece už hovořil několikrát. A bojuji tady za ty běžné občany, za ty řadové občany, vy jste vláda, abyste to zlepšili. Čekací lhůty na specializované vyšetření – často měsíce, na zákroky se čeká často taky dlouho. Samozřejmě i ta cestovní vzdálenost, protože když hovořím s občany po České republice, ale už se to táhne i z doby těch předešlých vlád, nikdo to neřešil, třeba dostupnost pohotovostí. A to nejenom pohotovosti lékařské, ale i například pohotovosti v lékárnách. Takže opravdu je to velký problém. Nejmarkantnější asi u té zubařské pohotovosti a u dětské pohotovosti. To bývá opravdu s tou dostupností značný problém. A já bych se chtěl zeptat – jak to chcete řešit? Mám další otázku na pana ministra. Jak tohle tedy chcete řešit? Vždyť už jste tři čtvrtě roku u vlády a nic jsme od vás neslyšeli, jakým způsobem zlepšíte zdravotní péči pro naše občany. A tohleto s těmi pohotovostmi, s těmi cestovními vzdálenostmi, to mi říkají občané v regionech mimo velká města, v těch menších městech, obcích, tak to je často jedno z nejdůležitějších komunálních témat. Dětská pohotovost a zubní pohotovost a pohotovost lékárna. No ale to už jsou tři věci, to není jedna. Opravdu bych se rád dozvěděl od pana ministra Válka a od pana premiéra Fialy, jak to tedy budete řešit.

No, pane ministře, vy... tady se chytáte za hlavu, ale já už jsem ty stejné otázky vám pokládal přece už v březnu. A vy jste na ně doteď neodpověděl ani po půl roce. Vždyť všechno je ve stenozáznamu, říkal jsem to tady u toho pultu. Na toto jsem se zrovna ptal, přesně se na to pamatuji. Ale za půl roku jsem od vás neobdržel odpověď. Tak zase budete s prominutím, říkám vám to slušně, ještě za půl roku budete rozhazovat rukama? Ale ty životy lidí běží každý den a mají ty problémy. Vy jste ve vedoucí pozici v jedné z největších českých nemocnic. Vy si tam dojdete, řeknete kamarádům, máte ošetření hned, pro vás, pro rodinu, a máte to hned. Ale vy jste elita. Vy na to máte. Ale drtivá většina českých občanů nemá takové konexe, abyste si šel do nemocnice v Brně a hned vás brali, protože tam pracujete celý život a všechny znáte, zavoláte si, dostanete nejlepšího operátora, i pro vaše příbuzné dostanete nejlepší péči. Vy máte protekční péči k dispozici, ano, to je protekční péče. Je to ten pravý název této věci. Ale občan tu protekci nemá. A je jedno, že tu protekci máte z toho důvodu, protože tam jste v tom kolektivu, dělal jste tam, tuším, náměstka a znáte tam všechny. Prostě ten občan ji nemá. Teď jste ve vládě, jste ministr a měl byste tu péči pro občany zlepšovat pro všechny. Ne že vám to je jedno, protože sám ji máte a vaše rodina taky, když vám zavolá známý, tak zavoláte a hned je místo, nebo... Takhle to přece nejde.

My jsme tady pro občany, aby občané měli důvěru ve stát, že jim pomůže, a proto si platí ten stát. Přece samozřejmě já vím, co říkala paní předsedkyně Pekarová Adamová o vládě, že vláda se nemá starat o lidi. Já vím, že je to vaše pozice, TOP 09 a vaší vlády. Ale já s tím nesouhlasím. Já vím, že pro TOP 09 je to váš program. Vláda se nemá starat o lidi, postarejte se sami. Plat'te nás, ale postarejte se sami. To je stanovisko paní Pekarové, předsedkyně TOP 09. Takže státní luxusní BMW mi plat'te, plat taky, ale vláda se o vás nemá starat, postarejte se sami. Já s tím zásadně nesouhlasím, s těmito výroky, s těmito arogantními výroky. Musím to úplně odmítnout, tyhle výroky. (Námitka mimo mikrofon.) Ano, a vy jste zrovna za TOP 09 taky, takže chápu, že jste se proti těmto výrokům vaší předsedkyně ani nevymezila, takže s nimi souhlasíte. Chápu, je to váš politický postoj. To je vaše věc. Ale já vám říkám, že mám také právo stejně tak s tím nesouhlasit a odmítat tento postoj a apelovat na vás, my jsme opoziční strana, aby to tak nebylo, protože si politicky a lidsky myslíme, že prostě nemáte správný postoj k té věci.

Takže samozřejmě jsou tady i další zajímavé poznámky, s kterými jsem se jako laik rád seznámil, protože je opravdu zajímavé to celé číst. Že samozřejmě přístupu ke zdravotní péči může bránit rovněž nedostatečná přístupnost zdravotnické infrastruktury a nedostatek zdravotnických pracovníků. No ale to je přece ten problém, který tady přece je taky. Co pro to děláte, aby to tak nebylo? Přesně o tom tady už hovořím několikrát, že je nedostatečná přístupnost zdravotnické infrastruktury a nedostatek zdravotnických pracovníků.

Já vůbec nechápu, jak pro tento vládní zákon, kde berete pojišťovněm 14 miliard korun, a ta situace je taková, jako říkám, jak pro to můžou hlasovat například poslanci STAN, kde jsou někteří poslanci starostové měst a obcí. Teď máte před komunálními volbami. A poslanci STAN – teď nebudu mluvit o tom organizovaném zločinu, korupci a mafii – ale vy hlasujete – máte tři týdny před komunálními volbami a ve vládní koalici je řada starostů a místostarostů – a vy hlasujete pro to zhoršení všeho toho, co vám tady říkám, dostupné zdravotní péče pro vaše občany ve vašich městech a obcích. To je přece šílený. To je přece šílený.

Tady v tom materiálu se hovoří o tom nedostatku zdravotnických pracovníků. Takže to je samozřejmě problém. A znovu jsme se nedozvěděli od pana ministra ani od pana premiéra, jak chcete řešit ten nedostatek zdravotnických pracovníků. Mimochodem ukazatelem, který se často používá ke znázornění překážek přístupu ke zdravotní péči, je subjektivně neuspokojená potřeba zdravotní péče udávaná pacientem. No tak, tak to ale je. Tak to vezměte v potaz, protože tato země nepatří vám, vládě, kterou ani nevolila většina občanů, ale tato země patří občanům. A občané samozřejmě subjektivně – můžu poprosit o klid tady?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, pane předsedo. Prosím, kolegyně a kolegové, o klid.

Poslanec Tomio Okamura: Takže to taky respektujte. Vždyť tady v tom materiálu Evropské komise se to jasně píše, že právě ta subjektivně neuspokojená potřeba zdravotní péče udávaná pacientem, že to je taky ten důležitý parametr. Nebo je to ten důležitý parametr. Dokonce tady píší, že tento ukazatel byl nyní přijat ve srovnávacím přehledu sociálních ukazatelů, který je součástí sociálního pilíře. Ano, toto je oficiální ukazatel. Ale ten vy nereflktujete.

Pojďme dál. Teď se tady samozřejmě celá kapitola věnuje takzvané subjektivně neuspokojené potřebě lékařského vyšetření kvůli nákladům, čekací době a cestovní vzdálenosti. No ale to se vám tady snažím celou dobu vysvětlovat, že je to problém, který je jasně pojmenovaný na evropské úrovni. Ale vy na to kašlete, vy to vůbec nereflktujete, vy to vůbec neřešíte. Přesně to tady říkám. Neuspokojená potřeba lékařského vyšetření nejenom kvůli nákladům, ale i kvůli tomu, že v podstatě v našem případě není třeba ani dostatek lékařů a sester.

Čekací doba, o tom jsem hovořil, a cestovní vzdálenost. Ano, je to tak, je to tady napsáno úplně jasně.

Tady bych právě zmínil to Řecko, které je zrovna extrémní případ, ovšem z toho negativního pohledu. Sama to tady konstatuje ta zpráva Evropské komise, že pokud jde o Řecko, tak dramatické snížení platů v podmínkách roztržitého systému zdravotní péče vyvolalo spolu se slabým přerozdělováním výrazný pokles pokrytí a způsobilosti pro veřejnou zdravotní péči. Zase přeloženo, nedostatek peněz, uberete peníze a způsobí to výrazný pokles pokrytí a způsobilosti pro veřejnou zdravotní péči. A to my v SPD nechceme. My to v SPD nechceme, vy to tady přímo děláte. Takže to je samozřejmě problém.

Pojďme dál. Samozřejmě platí, že v Evropské unii existují v tom subjektivně vnímaném nedostatečném přístupu ke kvalitní zdravotní péči rozdíly, a to navzdory skutečnosti, že členské státy schválily společnou zásadu týkající se rovnosti systému zdravotní péče. No jo, ale tak to přece nemůže být pro vás nějaký argument, že tedy někde to nedělají, tak my to nebudeme dělat taky. Přece tím cílem by mělo být to, co já tady celou dobu říkám, abychom se dostali k těm nejvyspělejším evropským zemím tou dostupností zdravotní péče a k tomu, aby lidé byli spokojeni se zdravotní péčí. Takže tenhle argument samozřejmě, nebo to konstatování tady, možná si to berete vy za příklad, že protože jinde je to špatný, tak my budeme taky špatný, když přeložím tuhle větu srozumitelně. No tak, to je přece šílené, to je přece úplně neuvěřitelné. Samozřejmě Evropská komise tady konstatuje, že překážek rovného přístupu ke zdravotní péči může být mnoho. Zahrnují finanční, administrativní, geografické, právní, kulturní a organizační faktory.

Tak tomu už se víc nebudu věnovat, protože samozřejmě ten materiál je rozsáhlý, ale asi bych tady házel hrách na zeď. O tom bych tady mohl mluvit další hodiny. Jsem na to samozřejmě připraven, vidíte, protože energie mám dost. Ale to ještě vyhodnotím. Tak já jsem nespal ani minutu, ale já nemám problémy, to je v pořádku. Protože si myslím, že je potřeba bojovat za občany České republiky, aby měli dostupnou zdravotní péči, proti vaší vládě, která chce zdravotní péči zhoršovat. A to mi zajišťuje tu energii.

Pojďme ale dál. No tak pochopitelně – ale to jsou přesně zase ty argumenty a cituji stále z té zprávy Evropské komise. To znamená, že Česká republika je součástí Evropské unie, proto se vám snažím dávat tyto argumenty, abych i vás, eurohujery a probruselské, chce se mi říct takové patolízaly, dejme tomu, abych byl slušný, tak abych vás nějak obměkčil. Obměkčil, abyste mysleli i na stranu těch občanů. Proto se vám snažím tady podsunout tu zprávu, kterou by se mi až tak nechtělo číst. Protože já si z Bruselu moc příkladů neberu a my z SPD si tam příklady nebereme. Ani v Moskvě, ani v Pekingu, ani ve Washingtonu. My jsme Česká republika a jsme ve středoevropském prostoru a to si myslím, že je dobře a správně.

Ale to zajištění udržitelného všeobecného přístupu ke kvalitní péči, přesně se tady píše, vyžaduje vyšší efektivnost a účinnost výdajů na zdravotní péči v kontextu rostoucí poptávky. Úkolem je určit nákladově efektivní způsoby financování, organizace a poskytování péče, dosažení lepších výsledků v oblasti zdraví při hospodárnějším využívání dostupných zdrojů. No jo, jenže to, když škrtnete 14 miliard zdravotním pojištěním, to přece není efektivnější využívání zdrojů. To jestli chce tady někdo říkat, tak to by se tedy měl asi vrátit do školy. Bezhlavý škrtnutí přece není zefektivnění. To je hloupost, bezhlavě škrtnout, paušálně. Je přece potřeba šetřit pouze tam, kde skutečně jsou ty výdaje neadekvátní v tom smyslu, že jsou zneužívané, nebo jsou tam předražené věci, zakázky a podobně. Efektivita je samozřejmě na místě, to ano.

Takže pojďme dál, co se týče léků například. O těch jsem ještě nehovořil. O dostupnosti léků, o problematice léků. Protože ano, ale mluvíme o zdravotním pojištění, o tom, že berete 14 miliard ze zdravotního pojištění, berete lidem peníze ze zdravotního pojištění a zhoršujete zdravotní péči pro občany. Protože tady je zajímavé konstatování, že mnoho členských států pokládá za problém zejména zlepšení přístupu k cenově dostupným léčivým přípravkům. No,

ta věta je trošku kostrbatá. Ono by to mohlo vyznívat pro nesoustředěného posluchače trošku jinak. Ale ta věta má na mysli – a hned jsem si to tady poznamenal, když jsem si dělal přípravu – ta věta má na mysli, že problém je právě ta určitá nedostupnost těch léčivých přípravků a že je potřeba zlepšit ten přístup, aby to bylo dostupnější. Takže to se tady pochopitelně také neděje. Tady schválně Evropská komise poukazuje v tom materiálu, že podle odhadů má být v příštích letech uveden na trh vysoký počet nových léčivých přípravků, což v porovnání s minulým desetiletím povede ke zvýšení potřeb financování. A to je to, co jsem vám chtěl říct ohledně léků. Takže i sama Evropská unie vám tady konstatuje, že proto, že má být v příštích letech uveden a už je uváděn na trh vysoký počet nových léčivých přípravků, tak to povede ke zvýšení potřeby financování. A vy naopak berete financování, opět proti lidem, a zhoršujete nejenom dostupnost zdravotní péče, ale jestli do ní mám počítat i dostupnost léků, dobře, ale o těch lécích bych se zmínil takto separátně. Zhoršujete i dostupnost léků. Právě formou třeba těch doplatků a podobně.

Pojďme dál. Tak jak to vypadá teď třeba z hlediska úmrtí a těch trendů versus ta dostupná zdravotní péče. V Evropě dosud dochází k mnohým předčasným úmrtím. V Evropě umírají necelé dva miliony osob mladších 75 let. Z tohoto počtu lze přibližně 562 034 úmrtí pokládat za předčasná. Teď je ale ta důležitá věta, kterou chci říci, že těmto úmrtím by bylo možno zabránit na základě současných lékařských poznatků a technologií. Na srdeční infarkty a mrtvice společně připadá téměř polovina z tohoto celkového počtu úmrtí, jimž by bylo možno zabránit. No jo, ale těžko můžete zabránit, když není dostupná zdravotní péče. Tak jak tomu chcete zabránit? To si přímo protiřečí. Protože bez peněz se prostě zdravotnictví nebude zlepšovat. To je myslím úplně jasné. No a sama tady ta zpráva píše, že pojem úmrtnost, kterou lze přisoudit kvalitě zdravotní péče, je založen na myšlence, že by určitým úmrtím u konkrétních věkových skupin a určitých nemocí bylo možno zabránit. Jinými slovy, a to cituji, to je hrozně důležitá věta, která je opět všeríkající, že jinými slovy – k určitým úmrtím by nemuselo v této fázi dojít, pokud by byla poskytnuta včas účinná zdravotní péče. No, jak ale chcete poskytovat účinnou zdravotní péči, když tomu zdravotnictví berete peníze?

To jsem si všiml taky takové zajímavé věty, když to tady někdo v médiích obhajoval za vládní koalici. No, že se nezhorší zdravotní péče. A já si myslím, že se zhorší. Ale hlavně proč neřeknete, že vaším cílem je zlepšit zdravotní péči? To je přece ta pointa. Ambice vaší vlády není zlepšovat život České republiky. Ambice vaší vlády, a to je to děsivé a signifikantní pro vaši vládu, je v lepším případě udržovat současný stav, přestože je neuspokojivý, ale v tomto konkrétním případě u zdravotnictví dokonce zhoršovat zdravotní péči. Takže vám úplně chybí ambice zlepšit životy občanů v České republice. To je ta pointa, to je ten problém. Teď už vidíme samozřejmě po tom tři čtvrtě roce i na těch průzkumech, že premiér Petr Fiala na tuto ambici nemá. Proto možná ta ambice ani není. To je taky možná věc, ale to je taky špatně pro občany České republiky v tom případě. No, mimochodem tento ukazatel úmrtnosti – proto jsem si ho v té zprávě vybral – kterou lze přisoudit kvalitě zdravotní péče, se používá v globálním kontextu k posuzování výkonnosti systému zdravotní péče za účelem poskytnutí určitých údajů o kvalitě a výsledcích zdravotních politik. Proto jsem si to tady vytáhl, proto o tom tady hovořím.

Samozřejmě co se týče, jak to zlepšit, jak zlepšit tu efektivnost a účinnost těch systémů zdravotní péče, tomu bych se samozřejmě mohl věnovat taky delší dobu tady. Samozřejmě je tady jasně řečeno, že těmi cestami může být posílení spolupráce mezi orgány odpovědnými za fiskální a zdravotní politiku. To u vaší vlády evidentně nefunguje. Využívání široké škály nástrojů rozpočtového plánování na podporu efektivnosti, transparentnosti a odpovědnosti. No, tak to vy děláte pravý opak, že naopak berete peníze zdravotnímu systému. Takže to je tady úplně mimo. Vy se prostě vůbec neřídíte tady ani základními zásadami, které jsou v zemích Evropské unie. Dále je to například vypracování strategií v oblasti informačních technologií a správy údajů na podporu sledování a správy a řízení k posílení boje proti korupci, podvodům, zneužívání veřejných prostředků, a tak dále, a tak dále. Jednoznačné vymezení úlohy veřejných

orgánů při poskytování služeb dlouhodobé péče se zaměřením na integraci zdravotních a sociálních služeb prostřednictvím právního rámce a zvýšení správní účinnosti.

Bod 5, namátkou to беру. Zlepšení přiměřenosti a kvality lidských zdrojů ve zdravotnictví přizpůsobením plánování podle potřeb, úpravou pobídek, přezkoumáním možností přeshraničního nábory lékařů a dlouhodobým plánováním. To se samozřejmě taky neděje. Dále to, jakým způsobem je řešeno zajištění toho, aby byly balíčky výhod hrazené z veřejných prostředků založené na kritériích nákladové efektivity a rovnosti a aby systémy spoluúčasti podporovaly omezování veřejných výdajů, zároveň však byl zaručen přístup. To je tady přesně napsáno. Takže ano, zbytečně nevyhazovat peníze tam, kde to není nutné, ale znova je tady zdůrazněno, že musí být zaručen přístup k té adekvátní zdravotní péči. Opět se to z vaší strany neděje a občané už to vidí a brzy to poznají, tyhle dopady.

Samozřejmě koncepce mzdových a nákupních mechanismů na podporu efektivity, rovnosti, přechod systémů zdravotní péče od tradičního modelu založeného na nemocniční péči, přiznání větší úlohy praktickým lékařům a odkazování na základní péči a podpora koordinace a integrace péče. Dále tady vidím ještě bod posílení udržitelnosti nemocniční péče, zlepšení mechanismů financování snížením provozních nákladů a zlepšení srovnání výsledků nemoci pomocí referenčního srovnávání. Posílení nákladové efektivity užívání a cenové dostupnosti léčivých přípravků. Prosazování zadávání veřejných zakázek a podpora úlohy generických léčivých přípravků a biologicky podobných přípravků. Náležitá politika kontroly cen a prosazování racionálního užívání léčivých přípravků. Dále je to bližší přezkoumání mechanismů vzájemné spolupráce zemí při řešení otázek přístupnosti a cenové dostupnosti léčivých přípravků v zemích EU. Součástí toho by měly být vhodné regulační mechanismy na úrovni EU a dohody o společném zadávání veřejných zakázek.

Když se namátkou podívám na bod 12, umožnění nákladově efektivních rozhodnutí založených na hodnocení zdravotnických technologií týkajících se pokrytí s ohledem na nové a existující technologie, včetně spolupráce mezi členskými státy. A tak dále. Já si tady ještě vyberu třeba bod 13, to tady mám poznamenáno. Posílení politik na podporu zdraví a prevence nemocí, propagační kampaně týkající se rizikových faktorů. Vypracování integrovaných víceodvětvových iniciativ se zapojením mnoha zúčastněných stran a sladění finančních plánů s časovými harmonogramy politiky.

Tady bych se u toho zastavil. Protože vidíme sice řadu kampaní na léky, ale kde je nějaká vládní kampaň za zdravý životní styl? Aby ti lidi nemuseli mít léky, aby byla edukace ke zdravému životnímu stylu? Takhle to vidím třeba v Japonsku. Já sleduji japonskou televizi v podstatě každý den – dneska jsem ji tedy nesledoval – zprávy a podobně, abych měl přehled o jedné z nejvyspělejších zemí světa z opačné strany zeměkoule. V podstatě každý den se dívám na zprávy. Vždycky v 11 hodin večer, podle toho, kolik je hodin, letní, zimní čas, a běží zprávy v 6 hodin ráno. Takže to mám všechno úplně on-line a přesně vím, co se tam rozebírá, i zdravotnictví a podobně. Rozumím tomu pochopitelně, nepotřebuji překlad. Takže to srovnání mám. A každý potvrdí, že japonská zdravotní péče a lékařský systém jsou jedněmi z nejlepších na světě a že je to prostě úplně skvělé. Takže tady si myslím, že by byl ten příklad na tom východě. K tomu se samozřejmě hrdě hlásím, protože bych chtěl dotáhnout Českou republiku tak, abychom byli jednou z nejvyspělejších zemí světa. Naopak od vaší vlády. Takže tam jsou ty reklamy, tam jsou ty propagace, ty kampaně a ten zdravý životní styl. Což způsobuje samozřejmě nižší náklady na zdravotní péči. Japonci se s tím samozřejmě potýkají, protože tam je vysoký průměr dožití a ty náklady jsou samozřejmě vysoké. Takže na to šli právě tou propagací od podlahy. To by bylo dobré – neřešit opět jenom následek, ale řešit také příčinu. Ale to je ta bolest vaší vlády, chybějící vize. No, vy ani nehasíte nic po požáru. Vy v podstatě ty požáry jenom zakládáte.

Samozřejmě ty další způsoby na podporu udržitelnosti a efektivity zdravotnictví. Například tady vidím bod 14, zvýšení přístupnosti kvalitní péče zkrácením čekací doby a snížení finanční zátěže domácností v souvislosti s výdaji na zdravotní péči, včetně

neformálních plateb. No tak to děláte opět úplně proti tomu. Já to nechápu vůbec. Takže vy, místo aby vaší ambicí bylo zkrácení čekací doby, snížení finanční zátěže v souvislosti s výdaji na zdravotní péči, tak děláte úplný opak celou dobu, jenom všechno k horšímu. To, co je špatné, necháváte, a to, co je relativně dobré, ještě zhoršujete. Takhle bych to viděl, to je ta realita.

Samozřejmě je potřeba také, a tady se to jasně píše, zohlednění potřeb zranitelných skupin – já jsem ale mluvil o zdravotně postižených spoluobčanech – zejména prostřednictvím příslušných fiskálních politik. Ale to jsou ty peníze, vždyť o tom mluvíme, a vy je berete. Politika v oblasti sociální ochrany. Vždyť vy tady zamítáte návrhy zákonů SPD na zvýšení příspěvku na péči a tak dále, to jsme tady navrhovali už opakovaně, a další záležitosti.

Takže vy jdete úplně proti všemu, co se má dělat. Chtělo by se mi říct, že to nechápu, ale já to chápu, protože vás znám. Jsem tady s vámi několik let. Já vás znám, vaše uvažování. Samozřejmě je vám to úplně jedno, životy běžných občanů. (Námítky z řad poslanců ODS.) Já bych byl rád, aby mi tam poslanec ODS netykal. Protože já si s vámi taky netykám a ani si to nepřeju. Takže tyhle hulvátský kecičky, co tam někdo měl, já si vyprošuju, abyste mi tady tykali, někdo z ODS! Já jsem s vámi husy nepásl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, oslovujete někoho konkrétního?

Poslanec Tomio Okamura: Já jsem nikoho neoslovil, protože bohužel nevím, kdo to řekl, ale bylo to tady z toho sektoru. Takže jsem nikoho neoslovil. Já nemám koho oslovit, protože jsem měl sklopenou hlavu. Jenom vím, že tady ze sektoru ODS mi tady někdo tyká a volá na mě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k pokročilé době prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: No, i ne vzhledem, já jsem neoslovil nikoho, protože nevím, kdo to byl. Minule jsem zahlédl toho, kdo byl hulvátský, ale zase jsem neznal jeho jméno. Takže jsem ho taky nemohl oslovit, jestli si pamatujete, protože jsem ho viděl poprvé. Poprvé promluvil, a zrovna na mě hulákal. A bylo to při stejném bodu mimochodem, kdy jsem tady bojoval za občany, abyste jim nebrali těch 14 miliard a nezhoršovali zdravotní péči. Takže to, že tady tykáte lidem, to si tykejte někomu tam u vás, jo?, ale mně ne. Hulváti neskuteční úplně, tady to, nějaký poslanec ODS. (Námítka z pléna.) Ale já neoslovuju, protože nevím, kdo to byl. Takže prosím vás, já vím, že jste nervózní, protože chcete, aby už to prošlo, to, že zhoršíte tu zdravotní péči. Ale my jsme poctivě říkali, že budeme bojovat ze všech sil pro to, aby vám neprošlo to zhoršení zdravotní péče. Takže jsem to deklaroval předem.

Takže jsem mluvil o tom, že je potřeba zohlednit potřeby zranitelných skupin, zejména prostřednictvím příslušných fiskálních politik a politik v oblasti sociální ochrany, mezioborové spolupráce při poskytování služeb péče, kulturně citlivých služeb. Samozřejmě bod 16, a je to tak, že je potřeba zajistit vhodnou úroveň péče o osoby, které ji potřebují, prosazováním hodnocení kvality a účinnosti. Nebudu číst všechny ty body. Tady bych snad zmínil ještě bod 18, že je potřeba pracovat na té prevenci zhoršení fyzického a mentálního zdraví osob s chronickým onemocněním.

Zajímavé je – tady nemůžu hodnotit obsah té reformy, to tady nemám, v tom podkladu, ale Bulharsko uskutečnilo významné reformy k posílení základní péče a ke zlepšení koordinace nemocniční a speciální péče. Estonsko, Polsko – schválně vybírám země z tohoto regionu. Ale Česká republika nic, vůbec není zmiňována tady. No, protože když se nic neudělalo, tak co by tady zmiňovali, že jo?, pochopitelně. Dokonce i ten problematický Kypr, který dával málo toho HDP, byl na posledním místě, to už jsem zmiňoval, že poměr HDP k výdajům do zdravotní péče byl 3,5 %, to jsem říkal, tak i ten Kypr už zahájil postup – cituji přeměny svého systému

zdravotní péče s cílem umožnit všem obyvatelům přístup ke zdravotní péči a snížit vysoké přímé platby. No a vy jdete úplně opačným trendem. Naopak mají se zvyšovat přímé platby. Vždyť i mainstream to psal ohledně těch zdravotně postižených a těch dopltek, že se budou naopak zvyšovat kvůli vaší vládě zdravotně postiženým spoluobčanům. Samozřejmě jsou z toho velmi nešťastní. Teď nevědí, co je čeká. Drahota, do toho ještě doplatky. Na francouzské berle se to má zvyšovat a tak dále. Dokonce i ten Kypr – nebo nechci říct dokonce, Kypr určitě není špatná země, není, ale chce umožnit všem občanům přístup ke zdravotní péči. Vy ho upíráte.

Takže tady máme řadu ještě dalších zemí. Mám tady na x stránek, které země co udělaly, významné reformy. Snad zmíním alespoň Portugalsko, které provedlo významné reformy k zajištění všeobecného zdravotního pojištění. Takže Portugalsko provedlo významné reformy k zajištění všeobecného zdravotního pojištění a Česká republika za vlády Petra Fialy k nezajištění veřejného zdravotního pojištění, pravý opak. To je neuvěřitelný úplně. Bulharsko, které rozhodně má nižší životní úroveň než Česká republika, přijalo opatření ke zvýšení ambulantní péče tam, kde nízké pokrytí veřejnou ambulantní lékařskou péčí ztěžuje některým osobám přístup ke zdravotní péči. No tak jak je to tedy s tou stomatologií, s těmi zubaři a dalšími, ty pohotovosti, jak jsem říkal?

Takže i v těchto zemích, z kterých bychom si asi jinak nebrali příklady, tak i tyto země jsou tady zmiňovány, ale Českou republiku jsem tady nenašel. Přitom nefigurujeme v tom žebříčku, to už jsem říkal, v horní polovině nejsme, úplně na dně taky ne. Ale co se týče pozitivních informací, tady není vůbec zmíněna Česká republika ani jednou. Ani jednou. Maďarsko něco dělalo, Rumunsko, Lotyšsko, Polsko – už nebudu číst co a jak – Rakousko jasně, Lotyšsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko zase. Mimochodem oznámili opatření, která mají přilákat lékaře a zdravotní sestry do příměstských nebo venkovních oblastí, abych zmínil něco, co ty země dělají. Tady úplně nic. Vláda Petra Fialy nic vůbec, žádná změna. To je prostě úplně marný s vámi. Lotyšsko, Malta, zkrátily čekací doby, zatímco Rumunsko přeorganizovalo části systému ambulantní péče. No prostě něco se vždycky děje směrem kladným. Ale prostě o České republice tady nemám vůbec žádnou poznámku. No tak já ji nemusím dělat, to je ta zpráva, že jo? Já jsem to nevytvářel. Španělsko, Itálie, Portugalsko, Slovensko, reformy jako centralizace veřejných zakázek. Já nevím, co všechno možný. Takže prostě každý se nějak snaží, ale vláda Petra Fialy prostě nic. Bohužel vůbec nic.

Takže platí to, za nás, za SPD řeknu, že se všem uleví, protože už si tady poskládám ty papíry postupně. Ale chtěl jsem říct, že když se vrátím na úplný začátek samozřejmě už jenom tím shrnutím, tak prostě je zcela jasné, že bylo důležité věnovat tomu ten čas, protože zdravotní péči potřebuje všech deset milionů občanů České republiky, více než deset milionů našich občanů.

Je to důležitá věc, že vy berete tomu zdravotnímu systému 14 miliard korun a zhoršujete dostupnost zdravotní péče pro naše občany a pracovní podmínky zdravotníků. Proto jsem vám chtěl nastavit zrcadlo. A určitě potvrdíte, že moje vystoupení bylo věcné, plné konkrétních vět a argumentů. Neřekl jsem v podstatě ani větu navíc a chtěl jsem vám nastavit zrcadlo, že vlastně to, co vy děláte tímhle zákonem, že je úplně špatně a jde to proti veškerým trendům v moderních zemích. Pro nás, pro SPD, je to prostě úplně nepřijatelný zákon. Pro nás je to úplně nepřijatelné. My budeme hlasovat proti tomu, abyste brali 14 miliard zdravotnímu pojištění. Jsme proti tomu, abyste zhoršovali dostupnost zdravotní péče. Jsme proti tomu, abyste zhoršovali pracovní podmínky zdravotníků. Proto jsme tady takhle dlouho vystupovali, protože se vám to snažíme celou dobu vysvětlit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy? Pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já už to nechci zdržovat. Jenom jsem už včera avizoval na organizačním výboru, že před tím hlasováním si vezmeme hodinovou přestávku na poradu klubu. Dnes, abychom tady nebyli dlouho, tak jsme to změnili na 30 minut. Takže tímto vás všechny prosím o třicetiminutovou přestávku na poradu poslaneckého klubu hnutí SPD. Zároveň tím slibuji, že v tom bodu Finsko NATO, Švédsko NATO, už žádnou přestávku požadovat nebudeme. Budeme mít jednoho řečníka a tím to všechno skončí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Já tedy učiním jednu věc a to je to, že ukončím rozpravu a poté vyhlásím přestávku na 30 minut. To znamená, že předtím, než dám hlasovat o závěrečném usnesení, vyhláším přestávku na 30 minut do 3.52 hodin. Prosím, sezněte si poslance.

Poslanec Radim Fiala: Já bych poprosil poslance hnutí SPD, aby se dostavili na klub. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 3.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 3.52 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám vás po uplynulé přestávce. Budeme pokračovat v projednávání našeho bodu této řádně svolané schůze. Vzhledem k tomu, že jsem skončil rozpravu, tak se ještě předtím, než dám hlasovat o usnesení, táži, zda pan návrhovač nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo? Není tomu tak. V tom případě budeme pokračovat.

Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Poprosím, aby bylo nastaveno kvorum na potřebný počet hlasů, což je 101.

Než tedy dám hlasovat, hlásí se ještě s přednostním právem pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Moc se omlouvám, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vydrželi jsme tady hodně dlouho. Jistě opozice chápe, že vládní koalici tady drží celou dobu ve 103 poslancích. Jí samotné stačí, že jich je tady jenom tak, aby dokázali mluvit. Poprosil bych, abychom teď hlasovali o mém návrhu, abychom udělali třiminutovou přestávku, protože my si potřebujeme prostě spočítat, jestli je nás tady těch 101. Je to úplně jednoduché. Buďme k sobě upřímní. Dávám procedurální návrh na třiminutovou přestávku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. (Ohlasy v sále.) Je to procedurální návrh, o kterém musím dát dle jednacího řádu hlasovat, protože zazněl.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento procedurální návrh, tak jak řekl pan předseda Marek Benda? Eviduji žádost o vaše odhlášení. Omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Nejprve vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami. Počkám, až se počet poslanců v sále ustálí. Je tomu tak. V tom případě dám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro procedurální návrh, tak jak byl přednesen panem předsedou Markem Bendou, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je pro? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 77, přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro návrh 150, proti 3. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Vyhláši tedy tříminutovou přestávku do 3.58.

(Jednání přerušeno od 3.56 do 3.58 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku vypršel. Budeme tedy pokračovat v projednávání našeho bodu. Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Kворum je nastaveno na 101 a budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení:

"Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 166/6."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 78, přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro návrh 104, proti 51. Já konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen. (Potlesk několika poslanců.)

Tím končím projednávání tohoto bodu. A než budeme pokračovat v dalších bodech pořadu schůze, hlásí se s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tak jste si zatleskali a definitivně jste to dokázali. Polechtali jste ego panu ministru financí Zbyňku Stanjurovi. A já doufám, že se vám to vyplatilo. A také doufám, že až nemocnice budou – a ony budou – omezovat lékařskou péči, až občané zjistí, že jsou tady nedostupné léky, že prostě je omezena péče, tak že si před ně stoupnete a řeknete jim: České zdravotnictví musí držet hlavovku. Chtěl to Zbyněk Stanjura! (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan předseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Tak právě jsme absolvovali hlasování, kde vládní koalice vzala českým občanům 14 miliard z veřejného zdravotního pojištění. Zhoršujete zdravotní péči pro občany České republiky, zhoršujete pracovní podmínky zdravotníků a jste odpovědní za veškeré průtahy, za veškerou nedostupnost zdravotní péče v České republice. Cokoli, co se teď objeví i v médiích, že občané měli průtahy, čekali, kvůli tomu měli problémy, tak vám to tady budeme vytahovat, řekneme vám to, protože za všechno teď můžete vy a vy jste za to plně odpovědní, i za to, že lidé nebudou mít včas zdravotní péči.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že nikdo další se s přednostním právem nehlásí, otevíru druhý bod dnešního jednání a tím je

2.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 274/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s tímto vládním návrhem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zahraničních věcí Jan

Lipavský, a já vás prosím, pane ministře, abyste se ujal slova. Pane ministře, já vás prosím, abyste se ujal slova. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uvědomuji si, že již je pokročilá hodina a je za námi mnoho hodin jednání, nicméně jsou nyní před námi dva velmi významné tisky, které si dovolím okomentovat v jednom vystoupení, případně v tom druhém velmi formálně, protože víceméně řeší stejnou látku, akorát to jsou technicky dva dokumenty.

Vláda 20. června pověřila pana premiéra, aby předložil oběma komorám Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací protokoly o přístupu Finské republiky a Švédského království k Severoatlantické smlouvě. A stejným usnesením jsem samozřejmě byl také pověřen, abych představil oba tyto dokumenty zde na jednání Sněmovny. Já bych chtěl velmi stručně zrekapitulovat, že důvod, který vedl k zásadnímu pohybu na finské a švédské politické scéně, kdy jejich členství v Severoatlantické alianci dlouhou dobu bylo do velké míry tabu, nebo politická kontroverze, jednoznačně byl princip porušení neutrality v Evropě, a to díky ruské agresi vůči Ukrajině. Finsko a Švédsko dlouhodobě spolupracují se Severoatlantickou aliancí, mají přidružený statut, a i tak jejich armády jsou na vysoké úrovni. Koneckonců Česko s oběma zeměmi má i konkrétní vztahy a projekty. Pro Severoatlantickou alianci i pro Českou republiku bude jednoznačně přínosem, že se Finsko a Švédsko stanou členy Severoatlantické aliance.

Na summitu v Madridu byly podepsány přístupové protokoly a nyní probíhá ratifikace těchto mezinárodních smluv ve všech zemích členských států NATO. My, protože jsme měli parlamentní prázdniny, se k tomu projednávání dostáváme až nyní. Věřím, že na tom bude shoda, že v rámci vytváření konsenzu české zahraniční politiky se shodneme na tom, že je v zájmu České republiky a bezpečnosti České republiky, abychom rozšířili Severoatlantickou alianci o tyto dva státy.

Já si ještě dovolím doplnit informaci, že kolegové v Senátu již 10. srpna vyjádřili souhlas s oběma materiály, tedy jak s tím, co máme pod číslem 274, tak 275, a samozřejmě nejsme posledním státem. Budeme sledovat, jak projednávání bude probíhat v dalších parlamentech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Eva Decroix. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Decroix: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení kolegové, já vzhledem k tomu, že pan ministr zde přednesl, domnívám se, poměrně detailně to, co bylo nutné přednést, a i vzhledem k tomu, kolik máme hodin, byť tedy považuji za mrzuté, že zrovna takovýto důležitý, minimálně historicky důležitý dokument projednáváme v takto ranních hodinách, tak já se opravdu omezím na stručnou zpravodajskou zprávu, ve které přednesu usnesení, které je velmi jednoduché a velmi formální, které zní... A stejně tak jako pan ministr si dovolím v prvním bodě požádat, abychom sloučili rozpravu k oběma dvěma bodům, neb celý ratifikační proces probíhá společně, státy se rozhodly vstoupit do NATO společně, to znamená, je i smysluplné, abychom my to komentovali společně.

A usnesení v obou případech zní následovně: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Protokolu o přístupu Finské republiky – v druhém případě Švédského království – k Severoatlantické smlouvě podepsaného v Bruselu 5. července 2022.

Skutečnost, že obě země jsou již dlouhodobě připravené na to, stát se členy NATO, ať již co se týče vojenské přípravy, ať již co se týče splnění demokratických kritérií, ať již co se týče příspěvků na obranu, které minimálně, co se týče Švédska, již nyní činí 2 % – promiňte, co se

týče Finska – tak již nyní dosahují tyto náklady, tyto výdaje 2 %. Co se týče Švédska, tak tyto výdaje se blíží, to znamená, nebylo ani v tomto případě nutné přijímat akční plán. Státy jsou připraveny.

A svoji zpravodajskou zprávu skončím velmi jednoduchým a dle mého názoru důležitým konstatováním, že nejenom pro tyto státy, ale i pro naši republiku a celé NATO je to opravdu posílení bezpečnosti, naší vlastní bezpečnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní zpravodajko. Ve vaší řeči zazněl procedurální návrh na to, abychom sloučili obecnou rozpravu k bodu 2 a 3. Z toho důvodu dám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro to, abychom sloučili obecnou rozpravu těchto bodů? Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 79, přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro návrh 144, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas.

Já tedy z toho důvodu přerušuji tento bod a otevírám bod číslo

3.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Švédského království
k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu
/sněmovní tisk 275/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že i zde je navrženo, abychom s tímto vládním návrhem vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zahraničních věcí Jan Lipavský. Prosím, pane ministře, abyste uvedl bod.

Ministr zahraničních věcí ČR Jan Lipavský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Uvádím návrh – a všechny informace k tomuto návrhu jsem měl ve svém předchozím příspěvku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, poslankyně Eva Decroix. Prosím.

Poslankyně Eva Decroix: Dovolím si plně odkázat na to, co již bylo řečeno, i na usnesení, které jsem již přednesla.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a otevírám nyní sloučenou obecnou rozpravu u sněmovních tisků 274 a 275.

**Sloučená rozprava k bodům 2 a 3
/sněmovní tisk 274 a 275/**

Táži se, kdo se hlásí do této sloučené obecné rozpravy? Pan poslanec Metnar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, předem bych chtěl říci, že jsem rád, že jsme

dnes na pořad schůze zařadili také tyto dva důležité dokumenty, a to souhlas s ratifikací Protokolu o přístupu Švédského království a Finské republiky k Severoatlantické smlouvě. Vstup Švédského království a Finské republiky do společenství Severoatlantické aliance je svobodným a svrchovaným rozhodnutím každé z jmenovaných zemí a hnutí ANO tato rozhodnutí plně podporuje. Je to významný krok pro nás všechny, významný krok pro naši bezpečnost. Otázky týkající se dalšího fungování NATO a jeho směřování bezprostředně ovlivnil ruský vpád na Ukrajinu, jehož důsledkem je i budoucí začlenění dosud neutrálních zemí Finska a Švédska do Severoatlantické aliance.

Samotný vstup těchto zemí také potvrdil otevřenost Aliance novým členům, která je zakotvena v článku 10 Severoatlantické smlouvy v takzvaném principu otevřených dveří. Vstup obou zemí do NATO bude kromě ukotvení záruk jejich vlastní bezpečnosti představovat bezprecedentní rozšíření plné alianční síly. Švédsko i Finsko jsou členy Evropské unie a stabilní liberální demokracie se sofistikovanými ekonomikami, bezpečnými hranicemi a vysoce vyspělými armádami. Obě členské země Evropské unie začaly spolupracovat s NATO prostřednictvím programu Partnerství pro mír po jeho zahájení v roce 1994. To oběma zemím poskytlo rozsáhlé příležitosti cvičit a uplatňovat standardy NATO ve svých národních armádách.

Jak Aliance začala vést mezinárodní mise na Balkáně, v Afghánistánu, Švédsko i Finsko nepřetržitě přispívaly svými vojáky a operovaly bok po boku se spojenci. Tato spolupráce nabrala nový směr po ruské anexi Krymu v roce 2014. Aliance si uvědomila, že je zásadní ještě těsněji spolupracovat se Švédskem a Finskem a naopak. Země podepsaly smlouvy o podpoře hostitelské země s NATO a zintenzivnily konzultace a sdílení informací, které zahrnovaly i přípravy na vzájemné zapojení do obrany. Obě země mají profesionální a dobře vybavené armády, a já osobně to vnímám jako logický vývoj dlouholeté spolupráce těchto zemí s Aliancí, jejichž rozhodnutí bylo s ohledem na konflikt na Ukrajině a bezpečnostní situaci v Evropě urychleno.

Abych to neprotahoval, na závěr mi dovoluji krátké shrnutí. Přípravenost, vysoká interoperabilita a kompatibilita s aliančními spojenci je v případě Švédska a Finska nesporná. Jsem přesvědčen, že přechod z našich nejbližších partnerů na spojence zvýší bezpečnost a obranyschopnost Evropy, tedy i České republiky. Být členem NATO znamená, že jsme spolehlivým partnerem, který ctí zásady svobody a demokracie. Členství v NATO a záruky kolektivní obrany nám mnoho dávají, stejně tak nás zavazují. Zavazují nás k tomu, abychom tyto společné hodnoty ctíli, přispívali k jejich rozvoji. V současné bezprecedentní situaci je nutné jednat rychle, naše bezpečnost není samozřejmost, a proto vás žádám o podporu souhlasu s ratifikací Protokolu o přístupu Švédska a Finska k Severoatlantické smlouvě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Táhá se, zda někdo další se hlásí? Ještě pan poslanec Bašta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jako ministr vlády, která dovedla Českou republiku 12. března 1999 do NATO, a stejně jako mí kolegové z klubu SPD si neumíme představit, že bychom nějakým způsobem měli bránit malým severským státům v tom, aby se rozhodly, jakým způsobem budou hájit do budoucna svoji bezpečnost, takže vyjadřujeme v tomto ohledu s nimi plnou solidaritu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče, a tááhá se, zda se ještě někdo další hlásí do sloučené obecné rozpravy? Jestliže se nikdo nehlásí, končím sloučenou obecnou rozpravu pro tyto dva body a tááhá se, zda pan ministr nebo paní zpravodajka chcete závěrečná slova? Není tomu tak.

Je tedy ukončena sloučená obecná rozprava, a já se nejprve vracím k bodu

2.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 274/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 274 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 80, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 135, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem jsme vyslovili souhlas.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí? Nikoho nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda pan ministr nebo paní zpravodajka chcete závěrečné slovo? Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o návrhu usnesení. Přednesu nyní návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o přístupu Finské republiky k Severoatlantické smlouvě podepsaného v Bruselu dne 5. července 2022."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 81, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 134, proti 4, a já konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto bodu.

3.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě podepsaný 5. července 2022 v Bruselu /sněmovní tisk 275/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Plynule navážu na bod 3, kde jsme také v projednávání po ukončené obecné rozpravě. I zde se táži pana ministra a paní zpravodajky, zda si chce vzít závěrečné slovo. Nevidím zájem o závěrečné slovo.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 275 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 82, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro návrh 136, proti nikdo. Konstatuji, že jsme s tímto návrhem vyslovili souhlas.

Zahajuji podrobnou rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím. V tom případě končím podrobnou rozpravu a i zde se táži pana ministra a paní zpravodajky, zda chcete závěrečné slovo? Nevidím zájem.

Přistoupíme tedy k hlasování o návrhu usnesení. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu o přístupu Švédského království k Severoatlantické smlouvě podepsaného v Bruselu dne 5. července 2022."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 83, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro návrh 135, proti 4. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Konstatuji, že Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila přístup jak Finské republiky, tak i Švédského království k Severoatlantické alianci, a já vám za to děkuji. (Potlesk.) Tím končím projednávání tohoto bodu.

Než ukončím tuto schůzi, ještě řeknu, jaké kroky budou následovat. Než ukončím tuto schůzi, přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Poté ukončím tuto schůzi. Bude následovat patnáctiminutová přestávka, tak aby se mohly nastavit systémy na další schůzi, kterou jsme si schválili, že jí budeme pokračovat patnáct minut po ukončení této schůze.

Nyní tedy přečtu omluvy. Z důvodu zahraniční cesty se dne 27. 8. 2002 omlouvá pan poslanec Roman Kubíček, ze stejného důvodu se dnes omlouvá pan poslanec Jaroslav Bžoch. Dále 27. 8. z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Miloslav Janulík, z rodinných důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Jaroslav Faltýnek. Dále se omlouvá paní poslankyně Helena Válková dne 26. 8. od 22.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Dále se dnes, v sobotu 27. 8., omlouvá z osobních důvodů pan ministr Stanjura. Dále se omlouvá dnešní den na celý jednací den paní poslankyně Michaela Šebelová a dále z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Pražák a dále, to je omluva, která je s předstihem na den 9. 9. od 9.00 do 12.00, z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Lukáš Vlček.

Jak jsem avizoval, já končím tuto schůzi, vyhlašuji přestávku na 15 minut a poté budeme pokračovat v programu další schůze, tak jak jsme se domluvili. Děkuji.

(Schůze skončila ve 4.22 hodin.)